

သရက်ခရိုင်- ကာဗနယ်၊ သုခတောရ ကျောင်း၌
လေးဖြာယာဝဆ- မျှတ, စွာနှင့်၊

သီတင်းသုံး နေထိုင်လျက် ရှိပါသော
ဗိုဠ်ငံတော်- နယ် သုည- ဝဗ္ဗကထိက

ဆရာတော်-ဦးဇုန္ဒက သည်

နောင်လာ, နောက်သား, ရဟန်း, ရှင်, လူ, အများတို့၊ တအုပ်ထည်း၌ပင်
လောကီ-လောကုတ္တရာ၊ အဖြာဖြာကို၊ လွယ်လင့်တကူ၊
ကြည်ဖြူနှစ်သက်စွာ၊ ကြည့်ရှုမှတ်သားနိုင်ကြရန်
ရည်သန်၍၊ များစွာသော- လောကီ-လောကုတ္တရာ- ကျမ်းဂန်၊
အတန်တန်တို့မှ တုတ်နှုတ်လျက်၊ ခေတ်မှီအောင်၊ တည်ထွင်စီရင်သော

ဆယ် နှစ်ခေတ်တွဲ

လောကဓမ္မဝိဝိဓေကာဝသနိကျမ်း

ကျင့်ရန်-ဆောင်ရန်-ကျက်မှတ်ရန်-ဆင်ပြုရန်-ဟောရန်-
ပြောရန်-စုံလင်ပေသော
ဓမ္မကာဝသိကာ-လောကီ-ခေတ်-ကျမ်းသုံး-အစိစိသုံး-ဓာအရပ်။
ဆရာတော်နှင့်-တပည့် မောင်ဘမောင်-မောင်ဥာဏ်ဝင်းမှတပါး
“တဆင့်ကူးယူ-ပုံနှိပ်ခြင်းခွင့်မပြု။”

ရန်ကုန်မြို့၊
ဓမ္မု မိတ်ဆွေပိရုကာဘိဝံသီတိုက်။

1948.

သရက်ခရိုင်- ကာမနယ်၊ သုခတောရ ကျောင်း၌
လေးဖြာယာပထ- မျှတ၊ စွာနှင့်၊
သီတင်းသုံး နေထိုင်လျက် ရှိပါသော
မိုင်ငံတော်- နယ်လှည့်- ဓမ္မကထိက

ဆရာတော်-ဦးဋ္ဌန္ဒက သည်

နောင်လာ၊ နောက်သား၊ ရဟန်း၊ ရှင် လူ၊ အများတို့၊ တအုပ်ထည်း၌ပင်
လောကီ-လောကုတ္တရာ၊ အဖြာဖြာကို၊ -လွယ်လင့်တကူ၊
ကြည်ဖြူနှစ်သက်စွာ၊ ကြည့်ရှုမှတ်သားနိုင်ကြရန်
ရည်သန်၍၊ များစွာသော-လောကီ-လောကုတ္တရာ- ကျမ်းဂန်၊
အတန်တန်တို့မှ ထုတ်နှုတ်လျက်၊ ခေတ်မှီအောင်၊ တည်ထွင်စီရင်သော

ဆယ် နှစ်စောင်တွဲ

လောကဓမ္မ ဝိဝိဓပုကာသနိကျမ်း

ကျင့်ရန်-ဆောင်ရန်-ကျက်မှတ်ရန်-သင်ပြရန်-ဟောရန်-
ပြောရန်-စုံလင်ပေသော
ဓမ္မကထိက-လင်္ကာ- ကျောဦးသုံး ဒဏ္ဍိသုံး ခာဘုတ်။
ဆရာတော်နှင့်-တပည့် မောင်ဘမောင်-မောင်ဥာဏ်ဝင်းမှတပါး
“ တဆင့်ကူးယူ-ပုံနှိပ်ခြင်းခွင့်မပြု။ ”

ရန်ကုန်မြို့။

ဓမ္မ. စိတ်ဆွေပိရကတ်ပုံနှိပ်တိုက်။

ဒိုင်ဇံတော်-နယ်လှည့်ဓမ္မကထိက
ဆရာတော်-ဦးဣန္ဒက-ပံ။

နံပါတ်စဉ်	မာတိကာ။	စီမံမျက်နှာ နံပါတ်။
ပဌမတွဲ- ဩကာသဒိ- ကဏ္ဍ။		
၁	ဥယောဇဉ်-နိဒါန်း	၁
၂	ပဏာမထကော	၇
၃	ဩကာသ-ကံတော့ခဏ်းနှင့်သိဝိယသံယုပုံအမျိုး မျိုး	၈
၄	၅-ပါးသိဝိယ, ၈-ပါးသိဝိယ, ၉ ပါးသိဝိယ, ၁၀-ပါး သိဝိယပါဌ	၈
၅	ထုရားရှိခိုးအမျိုးမျိုး	၁၂
၆	ဆုတောင်းခဏ်းအမျိုးမျိုး	၂၁
၇	ရေစက်ချအမျိုးမျိုး	၂၂
၈	ဆွမ်းတော်ကပ်,, သာသနာလျှောက်လက်ာ,, ဆုမွစာ	၂၀
	ဒုတိယ,တွဲ-မင်္ဂလာ သိသန္ဓေနာကျမ်း	၃၀
	တတိယ,တွဲ ညဉ့်ဝတ်ရွတ်ခဉ်အမျိုးမျိုးနှင့် အရံခဉ်းချင်္ဂါထောတော်ကြီးများ	၄၁
	ဓတုတ္ထတွဲ.....လောကီကဏ္ဍ	
၁	ပြည်- စရွတ်-တင်းတိုရွေးနည်း	၅၃
၂	မိက် တောင်တာ စသည်-အတိုင်းအတွာရွေး နည်း	၅၄
၃	နတ်နေ-လာဘ်နေ စက်နေ-နဂါးထွည့်-ပြဿဒါး ရက်ရာဒာ-စသည်ရွေးနည်း	၅၅
၄	ကျောင်း,အိမ်ဆောက်,ပန္နက်ချ,မြေခံစသည်ရွေး နည်း	၅၇
၅	စန်း-လွန်း-ထက်ကြင်း-နဝင်း-ပြတ် စသည်ရွေး နည်း	၆၃
၆	သူဌေးဖြစ်-ဇာတာကြီး-လေးကိန်းနှင့် ၁၂-ရာသီ ဘွဲ့နှင့်,နေထွက်နေဝင် အချိန်ထက်ာ	၆၅

နံပါတ်စဉ်	မာတိကာ။	စာမျက်နှာ နံပါတ်။
၇	ဒူးဂဏန်း၊ ကျောက်ဂဏန်း၊ ပိဋကတ်သင်္ချာရေး နည်း	၆၉
၈	မဟာဘုတ်အဟော၊ သက်ရောက်ပြုတ်စားအ အဟော၊ သုံးထပ်ကိန်းအဟော - ရှားဒီးကိန်းအ ဟော -၊ စစ္စရိကိန်းအဟော၊ ပဉ္စကာလ၊ ကိန်းအ ဟော၊ အဓိပတိတိုင်အဟော၊ အင်္ဂဝိဇ္ဇာ-ကာလ ကြီးအဟော၊ ထင်္ကာနှင့်တွက်ပုံများ	၇၀
၉	ဆေးနည်းကိုအမျိုးမျိုးနှင့် ရေးမန်း၊ ဆီမန်းဂါထာ များ ပဉ္စမတွဲ၊ ပေါရာဏာခဒိယကဗျာကဏ္ဍ	၁၀၂
၁၀	ရှေးပညာရှိကြီးများ၏-သံဝေဂကဗျာလင်္ကာများ ဆဋ္ဌမတွဲ" ဓမ္မဒေသနာကဏ္ဍ	၁၀၈
၁၁	အသုဘတရား	၁၂၂
၂	ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြုတရား	၁၄၂
၃	ကထိန်တရား	၁၅၄
၄	သီလတရား သတ္တမတွဲဒုခရိုက်ကဏ္ဍ	၁၇၀
၁၁	အကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၄-ပါး	၁၈၃
၂	သူတော်ကောင်းတရားကွယ်ပျောက်ကြောင်း ၈-ပါး	၁၈၄
၃	အကုသိုလ်ဖြစ်ကြောင်း၊ အသံဝရ ၈-ပါး	၁၈၄
၄	ကောသဇ္ဇတရား ၅-ပါးနှင့် အယုတ်တရား ၂-ပါး	၁၈၅
၅	ဓမ္မတာလမ်းနှင့် သင်္ခါရလမ်း	၁၈၅
၆	အကုသိုလ်၏ ထက္ခဏ-ရသ-ပစ္စုပ္ပန်-ပဒုဋ္ဌာန်	၁၈၆
၇	အကုသိုလ်တရားတို့သည်-သတ္တဝါတို့အားအမြဲ ယုံကံနေခြင်း	၁၈၈

နံပါတ်စဉ်	မာတိကာ။	စာမျက်နှာ နံပါတ်။
၈	ကံသာလျှင်အယုတ်၊ အမြတ်၊ ဝေဖန်ခြင်း	၁၉၀
၉	ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးခွဲပြခြင်း	၁၉၁
၁၀	ပါဏာတိပါတကံ၏အင်္ဂါ ၅-ပါး ပယောဂ ၆-ပါးပြခြင်း	၁၉၃
၁၁	ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတို့၏ အပ္ပသာဝဇ္ဇ မဟာသာဝဇ္ဇ၊ ဂရုကံ၊ လဟုကံပြခြင်း	၁၉၄
၁၂	အပါယ်လေးထူးပြခြင်း	၂၀၄
၁၃	ကပ် ၃-ပါး" ဝိပုတ္တိတရား ၄-ပါး" ဗျာသနတ ရား ၅-ပါး" ရန်သူမျိုး ၅-ပါး" ရပ်ငြိမ် ၈ ပါး" ဂ-ပါးသောအပြစ်" ၁၀-ပါးသောဒဏ်' ၁၆-ပါး သောဥပဒ္ဒဝေါ' ၂၅-ပါးသောဘေး' ၃၂ ပါး သောကံကြမ္မာ' ၉၆-ဖြာသောရောဂါဝေဒနာ တို့ကိုခွဲပြခြင်း	၂၃၁
အဋ္ဌမတွဲ = သုစရိုက်ကဏ္ဍ		
၁	ကံ၏ဖြစ်ပုံပြခြင်း	၂၃၃
၂	ကုသိုလ်ဖြစ်သောသံဝရ-တရား ၈-ပါးပြခြင်း	၂၃၄
၃	ကုသိုလ်ဖြစ်ရခြင်းအကြောင်း ၄-ပါးပြခြင်း	၂၃၄
၄	ကုသိုလ်ကံ အတွက်အမျိုးမျိုးသော စည်းစိမ်တို့ ကိုကြိမ်ဘန်များစွာခံစားရခြင်း	၂၃၆
၅	သူတော်ကောင်းတရား ၇-ပါး မသူတော်တ ရား ၇-ပါးပြခြင်း	၂၃၈
၆	ထောကပါထ-တရား ၂-ပါးပြခြင်း	၂၄၀
၇	ဟိရိ၊ အင်္ဂါ ၄-ပါး ဩတ္တပ္ပ အင်္ဂါ ၄-ပါးပြခြင်း	၂၄၁
၈	ဘဝသမ္ပတ္တိကို အလိုရှိက ထောကသမ္ပတ္တိကိုစွန့် ရခြင်း	၂၄၂
၉	ပုညကြိယာ ၁၀-ပါးကို သရုပ်နှင့်တကွတရား ကိုယ်အရခွဲပြခြင်း	၂၄၅

နပါတ်စဉ်	မာတိကာ	စာမျက်နှာ နပါတ်
၁၀	ပုညကြိယာ-၁၀-ပါး၌ အပြား-၃၀-၄၀-၆၀- စ သည့်ဖြင့်ခွဲခြားခြင်း	၂၄၈
၁၁	ပုညကြိယာ-၁၀-ပါးကိုအကျယ်အားဖြင့် ဝေဖန်၍ ပြခြင်း	၂၅၀
၁၂	ကံ အကျိုးပေးဆန်းကြယ်ပုံပြခြင်း	၂၆၄
၁၃	ကာမ သုဂတိ ၇ ဘုံနှင့် ဗြဟ္မာဘုံ ၂၀- ပြခြင်း	၂၆၈

နဝမတွဲ-ဒါနကဏ္ဍ။

၁	နှမ်းစေ့ ခန့်မျှသောဒါနသည်-မြင်ရိရတောင်မျှ အ ကျိုးပေးသည်ကိုပြခြင်း	၂၇၇
၂	စေတနာ သုံးဘန်ပြဋ္ဌာန်း က မဟာပုလ အကျိုးပေး ပုံပြခြင်း	၂၇၈
၃	သံဃာက ဂဏိက ပုဂ္ဂလိက ဒါနဖြစ်ပုံပြခြင်း	၂၈၁
၄	သံဃာက ဒါန-၇-ပါးပြခြင်း	၂၈၂
၅	ပုဂ္ဂလိကအတ္ထုခံတကျွမ်းလေး-တကျွမ်းငါးပြခြင်း	၂၈၂
၆	အဓမ္မိက ဒါန-၆-ပါးပြခြင်း	၂၈၆
၇	အသုပ္ပရိသဒါန ၅ပါးနှင့် သပ္ပရိသဒါနဒါန ပါးပြခြင်း	၂၈၆
၈	ဒါနမယ သီလမယ-ဘာဝနာမယ ပြခြင်း	၂၈၈
၉	သောမနဿ-ဥပေက္ခာ သမ္ပယုတ် ဝိပ္ပယုတ် အသင်္ခါရိက-သ သင်္ခါရိက ဒါနပြခြင်း	၂၈၉
၁၀	ဟိန မဇ္ဈိမ ပဏိတ သုံးပါးအကျ ပြခြင်း	၂၉၀
၁၁	ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှေးချစ်စစ်စစ်၍ ဣန္ဒြိယဒါန-ခြင်းကိုပြခြင်း	၂၉၄
၁၂	သမ္ပတ္တိ ၄ ပါး-စက် ၄ ပါးပြခြင်း	၂၉၅
၁၃	ကုသိုလ်ရှင် အတွက် နတ်ပြည်မှာ သုခိမာန် ပေါက်နေသည်ကိုပြခြင်း	၂၉၆
၁၄	ရဟန်း ရှင် လူ တို့ အထူးသံဝေဂ ရရန်ပြခြင်း	၂၉၈

နံပါတ်စဉ်	မာတိကာ။	စာမျက်နှာ နံပါတ်။
ဒသမတွဲသီလကဏ္ဍ		
၁	သီလတို့၏ အကျိုးပေးပုံကို ပြခြင်း	၂၉၉
၂	သီလ၏ ထက္ခဏာ ရသ ပစ္စုပဋ္ဌာန် ပဒဋ္ဌာန် တို့ကို ပြခြင်း	၃၀၂
၃	သမ္ပတ္တ ဝိရတိ သမာဒါန ဝိရတိ သမုစ္ဆေဒ ဝိရတိ သုံးပါးပြခြင်း	၃၀၄
၄	စေတနာ သီလ စေသသိက သီလပြခြင်း	၃၀၅
၅	သံဝရ သီလ ငါးပါးပြခြင်း	၃၀၆
၆	စာရိတ္တ သီလ ဝါရိတ္တ သီလပြခြင်း	၃၀၈
၇	အာဘိသမာစာရိက- အာဒိဗြဟ္မာစရိယကသီလ ပြခြင်း	၃၀၉
၈	ဝိရတိ-သီလ၊ အဝိရတိ-သီလ ပြခြင်း	၃၁၀
၉	တဏှာနိဿိတသီလ၊ ဒိဋ္ဌိနိဿိတသီလ နှင့်- နိဿိတ' အနိဿိတသီလ ပြခြင်း	၃၁၁
၁၀	ကာလ-ပရိယန္တသီလ' အ ကာလ- ပရိယန္တ-သီလ ပြခြင်း	၃၁၂
၁၁	သ-ပရိယန္တ သီလ ၅-ပါး' အ-ပရိယန္တသီလ ၅-ပါးပြခြင်း	၃၁၃
၁၂	သဘဝ သီလ' အ နာသဝ သီလ' လောကီသီလ' လောကုတ္တရာသီလ' ပြခြင်း	၃၁၅
၁၃	အာသဝ ၄-ပါးပြခြင်း	၃၁၆
၁၄	ဟိနိ, မဇ္ဈိမပဏီတသီလတို့ကိုပြခြင်း	၃၁၇
၁၅	အတ္တာဓိပတေယျ သီလ' လောကဓိပတေယျ သီလ' ဓမ္မာဓိပတေယျ သီလ' တို့ကိုပြခြင်း	၃၁၉
၁၆	ပရာမဋ္ဌသီလ' အ ပရာမဋ္ဌသီလ' ပဋိပဿဒ္ဓ သီလ' တို့ကိုပြခြင်း	၃၂၀
၁၇	ဝိသုဒ္ဓသီလ' အဝိသုဒ္ဓသီလ' ဝေမာတိကသီလတို့ကိုပြခြင်း	၃၂၀

လောကဓမ္မပိပိဋကသင်္ဂါဟိ

နံပါတ်စဉ်	မာတိကာ	စာရှက်နှာ နံပါတ်
၁၈	သေက္ခသီလ' အသေက္ခသီလ' နေဝသေက္ခသီ လ' နာသေက္ခသီလ' တို့ကိုပြခြင်း	၃၂၃
၁၉	ပကာဘိသီ'လ အာစာရသီလ' ဓမ္မတာသီလ' ပကာ တိ သီလတို့ကိုပြခြင်း	၃၂၄
၂၀	ပါတိမောက္ခသံဝရ သီလ' ဣန္ဒြိယ သံဝရသီလ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ' ပစ္စယ သမ္ဘိဿိတသီလ တို့ကိုပြခြင်း	၃၂၆
၂၁	သုံးဆောင်ခြင်းသုံးပါးပြခြင်း	၃၂၆
၂၂	အနာစာရ' အာစာရ' အဂေါဇီရ' ဂေါဇရ ငှ-ပါး တို့ကိုပြခြင်း	၃၃၀
၂၃	သီလတို့၏ အကျိုးအပြစ်ကိုပြခြင်း	၃၃၆

နံပါတ်စဉ်	မာတိကာ။	စာမျက်နှာ နံပါတ်။
ဒဿမတွဲသီလကဏ္ဍ		
၁	သီလတို့၏ အကျိုးပေးပုံကို ပြခြင်း	၂၆၆
၂	သီလ၏ ထက္ခဏာ ရသ ပစ္စုပဋ္ဌာန် ပဒဋ္ဌာန် တို့ကို ပြခြင်း	၃၀၂
၃	သမ္ပတ္တ ဝိရတိ သမာဒါန ဝိရတိ သမုစ္ဆေဒ ဝိရတိ သုံးပါးပြခြင်း	၃၀၄
၄	စေတနာ သီလ စေသသိက သီလပြခြင်း	၃၀၅
၅	သံဝရ သီလ ငါးပါးပြခြင်း	၃၀၆
၆	စာရိတ္တ သီလ ဝါရိတ္တ သီလပြခြင်း	၃၀၈
၇	အာဘိသမာစာရိက- အာဒိဗြဟ္မာစရိယကသီလ ပြခြင်း	၃၀၉
၈	ဝိရတိ-သီလ၊ အဝိရတိ-သီလပြခြင်း	၃၁၀
၉	တဏှာနိဿိတသီလ၊ ဒိဋ္ဌိနိဿိတသီလ နှင့်- နိဿိတ၊ အနိဿိတသီလ ပြခြင်း	၃၁၁
၁၀	ကာလ-ပရိယန္တ သီလ၊ အ ကာလ- ပရိယန္တ-သီ လပြခြင်း	၃၁၂
၁၁	သ-ပရိယန္တ သီလ ၅-ပါး၊ အ-ပရိယန္တသီလ ၅-ပါးပြခြင်း	၃၁၃
၁၂	သာသဝ သီလ၊ အ နာသဝ သီလ၊ လောကီသီ လ၊ လောကုတ္တရာသီလ၊ ပြခြင်း	၃၁၅
၁၃	အာသဝ ၄-ပါးပြခြင်း	၃၁၆
၁၄	ဟိန၊ မဇ္ဈိမပဏီတသီလတို့ကိုပြခြင်း	၃၁၇
၁၅	အတ္တာဓိပတေယျ သီလ၊ လောကဓိပတေယျ သီလ၊ ဓမ္မာဓိပတေယျ သီလ၊ တို့ကိုပြခြင်း	၃၁၉
၁၆	ပရာမဋ္ဌသီလ၊ အ ပရာမဋ္ဌသီလ၊ ပရိပဿဒ္ဓ သီ လ၊ တို့ကိုပြခြင်း	၃၂၀
၁၇	ဝိသုဒ္ဓသီလ၊ အဝိသုဒ္ဓသီလ၊ ဝေမာဘိကသီလတို့ ကိုပြခြင်း	၃၂၁

နံပါတ်စဉ်	မာတိကာ	စာရှက်နှာ နံပါတ်
၁၈	သေက္ခသီလ' အသေက္ခသီလ' နေဝသေက္ခသီ လ' နာသေက္ခသီလ'တို့ကိုပြခြင်း	၃၂၃
၁၉	ပကတိသီလ' အာစာရသီလ' ဓမ္မတာသီလ' ပက တိ သီလ'တို့ကိုပြခြင်း	၃၂၄
၂၀	ပါတိမောက္ခသံဝရ သီလ' ဣန္ဒြိယ သံဝရသီလ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ' ပစ္စယ သန္ဓိဿာတာသီလ တို့ကိုပြခြင်း	၃၂၆
၂၁	သုံးဆောင်ခြင်းသုံးပါးပြခြင်း	၃၂၆
၂၂	အနာစာရ' အာစာရ' အဂေါစီရ' ဂေါစီရ' ငှ ပါး တို့ကိုပြခြင်း	၃၃၀
၂၃	သီလတို့၏ အကျိုးအပြစ်ကိုပြခြင်း	၃၃၆

ဥပေျာဇာဉ်နိဒါန်း။

သေချာစွာ ဆုံးအောင် ဘတ်ပါ။

“သာသနာသာ မူလံ ပရိယတ္တံ” ဟူသော ပါဏိတ်အဋ္ဌကထာပါဌာမိန့်အပ်သည် နှင့်အညီ၊ သာသနာတော်မြတ်၏၊ အရင်းအမြစ်သည်၊ ပိဋကတ်သုံးပုံတည်းဟူ သော၊ ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကြီးပေတည်း။

ပရိယတ္တိသာသနာ၊ ပဋိပတ္တိသာသနာ ပဋိဝေဓသာသနာ-ဟူ၍ သုံးပါးရှိရာ တွင်၊ ပရိယတ္တိ သာသနာတည်းဟူသော သုံးပုံသော ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ-တို့ကို၊ သင်အံလေ့ကျက်၍၊ သိရှိနားသင်ပါမှ၊ ပဋိပတ္တိသာသနာတည်း ဟူသောကျင့်မှု ကြိမ်-အားထုတ် ပွားများမှု-ဆိုတဲ့ အကျင့်တရားတို့ကို ပြုလုပ် အားထုတ်နိုင်ကြကုန် ဟောတော်မူ၏။ ။ ထိုပဋိပတ္တိသာသနာတော်နှင့်ပြည့်စုံမှသာ၊ မဂ် ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်တို့ဖြင့်ထိုးထွင်း၍၊ သိနိုင်မြင်နိုင် သော၊ ပဋိဝေဓသာသနာတော် သို့ဆိုက်ရောက်နိုင်ကြကုန် ဟောတော်မူ၏။ ။ ထို့ကြောင့်သာသနာသုံးပါးတို့တွင်၊ ပရိယတ္တိ သာသနာတော်ကြီးသည်အရင်းမူလဘူတဖြစ်ကြောင်းကောင်းကောင်းဦးသိနိုင် ကြကုန်ရာ၏။ ထိုပရိယတ္တိသာသနာတော်ကြီး ကွယ်ပျောက်ပါကား၊ ပဋိပတ္တိ သာသနာ၊ ပဋိဝေဓသာသနာ ၂-ပါးတို့လည်းကောနံပင်ကွက်ပျောက်ပေတော့အံ့။ အကြောင်းကား၊ သိမှု-နားသင်မှုဆိုတဲ့၊ ပရိယတ္တိသာသနာကြီး ကွယ်ပျောက် ပါလျှင်၊ ပဋိပတ္တိ သာသနာအလွတ်၊ ဘာအကျင့်တွေ-ဘာအလုပ်တွေလုပ်နိုင် ပါအံ့တော့နည်း။ ဒါကိုရည်၍၊ ဝိနည်းအကျော် ရှေ့ဥမင်ဆရာတော်က၊ (“ယယ် ထွန်မခက်-ယယ်တည်ခက်၏။ အကျင့်မခက်-အ. သိခက်၏။ အလုပ်ခက်-ပညာ ခက်၏”) ဟူ၍မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ အဘယ့်ကြောင့်၊ စောသတ္ထာကလည်း။

“သော ခေါ ဝတ္တလိ ဓမ္မံ ပဿတိ၊ ဝံ ပဿတိ။
ဓမ္မံ န ပဿတိ၊ ဝံ န ပဿတိ”။

ဟူသောဒေသနာတော်ကို၊ ဝတ္တလိမေထရ်အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ တရားကိုမြင်မှ-သိမှ၊ ငါဘုရားကိုမြင်မှယ် သိမှယ်၊ တရားကိုမှ၊ မသိ-မမြင်လျှင်၊ ငါဘုရားကိုမသိနိုင်-မမြင်နိုင်၊ ငါဘုရားနှင့်တွေ့သည် ကြိုသည် မမည်နိုင်ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။

တနည်း အဘာဘုရား နိဗ္ဗာန်ပြည်ခွင်သို့ ဝင်တော့မည် ဆဲဆဲတွင်၊ ညီတော် အာနန္ဒာအကြောင်းပြု၍။

“ယော ခေါ အာနန္ဒ မယာ ဓမ္မော စ ဝိနယော စ ဒေသိတော၊ သော ဝေါ မမစ္စယေန သတ္ထာတိ”။

သုတ် မဟာဝါမှာ ဟောကြားတော်မူ ပေ၏။ ။အာနန္ဒာ-ငါဘုရားသည်၊ သုတ်-အဘိဓမ္မာ-ဝိနည်းတို့ကို၊ ဟောကြားတော် မူခဲ့ပေပြီ။ ငါဘုရားပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံသောအခါ၊ သင်တို့အား ငါဘုရား ကဲ့သို့ ဟောကြား လတ္တံ့ဟု၊ အမိန့် ရှိသည်ကိုလောက်ရှုသောအားဖြင့်၊ သုတ်-အဘိဓမ္မာ-ဝိနည်းကိုမသိ-နားမလည် သူတို့အဘို့မှာ၊ ဘုရား၏ အဆုံးအမကို၊ အဘယ်မှာလျှင် ရနိုင်ပါအံ့နည်း။ ဝါ၊ ဘုရားနှင့်မတွေ့ရသောသူဟူ၍ ဆိုရတော့မှာပေ၊ ဒါကိုရည်၍ ရူပသိဒ္ဓိ ဆရာက လည်း “အက္ခရာ မေ ကဗ္ဗ ဗုဒ္ဓရူပံ သမံ သိယာ” အက္ခရာတလုံးလျှင်ဘုရားတစ်ဆူ နှင့်တူကြောင်းအမိန့်ရှိလေသည်။ ထို့ကြောင့် သာသနာသုံးရင်တို့တွင်၊ ပရိယတ္တိ သာသနာတော်သည်၊ အရေးအကြီးဆုံးအရင်းခံ မူသဘာဝဖြစ်ကြောင်း ကောင်း ကောင်းကြီးထင်ရှားပေတော့ စီ။

ရှေးခေတ်နှင့် ခေတ်

ထိုပရိယတ္တိ သာသနာတော်ကြီးကို၊ သင်အံ့မှ-လေ့ကျက် အားထုတ်မှုတို့ မှာလည်း၊ အဘာဘုရား လက်ထက်တော်ကစ၍၊ သင်္ခါယနာတင် သုံးတန်အထိ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ ပါရှိတော်တို့ကို၊ နှုတ်တက်အခံ့ ဆောင်လားတော်မူကြကုန်၏။ သာသနာဝန်ထမ်း ရှင် ရာ နန်း မှန်သမျှ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ၊ အခံ့ ဆောင်သူတို့ များကြပေ၏။ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်၊ အနာဂတံသညာဏ်ဖြင့်၊ နောင်ရေးကို ကြည့်ရှုတော်မူလေလျှင်၊ နောင်လာ နောက်သား၊ ရဟန်းတော် များသည်၊ ငါတို့ ကဲ့သို့ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကြီးကို၊ နှုတ်တက်အခံ့မဆောင်နိုင်တော့မည်ကို မြင်တော်မူသောကြောင့်၊ အသိဘုရားတည်းဟူသော ပရိယတ္တိသာသနာတော် ကြီးအချွတ်ချွတ် အသွင်းသွင်း ဖြစ်ပါက၊ အကျင့်တရားတည်းဟူသော ပရိယတ္တိ သာသနာတော်ကြီး ချွတ်ချွတ်ဗွင်းဗွင်းဖြစ်တော်မူမည်ကို သိမြင်တော်မူကြ၍၊ ဒုဠဂါမဏိမင်းကြီး၏မြေးတော်ဝဇ္ဇင်၊ မဏိမင်းလက်ထက်မှာ၊ စတုတ္ထသင်္ခါယနာ တင် တည်းဟူသော ပေထက်အက္ခရာတင်တော်မူခဲ့ပေ၏။ သင်္ခါယနာသုံးတန် တင်ခြင်းမှာလည်း၊ ပရိယတ္တိတည်းဟူသော ပိဋကတ်စာပေတွေ၊ အသင့်အတင့် ချွတ်ချော်မှားသွင်းသဖြင့်၊ ပရိယတ္တိ သာသနာတည်းဟူသော အကျင့်တရားတွေ ချွတ်ချော်မှားသွင်းသောကြောင့်သာလျှင်၊ သင်္ခါယနာမကြာမကြာတင်ရပေ၏။

ထိုသင်္ခါယနာ တ်တန်အထိ၊ ပရိယတ္တိ သာသနာတော်ကြီး လွန်စွာမှထွန်း ထင်းသဖြင့်၊ ပရိယတ္တိသာသနာ ပရိဝေဒောသာသနာတော်မြတ်တို့လည်း၊ လွန်စွာမှ

ထွန်းထင်းတော်မူကြပေ၏။ စတုတ္ထသင်္ဂါယနာတင်ပြီးသည်ကစ၍၊ ငါတို့မြန်မာပြည် မင်းတုံးမင်းကြားကြီးထက်ထက်၊ ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင်အထိ၊ သုံးပုံသော ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ-တို့ကို နှုတ်ဘက်အာဂုံဆောင်ကြသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်-ပုဂ္ဂိုလ်မွန်-ပုဂ္ဂိုလ်ခြေတ်တို့၊ များသင့်သလောက် များကြပေ၏။ ထိုသို့ပင် သုံးပုံသော ပိဋကတ်တော်တို့ကို၊ နှုတ်တက်အာဂုံ မဆောင်နိုင်စေကာမူ၊ သုံးပုံသော ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ-တို့ကို ကျကျနန၊ ဆိုဝါနှင့်ကုန်တော်မူကြ၍၊ ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ-တို့၏ အဓိပ္ပါယ်ဝါကျတို့ကို၊ အကုန်သုံးလိုလို၊ ပုဒ်မွန်၊ ပါဠိမွန်၊ ဝါကျမွန်၊ အဓိပ္ပါယ်မွန်တို့ဖြင့်၊ အမွန်အကန် အတိအကျနားသည် တော်မူကြသော ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်ဆရာတော်တို့၊ များပြားကြပေ၏။ ငါတို့ဆရာများ ထက်ထက်ကြာသလေလျှင်ပင်၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ-တို့ကို၊ အာဂုံဆောင်နိုင်သူတို့၊ တရာလျှင် တပီးကျလောက် ရှားပါး၍၊ ပိဋကတ် သုံးပုံပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ-တို့ကို၊ နားသည်သူ-ချို့ ပေးနိုင်သူတို့သာ များပြားလေတော့သည်။

ငါတို့ခေတ်ကျရောက်လာလျှင်ပင်၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ-တို့ကို၊ အာဂုံဆောင်သူ၊ မကြားဘူး သလောက် ရှားတော့သည့် အပြင်၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ-တို့၏ အက္ခရာပုဒ်ပါဠိ-ဝါကျတို့ကို ကြေညွှန်နားထည်သူ အတော်ပင် ရှားပါး၍၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ သင်ရိုးကုန်ရုံလောက် သင်ဘူးသူတွေသာ များပြားလေတော့သည်။ ပိဋကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ-တို့ကို ထုံးလိုချေးရလိုနောက်နိုင်သူ အတော်ပင် ရှားပါးလေပြီ။ ငါတို့ရဲ့တပည့် များခေတ်ကျလာလေလျှင်၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ-တို့ကို ကြေညွှန် နားထည်ရန်၊ သင်ဘူး-တက်ဘူးရန် မအံ့လားဘိ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ၏ အားခြံ-အနေခံ အရင်းခံဖြစ်တဲ့၊ သပြေဟ်ကိုးပိုင်း၊ သဒ္ဓါ ရှစ်စောင်၊ ဝိနည်းငယ် ၄-စောင်၊ ဝေဒါ၊ ဋီကာ ကလေးတို့ကိုပင်၊ ကြေညွှန် နားထည်သူများ၊ သင်ဘူးသူ-ကုန်ဘူးသူများ၊ အလွန်လျှင် ပါးရှားလေတော့တာကား၊ မင်္ဂလာတရား ၃၀-ပါးကိုမျှ၊ ခွာန်ကရိုဏ်း ဝါကျ-အဓိပ္ပါယ်ဥပ္ပနင့်၊ နားမထည်သူ၊ ပရိတ်ကြီး ၁၁-သုတ်ကိုမျှ၊ ကျန်မွန်ကန်စွာ အာဂုံမရသူတို့များလေစွ တကား၊ အောက်တွင် ပြခဲ့သည့်အတိုင်း၊ သိမှု၊ လိမ္မာမှုဆိုတဲ့ ပရိယတ္တိသာသနာကြီး၊ တနေ့တခြား ဆုံးပါးကွယ်ပျောက် လေတော့၊ ပဋိပတ္တိ သာသနာတော်ကြီး ထည်း၊ တနေ့တခြားကွယ်ပျောက်နေသည်ကား၊ ထင်ရှားသော အကြောင်းကြီး တခုပင်တည်း။ ပဋိပေသသာသနာဆိုတာ၊ ဘာကိုဆိုမွန်းသော်မျှ မသိတော့ပေ၊ ကွယ်လေတော့ပြီ။

ယခုခေတ် အသံထွက်မျှ မြေသ တော့ပြီ။

ယခုလိုကလိယုဂ်၊ ငါပတ္တိခေတ်ကြီးမှာ၊ အောက်တွင်တော်ပြန်သော၊ သုံးပုံ
သောငါ့ကုမ္ပဏီပိုင်တော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ငါ့ကော-တို့ကို ကြေညွှန်နားသည်။ ကုန်စင်
အောင်သင် အံ လေ့ကျက်နိုင်သူ ပုဂ္ဂိုလ်အား-ပုဂ္ဂိုလ်မွန်- ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တွေ၊
လွန်စွာမှနည်းပါးသွား၊ မကြေညွှန်သူ နားမလည်သူတို့လွန်စွာ များပြားနေသော
ခေတ်အခါဤပေတည်း။ လူတို့အတို့မှာဆိုလျှင်၊ မိမိတို့နှင့်သက်ဆိုင်တဲ့ကျင့်မှု-
ရှောင်မှု ဆောက်တည်မှု-လှူဒါန်း ပေးကမ်းမှု ဗုဒ္ဓဘာသာ တရား နားလည်မှု
တို့ကိုပင်၊ ကောင်းမွန်စွာ သိရှိနားလည်သူတို့လျှင် စွာမှနည်းပါး၍၊ နားမလည်သူ
တို့က လွန်စွာမှ များပြားနေသည့်အတွက်၊ သင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး က၊ သတ်၊ င၊ သတ်၊
စ၊ သတ်-အသံထွက်ကိုသော်မျှ၊ မမှန်မတန်၊ ဖေမသ ဖြစ်နေသူတို့ များပြား
နေကြောင်းကောင်းကောင်းကြီးသိရှိနိုင် ကျင့်ရ၏။

ပရိယတ္တိကွပဿိန္တိ ပရိပတ္တိ ကွပဿိသဿိ။

အောက်တွင် တော်ပြန်သည်။ သိမှု-လိမ္မာမှု-နားလည် ဆိုတဲ့ ပရိယတ္တိ
သာသနာတော်ကြီးသည်။ အထက်-အောက် တော့ရှာ နယ်ပယ်မှစ၍၊ အမျိုး
မြို့များမှာပင် ကောင်းမွန်ကြေညွှန်စွာ နားလည်သူများ ပါးစွာ သောသောကြောင့်
မိမိတို့ဘာသာတရားကြီး၏ ခေတ်ခန့်ကိုပျံ့အစိုးတန်ပုံတို့ကို မသိမလိမ္မာသူတို့
လွန်စွာမှ ပေးများ သေရကား- “အခမ္ဘော ဒိဗ္ဗတိ၊ မဇ္ဈော ပတိ ဗာဟိယတိ”
ဟူသောပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာပါဠိ၊ မိန့်အပ်သည်နှင့်အညီ၊ မသူတော်တရား
ထွန်းကားက သူတော်တရားဟိမ်မြုပ်ရမြေမ္မတာပေတည်း။ ဝါ၊ ပရိယတ္တိသာသ
နာတော်ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြားသောကြောင့် ပရိပတ္တိသာသနာတော်လည်း တနေ
တခြား ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြားရလေတော့၏။ ထို့ကြောင့် ယခုခေတ်-ယခုအချိန်
အခါကြီးမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာအတုအပတွေများပြား၍၊ ဒါနပြုအုံးတော့ အတုအပဒါန-
ဝတ်ကြေတမ်းကြေဒါန-ဟိန်ဒါန၊ သီလအောက်တည်အုံးတော့ အတုအပသီလ-
ဝတ်ကြေတမ်းကြေ သီလ-ဟိန်သီလ၊ သံဃာ ကိုးကွယ်အုံးတော့ အတုအပ
ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင်၊ ဝတ်ကြေတမ်းကြေ ကိုးကွယ်မှုဖြစ်နေသော ကာလကြီးပေ
တည်း။ ဒါ ကိုရည်၍ “လူရိုက်အလှူပေးပါမူလည်း၊ ရွယ်ရှိုဖိုလ်မဂ်၊ မပန်နက်ဘဲ၊
မှားတက် ဘုံသာ၊ ပါလေရ၏” ဟူ၍ ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရပုဂ္ဂိုလ်ကျော် စပ်ဆို
တော်မူပေ၏။

အမျိုးမျိုးသောရူပံရုံ တနေခုတည်း ခုပုံထားသကဲ့သို့။

ယခုလိုခေတ်အခါဤမှာ သူတော်ကောင်း- သူမြတ်လောင်းတို့ ရှိသင့်
သလောက် ရှိကြပါသော်လည်း အကျင့်မခက်-အသိခက်၊ ဆိုသည့်အတိုင်း။

သိမှသာကျင့်နိုင်ကြကုန်ရာသည်။ ထိုသိမှဆိုတာကလည်း လွယ်ကူသော အလုပ် မဟုတ်ပေ။ သုံးပုံသော ပိဋကတ်တို့ကို သင်နိုင် ကြည့်နိုင်ပါမှ။ သို့မဟုတ် ညာဂြို အကျော် ဆရာတော်တို့ရေးသားသော ဗဟုသုတစာအုပ်များကို အတော်ပင် စုံလင်အောင် ကြည့်ရှုနိုင်ပါမှ သိသင့်သလောက် သိနိုင်ကြပေမည်။ “ဗုဒ္ဓရာ ဝါသော ဗဟုကိစ္စော” ဆိုသည့်အတိုင်း ဗုဒ္ဓရာဝါသအိမ်ယာတည်းက ထောင် လျှောက် တောင်က ကျန်းစုံလင်အောင် သိနိုင်မှု-ကြည့်နိုင်မှုဆိုတာကလည်း အတော်ပင် ဝန်လေးသော တာဝန်ကြီးတခုပါပေတည်း။ ထို့ကြောင့် ဝါ-၂၀, ကျော်တိုင်တိုင် သင်အံ့လေ့ကျက် ဆည်းပူးအားထုတ်သာခဲ့ပါသော ပိဋကတ်သုံးပုံ ပါဠိဘာဏ်, အဋ္ဌကထာ, ဋီကာနှင့်တကွ၊ ပညာဂြိုအကျော်ဆရာတော်များ ရေးသားကြသော ဗဟုသုတစာအုပ်ပေါင်းအကြီး-အလတ်-အငယ်တရကျော်လောက်မျှ ကြည့် ရှုမှတ်သားခဲ့လေရာ၊ လူ-ရှင်-ရား နန်းတို့နှင့်သက်ဆိုင်တဲ့ “ဩဇာသမာဓိနိဗ္ဗာန် ခဏ်၊ ကစန္ဓာ၊ ထုရားဂြိုခိုးအမျိုးမျိုး- ဆုတောင်းခဏ်းအမျိုးမျိုး- ရေစက်ခိုးအမျိုးမျိုး လေးကီဘက်ပိုင်ရာ အမျိုးမျိုး- ပေခင်အမျိုးမျိုး- ဒုစနုပကဏ္ဍ အကျယ်- သုစရိုက်ကဏ္ဍ အကျယ်- ဒါနကဏ္ဍ အကျယ်- သီလကဏ္ဍ အကျယ် သမယ ဘာဝနာအကျယ်- ဝိပဿနာ ဘာဝနာ အကျယ်- ဤမျှလောက် နည်းပိုင်းစုံ ချယ်ယှယ်ထားသော “လောကဓမ္မ ဝိဝိဓပ္ပကာသနီကျမ်း” ကို အမျိုးမျိုးသော ရူပါရုံတနေရာတည်းစုပုံထားသကဲ့သို့ အမျိုးမျိုးသော ကျမ်းဝန်တို့မှ အဆီအနှစ် တို့ကိုထုတ်နှုတ်၍ အခက်တကာအခက်တွေ့ကို အလွယ်တကာ အလွယ်ဖြစ် အောင်တကျမ်းတည်း၌ စုံလင်စွာ ရေးသားထားပါကြောင်း။

မိမိ၏မိတ်ရင်းစေတနာရင်း။

ဘော်ပြုပါ စာအုပ်ကို ယခုလိုခေတ်အခါမျိုးမှာ ရေးသားရလျှင် အမျိုး ဘာသာ သာသနာ ပညာ အတွက် အခက်ပင် ခရီးရှောက် ပေမည်။ ပညာ လိုထားသူ၊ စိတ်ကောင်း စေတနာကောင်း ဂြိုသူတို့အတို့မှာလည်း အခက်ပင် လွယ်ကူ၍ အတော်ပင် ခရီးရှောက် ပေမည်။ ၎င်း ကျမ်းမျိုးကို ဘယ်လို နည်းနှင့်ရေးရပါမလဲ၊ ဘယ်တော့ရေးဖြစ်ပါမလဲဟု ကြံစည်အားခဲ နေဆဲတွင်၊ ကရင်ဂုရု၊ တကာ တကာများ၊ ကြပ်ပစ်ကုန်းချာ တကာ-ဘာသာမ များ၊ ထန်းလေးပင်ချာ တကာ-တကာမများ၊ တို့က ဘော်ပြုပါ အတိုင်း စုံလင်စွာ တကျမ်းတဖွဲ့တည်းနှင့်ပင် သိရှိနားလည်ရပါက အလွန်လျှင် ပမ်းမြောက်ထွာ တော့သည်။ မကြာမီရေးသား၍ ပေးသနားတော်မူပါမည့်အကြောင်း အတန်တန် လျှောက်ထား တောင်းပန်ကြသောကြောင့် အောက်တွင်ဘော်ပြုသည့်အတိုင်း တကျမ်းတဖွဲ့တည်းနှင့်ပင် အလုံးစုံ သိရှိနားလည်ကြရန် ရည်သန်၍ ရေးကြောင်း။ မိမိအတွက်ကြောင့် အမျိုး ဘာသာ သာသနာ ပညာတရားတို့လည်းထက်အား

သမ္ပ ကြီးပွား ထွန်းကား ပါစေခြင်း အကျိုးငှါတကြောင်း၊ တပည့်များလည်း
 ဆရာ၏အမွေအနှစ်ကို ရကြပါစေခြင်းအကျိုးငှါတကြောင်း၊ စာပေမသင်ကြား
 ဘူးသူ၊ စာအုပ်များစွာ မကြည့်ရှု နိုင်သူတို့လည်း နည်းမှန်-လမ်းမှန်ကို တအုပ်
 ထည်းနှင့်ပင် သိရှိနားလည်ကြစေခြင်းငှါ တကြောင်း၊ ပညာလိုလားကြသော
 အမျိုးကောင်းသားသို့တို့လည်း ထင်ရှားစွာ သိရှိနားလည်၍ လမ်းမှန်ကို သိမြင်
 နိုင်ကြ ပါစေ-လှန်နိုင်ကြ ပါစေ-တဆင့်မှ တဆင့် သာသနာတော်ကြီး ကြီးပွား
 ထွန်းကားအောင် ဆောင်ရွက် နိုင်ကြ ပါစေခြင်းငှါ တကြောင်း၊ ထိုသို့သော
 အကြောင်းကြောင်း တို့ကို ရည်ချယ်၍ ခေတ်ဒီအောင် စိတ်ကောင်း စေတနာ
 ကောင်းနှင့် ရေးသား တည်ထွင် စီရင်လိုက်ပါသည်။ သာသနာ ၅၀၀၀-ရှည်
 မြင့်အောင်တည်ပါစေသတည်း။

* အသင့်အတင့် ချွတ်ချော်မှားယွင်းသည်ကို တွေ့ရှိပါက အပြစ်မထားဘဲ
 ဒ.ချစ်ပွား၍နေ့ရက်များစွာအဘန်ဘန်အထပ်ထပ်အခေါက်ခေါက် အလည်လည်
 ကြည့်ရှုကျက်မှတ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဥပဇာတ် နိဒါန်း ပြီး၏။

လောကဓမ္မဝိပဿနာသနိဂျာမိး။

နမော တဿ ဘဂဝတော ဝရေမာတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

အနန္တ ဂုဏသမ္ပန္နံ ရတနတ္ထလံ အဟံ ဝဒ္ဓာမိ သဗ္ဗဒါ။

သာသနဿ စ လောကဿ၊ ဘုဒ္ဓံ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။

သာသနဗြဟ္မ စောကဉ္စ၊ ဒေါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

ဇိနသာသနံ စိရံ တိဋ္ဌတု။

ဇေယျတု သဗ္ဗမင်္ဂသံ။

ပဋ္ဌမတွဲ ဩကသဒိကဗျာ။

ပဏာမလောကီ။

သုံးထွေဘဝ၊ သုံးထွေကနဉ်း၊ သုံးဝဒေထွေ၊ အထွေထွေ၊ မသွန်ဗျ၊ နစ်မြိုင်
ကြသော၊ ဝေဒနယုကြာ၊ သတ္တဝါကို၊ မကောကရ၊ ဉာဏ်တော်ရှု၍၊ ကောင်းမှု
များစွာ၊ မရသာအောင်၊ ထွေထွေရက္ခ၊ ခံစံချချက်၊ များလှကမ္ဘာ၊ လွန်နည်
ကြာအောင်၊ မဟာ လုံ့လ၊ အားထုတ် ရန်၊ ဗုဒ္ဓဇိန၊ အတုလာဟု၊ သတ္တာ
အသဒိသ၊ တွဲထူးရလျက်၊ သုံးဘဝ၊ သုံးထွေထွေ၊ ဖြိုင်ဘက်ပဿာ၊ မကော
ပဝရ၊ အတုထရာအ၊ စောမြတ်စွာတို့၊ ပူအဝီသော၊ ဂါရမ၊ ဖြင့်၊ နှိသထုပ်ကွ၊
သောမနနဉ်း၊ ကြည်ဆူသတ္တိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

တဖြာထိုပြင်၊ သုံးခွင်ဘုံသား၊ လူနတ်မျှအတို၊ ပျန်ခြင်းတို့၊ မရှောင်ပြိုင်
ရာနှင့်၊ မဂ္ဂါသေးဝ၊ ဖိုလ်သေးဝဟု၊ ခေမပူရံ၊ မြတ်နိုးစွာနိဗ္ဗာန်သို့၊ အမှန်ရောက်ကြောင်း၊
ဓမ္မပေါင်းကို၊ ညွတ်ပြောင်းသတ္တိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

တဖြာထိုမှ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏၊ သုံးဝသာသနာ၊ မြင့်ရှည်ကြ၊ အောင်၊ မကွာနိဗ္ဗာ
စောင့်ရှောက်ကြသော၊ ဒက္ခိဏသံဃာ၊ ပေါင်းများစွာနှင့်၊ ပညာသမာဓိ၊ သိထ
ရှိသော၊ သေရများစွာ၊ ပေါင်းတကာကို၊ ကောင်းစွာမနသိ၊ အဇ္ဇလိဖြင့်၊ ရှင်ကြည်
သတ္တိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

တဖြာထိုပြင်၊ ပဲ့ပြင်ဆုံးမ၊ ဩဝါဒနှင့်ထောကဓမ္မာ၊ ပေါင်းများစွာကို၊ လိမ္မာ
စေကြောင်း၊ ညွန်လမ်းကောင်းဖြင့်၊ ကျိုးကြောင်းပြသ၊ ဆိုဆုံးမ၍၊ ကျေနသေချာ၊

သင်ပေးပါသော၊ ဆရာသခင်၊ အရှင်မြတ် အပေါင်းကိုလည်း၊ ညွတ်ပြောင်း
သိသး၊ ဂါရဝိဖြင့်၊ မကွာနိစ္စ၊ ရိုတုပ်ကွလျက်၊ ကြည်ဆွသဒ္ဓါ၊ ရှိခိုးပါ၏။

ပူဇာရဟ၊ ပြုထိုက်လှသော၊ သုံးဝရတနာ၊ မြတ်ဆရာတို့၊ ပဉ္စကိစ္စ၊ ပြုပြီး
လေးသော်၊ လေးထွေလူများ၊ ကျင့်ရှောင်ငြားတို့၊ များပြားကဏ္ဍံ၊ အတန်တန်နှင့်၊
ဓမ္မစပင်း၊ ရင့်သွင်းသော၊ ထူးခြင်းစုံစွာ၊ ပြတ်ကျမ်းစာကို၊ မကွာနိစ္စ၊ ကျက်မှတ်
ကြက၊ လောကဓမ္မာ၊ အရာရာ၌၊ လိမ္မာသိစွ၊ ခေါင်ထိပ်ကျလျက်၊ ရွှေလပမာ၊
ကြေညာစွာဖြင့်၊ နှစ်ဖြာလော၊ ဝ၊ အကောင်းချမ်း၊ သုခများစွာ၊ ဆောင်တတ်
ပါသည်၊ နောင်လာ၊ ဣတို့-မှတ် . စာတို့။

ဩကာသ ကန် တော့ခဏ်း။

ဩကာသ-ဩကာသ-ဩကာသ၊ ဝယယကံ ဝစီကံ- မနောကံ တညှိုးဟူ
သော၊ သုံးပါးသောကံတို့တွင်၊ တပါးပါးသောကံဖြင့်၊ ဝျူးလှန်ပြစ်မှား ဝိသညံ
ရှိသော်၊ ထိုအပြစ် ရှိမှတ်ကင်းလွတ်ပျောက် ပါစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပဌမ-ဒုတိယ-
တတိယ၊ တကြိမ်-နှစ်ကြိမ်-သုံးကြိမ် ချောက်အောင်၊ သုရားရတနာ၊ တရား
ရတနာ၊ သံဃာရတနာ၊ ရတနာသုံးပါး၊ ဆရာသွား-အမိ-အဘ တို့အား ရိုသေ
ဖြတ်နိုး၊ လက်စုံမိုး၌၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ မူးမြွေမာန်သျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင် သုရား

ဤသို့ရှိခိုးပူဇော်၊ မူးမြွေမာန်သျှော့၊ ကန်တော့ရသောကုသိုလ်ကောင်းမှုကံ
စေတနာတို့ကြောင့်၊ အပါယ်လေးပါး၊ ကပ်သုံးပါး၊ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး၊ ရန်သူမျိုးငါးပါး၊
ဝိပတ္တိကရားလေးပါး၊ များစွာ ကရားပါးပါး၊ ရှစ်ပါးသောအပြစ်၊ ဆယ်ပါးသောဒဏ်၊
တဆဲ့ခြောက်ပါးသော ဥပဒ္ဒပေ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသော ဘေး၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော
ကံကြမ္မာ၊ ကိုးဆဲ့ခြောက်ဖြာသော ရောဂါဒေဝနာအပေါင်းတို့မှာ၊ အခါခပ်သိမ်း၊
ကင်းလွတ်ခြင်းသို့ နှစ်ဆဲ့ ဖြစ်၍၊ ပြိုင်လှစွာသော ပြတ်သုစွာသော ဈာန်ဘုရား-
မဂ်ဘုရား ဖိုလ်တရား၊ နန္ဒာန်တရားတော်မြတ်ကို၊ ရပ်လို၏အရှင် သုရား။

သရဏဂုံ - ၃ - ပါး၊ နန္ဒိတကွ - ၅ - ပါး - ၈ - ပါး - ၉ - ပါး - ၁၀ - ပါး
သီလတောဝဠာပါဠိ။

၁-အဟံဘန္တေ	တိသရဏေနသဟ	ပဉ္စသီလံ	ဓမ္မံ	ယစစာမိ	အနုဂ္ဂဟံ
	ကတွာ	သီလံ	ဒေဝ	မေဘန္တေ။	
ဒုတိယဗျံ	အဟံ	ဘန္တေ		။လ။	မေဘန္တေ။
တတိယဗျံ	အဟံ	ဘန္တေ		။လ။	မေဘန္တေ။

၂-အဟံ ဘဒန္တ တိသရဏေနသဟ အဋ္ဌင်္ဂိသမန္နာဂတံ ဥပေါသထသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ အနုဂ္ဂဟံကတ္တာ သီလံ ဒေထ မေ ဘဒန္တံ။

ဒုတိယမိ အဟံ ဘဒန္တံ ။ထ။ မေ ဘဒန္တံ။

တတိယမိ အဟံ ဘဒန္တံ ။လ။ မေ ဘဒန္တံ။

၃-အဟံ ဘဒန္တ တိသရဏေနသဟ နဝဂ်သီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ အနုဂ္ဂဟံ ကတ္တာ သီလံ ဒေထ မေ ဘဒန္တံ။

ဒုတိယမိ အဟံ ဘဒန္တံ ။သ။ မေ ဘဒန္တံ။

တတိယမိ အဟံ ဘဒန္တံ ။သ။ မေ ဘဒန္တံ။

၄-အဟံ ဘဒန္တ တိသရဏေနသဟ ဒသဂဟဋ္ဌသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ အနုဂ္ဂဟံ ကတ္တာ သီလံ ဒေထ မေ ဘဒန္တံ။

ဒုတိယမိ အဟံ ဘဒန္တံ ။လ။ မေ ဘဒန္တံ။

တတိယမိ အဟံ ဘဒန္တံ ။လ။ မေ ဘဒန္တံ။

ဘော်ပြပါ သရဏဂုံ သီလတောင်း ပါဠိ ဆိုပြီးသောအခါ၊ ရဟန်းတော် အသျှင်မြတ်တို့က “ယမဟံ ဝဒါမိ တံ ဝဒေထ” ဟူ၍ဆိုသေး၊ တကာ-တကာ များက “အာမ ဘဒန္တံ ပါထုရား” ဟု ဆိုသေး။
ပြီးသောအခါ “နမော တဿ” ကို သုံးခေါက်ဆိုသေး။

သရဏဂုံသုံးပါးပါဠိ။

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ။ဒုတိယမိ။ ။တတိယမိ။ ။သုံးခေါက် ဆိုပြီးသောအခါ၊ ရဟန်းတော် များက “တိသရဏ ဂဟဏံ ပရိပုဏ္ဏံ” ဟု ဆိုသေး။

- တကာ-တကာများက “အာမ ဘဒန္တံ ပါထုရား” ဟုဆိုပြီး
- ၅-ပါး-ဂ-ပါး-ဇ-ပါး-၁၀ ပါးစသည်သီလပေးပြီးသောအခါ
- ၅-ပါးဖြစ်လျှင် “တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ သာရကံကတ္တာ အပ္ပမာဒေန သမ္ပါဒေထ” ဟု ဆိုသေး။
- ဂ-ပါးဖြစ်လျှင် “တိသရဏေနသဟ အဋ္ဌင်္ဂိသမန္နာဂတံ ဥပေါသထသီလံ သာရကံကတ္တာ အပ္ပမာဒေန သမ္ပါဒေထ” ဟု ဆိုသေး။
- ဇ-ပါးဖြစ်လျှင် “တိသရဏေနသဟ နဝဂ်သီလံ သာရကံကတ္တာ အပ္ပမာဒေန သမ္ပါဒေထ” ဟု ဆိုသေး။

၁၀-ပါးဖြစ်လျှင် “တိသရဏေ နသဟ ဒသဂဟဋ္ဌာသီလံ သာဓကံကတွာ နပ္ပ
 မာဒေန သမ္ပါဒေထ” ဟု သိလေ။
 ကကာ ကကမများ ၂ “အာမ ဘဂန္တိ” သိလေ။
 သရဏဂုံသီလခွဲဇကော် ပြီး၏။

ငါးပါးသီလပါဠိ။

- ၁-ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၂-အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၃-ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၄-မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၅-သုရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

ရှစ်ပါးသီလပါဠိ။

- ၁-ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၂-အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၃-အပြုပ္ပာစရိယာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၄-မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၅-သုရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၆-ဝိကာလဘောဇနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၇-နစ္စ-ဂိတ-ဝိဒိတ-ဝိသုက ဒဿ န မာလာဂဗ္ဗ-ဝိလေပန-ဝေရဏ-မဏ္ဍန-
 ဝိဘူသနဋ္ဌာ နာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၈-ဥစ္စာသယန မပိသာသယ နာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

နိဂုံးပါးသီလပါဠိ။

- ၁-ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၂-အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၃-အပြုပ္ပာစရိယာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၄-မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၅-သုရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၆-ဝိကာလဘောဇနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၇-နစ္စ-ဂိတ-ဝိဒိတ-ဝိသုက ဒဿ န မာလာဂဗ္ဗ-ဝိလေပန-ဝေရဏ-မဏ္ဍန-
 ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၈-ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၉-မေတ္တာ သဟ ဂတေန စေတသာ သပ္ပဒိသံ ဖရိတ္တာ ဝိဟာရဏံ သမာဒိယာမိ။

ဆယ်ပါးခဏ မဂါဠိ။

၁-ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၂-အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၃-အပြုက္ခစရိယာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၄-မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၅-သုရောမေရယ မစ္ဆပမာဒဋ္ဌာနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၆-ဝိကာထဘောဇနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၇-နစ္စ ဂိတ ဝါဒိတ-ဝိသုက-ဒဿနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၈ မလ္လာဂန္ဓ-ဝိလေပန-မာရဏ-မဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၉-ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၁၀-ဇာတဉ္စပ ရဇတ ပဋိဂ္ဂဟဏာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

အထူးမှတ်ရန်။

။သီလများ ခံယူ ဆောက်တည်ကြ ရာ၌ “သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ” ဟု ပုဒ်သည် ပါဠိတော်နှင့် တကွ သျှင်ဟော ဗုဒ္ဓစောသ နှစ်သော အဋ္ဌကထာများ၌ မပါ။ ရှေးစဉ် အခါက ဆရာတော်များသည် အသုံးအနှုန်း မရှိကြပေ။ ပါဠိတော် အရဆိုလျှင် “ဝေရဏိ- ဝေရမဏိ- ဝေရမဏိ” ဟု ရှိသည်။ “သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ” ဟု ပုဒ်သည် အဋ္ဌကထာဆရာ အလိုမျှသာ ဖြစ်၍ မယူ သင့်ကြောင်း မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ ပဗ္ဗန္ဓ ခန္ဓကမှာ ပြထားသည်။ သို့ရာတွင် ခေတ်အားလျော်စွာ အသုံး များသည့် ကတွက် ထည့်လိုက်ပါသည်။ ၎င်းပုဒ်ထည့် ခြင်းကြောင့် အစွဲမရှိကြောင်း မပါခြင်းကြောင့်လည်း အပြစ်မရှိကြောင်းကို ထိုစဉ်က ဆရာတော်နှင့် တကွ ဆရာပေါင်း များစွာ ခန့်ဖြတ်ပါသည်။

နမော တဿ-ဘုရားရှိခိုး။

အရဟတော၊ လူနတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတို့၊ များစွာ ရွှင်ပျော်၊ လှပူဇော်ကို၊
 ခံတော်မူ ထိုက်ထသော၊ ဝါ၊ အရ-ဟတော်၊ အတောင်တရာ၊ သင်္ချာမြင့်မြောက်၊
 ဗောဓိအောက်ဝယ်၊ အစောက်အကျယ်၊ တဆဲ့ထေးတောင်၊ အရောင်ခြောက်ဖြာ၊
 ဇေယျသာလှ၊ ပလ္လင်မထက်၊ ဒေဝပုတ္တ၊ စသည့်အပြင်၊ မာဂ်ငါးအင်ကို။ အောင်
 မြင်တော်မူပြီး ထသော။ ဝါ၊ အရ-ဟတော၊ မဟာဗုဒ္ဓ၊ ဗိမ်းညွန့်ဝေသည့်၊
 ရှေးညောင်ပင်အောက်၊ ပေါက်သည့်ထူးဆန်း၊ ပလ္လင်နန်းထက်၊ သင်္ကန်းကိုယ်
 ရောင်၊ တပြောင်ပြောင်ဖြူဖြူ၊ ဘုန်းခေါင်ပရမေ၊ ငြိမ်စက်နေသည်၊ ကိလေသာစက်၊
 သုံးထောင်ဝက်ကို၊ ဉာဏ်ရေ၊ ရတနာ၊ စက်ဘုန်းရှိန်ဖြင့်၊ ကွပ်နှိမ်ဆုံးမတော်မူပြီး
 ကသော၊ ဝါ၊ အရ-ဟတော၊ ခြူးပန်းခြူးပင်၊ ခြူးပွင့်ဆင်ရွှေ၊ ပလ္လင်ရတနာ၊ နန်းသိင်္ဂါ
 ထက်၊ မိုက်မျက်ဘဏ္ဍာ၊ အဝိညာကို၊ ဝယ်ခွါတော်မူပြီးထသော။ ဝါ၊ အရဟတော၊
 လေးဖြာဩဇာ၊ စက်ဝဲမဉ္ဇ၊ နတ်ကျွန်းယူ၊ ခပ်သိမ်းလူကို၊ သယ်ယူကူးသန်း၊ နိဗ္ဗာန်
 လမ်းသို့၊ ဖြောင့်တန်းရောက်အောင်၊ ပို့ဆောင်တော်မူပြီးထသော။ ဝါ၊ အရ-ဟ
 တော၊ ပိတ်ဆီးကွယ်ကာ၊ ခိတ်ငြိမ်ရာ၌၊ ချစ်တမ်း၊ အညစ်အကျ၊ မကောင်းမှု
 ကိုးဖြူကုန်တော်မူထသော။ ဝါ၊ အရဟတော၊ မြင့်မိုရ် တောင်လုံး၊ ရွှေထုန်း
 ရတနာ၊ မြတ်တန်းဆာဖြင့်၊ ဗြဟ္မာနတ်မင်း၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ခံတော်မူထိုက်ထ
 သော။ ဝါ၊ အရဟတော၊ ဣဿဂိယ၊ ဓမ္မ၊ ယသ၊ သိရိ၊ ကာမ၊ ပယတ္တ-ဟု၊ ဘုန်းခြောက်
 ဆူနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော။ သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ဒုက္ခ၊ သမုဒယ၊ နိရောဓနှင့်၊
 မဂ္ဂသစ္စာ၊ ငါးဖြာဥပယျ၊ မြတ်ဓမ္မကို၊ မဂ္ဂဥသင်္ချာ၊ အလုံးစုံကို၊ အကုန်သိမြင်တော်
 မူပြီး ထသော။ တဿ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ ကျေးဇူးတော်မြတ်
 အစုံ၊ ဂုဏ်တော်မြတ်အပေါင်းနှင့်၊ ပြည့်စုံတော်မူပါသော မြတ်စွာဘုရားအား။
 အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ နမော-နမာမိ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပါ၏ အသျှင်ဘုရား။

အဓိန္ဒြေယျဘုရားရှိခိုး။

ရူပါ ရူပ ဝိလာသဂ္ဂ၊ ရူပိစိန္တေယျ သံယုတ္တံ။
 ဝဇ္ဇေသာရ ဂုဏော ပေတံ၊ တေန မတုလ ရူပဝါ။ ။

ရူပါ-ရူပ ဝိလာသဂ္ဂ၊ ရူပိစိန္တေယျ သံယုတ္တံ။ ပကတိသော အဆင်း-အလွန်
 တင့်ဟယ်သော အဆင်း- မြတ်သောအဆင်း- မကြံစည်နိုင်သော အဆင်းနှင့်
 ယှဉ်တော်မူပေသော၊ သာရဂု ဏာပေတံ၊ ကျေးဇူးတော်စစ် ဂုဏ်တော်နှစ်နှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ ဝဇ္ဇေ-
 ပန္နာဒိ၊ ရှိခိုးပါ၏အသျှင်ဘုရား၊ ဘေန၊ ထိုသို့ ရှိခိုးရသော ကုသိုလ် ကောင်းမှု

ကြောင့်။ အတုလရူပာပိ။ အတုမရှိသော အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံရသည်။ အမှီဖြစ်ရပါ
လို၏အသျှင်ဘုရား။

ဝါစာ-ဝါစ ဝိလာသဂ္ဂ၊ ဝါစာစိန္တေယျ သံယုတ္တံ။
ဝဇ္ဇေသာရ ဂုဏောပေတံ၊ တေနမတုလ ဝါစကာ။

ဝါစာ ဝါစ ဝိလာသဂ္ဂ ဝါစာစိန္တေယျ သံယုတ္တံ၊ ပကတိသောစကား-အလွန်
တင့်တယ်သော စကား-မြတ်သော စကား-မကြံစည်နိုင်သော စကားနှင့် ယှဉ်
တော်မူထသော။ သာရ ဂုဏော ပေတံ၊ ကျေးဇူးတော်စစ်၊ ဂုဏ်တော်နှစ်နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို အဟံ၊ ဘုရားဘပည့်ဟော်သည်။ ဝဇ္ဇေ-
ဝဇ္ဇာမိ၊ ရှိသေစွာရှိခိုးပါ၏ အသျှင်ဘုရား။ တေန၊ ထိုသို့ရှိခိုးရသော ကောင်းမှု
ကြောင့်။ အတုလဝါစကာ၊ အတုမရှိသောစကားနှင့် ပြည့်စုံရသည်။ အမှီဖြစ်ရ
ပါလို၏အသျှင်ဘုရား။

ဉာဏာ-ဉာဏ ဝိလာသဂ္ဂ၊ ဉာဏာစိန္တေယျ သံယုတ္တံ။
ဝဇ္ဇေသာရ ဂုဏောပေတံ၊ တေန မတုလ ဉာဏဝါ။ ။

ဉာဏာ ဉာဏ ဝိလာသဂ္ဂ ဉာဏာစိန္တေယျ သံယုတ္တံ၊ ပကတိသောဉာဏ်-
အလွန် တင့်တယ်သောဉာဏ်-မြတ်သော ဉာဏ်-မကြံစည်နိုင်သော ဉာဏ်နှင့်
ယှဉ်တော်မူထသော။ သာရ ဂုဏော ပေတံ၊ ကျေးဇူးတော်စစ်၊ ဂုဏ်တော်နှစ်နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ ဘုရားဘပည့်တော်သည်။ ဝဇ္ဇေ-
ဝဇ္ဇာမိ၊ ရှိသေစွာရှိခိုးပါ၏ အသျှင်ဘုရား။ တေန၊ ထိုသို့ ရှိခိုးရသော ကုသိုလ်
ကောင်းမှုကြောင့်။ အတုလဉာဏာပိ။ အတုမရှိသောဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံရသည်။
အမှီဖြစ်ရပါလို၏အသျှင်ဘုရား

ဣဒ္ဓိ-ဣဒ္ဓိ ဝိလာသဂ္ဂ၊ ဣဒ္ဓိစိန္တေယျ သံယုတ္တံ။
ဝဇ္ဇေသာရ ဂုဏောပေတံ၊ တေန မတုလ ဣဒ္ဓိမာ။ ။

ဣဒ္ဓိ-ဣဒ္ဓိ ဝိလာသဂ္ဂ ဣဒ္ဓိစိန္တေယျ သံယုတ္တံ၊ ပကတိသော တန်းခိုး- အလွန်
တင့်တယ်သော တန်းခိုး-မြတ်သော တန်ခိုး- မကြံစည်နိုင်သော တန်းခိုးနှင့်
ယှဉ်တော်မူထသော။ သာရ ဂုဏော ပေတံ၊ ကျေးဇူးတော်စစ်၊ ဂုဏ်တော်နှစ်နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ ဘုရားဘပည့်တော်သည်။ ဝဇ္ဇေ-
ဝဇ္ဇာမိ၊ ရှိသေစွာရှိခိုးပါ၏ အသျှင်ဘုရား။ တေန၊ ထိုသို့ရှိခိုးရသော ကုသိုလ်
ကောင်းမှုကြောင့်။ အတုလ ဣဒ္ဓိမာ၊ အတုမရှိသောတန်းခိုးနှင့် ပြည့်စုံရသည်။
အမှီဖြစ်ရပါလို၏အသျှင်ဘုရား။

ဘုရားပေါင်း၊ ငါးသိန်း တသောင်း နှစ်ထောင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဘုရားရှိခိုး။

ဗုဒ္ဓါ အနန္ဒာ မဂ်ယာ သုသင်္ခယ၊ ဗုဒ္ဓါ အနန္ဒာ သုဟလာမိ သင်္ခယ။

ဗုဒ္ဓါရိယာ ဧဝ ဟေလက္ခ ကပ္ပကေ ဝဒ္ဓာမိ၊ တေ-ဇိရ နိက္ကမ-အဟံ။

သုသင်္ခယ၊ ဘုရား ဖြစ်ဟိတ်၊ အောင်ဘိသိက်ကို စိတ်တော် ကြံကာ၊ ပတ္တနာ၍၊ ပါရမီပုည၊ ဖြည့်ခဲ့ရသော၊ နန္ဒအသင်္ချေ၊ သုနန္ဒအသင်္ချေ၊ ပထဝီ အသင်္ချေ၊ မဏ္ဍအသင်္ချေ၊ ရေဏီအသင်္ချေ၊ သဘဂရအသင်္ချေ၊ ပုဏ္ဏရိကအသင်္ချေ- တည်းဟူသော၊ ခုနစ်သင်္ချေတွင်း၌၊ အနန္ဒာမဂ်ယာ၊ ဗြဟ္မာဒေဝ၊ ဘုရားစလျက်၊ မေခကောင်းကျိုး၊ ရာဂိဘိုးဝယ်၊ ဆင့်တိုးသည်၊ တိက၊ နှစ်ထပ်၊ ငါးထင်ဇယ၊ စဉ်ကာချလျက်၊ ရေရတွက်ကိန်း၊ တသိန်းနှစ်သောင်း၊ ငါးထောင်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ သုံးလူ သခင်၊ ဘုရားရှင်ဘို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိံ သု၊ ပွင့်တော် မူကြ ကုန်ပြီ၊ မိသင်္ခယ၊ နှစ်တော်မြောက်ခါ၊ တောင်းပန်ထွာ၊ ပါရမီ၊ ယုတ်မြတ်၊ ဖြည့်ခဲ့ အပ်သော၊ သဗ္ဗဗဒ္ဓ၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓ၊ သဗ္ဗရတန၊ တက္ခန္ဓန္တံ၊ မာနိတ၊ ပဒုမ၊ ဥသဘ၊ ခန္ဓတ္တမ၊ သဗ္ဗမာ၊ မည်ရဟွက်ရေ၊ ကိုးသင်္ချေ တွင်း၌ အနန္ဒာသုဟလာ၊ ပေါရာဏသဂျ၊ ဂေါတမလျှင်၊ အစတည်ထက်၊ ဗျည်း သော သတ် နှင့်၊ အဋ္ဌ နေ့၊ ခွါအက်၊ သောင်းစီ ဖြစ်လျက်၊ ဆင့်တင် ဗျည်း၊ သဟာသ ကိန်း၊ ပေါင်း၍ ထိန်းသော်၊ သုံးသိန်း ရှစ်သောင်း ခုနစ်ထောင် ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ လေးပါးသစ္စာ၊ ဦးစွာသိမြင်၊ ဘုရားရှင်ဘို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိံ သု၊ ပွင့်တော် မူကုန်ပြီ ဧဝ၊ ကိုယ် နှစ် စိတ်ပါ၊ ပတ္တနာ၍ ပါရမီဆယ် ထွာ၊ ဖြည့်ခဲ့ပေသော၊ သေလ၊ ဘာသ၊ ဇေယျ၊ ရုစိယာ၊ ထေးဖြာ ခြင်္ဂရင်း၊ သင်္ချေတွင်း၌။ ရိယာ၊ ကလျှက်ရာ၊ ဦးစွာပွင့်ထ၊ ပ-န-ကျအောင်၊ ရေဆဖြည့်သိင်၊ တကျိပ်နှစ် ဆူကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ ငါးမာဂ် ပယ်ရှင်း၊ သုံးလူ မင်းဘို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိံ သု၊ ပွင့်တော် မူကုန်ပြီ၊ ထက္ခကပ္ပယော၊ ကန္တာတသိန်းတွင်း၌၊ ပက၊ ပဒုမတ္တရ၊ ဘုရားမှသည်၊ ဂေါတမတိုင်ရောက်၊ ရေဒံမြောက်သော်၊ တကျိပ် မြောက်ဆူ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ သုံးလူ တန်ဆောင်၊ ငါးမာဂ်အောင်တို့သင်္ချေ။ ဥပ္ပဇ္ဇိံ သု၊ ပွင့်တော် မူကုန်ပြီ၊ တေဇိရ နိက္ကမမ၊ ထိုသုံးခု တွက်ကိန်း၊ သင်္ချေထိန်းသော်၊ ငါးသိန်း တသောင်း နှစ်ထောင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ အဟံ၊ ဘုရားဘပည့်တော်သည်။ အာဒရံ၊ ရှိသစ္စာ။ ဝဒ္ဓာမိ၊ ငါးဆယ် သသတ်၊ အမတ်ဖြင့်၊ ရှိသွတ်ပန်ထွာ၊ ရှိခိုးပါ၏- အကျင့်ဘုရား။

အဟောဒုဗ္ဗတ-ဘုရားရှိခိုး။

အဟော ဗုဒ္ဓေါ အဟော ဗုဒ္ဓော၊ အဟော သံဃဿာတိ ဒုလ္လဘံ။

(အနက်) ဗုဒ္ဓေါ၊ သိစရာ ရှိသမျှ၊ မချန် မထား၊ ကမ်းကုန်-လမ်းကုန်၊ ထဆုံး ကမ်းရောက် ဟာယာပင်း-ထိုးတွင်းကျိတ်ချေ၊ ရှောက်မွေ ကုန်စင်၊

ကိစ္စပြီး-အဆိုကြီးသိ၊ တသိထဲသိ တမြင်ဆဲမြင်ပါသောကြောင့်၊ တလင်းထဲလင်း၊ တရှင်းထဲရှင်း တစင်ထဲစင်၊ တကြည်ထဲကြည်၊ တထေဇ၊ ကိစ္စပြီး- ကြီး ဖြင်းငှါ စွမ်းတော်မူနိုင်ပါသော၊ သုံးလောကထွန်ထူး၊ သဒ္ဓညမြတ်စွာဘုရား သခင် ကိုယ်တော်မြတ် ကြီးသည်။ အဟော၊ အော်-အံ့ဩ၍မဆုံး၊ လောက အလုံးတွင်၊ အလွန်ဆုံး-အမွန်ဆုံး၊ အမြတ်ဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဖြစ်ပါပေတည်း။

ဓမ္မော၊ တရိုက်ထဲရိုက်၊ တရှုပ်ထဲရှုပ်၊ တညစ်ထဲညစ်၊ တနောက်ထဲနောက်၊ တပူထဲပူ၍နေကြသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို၊ တလင်းထဲလင်း၊ တရှင်းထဲရှင်း၊ တစင်ထဲစင်၊ တကြည်ထဲကြည်၊ တထေဇ၊ ကိစ္စပြီး- ကြီး ဖြင်းငှါ စွမ်းတော် မူနိုင်ပါသော၊ ဆယ့်ပိးသောဘုရားတော် မြတ် အပေါင်းသည်။ အဟော၊ ဩဂြို- အံ့ဩ၍ မဆုံး၊ လောကအလုံးတွင်၊ အလွန်ဆုံး-အမွန်ဆုံး-အမြတ် ဆုံးသော တရားတို့ပါပေတည်း။

သံဃော၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ် ကြီးသည်။ နည်းပေးလမ်းပြ၊ ဆိုဆုံးမသည့် အတိုင်း၊ ကျင့်ကြံ အားထုတ်တော် မူပါသောကြောင့်၊ တလင်း ထဲလင်း၊ တရှင်းထဲရှင်း၊ တစင်ထဲစင်၊ တကြည်ထဲကြည်၊ တထေဇ၊ ကိစ္စပြီး- ကြီး ဖြင်းငှါ စွမ်းတော်မူနိုင်ပါသော၊ သံဃာတော် အသျှင်သူမြတ် အပေါင်း သည်။ အဟော၊ ဩဂြို အံ့ဩ၍ မဆုံး၊ လောကအလုံးတွင်၊ အလွန်ဆုံး-အမွန်ဆုံး- အမြတ်ဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ပါပေတည်း။

ဣတိ ဧတံ၊ ဤအမြတ်ရတနာ သုံးပါးအပေါင်းသည်။ လောကော၊ တသိန်း နှစ်သောင်း အထွတ်သော၊ မဟာပထဝီမြေ ဖြူး၏။ မြေမှုန့်မက၊ ဘဝများစွာ၊ ရှည်လျားစွာသော၊ သံသရာတည်းဟူသော လောကကြီးထဲ၌၊ အဟော၊ ခုလ္လတံ၊ ဩဂြို-ထွေခဲ ကြိုခဲ ရခဲထွစွာသော၊ ခုလ္လတံကြီးတို့ပါပေတည်း။ ဣတိ ဣမံ အတိ ခုလ္လတံ တံရတနတ္ထယံ၊ အလွန်လျှင်-ထွေရခဲ ကြိုရခဲ ရခဲထွစွာသော၊ ဤရတနာ မြတ်သုံးပါးအပေါင်းကို။ အဟံ၊ ထုရားဘဝည့်တော်သည်။ ဝဇ္ဇာမိ၊ ဘယ ထာဘ ကုလ ကြဉ်ရှောင်း၊ ဂုဏ်တော်ပေါင်းကို၊ အောက်မေ့ သဖြင့်၊ အသင့် နှလုံး ဆိုပိတ်ဖုံးသျက်၊ သုံးတန်စေတနာ၊ သုံးဖြာဒွါရ၊ ပဏာမဖြင့်၊ ကြည်စွာသဒ္ဓါ၊ ရှိခိုးပါ၏-အသျှင်ဘုရား။

ဗုဒ္ဓဇောမနာဘုရားရှိခိုး။

ပုဏ္ဏိန္ဒြသင်္ကာသမုခံ၊ ကျမ်းဂန် အသော၊ မဟာ နေရာ၊ မေရုတော်၊ ရွှေမြင့်ရိပ် အရံ၊ ယုဂန္ဓိရ်တောင်စွန်းမှာ၊ အလန်း နှလုံးဆွဲ ခိုးယူစနာ၊ မသာရဂုဏ်၊ ထိန်လျှံ အိအိ၊ မဏိဇောတရသံ၊ နဂုရတ်စိန်ကြောင်၊ ထိန်ပြောင်ပိုးဝင်း၊ အဘွင်းမြရည်၊ ကွန့်ကွန့် လည်လျက်၊ ကြေညံ မြမြ၊ ဝင့်တိုင်း ပသည်၊ သသင်္ကာဘုံ၊ ငွေယံ

သော်တာ၊ စန္ဒာရဟာသံ၊ ဒိတ်ဒိတ်လျှပ်သော၊ နဝရတ်ဂုဏ်ထိန်၊ ပုဏ္ဏမိန်သည်၊
 ဥဏ္ဏဒိန်ကြွ၊ ကင်းစင်ပသကဲ့သို့၊ အမိတကြက်သရေ၊ မြီးဝေတင့်စွာ၊ ရွှေမျက်နှာ၏၊
 အင်္ဂါတော်အစိတ်တွင်၊ ဒိတ်ဒိတ်လျှပ်သန်း၊ ကြယ်စုံငြိန်းသကဲ့သို့၊ နားပန်းတော်
 နှစ်ဘက်မှသည်၊ အထက်နဖူးဘော်သို့၊ ကွန့်မြူးတောက်ပသော၊ ဥဏ္ဏိသခေတ်၊
 သင်းကျပ်တော်မင်္ဂလာ၊ နာရကာရွှေစင်၊ နဖူးပြင်ဝယ်၊ သက်တင်စို့ အရေးကဲ့သို့၊
 ကွေးကွေး ညွတ်ရောင်၊ မျက်မှောင်တော်နှစ်ချ၊ ဘမုကန္တရာ၊ ထောမ အမြူတေ၊
 ညာရစ်ခွေလျက်၊ ငွေနန်းချသံသဏ္ဍာန်၊ တလံဝက်လောက်၊ ဝန်း၍ရောက်သော၊
 မွေရှင်တော်ဥဏ္ဏလုံ၊ မြဟုန်ရောင်ငြိ၊ လောင်စလိသော၊ ဇောတိရသ်ကျောက်၊
 လျှံတောက်မြူးလျက်၊ ကြယ်သောက်ရှူးထွက်သကဲ့သို့၊ ငါးချက်သော ပသာဒ၊
 ရှုတိုင်းလှသည်၊ မံသစက္ခုတော်နှစ်သွယ်၊ အံဘွယ်ပြည့်မြီး ပြယ်ပိုးယားဆင့်၊
 ပန်းဆိုင်း တင့်သကဲ့သို့၊ မမြင့်မမောက်၊ မကောက်မချောင်၊ သွန်းသွန်းထောင်
 သော၊ နှာရောင်နှာသီးတော်မြိတ်၊ မချပ်မယို၊ ဖပ်ဖပ်စိုမျှ၊ နုပျိုဖွင့်ထွား ကွန့်ကွန့်
 လျှားသော၊ ပါးတော်မြိတ်အပြင်၊ ရွှေစင်ဇမ္ဗူရာဇ်၊ ထွက်ဦးသစ်ကဲ့သို့၊ ခြောက်ငြိမ်
 မသန်း၊ ရှုမပန်း နိုင်သော၊ နှုတ်ခမ်းတော် နှစ်ဖြာ၊ နိသာ ရွှေသာ၊ ပတ္တမြား
 ကွက်လည်၊ နေခြည်အဆင်း၊ ရဲရဲလင်းသော၊ ခံဝွင်းဘော်အစပ်၊ လျှာတော်မြိတ်
 ဖိဝါ၊ အာကာပျံဝဲ၊ ပုလဲဝလာဟကာ၊ သင်္ခါအာနိ၊ ရွဲလုံးစီသကဲ့သို့၊ တညီတညွတ်၊
 ဖွေးဖွေးလျှပ်သော၊ စက္ကာလီသ၊ သမဒန္တာ၊ သာခွါရောင်ခြည်၊ အရည်သွက်သွက်၊
 စီးထွက်ဘနန်း၊ ထက်ဝန်းကျင်ချပ်၊ ပြီးတိုင်းလျှပ်သည့်၊ စွယ်တော်မြိတ်ထေးသူ
 နှင့်တကွ။ ။ ညိုပြာခိုမှောင်၊ မြရောင်ခိလ္လာ၊ စိန်ဇာမကာရ်း၊ ရောငြိမ်းကူးခါ၊
 စဉ်ကာနှောယွက်၊ ငှက်ခါး တောင်လို၊ မြရည်ယိုမျှ၊ ညိုသွသော နိထရောင်
 ခြည်တော်၊ ။ ။ ဇမ္ဗော်နဒါ၊ ကနကဆော်သစ်၊ ဇမ္ဗူရာဇ်သိင်္ဂီ၊ နာရနိရွှေသားဘို့၊
 ဦးထူးသည့်ပမာ၊ ရောင်ဝါလျှမ်းဝေ၊ လျှင်ပန်းကြွသကဲ့သို့၊ ရွှေထွသော ပီတ
 ရောင်ခြည်တော်၊ ။ ။ နှင်းဆီ ခေါင်ရမ်း၊ ဝတ်ပန်း ချိတ်ရည်၊ ထည်ကမ္မထာ၊
 နိတြာ ရောရှက်၊ အကွက် အကွက်၊ ရဲရဲထက်သော၊ ကျောက်မြက် ရတနာ၊
 ကျီးအာမှည့်အဆင်း၊ ချင်းချင်းသွေးသည်၊ ထွေးထွေးချိုမျှ၊ နိလှသော လောဟိတ
 ရောင်ခြည်တော်၊ ။ ။ ဇလပ် ကြက်ငုံး၊ ဂမုံး ပွင့်ချပ်၊ နာရကတ္တိ၊ စိန်ဝဇီရာ၊
 သာခွါ တော်ဖြူ၊ ပစ္စု၊ စိုက်ထောင်၊ ပုလဲရောင် အဆင်း၊ ခရုသင်း ပွတ်သစ်၊
 တက္ခန်းဖြစ် ဖတ်တိုင်၊ အဆိုင် အဆိုင်၊ ဖွေးဖွေး လှိုင်ထွက်၊ ပန်းဆိုင်ဖြူစွာ၊
 ငွေသင်္ဂါတို့၊ ယှဉ်မသာ-နူးမရသော၊ ပြူလှသော ဩဒါတရောင်ခြည်တော်၊ ။ ။
 မြင်းညိုပြာသန်း၊ မကာရ်း ထွတ်ကွက်၊ ရောယွက်ပြာမှောင်၊ ဖြာဖြာ ထောင်မျှ၊
 အရောင် မြီးဟပ်၊ နဝရတ်လို၊ ချိတ်ရည်အဆင်း၊ ဒိတ်ဒိတ် ထင်းလျက်၊ ခပင်း
 လှပေလင်း၊ ရှုမညောင်း နိုင်သော၊ မောင်းသော မဇ္ဇဋ္ဌ ရောင်ခြည်တော်၊ ။ ။

တိမ်ထိပ် တိမ်ပန်း၊ မရမ်း ဝူကာ၊ လျှော်ရိုးချ၊ ခင်တောင်လို၊ ပြာသိုငွေရည်၊
 လျှပ်ခြည် ကွန်ရက်၊ မိဗန်းသုံးစက်ကဲ့သို့၊ ပြုံးပျိုပြက် ရိုးရိုးရက်-တခဲနက်သော
 ပတာသရ- ရောင်ခြည်တော်။ ။ ဤကဲ့သို့ နီလ၊ ပီတ၊ လောဟိတ၊ ဩဒါတ၊
 မဇ္ဇဋ္ဌ၊ ပတာသရ အစုံ၊ ကိုယ်လုံးဖြိုလျက်၊ သံဘဝဂ်ထိ၊ ပိပိနရက်၊ စက္ကဝါဠ၊
 အနန္တတိုင်၊ အဆိုင်အဆိုင်၊ အပြိုင်တည်ကွန်၊ မြရည်ဝန်သကဲ့ သို့၊ မတွန့်မသိပ်၊
 ယိုဖိတ်ညီးပြောင်လျက်၊ အရောင်ဝဲယွက်၊ တခဲနက်ဖြင့်၊ ပျံ့သွက်လူးလာ၊ ဥက္ကာ
 မီးရှူး၊ သောက်ရှူး ကြယ်ရောင်၊ ဖိတ်ဖိတ် ထောင်မည့်နွယ်၊ တပြောင်ပြောင်
 ထွန်းထင်းတော် မူသော၊ နတ်လူတို့မျက် ရှု၊ သဗ္ဗညု ကိုယ် ခတင်မြတ်သသား
 ဗုဒ္ဓတ္ထပဋိပဒါ၊ ဓမ္မတာအစဉ်၊ ဗုဒ္ဓဝင်စံအားကို၊ တရေးရေးဆင်ခြင်တော်မူ၍၊
 လူတို့သက္ကရာဇ်၊ နှစ်ပေါင်းတရုတဆယ်၊ နွယ်တာပုဏ္ဏဒိန်၊ မွန်းယိမ်းချိန်ဝယ်၊
 ဝရဒိန်ရောင်၊ ထိန်ပြောင်ပြုံးပျက်၊ စို့သက်တန်နွယ်၊ နရတ်ကြိုး သွယ်ဘိ
 သကဲ့သို့၊ မိဗန်းနယ်တခန်းကို၊ စကြိုထမ်းဘန်တော်မူပြီးသျှင်၊ အသူချနစ်ဆင့်၊
 မားမားမြင့်သော၊ ကောင်းကင် အထွက်ဝယ်၊ ရှေ့စက်တော်ဦး၊ ကြူးခါ ကြူးခါ၊
 လူးသာစဉ်ယယ်တော်မူ၍၊ ဓမ္မုဒိပတ်ကုံးတွင်၊ စုရုံးစည်းဝေး ထာကြကုန်သော၊
 သုံးဆဲ့ ခြောက်ယူဇနာ၊ ဗိုလ်ပါပရိသတ် တို့၏ ဦးထိပ်ကို၊ အောင် ဘိသိက်
 ပျန်းတော်မူသကဲ့သို့၊ ထက်ဝန်းကျင်သော ဗုဒ္ဓကာယာ၊ ကောသာ၊ သောမာ၊
 အင်္ဂါတော် အစိပ်အစိပ်မှာ၊ ဖိတ်ဖိတ်ထက်ထက် သွတ်ထွက် ကွန်ထည်သော
 ရောင်ခြည်တော်အစုံအစုံ၊ အစုံ အစုံ တို့သည်၊ ရှုချင်စာတွယ်၊ မိဗန်းနယ်
 ပတ်လုံး၊ အုပ်ဖုံးလျှံဖြာ၊ ဖတ်ပဒေသာ၊ မသားရကထိ၊ ဝဿဝဏ်တေဇော၊
 ဝေရော်စန၊ မြစူလာကြောင်း၊ ဝေပုလ်တောင်ကို၊ နေဆယ်ဆောင် ကြောက်
 သကဲ့သို့၊ အတောက်လျှမ်းလျှမ်း၊ လျှပ်ပန်းနွယ်ကြိုး၊ ကြယ်မီးဝိသုမာ၊ ဥက္ကာ
 လျှံလူး၊ ပျံ့ကူးယွက်ထွေး၊ ပြေဘိသော အလား၊ ဆယ်ပါးရင်လုံး ခြံ ခြိုးကိုးလျက်၊
 ဘဝဂ်စိစိ၊ ရှိရှိသမျှ ညီးညီးပလျက်၊ အဗ္ဗိဝိသာသာ၊ အနန္တရိသာ၊ အဂ္ဂိဥဒကာ၊
 ယမက ပြာဒိုဟာ၊ ဗိန္ဒေယျာတဆူ ဖြစ်စေတော်မူသည်ကို၊ မြင်သူ ပတ်ကုံး၊
 နှလုံးစွဲညို၊ ရွဲရွဲအိမျှ၊ ပကတိစက္ခုဖြူ၊ သဝေချာလည်၊ အတည်အတန်၊ မရွ
 ဝန်တောင်း၊ ပဲ့ဘင်ချောင်းမျှရှင်ပေါင်း လူပေါင်း၊ ကောင်းကြီးခေါ်သံ၊ ကြော်ငြ
 ချိမ့်သဲ၊ မအံ့အဲ နိုင်သော၊ ဗျာဒိတ်ပွဲ သတင်ကို၊ ဆင်သင်တော် မူပါသော၊
 သုံးသောက ထွန်ယား၊ သဗ္ဗညု ဘုရားသခင် ကိုယ်ခတင်မြတ်ကြီးကို၊ အဟံ၊
 ဘုရား တပည့်တော်သည်။ ပဉ္စာသ၊ ရှိသေ မြတ်နိုး၊ လက်ဖုံ မိုးရွဲ၊ ရှိခိုးပါ၏
 အသျှင်ဘုရား။

ဂုဏ်တော်ခွင့်ဘုရားရှိခိုး။

ဣတိဝိ သော ဘဂဝါ ၁-အရဟံ၊ ၂-သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ၃-ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော၊ ၄-သုဂတော၊ ၅-လောကဝိဒ္ဓါ၊ ၆-အနုတ္တရော ပုဂ္ဂိုသ ဒဗ္ဗ သးရထိ၊ ၇-သတ္တာဒေဝ မနုဿာနံ၊ ၈-ဗုဒ္ဓေါ ၉-ဘဂဝါ။

၁-သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ဣတိဝိ ဣဒိနာစ ကာရဏောန၊ ဤသို့ လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့၏ ပူ ဇော်အထူးကို၊ ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ-မည်တော်မူပါပေ၏။

၂-သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိ ဣဒိနာစ ကာရဏောန၊ ဤသို့ သတ္တဝါအားလုံး၊ တရားအပေါင်းကို၊ အကြွင်းမဲ့၊ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ဟုတ်မှန်စွာ ထိတော် မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ- မည်တော်မူပါပေ၏။

၃-သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိ ဣဒိနာစ ကာရဏောန၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏ တဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န-မည်တော် မူပါပေ၏။

၄-သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိ ဣဒိနာစ ကာရဏောန၊ ဤသို့ ကောင်းသော စကားကုသော ဆိုတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ-မည်တော်မူပါပေ၏။

၅-သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိ ဣဒိနာစ ကာရဏောန၊ ဤသို့ သတ္တဝေသာက၊ သင်္ခါရလောက၊ ဩကာသလောက တည်းဟူသော၊ လောက သုံးပါးကို၊ ထင်ရှားစွာသိမြင်ခြင်း ဟုတ်မှန်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒ္ဓါ၊ လောကဝိဒ္ဓ-မည်တော်မူပါပေ၏။

၆-သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိ ဣဒိနာစ ကာရဏောန၊ ဤသို့ ဝိပဿနာ လွန်မြတ်သောသူ မရှိသည့် ဖြစ်၍၊ ဆုံးမထိုက်သော၊ လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ ကောင်းစွာ သင်တန်းအောင်၊ ဆုံးမတော် မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော ပုဂ္ဂိုသ ဒဗ္ဗသးရထိ၊ အနုတ္တရော ပုဂ္ဂိုသ ဒဗ္ဗသးရထိ မည်တော်မူပါပေ၏။

၇-သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိ ဣဒိနာစ ကာရဏောန၊ ဤသို့ လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတို့၏ စရာပိုင်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္တာဒေဝ မနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝ မနုဿာန-မည်တော်မူပါပေ၏။

၈-သောဘဂဝါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ ဣမိဒါစ ကာရုဏနု၊ဤသို့ သစ္စာလေးပါး။ တရားအပေါင်းကို၊ ကောင်းစွာ ထိုးထွင်း၌ သိတော် မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓ-မည်တော်မူပါပေ၏။

၉-သောဘဂဝါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ ဣမိဒါစ ကာရုဏနု၊ဤသို့ ဣဿဂိယ၊ ဓမ္မ၊ ယသ၊ ဝဇီဒံ၊ ကမ၊ ပယန္တု-ဟူ ဘုန်းခြံ ကံးဓူနု၊ ပြည့်စုံတော် မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ဘဂဝါ-မည်တော်မူပါပေ၏။

ဣတိ ဣဗေဟိ နဝဂုဏဟိ၊ ဤဂုဏ်တော် ကိုးပါး ဟူ၍။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ၊ ရှိခိုး၊ ဖိ-အဖျတ်ဘုရား။

တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါး။

၁-သုက္ခာဘာ ဘဂဝတာဓမ္မော၊ ၂-သဒ္ဓိဋ္ဌိကော၊ ၃-အကာ လိကော၊ ၄-ဇဟိပသိကော၊ ၅-ဩပနေယိကော၊ ၆-ပစ္စတ္တိ ဝေဒိ တဗ္ဗော ဝိညူဟိ။

၁-ဘဂဝတာ၊ ဣဿဂိယ၊ စသည် လင်္ကာ၊ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးဝ-ဒိုက်ထေးဘန်၊ နိဗ္ဗာန်-ပရိယတ်၊ ဆယ်ပါးသောဘုရားတော်မြတ် ကို။ သုက္ခာဘာ၊ စ၊ လယ်၊ အဆုံး၊ သုံးပါးသော ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံစွာ၊ ကောင်းစွာ ဟော-ကြားတော် မူအပ်၏။

၂-ဓမ္မော၊ ထောကုတ္တရာ တရား ကိုးပါးသည်။ သဒ္ဓိဋ္ဌိကော၊ ကောင်းစွာ ကိုယ်တိုင်၊ ရှုမြင်အပ်၏။

၃-ဓမ္မော၊ မဂ်ထေးပါးတရားသည်။ အကာလိကော၊ အခါမသင့်၊ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာကိုပေးတတ်၏။

၄-ဓမ္မော၊ ထောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးသည်။ ဇဟိပသိကော၊ လာလှည့် ရှုလှည့်ဟူသော၊ စီရင်ခြင်းငှါထိုက်တော်မူပါပေ၏။

၅-ဓမ္မော၊ ထောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးသည်။ ဩပနေယိကော၊ မိမိ၏စိတ်၌ ကပ်၍ဆောင်ခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။

၆-ဓမ္မော၊ ထောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးသည်။ ပဝ၊ ထောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးကို၊ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိ ဘုံသည်။ ပစ္စတ္တိ၊ စ၊ လေး-ပါး၌ မိမိစိတ်၌။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်-ရှုအပ်၊ ခံစားအပ်၏။

ဣတိ ဣမေဟိ ဆဂုဏေဟိ၊ ဤဂုဏ်တော်ခြောက်ပါး တို့နှင့်။ သမန္တာဂတံ၊
ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ်ကို။ အဟံ၊ ထုရားဘပည့်တော်သည်။
ဝန္တာမိ၊ ကြည်စွာသန္တာ။ ရှိရိုးပါ၏။ အသျှင်ဘုရား။

သံဃာဂုဏ်တော်- ၉- ပါး။

၁- သုပ္ပဋိပဇ္ဇော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော။ ၂- ဥဇုပ္ပဋိပဇ္ဇော
ဘဂဝတော သာဝက သံဃော။ ၃- ဉာယပ္ပဋိပဇ္ဇော ဘဂဝတော
သာဝက သံဃော။ ၄- သာမိပိပ္ပဋိပဇ္ဇော ဘဂဝတော သာဝက
သံဃော။ (ယဒိန္ဒံ စတ္တံ- ရိ ပုရိသယုဂါနိ အဋ္ဌပုရိသပုဂ္ဂလာ ဒေသဘဂ
ဝတော သာဝကသံဃော။ ၅- အာဟုနေယျော။ ၆- ပါဟုနေယျော။
၇- ဒက္ခိဏေယျော။ ၈- အဇ္ဈတိ ကရုဏိယော။ ၉- အနုတ္တရံ ပညာဓေတ္တံ
လောကဿ။

၁- ဘဂဝတော မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သား သံဃာ
တော်သည်။ သုပ္ပဋိပဇ္ဇော၊ အကျင့်သိက္ခာ၊ ဆိုင်ရာကျင့်ဝတ်တို့ကို၊ ကောင်းစွာ
ကျင့်တော်မူ၏။

၂- ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သား သံဃာ
တော်သည်။ ဥဇုပ္ပဋိပဇ္ဇော၊ အကျင့်သိက္ခာ၊ ဆိုင်ရာကျင့်ဝတ်တို့ကို၊ ဖြောင့်မတ်စွာ
ကျင့်တော်မူတတ်၏။

၃- ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သား သံဃာ
တော်သည်။ ဉာယပ္ပဋိပဇ္ဇော၊ နိဗ္ဗာန် အကျိုးငှါ၊ လျော်ကံစွာကျင့်တော်မူ၏။

၄- ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သား သံဃာ
တော်သည်။ သာမိပိပ္ပဋိပဇ္ဇော၊ အရိအသေ ပြုခြင်းငှါထိုက်အောင်၊ အကျင့်
သိက္ခာ၊ ဆိုင်ရာကျင့်ဝတ်တို့ကိုကျင့်တော်မူ၏။

၅- စတ္တံရိ၊ ထေးယောက် ကုန်သော။ ယဒိန္ဒံ ယာနိ ဣမာနိ ပုရိသယုဂါနိ၊
အကြင်ယောက်ျားမြတ်အပုံတို့သည်။ အဋ္ဌံ ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယဒိန္ဒံ ယေ
ဣမေ ဝုဂ္ဂလာ၊ အကြင် အသီးသီးသော ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒေသ ဒေသာ သာဝကသံဃော၊ အစုံအားဖြင့်
ထေးယောက်၊ အသီးသီးအားဖြင့် ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ သံဃာတော်မြတ်သည်။
အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှ ဆောင်ရွက်မှုလည်း ကြည်ဖြူထေးမြတ်၊ ပူဇော်အပ်သော။
ပဗ္ဗညံ၊ ထေးရပ်ကို၊ ခံတော်မူထိုက်၏။

၆- ပါဟုနေယျော၊ မျှစ်နှစ်လိုမှု၊ အဝဂန္တုဋ္ဌေ သည်တို့အလို ငှါ၊ ကောင်းစွာ
စီရင်၍ ထားအပ်သည့်၊ မြတ်သော အလှူကိုလည်း ခံတော်မူထိုက်၏။

၇ ဒက္ခိဏောယော၊ သတ္တဝါတံ၊ ဣန္ဒြိယံ၊ သန္တိ၊ ဣန္ဒြိယံ၊ ကောင်းစွာကြည်
ဖြူကပ်လှူအပ်သည်။ မြတ်သော အလှူကိုလည်း ခံတော်မူသိုက်၏။

၈-အဇ္ဈလီ ကရုဏီသေ၊ ကောင်း ကျမ်းသို သေး၊ နတ်သူအများတို့၏ ထက်အုပ်
ချီရိုး၊ ရှိခိုး ခြင်းကိုလည်း ခံတော်မူ သိုက်၏။

၉-ထေဝကဿ၊ ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ၊ သုံးဘုံ သူ၏။ အနုတ္တရံ၊ နှိုင်းရာ ကင်းဘိ၊
အတု ဖြစ်သော။ ပုညဇေတ္တံ၊ ကောင်းမှု မျိုး၏။ စိုက်ပျိုး ကြံ့ချရာ၊ ထပ်တာ
မြေကောင်းသဘွယ်လည်း စံတော်မူ ပါပေ၏။

ဣတိ ဣမေပိ နဝဂုဏဟိ၊ ဤဂုဏ်တော် ကျမ်းတို့ နှိုင်း၊ သမန္နာဂတံ၊
ပြည့်စုံစေ မှုသာ ခံစံ၊ ရှစ်ယောက်သော အရိယာ သံဃာတော်မြတ်
အပေါင်းကို၊ အဟံ၊ ဘုရားဘဝည့်တော်သည်၊ ဝန္တာဝါ၊ ဤည့် သွေသွါ၊ ရှိခိုး ပါ၏။
အသျှင်ဘုရား။

ထုရားရှိခိုး အမျိုးမျိုး ပြီး၏။

ဆုတောင်းအမျိုးမျိုး။

ဤသို့လျှင်လည်း သုံးခွင်လောက၊ ဟဝအတ္တရံ၊ စက္ကဝတ်၏။ တံနိ မှတ်ရှင်ပြု၊
သာသနာကို မြှောမိသ၊ နန္ဒဟုဖြင့်၊ ဒါနသောက်ယူ ကြိမ်ကြိမ်မှုလျက်၊ စောင့်ယူ
သိတင်၊ မကင် သေထ၊ အနိဗ္ဗန္တံ၊ ဗုဒ္ဓအနတ်၊ အာရုံ သုတ်သာ၊ ဝိ သာနာ၊ အစ
ဖြာလျက်၊ များစွာထို သို၊ ဤကုသိုလ်ကြောင့်၊ မဂ် ဖိုလ်ကမ်း ငါ၊ မပိုင်သေးပါ၊
ရှည် မြင့်ကြွယ်လည်း သေးဗြာအပါယ်၊ သုံးသွယ် ကပ်ငြိ၊ နတ်ပစ်ရှစ်ဘန်၊ ငါးပါး
ရန်နှင့်၊ ဒဏ်လည်း ဆယ် နည်း၊ လေးမည် ဝိပုတ်၊ ဆက်တိုင်း လွတ်လျက်၊ ထွန်မြတ်
သိရှိ၊ သတ္တိစက်၊ သေးချက် စုံရာ၊ မဟာ ဝံသာ၊ နွယ်စ မတိမ်း၊ မသိန် အရိုး၊
မြတ်သည့်မျိုး၌၊ ကောင်းကျိုးပြည့်ဝ၊ ဒါနုည လက္ခဏနှင့်၊ ပုညဣဒ္ဓိ၊ ဝင်းဝင်း
ညှိလျက်၊ ပုရသုတ္တံ၊ ဘဝထို သို၊ ဖြစ်တိုင်း ကုယ်ဝယ်၊ ဖြစ်လိုအာသာ၊ ပတ္တနာမှ
ကျွန်ုပ်ပြု၏။

အာယုဝန္တာ၊ ဗလပညာ၊ သူထက်သာ၍၊ များစွာရာရာ၊ ထင်ထပ်စုသာ၊
ပုထုဟာသာ၊ ဇဝနနှင့်၊ တိက္ခဂန္တိ၊ မဇ္ဈိကလွန်၊ သူထက်ချွန်လျက်၊ ထူးလွန်ပညာ၊
ပြည့်စုံစွာ၍၊ ဒန္တရာဗ္ဗန္တံ၊ တပုန်မျှကို၊ ကြားခါ မြင်ခါ၊ ကြံရုံသာဖြင့်၊ အဋ္ဌာ
ရသာ၊ သိပ္ပလုံစုံ၊ ကြေကုန် တတ်မြောက်၊ မပျောက် မပျက်၊ သေထက္ခရာ၊
ကျောက်ဆက်စာသို့၊ ဝင်စွာသတိ၊ သမာဓိလည်း၊ မြတ်စိုက်ကြည်၊ ကျောက်တိုင်
တည့်သို့၊ အနည်မြောက်စွာ၊ ဖြစ်လိုပါ၏။

လူ့ရှာလူခွင်၊ လိုအင်ဥစ္စာ၊ ပြည့်စုံစွာ၍၊ များစွာအပြည့်၊ သောသောကျိမျှ၊
မရှိမရ၊ မခစကား၊ မကြားအငွေ၊ ပြည့်စုံဟေ့ထျက်၊ လေ့လေ့ရှင်လန်း၊ ပေးလှူ
ဒါန်းလည်း၊ ကုန်ခန်းမပါး၊ ထပ်ပွားသည်သာ၊ ဖြစ်ပါစေမှု၊ ပန်ထွာပြု၏။

ထုထုများစွာ၊ တိုဥစ္စာနှင့်၊ ရွံရှာတံလှ၊ ငါးကာမ၌၊ လောဘငန်းငန်း၊ စွဲထမ်း
မချစ်၊ မမူးရစ်ဘဲ၊ မညစ်ဒေါသ၊ မာနမာဃ၊ မရွေ့မချိတ်၊ ဇာအဝိဇာကို၊ မပိတ်
စေငြါ၊ ဉာဏ်ဝါခွန်တောင်းချိန်းမောင်းသန့် ထိမ်းကြောင်းပြုလျက်၊ ဂရုဓံ ငါးလီ၊
ပဉ္စသီနှင့်၊ ကျင့်ညီစာရိတ်၊ ယိုဖိတ် မတင်၊ ဆယ် နင်ပုည၊ ကြိယာဝတ္ထု၊ ကုသိုလ်
မှု၌၊ လုလုအာသာ၊ ငွေကြွကြွ၊ တရားမွေ့လျက်၊ ဓလေ့ ရင့်မာ၊ ဗောဓိ
လျှာသို့၊ ပါရမီ နယ်ဆင့်၊ ရင့်ကြီးရင့်အောင်၊ ပြည့်ကျင့်နိုင်လို၊ ပန်ဆုဆို၏။

ဤကိုယ်ကာယ၊ နွတ္တိသဝယ်၊ စိတ္တသညာ၊ မြဲစွာဒိဋ္ဌိ၊ မြှေးငြိပိပ္ပယ်၊ ဆွဲနှစ်တန်
ကြောင့်၊ အမှန်မသိ၊ ဣတ္ထိ-ပုရိသ၊ နိဗ္ဗ-သုခ၊ အတ္တာသုဘ၊ ထင်မှတ်ကြလျက်၊
အနုမတက်၊ သံသရာစက်ဝယ်၊ ချာကန်ရှည်ကြာ၊ မှားချက်နာ၍၊ သံသရာဝင်၊
မကျွတ်ပြုတ်၊ ဂုဏ်ဝုတ်ရတိုင်၊ ဆင်းရဲအိုင်၌၊ အဆိုင်အနှစ်၊ စင်စစ်မတွယ်၊
ရွံ့ဘွယ်လိလိ၊ ရာဂဂိကာ၊ စသည်ညီးညီး၊ မီး၏လောင်စာ၊ မကြာယွင်းကွက်၊ လျှပ်
တပြက်ဝယ်၊ ရေတွက်ကုဋေ ဖြစ်ချေ-ပျက်-ချုပ်၊ နာမ်-ရပ်နှစ်တည်၊ ဘန်ငါးမည်
ကား၊ အရှည်မဟုတ်၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခဟု၊ ယထာဘိညာဏ်၊ ရင့်ထက်သန်၍၊ ချစ်မှန်
ခပ်ယိုင်း၊ ဖြစ်ဖြစ်တိုင်းဝယ်၊ ဖြတ်ပိုင်လွယ်စွာ၊ သီလိုပါဟု၊ ပတ္တနာမှု၊ ဆုကြီးပြု၏။

သယမ္ဘူဂိုဏ်း၊ လှိုင်းအံ့ဂဗိုးဂုဏ်၊ ဝသုံအဇဇာ၊ မရနိုင်ဘု၊ ဘက်မပြုသည်၊
ထေးဆုညီထေး၊ ကန့်ကော် နင်ရိပ်၊ ပလ္လင်ထိပ်ငယ်၊ မနိမ့်စွင့်စွင့်၊ ဘုန်းရိပ်လွှင့်၍၊
ပွင့်ထွေ့သော်၊ ထင်ပေါ်လှီးအေးတ်၊ နွယ်ဗွတ်ဝံသာ၊ ဖြစ်သောငါအား၊ အနာ
ဝရဏ်၊ ရွှေညာဏ်ဟုန်ဖြင့်၊ ဝသုံထီးထီး၊ ကောင်းကြီး အသွင်၊ ဆပ်ဆပ်မြင်၍၊
ဂုဏ်အင်ကြွေ၊ စုံပါရမီ၊ ရင့်ဝသီဖြင့်၊ ဤသတ္တဝါ၊ ဝေနေယျကို၊ ငါချွေချွတ်မည်၊
စူးစူးရည်၍၊ ဘုန်းစဉ်မြတ်များ၊ ရွှေတောင်ထားသို့၊ မားမားရောက်လာ၊ ဒေသနာ
နှစ်တန်၊ သမုန်ကံဖြင့်၊ နှင်းချွတ်ကိလေ၊ ဆယ်ထွေလွတ်မှု၊ ချွေချွတ်ပြုသော်၊ သုခ
ပဗ္ဗိပဒါ၊ ဝိပဿိဉာဏ်၊ ရင့်သန်မြန်လျက်၊ ထေးဘန်ဂန္ထိ၊ ခြောက်လီ အဘိညာဉ်၊
ရှစ်အင်သမာပတ်၊ မချွတ်စုံထင်၊ တန်းဆာဆင်လျက်၊ ထေးအင်မဂ္ဂ၊ ဖိုလ်ထေးဝသို့၊
ထိုစေ့ကြိုက်၊ စင်စစ်ဆုတ်လျက်၊ အမြိုက်မှန်ဘိ၊ ဝသုမရှိသား၊ ဇာတိလည်းမြို့၊
ချမ်းရပ်ထုံ၍၊ ရွှေသုခပင်ဂူ၊ နိဗ္ဗာန်နန်းမြို့၊ ပိုင်လိုသေသစ်။

ရေစက်ချ။

ထောပာတ္တယ၊ ပိုးဒိုင်သသား၊ ဘာဝစက္ကပုပ်၊ မင်းမင်းနတ်၏၊ စက်မြတ်ရောင်ဝါ၊
သာသနာဟု၊ မင်္ဂလာမြေကြီး၊ ဘုနက်သန်ထက်၊ ဘန်တန်စေ့မှို၊ စိုက်ပျိုးထပ်ပြု၊

ကုသိုလ်မှုကို၊ နေရစက္ကဝါ၊ အဇဇာဖြင့်၊ နှိုင်းရာမတန်၊ ကျေးဇူးလွန်သား၊ ငိပွန်
 ဘများ၊ သွားခင်ဘိုးမြတ်၊ အတတ်ပွဲ ငါ၊ ဆရာရှင်နှင့်၊ များပြင်ဥသံ၊ ကြွနယ်
 ရုံသာ၊ ဆွေကုန်မျိုးဆက်၊ မကွက်မကြား၊ အဟုတ်သား၍၊ များစွာအထူး၊ ပေါင်းစု
 ရုံးဖွဲ့၊ သုံးဆွဲဘတန်၊ နယ်အကန်ဝယ်၊ အဝှင့်ပြောထူး၊ ဣန္ဒကုသို၊ ထပ်တူထပ်မျှ၊
 ရကြံစေလို၊ ကုသိုလ်ဒါန၊ ပေးဝေငှ၏၊ ဘဝဆုံးစွန်း၊ နိဗ္ဗာန်သဘင်ထိပ်၊ မက်ကမ်း
 ဆိပ်ဟု၊ ချမ်းရပ်ဇေ၊ မပိုင်သေး၍၊ အရေးမကုန်၊ ပြေးသံသိုဖြင့်၊ အဟုန်မသတ်၊
 ငြိဝင့်မှ၊ မလွတ်ရှင် ကြာ၊ အဝိဇ္ဇာနှင့်၊ ဘဏ္ဍာနှောင်မပွဲ၊ ကျွန်ုပ်မေ့ဆည်း၊ ဤခန္ဓ
 ပြုရာ၊ ဤအခါက၊ သင်သာငါ့ကို တိုင်တန်း၊ ဆိုချေကံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ ပြုသည်
 များဘိ၊ ဤမျှရှိဟု၊ သတ်ဆော်ထွင်၊ ခေါင်မငဲ့ဘဲ၊ အဝံ့လျှင်စွာ ပြန် ဘွားပါဟု၊
 ဝေမာနိက၊ ယမအခေါင်၊ နတ်တန် ဆောင်အာ၊ နောင်တို့ယှဉ်လျက်၊ အမျှဆက်၏၊
 အောက်သက်တည်နေ၊ အသင်္ချေဖြင့်၊ ရေ-မြေ-ကုန်း-ကျား၊ ဆော်ရိုက်မွန်း ချက်၊
 လုံးစုံသတ္တဝါ၊ ပေါင်းများစွာဘို့၊ သံဝါယုတ်ယုတ်၊ သာသည့်နှုတ်ဖြင့်၊ ကျွန်ုပ်တို့
 ပြုရာ၊ ဤကောင်းမှု ဘို့၊ ဘာရခေါ်လိမ့်၊ ဖိန့်ဖိန့်ပဲ့တင်၊ လှိုင်စေသောင့်။

ဆုတောင်း ရေးစာချာများ။

ဣဒံမေ ပုညံ အာသဝက္ခယံ ဝပနိ ဟောတု-ဆုတောင်းပြု၍၊ သမုနတ်ဆွေ၊
 မြတ်ဗုဒ္ဓက၊ ခမ္မသမ်းထုတ်၊ ကျွမ်းသရုပ်ကို၊ မုချမသွေးထုတ်ပြိုင်လေ၍၊ တွေ့အတ္တ
 ဒုက္ခ၊ ဗထဝပေရုတ်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ မုဒ္ဓမုဒ္ဓ၊ ဝရတေတနာ၊ သုံးဖြာ ချင်လန်း၊
 သဒ္ဓါပန်းဖြင့်၊ ဉာဏ်စွမ်း မြေ့တံ၊ သမ္ပယုတ်နှင့်၊ မှန်းထုတ်ပြုချ၊ ကုသလဟုန်၊
 ပုညဂုဏ်ကြောင့်၊ လုံးစုံဒုက္ခ၊ ချုပ်ကြဲဖြတ် ငိုမ်း၊ ဇာတ်ထိမ်းဆိပ်ညံ့ ပြည့်နိဗ္ဗာန်
 ကို၊ ဇော်နောက်ဘဝ၊ မရောက်ရန်၊ လေးလီဩဇာ၊ ဇေးသောကုန်၊ လောက အပါယ်၊
 လေးသွယ်ဝိပွတ်၊ နှိုင်းစက်ဘတ်သဟ၊ သာမသုံးထူး၊ ခန်ယူပျံ၊ နှစ်ဝ ဖွပ်ငွေထွေး၊
 ညစ်ကြေးသမျှ၊ ဘေးဒုက္ခတို့ကို၊ တာဠိတ်ဘဏ္ဍာ၊ အမွေရ၍၊ သာပြု ညှိစုံလျှော်
 တုံမှာ၊ ဆင်းတုံမြတ်သွ၊ နတ်ဒေဝနှင့်၊ မြဲတွာတုံတိုင်း၊ ဇုဏ်ပျံ ပြန်ပြီး၊ တန်းခိုး
 ပြည့်ဝ၊ ဇောတိကုန်၊ ဇနိုလသို၊ ဒါန နှင့်၊ တုရားကိုယ် နှင်၊ မူးတွေမိုင် အင်၊
 အကျိုးဆောင်ကြဉ်း၊ အောင်လံခင်း၍၊ လူမင်း နတ်မင်း၊ ဝင်းဝင်းလျှို နှင့်၊ စံအိမ်
 ဗိမာန်၊ တိမ်ယံတ္တန် နှင့်၊ တန်းခိုးညာ၊ ဆင်းဝါရှင်ချေ၊ ဒီဇယာအားယု၊ နတ်တုပမာ၊
 အင်္ဂါပြည့်စုံ၊ လူတို့ထုံမှာ၊ ဖြစ်တုံယောကျ်ား၊ မှောက်မှားမရှိ တရားထိ၍၊ များဘိ
 ဒုက္ခ၊ ဝင့်ရတ်ကြွလို့၊ အန္တဟဝ အဆုံးကျသော်၊ သုံးဘဝ ဆုကြီး၊ လိုရာ နှိုး၍၊
 ဖိုလ်ထီးဖွင့်ခါ၊ မက်နာဝဖြင့်၊ လေးဆင့်သစ္စာ၊ ရှစ်ဖြာ ဆိပ်ကမ်း၊ နိဗ္ဗာန်နန်းသို့၊
 ကူးသန်းထုတ်ခြောက်၊ ရောက်ရပါလိ၏အသျှင်ဘုရား။

ဤသို့ပြုရာ မြတ်ပုညကြီး၏ ကြီးထွားတန့်၊ တောင်မေရုနှင့်၊ ရေထုပမာ၊
ဂုဏ်ဝိရှိကြ၊ မိနှင့်ဘဝါဆရာမယွင်း၊ ယမင်းအင်း၊ ပိုင်ရှင်းအာဏာ၊ရာဇာ
အများ၊ထက်များဘဝင်၊ အောက်နက်ထိ၊ ငိုငိုဝေနေ၊ များငိုထ်ခြေကို၊မသွေ
တို့လေး၊ မေတ္တာထားလျက်၊ နတ်သားတံ၊ ငြေထိုင်တုံမှ၊ သက်သေပြု၍၊ ယခုလော၊
အမှုဝေမည်၊ ဝမ်းမြောက်မှတ်ယူ၊ နတ်-လူ-သား-ရ-သ-ရ-သ-ရ-သ-ရ-ခေါ်ဝေသောင်း။

ဆရာတော်ဦးဣန္ဒကဓေး သံဃာတော်များ အတွက် ရေဇက်ချ။

ဘန္တေ၊ အသွင်တရား၊ မယံ၊ တပည့်တော်-တပည့်တော်မရှိသည်။ သံဃာ
ရဝဇ္ဇဒုက္ခတော၊ ဇာတိ-ဇရာ-ဗျာဓိ မရဏာ- စသော သံသရာ ဝဋ်ဆင်းခဲ့မှ။
မောစနတ္ထာယစ၊ လျှင်မြန်မနှုတ်၊ ကင်းလွတ်- ပါစေခြင်းအကျိုးငှါင်း။ နိဗ္ဗာန်၊
နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကရဏက္ခယစ၊ မကွ မထေနှင့်၊ မျက်မှက်ပြုပါရခြင်းအကျိုး
ငှါင်း။ ကမ္မဇ္ဈကုသိုလ်ကံ- အကုသိုလ်ကံကို ငှါင်း။ ကမ္မဗလဉာဏ်သိုလ်ကံ၏အ
ကျိုး- အကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးကို ငှါင်း။ တိရစ္ဆာန် ဂုဏ်၊ တနည်းသုံးပါး၏ဂုဏ်
ကျေးဇူးကို ငှါင်း။ သဒ္ဓဟိတ္တာ၊ ယုံကြည်ကိုးစား။ အားထားပုံကုန်သည့်ဖြစ်၍။
တိသရဏန၊ သရဏသုံးပါးနှင့်၊ သဟာတက္ခ၊ ပဉ္စင်သိယာနိ၊ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်
ပြည့်စုံပါသော သိလအင်္ဂါမြတ်တို့ ခို။ သမာဗိယိတ္တာ၊ ခံယူကုန်သုံး ဆောက်
တည်ပြီး၍၊ ဣမာနိ- နာနာဝတ္ထု၊ ဤအထူးထူးသောလှူငွယ်ဝတ္ထု၊ အစုစုကို၊
အာယသ္မန္နာနံ၊ အသွင်တရားတို့အား၊ ပစ္စကံ၊ အသုံးအသုံး။ ပရိန္နန္ဒိတ္တာ၊
ပိုင်းခြားဝေတန်၍။ ဒေမ-ပူဇေမ၊ သဒ္ဓါကြည်ဖြူ၊ လှူဒါန်း ဆက်ကပ်ပါကုန်၏
အသွင်တရား၊ တနည်း - ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာတရားအားကိုး၊ ဓမ္မဿ စ၊ တရား
တော်မြတ်အားကိုး။ သံဃဿ စ သံဃာ တော်မြတ် အားကိုး။ ဒေမ-ပူဇေမ၊ သုံးဖြာ
ပြဋ္ဌာန်း၊ သဒ္ဓါဝန်းဖြင့် ရှင်ရန်ကြည်စွာ၊ လှူဒါန်းပူဇော်ပါကုန်၏ အသွင် တရား။

အနေနာဤသို့ယခုလှူဒါန်းရသော ကုသိုလ်အစုမြတ်ကောင်းမှုကြောင့်၊ မယံ၊
တပည့်တော်-တပည့်တော်မရှိသည်။ အာသဝက္ခယံ၊ ကာမာသဝါဘဝါသဝါ
ဒိဋ္ဌာသဝါ အဝိဇ္ဇာသဝါ တည်းပူသော အာသဝတရား လေးပါးတို့၏ကင်းရာ
ကုန်ရာ၊ ချုပ်ရာဖြစ် ရာဖြစ်သော၊ အဟတ္တဂါ၊ အဟတ္တဒိဋ္ဌိ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝဟံ၊
ဝဟန္တော၊ ရွက်ဆောင်နိုင်သည် ဟောတု။ ချသွေဖြစ်ပါစေ တမ်း။

အပရမ္ပိတိမှကမ်းလည်း။ အနေနာဤသို့ယခုမြတ်ကောင်းမှုကြောင့်၊ မယံ၊
တပည့်တော်။ အာသဝက္ခယဿ၊ အာသဝတရားထေးပေးမှု၏ ကင်းရာ-ကုန်ရာ-
ချုပ်ရာ-ဖြစ်ရေးဖြစ်သော၊ ပကတိ သာဝကဉာဏဿ၊ ပကတိသာဝကဉာဏ်၏။
ဝါ၊ သမာပတ်ရှစ်တန်၊ အဘိညာဉ်မြောက်ပါး။ ပဋိသန္တိဒါတရားထေးပါး၊ ဣဒ္ဓိပံနိ

ဆယ်ပါး၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံရသော ဥပ္ပဋိတညူ ပကတိသာဝကဉာဏ်၏။
ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်။ ဟောတု၊ မချမှသွေ၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။
အသျှင်ဘုရား။

အပရိတ္တိ၊ ထိုမှတစ်ပါးထည်း။ မယံ၊ ဘို့သည်။ ဣမေဟိပုညကမ္မေဟိ၊ ဤသို့ယနေ့
ယခုပြုရလှူဒါန်းရသော ဒါနကုသိုလ်-သီလကုသိုလ်-ဘာဝနာကုသိုလ်ကောင်းမှု
တို့ကြောင့်။ နိဗ္ဗာနပုရံ၊ ဘေးအတန်တန်၊ ခန့်အဖြာဖြာ၊ ကင်းငြိမ်းရာအမှန်၊ ပြည်
နိဗ္ဗာန်သို့။ ပပေါမ၊ လျှင်မြန်ထုတ်ခြောက်၊ ရောက်ရပါသိုကုန်၏အသျှင်ဘုရား။

ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်။ နိဗ္ဗာန်သို့၊ နပပေါမ၊ မရောက်ရကုန်သေး။ တာဝ၊
ထိုရှေ့လောက်။ ဘဝါ ဘဝေသု၊ ဘဝကြီး ငယ် အသွယ်သွယ် တို့၌။ သံသ
ရန္တော၊ မြင့်ရှည်ဘဝ၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်။ အပါယဒုက္ခေဟိ၊ အပါယ်အစ
ရှိသောဒုက္ခအပေါင်းတို့မှ။ မုဗ္ဗိက္ခာ၊ အစိစင်သိမ်း၊ ကင်းငြိမ်းလွင့်ပြောက်၊ မရေခံ
သည်သာဖြစ်၍။ သုဂတိဘဝေသုယေဝ၊ လူရှာ-နတ်ရပ်၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုး
တို့၌သာလျှင်။ တိဟေတုက- ပဋိသန္ဓိကော၊ တိဟိတ်ဥက္ကဋ္ဌ သောမနဿ ပဋိ
သန္ဓေစွဲနေရသည်။ ဟုက္ခာ၊ ဘဝလပ်။ ဆက်တိုင်း ဖြစ်၍။ မဟာပညောစ၊
ပဋိဘန် ထက်သန်ထွော၊ အရာရာဝေပြာခွဲခြမ်း၊ သိစွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်ပညာ
ကြီးရခြင်း၎င်း။ မဟာဒ္ဓနောစ၊ ပေး၍မကုန်၊ လှူ၍မခန်း၊ စိတ်ရှိတိုင်းပေး ကမ်းလှူဒါန်း
နိုင်သောရတနာအာဇာနည်အထွေထွေတို့နှင့်ပြည့်စုံရခြင်းသည်၎င်း။ မဟာယသော
စ၊ လိမ္မာယဉ်ကျေး၊ အခွင့်အရေးကိုသိတတ်သောကြောင့်ရောင်းပင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံရ
ခြင်းသည်၎င်း။ မဟာဗထောစ၊ အများတကာမသွဉ်သာအောင် ကြီးစွာသော
ခွန်အားဗသနှင့်ပြည့်စုံရခြင်းသည်၎င်း။ သဗ္ဗင်္ဂိဝရသမ္ပန္နော၊ မရှည်လွန်း- မတို
လွန်း- မဝလွန်း- မလိန်လွန်း- မဖြူလွန်း မမဲလွန်း၊ ရှုမောတင့်တယ်၊ အံ့ဩဝွယ်
မကုန်၊ လုံးစုံအင်္ဂါ၊ ဗျာပစွာနှင့် ပြည့်စုံရခြင်းသည်။ ဘဝါမ၊ ဖြစ်ပါသိုကုန်၏
အသျှင်ဘုရား။ ။ တန္တေ၊ အသျှင်ဘုရား။ မယံ၊ ဘို့သည်။ ဣမေဟိပုညကမ္မေဟိ၊
တို့ကြောင့်။ ဘဝေ-ဘဝေသု၊ ဘို့၌၊ စတုရ ဝိပဏ္ဍိသုစံ၊ ဝိပဏ္ဍိတရားလေးပါး
တို့၌၎င်း။ ဟိနကုလေသုစ၊ ယုတ်မာညစ်ညမ်း၊ ဆိုးစွမ်းကြမ်းထမ်းသော အမျိုးတို့
၌၎င်း။ ဒလိဒ္ဓကုလေသုစ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ မချမ်းသာဘဲ၊ ပင်ပမ်းညှိုးနွမ်းဆင်းရဲ
သောအမျိုးတို့၌၎င်း။ အဋ္ဌက္ခဏေသုစ၊ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါးတို့၌၎င်း။ သာသနဗဟိရေ
သုစ၊ သာသနာကင်းပ ယုတ်ညံ့သောကာလတို့၌၎င်း၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ၊
န-ဘဝါမ၊ မဖြစ်ရပါသိုကုန်။

တန္တေ၊ အသျှင်ဘုရား။ မယံ၊ ဘို့သည်။ ဣမေဟိ ပုညကမ္မေဟိ၊ တို့ကြောင့်။
ဘဝေဘဝေသု၊ တို့၌၊ စတုဟိ အပါယောဟိ၊ ကောင်းပါးသောအပါယ်ကိုတို့မှ၎င်း။
တိဟိ ကပ္ပေဟိစ၊ သုံးပါးသောကပ်တို့မှ၎င်း၊ ပဗ္ဗဟိ ဗျာသနေဟိစ၊ ဗျာသနတရား

ငါးပါးတို့မှ၎င်း။ ပဉ္စဟိ ဝေရိဟိစ၊ ရန်သူမျိုးငါးပါးတို့မှ၎င်း။ အဋ္ဌဒေါသဟိစ၊
 ရှစ်ပါးသော အပြစ်တို့မှ၎င်း။ ဒသဒဇ္ဈေဟိစ၊ ဆယ်ပါးသော ဒဏ်တို့မှ၎င်း။
 သောဋ္ဌသ ဥပဒ္ဓဂေဟိစ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသော ဥပဒ္ဓဂေ တို့မှ၎င်း။ ပဉ္စ
 ဝိသတိ ဘယေဟိစ၊ နှစ်ဆယ့်ငါးပါးသော ဘေးအပေါင်း တို့မှ၎င်း။ ဒုတ္တိံသ
 ကမ္မဟာရဏေဟိစ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသော ကံကြမ္မာတို့မှ၎င်း။ ဆနုရတိ ရောဂေဟိစ၊
 ကိုးဆွဲပျောက်ပါးသော ရောဂါဝေဒနာ တို့မှ၎င်း။ သဗ္ဗေန-သဗ္ဗံ၊ အခါခပ်သိမ်း။
 ဝိမုတ္တောကင်းလွတ်ရသည်။ ဘဝယျာမ၊ ဖြစ်ရပါလိုကုန်၏။ အသျှင်ဘုရား။

ဘန္တေ၊ အသျှင်ဘုရား။ မယံ၊ ဟံ့သည်။ ဣမေဟိ ပုညကမ္မေဟိ၊ တို့ကြောင့်။
 ဘဝေ ဘဝေသု၊ တို့၌။ ကုလသေဋ္ဌေ၊ အမျိုးအားဖြင့်မြတ်သော။ ဂုဏသေဋ္ဌေ၊
 ဂုဏ်အားဖြင့် မြတ်သော။ မဟာဋ္ဌနေ၊ များစွာသောဥစ္စာရှိသော။ မဟာယသေ၊
 များစွာသောအခြံအရံရှိသော။ ဂုလေ၊ အမျိုး၌။ တိဟေတုက သောမနဿ
 ပဋိသန္ဓိကော၊ တိဟိတ်ဥက္ကဋ္ဌ၊ သောမနဿပဋိသန္ဓေ၊ တည်နေရသည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။
 နိဗ္ဗဇ္ဇေတွာ၊ ဖြစ်၍ စတုဟိ စက္ကဟိစ၊ လေးပါးသောစက်တို့နှင့်၎င်း။ စတုဟိ
 သတ္တတ္တိဟိစ၊ လေးပါးသော သတ္တတ္တိ တို့နှင့်၎င်း။ သမ္ပန္နံ၊ တွေ့ကြုံပြည့်စုံရသည်။
 ဟုတွာ၊ ဘဝမသစ်၊ ဆက်ပိုင်းဖြစ်၍။ နတ္တိတိ ဝစနံ၊ မရှိဟူသောစကားကို၎င်း။
 နအနုပဟိတိဝစနံ၊ မရှိဟူသောစကားကို၎င်း။ ကုဒါစနံ၊ ဘရံဘခါမှ၊ န သုဏော
 မ၊ မကြား ရပါလိုကုန်။ နဟသယျာမ မဖြစ်ရပါလိုကုန်။ ဣန္ဒြိတာနိ၊ အလိုရှိအပ်
 ကုန်သော။ ဗိဒ္ဓိတာနိ၊ ကြံစည် အပ်ကုန်သော။ ဗတ္တိတာနိ၊ တောင့်တအပ်
 ကုန်သော။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ လုံးဝစွာ၊ အဝဝတို့သည်။ သိဗံ၊ လျင်မြန်စွာ။ ပရိပူ
 ရေန္တု၊ နိဗ္ဗမသွေပြည့်စုံရပါစေကုန်သတည်း။ ပူဇရတွာ၊ ပြည့်စုံရ၍။ တိရတနဋ္ဌံ၊
 ရတနာဘုရားပါးကို၎င်း။ တိသဝသနဋ္ဌံ၊ သုံးပါးသောသဝသနာတော်မြတ်ကြီးကို၎င်း။
 သတ္တု သဗ္ဗုရိသန္ဓေန္တု၊ ဝုဇကော်ကောင်း ဥစ္စာ၊ ရုနစ်ဖြာ ကို၎င်း။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊
 အခါခပ်သိမ်း။ ဝိသေယာဟာ၊ အထူး အားဖြင့်။ အနုဂ္ဂဟိတု၊ ချီးမြှောက်
 ထောက်ပံ့ခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗိ၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဘဝေယျာမ၊ ဖြစ်ရပါလိုကုန်၏။
 အသျှင်ဘုရား။

ဘန္တေ၊ အသျှင်ဘုရား။ မယံ၊ ဟံ့သည်။ ဣမေဟိ ပုညကမ္မေဟိ၊ တို့ကြောင့်။
 အရံမဒတ္တယျာနာမ ဂုဏန္တိ၊ အရံမဒတ္တယျာ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘုရားသခင်
 တို့ထံတော်မြတ် ပြီးသည် ဂုဏ်နု ကာလေ၊ ပွင့်ထွန်းတော် မူသော အခါ
 ကာလ၌။ ဝဋ္ဌေ၊ ရှေးဦးစွာပူးတွေရသ ၌။ ဂုဏဿ၊ အရံမဒတ္တယျာ၊ မြတ်ဘုရား၏။
 ဝေလိဟိ၊ ဝေလိတော်မူအပ်သော။ ဝေ၊ ဘုရားတော်မြတ်တို့။ သဝန ဝသာနေ၊
 နာကြားရသည်၏။ အခန်း၌၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိဟိစ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့
 နှင့်၎င်း။ ဆဋ္ဌာဘိညာဟိစ၊ အဘိညာဉ်-၃-ပါး တို့နှင့်၎င်း။ စတုပဋိသန္တိဒါဟိစ၊

ပဋိသန္တိဒါတရား၊ လေးပါးတို့နှင့်၎င်း။ ဒဿဏ္ဍိဟံစ၊ ဆယ်ပါးသော ဘန်းခိုး
တို့နှင့်၎င်း။ တိဟိ ဝိဇ္ဇာဟိစ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့နှင့်၎င်း။ သဗ္ဗန္ဓော၊ ပြည့်စုံသော
ဥဒ္ဓန္တိတညူ ပကတိ သာဝကော၊ ဥဒ္ဓန္တိတညူ ပကတိသာဝကသမ္ပို၊ ဘဝေ
ယျာမ၊ ဖြစ်ရပါလိကုန်၏။ အသျှင်ဘုရား။

ဣဒံ ပုညဘာဂံ၊ ဤသို့ ယနေ့ယခု ပြုရသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၏အတိုကို။
မာတာပိတုနုဉ္စ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မျှ၊ ပမာရသော၊ ကျေးဇူးတော်သခင်၊ မွေးသမိခင်၊
မွေးသဘာဝင် တို့အား၎င်း။ အာစရိယာနုဉ္စ၊ ကျနု် ယွန်သင်၊ ပဲ့ပြင်ရာမှ၊ ဩဝါဒ
ပေးပေသော၊ ဆရာတော်သခင်၊ အသျှင်မြတ် တို့အား၎င်း၊ ဣတိ ဝိတ္တာနုဉ္စ၊
ဆွေမျိုးသားချင်း၊ မိတ်ဆွေရင်းတို့အား၎င်း၊ ရာဇာနုဉ္စ၊ ယောက်သမုဘိနတ်၊
ခေါ်ဆိုအပ်သော၊ မင်းမြတ်အပေါင်း တို့အား၎င်း၊ ယမရာဇာနုဉ္စ၊ ခမ္ဘိကရာဇာ၊
အမည်သာသော၊ ငရဲသေဌ်နင်း၊ ယမမင်း တို့အား၎င်း၊ သဗ္ဗဒေဝဘာနုဉ္စ၊ ရုက္ခ
ဘုမ္မ၊ အာကာသနှင့်၊ ဒေဝသောင်းပြောင်း၊ နတ်အပေါင်းတို့အား၎င်း။ ဇကတိ သ
ဘဝေ၊ သုံးဆယ့်တစ်နှစ်၊ ဝသန္တာနံ၊ နေထိုင်ကြကုန်သော၊ သဗ္ဗသတ္တာနုဉ္စ၊
ကြွင်းမဲ့ဥသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တဝါအပေါင်း တို့အား၎င်း၊ တိဓေတ္ထေ၊
သုံးပါးသောခေတ်၌။ ဝသန္တာနံ၊ နေထိုင်ကြကုန်သော၊ သဗ္ဗသတ္တာနုဉ္စ၊ ခပ်သိမ်း
ဥသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား၎င်း၊ ဘာဓေယျာမ၊ အမျှ-အမျှ၊
ပေးဝေပါကုန်၏။ ဘေတေ သတ္တာ၊ ထိုထိုသို့သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၊
အမ္မဟိ၊ ငါတို့နှင့်၊ သမံ၊ အညီအမျှ၊ လဘန္တု၊ များသွားကြပါစေကုန်သတည်း။
အနုမောဒန္တု၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ၊ သာရ အနု မောဒနာ၊ ခေါ်တော်မူကြပါ
စေကုန်သတည်း။ အမ္မာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဣဒံ ပုညကမ္မံ၊ ဤသို့ယခု ပြုရသော၊
မြတ်ကောင်းမှုကို။ ပမာဒေါပိ၊ ကာသရှည်လျား၊ ဘဝများ၌၊ မေုသေျာဒြား
သော်လည်း။ အယံ ဝသုန္ဓရိ၊ တသိန်း နှစ်သောင်း၊ အထုရှိသော၊ မဟာပထဝီ
မြေကြီးကို၊ မြနေ စောင့်ကြပ်၊ ဝသုန္ဓရေ နတ်သည်။ သက္ခိဋ္ဌာနေ၊ ငါသိသည်၊
ငါမြင်သည် ငါကြားသည်-ဟူသော သက်သေ အရာ၌။ ဟိဋ္ဌဗျ၊ နိစ္စမသွေ၊
တည်ပါစေသတည်း။ ယမရာဇာနောစ၊ ငရဲသေဌ်နင်း၊ ယမမင်းတို့သည်ကည်း။
သက္ခိဋ္ဌာနေ၊ ငါသိသည်၊ ငါမြင်သည်၊ ငါကြားသည် ဟူသော သက်သေအရာ၌။
တိဋ္ဌန္တု၊ နိစ္စမသွေ၊ တည်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဘုတောင်းခမ်း ရေးချ အမျိုးမျိုး ပြီး၏။

ဆရာတော် ဦးဆုန္ဒကဓား ကျောင်းဆင်းတော်ကပ်။

ဘဝဝါ၊ ဣဿဒိယ၊ ဓမ္မ၊ ယ သ၊ သိရိ၊ ကာမ၊ ပယတ္တဟု၊ ဘုန်းခြောက်ဆူနှင့်၊
 ပြည့်စုံတော် မူပါသော၊ ဘန္တေ၊ သုံးလောကတို့၏ မကိုင့်၊ သုံးတိုက်လုံး တို့၏
 မှန်ကူ၊ သယမ္ဘူအစစ်၊ ဖြစ်ကြီး ဖြစ်တော် မူပါသော ဖြတ်စွာ ဘုရား၊ မယံ၊
 သုံးဖြာဘဝ၊ သုံးထောကနှင့်၊ ဘုံးဝပဇ္ဇေ၊ ဒ၊ ထွေထွေ၊ မသွေနှိစွ၊ များဒုက္ခဖြင့်၊
 နိစ္စဉ်လာ၊ ဖြစ်ခဲ့ရပါသော ဘုရားတပည့်တော်ကိုသည်။ သံသာရဝဇ္ဇဒုက္ခတော၊
 အာသဝ၊ ဩဇာ၊ ယောဂ၊ ဂန္ထိ၊ ဥပါဒါန်၊ နိဝရဏ၊ အနုသယ၊ သံယောဇဉ်၊
 ကိလေသာ-တည်းဟူသော၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းခဲ့မှ။ ဝါ၊ ဒာတိ-ဇရာ၊ ဗျာဓိ-မရဏ၊
 သောက-ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ-ဒေါမနုဿ-စသော၊ သံသရာ ဝဋ်ဆင်းခဲ့မှ။ မောစ
 နတ္ထာယ၊ လျှင်မြန်မချွတ်၊ ကင်းလွတ် ရပါစေခြင်း အကျိုးငှါ၊ ဝဏ္ဏ ဂန္ဓ ရသ
 သမ္ပန္နာနိ၊ အဆင်း၊ အနံ့၊ အရသာတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဣမာနိ ပိဏ္ဍပိတ
 ခါဒနိယာဒိနိ၊ ဤဆွမ်းခဲဘွယ် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ၊
 ဂုဏ်တော် ကိုးပါး၊ ဆအသာဓာရဏ၊ ဉာဏ်တော် ခြောက်ပါး၊ အစိန္တေယျ
 လေးပါး၊ ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်၊ အားတော် ဆယ်တန် ဉာဏ်တော်
 ဆယ်ပါး၊ လက္ခဏာတော်ငယ် ရှစ်ဆယ်၊ လက္ခဏာတော်ကြီး သုံးဆယ့်နှစ်ပါး
 တို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူပါသော ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒေမ-ပူဇဇမ၊ ပုဗ္ဗ၊ မဇ္ဈ၊ ပရ၊
 စေတနာ၊ သုံးဖြာပြဋ္ဌာန်း၊ သဒ္ဓါပန်းဖြင့်၊ ရှင်လန်းကြည်စွာ၊ ဣဒါနိးဆက်ကပ်ပီ၏
 အသျှင်ဘုရား၊ အနေန၊ ဤသို့ယခု၊ ဖြတ်ကောင်းမှုကြောင့်၊ အာသဝက္ခယံကို၊
 ဝဟန္တေ၊ သည်။ ဟောတု၊ မချမသွေ၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ဘဝေ ဘဝေသုပိ၊
 နိဗ္ဗာန်မရသေးသမျှ၊ ဖြစ်လေတိုင်း-ဖြစ်လေဘုန်းသော ဘဝတို့၌လည်း။ နတ္ထိတိ
 ဝစနံ၊ မရှိဟူသောစကားကို၎င်း။ န ဇာနာတိတိ ဝစနံ၊ မသိဟူသောစကားကို၎င်း။
 ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ။ န ဘဝါမ၊ မဖြစ်ရပါလိုကုန်၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိအပ်သော၊
 စိန္တိတံ၊ ကြံစည်အပ်သော၊ ပတ္ထိတံ၊ ဘောင့်တ အပ်သော၊ သဗ္ဗကိစ္စံ၊ အလုံးစုံသော
 ကိစ္စ၊ ပူသမျှကို၊ သိစံ၊ လျှင်မြန်စွာ၊ သဒ္ဓိဇ္ဈန္ဒ၊ ပြည့်စုံရပါစေကုန်သတည်း၊
 ဟိနုကုလေသုစ၊ ယုတ်မာသောအမျိုးဘိုးနှင့်၎င်း၊ ဒသိဒ္ဓကုလေသုစ၊ ဆင်းရဲသော
 အမျိုးဘိုးနှင့်၎င်း၊ အဋ္ဌက္ခဏေသုစ၊ တို့၌၎င်း၊ စတုသု အပါယေသုစ၊ တို့၌၎င်း။
 စတုသု ပိပတ္တိသုစ၊ တို့၌၎င်း၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ။ န ဘဝါမ၊ မဖြစ်ရပါလိုကုန်။
 ဤသို့ပြုရ၊ ဖြတ်ပညကို၊ ကြီးထတန်တု၊ ဘောင်မေရုနှင့်၊ ရေထုပမာ၊ ဂုဏ်ဝါရှိကြ၊
 မိနှင့်ဘပ။ ဆရာမယွင်း၊ ယမမင်းအား၊ ပိုင်ရှင်းအာဏာ၊ ရာဇာအများ၊ ထက်များ
 ဘဝဂံ၊ အောက်နရက်ထိ၊ ရှိရှိဝေနေ၊ များစိုလ်ချေကို၊ မသွေတို့လား၊ မေတ္တာ
 ထားလျက်၊ နတ်သားဝသုံ၊ မြေလျှပ်တုံမျှ၊ သက်သေပြု၍၊ ယခုခန၊ အမျှဝေမည်၊
 ဝမ်းမြောက်မှတ်ယူ၊ နတ်၊ လူ၊ သာဓု-ခေါ်စေသောစံ။

ဆရာတော်ဦးညွန့်ကရေးသောသနာတော်လက်ခံ။

သတ္တသင်္ခါရ၊ ဩကာသဟု၊ လောကသုံးခွင်၊ ဘုံအပြင်ဝယ်၊ အစဉ်မပြတ်၊
 ခြားရဟတ်သို့၊ ထပ်ထပ်လည်လည်၊ အတည်မကျ၊ များ ဒုက္ခဖြင့်၊ နိစ္စမသွေ၊
 မျောပါးနေသော၊ ဝေနေယျကြာ၊ သတ္တဝါတို့၊ မကာကရ၊ ဉာဏ်တော်ရှု၍၊
 ကောင်းမှုများစွာ၊ မရသာအောင်၊ ထွေထွေဒုက္ခ၊ ခံစံရလျက်၊ များလှကမ္ဘာ၊ မပွဲ
 ညွှာဘဲ၊ မဟာဝိရိယ၊ မြဲနိစ္စဖြင့်၊ လုလွှအခေါင်၊ ငြိမ်းပမ်းဆောင်သော်၊ ရှေးညောင်
 တော်ကြီး၊ ဗိဘာန်သီးနှင့်၊ မငြီးကြည်ဖြူ၊ စံဘော်မူလျက်၊ ရန်ရှောင်ပင်း၊ အရိက်
 သင်းကို၊ ရှင်းလင်း ပယ်ဖျောက်၊ အလင်း ဖောက်နှံ၊ ထွန်းဘောက် ဘုန်းတော်၊
 သောင်းလုံး ကျော်လျက်၊ မြွက်ဖော် ဒေသနာ၊ မြှက်ဥအသို၊ နိစ္စာ မပြတ်၊
 ဟောဒိန်ထုတ်၍၊ အယပ်ထပ်သာ၊ ကယ်တင်ပါသော၊ သတ္တဝါ၏၊ မြတ်ဗုဒ္ဓသည်၊
 ပဉ္စတာလီ၊ ပြည့်အညီကွင်၊ အမည်နာမ၊ သာဓုခရုံ၊ ပန်းမျိုးစုံသည်၊ မွေထုံ
 ပြန့်ပြော၊ အင်ကြင်းတော ဥယျာဉ်ဝယ်၊ ခြူးနွယ်ခြူးပန်း၊ ထူးဆန်းကောင်းမွန်၊
 မြသလွန်တွေပေါ်ထက်၊ လျောင်းစက်သောခါ၊ ခေမာပြည်ဗြူး၊ ဝင်ကာနီးတွင်၊
 မငြီးကြည်စွာ၊ ထူးတော်မူခဲ့ပါသော သနာတော်မြတ်သည် ကား-ငါးထောင်
 ဖြစ်ပါသည်ဘုရား၊ ထိုသာသနာ ငါးထောင် တို့တွင်၊ လွန်လေပြီးသော အတိတ်
 သာသနာတော်မြတ် သည်ကား၊ ၂၄၉-ဖြစ်ပါသည် ဟုလျား၊ ကြွင်းသေးသော
 အနာဂတ်သာသနာတော် မြတ်သည်ကား၊ ၂၅၀-ဖြစ်ပါသည်ဘုရား၊ ယခုလူတို့
 ခေါ်ဝေါ်ပညတ်၊ သမုတ်အပ်သော၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် နှစ် ၈၊ အရေအတွက်
 သည်ကား၊ ၁၃၀.....ခု၊ ဥတု.....လ.... ဆန်းသောကြောင့်.....ဆန်း ...
 ရက်.....နေ့ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ဆုံးမစာ လက်ခံ ကောသိဒ် ရတု။

သက္ခရာပုံ၊ ကြံကြံသမျှ၊ တောင့်တရာရာ၊ ဘတ်ကောင်းစွာသား၊ ဝိနာ သိပ္ပာ
 လူကိစ္စကို၊ ငယ်ကစသင်၊ ပျော်ပါးရှင်မူ၊ အကြင်သူအား၊ စကားဖြေတင်၊ သဘင်
 မပြု၊ ခံတွင်းခဲ့သို့၊ ချိုတဲ့ပညာ၊ ညှိုးမျက်နှာနှင့်၊ ရှိရာ လန့်ထိတ်၊ အသံဆိတ်နှင့်၊
 တိတ်တိတ်မနေ၊ ဆိုပြန်ချေလည်း၊ မပြေမပြစ်၊ အထစ်ထစ်နှင့်၊ ကျစ်လစ်မရှိ၊
 ဟုတ်လိ နိုးနိုး၊ ဆင်ကန်း တိုးသို့၊ အကျိုး အကြောင်း၊ ကောင်းကောင်း မနှုန်၊
 သမ္မန် ပါဠိလျှောက်၊ ရှေ့ နောက် မညီ၊ အစီအစဉ်၊ အဆင်မသင့်၊ တဖြင့် တပါး၊
 ရယ်ဘွယ်များခဲ့၊ ဘိုးဘွားမိဘ၊ လူကြီးစဉ်၊ မလှမညှိုး၊ မပိုးမရိမ်၊ ရွှေအိမ်ထုံဖြင့်၊
 ခုနစ်ဆင့်ထက်၊ နေထိုင်ကစား၊ ပြာသာဒ်ဖျားဝယ်၊ နားသည့်တူမျိုးမျှ၊ ပမာကျလိမ့်၊
 အင်္ဂါပြင်ဆင်၊ သွင်ပြင်ရုပ်ဝါ၊ ပြည့်စုံပါလည်း၊ အဆင်းလှဆန်း၊ လူပေါက်ပန်းဟု၊

သွတ်မှန်းသိထွေ၊ ကဲ့ရဲ့ ထေ၏။ လုပ်ခြေ လုပ်လက်၊ စဉ်ဆက်နည်းဒီး၊ အကျင့်
သည်းသော်၊ ချည်းနှီဥစ္စာ၊ အိုသောခါလည်း၊ မဟာဒုက္ခ၊ ထွေကြိုရသည်၊ နောင်တ
နှလုံးမငြိမ်းတည်း။

နောင်လာနောက်သား၊ တပည့်များတို့၊ မှတ်သားတို့ပေ၊ မိန့်ခွန်းရွှေအံ့။ သင်လေ
ပညာ၊ ငယ်ရွယ်စွာလျှင်၊ နိစ္စာမကွေ့၊ သင်ကြာလေသော်၊ တတ်ပေပညာ၊ ရှိသူမှာ
ကား၊ ဘယ်ခါကာလ၊ အောက်မကျဘူး၊ ယွားထလေရာ၊ ခရီးမှာလည်း၊ ရွှင်စွာ
မျက်နှာ၊ မိတ်သဟာနှင့်၊ ကိစ္စာပူကာ၊ ပြည့်စုံကြလိမ့်၊ ဘဝနောင်ခါ၊ သံသရာဝယ်၊
ဘယ်ခါဒုက္ခ၊ မကြိုရဘဲ၊ သုခတစေ၊ နောင်တတ်ပေ၏။ မိန့်လေနိတိ၊ ကျမ်းအရှိ
မှာ “သိပ္ပံ သမံ ခနံ နတ္ထိ၊ သိပ္ပံ စောရံ နဂဏ္ဍန္တိ။ ဣထေသကေ သိပ္ပံ မိတ္တံ၊ ပရ
ထေသကေ သုခံ ဝဟံ” မြတ်ဓမ္မကို၊ တန်တန်သတိ၊ အမှန်ရှိက၊ မည်သည့်ဘဝ၊
အောက်မကျဘဲ၊ ဖြစ်ထလေရာ၊ များသုခါနှင့်၊ စိတ္တာကဿ၊ ချမ်းမြေ့လှ၍၊ ဘဝ
တိုင်းသာ၊ ထက်တန်းသာလျှင်၊ မှန်စွာမျှ၊ ကော်လျက်၊ ရေမသာစေခါင်၊ မြို့ရွာ
တောင်သို့၊ ရောက်အောင်မသွေ၊ ပျံ့ဆောင်ပေအံ့၊ မိန့်လေစကား၊ မမှတ်သားဘဲ၊
နည်းပါးပညာ၊ လူ့ဗလောမှာ၊ မိက်ရာထွေထွေ၊ မိက်မိတ်စွေလျက်၊ လူ့ပြေဂါမ၊
ရောက်သာကထည်း၊ ပါပများစွာ၊ ပြုကျင့်ခါဖြင့်၊ သားပါ-သမီး၊ အသီးသီးနှင့်၊
မငြီးပါပါ၊ အဖြာဖြာကို၊ မကွာနိစ္စ၊ များလုံ့လကြောင့်၊ ဘဝတပ်း၊ ပြောင်းရွှေ့
သွားသော်၊ ကင်းငြားသုခါ၊ လေးပါယာ၌၊ မှန်စွာမျှ၊ နစ်မြုပ်ရ၍၊ ဗုဒ္ဓစိန္တေ၊
မြတ်ဇိနတို့၊ ပွင့်လေပေါ်လာ၊ ဖြစ်ထွန်းပါလည်း၊ မှန်စွာမလွဲ၊ ပံယံငရဲ၌၊ နစ်မြ
နိစ္စာ၊ ဖြစ်ရရှာသည်၊ ကန္တာတုံးလို၊ မရုံးတည်း။

ပဌမတွဲပြီး၏။

မင်္ဂလာဝိသုဒ္ဓိနာကျမ်း။

နန္ဒော တာသေ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

အနန္တဂုဏာသမ္ပန္နံ ရတနတ္ထယံ အဟံ ဝန္ဓာမိ သဗ္ဗဒါ။
သာသနဿစ ထောကဿ ဝုဇ္ဈိ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။ ။

ဇိနသာသနံ စိရံ တိဗ္ဗတု။

‘ဇေယျတု သဗ္ဗဝေလံ။’

ဒုတိယဝဂ္ဂေ။

မင်္ဂလာဝိသုဒ္ဓိနာကျမ်း။

ပဏာမ လင်္ကာ။

ပဗ္ဗကပပ္ပ၊ အသင်္ချေတွင်၊ ဂင်္ဂမကာ၊ ပွင့်ကုန်ကြလည်း၊ လှဲကြလေရာ၊ တို့သူ
ငါ့မှာ၊ ချခါကာသ၊ ကံကောင်းမ၍၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ သာသနာ၌၊ မှန်စွာ၊ မျှော်
ရလျက်၊ ထောကဟိတာ၊ သံသရာနှင့်၊ နှစ်ဖြာကောင်းကျိုး၊ အမျိုးမျိုးကို၊ ပွားတိုးတို့
ရာ၊ သိသည့်မှာ၊ ကား၊ မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၊ ဟောထုတ်ပြသော၊ ဓမ္မများစွာ၊ အဖြာဖြာကို၊
သေချာကျန၊ တွေ့ဆုံရ၍၊ မဂ္ဂလေးဖြာ၊ ပါယ်လေးနာနှင့်၊ ကိုးဖြာခမ္ဘာ၊ အတန်တန်
ကို၊ အမှန်ထင်လင်း၊ သိစေခြင်းကြောင့်၊ ရှောင်ကွင်းစရော၊ ကျင့်သိက္ခာနှင့်၊ အတ္တာ
ဟိတာ၊ ပရဟိတာ၊ များခမ္ဘာကို၊ သူငါအများ၊ ကျင့်လေငြားတို့၊ သုံးပါးဖိစုကာ၊
ရှိလေရာတွင်၊ ကောဇ္ဇာဟထ၊ ငါးဌာန၌၊ ဒွါဒကောဇ္ဇာ၊ ဖြစ်လေပါသော၊ မင်္ဂလာ
ခမ္ဘာ၊ မြတ်ကျမ်းဂန်ကို၊ သိသံအများ၊ မှတ်ယူသားတို့၊ စိတ်ယားကောင်းစွာ၊ ဂြောဟ
ကာဖြင့်၊ လိုရာလိုရင်း၊ စိပ္ပါယ်သွင်း၍၊ မကျဉ်းမကျယ်၊ ရေးထုတ်ခြယ်သည်၊
နောင်ဝယ်လူတို့မှတ်စေတို့။

၁။ ။ ‘ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊ ဗိန္နယိံ သု သဒေဝဟာ’
သောတ္ထာနံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတိံ သဗ္ဗ မင်္ဂလံ။ ။

သဒေဝကာ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူတို့သည်။ ယံမင်္ဂလံ၊ အကြင်မင်္ဂလာတရား
တော်ကို။ ဒွါဒသဟိ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး။ ဗိန္နယိံ သု၊ ကြံကြကုန်၏။
သောတ္ထာနံ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အဋ္ဌတိံ သံ၊ သုံးဆဲ့ရှစ်ပါး
အပြားရှိသော။ တံ-မင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာတရားတော်ကို။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ နဂ အဓိ
ဂစ္ဆန္တိ ဝေ၊ မသိနိုင်ကုန်သည်သာလျှင်ကတည်း။

၂။ ။ဒေသိတံ ဒေဝဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ။
သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမ ဟေ။ ။

ဒေဝဒေဝေန၊ နတ်တကာတို့ထက်မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူသော
ဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏
အစီးအပွားအလိုငှါ။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ သဗ္ဗပါပဝိနာသနံ၊ အလုံး
စုံသောမကောင်းမှုကိုပယ်ဖျောက်ပေတတ်ထသော။ တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာတရား
ထော်ကို ဟော၊ သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြ
ကုန်အံ့။

၃။ ။ဧဝံ မေ သုတံ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ
ဇေတဝနေ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ၊ အထခေါ အညတြာ
ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ အဘိန္တဝဏ္ဏာ ကေဝလကပ္ပံ
ဇေတဝနံ ဩဘာသေတွာ။ ။

ဘန္တေကဿပ၊ အသျှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤမဟာမင်္ဂလာသုတ်တော်
ကို။ မေမယာ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။
ဥပထကိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဥပခာရိတံ၊ ဆောင်လိုက်ရ၏။ ဧကံ၊ တပါးသော။
သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။
အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိ သေဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံး မွေ့လျော်
ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊
နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ အညတြာ၊ အမျိုးအမည်
အားဖြင့်မထင်ရှားသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ ညဉ့်ဦးယာမ်
လွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ သန့်စင်အခါ၌။ အဘိန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်
သောအဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်ကို။ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝံဖြင့် ထွန်းလင်းစေဦး၍။

၄။ ။ယေန ဘဂဝါ တေဗ္ဗပသကံမိ၊ ဥပသကံမိတွာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါ
ဒေတွာ ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ၊ ဧကမန္တံ ဌိတာခေါ သာဒေဝတာ
ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။

ယေန၊ အကြွိုင်အရင်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။
တေ၊ ဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊
ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရိုသေစွာရှိခိုး၍။

ကောမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အဗ္ဗာသိ၊ ရပ်ဝေ၏။ ကောမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌ ငြိတာခေါ်၊ ရပ်ပြီးသော်။ သာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အတ္တဘာသိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၏။

၅။ ။ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာစ၊ မင်္ဂလာနိ အဗိန္ဒယံ။
အာကင်္ဂါမာနာ သောတ္ထာနံ၊ ဗြူဟိ မင်္ဂလမုတ္တမံ။ ။

ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ ထုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရား၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည် လည်းကောင်း၊ သောတ္ထာနံ၊ စင်ကြယ်စွာသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ အာကင်္ဂါမာနာ၊ လိုချင်တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍။ မင်္ဂလာနိ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏၊ အဗိန္ဒြာင်းဖြစ်ကုန်သောမင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို။ ဣဒါပိ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး အဗိန္ဒြယံ၊ ကြံကြကုန်၏။ ဗိန္ဒြယန္တပိ၊ ကြံကြကုန်သော်လည်း နာဂိဂန္ထန္တံ၊ မသိနိုင်ကုန်။ တံ၊ ထိုမင်္ဂလာတရားတော်ကို။ တွံ၊ အသွင်တရားသည်၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော့။

၆။ ။ အသေဝနာစ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနန္တ သေဝနာ၊
ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ၊ ဇေတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။ ။

ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ ဒို...နတ်သား၊

၁။ ။ ဗာလာနံ၊ အသိ-အလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာ နည်းပါးသော လူရိုက်တို့ကို။ ဝါ၊ အတိတ်-ပစ္စုပ္ပန်-အနာဂတ်၊ သုံးတန်သောကာလတို့ကို မသိ-မမြင်နိုင်သဖြင့် ဒုစရိုက်-ဒုရာဇိဝတို့နှင့်သာ မွေ့လျော် ပျော်ပါး၍နေသော လူရိုက်တို့ကို။ ယာ၊ အသေဝနာစ၊ အကြင်မရှိစွာဆည်းကပ်ပေါင်းဖော်အပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။

၂။ ။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိသောသူတို့ကို။ ဝါ၊ အတိတ်-ပစ္စုပ္ပန်-အနာဂတ်ကာလသုံးတန်တို့ကို ပိုင်ခြားဝေတန်၍ သိမြင်နိုင်သဖြင့် ဒုစရိုက်-သမာအာဇိဝတို့နှင့်သာ မွေ့လျော်ပျော်ပါးနေသော ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့ကို။ ယာ၊ သေဝနာစ၊ အကြင်မရှိစွာဆည်းကပ်ပေါင်းဖော်အပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။

၃။ ။ ပူဇနေယျာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို။ ဝါ၊ ရတနာသုံးပါး-ဆရာသွား-အမိ၊ အဘ၊ ဂုဏ်ရုနိ-ဝယာရုနိ၊ သီလဂုဏ်-သမာဓိဂုဏ်ပညာဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ယာ၊ ပူဇာစ၊ အကြင်ပူဇော်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။

အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံ၊ ဤတရားသုံးပါးသည်။ ဥတ္တမံ၊ နိစ္စဘဝါ၊ ဆက်တိုင်းပါအောင်၊ မြို့စွာသုခ၊ ကေနပင်ခံစားရမည့်ဖြစ်သောကြောင့်မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ ဣဗ္ဗ-

သုခ-လောမနုကိုဖြစ်စေတတ်သောမင်္ဂလာတရားဟူ၍၊ တွံ၊ ယံမှားသင်္ကာ၊ ရှိထေ
ပါငြား၊ သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ၊ မုချမသွေ၊ မှတ်ယူထေထေဟု။

အသေဝနာစ ဗာထာနံ-ပုဒ် ပြီး၏။

၇။ ။ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ၊ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ။
အတ္တသမာ ပဏီမိစ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အို... နတ်သား။

၁။ ။ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ၊ သင့်တင့် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရ
ခြင်းသည် ဇည်းကောင်း။ ဝါ၊ ရတနာသုံးပါး၊ ဆေးဆရာလူကြီး ခေါင်းဆောင်
ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပွားများ အားထုတ်လေ့ ရှိသော အရပ်၌ နေရခြင်းသည်
ထည်ကောင်း။

၂။ ။ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ၊ ငှားကပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုရှိသော
သူ၏အဖြစ်သည် ဇည်းကောင်း။ ဝါ၊ ငှားဘဝက ဒါန-သီလ-ဘာဝနာ-ပညာတို့
ကိုပြုခဲ့သော ကုသိုလ်ကောင်းမှု ရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်ထေတိုင်းသော ဘဝတို့၌
သူတပီးတို့ထက်မြင့်မြတ်လျက် ပုညဥစ္စာ ကြန့်အင်္ဂါထက္ခဏာ ပညာတို့နှင့်
ပြည့်စုံရသော သူ၏အဖြစ်သည် ထည်ကောင်း။

၃။ ။ အတ္တသမာ ပဏီမိစ၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာဆောက်တည်ရခြင်း
သည် ထည်ကောင်း။ ဝါ၊ ယောနိသော မနသိကာရ အမြဲရှိလျက် မိမိကိုယ်ကို
ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ အမြဲမပြတ် ဆောက်တည်ရခြင်းသည် ထည်ကောင်း။

အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံ၊ ဤတရားသုံးပါးသည်။ ဥတ္တမံ၊ သော၊ မင်္ဂလံ၊ ဟူ၍။ တွံ၊ သည်။
ဂဏှာဟိ၊ ထေထေဟု။

ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ-ပုဒ် ပြီး၏။

၈။ ။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယောစ သုသိက္ခိတော။
သုဘာသိတာစ ယာဝါစာ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အို... နတ်သား။

၁။ ။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ၊ များသော အကြား အမြင်ရှိသော သူ၏ အဖြစ်သည်
ထည်ကောင်း။ ဝါ၊ ထောကုတ္တရာ-လောကီ၊ အလီလီသော ကျမ်းဂန်တို့ကို သိရှိ
နားထည်သဖြင့် အကြားအမြင်များသော သူ၏အဖြစ်သည် ထည်ကောင်း။

၂။ သိပ္ပံ၊ ထက်မှပညာ အစရှိသော အဘတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းသည် ထည်းကောင်း။ ဝါ၊ အပြစ်မရှိသော နှစ်မှပညာ-ထက်မှပညာအစရှိသော တစ်ခု ရှစ်ရပ်သော အဘတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းသည် ထည်းကောင်း။

၃။ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာ သင်အပ်သော။ ဝိနယောစ၊ ဝိနည်း တရားသည် ထည်းကောင်း။ ဝါ၊ လူ-ရှင်-ရဟန်းတို့သည် မိမိတို့နှင့် သက်ဆိုင်သော ဝိနည်းတရားတို့ကို ကြေပွန်နားဆည်းအောင် ကောင်းစွာ သင်ကြားရခြင်းသည် ထည်းကောင်း။

၄။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော။ ယာဝါစာစ၊ အကြင်စကား သည် ထည်းကောင်း။ ဝါ၊ * စကားအရာ၊ အင်္ဂါလေးဘန်နှင့် ပြည့်စုံသော စကား တို့ကို ဆိုရခြင်းသည် ထည်းကောင်း။

အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧဝံ၊ ဤ။ ဘရားလေးပါးသည် ဥတ္တမံ၊ သော၊ မင်္ဂလံ၊ ဟူ၍၊ တွံ၊ သည်။ ဂဏှာဟိ၊ လေထော။

မှတ်ချက်။ * စကားအရာ အင်္ဂါလေးဘန်ဟူသည်ကား။

- ၁- သုဘာသိတာ၊ ကောင်းသော စကားကို သာဆိုခြင်း။
- ၂- ဓမ္မ၊ တရားနှင့် စပ်သော စကားကို သာဆိုခြင်း။
- ၃- ဝိယ၊ ချစ်ဘွယ်သော စကားကို သာဆိုခြင်း။
- ၄- သစ္စာ၊ မှန်ကန်သော စကားကို သာဆိုခြင်း။

မာဟုသစူဠ-ပုန်ပြီး၏။

၆။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တ ဒါရဿ သင်္ဂဟော။ အနာကုထာစ ကမ္မန္တာ၊ ဧဝံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ ဒရိ...နတ်သား။

၁။ မာတာ-ပိတု၊ အမိ၊ အဘတို့ကို။ ဝါ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မျှ ကျေးဇူးကြီးထွ သော အမိ၊ အဘတို့ကို။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ အမြဲမပြတ် လုပ်ကျွေး ပွေးမြူရခြင်းသည် ထည်းကောင်း။

၂။ ပုတ္တ ဒါရဿ၊ သား၊ မယားကို။ ဝါ၊ တဘဝတာ တခါမျှ ထွေဆုံ ကြ သော မယား၊ သား၊ သမီးကို။ သင်္ဂဟောစ၊ တရားသဖြင့် ချီးမြှင့် ထောက်ပံ့ရခြင်း သည် ထည်းကောင်း။

၃။ အနာကုထာ၊ အရှောင်အယှက်မရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ရဟန်း-ရှင်-လူအား လုံးသောသူတို့အသီးအတားအရှောင်အယှက်ကန်ကွက်ခြင်းမှ ကင်းကုန်သော။ ကမ္မန္တာစ၊ အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည် ထည်းကောင်း။

အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံ၊ ဤတရားသုံးပါးသည်။ ဥတ္တမံ၊ သော။ မင်္ဂလံ၊ ဟူ၍။ တံ၊ သည်။ ဂဏှာဟိ၊ လောလော။

မာတာ၊ ပိတု-ပုန်ပြီး၏။

၁၀။ ။ ဒါနုဉ္စ ဓမ္မစရိယာစ၊ ဉာတကာနုဉ္စ သင်္ဂဟော။
အနုဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ ဒို...နတ်သား။

၁။ ။ ဒါနုဉ္စ၊ အဿူပေးရခြင်းသည် ထည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဝန်နှံအား၊ မြားနှင့် ထေး၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမရေး၊ နောင်ရေးကိုမြော်စွမ်း၍ အဿူပေးရခြင်းသည် ထည်းကောင်း။

၂။ ။ ဓမ္မစရိယာစ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းသည် ထည်းကောင်း။ ဝါ၊ မင်္ဂ-မိတ် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော မြတ်သော အကျင့်တို့ကို ကျင့်ရခြင်းသည် ထည်းကောင်း။

၃။ ။ ဉာတကာနု၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို။ ဝါ၊ အတိတ် ကံရင်း ပါထေခြင်းကြောင့်၊ ဆွေရင်းမျိုးသာ၊ တော်စပ်ပါသော၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ကို၊ သင်္ဂဟောစ၊ တရား၎င်း ဖြင့်ချီးမြှင့်ထောက်ပံ့ရခြင်းသည် ထည်းကောင်း။

၄။ ။ အနုဝဇ္ဇာနိ၊ လောကသံသရာ၊ ထိုနှစ်ဖြာတို့၌၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ကမ္မာနိစ၊ အမှုတို့ကိုပြုရခြင်းသည် ထည်းကောင်း။

အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံ၊ ဤတရားလေးပါးသည်။ ဥတ္တမံ၊ သော။ မင်္ဂလံ၊ ဟူ၍။ တံ၊ သည်။ ဂဏှာဟိ၊ လောလော။

ဒါနုဉ္စ-ပုန် ပြီး၏။

၁၁။ ။ အာရဟိ ပိရတိ ပါပါ၊ မဇ္ဇ-ပါနာစ သံယမော။
အပ္ပမာဒေါစ ဓမ္မေသု၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ ဒို...နတ်သား။

၁။ ။ ပါပါ၊ မကောင်းမှုမှ။ ဝါ၊ ကာယဒုစရိုက်သုံးပါး၊ ဝစီဒုစရိုက်ထေးပါး၊ မနောဒုစရိုက်သုံးပါးတည်းဟူသော မကောင်းမှုမှ။ အာရဟိစ၊ ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည် ထည်းကောင်း။

၂။ ။ ပိရတိစ၊ အထက်ဘော်ပြုပါ ဒုစရိုက်ဆယ်ပါးတို့ကို အထူးသဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည် ထည်းကောင်း။ ဝါ၊ ထိုဒုစရိုက်ဆယ်ပါးတို့၌ ကိုယ်တွေ့

ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံသောအခါ မိမိ၏ကိုယ် နှုတ် စိတ်တို့ကိုကောင်းစွာစောင့်စည်း ချုပ်တည်း၍ မကြူးလွန်မပြစ်မှားမိအောင် အထူးသဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည် ထည်းကောင်း။

၃။ ။ မဇ္ဇပါနာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ မေ့လျော့ ပေါ့တန်စေတတ်သော သုရာငါးပါး၊ မေရိယာငါးပါး တို့ကိုသောက်စားခြင်းမှာ သံယမောစ၊ ကောင်းစွာ စောင့်စည်းရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည် ထည်းကောင်း။

၄။ ။ ဓမ္မေသု၊ ကုသလကမ္မပထ ဆယ်ပါးတို့၌ ။ ဝါ၊ ပုညကြိယာဆယ်ပါး သမထဘာဝနာ-ဒိပဿနာဘာဝနာတို့၌ ။ အပ္ပမာဒေါစ၊ မမေ့ မလျော့ ရခြင်း သည်ထည်းကောင်း။

အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံ၊ ဤတရားလေးပါးသည် ။ ဥတ္တမံ၊ နသော။ မင်္ဂလံ၊ ဟူ၍ ။ တံ၊ သည် ။ ဂဏှာဟိ၊ လေထော။

အာရတီ ပိရတီ-ပုန်ပြိုး၏။

၁၂။ ။ ဂါရဝေါစ နိဝါတောစ၊ သန္တုဋ္ဌိစ ကတညုတာ၊
ကာသန ဓမ္မဿနံ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အို...နတ်သား။

၁။ ။ ဂါရဝေါစ၊ ရိုသေထိုက်သော သူတို့အား ရိုသေရခြင်းသည် ထည်း ကောင်း။ ဝါ၊ ရတနာသုံးပါး၊ ဆရာငါးပါး၊ သမား၊ ဟူရား၊ အဓိ၊ အဘ၊ အစ်မကြီး- အစ်ကိုကြီး၊ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ရိုသေ ထေးစားရခြင်းသည် ထည်းကောင်း။

၂။ ။ နိဝါတောစ၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချခြင်းသည် ထည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဂါရဝေါစ ပုန်အရ ထုတ်ပြန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မည်သည့်အခါမျှ မကြူးလွန်မပြစ်မှား ရအောင် မိမိ၏ကိုယ်-နှုတ်-စိတ်တို့ကို နှိမ့်ချသော မာန်မာန် ရှိရခြင်းသည် ထည်းကောင်း။

၃။ ။ သန္တုဋ္ဌိစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းသည် ထည်းကောင်း။ ဝါ၊ ယခုဘဝ၌ ရှေးအတိတ်ကပစ်ချလိုက်သော ဇနကာကံအတိုင်း ရှိရှိတတ်သမျှ ရရတတ်သမျှ သော ပစ္စည်းဥစ္စာ အဖြာဖြာတို့နှင့်သာ တင်းတိမ် ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းသည် ထည်းကောင်း။

၄။ ။ ကတညုတာစ၊ သူတထူးပြုသူသော ကျေးဇူးတို့ကို မည်သည့်အခါမျှ မမေ့မလျော့ရဘဲ အဘန်ဘန် အထပ်ထပ်သိရခြင်းသည် ထည်းကောင်း။

၅။ ကာထေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌။ ဝါ၊ ဒုမင်္ဂလ-သုမင်္ဂလ အစရှိသောအခါတွေကြိုကြရ၌။ ဓမ္မဿဝနဉ္စ၊ အတိဒုလ္လဘ ဟောထုတ်ပြခြင်း မြတ်တရားကိုကောင်းမွန်စွာနာကြားရခြင်းသည်လည်းကောင်း။

အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံ၊ ဤတရားငါးပါးသည်။ ဥတ္တမံ၊ သော။ မင်္ဂလံ၊ ဟူ၍။ တုံ၊ သည်။ ဂဏှာဟိ၊ ထေထော။

ဂါရဝေါစ-ပုန်ပြီး၏။

၁၃။ ခန္တိစ သောဝစဿတာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။
ကာထေန ဓမ္မဿကတ္ထာ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
ဘော ဒေဝပုတ္တာဒိ...နတ်သား။

၁။ ခန္တိစသည်းခံရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ခြေ-ရေနှင့်ဥပမာတူစွာ ကြီး-ငယ်-ယုတ်မြတ် စင်းရဲချမ်းသာမရွေး အခါခပ်သိမ်း သည်းခံရခြင်းသည် လည်းကောင်း။

၂။ သောဝစဿတာ၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုဆုံးမသော တရားစကား ကိုနာယူမှတ်သားလွယ်သောသူ၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ရတနာသုံးပါး ဆရာသမား အပိ-အဘ စသော သူတော်ကောင်း တို့က မကောင်းဖြစ်တာ ကောင်းရာညွှန်ကြားသည်ကို လျှင်မြန်စွာ နာယူမှတ်သားနိုင်သောသူ၏ အဖြစ် သည်လည်းကောင်း။

၃။ သမဏာနံ၊ ရသေ့-ရဟန်း၊ သူတော်-သူမြတ်တို့အား။ ဝါ၊ ရဟန်းတို့ ဝတ္တရားနှင့်ပြည့်စုံညီညွတ်စွာကျင့်ကြံ အားထုတ်နေလေ့ရှိသော ရသေ့-ရဟန်း၊ သူတော်ကောင်း သူမြတ်ထောင်းတို့အား။ ဒဿနဉ္စ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည် လည်း ကောင်း။ ဝါ၊ အဉ္စလိပဏာမ၊ ပဉ္စနပဏာမ၊ ထောမနာပဏာမတို့ဖြင့် ရှိသေထေး မြတ်စွာဖူးမြင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။

၄။ ကာထေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌။ ဝါ၊ ဒုမင်္ဂလ-သုမင်္ဂလ၊ ဥပုသ်ဒရပ် ကျောင်းကံစသော အရပ်များ၌ သူတော်ကောင်း သူမြတ်ထောင်း၊ လူကြီးလူကောင်းတို့နှင့်တွေ့ကြုံရသောအခါ။ ဓမ္မဿကတ္ထာ၊ စ၊ လိမ်မာယဉ်ကျေး စွာတရားတော်မြတ်ကိုတိုင်ပင်ဆွေးနွေးရခြင်းသည်လည်းကောင်း။

အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံ၊ ဤတရားထေးပါးသည်။ ဥတ္တမံ၊ သော။ မင်္ဂလံ၊ ဟူ၍။ တုံ၊ သည်။ ဂဏှာဟိ၊ ထေထော။

ခန္တိစ-ပုန်ပြီး၏။

၁၄။ ။ တပေါစ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အဂိယာသစ္စာန ဒဿနံ။
နိဗ္ဗာန သန္တိကိရိယာစ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ ဒို...နတ်သား။

၁။ ။ တပေါစ၊ ဗြဟ္မစရိယကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မိမိတို့သုံးစား
သမျှသော အစာအာဟာရ ရွှေငွေစသောဝတ္ထုတို့မှ စွမ်းအားရှိသမျှထုတ်နှုတ်၍
လှူဒါန်းစွန့်ကြဲရခြင်း၊ နှစ်-လ-ရက်-နေ့-နာရီ အစရှိသည်တို့ကိုလည်း စွမ်းအား
ရှိသမျှအချိန်အအောင် ကျင့်ကြံအားထုတ်ရခြင်းတည်းဟူသော ဗြဟ္မစရိယကျင့်ရ
ခြင်းသည်လည်းကောင်း။

၂။ ။ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ မြတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်ရခြင်းသည် လည်းကောင်း။
ဝါ၊ သာသနာဒုလ္လဘ-မနုဿဒုလ္လဘ၊ ကြိုရသည့်အခါ၊ ရခဲထွစွာသော ဒုလ္လဘ
တို့ကို၊ အချည်းနှီး-အလဟဿ၊ မဖြစ်ရအောင်၊ မင်္ဂ၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ သို့ရောက်
ကြောင်းဖြစ်သောမြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။

၃။ ။ အဂိယာနံ၊ အဂိယာသစ္စာ တို့ကို။ ဝါ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊
မဂ္ဂသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာတို့ကို။ ဒဿ နုဉ္စ၊ မင်္ဂဉ္စ၊ ဖိုလ်ဉ္စ၊ ဖြင့် သိမြင်ရခြင်း
သည်လည်းကောင်း။

၄။ ။ နိဗ္ဗာနံ၊ အရဟတ္တမင်္ဂ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ၊ ဘေးဒဏ်
အန္တရာယ်၊ ရန်မာန်ခပ်သိမ်း၊ ဆင်းရဲအပေါင်းတို့၊ ကင်းငြိမ်းရာမှန်၊ မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို။
သန္တိကိရိယာစ၊ ထက်ငင်းဒိဋ္ဌ မျက်မှောက်ပြုရခြင်းသည်၎င်း။ ဝါ၊ တဒင်္ဂပဟာနံ၊
ဝိက္ခမ္ဘနပဟာနံ၊ သမုဒ္ဓေဒပဟာနံ၊ နိဿရဏပဟာနံ၊ ပဋိပဿမ္ဘနပဟာနံ
တို့တွင်၊ တပါးပါးဖြင့်မျက်မှောက်ပြုရခြင်းသည်၎င်း။

အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံ၊ ဤတရားလေးပါးသည်၊ ဥတ္တမံ၊ သော။ မင်္ဂလံ၊ ဟူ၍။ တံ၊ သည်။
ဂဏ္ဍာဟိ၊ ထေထော။

တပေါစ-ပုဒ် ပြီး၏။

၁၅။ ။ ဖုဋ္ဌဿ ထောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ နုကမ္ပတိ။
အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ ဒို...နတ်သား။

၁။ ။ ထောကဓမ္မေဟိ၊ ထောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့်။ ဝါ၊ ထာဘော
အထာဘော၊ ယသော အယသော၊ နိဗ္ဗံ ပသံသံ၊ သုခံ ဒုက္ခံ၊ တည်းဟူသော
ထောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ ဖွေထသော။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နုကမ္ပတိ၊ မတုန်မထုပ်။ ဝါ၊ တုန်ထုပ်ချောက်ခြားခြင်းမရှိ။

၂။ ။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းထည်းမရှိ။

၃။ ။ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာဟူသော မြူထည်းမရှိ။ ဝါ၊ အာသဝ-ဩစာ-ယောဂ-
ဂန္ထိ- ဥပါဒါန်- နိဝရဏာ- အနုသယာ- သံယောဇဉ်- ကိလေသာ- ဟူသော
မြူထည်းမရှိ။

၄။ ။ ခေမံ၊ ဘေးထည်းမရှိ။ ဝါ၊ ဘေးဒဏ်အန္တရာယ်၊ ရန်မာန် ခပ်သိမ်း
ထည်းမရှိ။

အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံ၊ ဤတရားလေးပါးသည်။ ဥတ္တမံ၊ သော။ မင်္ဂလံ၊ ဟူ၍။
တွံ၊ သည်။ ဂဏှာဟိ၊ လေထော။

ပုဋ္ဌဿ-ပုန် ပြီး၏။

ဗုဒ္ဓိချက်။ ။ ပုန်ရေ အားဖြင့် တဆယ်၊ အပိုန်အားဖြင့် ၃၀ ပိုန် ရှိသော
မင်္ဂလာတရား ၃၀-ပါးကားပြီး၏။

၁၆။ ။ ဧတောဒိသာနိ ကတ္တာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မပရာဇိတာ။
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ တေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။
ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အနိ...နတ်သား။

ဧတောဒိသာနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ အဗ္ဗုတ်သ မင်္ဂလာနိ၊ သုံးဆယ်
ရှစ်ပါးသော မင်္ဂလာတို့ကို။ ကတ္တာန၊ ပြုကုန်ရသောကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံ
သော အရပ်တို့၌။ အပရာဇိတာ၊ ရန်သူတို့သည် မိမိတို့ကို မအောင်နိုင်ကုန်သည်
ဖြစ်၍။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊
ရောက်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသုံးဆယ်ရှစ်ပါးသော တရားသည်သာလျှင်။ တေသံ၊
ထိုလူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတို့အား။ ဥတ္တမံ၊ သော။ မင်္ဂလံ၊ ဟူ၍။ တွံ၊ သည်။
ဂဏှာဟိ၊ လေထော။

ဒုတိယတွဲ ပြီး၏။

ညဉ့်ဝတ်ရှုတ်စဉ် အမျိုးမျိုး။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသန္တုန္ဒဿ။

အနန္တဂုဏသမ္ပန္နံ ရတနတ္ထယံ အဟံ ဝန္ဓာမိ သဗ္ဗဒါ။
သာသနဿစ လောကဿ ဝုဇီ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။

ဇိနသာသနံ စိရံ တိဋ္ဌတု။

ဇေယျတု သဗ္ဗ မင်္ဂလံ။

တတိယတွဲ။

မေတ္တာစိတ်။

အဟံ အဝေရော ဟောမိ။ အဗျာပဇ္ဇော ဟောမိ။ အနိဗ္ဗာ ဟောမိ။ သုခိ
အတ္တာနံ ပရိဟာရာမိ။ ဒုက္ခာ မုစ္ဆာမိ။ ယထာထဒ္ဓသမ္ပတ္တိတော မာ ဝိဂစ္ဆာမိ
ကမ္မသကော။ ။

မမ အာရက္ခဒေဝတာ အဝေရော ဟောန္တု။ အဗျာပဇ္ဇော ဟောန္တု။ အနိဗ္ဗာ
ဟောန္တု။ သုခိ အတ္တာနံ ပရိဟာရန္တု။ ဒုက္ခာ မုစ္ဆန္တု။ ယထာထဒ္ဓသမ္ပတ္တိတော
မာ ဝိဂစ္ဆန္တု ကမ္မသကော။ ။

မမ မာတာပိတု အာစရိယဥပဏ္ဍာယ ဉာတိမိတ္တသမူဟာ ဥပသကာ ဥပ
သင်္ဂီ စတုပစ္စယဒါယကာ အမှာကံ စတုပစ္စယဒါယကာ အဝေရော ဟောန္တု။
အဗျာပဇ္ဇော ဟောန္တု။ အနိဗ္ဗာ ဟောန္တု။ သုခိ အတ္တာနံ ပရိဟာရန္တု။ ဒုက္ခာ
မုစ္ဆန္တု။ ယထာထဒ္ဓသမ္ပတ္တိတော မာ ဝိဂစ္ဆန္တု ကမ္မသကော။

ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ ဣမသ္မိံ အာဝါသေ ဣမသ္မိံ အာရာမေ ဣမာယ ဥပဏ္ဍာယ
သီမာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ၊ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊ သဗ္ဗေ ဘူတာ၊ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂဏာ၊ သဗ္ဗေ
အတ္တာဘာဝပရိယာပနာ၊ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော၊ သဗ္ဗေ ပုရိသာ၊ သဗ္ဗေ အရိယာ၊
သဗ္ဗေ အနရိယာ၊ သဗ္ဗေ ဒေဝါ၊ သဗ္ဗေ မနုဿာ၊ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ၊ အဝေရော
ဟောန္တု။ အဗျာပဇ္ဇော ဟောန္တု။ အနိဗ္ဗာ ဟောန္တု။ သုခိ အတ္တာနံ ပရိဟာရန္တု။
ဒုက္ခာ မုစ္ဆန္တု။ ယထာထဒ္ဓသမ္ပတ္တိတော မာ ဝိဂစ္ဆန္တု ကမ္မသကော။ ။

အမှာကံ ဂေါစရဂါမေ ဣမသ္မိံ ဂါမေ၊ ဣမသ္မိံ ဂါမခေတ္တေ၊ ဣမာယ ဂါမ
သီမာယ၊ သဗ္ဗေ သတ္တာ၊ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊ သဗ္ဗေ ဘူတာ၊ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂဏာ၊ သဗ္ဗေ
အတ္တာဘာဝပရိယာပနာ၊ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော၊ သဗ္ဗေ ပုရိသာ၊ သဗ္ဗေ အရိယာ၊
သဗ္ဗေ အနရိယာ၊ သဗ္ဗေ ဒေဝါ၊ သဗ္ဗေ မနုဿာ၊ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ၊ အဝေရော

ဟောန္တု။ အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု။ အနိဃာ ဟောန္တု။ သုခိ အတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။
ဒုက္ခာ မုစ္ဆန္တု။ ယထာထဒ္ဓသမ္ပတ္တိတော မာ ဝိဂစ္ဆန္တု ကမ္မသကာ။ ။

ထုပ္ပတ္တဒေဝတာ၊ ရုက္ခတ္တဒေဝတာ၊ အာကာသတ္တဒေဝတာ၊ သဗ္ဗာဒေဝတာယော
အဝေရာ ဟောန္တု။ အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု။ အနိဃာ ဟောန္တု။ သုခိ အတ္တာနံ ပရိ
ဟရန္တု။ ဒုက္ခာ မုစ္ဆန္တု။ ယထာထဒ္ဓသမ္ပတ္တိတော မာ ဝိဂစ္ဆန္တု ကမ္မသကာ။ ။

ဇာတိဓေတ္တေ စ စက္ကဝါဠေ၊ အာဏာဓေတ္တေ စ စက္ကဝါဠေ၊ ဝိသယဓေတ္တေ စ
စက္ကဝါဠေ၊ ဝသန္တာ သဗ္ဗေ သတ္တာ၊ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊ သဗ္ဗေ ဘူတာ၊ သဗ္ဗေ
ပုဂ္ဂဏာ၊ သဗ္ဗေ အတ္တာဘာဝပရိယာပန္နာ၊ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော၊ သဗ္ဗေ ပုရိသာ၊
သဗ္ဗေ အရိယာ၊ သဗ္ဗေ အနရိယာ၊ သဗ္ဗေ ဒေဝါ၊ သဗ္ဗေ မနုဿာ၊ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိ
တိကာ၊ အဝေရာ ဟောန္တု။ အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု။ အနိဃာ ဟောန္တု။ သုခိ
အတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။ ဒုက္ခာ မုစ္ဆန္တု။ ယထာထဒ္ဓသမ္ပတ္တိတော မာ ဝိဂစ္ဆန္တု
ကမ္မသကာ။ ။

ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ၊ ဥတ္တရာယ ဒိသာယ၊ ဒက္ခိဏာယ
ဒိသာယ၊ ပုရတ္ထိမာယ အနုဒိသာယ၊ ပစ္ဆိမာယ အနုဒိသာယ၊ ဥတ္တရာယ အနုဒိ
သာယ၊ ဒက္ခိဏာယ အနုဒိသာယ၊ ဟေဋ္ဌိမာယ ဒိသာယ၊ ဥပရိမာယ ဒိသာယ၊
သဗ္ဗေ သတ္တာ၊ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊ သဗ္ဗေ ဘူတာ၊ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂဏာ၊ သဗ္ဗေ အတ္တာဘာဝ
ပရိယာပန္နာ၊ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော၊ သဗ္ဗေ ပုရိသာ၊ သဗ္ဗေ အရိယာ၊ သဗ္ဗေ အနရိယာ၊
သဗ္ဗေ ဒေဝါ၊ သဗ္ဗေ မနုဿာ၊ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ၊ အဝေရာ ဟောန္တု။ အဗျာ
ပဇ္ဇာ ဟောန္တု။ အနိဃာ ဟောန္တု။ သုခိ အတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။ ဒုက္ခာ မုစ္ဆန္တု။
ယထာထဒ္ဓသမ္ပတ္တိတော မာ ဝိဂစ္ဆန္တု ကမ္မသကာ။ ။

ဥဒ္ဓံ ယာဝ ဘဝဂ္ဂါစ၊ အဝေ ယာဝ အဝိစိတော။
သမန္တာ စက္ကဝါဠေသုယေ သတ္တာ ပထဝီစရာ။
အဗျာပဇ္ဇာ နိဝေရာစ၊ နိဒ္ဒုက္ခာစ နုပဒ္ဓဝါ။ ။
ဥဒ္ဓံ ယာဝ ဘဝဂ္ဂါစ၊ အဝေ ယာဝ အဝိစိတော။
သမန္တာ စက္ကဝါဠေသုယေ သတ္တာ ဥဒကေ စရာ။
အဗျာပဇ္ဇာ နိဝေရာစ၊ နိဒ္ဒုက္ခာစ နုပဒ္ဓဝါ။ ။
ဥဒ္ဓံ ယာဝ ဘဝဂ္ဂါစ၊ အဝေ ယာဝ အဝိစိတော။
သမန္တာ စက္ကဝါဠေသုယေ သတ္တာ အာကာသေ စရာ။
အဗျာပဇ္ဇာ နိဝေရာစ၊ နိဒ္ဒုက္ခာစ နုပဒ္ဓဝါ။ ။
ဣံ ပတ္တံ ကုသဏန္တဿ၊ အာနုဘာဝေန ပါဏိနော။
သဗ္ဗေ သဒ္ဓမ္မ ရာဇဿ၊ ဉ္စတ္တာ ဓမ္မံ သုခါဝဟံ။ ။

ပါပုဏ္ဏန္တု ဝိသုဒ္ဓါယာသုစါယ ပဒိုပတ္တိယာ။
 အသောက မနုပါယာသံ၊ နိဗ္ဗာန သုခ မုတ္တမံ။ ။
 စိရံ တိဋ္ဌတု သဒ္ဓမ္မော၊ ဓမ္မေ ဟောန္တု သဂါရဝါ။
 သဒ္ဓပ္ပိ သတ္တာကာလေန၊ သမ္မာဒေဝေါ ပဝဿတု။ ။
 ယထာ ရက္ခိံသု ပေါရာဏာ၊ သုရာဇာနော တထေဝိမံ။
 ရာဇာ ရက္ခတု ဓမ္မေန၊ အတ္တနောဝ ပဇံ ပဇံ။ ။
 နညတြ ဗောဇ္ဈတပသာ၊ နညတြ နိဗ္ဗိယသံဝရာ။
 နညတြ သပ္ပနံသဂ္ဂါ၊ သောတ္ထိံ ပသာမိ ပါဏိနံ။ ။
 ဇိနပါပံ ဇိနဗုဒ္ဓေါ၊ ဇိနပါပံ ဇိနဓမ္မော။
 ဇိနပါပံ ဇိနသံဃော၊ ဇိနော ရသံ ဇိနဂုရု၊ ဇိနဗိဇံ ဇိနဓမ္မော။ ။
 သုဝဏ္ဏဘုမ္မိံ ဂတိံန၊ သောဏုတ္တရာ မဟိဒ္ဓိကာ။
 ဝိသာစေ နိဒ္ဒမိတွာန၊ ဗြဟ္မဇာလ မဒေသယံ။ ။

အနက်ကား။ ။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်းရိုးရှိကုန်သော။ သောဏုတ္တရာ၊
 သောဏမထေရ်၊ ဥတ္တရမ ထေရ်၊ တို့သည်။ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိံ၊ ရွှေမြေ အရပ်သို့။
 ဂတိံန၊ ကြွသွားတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဝိသာစေ၊ တစ္ဆေ၊ မြေသုတ်၊ ဘီလူး၊ တို့ကို။
 နိဒ္ဒမိတွာန၊ ထွက်ပြေးစေ၍။ ဗြဟ္မဇာလံ၊ ဗြဟ္မဇာလ သုတ်ကို။ အဒေသယံ၊
 ဟောတော်မူကုန်ပြီ။

၂၅-ပစ္စည်းပါဌ်။

ဟောတုပစ္စတော၊ အာရမ္မဏ ပစ္စယော၊ အဓိပတိပစ္စယော၊ အနန္တရပစ္စယော၊
 သမနန္တရ ပစ္စယော၊ သဟဇာတ ပစ္စယော၊ အညမည ပစ္စယော၊ နိဿယ
 ပစ္စယော၊ ဥပနိဿယပစ္စယော၊ ပုရေဇာတပစ္စယော၊ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော၊
 အာသေဝန ပစ္စယော၊ ကမ္မပစ္စယော၊ ဝိပါက ပစ္စယော၊ အာဟာရ ပစ္စယော၊
 ဣန္ဒြိယပစ္စယော၊ ဈာနပစ္စယော၊ မဂ္ဂပစ္စယော၊ သမ္ပယုတ္တပစ္စယော၊ ဝိပ္ပယုတ္တ
 ပစ္စယော၊ အတ္ထိပစ္စယော၊ နတ္ထိပစ္စယော၊ ဝိဂတပစ္စယော၊ အဝိဂတပစ္စယောတိ။

အန္တရာယ်ကင်း ဩောင်းဂါထာတော်။

ဩောင်း-တရဒုဂ္ဂင်ကွက်-ဗုဒ္ဓစက်။ တဆဲ့လေးချက်-ဓမ္မစက်။ တဆဲ့ရှစ်ချက်-
 သံဃာ့စက်။ ထရောင်ဝင်းလျက်-ရှင်ပစ္စေ ကဗုဒ္ဓါရဟန္တာစက်။ မြင့်မိုရ်ဘောင်ဦး
 မြင့်ခေါင်ကြူးလျက် ဝိဘစက်။ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အထူးသိလျက်-ဆရဒုစက်။

ဝရဇိန် ထက်နက်-ဖြဟ္မဒူစက်။ မိဗမ်းကြိုး ထက်နက်- သိကြားစက်။ ထောင်မီး
 ကျသျှက်-နတ်တို့စက်။ ခွဲဖြူ ထက်နက်-ဘီလူးစက်။ တောင်ဟုန် ပြင်းထွက်-
 ဝဠုန်စက်။ အာခံဘွင်းက ဝင်းဝင်းတောက်ထွက်-နဂါးစက်။ သုံးတောင်သင်္ချာ
 ဟောမဝန္တာ အာဏာစိုးလျက်-မြင်သော် စက်။ စက်ကြီး တဆဲ့သုံးပါး၊ ရွတ်သံ
 ကြားကာ၊ တေးများ မြင်မှု၊ မကောင်း မှုကို၊ ဝေးက ကြဉ်ရှောင်၊ အောင်စေ
 တတ်သည်၊ မြတ် ဗညံ့ဆရာ ပညာဘည်း။ ဩင်း-နမော ဗုဒ္ဓါ နူဘာဝေန။
 ဩင်း-နမော ဓမ္မာ နူဘာဝေန။ ဩင်း-နမော သံဃာ နူဘာဝေန။ ဩင်း-
 ဒုဇေ-ဒုဇေ-ဒုဇေ-သွား ဟို-ဟို။

အန္တရာဟိကဇိး ဂါထာ တော်များ။

ထိရထို့ မေ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊ သာဂိပုတ္တောစ ဒက္ခိဏော။
 ဝါမအံသေ မောဂ္ဂလာနော၊ ပုရတော ပိရုကတ္တယံ။ ။
 ပတ္တိမေ မမ အာနန္ဒော၊ စသုဒ္ဓိသာ ဝိဏာသဝါ။
 သမန္တာ လောကပါလာစ၊ ဣန္ဒာ ဒေဝါ သဗြဟ္မကာ။
 မေတ္တာ စိတ္တေန ဖံ သဗ္ဗဩဠိလောကေန္တု ဒိနေဒိနေ။ ။
 ထိရထို့ မေ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊ သာဂိပုတ္တောစ ဒက္ခိဏော။
 ဝါမအံသေ မောဂ္ဂလာနော၊ ပုရတော ပိရုကတ္တယံ။ ။
 ပတ္တိမေ မမ အာနန္ဒော၊ စသုဒ္ဓိသာ ဝိဏာသဝါ။
 သမန္တာ လောကပါလာစ၊ ဣန္ဒာ ဒေဝါ သဗြဟ္မကာ။ ။
 တေသံ အာနုဘာဝေန၊ သဗ္ဗေ ဘယာ ဥပဒ္ဓဝါ။
 အနေက အန္တရာယာပိ၊ ဝိနာသန္တု အသေသတော။ ။
 ဗုဒ္ဓေါ မဂ်လော လောကော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ ဗာပိ လောကဂ္ဂေါ။
 ဗုဒ္ဓံ သရဏ မာဂမ္မာ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပရမ္ပရေ။ ။
 ဧဗ္ဗေစ မဂ်လော လောကော၊ ဂန္တိရာ ဟောတိ ဒုဒ္ဓသေ။
 ဓမ္မံ သရဏ မာဂမ္မာ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပရမ္ပရေ။ ။
 သံဃောစ မဂ်လော လောကော၊ ဒက္ခိဏေယျော သဒါ ဟောတိ။
 သံဃံ သရဏ မာဂမ္မာ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပရမ္ပရေ။ ။
 နတ္ထိ မေ သရဏံ အညံ၊ ဗုဒ္ဓေါ မေ သရဏံ ပရံ။
 ဗုဒ္ဓေါ မေ သတ္တဝါကာရော၊ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ။
 နတ္ထိ မေ သရဏံ အညံ၊ ဓမ္မော မေ သရဏံ ဝရံ။
 ဓမ္မော မေ သတ္တပါကာရော၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ။

နုတ္တိ မေ သရဏံ အညံ့သံဃော မေ သရဏံ ဝရံ။
 သံဃော မေ သတ္တပါကာရော၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ။
 အဂ္ဂေါ ဗုဒ္ဓေါ အဂ္ဂေါ ဓမ္မော၊ အဂ္ဂေါ သံဃော အနုတ္တရော။
 အဂ္ဂေါ စ ဝိပါကော ဟောတိ၊ ယံ ယံ ဣန္ဒြိယံ သိဗ္ဗတု။ ။
 ဗုဒ္ဓေါ မံ ရက္ခတု နိစ္စံ၊ ဓမ္မော မံ ရက္ခတု သဒါ။
 သံဃော မံ ရက္ခတု ရဝံ၊ အာယုဒိဗံ သုခံ ဘဝေ။ ။
 ဖိန္ဒိတံ သတ္တသင်္ချေယျံ၊ နဝသင်္ချေယျ ဝါဂတံ။
 ကာယဝါစံ စတုချာတံ၊ ဗုဒ္ဓတ္တံ ပရိပူရတိ။ ။
 ဇေ အဗိန္ဒိယာ ဗုဒ္ဓါ၊ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မာ အဗိန္ဒိယာ။
 အဗိန္ဒိယေ ပဿန္နာနံ၊ ဝိပါကော ဟောတိ အဗိန္ဒိယော။ ။
 ဇေ အဗိန္ဒိယာ ဗုဒ္ဓါ၊ ဓမ္မံ သံဃာ ဟိတကံရာ။
 သကဏ သရီရံ မယံ၊ သမန္တာ ပရိဝါရိတော။ ။
 ဒိဝါ တပတိ အာဒိစ္ဆော၊ ရတ္တိမာ ဘာတိ စန္ဒိမာ။
 သန္တုဒ္ဓေါ ခတ္တိယော ဘာ ဝိ၊ ဈာယိ တပတိ ဗြာဟ္မဏော။
 အထ သဗ္ဗ မဟောရတ္တိ၊ ဗုဒ္ဓေါ တပတိ ဘေဇသာ။ ။
 တာဒိသံ ဘေဇသမ္ပန္နံ၊ ဗုဒ္ဓံ ဝန္ဓာမိ အာဒရံ။
 နမက္ကာရာ နုဘာဝေန၊ သဗ္ဗေ ပူရေန္တု သကံပျံ။ ။

အဋ္ဌာန မေတံ ဘိက္ခဝေ အနဝကာသော။ ဇယာ ပဉ္စပက္ကမေနိ တထာဂတံ
 ဇိဝိတာ ဝေါရောပေယျ၊ အနုပက္ကမေန ဘိက္ခဝေ တထာဂတာ ပရိနိဗ္ဗာယိ
 ယန္တိ။ ။

ဥဒါန်း ဂါထာ တော်များ။

အနေက ဇာဘိ သံသာရံ၊ သန္တာ ဝိသံ အနိဗ္ဗိသံ။
 ဂဟကာရ ဂဝေသန္တော၊ ဒုက္ခာ ဇာဘိ ပုနပ္ပုနံ။ ။
 ဂဟကာရ ဒိဋ္ဌောသိ၊ ပုနဂေဟံ န ကာဟသိ။
 သဗ္ဗာ တေ ဖါသုကာ ကဂ္ဂါ၊ ဂဟကာရံ ဝိသင်္ခတံ။
 ဝိသင်္ခါရဂတံ စိတ္တံ၊ တဗျာနံ ခယမဇ္ဈဂါဘိ။ ။
 ယဒါဟဝေပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာ၊ အာတာပိနောဈာယတော ဗြာဟ္မဏဿ။
 အထဿကင်္ခါ ပပယန္တိ သဗ္ဗာ၊ ယတောပဇာနာတိသဟေတုဓမ္မန္တိ။ ။
 ယဒါဟဝေပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာ၊ အာတာပိနောဈာယတော ဗြာဟ္မဏဿ။
 အထဿကင်္ခါ ပပယန္တိ သဗ္ဗာ၊ ယတော ခယံ ပစ္စယာနံ အဝေဒိ။ ။

ယဒါဟဝေပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာ၊ အာတာဂိနောဗျာယတော ပြာပစ္စဏဿ။
ပိရူပယံတိဋ္ဌတိမာရသေနံ၊ သူရိယောဝ ဩဘာသယမန္တလိက္ခန္တိ။ ။

ပဋိစ္စသ မုပ္ပါဒ်ပါဠိတော်။

အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ။ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ။ ဝိညာဏပစ္စယာ နာမ
ရူပံ။ နာမရူပပစ္စယာ သဠာယတနံ။ သဠာယတနပစ္စယာ ဖဿော၊ ဖဿပစ္စယာ
ဝေဒနာ။ ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ။ တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနံ။ ဥပါဒါနပစ္စယာ
ဘဝေါ။ ဘဝပစ္စယာ ဇာတိ။ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာ မရဏ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ
ဒေါမနဿုပါယာသာ သန္တဝန္တိ။ ဧဝ မေ တဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ
သမုဒယော ဟောတိ။ ။

အဝိဇ္ဇာယ တွေဝ အသေသ ပိရာဂ နိရောဓာ သင်္ခါရနိရောဓော။ သင်္ခါရ
နိရောဓာ ဝိညာဏနိရောဓော။ ဝိညာဏနိရောဓာ နာမရူပနိရောဓော။ နာမရူပ
နိရောဓာ သဠာယတနနိရောဓော။ သဠာယတနနိရောဓာ ဖဿနိရောဓော။ ဖဿ
နိရောဓာ ဝေဒနာနိရောဓော။ ဝေဒနာနိရောဓာ တဏှာနိရောဓော။ တဏှာ
နိရောဓာ ဥပါဒါနနိရောဓော။ ဥပါဒါနနိရောဓာ ဘဝနိရောဓော။ ဘဝနိရောဓာ
ဇာတိနိရောဓော။ ဇာတိနိရောဓာ ဇရာ မရဏ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿု
ပါယာသာ နိရုဇ္ဈန္တိ။ ဧဝ မေ တဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ နိရောဓော
ဟောတိ။

သမထ လောကပယ်။

ပထဝီ ကသိဏံ၊ အာပေါ ကသိဏံ၊ တေဇော ကသိဏံ၊ ဝါယော ကသိဏံ၊
နီလကသိဏံ၊ ပီတကသိဏံ၊ ဇောဟိတကသိဏံ၊ ဩဒါတကသိဏံ၊ အာကာသ
ကသိဏံ၊ အာသောကကသိဏဉ္ဇေတိ ဣမာနိ ဒသကသိဏာနိ နာမ။

ဥဒ္ဓါမာဒကံ၊ ပိနိလကံ၊ ပိပုဗ္ဗကံ၊ ပိစ္ဆိဒ္ဓကံ၊ ပိက္ခာယိတကံ၊ ပိက္ခိတ္တကံ၊
ဟတပိက္ခိတ္တကံ၊ ဇောဟိတကံ၊ ပုဋေဝကံ၊ အဋ္ဌိကဉ္ဇေတိ ဣမေ ဒသ အသုဘာ
နာမ။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဓမ္မာနုဿတိ၊ သံဃာနုဿတိ၊ သီလာနုဿတိ၊ စာဂါနုဿတိ၊
ဒေဝတာနုဿတိ၊ ဥပသမာနုဿတိ၊ မရဏာနုဿတိ၊ ကာယဂတာ သတိ၊
အာနာပါနုဿတိစေတိ၊ ဣမာ ဒသ အနုဿတိယော နာမ။

မေတ္တာ- ကရုဏာ- မုဒိတာ- ဥပေက္ခာ- ဣမာ စတထော အပ္ပမညာယော
နာမ၊ ပြိဟ္မဝိဟာရေတိစ ပရုစ္စတိ။

အာဟာရေ ပဋိကူထသညာ ဧကသညာ နာမ၊ စတုစာတု-ဝဝတ္ထာနံ ဧက
ဝဝတ္ထာနံနာမ။

အာကာသာနဉ္စယတနာဒယော စတ္တာရော အာရပ္ပ၊ နာမာတိ၊ သဗ္ဗထာပိ
သမထနိဒ္ဒေသေ စတ္တာလိသ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ ဘဝန္တိ။

ဒုတ္တိံ သာကာရပါဠိ။

အတ္ထိ ဣမသ္မိံ ကာယေ-ကေသာ-ထောမာ-နခါ-ဒန္တိ-တစော-မံသံ-နာရ-
အဋ္ဌိ-အဋ္ဌိဝိဋ္ဌံ-ဝက္ကံ-ဟဒယံ-ယကနံ-ကိထောမကံ-ပိဟကံ-ပပ္ပိသံ-အန္တိ-အန္တိ
ဂုဏံ-ဥဒရိယံ- ကရိသံ- မတ္ထလုဂံ-ပိတ္တံ- သေမံ-ပုဗ္ဗော- ထောဟိတံ-သေဒေါ-
မေဒေါ-အသု-ဝသာ-ခေဋ္ဌော-သိဗံဘဏိကာ-ထသိကာ-မုတ္တန္တိ။

အနက်ကား။ ။ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤကိုယ်၌။ ဆံ၊ မွေ့ညှင်း၊ ခြေသည်း၊
ထက်သည်း၊ သွား၊ အရေ၊ အသား၊ အကြော၊ အရိုး၊ ရိုးတွင်းချဉ်ဆီ၊ အညှို့၊
နှလုံးသား၊ အသည်း၊ အမွှေး၊ အဖျဉ်း၊ အဆုတ်၊ အူမ၊ အူသိမ်၊ အစာသစ်၊ အစာ
ဟောင်း၊ ဦးနှောက်၊ သည်းချေ၊ သလိပ်၊ ပြည်၊ သွေး၊ ချွေး၊ အဆီခဲ၊ မျက်ရည်၊
ဆီကြည်၊ တံထွေး၊ နှပ်၊ အစေး၊ ကျင်ငယ်။ ဣတိ ဣမေ ကောဋ္ဌာသာ၊ ဤသုံးဆဲ့
နှစ်ပါးသော ကောဋ္ဌာသတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အနိစ္စာတိ၊ ယဒါ ပညာယ ပဿတိ။
အထ နိဗ္ဗိန္နတိ ဒုက္ခေ၊ သေ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ။ ။

သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ ဒုက္ခာတိ၊ ယဒါ ပညာယ ပဿတိ။
အထ နိဗ္ဗိန္နတိ ဒုက္ခေ၊ သေ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ။ ။

သဗ္ဗေ ဓမ္မာ အနတ္တာတိ၊ ယဒါ ပညာယ ပဿတိ။
အထ နိဗ္ဗိန္နတိ ဒုက္ခေ၊ သေ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ။ ။

မေတ္တာပို့ ဆုတောင်း ပါဠိ အနက်။

ဘုရားရှိခိုးဝတ်ထက်အပြီး၌၎င်း၊ ပရိတ်ရွတ်အပြီး၌၎င်း၊
တရားဟောအပြီး၌၎င်း-ရွတ်ဆိုရန်။

သာသနဿ စ ထောကဿ၊ ဝုဇီ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။
သာသနဗြိစ ထောကဉ္စ၊ ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။
သန္တိံ ဟောန္တု၊ သုခိ သဗ္ဗေ၊ ပရိဝါရေဟိ အတ္တနော။
အနိဃာ သုမနာ ဟောန္တု၊ သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိတိ။ ။

သာသနဿစ၊ရှင်စောဒိန္နံ၊တည်ရှိပါသော၊ရောင်ဝါထွန်းလတ်၊သာသနာ
တော်မြတ်ကြီး၏၎င်း။ ထောကဿစ၊သတ္တထောက၊ဩကာသဟု၊ မုချမှတ်ရာ၊
နှစ်ဖြာသော ထောကကြီး၏၎င်း။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝုဇ္ဈိ၊ စည်ပင်ပြန့်ပွား၊
ထွန်းကားခြင်းသည်။ ဘဝတု၊ နိစ္စမသွေ၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

သာသနမ္ပိစ၊ကို၎င်း၊ထောကဉ္စ၊ကို၎င်း။ ဒေဝီ၊ ရုက္ခ-ဘုမ္မ-အာကာသနှင့် ဒေဝ
များစွာ၊နတ်တကာတို့သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ နေ့-ညဉ့်မလပ်၊ အခါခပ်သိမ်း။ ရက္ခန္တိ၊
အမြဲနိစ္စ၊မ၊စ-စောင့်ရှောက်တော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းဥသံ၊ အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
ပရိဝါရေဟိ၊ အခြံအရံတို့နှင့်။ သန္တံ၊ တကွ။ သုခိ၊ကိုယ်၊စိတ်နှစ်ဖြာ၊ ချမ်းသာကြ
ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သဗ္ဗေဟိ၊အလုံးစုံကုန်သော။ ဉာတိဘိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဟံ၊ အတူ
တကွ။ အနိဗ္ဗာ၊ ဆင်းရဲမရှိကြကုန်သည်။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကြကုန်သည်။
ဟောန္တု၊ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဒုက္ခပတ္တာစ နိဒ္ဒ၊ ကွာ၊ဘယပတ္တာစ နိတ္တယာ၊
သောကပတ္တာစ နိဿေကာ၊ဟောန္တု သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော။ ။

ဒုက္ခပတ္တာ၊ကိုယ်-စိတ်နှစ်သင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊
ကြွင်းမဲ့ဥသံ၊အလုံးစုံထည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊လူ နတ်-ဗြဟ္မာ-တိရစ္ဆာ
နှင့်၊များစွာသောင်းသောင်း၊သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်။ နိဒ္ဒ၊ကွာစ၊ဆင်းရဲခြင်းမှ
ကင်းကြ ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ နိစ္စမသွေ၊ ဖြစ်ကြပါစေကုန် သတည်း။
ဘယပတ္တာ၊ဘေးဒဏ် အန္တရာယ်၊ရန်စွယ်အပေါင်းတို့ ညှင်းပမ်းနှိပ်စက်ခြင်းသို့
ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ကုန်သော။ပါဏိနော၊တို့သည်။ နိတ္တယာစ၊များစွာဒုက္ခ၊
ဘေးအဝဝမှ၊ကင်းလွတ်ကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ကုန်သတည်း။ သောကပတ္တာ၊
ဉာတိဗျသန၊အာဒိစန္ဒ၊များလှ သောကာ၊ အဖြာဖြာတို့ဖြင့်၊မှန်စွာမယွင်း၊ စိုးရိမ်
ခြင်းသို့ရောက်ကြကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ကုန်သော။ပါဏိနော၊တို့သည်။ နိဿေ
ကာစ၊စိုးရိမ်သောကာ၊ ဗျာပါရမှ၊ ကင်းကြကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊စေကုန်
သတည်း။

ဘဝတုသဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ နူဘာဝေန၊သဒါ သုခိ ဘဝန္တုတေ။ ။

မင်္ဂလံ၊ ဣဋ္ဌ-သုခ-သောမနနှင့်၊ ထောကအရာ၊ကောင်းမြတ်ပါသော မင်္ဂလာ
အဖြာဖြာသည်။ ဘဝတု၊နိစ္စမသွေ၊ဖြစ်ပါစေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊ရုက္ခ-ဘုမ္မ-
အာကာသနှင့်၊ ဒေဝများစွာ၊ နတ်တကာ တို့သည်။ ရက္ခန္တု၊ ချီးမြှောက်မစ၊

စောင့်ရှောက်တော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ နူဘာဝေနေ၊ ဂင်္ဂါဝိညု၊
သဲရအမျှ၊ အလုံးစုံသောဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့၏ တန်းခိုးရှိန်စော်
အာနုဘော်ကြောင့်။ *တေ တုမ္မာကံ၊ သင်-တကာ၊ တကာမအပေါင်း သူတော်
ကောင်းတို့အား၊ သဒါ၊ နေ့ရော- ညဉ့်ပါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သုခိ၊ ကိုယ်-စိတ်နှစ်ဖြာ
ချမ်းသာကြကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ အမြဲနိစ္စဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

*(နေ) အမ္မာကံ၊ ငါတို့အား၊ မိမိကိုယ်အားမေတ္တာပို့ရန်)၊

ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗသံဃာနုဘာဝေနေ၊ သဒါ သုခိ ဘဝန္တု ဘေ။ ။

သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ သည်။ ဘဝတု၊ သတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ရက္ခန္တု၊
ကုန်သတည်း။ သဗ္ဗသံဃာနုဘာဝေနေ၊ မင်္ဂလေးဝ ဖျင်သေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်ပရိယတ္တိဟု
ဆိုအပ်ကုန်သောဆယ်ပါးသောတရားတော်မြတ်၏ တန်းခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်
ကြောင့်။ တေ တုမ္မာကံ၊ တို့အား၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သုခိ၊ ကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊
ကုန်သတည်း။

ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗသံဃာနုဘာဝေနေ၊ သဒါ သုခိ ဘဝန္တု ဘေ။ ။

သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ သည်။ ဘဝတု၊ သတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ရက္ခန္တု၊ ကုန်
သတည်း။ သဗ္ဗသံဃာ နုဘာဝေနေ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန် ဖလဋ္ဌာန်၊ ကိုးဘန်ဂျစ်ဝန်၊ သူမွန်
ရှစ်ဘော်၊ အရိယာသံဃာတော်မြတ်မှစ၍၊ သီလဝန္တ - ဂုဏဝန္တ - ပညာဝန္တ
အစရှိကုန်သော အလုံးစုံသော သံဃာတော် အသျှင်မြတ်တို့၏ တန်းခိုးရှိန်စော်
မေတ္တာတော်အာနုဘော်ကြောင့်။ တေ တုမ္မာကံ၊ တို့အား၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊
သုခိ၊ ကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ ကုန်သတည်း။

ဣမာယ ဓမ္မာနုဓမ္မပဒိုပတ္တိယာ၊
ဇာတိ ဇရာ ဗျာဓိ မရဏာမှာ ပရိမုပ္ဖိဿ ဝိ။ ။

ဣမာယ ဓမ္မာနုဓမ္မပဒိုပတ္တိယာ၊ ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား လျော်
သောအကျင့်ဖြင့်။ ဇာတိ-ဇရာ-ဗျာဓိ မရဏာမှာ၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏာ။
ပရိမုပ္ဖိဿာဒိ၊ မျချမချွတ်၊ ကင်းလွတ်ရပါလို၏အသျှင်ဘုရား။

ဣဒံ မေ ပုညံ အာသဝက္ခယံ ဝဟံ ဟောတု။ ။

မေ၊ ဘုရားတပည့်တော်၏။ ဣဒံပုညံ၊ ဤသရပြုရသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု
သည်။ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါကတရားလေးပါးတို့၏ ကင်းရှေး-ကုန်ရှေး-ချုပ်ရှေး

ငြိမ်းရာဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်- အရဟတ္တဖိုလ်-နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝဟံ-ဝဟန္တော၊
ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ ဟောတု၊ မချမသွေ၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

အမ္ပ။ ။ ၎င်းပုံ၌- အနက်ပြီးလျှင် ဆုတောင်းခရတ်ချလေ။

ဘေးဥပါဒိအန္တရာပင်ကဏ္ဍိ။

အရစ် စည်းချ ဂါထာတော် ပါဠိ အနက် ဂ-ပုဒ်။

တနင်္ဂနွေရပ် အတွက်။

၁။ ။ သဗ္ဗေယုဒ္ဓါ ဣဒ္ဓိပတ္တာ၊ ပဇ္ဇကာနုဉ္စ ယံ ဣဒ္ဓိ။

အရဟန္တာနုဉ္စ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။ ။

အနက်။ ။ ဣဒ္ဓိပတ္တာ၊ အစိန္တယုဣဒ္ဓိ၊ တုမဟိသော၊ ကြီးထိတန်းခိုး၊ အမျိုးမျိုး
တို့နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ ရောက်တော်မူကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ယုဒ္ဓါစ၊
သုံးပါးမြတ်စွာ၊ စောသန္တာ၊ တို့၏၎င်း။ ပဇ္ဇကာနုဉ္စ၊ သစ္စာလေးရပ်၊ တရားမြတ်ကို၊
ဆည်းကပ်မခို၊ အလိုလိုသာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူသော၊ အသျှင်ပစ္စေကယုဒ္ဓါ
တို့၏၎င်း။ ယံ ဣဒ္ဓိ၊ အကြင်တန်းခိုးတော်သည်။ အတ္ထိ၊ နိစ္စမသွေ၊ ရှိတော်မူပါ
ပေ၏။ တေန ဣဒ္ဓိနစ၊ ထိုတန်းခိုးကြီးတော် မူကုန်သော၊ တုရား ပစ္စေကယုဒ္ဓါ
တို့၏၊ တန်းခိုးရှိန်စော်၊ အာနုဘော၊ အားဖြင့်၎င်း။ အရဟန္တာနံ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်၊ ဖထဋ္ဌာန်၊
ကိုးတန်ဂုဏ်ပန်၊ သူမွန်ရှစ်ဖော်၊ အရိယာသံဃာတော်မြတ်တို့၏။ တေဇေနစ၊
တန်းခိုးတော်အားဖြင့်၎င်း။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော တနင်္ဂနွေအရပ်မျက်နှာမှ၊
ရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ အဟံ၊ တုရားတပည့်တော်သည်။ ဗန္ဓာမိ၊ သဗ္ဗဒုက္ခ၊
ကင်းလွတ်ရအောင်၊ နိစ္စမှန်စွာ၊ ဖွဲ့တော်မူပါ၏။ ။

တနင်္ဂနွေရပ် အတွက်။

၂။ ။ သဗ္ဗေ ယုဒ္ဓါ ခေမပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနုဉ္စ ယံ ခေမံ။

အရဟန္တာနုဉ္စ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။ ။

အနက်။ ။ ခေမပတ္တာ၊ ဒုက္ခကင်းစင်၊ နိဗ္ဗာန်ခွင်ဟု၊ မည်တွင်သာဟု၊ ပြည်
ခေမသို့၊ ရောက်တော်မူကြကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ယုဒ္ဓါစ၊ တို့၏၎င်း။
ပစ္စေကာနုဉ္စ၊ တို့၏၎င်း။ ယံ ခေမံ၊ အကြင်ဒုက္ခကင်းစင်၊ ခေမာခွင်သည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ တေန ခေမေနစ၊ ထိုခေမာခွင်သို့ ရောက်တော်မူကြ ကုန်သော၊ တုရား
ပစ္စေကယုဒ္ဓါတို့၏၊ တန်းခိုးရှိန်စော်၊ အာနုဘော၊ အားဖြင့်၎င်း။ အရဟန္တာနံ၊ တို့၏။
တေဇေနစ၊ အားဖြင့်၎င်း။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော တနင်္ဂနွေအရပ်မျက်နှာမှ၊
ရက္ခံ၊ အဟံ၊ သည်။ ဗန္ဓာမိ၊ ။

ခရီးရပ် အတ္ထကဏ္ဍိ။

၃။ ။သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဇိနပတ္တာ၊ ပဏ္ဍိတာနန္ဒ ယံ ဇိနံ။
အရဟန္တာနန္ဒ တေ ဇေန ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။ ။

အနုကံ။ ။ဇိနပတ္တာ မာရ်ငါးပါးတို့ကို အောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်သော် မူကြာကုန်သော သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါစ၊ တို့၏၎င်း။ ပဏ္ဍိတာနန္ဒ၊ တို့၏၎င်း။ ယံ ဇိနံ၊ အကြင် မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန တေဇေန စ၊ ထိုမာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓာပဏ္ဍိတ ဗုဒ္ဓိတို့၏။ တနံ၊ ရှိ၏။ အာနုဘော် အားဖြင့်၎င်း။ အရဟန္တာနံ၊ တို့၏။ တေဇေန စ၊ အားဖြင့်၎င်း။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အင်္ဂါ အရင်မျက်နှာမှ၊ ရက္ခံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဗန္ဓာမိ၊ ၎င်း။ ။

ဗုဒ္ဓပဋိ အတ္ထကဏ္ဍိ။

၄။ ။သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဝရပတ္တာ၊ ပဏ္ဍိတာနန္ဒ ယံ ဝရံ။
အရဟန္တာနန္ဒ တေဇေန ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။ ။

အနုကံ။ ။ဝရပတ္တာ၊ အတုမရှိမြတ်ခြင်းသို့ရောက်တော်မူကြကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါစ၊ တို့၏၎င်း။ ပဏ္ဍိတာနန္ဒ၊ တို့၏၎င်း။ ယံ ဝရံ၊ အကြင် အတုမရှိ မြတ်တော်မူခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန ဝရေန စ၊ ထိုသို့ အတုမရှိ မြတ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓာပဏ္ဍိတ ဗုဒ္ဓိတို့၏။ တနံ၊ ရှိ၏။ အာနုဘော် အားဖြင့်၎င်း။ အရဟန္တာနံ၊ တို့၏။ တေဇေန စ၊ အားဖြင့်၎င်း။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော ဗုဒ္ဓဟူးအရင်မျက်နှာမှ၊ ရက္ခံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဗန္ဓာမိ၊ ၎င်း။ ။

ဇေနရပ် အတ္ထကဏ္ဍိ။

၅။ ။သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ တေဇပတ္တာ၊ ပဏ္ဍိတာနန္ဒ ယံ တေဇံ။
အရဟန္တာနန္ဒ တေဇေန ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။ ။

အနုကံ။ ။တေဇပတ္တာ၊ အတုမရှိ တန်းရိုးကြီးခြင်းသို့ ရောက်သော် မူကြာ ကုန်သော သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါစ၊ တို့၏၎င်း။ ပဏ္ဍိတာနန္ဒ၊ တို့၏၎င်း။ ယံ တေဇံ၊ အကြင် အတုမရှိသော တန်းရိုးဘော်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန တေဇေန စ၊ ထိုအတုမရှိကြီးကျယ်သော တန်းရိုးဘော်၊ ဗုဒ္ဓာပဏ္ဍိတ ဗုဒ္ဓိတို့၏။ တနံ၊ ရှိ၏။ အာနုဘော် အားဖြင့်၎င်း။ အရဟန္တာနံ၊ တို့၏။ တေဇေန စ၊ အားဖြင့်၎င်း။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော ဇေန အရင်မျက်နှာမှ၊ ရက္ခံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဗန္ဓာမိ၊ ၎င်း။ ။

ကြာသပတေးရက် အတ္တကံ။

၆။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနန္ဒ ယံ ဗလံ။
အရဟန္တာနန္ဒ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။ ။

အနက်။ ဗလပတ္တာ၊ အားတော်ဆယ်တန်း၊ ဉာဏ်တော်ဆယ်ပါး တို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်တော်မူကြကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ စာတို့၏၎င်း။ ပစ္စေကာနန္ဒ၊ တို့၏၎င်း။ ယံ ဗလံ၊ အကြင်အားတော်ဆယ်တန်း၊ ဉာဏ်တော် ဆယ်ပါးသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တေန ဗလေန၊ ထိုအားတော်ဆယ်တန်း၊ ဉာဏ်တော် ဆယ်ပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ တုရုး၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။ တန်းရိုးရှိန်စော်၊ အာနုဘော် အားဖြင့်၎င်း။ အရဟန္တာနံ၊ တို့၏။ တေဇေန၊ အားဖြင့်၎င်း။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောကြာသပတေးအရပ်မျက်နှာမှ၊ ရက္ခံကို။ အဟံ၊ သည်။ ဗန္ဓာမိ၊ ။

ရာဟုရက် အတ္တကံ။

၇။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ယသပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနန္ဒ ယံ ယသံ။
အရဟန္တာနန္ဒ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။ ။

အနက်။ ယသပတ္တာ၊ ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ၊ ခပ်သိမ်းသူတို့၏။ ကြည်ဖြူ ဝတ်စင်း၊ များစွာသော ခြွေရံသင်းပင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်တော် မူကြ ကုန်သော သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ စာတို့၏၎င်း။ ပစ္စေကာနန္ဒ၊ တို့၏၎င်း။ ယံ ယသံ၊ အကြင် ခြွေရံသင်းပင်းတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တေန ယသေန၊ ထိုဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ၊ ခပ်သိမ်းသူတို့၏။ ခြွေရံသင်းပင်းနှင့်၊ ပြည့်စုံတော် မူကြ ကုန်သော။ တုရုး၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။ တန်းရိုးရှိန်စော်၊ အာနုဘော်အားဖြင့်၎င်း။ အရဟန္တာနံ၊ တို့၏။ တေဇေန၊ အားဖြင့်၎င်း။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောရာဟု အရပ်မျက်နှာမှ ရက္ခံကို။ အဟံ၊ သည်။ ဗန္ဓာမိ၊ ။

သေကြာရက် အတ္တကံ။

၈။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဝိဒိပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနန္ဒ ယံ ဝိဒိပံ။
အရဟန္တာနန္ဒ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။ ။

အနက်။ ဝိဒိပတ္တာ၊ တုန်းတော်ခြောက်စုံ၊ လက်တော်ကိုးပါး၊ ရောင်ခြည် တော်ခြောက်ပါး၊ လက္ခဏာတော်ငယ် ရှစ်ဆယ်၊ လက္ခဏာတော်ကြီး သုံးဆယ့် နှစ်ပါး တည်းပူသော၊ ကြွက်သရေ မက်လာ၊ အဖြာဖြာတို့နှင့်၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်တော်မူ ကြကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ စာတို့၏၎င်း။ ပစ္စေကာနန္ဒ၊ တို့၏၎င်း။ ယံ ဝိဒိပံ၊ အကြင် ကြွက်သရေမက်လာ၊ အဖြာဖြာတို့နှင့် ပြည့်စုံ

ခြင်းသည်။ အတ္တိ၊ ဂြိ၊ စောန သိရေနစ၊ ထိုကြက်သရေမက်လာ၊ အဖြာဖြာတို့နှင့်
ပြည့်စုံတော် မူကြကုန်သော၊ ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တို့၏၊ တန်းခိုး နှိန်စော်၊
အာနုဘော် အားဖြင့်၎င်း။ အရဟန္တာနံ၊ တို့၏။ ဧကဇေနစ၊ အားဖြင့်၎င်း။
သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော သောကြာအရပ်မျက်နှာမှ၊ ရက္ခံ၊ ကို၊ အဟံ၊ သည်၊
ဗန္ဓာမိ၊ ၏။

တတိယတွဲ၊

မေတ္တာဂြို-ကမ္မဋ္ဌာန်း-၄၀-ခွတ္တိ-သ-ညဉ့်ဝတ်ရွတ်စဉ် ပြီး၏။

လောကီကဏ္ဍ။

နုဗေဓ တာဿ အဂဓတော အရေဗေဓတာ သမ္မာသဗ္ဗုဒ္ဓဿ။

အနန္တဂုဏာသမ္ပန္နံ ရတနတ္ထယံ အဟံ ဝန္ဓာမိ သဗ္ဗဒါ။
သာသနဿစ ဧဝာကဿ ဂုဗ္ဗံ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။ ။

ဇိနသာသနံ ဗိရံ တိဋ္ဌတု။ ။

ဧယုတု သဗ္ဗင်္ဂေလံ။

ဓတုဗ္ဗုဒ္ဓေ။

လောကီကဏ္ဍ။

တင်း ခို့ ကပိ-ရေတွက်နည်း။

ထေးဆုတ် တကရူပ၊ လေးကရူပ-ဘက္ခမ်းစား၊ သေးက္ခမ်းစား-တပြည်၊
ထေးပြည်-တစိတ်။ သေးစိတ် တဘင်း။ သေးဘင်း-တတို့၊ သေးတို့ တပုတ်၊
ထေးပုတ်-တကပ်။ သေးကပ်-တကျ၊ သေးကျ တကျည်။ အလီလီ- ရွှင်ကြည်
မှတ်ကုန်ကြ။ ။

ပြည်-ခွတ် ဘိဟ-လှည်း ရေတွက်နည်း။

စားတန့်-အလုံးနှစ်ရာ၊ အလုံးနှစ်ရာ တဆုတ် သုံးဆုတ်-တသက်ဘက်။
နှစ်သက်ဘက်- တက္ခမ်းစား၊ ငါးက္ခမ်းစား- တပြည်၊ နှစ်ပြည်- တခွတ်၊
နှစ်ခွတ် တစိတ်၊ နှစ်စိတ်-ဘွဲ့ နှစ်ခွဲ-တဘင်း လေးဘင်း-တတို့၊ တို့နှစ်ပလပ်
တဘိဟ၊ တဘိဟကို တလှည်း။ အသီးသီး မပြီးမှတ်ကုန်ကြ။ ။

ချင်းစွာ ဝိလိ-ဝိသသားရေတွက်နည်း။

ပရမာနုဋ္ဌိ- သုံးဆယ့် ခြောက်လုံးကို၊ အနုဋ္ဌိတလုံး။ ။ အနုဋ္ဌိ- သုံးဆယ့်
 ခြောက်လုံးကို၊ လိက္ခာဋ္ဌိတလုံး။ ။ လိက္ခာဋ္ဌိ- ၇-လုံးကို၊ သန်းဦးခေါင်၊ တလုံး။ ။
 သန်းဦးခေါင်း ၇-လုံးကို၊ မုံညင်းတလုံး။ ။ မုံညင်း- ၃-လုံးကို၊ နှမ်းတလုံး။ ။
 နှမ်း- ၄-လုံးကို၊ ဆံဘလုံး။ ။ ဆံ- ၄-လုံးကို၊ တချင်ရွေး။ ။ ရှစ်ချင်ရွေးကို၊ တပဲ။ ။
 ငါးပဲ- တမာင်။ ။ နှစ်မတ် ငါးနု။ ။ ငါးမူး နှစ်လိ- တကျပ်။ ။ ငါးကျပ်တပိလ်။ ။
 ပိုလ်နှစ်ဆယ့်- တပိသသား။ ။ ဇလးဂိသသ- တတုလာ။ ။ လေးတုလာ- တပုံ။ ။
 အလုံးစုံ ကြည့်ယုံမှတ်ကုန်ကြ။

တောင်-တေ ယူဆနုစရေတွက်နည်း။

ဆယ်ဆံချည်- နှမ်းတလုံး။ ။ နှမ်းခြောက်လုံး- တမုယော။ ။ လေးမုယော
 တလက်သစ်။ ။ ရှစ်သက်သစ်- တရိုက်။ ။ သုံးရိုက်- တတောင်။ ။ လေးတောင်-
 တလံ။ ။ ခုနက်တောင်- တတာ။ ။ ဘာနှစ်ဆယ်- တဥသသား။ ။ ဥသသား
 ရှစ်ဆယ်- တကောသ။ ။ လေးကောသ- တဂါဂုတ်။ ။ လေးဂါဂုတ်- တယူ
 ဇနာ။ ။ ရိုက်- တောင်- တာ- သေချာမှတ်ကုန်ကြ။

နုစရိ-မက္ခ-လ နှစ်ရေတွက်နည်း။

ဆယ်လက်ပြစ်- တလယ။ ။ လေးလယ- တခဏ။ ။ ဆယ်နှစ်ခဏ-
 တအက္ခရာ။ ။ ဆယ်အက္ခရာ- တပြန်။ ။ ခြောက်ပြန်- တဖိစနာ။ ။ ဆယ့်ငါး
 ဖိစနာ- တပိန်။ ။ လေးပါး- တနုစရိ။ ။ နုစရိခြောက်ဆယ်- တနေ့ တညဉ့်။ ။
 ဆယ့်ငါးရက်- တပက္ခ။ ။ နှစ်ပက္ခ- တသ။ ။ ဆယ့်နှစ်လ- တနှစ်။ ။ ရှေးထုံး
 ငြိုက်- တသက်မှတ်ကြပါ။

ကုဉ် မခဉ် မူး-ပဲ-ဇွေး တောင်ထွာ ဝိက် ဆက် ရေးနည်း။

- ၁- ရတနာသုံးစုံ၊ ပန်းနှစ်စုံ၊ ကြည့်ယုံဦး၊ ဖိချ။
- ၂- ဝဏ္ဏန်းသင်္ဘောသံပေါက်၊ သေမှတ်ပါး လကုန်ကြ။
- ၃- ကျပ်-စိတ် မိုက်တွင်၊ လုံးဦးဘင်၊ ခြိပင်မှန်ချချ။
- ၄- လက်သစ်- မတ်ကွင်၊ နသး နသးတင် ရေးချင် တခဏ။
- ၅- မူးကိုနှစ်ချောင်း၊ ငင်လုံရှောင်း၊ အပေါင် မှတ်ကုန်ကြ။
- ၆- ပဲနှင်းစလယ်၊ ပယ်ခွံဝယ်၊ တင့်တယ် နောက်ပစ်မှ။
- ၇- ရှေးကို သဝေ၊ ငဆွဲလေ၊ မထွေးရေး ကာလ။
- ၈- ကမ်းနှင့်ကောင်းတွင်၊ ကင်းစီးခြင်၊ ရေးလျှင်မှန်ချချ။

- ၉-ဝ ဆွဲကသတ်၊ ခွက်ဟုမှတ်၊ မပြတ်နှုလုံးက၊
- ၁၀-တထမျက်မှာ၊ ယပင်းပါ၊ က-သာ၊ သတ်၊ ကုန်ကြ၊
- ၁၁-ထွာ၊ မှာ-ဝ၊ ဆွဲ၊ ချစမြ၊ မလွဲကေန္တ။
- ၁၂-တပါး-နှစ်ပါး၊ ရေးမှတ်သား၊ နှစ်ပါး၊ ဝါက်ဝတ္ထ၊
- ၁၃-ရေးချပြီးခါ၊ ကင်းစီးပါ၊ အင်္ဂါဝေါဟာရ။
- ၁၄-သုညပေါ်တွင်၊ လုံးကြီးတင်၊ ဆယ်ပင်ကျပ်ချိန်ရ။
- ၁၅-တစ်-နှစ်လိုရာ၊ ပုန်လျှင်ပါ၊ ဝိဿာရေတွက်ဆ။
- ၁၆-အခွက်တဆယ်၊ ရေးခါဝယ်၊ မှတ်ဘူယ်တစ်-သုည။
- ၁၇-ရာမှာနှစ်လုံး၊ သုံးလုံးမှာထောင်၊ ရေးရှိုးဆောင်၊ မှန်အောင်ဂဏန်းချို့။
- ၁၈-လေးလုံးသောင်းပင်၊ သိန်းလျှင်ငါးလုံး၊ ခြောက်လုံးမှာသန်း၊ အဆန်းဆန်း၊
- ရှင်ထန်းနှုလုံးက၊
- ၁၉-ကုဋေ၊ ခုနစ်လုံး၊ ရေးရှိုးသုံး၊ သက်ဆုံးမှတ်ပါကြ၊

နေ့သင့်အက္ခရာ။

က-ခ-ဂ-ဃ-င-	တနင်းသ။
စ-ဆ-ဇ-ဈ-ည-	အင်္ဂါ။
ဋ-ဌ-ဍ-ဎ-ဏ-တ-ထ-ဒ-ဇ-န-	စနေ။
ပ-ဖ-ဗ-ဘ-မ-	ကြာပထမ။
ယ-ရ-လ-ဝ	ဗုဒ္ဓဟူး။
သ-ဟ-	သေးကြာ။
အ-	တနင်္ဂနွေ။

နတ်နေ။

အုံး၊ သီး၊ ဆက်၊ လာ၊ တောင်၊ က၊ ရှာ၊ မှာ။
 နောက်-တောင်-ညာက၊ လကျာသို့ပတ်-နတ်နေမှတ်။

လာဘ်နေ။

အာ၊ သာ၊ ညာ၊ ဝယ်၊ ဘ၊ ခါ၊ ရန်၊ မြင့်။
 နတ်မင်း သွားရာ၊ သာဘ်မကွာ၊ အရှေ့ပြောက်ကနေတွက်။

စက်နေ။

စ-လင်း-မြို့-သာ-ကျောင်း-တည်-ရာ-၏။
 ရှေ့မြောက်ညာက၊ လကျာသို့ပတ်၊ စက်နေမှတ်။

နံဘီလာ။

အင်း-ဝ-ရှင်-ကြီး-ထန်း-သီး-ခုတ်-ဖတ်။
နေ့ကံမြောက်ရင်က၊ပတ်လေလကျာ၊နံဘီလာ။

ရက်ရာဇာ။

ကန်ခူး-ကျော်၊သာ၊ ထွန်း၊ပ-ကဆုန်၊နယုန်-ညွန်၊စ၊ အောင်၊လှ-ဝါဆို၊သာ၊
လှ-ဝါခေါင်၊ မြ၊တောင်-တော်သလင်း၊ သီတင်းကျွတ်-ဆီ၊မီး၊ သော၊ရိ-တန်
ဆောင်မုန်း၊သံ၊လုံး-နတ်တော်၊မိ၊နော်-ပြာသို၊မိ၊ညို-တပို့တွဲ၊သာ၊မြ-တပေါင်း၊
ဆောင်တိုင်းကောင်းသန့်၊ ကံကောင်းရာဇာ-ရာဇာတည်း။ ရာဇာနေ့ကြို၊ထွေ
လေတုံ၊ဆောင်ကုန်မှုများစွာ။

ပြဿဒါးရက်။

တန်ခူး ဝါခေါင်၊ တိမ်တောင်ထွန်းပေါ်၊လ-နတ်တော်၊
လေျော် မြေနှင့်ကြွက်။ မြေမှာနေ၊ကြွက်မှကြသပတေး။
ကဆုန်-တော်သလင်း၊ပြာသိုတွင်း၊စွယ်ရင်းဖြူစင်၊
ပူးနှင့်ဆင်။ ဆင်မှာယုဒ္ဓဟူး ပူးမှာသောကြာ။
နယုန်-ဝါကျွတ်၊နှင်းစွတ်ပို၊ရွာ၊တပို့တွဲ၊ပျံဝဲတောင်ဟုန်၊
ဂဠုန်-ကျားကိုရှောင်။ ။ဂဠုန်-တနင်္ဂနွေ၊ကျား-တနင်းလာ။
ဝါဆို-တန်ဆောင်မုန်း၊ပူတုံး-ချမ်းဆောင်း၊လတပေါင်း။
မကောင်း ခြင်္သေ့၊ ဟိုင်းကိုရှောင်။ ။ခြင်္သေ့-အင်္ဂါ၊ ဟိုင်းမှာရာဟု၊
ပြဿဒါးရ၊ကြည့်ရှုရှောင်ကြပါ။

နဂါးလှည့်။

ပေါင်း-ကူး-ဆုံကျ၊ဤသုံးလ၊နေ့ကံမှာဦးခေါင်းသာ။
မြောက်မူဝမ်းပြင်၊တောင်ခွင်ကျေးထား၊အမြီးပျား၊ ရှေ့ပိုးနေသည့်တာ။
လကျာရစ်ပြောင်း၊နဂါးခေါင်း၊မှတ်ကြောင်းသိလွယ်ရာ။
ယုံ-ဝါ-ဝင်း-မြောက်၊ လင်း-ကျွတ်-မုန် ရှေ့နတ်-ပြာ-တွဲ-တောင်၊ အမြ
ရှောင်လေ။ ။အမြီးကိုရှောက်၊ ဝမ်းကိုဖောက်လော၊ ထုတ်ချောက်
ကွင်း၊မဝင်လျှင်းနှင့်၊အဆင့်ဆင့်၊ဉာဏ်ဖြင့်ရေတွက်ပါ။

မြိုဟ်သက်-မြိုဟ်ရပ်။

- ၁-တနင်္ဂနွေ-ဂဠုန်၊ရှေ့မြောက်ကြို၊နေတုံ ၆-နှစ်ရ။
- ၂-တနင်းလာ-ကျား၊တဆဲ့ငါး၊နေညားရှေ့ရပ်က။
- ၃-အင်္ဂါ-ခြင်္သေ့၊ရှေ့တောင်ကွေ့၊မရွှေ့ရှစ်နှစ်ရ။

- ၄-ဗုဒ္ဓဟူး-ဆင်၊ တောင်ရပ်ခွင်၊ နေချင်သတ္တရာ။
 - ၀-နောက်-တောင်စနေ၊ နဂါး၊ ခြွေ၊ မှတ်သေဆယ်နှစ်ရ။
 - ၅-ကြာသပတေး ကြွက်၊ ဆယ့်ကိုးဘက်၊ နေလျက်ပတ္တိ။
 - ၈-ရာဟု-ဟိုင်းဆို၊ နောက်မြောက်ကို၊ ရေးလိုဒါဒသာ။
 - ၆-သောကြာမှာပူး၊ မြောက်စု ဗူး၊ အထူးနှစ်ဆယ်၊ ဇွန်းဝယ်ယူနှစ်ရ။
- ပြုတ်သက်ပြု၊ မျှမှတ်ကြပါ။

လဆန်းမြေခံ။

- လမင်းလဆန်း၊ မြေခံကုမ်း၊ ကြိုးပမ်းမှတ်ကုန်ကြ။
- ၁-တရက်နတ်ခံ၊ ဘေးဘန်တန်၊ မကြိမဆောင်ရ။
- ၂-နှစ်ရက်ကညာ၊ မင်းပူဇော်၊ သဘာဝိသေသ။
- ၃-သုံးရက်မှာခွဲ၊ ချမ်းသာပွား၊ မှုများဆောင်ရွက်ကြ။
- ၄-လေးရက်ကား ဆင်၊ ဘေးထိမြင့်၊ ဆင်ခြင်အပ်ကောင်းလှ။
- ၅-ငါးရက်ဂဠုန်၊ ချမ်းသာပျံ့မှုကုန်ဆောင်ရွက်ကြ။
- ၆-မြောက်ရက်တိလူး၊ နတ်အမှူး၊ လွန်ကြူးသေပျောက်ရှ။
- ၇-ခုနစ်ရက်သိန္ဓဝ၊ လွန်ပြန်ပြော၊ လျှင်ဆောင်ဆောင်ရွက်ကြ။
- ၈-ရှစ်ရက်မှာကား ခွန်းစလှည်း၊ ပျက်ပြားမှုကိစ္စ။
- ၉ ကိုးရက်ကားနတ်၊ သေပျောက်တတ်၊ နောင်အပ်မှုကိစ္စ။
- ၁၀-ဆယ်ရက်ပြဟွာ၊ မင်းပူဇော်၊ ချမ်းသာစီပင်လှ။
- ၁၁-ဆယ့်တစ်ရက်ကား မိုးသိကြား၊ စီးပွားစံသုစ။
- ၁၂-ဆယ့်နှစ်ရက်ခွေး၊ ရှောင်ကြဉ်ရေး၊ ထွက်ပြေးကျွန်ခနဲ။
- ၁၃-ဆယ့်သုံးရက်မှာ၊ ပြဟွာခံ၊ ပူဇော်လှ၊ လာဘ။
- ၁၄-ဂဠုန်ဆပင့်လေး၊ ချမ်းသာရေး၊ လှူပေးမြတ်ပူဇ။
- ၁၅-ဆယ့်ငါးရက်မှာ၊ သိကြားသာ၊ ကောင်းစွာကူညီမ။

လဆုတ်မြေခံ။

- တနည်း-လဆုတ်၊ ခေါ်သမုတ်၊ စောင့်ချုပ်မြေခံရ။
- ၁-ကညာတရက်၊ ကောင်းကျိုးတက်၊ ဆောင်ရွက်မှုကိစ္စ။
- ၂-နှစ်ရက်မှာပေ၊ ကျားခံပေ၊ သားသေ-သွီးဘွာ။
- ၃-သုံးရက်ကားနတ်၊ သေပျောက်တတ်၊ ရှောင်အပ်ဆိုရက်မှာ။
- ၄-လေးရက်ကားခွေး၊ ချမ်းသာပွား၊ မှုများဆောင်ရွက်ရာ။
- ၅-ငါးရက်ဆင်အို၊ မှုစီယို၊ ပျက်ပြိုဆင်းရဲစွာ။

- ၆-ခြောက်ရက်အကျ၊ သုပဏ္ဏ၊ ဆောင်ထကောင်းသည့်သာ။
- ၇-ခုနစ်ရက်ကား၊ ခွန်းစဏ္ဍား၊ ကျွဲနွားသေပျောက်ရာ။
- ၈-ရှစ်ရက်မြင်းပျံ၊ မြေ၌ခံ၊ ကေနကောင်းကျိုးသော၊
- ၉-ကိုးရက်အတွင်း၊ ဗြဟ္မာမင်း၊ ခံခြင်းကောင်းမြတ်စွာ။
- ၁၀-ဆယ်ရက်ဘီလူး၊ နတ်အမှု၊ လွန်ကြူးသေပျောက်ရာ။
- ၁၁-ဆွဲတစ်ရက်လွေး၊ ရှောင်ကြဉ်ရေး၊ သင့်ဘေးမကောင်းပါ။
- ၁၂-ဆွဲနှစ်ရက် မြင်းပျံ၊ မြေ၌ခံ၊ လဒဘံများထွပါ။
- ၁၃ ဆွဲသုံးရက်ဝက်၊ သေပျောက်ပျက်။
- ၁၄-ဆွဲလေးရက်၊ မိဗန်းဗြဟ္မာ၊
- ၁၅-ဆွဲငါးရက်တုံ၊ ငှက် ဂဠုန်၊ ပြည့်စုံများဥစ္စာ။
- ကမ္ဘာထုံးတမ်း၊ မြေခံကျမ်း၊ ထောက်လှန်းဆင်ခြင်ပါ။
- ဆန်း-ဆုတ်-မြေခံ၊ ကျိုးပျက်ဟန်၊ ကေနသိလေပါ။
- လဆန်းကြိုရေး၊ တစ် လေး-ခြောက်-ရှစ်၊ ကိုး-ဆွဲနှစ် စွန့်ပစ်ဝေးဝေးပွါ။
- လဆုတ်ကြိုလစ်၊ တစ်-နှစ်-လေး-ခြောက်၊ ပြီးမြောက်-ကိုး-ရှစ်၊ တဆွဲနှစ်၊ စင်စစ်မကောင်းပါ။

မြေခံ နေ့-ကောင်း-ဆိုး။

တနင်္ဂနွေခံ၊ ပျက်ရန်ဥစ္စာ၊ စန္ဒာ-ထာတ်ရာ၊ ဘောမ-ရောင်၊ ဗုဒ္ဓ-ငြိမ်းမှု၊ ဂရု-အောင်ရာ၊ သောကြာ-လာဘော၊ စနေ-ဆင်းရဲ၊ နှောင်တဲ-ရာဟု၊ ကေတု-ချမ်းအေး၊ မှုရေးမိတ္တ၊ ကျိုးပျက်ပြု၊ မှတ်ကြလေကုန်ပါ။

ကျောင်း ဒိဋ္ဌိဆောင် နှစ်ရွေးနည်း။

အသက်တည့်ထား၊ ရှစ်ခုစား၊ ဘစ်ကား-သူဌေးယူ။
နှစ်-သူကြွယ်ထား၊ လေးထား-ဒွါ၊ ငွေ၊ ငါးနေ-ရွှေပြာသာန်။
သုံး ခြောက် ခုနစ်၊ သုံး တုံလစ်၊ အိမ်သစ်မဆောက်အပ်။

ကျောင်း ဒိဋ္ဌိဆောင် လရွေးနည်း။

ထောဟဂေါဟာ၊ သုံးတို့ရာ၊ သေချာမှတ်စိမ့်ငှါ။
အိမ်ယာဆောက်ကောင်း၊ လတပေါင်း၊ များကြောင်းစည်းစိမ်သာ။
ရာဇာစိုးရ၊ တန်ခူးလ၊ ဆောက်ပ အိမ်ဂေဟာ။
ဥစ္စာပြည့်ထ၊ ကဆုလ၊ ဂေဟ ဆောက်လုပ်ပါ။
နယံတထွေ၊ ဆောက်ပြန်လေ၊ ရှောင်လေဝေးတတ်စွာ။
ဝါဆိုလမှာ၊ ဆောက်လုပ်ပါ များစွာ ကျွဲနွားသာ။

ဥစ္စာပြုံးပြုံးဝါခေါင်ကို၊ရှောင်လိုဝေးစေပါ။
 တော်သလင်းထ၊ဆောက်လုပ်က၊ကြီးစွာဘေးဒဏ်သာ။
 သိတင်းကျွတ်ရေး၊ဆောက်ပြန်သေး၊သင့်ဘေးမကောင်းပါ။
 တန်ဆောင်မုန်းထ၊ဆောက်ပြန်က၊များသွမတော်ရာ၊
 ဥစ္စာခန့်၊ရွင်းယိုကျ၊ဆောက်ကနုတ္တော်သာ။
 ပြာသိုလကျ၊အိမ်ဂဟ၊များထစည်းမိမ်သာ။
 လ-တပို့တွဲ၊ဆောက်ပြန်ပြု၊ငွေဆဲဘေးဒဏ်သာ။
 လူဝတ်အများ၊မှတ်သိထာ၊နောင်သားနောင်တို့ရာ။

ကျောင်း-အိမ်ဆောက် နေ့ရှေးနည်း။

အိမ်ယာဆောက်က၊နေ့အရ၊ရေးပြထားသည်သာ။
 တနင်္ဂနွေတွင်၊အိမ်ဆောက်သျှင်၊မရှင်မိတ်သောကာ။
 နေ့-တနင်းလာ၊လွန်ချမ်းသာ၊အင်္ဂါ ယာတ် သိုရ။
 ဗုဒ္ဓဟူး-ဆောက်ခါ၊ဆင်းရဲစွာ၊ရံခါ-ချမ်းသာရ။
 ကြာသပတေးနေ့မှာ၊အိမ်ဆောက်ပါ၊ရောဂါကင်းစင်ပါ။
 နေ့ကားသောကြာ၊ကြေညံ့စွာ၊ရံခါပူပင်ရ။
 စနေနေ့မှာ၊အိမ်ဆောက်သူ၊ဗိုလ်လူသွင်းပမ် ကြ။

ကျောင်း-အိမ် ပန္နက်ချိုး

လောကီလူများ၊အကျိုးပွား၊မှတ်သားကုန်ကြပါ။
 ကျောင်း-အိမ်-ဆောက်က၊ပန္နက်ချိုး၊သိကြလူဘကာ။

တနင်္ဂနွေသားသေအိုး

တနင်္ဂနွေသား၊အိမ်ဆောက်ငြား၊မှတ်သားရွေးချယ်ရာ။
 ကြာသပတေးသား၊သောကြာသား၊ကိုင်တားကြိုး ကိုသား။
 နံလျှင်နဂါး၊စနေသား၊ရှက်သားပန္နက်မှာ။
 ဤ-လူ၊သူ၊ကား၊စည်းမိမ်ပွား၊ဘိုးငြားနေ့တိုင်းသာ။

တနင်္ဂနွေသားသေအိုး

တနင်းလာသား၊အိမ်ဆောက်ငြား၊စဉ်းစားသက်မှာ။
 သောကြာသားပေ၊လူနှစ်သွေ၊ကိုင်စေကြိုး ကိုသာ။
 တနင်္ဂနွေပ၊ပန္နက်ချိုး၊မိုက်ထဆေးလျှင်စွာ။
 ဤသူနှစ်ပင်၊ချမ်းသာမြင်၊စည်ပင်များဥစ္စာ။

အင်္ဂါသား အေဒို့၊

အင်္ဂါသားပင်၊ဆောက်လုပ်လျှင်၊ဆင်ခြင်မြဲမကွာ၊
စနေသားပေးနှစ်ယောက်နေ၊ကိုင်စေကြိုးကိုသာ။
တနင်းလာပ၊ပန္နက်ချ၊မှန်စွာနှက်စရာ၊
ဤလူသူပင်၊ချမ်းသာမြင်၊လူတွင်ကြွယ်ဝရာ။

ဗုဒ္ဓဟူးသား အေဒို့၊

ဗုဒ္ဓဟူးသား အိမ်ဆောက်ငြိမ်း၊မမှားသိဘို့ရာ။
တနင်းလာသား ဂဠုန်အေး၊မမှားကြိုးကိုင်ရာ။
ပန္နက်မမှား၊နှက်စေခြား၊နေ့ကား-အင်္ဂါသာ၊
ဤသို့ပြုကာများနေ၊ဗုချ-ချမ်းသာရာ။

ကြာသပတေးသား အေဒို့၊

ကြာသပတေးလျှင်၊အိမ်ဆောက်ခြင်၊သိမြင်စေဘို့ရာ။
တနင် လာသာ၊အင်္ဂါသား၊မမှားကြိုးကိုင်ပါ၊
ဗုဒ္ဓဟူးသားပင်၊ပန္နက်လျှင်၊မြဲခြင်နှက်စရာ၊
ဤသူနှံ့အား၊ကြွယ်ဝခြား၊မမှား သုခိတာ။

သောကြာသား အေဒို့၊

သောကြာသားပင်၊အိမ်ဆောက်လျှင်၊တအင်မှတ်ကြပါ။
တနင်နေ့သား၊ဗုဒ္ဓဟူးသား၊ဆွဲခြားကြိုးကိုသာ။
ကြာသပတေးသား ပန္နက်များ၊နှက်ထားကြစေရာ။
ချမ်းသာမငြိုးလူဇွေးကြီး၊အပြီးဖြစ်မည်သာ။

စနေသားအေဒို့၊

စနေသားပ၊အိမ်ဆောက်ကာ၊တွေးဆဆင်ချင်ပါ။
ကြာသပတေးပင်၊ဗုဒ္ဓဟူးပင်၊ကိုင်ခြင်ကြိုးကိုသာ၊
သောကြာနေ့သား၊ပန္နက်အား နှက်ထားစိုက်ထေပါ။
ဤသူနှံ့ပ၊ပေါ်နေ၊များလှမိလ်းသို့ရွာ။

လက်ထပ် လ ဇွေးနည်း၊

ဘိုးလူနိုး နိုင်၊စောဘုန်းသို့၊မွှေးကြိုင်စိတ်မနေဘ၊
မင်္ဂလာဆောင် လူတို့ဘေးငင်၊သိအောင်မှတ်စိမ့်သော။
“ဟန်စူး”လှဘ၊ထိမ်းမြားပါ၊ဥစ္စ- ကြွယ်ဝပြော။

လက်ထပ်နေရေးနည်းများ။

“ကဆုံ” ထတုံ၊ မောင်နှံကြီးကုန်လုံခနပေါ။
 “နယုံ” မာသာ၊ တောင်းဆိုကာ သားထွသွီးချော။
 “ဝါဆို” လတွင်း၊ မောင်မယ်နှစ်၊ သေခြင်းကိန်းအဟော။
 “ဝါခေါင်” ထမူ၊ ကျင်ပေါ် ယူ၊ ချစ်သူကွ၍မေ။
 “တော်သောင်း” ကား၊ အိမ်ထောင်ငြား၊ ခေါင်းပါးပစ္စည်းခရှာ။
 “သိတင်းကျွတ်” ယ၊ ဆောင်နှင်းသာ၊ ချမ်းပြလွန်သူခေါ။
 “တန်ဆောင်မုန်း” မှာ၊ လက်ထပ်ရာ၊ များစွာကျွန်ကေးပေါ။
 “နတ္ထော်” ရောက်ကလက် ထပ်ကြ မရ-သားပုတ္တော။
 “ပြာသို” လထဲ၊ ကြင်သူခွဲ၊ ဆင်းရဲထွကြိုမေ။
 “ဟပိုတွဲ” တုံ၊ အဖော်ကြို၊ သင်းထုံဂုဏ်ဂုဏော။
 “တပေါင်း” ချိန်ဆင်း၊ မောင်မယ်နှင်း၊ ပျက်ခြင်းကိန်းအဟော။
 မကောင်း ၆ ထကောင်း-၆-လ၊ မှတ်ကြစိတ်မှာမေ။
 ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ ကြောင်းခြင်းရာ၊ မာသာနိဋ္ဌိတော။

လက်ထပ်-နေ-ရေးနည်း။

တနည်းတဘန်၊ မှတ်ကြရန်၊ နေ့ပြန်သံဂေါက်စာ။
 “တနဂီနွ” ထိမ်းမြားလေ၊ ယူလေခင်ပွန်းသာ။
 ပစ္စည်းပါးသွ၊ ထိမ်းမြားကာ၊ မှတ်ကြ ‘တနင်းသာ’။
 “အဂီ” လက်ထပ်လတ်၊ ပြတ်၊ ရွှင်လတ်သာယာစွာ။
 “ဗဒ္ဒဟူး” နေ့ကို ထိမ်းမြားသို၊ ရှင်းယိုဥက္ကာသာ။
 “ကြာသပတေး” ထိမ်းမြား နေအေး၊ ပြည့်ငြားထိမ်လျှမ်းစွာ။
 “သောကြာ” နေ့ထိမ်း၊ တေးခင်ဆိမ်း၊ ကင်းငြိမ်းပျောက်သို့ရာ။
 “စနေ” ပျက်စီး၊ ရှောင်အငြီး၊ မနိုးဝေးစေခွါ။

လူ ဘီလူး နတ်-နက္ခတ် နွေးနည်း။

ဘွားခါမတ်မတ်၊ တည့်နက္ခတ်၊ တည့်လတ်ပါကုန်ကြ၊
 သုံးရပြီခွင်း၊ ထိုအကြောင်း၊ မှတ်ခြင်းသညာပြ၊
 တစ်မှာနတ်ယူ၊ နှစ်မှာလူ၊ သုဉ်းမူဘီလူးရ၊
 လူသာလူချင်း၊ ထိမ်းမြားလျှင်း၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာမျှ၊
 လူနှင့်နတ်မှာ၊ လှန်ချင်းသာ ကြည်စွာမြေမြ၊
 ဘီလူးနှင့်လူ၊ ထိမ်းမြားမူ၊ အတူမနေရ၊
 ဘီလူးနှင့်နတ်၊ ထိမ်းမြားလတ်၊ ကောင်းမြတ်ရန်မျိုးပ။

နတ်ချင်းချင်းနတ်၊ ထိမ်းမြားသော်၊ ရာကျော်သက်ရှည်ကြ။
ဘိလူးချင်းချင်း၊ ထိမ်းမြားလျှင်း၊ သီတင်းတေဇာကြ။

နေ့ထပ်မက်လောကဗေဒာ။

နေ့ထပ်မက်လော၊ ပြုသည့်တာ၊ နည်းနာမှတ်ယူတွေး၊
ဂဠုန်နှစ်သွယ်၊ မောင်နှံငွေမယ်၊ ပေါကြွယ်ဥစ္စာဋ္ဌေး။
ကျား-နှစ်ကျားမှာ၊ ဦးချမ်းသာ၊ နောင်သာဒုက္ခရေး။
ခြင်္သေ့နှစ်ဘန်၊ ပေါင်းတုံပြန်၊ ခုန်နှံကောမဝေး။
ဟိုင်းနှံကားသင်း၊ ပေါင်းဘက်လျှင်၊ ရှည်ပင်မမြဲသေး၊
ကြွက်မင်း၏နံ၊ နေ့ချင်းနှံ၊ သက်ပံချမ်းသာအေး။
ပူးနှံပူးမှာ၊ ပြင်းဘတ်စွာ၊ ဒုက္ခာမောက်လို့ ထွေး။
နဂါးနှံငွေဖြူ၊ ခုန်ရိပ်စွာ၊ နှောင့်လေမတ္တာဝေး။
ပညာစက္ခု မြော်မြင်ရှု၊ နောင်မှုချမ်းသာရေး။

ဒိဋ္ဌိထောကဗေဒာ။

နံနှစ်မည်ဘည်ပါ၊ တော၊ မြွေကန်ငြားပဉ္စာနှံ၊
စားသတ္တာဒိဋ္ဌိထောင်ကိန်း၊ ထိမ်းတော့မမှာ။

တစ်မှာချစ်ခင်၊ နှစ်တွင်မမြဲ၊ တနဲကြို၊ မြင်လာဘိမူ၊ သုခိများစွာ၊ ဖြစ်တတ်ပါ၏။
တဖြားစရာကျော်စောမှုသာ၊ နှိဘတ်ပါ၏ ပဉ္စ-သေသာ၊ မြင်လေကမူ၊ များစွာနော၊
ပေါသဟာနှံ၊ ဆမှာတဖြာ၊ မြင်လေပါကာ၊ မဟာသေဋ္ဌ၊ ကိန်းကြီးရ၍၊ သုည
ဟဖြာ၊ မြင်လေပါကာ၊ ခွက်မှာလက်ဆွဲ၊ လွန်ဆင်းရဲသည်၊ အမြဲလူတို့မှတ်စေဘို့။

ဒိဋ္ဌိထောကဗေဒာ။

ပ-ပွာ၊ သော-ကာ၊ အင်း-ဝ ရာ ဇာ၊ ဒိဋ္ဌိထောင်ဘက်၊ အသက်မရှည်ပြေ။

ရန်ဘက်။

ဦး ညို၊ စေ-မာ၊ သု တာဝေ-ရီ၊ ရန်-စိစိ။

ဒိဋ္ဌိဘက်။

ဦး-သာ၊ စိန်-ဝန်း၊ ဒန်း-လှ၊ ဟို-ရှာ၊ မိတ်ဘက်သာ။

နံဘက်။

၆ ဘောင်-ပါကု-သား၊ ဆွေ-သား၊ တော်-ရင်း၊ နံဘက်ခြင်း။

ခေတ်ဘက်။

အ-နန္ဒာဂါဂ-နန္ဒာစ-ရေဝံ-သေ၊သတ်ဘက် ပေ။

သား သွီးအမည်မှည့်နည်း။

အရင်းမွေးနံ၊ အပျားခံ၊ မှတ်ရန်၊ ဝဋ္ဋပွတ်။

သား-သွီးရတနာ၊ မည်သညာ၊ မှတ်ရာ၊ သောကဝတ်။

ဤသို့သညာ၊ ပြုသူမှာ၊ ချမ်းသာမှန်မချွတ်၊

(အမိပ္ပါယ်ကား။ ။ တနင်္ဂနွေသား သွီးမှာ၊ ပဉ္စပွတ်နံ၊ ကြာသပတေးအပျား
ခံ၍၊ အုန်းပွင့်၊ အုန်းမြင့်-မှည့်ဟူလို)။

ခရီးမသွားကောင်းသောနေ့ ရေရင်း။

အုန်း-တောင်-သူ၊ ချစ် သူ-ထံ၊ စံ-ထွန်း-ဦး၊ လှ၊ အံ့ ကြို၊ ပြန်-ချင် စွာ
သူ ဇာ-လှ၊ ထွားယှမှတ်၊

အမိပ္ပါယ်။ ။ အုန်း-တနင်္ဂနွေသားသည်၊ တောင်-ကြာသပတေးနေ့၌၊ သူ-
သောကြာ အရပ်သို့ မသွားကောင်း၊ (ကျန် ၆ နေ့ကိုလည်း
ဤနည်းအတိုင်းသိလေ)။

ခရီးသွားသင့် မသွားသင့်တွက်နည်း။

ခရီးသွားလို၊ ရပ်ပြိုဟ်သက်နှော၊ စားထော-အဋ္ဌ၊ ကြွင်း၊ ဇော၊ ရာဇပူဇော်ရာ၊
နှစ် ဖော်ဆင်းရဲ၊ အောင်ပွဲ-ဖြန်း၊ ချမ်းငြိမ်း-စတု၊ ငါးရ-လာဘ်ရ၊ ဆ ကားပျားနာ၊
သတ္တ-ရိုးယူ၊ သည်းမူ တာဘန်၊ အိမ်မပြန်တည့်။

ဥဒ္ဓါဒပျောက်ဟောကိန်း။

ဒို-ကျင် ရာ ဥဒကော။ ကြာ-ကံ-သူ-ဝနေ။ စိတ် တူ-၏-ပူပေ။ လှ-ဒ်-သာ-
ဂါမေ။ ပျော်-ရွှင်-ရာ ပဋ္ဌဘော။ သင်-တို့-မောင်-မရွှေ၊ တို့-ဆောင်-ပန်း-အာသန္န။

(အမိပ္ပါယ်။ ။ ဒို-တနင်္ဂနွေနေ့ ဥဒ္ဓါဒပျောက်မူကား၊ ကျင် တနင်းထာအရပ်
သို့ထုတ်၍၊ ရာ-ရာဟုအနောက်မြောက်၊ ဥဒက-ရေတွင်ရှိ၏။ ။ ကျန် ၆-နေ့
ကိုလည်း ဤနည်းအတိုင်းသိလေ)။

ခန်း-ခွန်း-လက်-ခြင်း-နုစင်းပြတ် တွက်နည်း။

အသက်တည်ထား၊ နှောဆွဲငါး၊ စားလေရှစ်ခုသာ။

သည်းမူ-စန်းပြတ်၊ မှတ်ထေအပ်၊ ဆုံးတတ်ကိုသူနာ။

ဆွဲခွန်-နှောထား၊ ရှစ်ခုစား၊ သည်းငြား-လွန်းပြတ်ပါ။

ဆွဲနှစ်နှောလေ၊ ရှစ်စားပေ၊ သုဉ်းထေ-လက်ပြတ်ပါ။
ကိုးခုမြောက်ထား၊ သုံးခုစား သုဉ်းငြား-ထြင်းသာ။
သုံးမြောက်-ကိုးစား၊ သုဉ်းထေငြား၊ မှတ်သား နှဝင်းပါ။

ဘေဇ်သုဉ်း-ဆေးသုဉ်း တွက်နည်း။

သက်တည်-သုံးစား၊ သုဉ်းထေငြား၊ မစားဆေးရှောင်ရာ၊
အသက်တည်ပါ၊ နှစ်ဆယ်သာ၊ နှောကာ-ထေးခုစား။
သုဉ်းလျှင်-မြေခတ်၊ ပျက်စီးလတ်၊ နာတတ်ဦးခေါင်းများ၊
ဆွဲနှစ်-နှောကာ၊ ထေးခုသာ၊ စားရာမှန်မမှား။
သုဉ်းလျှင်ကားရေ၊ ပျက်စီးလေ၊ နာထွေလည်ချောင်းယား။
ထေးနှော ထေးစား၊ သုဉ်းထေငြား၊ ပျက်ပြားတေဇာခတ်၊
ဘယရောဂါ၊ ဖြစ်တတ်စွာ၊ ရင်နာမလွဲမှတ်။
နှော ခြောက်ခုပင်၊ ထေးစားချင်၊ သုဉ်းလျှင်လေပျက်ခတ်။
ဝမ်းပြည့်-ဝမ်းနာ၊ ဖြစ်ပြီးခါ၊ ရောဂါစွဲယို ကပ်။

ယတြာ။

ထိုခတ်လေးဘီး၊ ပျက်ပြုငြား၊ ပြုထားယတြာ။
သက်ရောက်နံ့ထင်၊ ဘုရားတွင်၊ ဖူးမြင်လှူဒါန်းရာ၊
သဲ-ရေ-မီး-ယပ်၊ ထိုသည့်ခတ်၊ ယူမှတ်စဉ်တိုင်းသာ၊
ကပ်လေ-လှူလေ၊ ပူဇော်လေ၊ ဒု-ကွ-ဘေးကင်းကွာ။

ပုည-ဇီဝ-ကမ္မတွက်နည်း။

အသက်တည်ထား၊ သုံးခုစား၊ ထက်ကားသုံးဘော်၊
လယ်သော်ပဉ္စ၊ အောက်နှဝ၊ မြောက်ထဆွဲနှစ်စား။
ထက်သုဉ်း-ပုည၊ ငယ်ဇီဝ၊ အောက်မှ-ကမ္မထား၊
ပုညသုဉ်းက၊ ရပ်တေ၊ ထောက်မ-ညောင်ပင်အား။
ဇီဝ-သုဉ်းလတ်၊ အာယုရပ်၊ လွတ်အပ်-ပုဇွန်၊ ငါး။
ကမ္မသုဉ်းပါ၊ ပရိဝါ၊ လှူပါကိုယ်ချိန်ထား။

ကမ္မကွယုခသည်တွက်နည်း။

ကောဇာတည်ထား၊ အသက်စား၊ ရငြားထာန်မှာ၊
သက်မြောက်ပါ၊ ထပ်ခါ-ဆွဲနှစ်၊ စားထေကြ။

တစ်-နှစ် ကြွင်းမူ၊ထိုသည့်လူ၊မှတ်ယူကမ္ဘာကွယ်၊
သုံး-လေး-ငါးတန်း၊အကြွင်းကျန်၊ခေါ်ရန်-ဥပဇ္ဇာဒက၊
ခြောက်-ခုန်-ရှက်ရ၊အကြွင်းပြု-ဥပဒိဋ္ဌိဘ၊
ကိုးနှင့်တဆယ်၊ဆဲတစ်ဝယ်၊မှတ်သွယ်အာယုက္ခ၊
ဇိဋ္ဌိတမှာ၊မထောင်းတာ၊သုံးဖြူအကျ-ပို-ချိန်ရ။

သူဌေးဖြစ်စေတာလေးကိုးရား

ကောဇာမှာ နှော နံ၊နေ၊နေ၊ကန်၍ပစ်ချေ။
ဟောရန်အတ္ထ၊ဇေက္ခ၊ခေတ်ကြောအောင်ကျော်သံ၊
ဩ၊မှ-နေကြွယ်၊မြန်မာ့နယ်ငြိမ်းသိမ့်ပျော်ပွဲ။
ကျန်ငါးတန်း လှန်ဒါးရန်၊စံစားရန်ဖော်ကဲ၊
ကံအားသန်၊တော်ဆဲဒို၊စော်ကဲတို့ကိုးနွယ်၊
သုညမှာ၊ဆုံလာငြား၊မင်းသားဖြင့်၊မင်းဖြစ်ရမယ်၊
ဆင်းရဲသားတသွင်၊အနွယ်ပါကျော်ကိုးလှို။
တန်းကိုးဖြင့်ကြီးကျယ်ကုန်၊မျိုးအတ္ထလုံးစုံ။
ဤထေးပါးအတ္ထကြိုလျှင်၊လူ့ဘုံမှာထက်တန်းချီလေး။

၂-ရာသီခွဲ

တန်ခူးလ

တန်ခူးလဟု၊ မိဿရာသီ၊ ကြွယ်နိုင်ကြ၊ခတ်ကား-ပထဝီ၊ တေဇောညီ၍၊
ပွဲဒိုသက်ကြို၊ ပန်းတန် ကံ့ကော်၊ ဘဝါးသော်ကား၊ သုံးခု ထား၍၊ ပြဿဒါးရက်၊
ကြွက်နှင့်စနေ၊ တထွေရာဇာ၊တနင်းသာနှင့်၊ သောကြာပူးမင်း၊ ရက်ထွန်းကား
ကျား၊နဂါးသီသ၊ ပတ္တမတည့်၊ နေ့-ညည့်-နာရီ၊ သုံးဆယ်ချီ၍၊ ဤသည်မှာသ၊
တန်ခူးထက်၊ရက်မစုံဆိုသည်၊ဤသည်စဉ်းစား၊သတ်ထား၊

ကဆုန်လ

သို့ပြီးမှတ်ယုံ၊ လကဆုန်မှာ၊ ဝိသာခါနက္ခတ်၊ ခတ်ကားအာပေါ၊ ဝါယော
တလီ၊ရာသီပြဿ၊ပွဲကညောင်ရေ၊ပန်းသပြေနှင့်၊ မိဗန်းစွဲအာစာ၊ဘဝါးမှာကား၊
နှစ်ခုထားသော၊ပြဿဒါးရက်၊ ဆင်၊ပူးဘက်၍၊ကြွက်နှင့်စနေ၊ ရာဇာပေတည်း၊
ထွန်းထေ ကြာသပတေး၊ နေရေး နဂါး၊ ခေါင်းနောက်ထား၍၊ နေ့ကား နာရီ၊
သုံးဆယ်ကကို၊ နှစ်ခုပို၍၊ညည့်မှာနှစ်ဆဲရှစ်၊ ရက်စုံ ဖြစ်သည်၊ စင်စစ်ဤသို့၊
မှတ်ရန်တို့။

နယုနိလ။

လသစ်နယုနိ၊ မေထုံရာသီ၊ ကြယ်နီဇေဋ္ဌ၊ ဓာတ်ကားဝါယော၊ အာပေါမလွဲ၊
စာမေးပွဲတွင်၊ ဖြတ်လေးဇင်ရှေး၊ ပန်းတွင်စမ္မာယံ၊ နေ့ထယ်ဘဝါး၊ တခုထား၍၊
ပြဿဒါးတုံ၊ ဂဠုန်နှင့်ကျား၊ ဝေန်စားနှင့် အများတကာ၊ သုံးစွဲရာသည်၊ ရာဇာ
ရက်ထွန်း၊ နှစ်ချိမ်း၍ သားမင်းခြင်္သေ့၊ အင်္ဂါ၊ နေ့ကို၊ မှတ်နှံထားလေ၊ ဒေဝါနဂါး၊
ခေါင်းမြောက်ထားသော်၊ နေ့ကားနာရီ၊ သုံးဆယ်ချိန်၊ စွန်း၌လေးချက်၊ ညဉ့်မှာ
နှစ်ဆယ်၊ ခြောက်ခုကယ်သည်၊ ရက်ဝယ်မစုံသတ်သတည်း။

ဝါဆိုလ။

တဖုံမာသ၊ ဝါဆိုလမှာ၊ ဓာတ်ကားပထဝီ၊ ဝါယောညီ၍၊ ရောင်ချိုထွန်းလျှ၊
ပြုပြင်သံနှင့်၊ ခံပဋ္ဌင်ပွဲ ပွင့်မြဲပျားညက်၊ မဇ္ဈဘက်၍၊ အသုဉ်းဘဝါး၊ ပြဿဒါးမှာ၊
အင်္ဂါ၊ ရာဟု၊ ရာသီလှသော်၊ ပျော်မှုကာရကော၊ ရက်မြတ်ရာဇာ၊ မဟာဆင်မင်း၊
ဂဠုန်မင်းနှင့်၊ ရက်ထွန်းမသွေ၊ တနင်္ဂနွေဟု၊ ဒေဝါနဂါး၊ ခေါင်းမြောက်ထား၍၊
နေ့နာရီလောက်၊ သုံးဆွဲခြောက်နှင့်၊ ညဉ့်ရောက်နှစ်ဆယ်၊ လေးခုကယ်သည်၊
ရက်ဝယ်အစုံသတ်သတည်း။

ဝါခေါင်လ။

တလီထိုမှာ၊ ဝါခေါင်ကို၊ ထိပရာသီ၊ ကြယ်နီနက္ခတ်၊ မှတ်ကြသရဝံ၊ ဓာတ်မွန်
တေဇော၊ အာပေါမာရန်၊ ဘေးရားတန်ပွဲ၊ ခါမလွဲအောင်၊ ပွင့်မြဲဝတ်ယူ၊ မြတ်လေးပြု
နှင့်၊ ဆင့်ကြွေတ္တာ၊ ဘဝါးမှာကား၊ တခုထား၍၊ ပြဿဒါးရက်၊ ကြွက်နှင့်စနေ၊
ပထဝီ၊ ဇော၊ သောကြာဗုဒ္ဓဟူး၊ ပူးကားရက်ထွန်း၊ နတ်မင်းနဂါး၊ ခေါင်းမြောက်
ထား၍၊ နေ့ကားနာရီ၊ သုံးဆယ်ချိန်လျက်၊ စွန်း၌လေးချက်၊ ညဉ့်ကိုတွက်သော်၊
နှစ်ဆယ်ပေါ်က၊ ကျော်ခြောက်ရာတွယ်၊ သည်လဲကွယ်ကို၊ ရက်မှာ မစုံသတ်
သတည်း။

တော်သလင်းလ။

ကံရာသီတွင်း၊ တော်သလင်းကို၊ ကြယ်မင်းဟာသဒ၊ ဓာတ်ကား ဝါယော၊
အာပေါတထွေ၊ ရေသာဘင်ပွဲ၊ ပွင့်မြဲရင်းမာ၊ ဘဝါးမှာကား၊ နှစ်ခုထား၍၊ ပြဿဒါး
ရက်၊ အစောင့်ခက်သည်၊ ဆင်မင်းဗုဒ္ဓဟူး၊ ပူးမင်း သောကြာ၊ ရက်ရာဇာကား၊
မြွေနှင့်ကြွက်၊ သွန် ရက်ကြာသပတေး၊ နေ့ရော့နဂါး၊ ခေါင်းမြောက်ထား၍၊ နေ့ကား
သုံးဆယ် နှစ်ခုကယ်သည်၊ ညဉ့်ဝယ်ဝိသ၊ နှစ်ဆယ် ချလော၊ စွန်းကားရှစ်ခုသည်
ဥတုကို၊ စု၍ရက်စုံသတ်သတည်း။

သီတင်းကျွန်းလေး။

နိမိတ်တွင်း၊ သင်ဖြူးခင်းသို့၊ သီတင်းမာသာ၊ ကျွတ်သည့်ဆကို၊ ဓာတ်ကား
ဝါယော၊ အာပေါကချို၊ တူရာသီနှင့်၊ အသဝဏ္ဏီနက္ခတ်၊ ပန်းပြတ်အကြွ၊ ဂွေမှာ
ဆီထွန်း၊ နေ့မှန် တည့် ငြားသုံးဝါးဟု၊ ပြုသဒါးရက်၊ ဂဠုန်ငှက်နှင့်၊ တောဗျူဟ
ကျား၊ မှတ်သားသွယ်ရာ၊ ရာဇာနှစ်ထွန်း၊ ခြင်္သေ့ ဖြိမ်းသည်၊ နတ်မင်းနဂါး၊ ခေါင်း
ရှေ့ထား၍၊ နေ့ကားသုံးဆယ်၊ ညဉ့်ဝယ်တထာ၊ တူညီလာသည်၊ ရက်မှာ မစုံ
သတ်သတည်း။

တန်ဆောင်မုန်းလေး။

ရာသီဗြဲစွာ၊ ကြက္ခိကာဟု၊ ရောင်ဝါ ထွန်းတုံး၊ တန်ဆောင်မုန်းကို၊ ပွင့်တုံး
ရွှေခွယ်၊ နေ့ကယ်ဘဝါး၊ လေးခုထား၍၊ ဂွေကားကထိန်၊ သက်နိုးရှိနှင့်၊ ဓာတ်အိမ်
ပထဝီ၊ တေဇောညီ၍၊ ဇာနိရာဇာ၊ ရက်မှာနဂါး၊ ပြုသဒါးရာဟု၊ ရက်ထွန်း ပြု
သော်၊ ခေါ်မှုဗျူဟူး၊ ရှေ့စူးစူးကို၊ ခေါင်းဦးလှည့်သွား၊ နတ်နဂါးသည်၊ နေ့ကား
နာရီနှစ်ဆယ်ချီ၍၊ စွန်းမြီရှင်ချည့်ကို၊ ရှုသော်၊ သုံးဆယ်ပေါ်မှာ၊ နှစ်ခုသာသည်၊
လမှာရက်စုံသတ်သတည်း။

နက္ခတ်လေး။

ဝိဂသီဟု၊ ရောင်ခြည်ထွန်းပေါ်၊ လနတ်တော်မှာ၊ ခေါ်သည်ခန့်၊ ရာသီပြု၍၊
နှစ်ခုခေတ်ညီ၊ ပထဝီဇော၊ အံ့ဩဘွယ်ရာ မဟာမိန္ဒ၊ ဝှဲဘက်သဘင် ဂမိုးအင်နှင့်၊
သဇင်မခြား၊ ဘဝါးငါ ချမှန်းတည့်ပြု၏၊ ရက်မှာပြု သဒါး၊ နဂါးနှင့်ကြွက်၊ ရက်မှာ
ရာဇာ ဆိုသည်မှာကား၊ သောကြာဗုဒ္ဓ၊ ထွန်းသီဟနှင့်၊ နာဂလှည့်ရာ၊ ဒက္ခိဏာ
သို့၊ သီသာလည်းပြောင်း၊ နေ့ပေါင်းနာရီနှစ်ဆယ်ချီ၍၊ စွန်းမြီခြောက်ခု၊ ညဉ့်ကို
ရှုသော်၊ သုံးဆယ်ပေါ်တွင်၊ ကျော်သည့်လေးခု၊ အမှန်ပြု၍၊ ယခုဆန်းလာ
ဤမာသကို၊ ရက်မှာမစုံသတ်သတည်း။ ။

ဩသနီလေး။

ပွင့်ခွါညိုနှင့်၊ ပြာသိုမာသာဆိုသည်ကို၊ ဗုဒ္ဓျနက္ခတ်၊ ဓာတ်ကားအာပေါ၊
ဝါယောတလီ၊ ရာသီမကားရာ၊ နန်းမပြည့်ရှင်၊ မြင်းကဆင်နှင့်၊ နေ့သျှင်ဘဝါး၊
ခြောက်ခုထား၍၊ ပြုသဒါးမှာ၊ သောကြာဗုဒ္ဓ၊ ရာဇတမူ၊ ကြွက်ယူနဂါး၊
ခေါင်းတောင်ထား၍၊ နေ့ကားနာရီအညီနှစ်ဆယ်၊ လေးခုကယ်သည်၊ ရက်ဝယ်
အစုံသတ်သတည်း။ ။

တပို့ဘွဲ့လေး။

ယာဂုလ္လှဲ၊ တပို့ဘွဲ့ကို၊ ပေါက်လဲဆူပန်း၊ ဓာတ်ဆန်းဝါယော၊ နှောပထဝီ၊
ကုန်ရာသီတွင်၊ ထွန်းညီမာသာ၊ ဘဝါးကမူ၊ ငါးခုယူလော့၊ ရက်မူပြုသဒါး။

ကျားနှင့်ကဋ္ဌနို့တဖုံ ဘုဇောအင်္ဂါနှင့်ကြွက်၊ ထွန်းရက်ကြာသပတေး၊ နေရေးနဂါး၊
ခေါင်းတောင်သား၍၊ နေ့ကားနာရီ၊ နှစ်ဆယ်ချိ၍၊ စွန်ဒို့မြောက်ချ၊ ညဉ့်ကိုရှုသော်၊
သုံးဆယ်ပေါ်တွင်၊ ကျော်သည်လေးချ၊ ယခုမာသ၊ ဆိုသည့်လကို၊ ရက်မှာ
မရံသတ်သတည်း။ ။

တပေါင်းလ။

ပြုပြာဘရဂုဏ္ဍိ၊ ဖိန်ရာသီနှင့်၊ ပထဝီခတ်၊ တောဇောထပ်၍၊ လမြတ်တပေါင်း၊
ခါတော် ကောင်းကို၊ ထောင်သောင်း ချွေချွေ၊ နန်းကြီးနန်း၊ ပန်းရွှေမာသ၊
ထိန်ဝိတောက်၊ လက်မြောက် ကိုင်းခါ၊ သူငါချိန်သဲ၊ ဘုရားပွဲကို၊ သွားမြဲ
သည်လ၊ နေ့ကားဘဝါး၊ လေးချသား၍၊ ပြာသဒါးချက်၊ ဟိုင်းနှင့်ခြင်သော်၊ ရာဇာ
နေ့ကို၊ စေ့စေ့စေ့၊ တနင်္ဂနွေနှင့်၊ စနေနေ့ကား၊ ရက်ထွန်းထားမူ၊ မှတ်ဘုဟူ၏၊
ခေါင်းမူအနောက်၊ နဂါးရောက်၍၊ နေ့လျှောက်နာရီ၊ စွန်ဒို့နှစ်ဆယ်၊ နှစ်ချက်ကယ်၍၊
ညဉ့်ဝယ် ထားသော်၊ သုံးဆယ် ပေါ်က၊ နှစ်ချရသည်၊ မာသ အကြောင်း၊
လတပေါင်းကို၊ ရက်ကောင်းအရံသတ်သတည်း။

နေထွက်အချိန်။

၁။ ။ “ကျား” သောင်-ရှေး-တံ၊	၇။ ။ “ကျွတ်” ဟိန်း-ထွက်-တင်။
၂။ ။ “ဆုံ” ပေါ်-ဖိ-နှင်း၊	၈။ ။ “ရုန်း” သက်-အောင်း-ထိတ်။
၃။ ။ “ယုံ” မင်း-ထွ-တန်၊	၉။ ။ “နတ်” သား-ချိတ်-တည်း။
၄။ ။ “ဆုံ” ပြန်-ဆယ်-ထပ်။	၁၀။ ။ “သို” သိတ်-စိုး-နံ။
၅။ ။ “ခေါင်” မြတ်-လည်-တို၊	၁၁။ ။ “တဲ” သန့်-ကောင်း-တွင်။
၆။ ။ “တော်” ပြို-ပြန်-နက်။	၁၂။ ။ “ပေါင်း” သင်း-အင်း-ထွေ။

စနေနံ့မှာ၊ သုညချလျက်၊ ကြွင်းသမျှကို၊ နံသင့်ဆိုသည်၊ ဗဟို နေထွက်
နာရီတည်း။

တနာရီကို နောက်ရက်ဆို သည်၊ ဗဟို အရုဏ်အချိန်တည်း။

နေဝင်အချိန်။

၁။ ။ “တာ” သံ-တော်-တော်။	၇။ ။ “သ” သူ နယ်-တင့်။
၂။ ။ “က” သူ-အော်-နှင့်။	၈။ ။ “ဆောင်” ပန်း-ပွင့်-တည်း။
၃။ ။ “န” သော်-ချိတ်-ထိုး။	၉။ ။ “နတ်” မြင့်-လယ်-ထွန်။
၄။ ။ “ဝါ” သူ-ဆိုး တွင်။	၁၀။ ။ “ပြာ” ပွဲ စွန်-တို့။
၅။ ။ “ခေါင်” သိုး-ကြံ နံ။	၁၁။ ။ “တွဲ” မြန်း-ဆွန်-တောင်။
၆။ ။ “လင်း” သန့်-အောင်-ထူ။	၁၂။ ။ “ပေါင်း” မူ-မြို့-နယ်။

ရှေ့ဝယ်နံသင့်၊ သူရန်ဖွင့်သည်၊ နေမင်းသူရိန်ဝင်ချိန်တည်း။

ယူဗုံကား။

ကူး-တန်ခူးလ၊	ဆုံ-၁-ဆုံလ၊
သေင်-၆-နာရီ။	ပေါ်-၅-နာရီ။
ရှေး-သုညမိနစ်။	ဖိ-၅၀-မိနစ်။
တုံ-သုညစက္ကန့်။	နင်း-သုညစက္ကန့်။

(အထက်ပါနည်းအတိုင်းယူသေ)။

ဒူးဂဏန်းရေးနည်း။

တစ်လျှင်ကကြီး၊ အသီးသီး၊ မညီးမှတ်ကုန်ကြ၊
 နှစ်လျှင်ခခွေး၊ ခေါ်မှုရေး၊ မသွေမှတ်ကုန်ကြ၊
 သုံးမှာကား ငါရေးကုန်ကြ၊ ရှုမှတ်သေပါ။
 လေးတွင်-စလုံး၊ ရေးမြီထုံး၊ သက်သုံးမှတ်ကြပါ။
 ဆ-လိန်ငါးယူ၊ ခြောက်မူကားည၊ အဝဝ၊ မှတ်ကြမျိုးလေးခြား။
 တ-ဝမ်းပူရုနစ်၊ ရေးရိုးဖြစ်၊ အသစ်မှတ်ကြပါ။
 ရှစ်မူထ-ဆင်ထူ၊ အထူးထူး၊ မည်ကြူးမှတ်ကြပါ။
 ကိုးမူန-ငယ်၊ အသွယ်သွယ်၊ အသွယ်မှတ်ကြပါ။
 တစ်နှစ်လုံးက၊ ပရောက်ရ၊ ရှုမှတ်သေပါ။
 နှစ်နှစ်လုံးကား၊ ဇ-ကိုထားမှတ်သားပြုကြပါ။
 သုံးနှစ်လုံးမူ၊ မ-ကိုယူ၊ ကြည့်မြီမှတ်သေပါ။
 ငေးနှစ်လုံးကား၊ ယ-ငယ်ထေးမှတ်သားပြုသေပါ။
 ငါးနှစ်လုံးမှာ၊ ရ-ကောက်သာ၊ မှတ်ပါပေါင်းသိသေး။
 ခြောက်နှစ်လုံးက၊ လ-ကိုရ၊ ရှုမှတ်သေပါ။
 ခွန်နှစ်လုံးမှာ၊ ဝ-ယူပါ၊ သေချာမှတ်သေပါ။
 ရှစ်နှစ်လုံးမူ၊ သ-ကိုပူ၊ မိုးမူ-လာ-ပူပါ။
 ကြက်ချေမှာ- အရေးသေကြ၊ မှတ်ကြပေါင်းသိသေး။

ဒေဂျင်ကိစ္စရေးနည်း။

ဂူ၊ ကျောင်း၊ ဘုရား တည်ထားကျောက်စ၊ ကဗျည်းမှကို၊ ဘတ်ခါသွယ်ကူ၊
 သိစိမ့်ဘုရား၊ ထုတ်ယူပေါင်၊ လက်ဆင်အံ့၊ ရှု-လျှင်-၁-မီး၊ လုံးကြီး-၂-တင်၊
 ၃-လျှင်ဆံခပ်၊ ထက်ရပ်စီးတင်၊ တချောင်းငင်မူ၊ လေးလျှင်အမြီ၊ အောက်က
 ဆွဲလော၊ တေတွဲနှစ်ချောင်း၊ ငင်တုံရှောင်းမူ၊ ၅-လျှင်ဘုရား၊ ၆-မူသေဝ၊ သတ်လေ
 သမူ၊ အောက်က အမြီ၊ ၇-ဆွဲတည်း၊ ပင့်မြီ မှောက်ချ၊ ရစ်ထ-သိမ်ကွေး။

အောက်ပင့်ဇ-တည့်၊ ရေးလေအဖြါ၊ ဝ-ဆွဲ လုံးကြီး၊ တင်တုံပြီးမှ၊ လုံးကြီး ဝ-ဆွဲ၊
 ယ-ဆွဲ လ-ဆွဲ၊ နောက်ပစ်ကဲထော။ ပစ်ဖြဲအောက်ထိုး၊ ခေါ်ရိုးစဉ်ပင်၊ ကျောက်
 တွင်ရေးနည်း ဤနည်းပုံယူ၊ နှလုံးမူ၍၊ ဘတ်သူပညာ၊ ရေးထည့်မှာသည်၊
 နောင်သာလှများ-မှတ်လို့ထား။ ။

ပိဋကတ်သင်္ချာရေးနည်း။

တစ်-မှာကား-က၊ နှစ်မှာ ခ၊ သုံးမှာ ဂ-ကိုယူ၊
 လေးမူ စ-ကြီး၊ င-လည်းပည၊ ခြောက်မှာ-ခ၊ သတ္တ ဆ-ကိုယူ။
 ဈမြင်ဆွဲသာ၊ နှေးနဝါ၊ ရှစ်မှာ ဓ-ကွဲယူ၊
 နှ-ဋ္ဌ-ခု-ဗ-ဏ၊ ငါးလုံးပါ၊ နှေးကြဲစဉ်အသာ၊
 ဝ-၂-၃-၄၊ ၅-ထိရေး၊ မှတ်ရေးငါးလုံးသာ၊
 တ မှာကား-ဆ၊ ထ-သတ္တ၊ ဒ မှာရှစ်ခုသာ။
 မအောက်ချိုက်မှာ၊ နှေးနဝါ၊ မှတ်ပါပေါင်းထိသာ။
 ဗ-ဗ-ဗ-ဘ-မ၊ ငါးထိပြီမှတ်ကြစဉ်အသာ၊
 ယ-မှာကားတစ်၊ ရ-မှာနှစ်၊ သုံးဖြစ် လ-ကိုယူ။
 ဝ-မူလေးခု၊ သ-သတ္တ၊ အဋ္ဌ ဟ-ကိုယူ၊
 ဋ-ကြီးမှာကား၊ ကိုးခုထား၊ မှတ်သားတပည့်ဟူ။
 ဟ-မှာငါးယူ၊ ခြောက်မူကား-ရှ၊ နှေးနည်းပြ၊ ထိကြဲစဉ်အသာ၊
 သရ-ရှစ်၊ ခုည-န-ရှ၊ မှတ်ပြီသည်သာ။

ပိဋကတ်သင်္ချာအတွက် အလွယ်တကူမှတ်ရန် ဇယားကွက်။

၁-က	၂-ခ	၃-ဂ	၄-ဃ	၅-င	၆-စ	၇-ဆ	၈-ဇ	၉-ဈ
၁-ခု	၂-ဋ္ဌ	၃-ခု	၄-ဗ	၅-ဏ	၆-ဘ	၇-ထ	၈-ဒ	၉-ဓ
၁-ပ	၂-ဖ	၃-ဗ	၄-ဘ	၅-မ				
၁-ယ	၂-ရ	၃-လ	၄-ဝ	၅-ဟ	၆-ရှ	၇-သ	၈-ဟ	၉-ဋ

မှတ်ချက်။ ။ ည န အ-အာ-ဣ-ဤ-ဥ-ဋီ-ဇ-ဩ-ပေါင်း- ဝ-လုံးကိုသုညယူ။

၁-ရကြွင်းတိုင်းထူပုံ။

၅

အဒိပထိ

အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
၇	၃	၆
၄	၁	၂
မရဏ	ဘင်္ဂ	ပုတိ

တွက်သို သူ၏ ဘွားသက္က
ရာဇာဉာဉ်၇-ခုနှင့် စား အ
ကြွင်းကို ဘင်္ဂကစ၍ချ၊ မွေးနိ
ကုရ-တွင်ဟောထေး။

ဓမ္မရနိလင်္ကာ။

အောင်- လံ- ထု- စစ်- သူ- ကြီး- ပွဲ။
၁ ၄ ၇ ၃ ၆ ၂ ၅

မဟာဘုတ်ကိန်း။

ဘင်္ဂတိုင်းကြိုက်အိပ်ဟောစာစားစားစားစား။

အောက်တန်းသယ်ဘင်္ဂ၊ ခင်အလှကျလျှင်၊ ဝင်မရ-ခန့်ခွင်မှာ၊ ပျက်ကိန်းပင်
ဆိုပို့။ ။ နွားကျွန်နှင့်မြင်းမြေ၊ ယွင်းမသွေဆုံးဘတ်ထာရိ။ ။ အိမ်ကလဲမလုံပါ။
မိန်းမချွတ်လျှင်စိုလျှို၊ ကြွေးရှင်ဘွေဆူဆူပြို၊ ပူပူဘို့ကြိုသာ။ ။ စိတ်အနေ တယ်
မအေး၊ ကထေးနှင့် မိန်းမကြောင့်သာ။ ။ အိမ်နီးချင်း အမှုရှာတယ်၊ ရအခါ
ထယ်မကောင်းပေထု၊ စိတ်ထောင်းလို့ ကိုယ်ကြော၊ ပူသောကမ္ဘေ။ ။ မရှင်
ခရုဘင်္ဂမြေမှာ၊ ခင်ဘုတမေ၊ ပျက်ကိန်းရိ၊ သေး။

မရဏတိုင်း။

မရဏအိမ်၊ ကြိမ်အကျ၊ ထည့်နုတ်ပေးဝင်၊ ဝဟိ"က ဇာတ်ရှောင်တယ်၊
မကောင်းပေါင်နှောင်နေ့။ ။ ဆွေမျိုးနဲ့ ကြီး ငယ်သူ၊ မီးနှယ်ပုဂ္ဂိုလ်နိုးထပ်သပေါ့။ ။
မိတာနှင့်ကိုယ့်ဆရာ၊ ဘိဇ္ဇနာသဘော၊ အနိစ္စာယောကိုယ်ဖြင့်၊ ဟောပြတ်ကိန်း
အနေ။ ။ ရတနုတ္တယံ အဟံ ဝဇ္ဇာဒိ၊ လွန်စွာသတိပြုဆိုက်ထွပေ။ ။ ဖျားနာ

တတ်ကိန်းအခြေမှာ၊ ယိမ်းမသွေမူလင့်လို့၊ ပုခွင့်အေးစေရန်၊ ငါ့ထံနှင့်ဖန်၊
စိတ်ပုတီးနဲ့၊ နိဗ္ဗာန်တည်းခံတယ်၊ ရုပ်ကြီးထံဆောက်တည်ကိန်းချို့လေး။

အထွန်းဝဂိုဏ်း။

အထွန်းနေလွမ်းပြေစမ်း၊ ကွမ်းသွေငြမ်းကြိုလာ၊ ရှုန်းဝေထမ်း ဘုံပေါ်မှာ၊
တဂုဏ်နှော်တင်တင့်၊ ညွတ်ခလျက်နာမည်ပြောင်တယ်၊ တန်းခိုးရောင်ကဲဆ
ဆင်ဆင့်။ ကြိုလိုက်တိုင်၊ လိုရာပါ၊ သရေမှာအမြင့်၊ ဆွေပထဗျာ၊ ဇေယျာ
ပွင့်စေဘို့၊ ကြေးညာနှင့် ဂုဏ်ထိရ်။ အောက်ကုသု ရှိလျှင် ခိုးထေးကဲကွဲ၊
တန်းခိုးကမောက်လို့ သာထိန်း၊ အမျိုးထက် မောက်ဘို့ကြိမ်တယ်၊ ထူးအရှိန်
ကံထူးချို့လေး။

ခနဲကိတ်ဝဂိုဏ်း။

နန်းသိုက်ဖြူ၊ ပြုတ်ဘာ၊ ခနဲစားလို့ ရောက်သူ။ ပိုပတ္တမြား၊ မောက်ကြူဘယ်၊
မောင်ကောက်ဟူသူဗွေ၊ ရွှေ ငွေနှင့် ကျောက်စိန်တို့မှာ၊ ဘောက်ထိန်ဝေ
ပေါ်ပါဘိပဝေး။ နွား-ကျွန်းမြင် လယ်-ယာ၊ အပြာဖြာပြည့်ရေး၊ စိတ်ကြံရာ
ဖန်ထာအေးပါင်၊ ဟိုရှေးကံကံ၊ သူ့ကံဆိုလျှင် ခိုက်ကုန်ပီရ၊ ဝမ်းသာ
စိတ်ရှိမဲ့ သးကြံ ဝင်လျက်တဲ့ စင်တန်တန်မှာ၊ အနုတိုက်ယုံ ငါးဆင့်ထက်၊
ခြားအခွင့်မရှိအောင်၊ ထွန်းလို့ ထိန်ပြောင်။ ရွှေသိုက်နန်းချို့၊ ဝေလျှမ်းဆောင်
တယ်၊ မေမမောင်မောင်၊ ငြိမ်းဘို့လေး။

ရာဇဝဂိုဏ်း။

တယ်ကိန်းရုဇ၊ ဆန်းထာကျွန်ကံလုံ၊ မှန်းရာပဆက်ကုန်အောင်၊ ကနက်စုံ
ရွှေထီး။ မဟာ မျိုး ချင်းဆွေမှာ၊ မိုး-ရေ-မြေ အင်စိုးလို့ စီး၊ မြို့အုပ်နှင့်
ဝန်ထောက်မှာ၊ ညွှန်ဆောင်ချ် အပြုံး၊ အရေးပိုင်နယ်မင်းကြီးမတော့၊ ဆွယ်ရင်း
နှိုးကံကော၊ ဆင်းရဲသူမောင်မယ်ဘမ်း၊ မြောင်ဆွယ်အတိ၊ မင်းကဲ့သို့မော်၊
ဩဇာရှိရပ်ရွာပေါ်မှာ၊ ခြိမ်နော်တယ် မညှိုးပေဘု၊ တန်းခိုးရှိန်တေဇာ ကြီးပ အာ
ဏာ။ နန်းရာဇ ချကြိုလာလျှင်၊ လူ့ ထုံမှားထက်ပိုင်းချို့လေး။

ပုဒ်ဝဂိုဏ်း။

ပု-ပဝနေ၊ ခတ်နတ်မီး၊ တိပစ္စည်းသက်ဟန်၊ သဒ္ဓါရေးနှင့်စာတွေးကြံလျှင်၊
ပုတိစံအကောင်း။ သို့ကတဲသုတ်ဋီကာမှာ၊ ပုန်ညီစွာဟောဘွင့်လေရှောင်း၊
သို့ဖြစ်၍ပုတိဆိုလျှင်၊ မူမလို၊ ကြေးမင်း၊ ပုပိုချောင်းမြောင်းလို့၊ တစောင်းက
ပြောဆို။ ဣသာမန္တရတုနဲ့၊ စနစ်ပွေဆ၊ ဝေးကရန်ပို၊ အကောင်း
ပြောလို့၊ ဘောမချ်ကလ်၊ အလိုလိုရန်စလို့၊ ခဲရာဘို့ရှေးဩဇာ၊ ဝန်ကဖန်သာ၊
ပုပ်ပုတ်အယု ဘဲမာရပတ်၊ မဟုတ်ထာပေ့များလွန်းလို့လေး။

အဓိပတိဝဂ္ဂိ။

ဇေယျသိန်နန်းဂဟ၊ စန်းသမျှရောက်သူ၊ စခန်းကမောက်ကြွတယ်၊ နောက်
တလူပြိုင်နဲ့။ ။ဇမ္ဗုဒိပ်သပြေငူမှာ၊ နေတဆူထွန်းမဲ့အလှ။ ။ကြံလိုက်တိုင်း
လိုရာပါ၊ ဆိုစရာမဝ၊ ပျိုကညာယမင်းနွဲ့တွေနဲ့၊ အနင်းလဲ့ကြံပြီ။ ။ကာမဂုဏ်
အာရုံငွေ၊ ကြာမှုံလေ့မှိုင်းလို့သာရီ။ ။ဘုံကံကြီးနှင့်စိန်ကတိ၊ ဣန္ဒနိမြသားနှင့်၊
ထရထားပုံလိုလို၊ ခုံးမျက်စမျို။ ။လူမကနတ်အပျိုကို၊ ခါးချပ်တိုတို ဝတ်စမ်း
ပိုပိုထေး။

သက်ရောက်တွက်နည်း။

သေန် တနင်္ဂနွေ ၁	ပုရတ္တိမ တနင်းထာ ၂	အဂ္ဂိ အင်္ဂါ ၃
၆ ဩ ၅		၄ ဗုဒ္ဓဟူး ၅ ဒင်္ဂါ
၆ ရာဟု ပါယပ်	၇ ကြာသပတေး ပစ္ဆိမ	၈ စနေ နရတ်

ဘေတာရှင်၏အသက်တည် ၈-ခုစားအကြွင်းကို ဘေတာ
ရှင်၏မွေးနံကာစံ၍ထက်၍၁ရစ်ရေတွက်ပါ။ ကျရောက်ရာသည်
သက်ရောက်ပြီဟုဖြစ်၏။

မှတ်ချက်။ ။အထက်ပါပုံမှာ-ဂြိုဟ်မည်နှင့်နေရပ်ဖြစ်၏။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သက်ရောက်ဟော။

ဥက္ကဋ္ဌ ဖလ်ပြာသာန်၊ ဂြိုဟ်မြတ်ကဲ့ သက်ဆုံး၊ စာပေင်းသိုက် ဒိပ်မြို့ကို၊
မျောက်သူပုန်မွေ့နှော့သက်။ ။မကောင်းပကြဒွာဘန်၊ မတော်မှန် သည်ကိန်းသို့
ရောက်။ ။တန်ခူးနှင့် ကဆုန်၊ နှင်းငွေ့မှုံ မြို့သောက်၊ လပြာသို ချိန်အသောက်
တွင်မှ၊ အမှုပေါက်ပွေရှာ။ ။သားမြေးဆွေ၊ ကွန်ဘသင်းငယ်ကြောင့်၊ မှုအောင်း

ဖြစ်တတ်ထွပါ။ ။ သူ့ခိုးနှင့်မီးဆိုတာမှာ၊ သတိသာဆောင်ငြားလို့၊ ရှေ့နောက်
ပါးမြောက်တောင်သွယ်၊ ရှောင်ရှားပကွယ်။ ။ ချစ်သူနဲ့စပ်သွယ်လျှင်၊ ခင်ပျို
မယ် မိန်းမနဲ့လေး။

ဘနုဒီးလောငြိုဟ်သက်ရောက်ဟောစ။

သိတကူငွေပွင့်၊ စနဲယံမင်ဗဲမာနု၊ သက်ရောက်သို့ ဝင်ပြန်လျှင်၊ ဟောဆိုရန်
တဝ။ ။ မောင်ကောက်ချသူဋ္ဌေးကျော်၊ သင့်တော်လျော်သည့်ကိန်းသို့အကျ။ ။
မွေနှစ်ကဲ့ဥစ္စာ၊ ငိုရာရာကိစ္စ၊ ရှေ့နောက်ရန်ဒေသကာ၊ ရတော့မည် မှန်စွာ။ ။
ခါကဆုနဲ့ဝါခေါင်တုံး၊ တန်ဆောင်မုန်းရောက်သောအခါ၊ ကြွက်မင်းနှင့် တနင်း
လာ၊ ချမ်းသာရာဆိုကပ်လို့၊ ဂြိုဟ်ရပ်ကလာဘ်ဖြူစင်၊ ရငြားလိမ့်ထင်။ ။ ဟော
လိုက်တဲ့ဘာတာရှင်မှာ၊ နတ်ပေဒင်ဆိုလောက်ကဲ့လေး။

ဘနုဒီးလောငြိုဟ်သက်ရောက်ဟောစ။

ကောသရာမုန့်ငွေ၊ နံခြံသေ့ ရောက်လာ၊ ခေါင်းဆယ်လုံး ကံကြမ္မာငယ်၊ မင်း
သိတာရင်နဲ့။ ။ သူ့တွက်ကြောင့်ခန္ဓာကျန်သည်၊ သည်ထုံးပုံကိန်းရောက်ပြန်ခဲ့၊
ကဆုနဲ့နှင့် ဝါခေါင်မှာ၊ ပြေးသိုနောင်တလွဲ၊ မိန်ရာသီမကုန်တဲ့ခင်က၊ ကြောက်
မက်ဘွပင့်လမ်းတာ။ ။ ရှောင်တမ်းပါမိန်းမခင်း၊ ယိမ်းမယွင်းဖြစ်မြဲမကြာ။ ။
ရှေ့တောင်ထောင့်ရင်ဆီမှာ၊ အသားနီလူတယောက်ကယ်ကြောင့်၊ စိတ်နောက်
လို့ပူဗျာပါ၊ ပြုံးရန်စရာ။ ။ ချစ်သူနှင့်ကွေ့ကွင်းကွာသည်၊ ချစ်ဒဏ်ရာထိမည်
ပလေး။

ဗုဒ္ဓဟူးငြိုဟ်သက်ရောက်ဟောစ။

မျိုးမာတင်မံဦး၊ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တွင်၊ လောင်းဆန္ဒ ပျော်ရွှင်၊ ညှိုးမာန်ဝင်စိတ်
ကား၊ သောဗုဒ္ဓိရိမြားဒဏ်ငယ်၊ စူးမှန်ရာ သည်ကိန်းနှင့်ငြား။ ။ တပို့တွဲ
ခေါ်ဆို၊ ထပြာသိုတခြား၊ မနာလိုရန်ပွားလို့၊ စကားကပြစ်ဘင်။ ။ ဝမ်းရောဂါ
အနာမှတ်၊ နွဲကပ်လိမ့်ငါဆရာထင်၊ ခြေနှစ်ချောင်းခုတ်ကြီးဝင်၊ ရှေ့တောင်ခွင်
ဒေသကာလာဘ်သာဘဥဒဟို၊ ရမြဲပဆို။ ။ နတ်မျက်စိနှင်းဆိုသည်၊ တက္ကသိုလ်
ဉာဏ်ဦးရဲလေး။

ခနဲငြိုဟ်သက်ရောက်ဟောစ။

မျက်စောင်းရှိန်ထိန်လျှပ်၊ မျိုးရေနတ်ရောက်ခါ၊ ဇနက္ကထောင်းရာစာ၊ ထွေနာဝါ
ပျက်ပြီး။ ။ သည်ကိန်းချကြိုပြန်လျှင်၊ မှာဘန်တန်ပွားနေကြထုံး။ ။ အရောင်းနှင့်
အဝယ်မှာ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှောင်အုံး၊ မီး ခိုးသူ-ပျက်ပြိုန်းလို့၊ ဆုံးတတ်ထွ
အနေ။ ။ လကဆုနဲ့ဝါခေါင်တွင်း၊ မိန်းမခင်း-ဖြစ်မြဲမသွေ။ ။ သူ့အရိပ် ဂြိုဟ်

နေကို၊ ရှောင်ခါသွေ-ယာယီ ပျက်ကယ်ကြောင့်၊ ခြေထက် အနာတသွယ်၊
ပေးတတ်သတယ်။ ပြိုဟ်ပါပ-အမူကြွယ်ဘယ်၊ အန္တရာယ်များနိုင်မှုလေး။

ကြာသပတေး ငြိမ်းသက်ရောက်ဟော။

ဆယ်ရပ်ခွင်ရောင်ခြည်စု၊ ပြိုဟ်ဂုရု-ရောက်သော်၊ မင်းကုသအလောင်းဘက်၊
ရွှေကြင်ဘော် ယှဉ်ခွဲ။ မယ်ပပဝတီကို၊ ရပြန်သည် ကမ်းသို့ ကြွဆဲ။ ။
တပေါင်းတဲ့ရွက်ကြွ၊ ကဆုန်ခွေရောက်မြ၊ နေ့မကြာ-ပြတ်မစဲ လာဘ်စပဲဥသံ။ ။
ထွကညာအပျိုပေါက်၊ နောက်ရပ်ကတွင်းရုတ်နှင့်ကြို့၊ စနေအထွတ်ရပ်တံမှ၊
အချစ်ဟုန်မဝင်လွန်းနှင့်၊ နှုတ်ခွန်းမျှ မသာကြည်၊ မိန်းမပျက်မည်၊ သတိကို
ဆောက်တည်၊ စိတ်ကြံရည်ရိုင်းစေနှင့်လေး။

ရာဟု ငြိမ်းသက်ရောက်ဟော။

ဟိုင်းဆင်ပြောင်မိုသောက်၊ သက်ရောက်သောအခါ၊ သေနက်သူရာကို၊ နတ်
ဣန္ဒာလျှင်ပျက်။ ဤကိန်းနှင့်ကြိုပြန်ထား၊ ကွာစည်းစိမ်ဆုံးတတ်အသက်။ ။
ကံပိန်လှသည်အခါ၊ ပျောက်ဥစ္စာဝင်-ထွက်၊ ခင်ဌာနီဟိုအတွက်က၊ မာန်အမျက်
ထွေးအံ့။ ကြီးမြတ်သူ-သင်္ဂဟ၊ မိန်းမကညှိုးစစ်နှင့်ကြို့၊ အကြောင်းခွဲဖြစ်ပုံကို၊
ရာသီကုန်-ချိန်လှမှ၊ တရားမှုချစ်ဆွေလင်၊ ကွာကိန်းရငြိမ်၊ လာဘ်လာဘ
ရုတ်မဝင်သည်၊ ဉာဏ်ဆင်ခြင်ဟောလကွဲလေး။

သောကြာ ငြိမ်းသက်ရောက်ဟော။

မှူးမြို့ရီလွန်သင်း၊ ပြိုဟ်ပူးမင်းဌာနီ၊ မယ်မွေးလှကြည့်၊ သက်ဆံသည်ပျော်
ပိုက်။ သုခနုဘုန်းသွင်မှာ၊ ကြင်တူမြိုင်၊ သည်ကမ်းနှင့်ဆိုက်။ ။ ကွမ်းခွက်နှင့်
ထီးစည်၊ ဘွဲ့အမည်သမိုက်၊ မိန်ရာသီအခါကြိုက်တွင်မှ၊ သိုက်မြိုက်သည့်ကညာ။
မြောက်ဒီသာရပ်ခြားက၊ လာဘ်ရိုးစားရတော့မည်သာ၊ ဆန်စပါး ခုတနာမှာ၊
အခါခါရမြဲ၊ မှန်မလွဲကောန်သာ၊ ဟောသင့်ထွပါ။ ။ ရဟန်းမြတ်ဖြစ်ပါလျှင်၊
ရ-ရန်မှ- ရွှေကျောင်းပလေး။

သက်ရောက်ပြီး၏။

ငြိဟ်စား။

သေန တနင်္ဂနွေ	ပုရတ္တိမ တနင်းလာ	အဂ္ဂိ အင်္ဂါ
၆	၁၅	၈
၆ ၁၂ ၁၈		၉ ၁၅ ၂၁
၁၂	၁၉	၁၀
ရာဟု	ကြာသပတေး	စနေ
ပါယပ်	ပစ္ဆိမ	နဂါး

ဇာတာရှင်၏အသက်တည်း၊
 ၎င်းမွေးနံကစ၍ ငြိဟ်စဉ်အ
 တိုင်း- ငြိဟ်သက် ကိုနုတ်၊
 မနုတ် ထောက်သော ငြိဟ်
 သည်ငြိဟ်စားဖြစ်၏။

(တာဘက်ပါယံမှာ)နေရပ်-
 ငြိဟ်အမည်- ငြိဟ်သက်တို့
 ဖြစ်သည်။

တနင်္ဂနွေငြိဟ်စားဟော။

သုရကံ-ဗလ်ဗာရက်၊ မှန်မချက်စားရင်၊ ရန်စနက်ပွါးမြင်၊ အများပင်နေ။ ။
 ရှေ့ကျလို၊ ငွေကကုန်၊ နေရပုံခွေင့်မရ။ ။ ပုဒုက္ခရောဂါတွယ်၊ ဟောရာဝယ်တဝ။ ။
 ကျွန်ပူသော် ဒါသကြောင့်၊ ဗျာရနှင့်တွေဟန်။ ။ နေအိမ်ယာ ငြီးပြောင်ထစ်၊
 သီးလောင်စစ် ကိန်းရောက်ခဲ့ပြန်။ ။ အရှေ့မြောက်သေနကို၊ မနေမှန်ရှောင်ရှားမှ၊
 နောင်မမှား-ခိုးသူတွေ၊ ငြိမ်းမယ်ပသေ။ ။ ကျမ်းအထွက် ပုံအခြေ၊ ကုန်မသွေ-
 မှန်ဆုံးကွဲလေး။

တနင်းလာငြိဟ်စားဟော။

ဆန်းနဂိုရ်၊ ကျမ်းဆိုပြ၊ စမ်းငြိဟ်များစားရာ၊ ရှေ့ငွေနှင့် ထည်ပုဝါ၊ ကြည့်အ
 သာမစဲ။ ။ ရှေ့ရပ်ကဝင်စစ်မြင်၊ ကြင်ချစ်ခင် ပေါလိမ့်မလွဲ။ ။ ဥပါဒ်နှင့် အန္တ
 ရာယ်၊ နန်မဆွယ်လွတ်ရှဲ။ ။ မှန်ဘကသ် ချွတ်မလွဲသပ၊ ကျွန်ခဲခွေရံ။ ။
 ထာဘ်လာ ဝ ဆိုသမှု လိုမတများလိမ့်ကေန၊ ။ ညှိအထွကေဆံဝယ်၊ ဆင်ပိန်
 ရန်ခေရမယ်လို့၊ ဆရာက သည်ကိန်းဝင်၊ ဟောချည့်ထင်ထင်၊ ဇောပီတိ မနော
 ရှင် အာင်၊ သဘောတွင်မှတ်စမ်းတော့ထေး။

အင်္ဂါငြိဟ်စားဟော။

ကေသရ ငြိဟ်အကျ၊ ခိုဇာစားမှု၊ ချိုမလှအများပူ၊ တပါးသူလွန်မုန်း။ ။
 ချစ်သူကသွေပေါက်ရှောင်ဘယ်၊ သေထောက်အောင် ဆွေးလိမ့်နုလုံး။ ။ ချည်

နှောင်ဖွဲ့အမှုမြင်၊ ယခုပင်ရှောင်အုံး၊ မျိုးအဆွေရရုံးလို့၊ ပြုရုံးတိုက်ရန်ရှာ။ ။
ဒက္ခိဏာထိုအရပ်ကိုဖြင့်၊ ခိုမကပ် ကွင်းတော့ မြန်စွာ။ ။မပွင့်တဲ့တမျက်နှာ၊
ခက်ဖျာပါခံစားလို့၊ ဟုံထားထိဘေးကိုမြင်၊ ဆိုးတဲ့ကိန်းဝင်။ ။နတ်စက္ခုပမာထင်
ဆရာပင်ဟောလိုက်ကဲ့လေး။

ဗုဒ္ဓဟူး ငြိဟ်စားဟော။

ငွေဆန္ဒနိဂြိုဟ်များ၊ ခိုစားတဲ့အခါ၊ ပျိုထွားနွဲကညးကို၊ မကြာပချက်ခြင်း။ ။
မချအပြီးရတ်ကောင်းဝင်မယ်၊ ဟုတ်ကြောင်းပင် ဟောတော့မယွင်း။ ။ထည်
အဖြူဖွေးစွာ၊ သူပေးသာမကင်း၊ ပူဆွေးတာအရှင်း၊ ပါသတင်းကောင်းကျော်မယ်။ ။
ထာတ်ပါဒေ-ခြေစတု၊ မသွေချ ပြီးမောက်လို့ကြွယ်။ ။ဖေထံမြေထုခိုးအောက်
နယ်မှာ၊ စိုးကြောက်ဘွယ်တာမပြော၊ ငါကဝိကိန်းအသာ၊ ဟောတော့အခါ။ ။
စောင်းမင်္ဂါ မြတ်ဇာတာမှာ၊ နတ်သမာ မ-တုံးရဲ့လေး။

ခနေ ငြိဟ်စားဟော။

ရေနာဂိန်ဂြိုဟ်ရောက်၊ ဒိုကြောက်ဘွယ်အခါ၊ ခိုဖောက်လဲမသာ၊ ဖုတ်ပြိတ္တာ
နတ်စုံး။ ။နောက်ရပ်ကကံဆိုးဝင်၊ ရန်ငြိုးပင်ခွဲကြီးတွေတုံး။ ။ပူဒုက္ခကိုးကုဇေ၊
ပူအဆွေရရုံးကြိုးမဟေရစ်ထုံးသို့၊ နှလုံးချမကြည်။ ။သတ်ခိုက်ရန်တကယ်များ
ချည်ငါ့၊ နယ်တခြားပြေးထွက်သင့်သည်။ ။ဘေးကန်နှင့် ခွင့်မလည်၊ မြင့်အရှည်
မကြာတွေမယ်လို့၊ ဇတာမေ့ အဘိညာဏ်၊ ဟောချက်ကမ္ပန်။ ။သဘောခက်
ပရိကံ၊ သတိညာဏ်စွဲလေတော့လေး။

ကြာသပတေး ငြိဟ်စားဟော။

ပြိုဟ်ရာဇာဇိဝ၊ အညိကျစားမူ၊ ပလိလှစကားထူ၊ တပါးသူစံကင်း၊ ။စိုးမင်း
မြတ်ပူဇော်မြင်တယ်၊ သူတော်စဉ် ကောင်းတဲ့သတင်း၊ ထာတ်ယာချောင်းမြို့
ကျေးရွာ၊ ပိုးပေးလာမကင်း။ ။ဝတ်ဖြူစွာခပင်းနှင့်၊ ဆင်မြင်းချနွားမှန်။ ။ပစ္ဆိမေ
အနောက်များငယ်က၊ မမှောက်မှားရမည်ကေနံ။ ။သည့်ကိန်းနှင့်ကြိုပြန်လျှင်၊
ငုံညာတန်လေးခူးတဲ့၊ ငွေပွင့်ခူးပန်းစခွာယံကို၊ လှမ်းမယ်တဲ့ပျို။ ။ကျမ်းကျယ်ချဲ့
ဆရာဆိုမယ်၊ ကဗျာချိုရွှမ်းတဲ့လေး။

ဇေယျ ငြိဟ်စားဟော။

ဆိုင်းမကြာ ဘိုင်းရာဟု၊ နှိုင်းစာမှအမှန်၊ ခိုမှားလို့ပြိုဟ်စားပြန်လျှင်၊ ကိုယ်ယား
ယံမလွဲ။ ။သက်ဆုံးခွင့် ငြိမ်ပေထာ၊ စိန္တေယျာကုံးတော့အဖြို၊ ။ရွှအဆက်
ငွေတက်ပြောင်း၊ ရေစက်ရောင်မြူခွဲ၊ ။နေခက်အောင်၊ ပူစွဲလို့၊ တခုထဲလေးနာ။ ။
ပြိုဟ်ရပ်ခွင်မရှောင်ရှားလျှင်၊ နောင်မမှားလှူသိမ့်မှန်စွာ၊ ခေါင်ထားတဲ့ ကိန်းအ

အလာ၊တိမ်းစရာဘယ်မရှိပြီဘု၊ယာယံပရိကျမ်းအလို့၊ဟောလိုက်သည်ကို။ ။
သဘောကြိုက်၊ဘေ-ကြားဆိုမယ်၊ရွှေနားချိုဆင်အုံးကွဲလေး။

သောကြာပြိုဟ်စားဟော။

ရောက်မကြာမြောက်ညာဆို၊ သောကြာသို့စားမူ၊ ထောက်စာလို့သနားကူ၊
တပီးသူချစ်ကံန်း။ ။ ကျွန်ကျေးနှင့် မြင်း-နွား-ဆင်၊ သွင်းညှားဝင် ပေါလိမ့်မ
တိမ်း၊ ။ မြောက်ရပ်ကဝတ်ဖြူစွာ၊ ညွတ်ယူပါမယိမ်း၊ ။ မင်းပူဇော်ခံကြိမ်းရဲ့၊
သိမ်းပေတော့မသေ၊ ပုဏ္ဏားတော်ဆရာများလယ်က လာမမှားပေးလိမ့်မလေ။ ။
ဆုထာတ်သပ် ထန်မိဃ်းစွ၊ တိုးသရေရောင်တင့်လို့၊ ခေါင်မြင့်တဲ့သည်အခါ၊
ဘေးရန်နှင့်ကွာ၊ ။ ရေန်ခွင့်ကြိုလာတယ်၊ ယုံစန္ဒာငွေနန်းညို့လေး။

ပြိုဟ်စားအဟောပြီး၏။

သုံးထပ်ကိန်း။

၄	၆	၇
၆	၇	၈
၁	၂	၃
၅		၄
၅		၁
၆		၇
၈	၅	၇
၄	၃	၂
၁	၄	၆

ဇာတာရှင်၏ အသက်တည်-၈-ခု
စား၊ အကြွင်းကိုမိမိမွေးနံကစ၍ လကျာ
ရစ်ရေတွက်လေ။ ကျရောက်ရာအရပ်-
ပြိုဟ်တွင်ဟောရမည်။

အထက်ပါပုံမှာ ကိန်းချပုံဖြစ်၍(ချရန်လက်မှာ)

အောင်-သဘ-လေ၊ င-နေ-သစ်၊ ဆွဲ-ရှစ်-တောင်၊ ရောက်အောင်ထိုး၊ တိမ်း-နိုး-
သာ၊ မြစ်ညာဝ-ရောက်၊ လွယ်အောင်၊ သောင်-ဖွေး-ဖွေး။

တနင်္ဂနွေပြိုဟ်အဟောစာတမ်း။

ရောက်သက်တည်ထား၊ ရှစ်ခုစား၍၊ ကြွင်းငြားသေသ၊ ကိန်းအရမှာ၊ ပြန်ပြန်
အိမ်။ ခွင်မှာပြုံးမူ၊ ဗုဒ္ဓနောက်ယွက်၊ လာသည့်ချက်ကြောင့်၊ ကိန်းတွက်နာမံ၊ ကြို
ပြန်ဘက်၊ ခွဲလိုကစား၊ သိုက်နေရာကို၊ ဖျက်လာကျိုးမှောင့်၊ ပြိုသောကြောင့်လျှင်၊
တောင်ထောင်ရပ်စူး၊ နဖူးခပ်မောက်၊ နှာရောင်ကောက်နှင့်၊ ဝင်ရောက်လာလို့၊

လူပုဂ္ဂိုလ်မှန်တော်မခံနှင့်ကတော်သောကြောင့် ခိုင်လံလာ၍ သွားရာလမ်းဖြင့် ဒုက္ခ
 မိန်းခါဝင်ထလာပြန်၊ သက်သင့်ခံကာသေကြောကြီးကဲ၊ ဂြိုဟ်ကိုဦး၍ ညွှန်ဆွဲ
 စက်ကိုယ့်ထက်ကြီးသူ၊ ရန်လျင်မှုအံ့ မှတ်ယူသေချာ၊ ဂြိုဟ်သောကြောင့်နှိုးနှော
 ဝေပျော်ပြုစေတုံကာ၊ သတ္တအစစ်၊ သင်္ချာဖြင့်၍၊ ယုတ်ညစ်မိုးသူ၊ ရှိန်ပူအဂ္ဂိကိန်း
 ဖြစ်၏၊ ရင်-ဗဒ္ဒ၊ ပူးတွေကြာသဖြင့်၊ လုဒ္ဒလူညစ်၊ ဆန္ဒနစ်ကို၊ လေးပစ်ကိန်းဆိုက်၊
 ကြိုလာကြိုက်၍၊ ဝမ်းဗွဲရောဂါ၊ ပေးတတ်စွာ၏၊ ဒိသာတောင်ကာ၊ ပါဒလေးဘက်၊
 ထိုင်ကွက်ငါးစွပ်၊ မချွတ်ဂေါဏ၊ ငင်ကလက်ခံ၊ သက်နှံအိမ်နေ၊ သေတတ်ချေ၏၊
 ငြိတေယုတ်၊ ဆင်မှာကုတ်ကာ၊ သာမကြွင်းကျန်၊ ရပြန်လာတ်ချတ်၊ ပူးကိုထုတ်၍၊
 ခြေကုတ် ဝဇ္ဇန်၊ သုတ်တုံပဋ္ဌ၊ ကျန်သေသကြောင့်၊ ဟိရညရောင်မောင်း၊ ရွှေ
 ကောင်းဖကန်၊ ဝင်ရန်မယွင်း၊ ယင်းကြွင်းသာမ၊ ပဋ္ဌသေသာ၊ ပေါင်းလေပါကာ၊
 အဋ္ဌသင်္ချာဖြစ်ပြန်လာ၍၊ ရောဂါဝါယု၊ တွေမှုဘာဘန်၊ ကိုးလွတ်ပြန်မှု၊ ဂြိုဟ်နံရဝ၊
 ရှောင်ရန်ရှိသည်၊ သတိဖြီချပ်၊ စိတ်ဝယ်မှတ်။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်အဟော

ဂြိုဟ်စန္ဒြေခွင်မှာကျသော်၊ ဒါနယချ၊ ပြုရလိမ့်မည်၊ စနေသည်လည်း၊ မတည်
 ထိုအိမ်၊ ခိုလာကြိမ်မှု၊ အိမ်မှာကိုယ်ဝန်၊ သားမွန်ဘွားထစ်၊ ဂြိုဟ်စစ်သောကြော၊
 ဝင်လာကြီးထ၊ မိဂဆရာ၊ အခုကြီးကဲ၊ မောင်မဟန်ဆီး၊ ခရီးသွားရာ၊ တနင်း
 ထာကျား၊ မြွေကိုစား၍၊ ကြွင်းညားပဋ္ဌ၊ ကိန်းအရမှာ၊ နေဥက္ကာ၊ ကိုယ့်ဘဏ္ဍာကို၊
 မေတ္တာ ကျမ်းဝင်၊ မိတ်ဆွေ ပင်လျှင်၊ ချစ်ခင်သောရောင်၊ ဟန်ဆောင် ရုံမျှ၊
 ခိုးစောရနှင့်၊ ခဏလိမ်လည်၊ ခိုးဖိမ့်မည်ဘည်း၊ ပူးဝယ် မယုတ်၊ ကျားနှင့်
 ကုတ်ကာ၊ ကျန်သေသမှာ၊ ဇယထာ်းမြင်၊ ယင်းတွင်ငါးတန်၊ လေးခုကျန်နှင့်၊
 နှောပြန်အရ၊ ကိုးနဝကို၊ အဋ္ဌနှင့်ခွင်း၊ တရကြွင်းသော်၊ မိရင်းဘမ္ပေ၊ ရွှေ-ငွေ-
 ရတနာ၊ လယ်ယာငတ်စား၊ ရေငြားလတ်သပ် နောက်တောင်ချက်က မိန်းမသန္ဓေ၊
 စွဲဝင်နေခြောက်၊ လက်ခံရောက်ကာ၊ ခဏပြုန်းတီး၊ ပျက်စီးဘတ်ငြား၊ အသွား
 အလား၊ ဒိသာဥက္ကရ မြောက်ဒေသသို့၊ ရှောင်ကတားရန် လွတ်ကင်းဘည်း။

အင်္ဂါဂြိုဟ်အဟော

ဂြိုဟ်ကေသရ၊ ခွင်ဂေဟတွင်၊ ပါပတချ၊ ရှိသည်မှုကြောင့်၊ နှစ်ခုကျမင်း၊
 စစ်အင်ကျင်းသော်၊ ဘမင်းစစ်ရှုံး၊ ဤသည့်ထုံး ကို ချုံးရှုထား၊ ခိုက်ပွားရန်စစ်၊
 ဖြစ်ဖြစ်သမျှ၊ ငယ်သူကသာ၊ နိုင်ရာသမျှ၊ ရာဟုဂြိုဟ်၊ ငင်သည်တာကြောင့်၊
 အင်္ဂါရာဟု၊ သည်ရပ်ရကာ၊ မာတုဇုအိ၊ လင်ရှုထင်ရှား၊ ပျက်စားငြားသော်၊
 စကားစေ့ရေ၊ မဆိုလေနှင့်၊ စနေနဂါး၊ ဘားကားအင်္ဂါ၊ ရန်ဆိုင်သေ၍၊ ဒိသာ
 မဖြောင့်၊ နောက်တောင်ထောင့်ခွင်၊ သွားဆင်မြင်သော၊ ရလျှင်ဥပါဒ်၊ ထိပ်ခပ်

ကြီးချို၊ သွက်သဉ်သွေးမှာ၊ သိသာဦးခေါင်း၊ ဖြစ်ဘတ်ရှောင်း၏၊ တကြောင်း
 ငနေ၊ နို့လေအရ၊ ဥဏ္ဍာရီ၊ ကိန်းရှိတချက်၊ နောက်တောင်ဘက်က၊ လူထွက်
 လူဝင်၊ လေးလျှင်တဘန်၊ လက်မခံနှင့်၊ အင်္ဂါရပ်နှင့်၊ သမသတ်မြင်၊ နှစ်ခွင်ဒေသ၊
 အရပ်ကလျှင်၊ ဝင်ထကောင်း၊ ခြေလေးချောင်းမှာ၊ ညှိမောင်းမွဲပြောင်၊ ဝင်ရောင်
 တံခါး၊ ခေံထားနှင့်၊ ထင်ရှားသိဟ၊ နှုတ်ထရာဟု၊ ဗုညးကြွင်းမှုကြောင့်၊ ငင်စု
 လာဘာ၊ ဘောမဇနေ၊ နှုတ်ပြန်လေက၊ တထွေစာ၊ ကြွင်းမှုအမှန်၊ အတွင်း
 ရန်တည်း၊ ရပ်မှန်နောက်ခွင်၊ မဆင်ခြင်လေ၊ ရောက်တတ်ချေ၏၊ ကြွင်းလေဇီဝါ၊
 သေသာစတု၊ နှောပြုအရ၊ ပေါင်းနှစ်ဝကို၊ အဋ္ဌနှင့်ပယ်၊ တခုငယ်ကား၊ ရှာတွယ်
 နိဝါ၊ ဝင်လေးစုတ်ပေ၊ ဘုရားရွာတည်း၊ ရှောင်လေလွတ်ကင်း၊ လက်ခံသွင်းက၊
 မကြွင်းမကျန်၊ ပြောင်းပြန်ပျက်ပြုန်း၊ အိမ်လုံးမွဲတော၊ ခန္ဓာကြွေမည်၊ ရှောင်လေ
 စုက်လာဘ်မကောင်းတည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်အဟော။

ဂြိုဟ်ဗုဒ္ဓင်၊ ရောက်တုံ ခြင်သော်၊ မာဘင်ဆန္ဒန၊ မြူးသင့် ဟန်ကြောင့်၊
 ဘောက်ပြန်ဝမ်းနာ၊ ပေးတတ်စွာ၏၊ တိတျးလျှင်၊ အိမ်ခွင်မတည်၊ ပါလာသည်မူ၊
 တာပီးသူက၊ ငြူစုမျက်ကြွတ်၊ စီးပွားယုတ်အောင်၊ ပြုလုပ်ဘတ်ထေ၊ ဂြိုဟ်စနေ
 ထည်း၊ ခွင်နေ မတည်၊ ဝင်လာသည်ကြောင့်၊ စနေ ထောင့်နှင့်၊ တော်ဖြောင့်
 သမသတ်၊ ထိုနှစ်ရပ်က၊ ဝင်ထလာသို၊ လူပုဂ္ဂိုလ်မှာ၊ ထိုထိုရတနာ၊ အိမ်မှာ
 ရှိငြား၊ ခိုး၍သွားမည်၊ မယုံကြည်နှင့်၊ တလီဆင်မင်း၊ မြွေကိုခွင်းသော်၊ အကြွင်း
 ဘောမ၊ သူရဇ္ဇနှင့်၊ ရောထတုံလေ၊ ဇယနေ၍၊ အခြေလေးခု၊ ငင်မှုဆက်ဆက်၊
 လက်မခံသာ၊ ခံမိပါမူ၊ ဥစ္စာနေ၊ ပျက်တတ်လှ၏၊ ဗုဒ္ဓ-ဂဇ္ဇုန်၊ နှောပြန်တုံက၊ ပဉ္စ
 သင်္ချာ၊ ဖြစ်ပြန်လာ၍၊ နေရာပစ္ဆိ၊ ရပ်ဒက္ခိနှင့်၊ ဥတ္တရိရပ်၊ ဝင်စုက်လာဘ်သည်၊
 ရအပ်သည်နှင့်မလွဲတည်း။ ။

စနေဂြိုဟ်အဟော။

ဂြိုဟ်ရေနတ်မင်း၊ ခွင်ကိုနင်းသော်၊ မြွေမင်းနှင့်ကျား၊ ပူးကားခိုဝင်၊ သုံးဂြိုဟ်
 မြင်၍ စနေလျှင်ဒီး၊ ခိုဦးပေရ၊ ကိန်းကြီးလှ၍၊ မိန်းမအိမ်တွင်၊ သားဘွားလျှင်မူ၊
 လွတ်ပြီယူမှ၊ ဂြိုဟ်သေးကြာကြောင့်၊ ဒေသမြောက်ခွင်၊ အရှေ့ပြင်သို့၊ ထည်း
 ယာဉ်လှေစီး၊ ခရီးလည်းမြင်၊ သွားမိလျှင်က၊ တနင်းလာသောက၊ ပျက်ကိန်း
 ကြ၏၊ နာဂ-နဂါး၊ ပူးကိုစား၍၊ ပူးကားငယ်မြောက်၊ မစားလောက်က၊ အိမ်ရောက်
 ညှို့ချင်း၊ ပူးကျလျှင်းသော်၊ မယွင်းအဋ္ဌ၊ ဂဏန်းရကို၊ စောရနှင့်သော်၊ မိတ်ဆွေ
 တော်၍၊ မင်းခေါ်ပွဲတိုး၊ ဆင်းရဲမျိုးမှာ၊ လယ်ရိပ်ယာမြေ၊ မိပွေဘရင်း၊ ရာဟု
 ကြွင်းကို၊ ဟောလျှင်တချက်၊ နွားနက်-နွားနီ၊ တလီတိမ်စွဲ၊ ရှေ့ထဲမြောက်ရပ်၊

ဝင်လာတတ်ဘိ၊ လက်ခံမိက၊ မွေးမိသခင်၊ အိမ်ရှင်မယား၊ နှစ်ယောက်သားမှာ၊ ကံကားနိမ့်ရာ၊ သက်ခန္ဓာသည်၊ ကင်းကွာချုပ်တတ်ကိန်းဝင်တည်း။ ။

ကြာသပတေးဂြိုဟ်အဟော။

ဂြိုဟ်နတ်ဂုရု၊ ခွင်မှာရှုသော်၊ ရုံးရခိုဝင်၊ ဆင်-ခြင်သော် - ကြွက်၊ ပူးလာရှက်၍၊ ရပ်ဒက္ခိဏ၊ ရှေ့တောင်စက၊ ခေတ္တလယ်ယာ၊ ဥစ္စာမှာမူ၊ ဇီဝါစန္ဒြ၊ နှစ်ဒေသက၊ ရအပ်ဟောဆို၊ အသားညှိနှင့်၊ မုဆိုးဘိုလျှင်၊ ရှေ့တောင်ခွင်က၊ ရောက်ဝင်ခိုသာ မသင့်စွာတည်း၊ ခြင်းရာတဝ၊ ရပ်ဗုဒ္ဓက၊ ဝင်ထသာလို၊ လူပုဂ္ဂိုလ်မှာ၊ ဆံတိုသာတည်း။ ဝေးစွာပယ်ထ၊ ကြွက်ကခြင်သော် ၊ စားလေ့မတန်၊ ခြင်္သေ့ထန်၍၊ စားပြန်လျှင်းက၊ ကြွင်းဒုယကြောင့်၊ ဒါနချိန်ချိန်၊ ပြိုလိမ့်ကေန်၊ ဆဒ္ဒန်ပြောင်မျိုး၊ ကြွက်ကိုဘိုးက၊ သူရဇ္ဇကြွင်း၊ နီဝင်းရတ်ထာတ်၊ ရကြဲတတ်၏၊ နှစ်ရပ်ဒေသ၊ ပေါင်းထေကမူ၊ ဘောမ မြင်ရာ၊ မျက်စိနာနှင့်၊ ရှောင်ကာ မရှား၊ ရှေ့တောင်ပါးသို့၊ သွားမည်ထေရာ၊ ဤခြင်းရာကြောင့်၊ အိမ်မှာရှိဟောင်း၊ ခြေထေးချောင်းသည်၊ ဘေးပေါင်း ဥပါဒ်ဆုံးမည်တည်း။

ရာဟုဂြိုဟ်အဟော။

ဂြိုဟ်အသုရိန်၊ ခွင်မှာကြိမ်မူ၊ ရှိန်ပူပြင်းပြ၊ သူရဇ္ဇနှင့်၊ ဗုဒ္ဓရာဟု၊ ပြိုဟ်တရုတွင်၊ ရာဟုမြင်က၊ မိဘဆရာ၊ မျက်ပါမာန်လိုက်၊ ရန်ခိုက်တဆစ်၊ ထင်ချစ်မယား၊ ဆွဲထားမမိ၊ ကွာစစ်ရှိ၏၊ မိမိမြောက်ချီး၊ သားသွီးလည်း၊ ပုံကြီးမသင့်၊ ဒေါသနှင့်သာ၊ ရင်ဝမ်းမှာထည်း၊ ရောဂါကပ်ရန်၊ ရာဟုနံကို၊ အဟန်ရှောင်ကွင်း၊ ဆင်ဂြိုဟ်မင်းထည်း၊ မယွင်းဝင်လာ၊ တောင်ဒိသာက၊ ဂေါဏာကဏ္ဍ၊ သုနက္ခမြည်း၊ ဝင်လည်းမထွ၊ မုဆိုးမလည်း၊ ဝင်ထမလျော်၊ ဝင်သော်ထာတ်ပေ၊ ဘုရားရွာတည်း၊ ရှောင်ထေပယ်ခွါ၊ မသင့်စွာတည့်၊ တခါရာဟု၊ ဆင်ကိုရှုက၊ ခွင့်မရ၍၊ ဆင်ကထိုးချ၊ ကြွင်းဇယမှာ၊ တောင်မှာမြောက်ပါး၊ ရှေ့ရပ်များက၊ အသားနီပြာ၊ လူတို့လာ၍၊ ရှည်ကြာမကောင်း၊ အဟောင်းစကား၊ ပြောငြားတတ်လှ၊ ဂရုဇ္ဇမင်း၊ ရှစ်ကိုခွင်းသော်၊ အကြွင်းသတ်ကျန်၊ ဖောက်ပြန်စေ့စေ့၊ ခိုးကြိမ်းတွေ့၏၊ အရှေ့မြောက်တောင်၊ သွားမရှောင်က၊ မဟိံသလည်း၊ ခတ်ထကိုက်မိ၊ ခပ်ဂှိသတ္တဝါ၊ ထိတတ်စွာသည်၊ ရှောင်ခွါသည်ရပ်ခန်းဘိတည်း။

သောကြာဂြိုဟ်အဟော။

ဂြိုဟ်ပူးရာဇာ၊ ကြွက်နှစ်ဖြာတို့၊ ခွင်မှာဇုံးရ၊ ဘရဂုဆို၊ ယာယီဂြိုဟ်ကြောင့်၊ သွားလိုခရီး၊ တသီးညွှတ်သည်၊ ရောက်ရာခွယ်တည့်၊ မှူးဝယ်မတ်သား၊ ဖြစ်တုံငြားမူ၊ တိုးပွားအရာ၊ ဒလိဒ္ဓါကား၊ ထယ်ယာမိုးမြေ၊ ရွှေငွေထည်ပင်၊ တောင်မြောက်

ဝင်အံ့ ကြွက်လျှင်နှစ်ချ၊ တွေ့ဆုံမှုကြောင့်၊ ခိုပြုတည်းရောက်၊ အကြံကောက်နှင့်၊
 နှစ်ယောက်မုဆိုးမ၊ နောက်ရပ်ကသာ၊ လိမ်ထည်လာအံ့၊ မေတ္တာနှင့်ပန်၊ ထက်မခံ
 နှင့်၊ တတန်သောကြ၊ ပြိုဟ်ဖိဝကို၊ စားထမထောက်၊ ကိန်းရောက် ဗျည်းချင်း၊
 နွေးဘော်ချဉ်းက၊ ပေါင်းဒသကို၊ အဋ္ဌနှင့်ပယ်၊ ကြွင်းဝယ်နွေးမှာ၊ သူတကာ
 ကြောင့်၊ ဗျာပါသောက၊ ရှိတတ်စွာတည့်၊ ဒါနပြိုဟ်ဤ၊ ဖြစ်ပြန်သည်ကြောင့်၊ လူ
 မည်ဟောဆို၊ သောကြာပြိုဟ်ကြောင့်၊ ထိုသူမယား၊ နေ့ကန်မြောက်ပါးက၊ ရငြား
 ကော်၊ ထက်သင့်ခံလျှင်၊ ဘေးရန်မြင်သည်၊ ရှောင်လျှင်မြေ၊ ချမ်းသာတည်း။

ရှားမီးကိန်း။

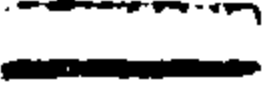
၅	၃	၁
၄		၂
၆	၇	၈

ဇာတာ ရှင်၏ အသက်တည် ၈-ခုစား။
 အကြွင်းကို မွေးနံကစ၍ လကျာရစ်ရေတွက်၊
 ရောက်ရာ ပြိုဟ်အိမ်တွင်- သမသတ် ရိုက်၍
 ဟောလေ။

ချရန်ထက်၊ ။ မိုး-စွဲ-အုန်း-ခါ-ရွာ-တုံး-သာ-ထွ။

ဟောရန်အကျဉ်း။

- (၁-၆၊ အုန်း-သာ) ကျသော် သူအိုယာယီယူလေ။ ယာယီရွှေ့ပြောင်းရချေမည်။
- (၂-၄၊ ခါ-ထွ) ကျသော် ကောလီ စုတ်ကြီးယူလေ။ စုတ်ကြီး-လာဘ်ကြီးများ ဝင်ချေမည်။
- (၃-၇၊ စွဲ-တုံး) ကျသော် စော-ထွေ၊ နွဲ-နောင်း၊ စုတ်ကောင်းနဂိုရ်ယူလေ။ စုတ် လာဘ်များဝင်၍ ရွှေ့ပြောင်းရန်မလို။
- (၈-၅၊ ရွာ-မိုး) ကျသော် ရှားမီးတွင်ကျ-မရထာယူလေ။ ဘေးရန်ရှိ၍ ရှားမီး ပူဇော်ရမည်။

စန္ဒရီကိန်း

၄	+		၂	၁
၁		၄	+	၂
၂	၁		၄	+
	၂	၁		၄
+		၂	၁	၄

(ဟောရန်ယူပုံမှာ)ဖော်ပြပါ ကိန်းအရ တနေ့-၅-ပိုင်း၊ ပိုင်း၅ ဟောလေ။ အထက်နှင့်အောက် ၁-ရက်က-၅-ရက်ထိရေတွက်၍ ဆုံး၍ အစကပြန်၍ကောက်၊ ၁၀-ရက်ပြည့်လျှင် အရင်းစတုကိုပြန်၍ကောက်၊ အသက်ကောစေ အလိုမရှိ၊ ရောက်နေအားနီးစဉ်အတိုင်းကြည့်၍ဟော။

ဟောစာတမ်းစက်လေးလုံးအဟောလင်္ကာ

စက်လေးလုံးအခါ၊ မေးရောက်လာသော်၊ မဟောသိဝ၊ ဂူဝဥမင်၊ ပြင်ပထွက်မူ၊ ကိန်းနှင့်တူ၏။ ပိုက်ထူသစ်ဝါး၊ အဖျားအကာ၊ ရှိလေရာ၏။ ဝေဖြာဆို ထက်၊ လက်တွင်ဖြူမဲ၊ ကိုင်စွဲတမူ၊ အဖြူလက်ျာ၊ အမဲမှာမူ၊ ထက်ဝဲဟူ၏။ ငြင်းမူတရား၊ ကြက်ထောင်းငြားမူ၊ အသားဖြူကို၊ နိုင်လိုလူက၊ မှီကပ်ခသော့၊ မချမယွင်း၊ သတင်းစကား၊ ကြားသည်မှာမူ၊ အသားဖြူမှာ၊ ကြားသည်မှန်လှ၊ သွားထခရီး၊ ဝေးနီးပြားလျှင်ဖြူထွေးနီဝါ၊ လာဘ်ပဏာနှင့်၊ ဆွေညာတူကွဲ၊ တွေကဲ့ရလိမ့်၊ သွားထလေရာ၊ ခရီးမှာကား၊ မကြာသုံးရက်၊ ရောက်မည်ဆက်ဟု၊ ပျောက်ပျက်ဥစ္စာ၊ မေးတုံသမူ၊ ရလိမ့်ဟူလော့၊ ထို့တူသသွန်၊ ကွန်-ကျဲ-နွား-မြင်း၊ ပျောက်ပျက်လျှင်းသော်၊ မယွင်းအခြေ၊ စေရေးတထောင်၊ မြောက်မှာမချွတ်၊ ရှိထတ်မှန်စွာ၊ မကြာလေကြ၊ ရ၏မထွေ၊ ကွန်-ကျဲပျောက်မူ၊ မြောက်သို့ရှာလေ၊ ရှေ့နှစ်ရက်နှင့်၊ သုံးရက်တိုင်ခါ၊ ရလိမ့်သာတည့်၊ နာသည့်သူမှာ၊ မေးရောက်လာသော်၊ ရွာနတ်ဒက္ခိဏ၊ ရပ်ဒေသမှာ၊ မိန့်ဩဇာနှင့်၊ လျှင်စွာပျိုမှ၊ ချမ်းသာရမည် မှန်သွစက်လေးလုံးအဟောတည်း။

ကြက်ခြေအဟောလင်္ကာ

ကြက်ခြေအခါ၊ မေးရောက်လာမူ၊ သူဒိုထင်မယား၊ ငပြေးသွားဝင်ရာ၊ ထင်ရှာမရကိန်းဝယ်ကျ၏။ ပိုက်ထူသစ်ပင်၊ ဖျားလျှင်မြေကြီး၊ ၀ သီးကြက်မှာ၊ ထောင်းပြန်ပါက၊ စစ်ထိုးစသည်၊ ည့်မြဲသသူ၊ နိုင်လေဟူလော့၊ ထို့တူဖြူမဲ၊ ကိုင်စွဲ၍သာ၊ မေးရောက်လာသော်၊ ဝါမဟာထွေ၊ အဖြူပေတည့်၊ ကြားလေစကား၊ အသားမဲသူ၊

ပြောမူမှန်လှ၊ ခန့်ပျောက်လည်း၊ အနောက်အရပ်သို့၊ လူညှိပို့၏။ မချိုဆက်ဆက်၊
 ရှေ့ကိုး ရက်တွင်၊ ရမည်ထင်၏ ကျွန်လျှင်ကျွဲ-နွား၊ ခိုးသွားပျောက်ရှာနောက်ရပ်
 ကသာ၊ လူညှိပြာ၏။ လက်မှာဆက်ဆက်၊ ရန်ရက်ကြာ၊ ရမည်သာတည့်၊ သည်
 ကလွန်ထ၊ အတိတမူ၊ ဒါနချလှ၊ သဘောဖြူလေဘု၊ ထို တူတသီး၊ ခရီးသွားမြောက်၊
 ရောက်မရောက်ကို၊ ရှေးကောက်ဆင်ခြင်၊ ရန်ကြီးမြင်၏။ လျှင်လျှင်မလာ၊ အတန်
 ကြာလိမ့်၊ ရောဂါကပ်ငြိ၊ မေးသည်ရှိ သော်၊ တစ်နောက်ပါး၊ သွားရှာပေးဖြစ်တတ်
 ချေ၏။ ဘမ်းလေအိမ်နတ်၊ စွဲမှတ်သတိ၊ ကိုးကွယ်ဘိလေဘု၊ ပစ္စိမဒေသာ၊ နောက်
 ရပ်မှာသို့၊ ပစ်ပါဆိုခြင်၊ ချမ်းသာမြင်သည်၊ မှတ်လျှင်မလွဲ၊ ကြက်ခြေတည်း။

ကွက်ထပ်အပောလကံခံ။

ကွက်ထပ်အချိန်၊ မေးလာကြိမ်သော်၊ ဣန္ဒြေရဓ၊ မာဃသိကြား၊ အံကစား၍၊ နိုင်
 ငြားသောသွင်၊ ကိန်းနှင့်ယှဉ်၏။ မှတ်ခြင်ဘခြား၊ သစ်ဝါးထောင်မှ၊ ကိုင်စွဲပြုသော်၊
 ထောက်ရှုမယွင်း၊ ရင်းအောက် ပျားထက်၊ ဝဲနက်ယာဖြူ၊ ကြက်ဖြူ-ကြက်နက်၊
 တရားယွက်က၊ သဗ္ဗထောင်းမျိုး၊ စစ်ထိုးအောင်ရာ၊ မအောင်ရာနှင့်၊ သိသာရှင်း
 လင်း၊ ဝိစိကင်းအောင်၊ လင်းလင်းသိလို၊ မေးလာဆိုမူ၊ သားဖြူနိုင်ထုံ၊ အမဲရှုံးလိမ့်၊
 တထုံးငွေကြေး၊ ပျောက်၍မေးမူ၊ လူအသားဖြူစိမ်း၊ ယူထိမ်းထားလေ၊ မြောက်မှာ
 ပေရှင်း၊ တထွေဘဝ၊ ဒါသက္ကန်ပြေး၊ အဝေးမရောက်၊ အနောက်တောင်မှာ၊ ရှိလေ
 ရှေ့၏။ လျှင်စွာချက်ခြင်၊ အပြင်းလိုက်လေ၊ နှင်ရက်ပေဘည်း၊ လွန်လေမချ၊ ရှားမရ
 တည်း၊ မှန်လှတခါ၊ ခရီးမှာမူ၊ ဖြူနီလာဘ်၊ ဘယကွေကွင်း၊ ကိုယ်တွင်းဗဟိ၊ ဘေး
 မထိတည့်၊ မရှိစကား၊ သေသည်ကြား၊ နည်း၊ မမှားတို့ပါ၊ လာသည်မှာမူ၊ မကြာရ
 တက်၊ ထမင်းချက်ပါ၊ ကြားသည်မှာမူ၊ အသားဖြူက၊ မှန်မူစကား၊ ရှောင်ရှားလူ-
 နတ် အမှတ်တချက်၊ စကားပျက်ဘည့်၊ မရှက်မထွေး၊ သူနာမေးလေ၊ ဘုတ်ဘန္တေ
 နတ်၊ တောင်ရပ်မြောက်ပါး၊ သွားမိငြား၍၊ ဘမ်းစားဘိလေ၊ ခေါ်တစ္ဆေကို၊ ပစ်လေ
 ချက်ခြင်း၊ ရောဂါကင်း သည်၊ ရှင်းရှင်းလွတ်အံ့လွယ် ကူတည်း။

ဇက်နှုခုံး အပောလကံခံ။

စက်ထွန်းနှစ်ဖေါ၊ ကျလေသော်လျှင်၊ မနောဟရိ၊ ဆင်းသိင်္ဂီသည်၊ ကြာနီရေကံ၊
 ပျော်စံကစား၊ ကိန်းနှင့်ငြား၍၊ ပျောက်သွားဥစ္စာ၊ ရှေ့ဒီသသို့၊ ထွက်ပါမကွက်၊
 ရှေ့နှစ်ရက်နှင့်၊ သုံးရက်တိုင်က၊ ရပါလိမ့်မည်၊ မရသည်မူ၊ ဆုံးပြီဟူရှင့်၊ အဖြူ
 အမဲ၊ ထက်ဝဲအညို၊ ရှိ၏ဆိုလေဘု၊ ထိုထိုသစ်ဝါး၊ အပျားထက်မှာ၊ မှန်စွာ တ
 ထောက်၊ အောက်မှာအရင်း၊ တိမ်းမယွင်းတည့်၊ ကျွဲ-မြင်း ကျွဲ နွား၊ ရှေ့တောင်
 ပါးသို့၊ ခိုးသူပို့ငြား၊ ကြက်တရားသစ်၊ ကြွေအံ့ပစ်က၊ စောင်းတမ်း စသည်၊
 အတည်တည်မူ၊ အဖြူကနိုင်၊ မှတ်ပိုင်တနဲ့၊ အမဲရှုံးဘွယ်၊ တသွယ်ကြောင်းရေး။

ကျွန်ဝယ်မေးသော်၊ မ-နူးခဏ၊ ဝယ်ကြပါလေ၊ တထွေတရေး၊ အဝေးစကား၊
ကြားရတမူ၊ အသားဖြူဖြူ၊ မှန်၏ယူသော၊ ထိုတူတသီး၊ ခရီးသွားမူ၊ သုံးခုကဟူ
၏၊ နာမူရောဂါ၊ ရှေ့ပြုဗွာသို့ သွားရာသိသတ်၊ ရောဂါကပ်မူ၊ လူရုပ်နှင့်သာ၊ ကြက်
ရုပ်မှာလည်း၊ ဖြူစွာထမင်း၊ ငါးဆုတ်သွင်း၍၊ ပိုခြင်းမှန်ရောက်၊ ရောက်သည့်ရော
ဂါ၊ မိန်းမမှာမူ၊ ပျောက်မည်ဟူ၏၊ ပုဂံသမ္ဘာ၊ အနာပျောက်ခဲ၊ မညွတ်သွေတည်း။

စက်တလုံးအဟောလင်္ကာ။

တလုံးစက်မှာ၊ သူမေးလာသော်၊ ပြည်ဗာရာမှာ၊ အာဏာကြီးဘိ၊ ကျော်ခေါင်
ထိသည်၊ ပေါ်ရှိသာဒါမနုဿ၏၊ မံသခေါ်ငြား၊ လူအသားကို၊ စားထနည်းယူ၊
ကိန်းနှင့်တူ၏။ စိုက်သူသစ်ဝါး၊ အပျားပေါ်ရှိ၊ ဘေဠိအရင်း၊ အယူသွင်းထော့၊
ကျွန်-ခြင်း နွားကျွဲ၊ ခိုးခြံနောက်တောင်၊ အထူးဆောင်၍၊ အမောင်လိုက်ထေ၊
ဘောင်ရှိပေသိမ့်၊ ရပ်နေဝေးကွာ၊ ဉာတကာဆွေများ၊ သေသည် ကြားလည်း၊
မမှားကုန်ပြီး၊ ထာပြီစကား၊ သတင်းကြားထည်း၊ မမှားပုံသေ၊ ယူအပ်ပေ၏။
တထွေဖြူမဲ၊ ကိုင်စွဲ၍သာ၊ မေးရောက်လာမူ၊ အဖြူလက်ခဲ၊ အမဲလက်ျာ၊ ကြက်မှာ
အနက်၊ နိုင်ဘက်ဘာသည်၊ ကြားသည်စကား၊ အသားမဲက၊ မှန်မချတည့်၊ ပျောက်
ရှဉ္စာ၊ မိန်းမမှာသို့၊ ရှာထေမကွက်၊ ခြောက်ရက်တိုင်က၊ ရပ်မ့်မှန်ပြီး၊ ခရီးသွားမူ၊
မလာဟူ၏၊ သူနာမေးငြား၊ နောက်တောင်ပါးသို့၊ သွားရှာမိသတ်၊ တောင်ပို့နတ်က၊
မိကပ်မဆုတ်၊ လူရုပ်နှစ်ဖြာ၊ ဖြူစွာထမင်း၊ သုံးဆုတ်သွင်း၍၊ ယင်းသည်ရပ်သို့၊ အပြီး
ပိုမှ၊ ချမ်းသာရမြဲ၊ ကျွဲ-နွား-ပျောက်မူ၊ လူ အသားမဲ၊ တန့်ယူတတ်၊ နောက်တောင်ရပ်
သို့၊ ပိုထားချေခါ၊ ဟောမိုးရှိ၏၊ ဆိုဘိဘရား၊ မှတ်ငြိမ်းမှု၊ အသားမဲသူ၊ မှီမူ ရှေ့နေ၊
အောင်တတ်ချေ၏၊ ငါးထွေစက်ပုံ၊ သိမ်းခြိုခြင်း၊ ခြား၊ ဟောခဲထေးသည်၊ ဤကား
စက်တလုံးအဟောတည်း။

ပဉ္စကသင်္ကန်းချရန်နှင့် ဟောရန်အဆိုချုပ်လင်္ကာ။

တနေ့တွင်သာ၊ ချိန်ခါယူချက်၊ ပဉ္စလက်ကား၊ နေထွက်ဝိသ၊ သတ္တစတုကိုးခု
နေဝင်၊ ဆင်၊ ခြင်မပျက်၊ ဤခြောက်ချက်ကား၊ စဉ်ကားထားမှာ၊ အ-ဣ-ဥ-ဇ-ဩ၊ သ
ဘောပိုက်ကြီး၊ ဤငါးလုံးကို၊ သိမ်း-မသွေ၊ မဇ္ဈဇိတ်၊ အင်္ဂါထက်စ၊ အောက်မှာ
သောကြာ၊ သူရိယနှင့် မြေ က်မှာမူ၊ စန္ဒ-ဘူပင်၊ အောင်နှင့်စနေ၊ မှတ်ထေရက်ဗ၊
ဤသို့ချမှတ်ဟောသွားဟော၊ အကြောင်းပြန် သော်၊ ထက်စွန်အောင်သွား၊ ခြောက်ပါး
မဇ္ဈ၊ သက်တံအောက်-ထက်၊ ပွင့်လျက်သွားခြင်း၊ အတွင်းစဉ်၊ နေချေချက်၊ ဣ-
ထက် အင်္ဂါ၊ ဥ-မှာ သူရား၊ ဣန္ဒာရ၊ ဇ-တွင်ရှ၊ ကရုဏ်၊ ဩချစ်ဟောလော၊ သဘော
မှ ကသား၊ အ-သား-အ-ဖြူ ဣ-မူအနက်၊ ဥ-ထက်အခွဲ၊ ဇ-တွဲအနီ၊ ဩ-ဘိအပြာ၊
လယ်ချာအသေ၊ ဘောင်နေအကန်း၊ အောက်ဘန်း အပြေး၊ နိုင်ရေး မြောက်ပါး။

ထက်ကားမင်းပင်၊ ယူတတ်ချင်က၊ သဘင်ပွဲပေါင်း၊ ထောင်းထိုင်းအောင်သည်၊
များမြောင်လူတို့မရှုံးတည်း။

	ထက်-မင်း ၃-ဂီ		(တဘက်ပါပုံမှာ)နေ့အ လိုက်ချရန် နေရာ-ကျသော အရပ်၏ အကျိုးနှင့်-နေရပ် တို့ဖြစ်သည်။
မြောက်-နိုင် ၄-ဟူး-၂-လာ	အထယ်-သေ ၅-တေး	တောင်-ကန်း စနေ	
	အောက်-ပြေး ၆-ကြာ-ခွေ		

ချရန်အက္ခရာ	နေ့ချဟော	အဆင်း
အ	၂-၁	အဖြူ
ဧ	၃	အနက်
ဥ	၁	အဖွဲ
ဇ	၄-၅	အနီ
ဩ	၆	အပြာ

(တဘက်ပါပုံမှာ)ချရန်-
အက္ခရာ၊ ၎င်းအက္ခရာ အ
လိုက်ယူရန် နေ့နှင့် အက္ခရာ
များ၏အဆင်းတို့ဖြစ်သည်။

ချဟောချရန် အချိန်။

ခန့်ထွက်မှဘဝ်း-၂၀-ထိ(ဝါ)	၆-နာရီက-၈ နာရီ-၂၄-မိနစ်ထိ	ပဌမအခါ
ဘဝ်း-၂၀ မှာဘဝ်း-၇-ထိ-	၈-နာရီ-၂၄-မိနစ်မှ-၁၀-၄၈-	ဒုတိယ
ဘဝ်း- ၇-မှာဘဝ်း-၄-ထိ-	၁၀-၄၈-မှ။ ၁-၁၂-	တတိယ
ဘဝ်း- ၄-မှ ဘဝ်း-၉-ထိ	၁-၁၂-မှ။ ၃-၃၆-	စတုတ္ထ
ဘဝ်း- ၉-မှာနေဝင်ထိ-	၃ ၃၆ မှ။ ၆-နာရီ၊	ပဉ္စမ

အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာများ၏ ဝတ္ထုများ

အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာ	ဝတ္ထုအမျိုးအမည်	အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာ	ဝတ္ထုအမျိုးအမည်	အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာ	ဝတ္ထုအမျိုးအမည်	အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာ	ဝတ္ထုအမျိုးအမည်
အေ	ဝတ္ထု	အေ	ဝတ္ထု	အေ	ဝတ္ထု	အေ	ဝတ္ထု
ဇ	ဝတ္ထု	ဇ	ဝတ္ထု	ဇ	ဝတ္ထု	ဇ	ဝတ္ထု
ဇ	ဝတ္ထု	ဇ	ဝတ္ထု	ဇ	ဝတ္ထု	ဇ	ဝတ္ထု

ပဏ္ဍိတကြီး၏ ဝတ္ထုများ

အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာ	ဝတ္ထုအမျိုးအမည်	အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာ	ဝတ္ထုအမျိုးအမည်	အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာ	ဝတ္ထုအမျိုးအမည်	အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာ	ဝတ္ထုအမျိုးအမည်
ဇ	ဝတ္ထု	ဇ	ဝတ္ထု	ဇ	ဝတ္ထု	ဇ	ဝတ္ထု
အေ	ဝတ္ထု	အေ	ဝတ္ထု	အေ	ဝတ္ထု	အေ	ဝတ္ထု
ဇ	ဝတ္ထု	ဇ	ဝတ္ထု	ဇ	ဝတ္ထု	ဇ	ဝတ္ထု

ထောက်ခံပေး ပိတ်ပင်မှုကာသနီကျမ်း။

ပဋိပက္ခပေးပေးခြင်းအားပေးပေးခြင်း

ပဋိပက္ခ	ပဋိပက္ခ	ပဋိပက္ခ	ပဋိပက္ခ	ပဋိပက္ခ	ပဋိပက္ခ
အ	အ	အ	အ	အ	အ
ဇ	ဇ	ဇ	ဇ	ဇ	ဇ
ဇ	ဇ	ဇ	ဇ	ဇ	ဇ

ပဋိပက္ခ	ပဋိပက္ခ	ပဋိပက္ခ	ပဋိပက္ခ	ပဋိပက္ခ	ပဋိပက္ခ
အ	အ	အ	အ	အ	အ
ဇ	ဇ	ဇ	ဇ	ဇ	ဇ
ဇ	ဇ	ဇ	ဇ	ဇ	ဇ

။ဒေါစေးကခပ်၊စေးနွံဗလလယေဉ်ဂ

၂၉-ဂဉ်ဂ	၂၉-ဆိဟဝ	၂၉-ထွေထ	၂၉-ထွေခဲ	၂၉(၇)နိခဲခဲ
၉	၉	၉	၉	၉
၉	၉	၉	၉	၉
၉	၉	၉	၉	၉

အထက်ရစ်ကြိမ်နေဟော။

၁။ ။ထက်အကျဟွင်မှာ ကာလပဉ္စာကို၊ ယဉ်ကဗျာ ချိကြူးလို့၊ ကြင်နူး
 ဘွယ်၊ ချိုငြိမ်ပေစွ၊ ဆိုမိန့်ဟန်။ ။ဂြိုဟ်မြတ်ကယ်ငါးဖြာ၊ ရှိလေရာဝယ်၊ ဝိဒေ
 ဟာညွန့်၊ ထက်ဆုံးနံ၊ ကုန်လျှင်သ၊ ညာကျွန်မာလ်ကု၊ ဥကင်ငူမှာ၊ နှစ်ဆူစက်ရန်၊
 ကညာတော်နံချိနံ၊ ကြံသရွေ့အောင်မြင်သည်၊ ဗန်မျက်ရှင်၊ ဝေဘူကျောက်
 ကယ်သို့၊ တွန်းတောက်ပလျှံ။ ။ပျောက်ပျက်ကယ်တိမ်သည်၊ မဟိ-ဂေါဏ-
 မြင်း-ဆင်သွနှင့်၊ ထီး-မများမြောင်၊ ကျေးကျွန်ပေါင်လည်း၊ ဝေးအောင်မလည်၊
 ရှေ့ဥဒည်က၊ မိတ်ရည်နံတု၊ ချစ်ကျွမ်းသူတို့၊ ကြည်ဖြူသာယာ၊ ပျံ့ဆောင်ယူလာ
 လိမ့်ဟု၊ မှာသွေသံငယ်၊ ဝေဒလ်ကျမ်းကြီး ကိန်းပုံတံ့။ ။သူငယ်ရယ်ပျို ဗွစ်၊
 နာသည်ဖြစ်ထဲ၊ ဖြူနှစ်ကယ်ဥစ္စာ၊ ရတနာကို၊ မာတာ-ဘဒင်၊ ခမယင်က၊ လွတ်စင်
 ဥပိန်၊ ငါးရက်ငယ် ပြတ်ပါလိမ့်၊ ငင်လာတ်ကယ် စုတ်ရွှင်၊ ဖြောင်မာတင်မှု၊
 ကြံအင် သွင်းယို၊ စွယ်လကျောတို့မြဲပ၊ ခုတ်ခိုတဲ့ရာသီကို၊ ပြည်ပူရီ၊ မငြိမ်သက်
 နိုင်ငံ၊ ဖုံးပျက်ရာခဲ။

၁၂။ အထက်ရစ်ကြိမ်နေဟော။

၂။ ။ကြည့်လို့သာ လှင်းတော့တယ်၊ တိုင်းပြည်ငဲ့ တည်ယောင်လျှင်၊
 ရှည်ယခေါင်စည်ကားအံ့၊ တရားဋိုင်-နွှင်ရိုးမျိုး၊ စစ်ထိုးအောင်။ ။ရက္ခထောင်သူ၊
 ကံဟောင်းငယ်ကူသည်၊ ရှက်ဖြူလှေတက်၊ လမ်းယာယီခက်ပေလိမ့်၊ မြိုင်နက်
 ကယ်ကြီးနယ်၊ ရှာကြံသူကြွယ်တတ်တဲ့၊ ရာရှယ်တဲ့မင်းမြှောင်မှာ၊ ကျင်းဆောင်
 ရောင် စလွယ်ထီးငယ်နှင့်၊ ကြီးမြင့်ဥသျှောင်၊ ခရီးငယ်ကွာကွေ့မလာနေသည်၊
 ကြားလသေးငဲ့၊ ယဉ်ကျေးနွဲ့တဲ့လေးနဲ့ဇာဘာ၊ ငင်အှုလွှာကို၊ ကြင်စားရေးနတ်၊
 မင်ဆေးစုံသတ် ပဲ တံ့လယ် ပိကယ်သာပြင်၊ နှာသူတွင်လဲ၊ ပုံယင်သီးနံ၊ ကျိုလုံး
 သာလျှံတော့ပယ်၊ မှန်မနှောင်၊ ညည်၊ ထက်ခေါင်နံသင့် ကြိုက်သူ နှံ။ ။အိုသူ
 ငယ်-ရွယ်-လတ်၊ နာများ တွယ်ကပ်သျှင်ကောင့်၊ ပြတ်ပြတ်ကယ် ကင်းစင်၊
 နှိဒသင်ဟု၊ ကြာဘင်မရှည်၊ ထိုရက်ငယ်ကြည်မြဲပ၊ သောင်းပြည့်နယ်၊ ချက်ချာ
 မှာ၊ ညဏ်စကြာ၊ ဗဒင်ရပ်တွင်မှာ၊ ကမ်းခတ်ပေမို့။

၁၃။ အထက်ရစ်ကြိမ်နေဟော။

၃။ ။ညာယံတက်မှာ သန့်ရက်ကယ်မြင်လာ ဖျင်၊ သေနက် ဂုဏ်နှမ်းလို့၊
 ဘိုနန်းတည်မှားချေကာ၊ ရန်များဘွယ်၊ ။ဘုရားငယ်ဆိုင်ခို၊ မမြိုင်လိုသည်၊
 ရက်ပိုရှည်ချောက်၊ ကျွန် နွေးငယ် ပျောက်လျှင်ကောင့်၊ ရထောက်ကယ် ဝေး
 ရှည်၊ ရန်မှူးမြို့စည်လတ္တံ့၊ ကုန်သည်တို့ရေးခွင်မှာ၊ ရွှေငွေစဉ်၊ ပုံယင်ပေါပါလိမ့်၊

တောင်တောင်ငယ်ကုန်သွယ်ကြလဲ၊ ကြဉ်းကရန်ကြွယ်။ ။ မာတင်မိုငယ်၊ နှစ်စုံ
စက်အောက်၊ ပဏ္ဏာရောက်လဲ၊ အာသောက်ကယ်ညီညာ၊ ရန်ဒိုးငယ်ခွါသည်၊
ကောသရာသို့၊ ရဲမာန်ဖျိုနှင့်ဖျိုကြက်သရေ၊ ကြင်းသံ-ရှေ့ထောက်တဲ့၊ သပြေ
နယ်မှာ၊ နေ့နယ်ရာမင့်ခေါင့် စကြာရ-ကညာငယ်လှိုင်း၊ မရံသိလဲမြီရှိကြွေးဘင်၊
မရဲပိုင်ကို၊ ထောင်းလျှင်ငြင်းခုံ၊ ခင်းကန်ခဲ၊ ဘေးကြိုလူထု၊ နာဥပဒ်လဲ၊ ရက်
မြတ်ကယ်မကြွယ်၊ ပျောက်ငြိမ်းလွယ်လိမ့် အိုရွယ် သာယာ၊ နာပြန်လှလည်း၊ တူရူ
ပက္ခာ၊ တောင်ထက်ဂျာကာ၊ မှင်စာမိက်ကယ် ခေါ်စာကိုရွယ်ရေ့ထင့်၊ သက်ငယ်
သူ၊ နာသူကို၊ နတ်ဥရူဗာလိကျွေးလို့၊ ပေးပို့ကြပါ။

မြောက်ရပ်ငြိမ်းနေဟော။

၄။ ။ ကုန်ကျွန်းတွင်မှာ၊ ရှုတ္တန်းနံတူလျှင်၊ ရန်သူတို့ခေါင်နင်းလို့၊ အောင်ခင်း
ငယ်ဆင်ရေနှင့်၊ ပြည်ရွာမြေ တည်ထားလျှင်လှ၊ စည်ကားမည်။ ။ ရေကြောင်း
ငယ်ပြင် ကြွယ်၊ ကြည်းမလွယ်သည်၊ နည်းငယ်ယုတ်လျော့၊ မြဲသိ ထိုင် ကြော့
ပါတဲ့၊ ဆင့်တော် စွယ်ဖြူ။ ထက်ဝဲကိုယူရမည်၊ ပြင်သူ ဘုဒြိုငြင်သည်၊ ရတ်ခို
ဝင်၊ ထိုမာသတင်မှာ၊ သောကထွေသည်။ ။ ကြိုင်စရာငယ်၊ လင်ကွာဆင်ရ၊
မင်းမှာခဲလဲ၊ မြို့ပြယာဉ်ညင်၊ ရက်ဖျိုးမြင်လို့၊ ကြွေးဘင်ဆင်ပြေ၊ ရန်မပွေသည့်၊
မှန်စေမဘောက်၊ ခရီးမြန်ရောက်သာလိမ့်၊ ပြေးပေါက်ကယ်ကင်းစင်၊ ကျွန်-မြင်း-
ဆင်လဲ၊ မြောက်ခွင်ဒေသာ၊ လိုက်တွေနည်းရှာစမ်းတော့၊ ကြာမရှည်သည်၊
သာကြည် လျှင်ဆော၊ ရံတွေ ပီလိမ့်။ ။ လူအိုငယ် ပါပ၊ နာထကလဲ၊ ဥတ္တရ
ဌာန၊ စားဘွယ်မှန်နှင့်၊ နေ့သန်မှန်၊ ချိန်၊ ထွန်းထိန်ထိန်ကို၊ နှိုးလိမ်ခေါ်ခွက်၊ ဘုတ်စာ
ပက်လို့၊ နှုသက်ကယ်ငယ်ရွယ်၊ နာသူငယ်လည်း၊ ပြုပြယ်စေခြင်၊ တွင်းမြေစာ
ယင်ပြီးမှာ၊ နိုလွင်တဲ့သပြေကို၊ မွေးမာတား၊ ချီခဲငယ် ဆွဲမှတော်ချိန်။

အလယ်ရပ်ငြိမ်းနေဟော။

၅။ ။ ချယ်လို့သာသန်းတော့တယ်၊ လယ်နန်းမြေစုံငယ်၊ ပြည်ရွာဘုံတည်
သိမ်းလျှင်ထ၊ ရှည်ငြိမ်းစွာ။ ။ နေရပ်ကယ်ပြည်ရွာ၊ ပြောင်း လှည့်ငယ်ခွါသည်၊
ပြန်လာလေ့၊ ကံနိုးနိုရိရမွေ့ပေမို့၊ ရန်ငွေမထိန်၊ စစ်မျက်နှာမှိန်လှချသို့၊ ဉာဏ်
လိမ်နှင့်ကပ်ခိုသည်၊ တရားဆိုရှည်မပြီးလေဘု၊ ကြီးစွာဗျာပါ။ ။ ကြိုင်သသူ
ငယ်၊ လျှင်မူခန့် ရှည်ခွဲရလျှင်၊ ပျောက်ရှာတိတ်စဉ်၊ သက်ညာဉ်ဘုံ၊ ဘကြည်မကွေ၊
တလည်လည်နေတတ်ကဲ့၊ ရက်ရေငယ်ကွာသော်၊ သေနာပိန်ချိုးလို့ ဆုံးတိုင်
အံ့။ ။ စည်းစိမ်ငယ်မဖွံ့၊ ရှေးကံညံ့လဲ၊ တည်တံ့ဘော့မည်၊ ခရီးသင်္ဃာ၊ ဝေးရှည်
ကန္တာ၊ လွန်ငေးငယ်ကွာသည်၊ ညီပြာသူ၊ ကြောင့်၊ လမ်းမတော်ထောင့်ချသို့

ပေါ၊ပူဆောင့်ပူဆာ၊ ကြီးငယ်နာမူ၊ချမ်းသာခဲချေ၊ကြွေးမြေမှာ၊ ပြေကောင်းငဲ့ ၊
ဝေဒညွပါရဂူငယ်၊ဆိန်တဆူတန်းခွန်ပိုက်ပေရိ၊သောင်းထိုက်ကျော်နံ့။

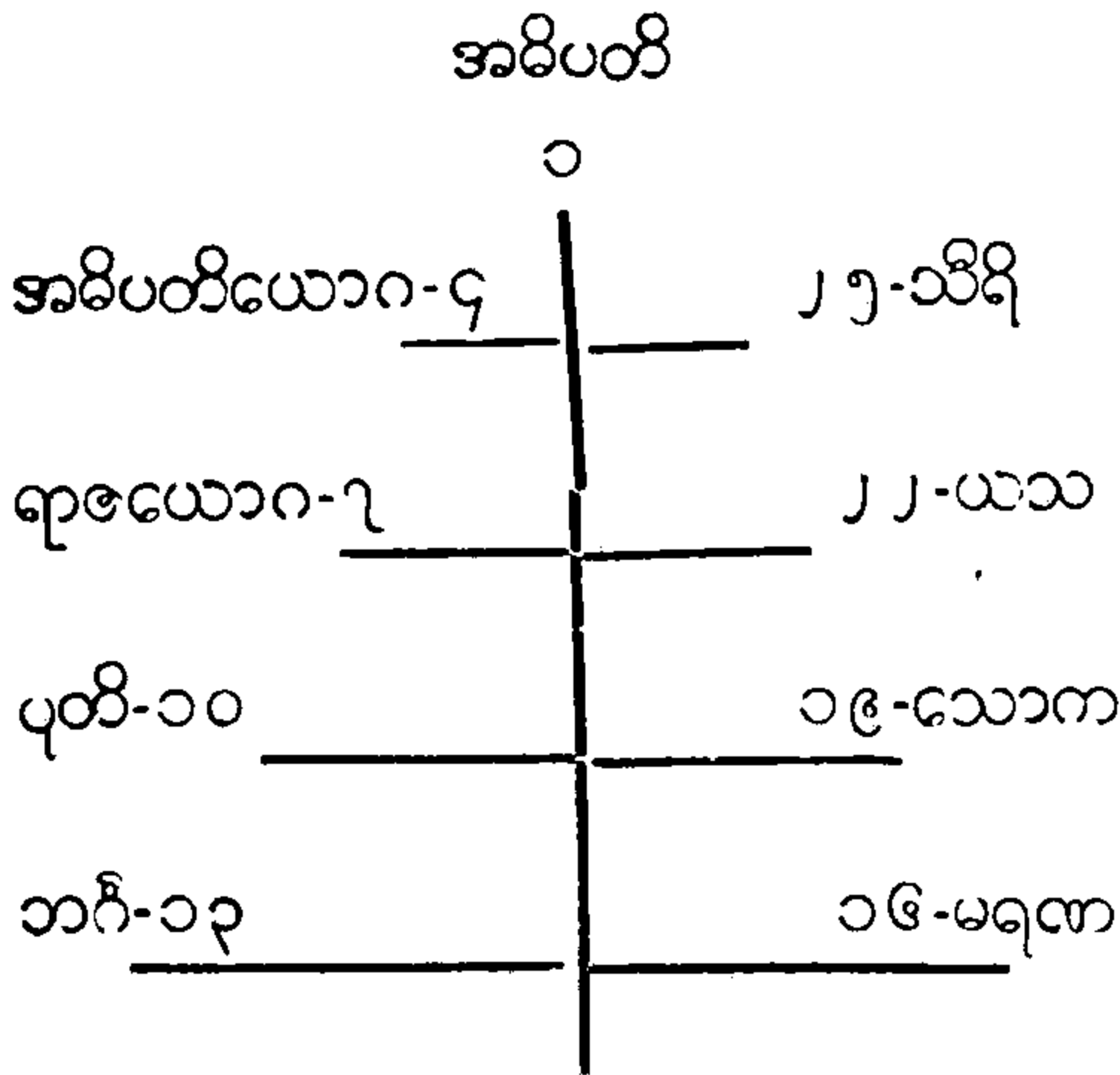
အောက်ရစ်ကြိုဟ်နေဟော။

၆။ ။တောက်လို့သာစန်းရ၊အောက်ခန်းနံ့ကြိမ်လျှင်၊ဉာဏ်မပိန်၊ ကံဆုတ်
ချည့်၊ သူယုတ်မာမျက်ဆီးလို့၊ မှကြီးကျယ်။ ။စစ်ဆိုးငယ်မဖွယ်၊ ဆိုင်းငန့်
ငယ်တွယ်သည်၊ ကုန်ဝယ်မတည့်၊ ကြွေးအသိုပြည့်နိုင်ထု၊ ပတ်လှည့်ကြဉ်း
တောင်း၊လမ်းယာယီ၊ရှောင်အုံးတော့၊ပြောင်နာဂရတ်ဝင်မှာ၊ ရွှေပြည့်ရှင်ပူပင်
ပျိုးထေထို့၊ ညှိုးကြိုချည့်မယ်။ ။ရှောင်ခွါငယ်သွေသည်၊ ရှာဘွေမရ၊ ပျောက်
ပျက်ကယ်ပမည်၊ထိုမှနွား-ကျွန်၊ သက်ရှိဝန်တို၊နောက်စွန်ဒိသာ၊ ပျော်နေထိုင်ပါ
လိမ့်မည်၊ ရှာစလွယ်သည်၊ ရက်ကယ်ရနှစ်နှင့် ရတန်ငဲ့။ ။ဥစ္စာသက်ခဲ၊
ပျောက်ပျက်ခဲမူ၊ ငှက်ကဲ့ချေပြီ၊အသားနီနှင့်၊နောက်ဆီကလူ၊ ဆောင်ထေယုလဲ၊
ရှေ့တူရက်တွင် ရကြိမ်းမြင်လို့။ ။ထယ်ပြင်ယာမြေ၊ လုပ်ဆောင်ရှာဘွေကြံ
တယ်၊ မေတောင်သူ၊ ခေတ်ကံငယ်၊ လုပ်သီးနံ့၊ သည်ခါချိန့်အောင် တိုးလိမ့်
မယ်တဲ့။

ကြိုဟ်နေ ၅-ကွက်ကြော် ၅-မျိုးအရှုံးအနိုင်ဟော။

၇။ ။ရပ်မစဲပြီဘု၊ကြက်ပွဲမြေပြင်ဝယ်၊ဘော်ငွေစဉ်ကိုင်သုံးလို့၊နိုင်ရှုံးမှာ
ထိမ်းစေထို့၊ခါချိန်းပုံ။ ။အ-အကွရာ၊ ကြက်ဖြူငယ်ပါသည်၊ ဣ-မှာမနက်၊ဥ ဇွဲ
ကြက်ကယ်နှင့်၊ဇ-ကွက်ကယ်နီလွင်၊ဩ ပြာညိုစင်လှဘယ်၊ ထယ်ခွင်ကကြက်
ကိုင်မှာ၊ ချက်မပိုင် သေကြေဆုံ၊ စစ်နှင့်ကြို၊ တောင်ညာခွင်ဝယ်၊ မမြင်ကြက်
ကားနီး၊ အောက်ကွက်ခန်းတွင်၊ လိုက်ပမ်းငယ်မဒို့၊ နောက်ညောင်းငယ် ချိုလို့၊
နီအောင်ပြေးထွက်၊ မြောက်ယံ ကြက်မူ၊ ငွေချက်ကယ် နီနိုင်၊ ကြယ်ထောက်
အောင်နိုင်ဘမ်းရိ၊ ကံခိုင်လုံသည်၊ သူဖြူပါပေရိုး၊ သူရယ်ဖြင့်၊ ။ထက်ဘွေ
ငယ်ထုံစက်၊တိုင်ကျော် ကြက်မူ၊ပြိုင်ဘက်ကယ်မဒို့၊ဇမ္ဗူဒီဝယ်၊ ထောကီမကိုင့်၊
မင်းရာသာထိုက်ပေငဲ့၊ အမြိုက်ကယ်ဘဆူ၊မင်္ဂလာမူရဟယ်၊ ဇမ္ဗူရစ်ကြိုးခိုင်
မှာ၊စိန်ချည်တိုင်၊သန္တာညွောက်ကယ်နှင့်၊ထားထောက်ပေထင့်။

မူလဇာတာကိန်း။

ဇာတာရှင်၏ သက္ကရာဇ်ကို တည်။ ၁၂-ခုနှစ်၊ ၂၇-နှင့် စား၊ သေသကို အဓိပတိတိုင်မှ ၃-ခုစီ တိုး၍ ထက်၁ ရစ်ချ၊ အသက်ကို ရေတွက်၍ ကျရာတွင် ဟောသေ။

တရကြွင်းဆိုစီထူပုံ။

ဟောဇာတာဇာဓိပတိယောဂဆိုစီဟောရန်လက်ခံ။

ငွေဇာတာအိမ်၊ ဝေလာဟိန်၊ ဝေဒါဂ္ဂိန်နန်း၊ စက် ၁၂-ခွင်၊ ခွါဒသဝင်ဝယ်၊ ခါအစဉ်လှမ်းကြတယ်၊ ဆန်းပေ့ မန်းလေ့၊ ကျမ်းမတွေ့သူတို့၊ ပြကတေ့အလို၊ တိုင်ဆယ်ပါးမတော့၊ ကြားလို့ သးစိုရေ့၊ ဆိုဆိုသမှု၊ ပိုပိုစမိ၊ အထကားစကား ဉာဏ်မရှိယျင်၊ ဟန်ထိအောင်ကြားနိုင်ဘု၊ ပတ္တမြားစိန်ပွင့်၊ စံကဝေက၊ မှန်နဘေ နှင့်၊ ဉာဏ်အခြေချင့်ပြီး၊ သုံးသုံးကိုးဆင့်၊ ပတ်လည်ထပ်ပါတဲ့၊ အဓိပတိ၊ ရွှေတိုင် မြတ်၊ ဉာဏ်ရဟတ်ကြားခဲ့မည်၊ ဘွားကောဇယ၊ ခွါဒသနှုတ်၊ သတ္တဗိသ၊ ကုတ် ပြန်က၊ သေသကိုအဓိပတိ၊ သုံးခုစီတိုးပါလို့၊ ကိုးပါးလှည့် အဓိပတိ၊ အဓိပတိ ယောဂ၊ ရာဇယောဂ၊ ပုတိ ဘင်္ဂ-မရဏ သောက-ယသ-သိရိ-စဉ်တိုင်းမတော့၊ ဉာဏ်လှိုင်း၍သိပါရေ့၊ ထိုအဂ္ဂိကိုးခန်းတွင်၊ အဓိပတိမှာ၊ အကယ်ခရွင်း၊ ရောက် ခဲ့သော်၊ ဝင်းပင်းတောက်ပလွင်ဘွမှာ၊ မြတ်ဇိနေ၊ မာန်အောင်ခန်းဟာမိ၊ ပွင့် ထမ်းမည်မချ၊ လူမျိုးစဉ်ဟုတ်ပြန်က၊ ဖြူတုတ်တုတ်ခင်ကညာနဲ့၊ သဗ္ဗာမှာအသာ နွဲရန်တို့၊ စုတ်ပလဲဖြာခဲ့သကို၊ လူအိုမှာဖြစ်ပြန်က၊ ဖြူစွာထာဘ်သပ်၊ ရှေ့နောက် ထပ်ချပ်၊ သည်နှစ်ရပ်က၊ ဆက်ဆက်မျှ၊ မရဘဲလွဲလို့ များ ပ-ကဲ့သော်၊ သည် ဆရာပညာ၊ ဘာပြုလို့ မှတ်တော့မတုံး၊ ထက်အဖြတ်ခံပမယ်၊ ရွှေနှယ်ငွေနှယ်၊ အသွယ်သွယ်ဝယ်လို့ဝယ်၊ ရောင်းလိုရောင်း၊ မ သမာထူတို့ဖြူစူလို့ စောင်းသော်

လဲမသောင် တာ အခင် ငြိမ်းကျော်လို့မို့၊ တိုင်ခိပတိကို၊ ဉာဏ်ရှိတိုင်း ဟော
ပြန်က၊ဟောဆိုရန်များလှဘယ်၊ဘေးကြားဆိုရမကို။

အခိပတိယောဂတို့၌ ဟောရန်လင်္ကာ။

တသွယ် ထိုမှ၊ အခိပတိ ယောဂသို့၊ ကျပြန်လျှင် တခန်း၊ ထက်ရတနာ၊
သတ္တဋ္ဌ၊ ထွ်မြဲကံစွာ၊ခံမြန်းတဲ့ကိန်းခမ်းနှင့်ကြိုလာ၍၊ အိမ်ယာခမ်းနား၊ ဥစ္စာများ
ပွားမည်စင်စစ် မနေ့ ရှိသမျှပေါသည့်နေ၊ ဇောတိကခေတ်ဟာမို့၊ လူချစ်လူခင်
မြင်မြင်သမျှ မနှင်ပါနှင့်အုံ၊ တန်းငုံးနှင့်၊ ကျပ်သုံးဒဂါး၊ အပြားရေဘို့၊ အကြောင်း
မတန်၊ ဘလေင်း ဆန်အောင်၊ ဒေါင်းသံနဲ့ ငေါက်နိုင်၏၊ အနောက်မြောက်၊
အရှေ့တောင်၊ မဖြူမညို၊ အမူပိုတဲ့၊ အပျိုကြီးကို ရှောင်ရမည်၊ မရှောင်လျှင်
တချက်၊ ပိုက်ဆံတွေ အကုန်လျှောပြီး၊ ဒေဝဟောထွက်ဘတ်၏။ ကိုယ့်ထက်ငယ်
လူတသောက်က၊ ယုံသောက်အောင်ကား၊ နှုတ်များချိုချို၊ မှီခိုပါရစေဆိုလျှင်၊
ထိုသူကိုလက်မခံနှင့်၊ သဒါပြန် ဂျန်းဆခွင့်အောင်၊ အထွက်ကောင်းကြံတတ်
သတဲ့။ ။

ရာဇယောဂတို့၌ ဟောရန်လင်္ကာ။

တထွေတဖန်၊ ရာဇယောဂကို၊ ကိန်းအကျမှန်ကဲ့လျှင်၊ ဝေယန် နန်းငှ၊ သတ္တ
ဋ္ဌာနတွင်၊ ဘုရားသျှာကို၊ သိကြားဘို့၊ ချိုဩစာနတ်ကြဇုသီးကို၊ ကပ်လှလျှင်
မအေးဘူယ်များ၊ မြတ်ဝမ်းတော် အလားတွင်၊ နှစ်ပါး ညှိနှောင်း၊ တဖုသ-
ဘလ္လိကတို့ လှူဒါန မုန့်များကို၊ မြတ်ဘုရား သုံးဆောင် ခါမှ၊ ထွန်ဘုန်းခေါင်
အားရှိတော်မူသတဲ့၊ ကိန်းအရှိသည် အနေကြောင့်၊ ချစ်ဆွေအများ၊ သားမယား
နှင့်၊ ခိုက်ပွားရန်စ၊ ငွေခနမှာတော့၊ ရရကုန်ကုန်၊ ဖုမလုံသောကြောင့်၊ ပူပူတွေ
တရာနှင့်၊ မနေသာဒုက္ခ၊ ခုသမသာ၊ သုခတဝက်၊ မညိမ်သက်၊ ပိတက်များဘွယ်၊
နီစပ်စပ် လူသူနှင့်၊ တရားမှုများ ဘွယ်တတ်သတဲ့၊ ပြောဆိုဘွယ်၊ ဆင်ချင်ပါမှ၊
ဗျာများအင်အပူမတဲ့၊ စိတ်တွေက၊ အဖန်ဖန် များတာကြောင့်၊ အင်မတန်ဖြင့်၊
မကောင်းသလေဘု။ ။

ပုတိတို့၌ ဟောရန်လင်္ကာ။

တကြောင်းပုတိ၊ စန်းအာယု ထိကဲ့သော်၊ မာဘလိ နတ်သား၊ ဝတိက
သက်လာ၍၊ ရထားဝင်းပြောင်၊ မြင်းတထောင်နှင့်၊ ကြဉ်းဆောင်အပြီး၊ စောနေမိ
ဇနိန္ဒာဟု၊ ဝိထိလာ မင်းကြီးဘု၊ နန်းထီးနှင့် ဝေးကွာ၊ ရထားနှင့် ခေါ်ပင့်တုံး၊
ဝတိမြင့်သီဟာသို့၊ ပိရှာသည့် အနေကြောင့်၊ ရပ်နေရွာသား၊ လူအများနှင့်၊
စကားမတဲ့၊ ကဲ့ရဲ့တစောင်း၊ အပေါင်းမညီ၊ မအိမသာ၊ တရွာသို့ပြောင်းရဘို့၊

ဗေဒင်ကြောင်း ထာကဲ့သို့၊ အနာအဖျား၊ များစွာတွေတတ်၊ ရှာတွေလတ်လဲ၊
ကြတ်ကြတ်မမြဲ၊ မှီခိုသူတို့အပူနဲ့ တွေ့တတ်သတဲ့၊ မြောက်အရပ်က၊ ၀၀တို့တို့၊
လူပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့်၊ ပြိုပြိုငြင်ငြင်၊ ကိုယ်မရွှင်၊ ဆိုခြင်သူနှုတ်သတင်းနှင့်၊ ပုတီးခင်း
ရန်စင်ပမထား။ ။

ဘက်တိုင်ဟောရန်လက်ခံ။

တပါးဘက်၊ စိတ်သစ်၊ ဝင်ကြွသို့၊ မဟာဇနက္ကမင်း၊ ပင်လယ်တွင်း၊ သင်္ဘော
ပျက်ကိန်းကြိုလို့၊ ကုန်စည်ဖောက်ကား၊ မဝယ် ငြားနဲ့၊ ငါးပါးမှောက်၊ သဒါထန်
လို့၊ ရန်နဲ့တွေ့ရှိမယ်၊ ဗျာဓိကထပ်ပို၊ သူ့မယား၊ စကားမဆိုနဲ့၊ ထွားညှို့
တင်ကော့၊ အနောက်တောင် အရပ်က၊ မြို့မတတ် ချောလိမ့်မည်၊ ဗိတ်ကျော့
ကိုယ်ကျော့၊ ရာဂမြူး ဆော့တတ်သည်၊ အသော့လျှင်မြန်မြန်၊ အရှက်တကွဲ၊
အကျိုး နဲ့အောင်၊ မွဲဇာဘာ ဖန်ဘတ်သတဲ့၊ ဉာဏ်သတိချုပ်၊ အနေရတ်နိုင်မှ၊
အမှန်မယွင်းရန်ကင်းမည်။ ။

မရဏတိုင် အဟောလက်ခံ။

ထိုမှတစ်ခမ်း၊ နန်းမရဏသို့၊ စန်းအာယု၊ ပူးခဲ့သော်၊ ပျော်မြူးရေသူ၊ မှိုင်းတ
သိမ့်သိမ့်၊ လှိုင်းဘမြိမ့်မြိမ့်၊ လှိုမ့်လှိုမ့်သူ၊ ဗူးဂျမ်းဆောင့်၊ မဟာသမုန်၊ ဝဲဇလုတ်၊
အိုးဘယ်မြုပ်၊ မှောက်တုံးက၊ ထောက်ပါရမီ၊ မကြောက်မရှုံ့ နောက်မတွန့်အား၊
ညွတ်ချီထက်စုံ၊ သည်အကျ၊ အဏ္ဏဝ၊ ရန်းလွယ်ပြန်၊ ဆားငန်သမုန်၊ ဝဲဇလုပ်၊
ဥပုသ်ဒိဋ္ဌ၊ စိတ်အကြံ၊ နိဗ္ဗာန်ရည်စူး၊ မင်းဇနက်မှာ၊ ရက်သတ္တာချာချာကူးလျက်၊
အထူးဆင်းရဲ၊ ခင်မေခလာ၊ ရင်ရွာလွှာနှင့်၊ ပိုက်ခါနဲ့၊ အမြက်နဲ့ကြို၊ ပူမှာပါ၊
ကြမ္မာဘန်လို့မို့၊ ကုဏ်သိမ်နွမ်းထွ၊ ပင်ပန်းစွမို့၊ ရောဂါထက်ပွ၊ မသေကြွင်း
သော်လဲ၊ မင်းဘေးတဝ၊ စောရအဂ္ဂိ၊ ဗွတ်မင်းသား၊ ပြာရထားဒိသကဲ့သို့၊ မချို
ဝေဒနာ၊ သေတတ်စွာသတဲ့၊ ရတနာကို ပူဇော်ကာ၊ အတော်ဖြင့် ပေါလိမ့်၊
တွေးသတိဉာဏ်ကျလို့၊ ကြီးသူကိုခ၊ ရမတဲ့။ ။

သောကတိုင် အဟောလက်ခံ။

သောကနန်းအိမ်၊ စန်းအကြိမ်မတော့၊ ဒေဝိဒ္ဓမီးမာဃသည်၊ အသူရာသီး၊ သုဇာ
တာရှုကြည့်ခါဒိုးပြီး၊ သူအိုကြီးဆရာတင်လို့၊ သုဇာတာမြင်တော့၊ ငယ်ကျင်မဲ
ညာဂမူးဟာမို့၊ ပန်းကုံးကိုလည်တွင်ခသောခါ၊ သုဇာဘာကညာထွကို၊ မိုးခ
ဃာယူဆောင်လို့၊ နတ်ဘောင်မှာရှုမငြီးအောင်၊ မိဒုရားကြီးအရာ၊ သနားတဲ့ကိန်း
ဟာမို့၊ ဆရာမိဘကြီးသူတို့၊ မ၊ ရမည်၊ အတော်ကအကြီး၊ ငြောက်မပိုးပေဘု၊
နောက်ပိုးဖြင့် ကြီးပါဇဲ့၊ ခရီး ကုန်သွယ်၊ သွားဟော့ ထာတော့၊ ကြံစည်

တိုင်းကျော့ပါဠိ၊ ငွေသောစ အပြည့်ကြွယ်၊ စမ္ပာယ်တိုင်းရစ်၊ လူမြင်တိုင်းချစ်
သောကြောင့်၊ အပြစ်မိမ္မိ၊ သည်အရေးကို တွေးလို့သာ၊ ညစ်ကြုံရာ၊
စိတ်ထောဘကြောင့်၊ သောဘရန်ဖန်၊ အဘန်ဖြင့်ရှိထေဇံ။ ။

ယသတိုဒိအဟောလင်္ကာ။

မဝေးဆန်စ၊ နန်းယသသို့၊ စမ်းကျအလို၊ အနောက်မှာဘခါ၊ သုံးရတနာ၊ ဝဋ္ဌာ
ဦးနှိမ်၊ အကျိုးစီးပွား၊ လွန်များပြား၊ ပွားအရှိန်နှင့်၊ သိန်သရေမြင့်၊ ကိန်းအနေတင့်
သရီ၊ များဖြင့်ဥက္က၊ ဘောဂရာ၊ ဆောစွာယချ၊ မိဗ်းသို့လဲရွာ၊ လိုရာရာ၊ ထိုခါ
စုတော့မယ်၊ ပဒုဏ္ဍိကြာ၊ ရေပမာ၊ ဇွောသုခ၊ သားရော-မယားရော၊ ကြားမပြော
ဘုဒေါနအဆီ၊ မွှေးဘပြန်ပြန်၊ လေရန်နှင့်သေန်ကြည်၊ မှီခိုစလောက်၊ အခြံအရံ
အတန်တန်၊ ကံဖန်လို၊ မောက်မတဲ့၊ မကြောက်နဲ့ သည်ဘခါ၊ ဇမ္ဗူမြိုင်ဝှမ်းတိုက်
တကျန်း၊ ထွန်းတေဇာ၊ ကြေညာဘိဘောင်း၊ များမယ်ပွားမယ်၊ ထားစလွယ်နဲ့၊
မင်းဝယ်ချောင်း၊ သူကောင်းစစ်ဖြစ်စစ်ရှိသေးသည်။

သိရီတိုဒိအဟောလင်္ကာ။

စမ္ပာယ်တခန်း၊ သိရီနန်း၊ စန်းအထက်မတော့၊ မြတ်သမ္ဘာထူး၊ ကမ္ဘာဦးသူတို့၊
စိတ်ကူးတိုင်းတွေး၊ အပေါင်းကြီးသောကြောင့်၊ ဗျာပါဒီးပွေတုံး၊ ဆုံးအမှာသိ၊
ဘဂ္ဂုဏီ၊ ခြည်ထထောင်ပွင့်၊ ရှောင်ရှိန်ငယ်လင့်၊ စွင့်စွင့်ငွါးငွါး၊ ထင်းရောင်ခြည်
ဖိတ်ခါမှာစိတ်ပျော်ပါးသတဲ့၊ ကိန်းအခြေအနေထမ်းပါဘိ၊ ဆန်းလို့သာကြူရော့
ကရို့၊ မတူပိုင်ဘက်၊ လူသာမန်မတော့၊ အမွေဆက်ကြီးမယ်၊ ကုန်သည်သားမွေး၊
လူတဝေး၊ မွှေးလို့သားကြူ၊ မော်အပေါင်းနှင့်၊ ပျော်ကောင်းအောင်ရလိမ့်မတဲ့၊
ဘောဂခနံ၊ သူဌေးသားမှန်ပါက၊ ဘွဲ့များကိုရတန်၏၊ မင်းထံစစား၊ မင်းယောကျာ်း
မတော့၊ ရွာဖယား ရွာထီး၊ ထားစမြောင်နဲ့၊ ခါးတောင်ဒိုးပြီး၊ မင်းကြီး အရာ၊
သားတော်မှာဖြစ်ပြန်က၊ ကန်နိဂျပ်ရုံ၊ မန်ဒလိတ်၊ စံဘိသိက်ယုံရမတဲ့၊ ကိန်းအကြို
တကယ်နိတ်သောကြောင့်၊ အစိတ်ကိုဖွေမရှာဘု၊ ရွာထားကိုင်မိုလ်မင်းများ။

ခာရေးတော်ကြီးနော်ရထာသီဟရေး
ယိုးဒယားရင်ပုံဟောတေးတော်။

၁။ မူသခေါ်သက္ကရာဇ်၊ ဇက်နှုတ်၍ထားပါ၊ တဆဲ့နှစ်ဘုဇ္ဇာစယ်၊ ကျန်လေ
ရာအဟော၊ တကြွင်းမှန်ကွဲပါလျှင်၊ ထန်းပင်မှာဘွားတဲ့သဘော၊ ဘုရားထကာ
နက္ခတ်ဝင်၊ ကြွက်ရုပ်ပင် မှန်သဘော၊ ကုန်သွယ်လယ် သာဝ ပြောလို့။

မင်းစိုးသော် ကပ်မတော်၊ ကျိုးမမြင် ထန်းပင်ထောက်လျှင်၊ မိဗန်း ကောင်း နွေ
ချောက်နိုင်ထုနွှာ၊ မုသိကနာမံ ပေါ်သည်၊ ရှာဉာဏ်သော်ရှိငြားဝဲ၊ ကုယ်အား
နှင့် ချင့်ချိန်ပြန် များကြည်ညိုရန်၊ သူ့တို့ကိုယ်တို့ကျိုးနှစ်ဘန်ကို၊ ရိုးအမှန်ဖြောင့်
သားပါရုံထေး။ ။

၂။ ။ နှစ်ချမြင်အုံးပင်ဘွား၊ ထုန်းခင်အားမှတ်ရာ၊ ကျောင်းတကာ နက္ခတ်
ပါသည်၊ နွားရုပ်သာ မှန်ထွာ၊ မင်းစိုးခ မလျှော်ဘယ်၊ ကျေးဇူးနော် ရှိတုဆိုရာ၊
ကူးပန်းလို့ ကုန် သွယ်၊ တောင်သူဝယ်တော်ပ၊ ဆင်အခြင် မှော်မြင်ဆ၊ ပေါ်
ထင်စွလှပြည်၊ ကြံစည်ကာ လှင်ဆောင်စားလျှင်၊ ကျိုးစီးပွား ခံတတ်သည်၊
ကတညကတဝေဒီ၊ သွေဖီဒ်ငြားရုံ၊ သူတပါးနှင့် နှောဆက်ဆံ များသိမ့်
ခိုက်ရန်၊ စဉ်းစားချက်အတန်ဘန်ကို၊ သူဘကာ ရှုံ့နှင့် လှထေး။ ။

၃။ ။ ဟောပါထေ သုံးချကြွင်း၊ ဘွားရင်းတဲ့ ကညင်ပင်၊ ဘိသူးနက္ခတ်
အမြင်မှာ၊ ကျားရုပ်ပင်ဆိုစမြ၊ မင်းစိုးဖြစ်ဆရာခေါ်ခံလျှင်၊ ငယ်နာမံပျောက်သိမ့်
မဆုံးဝ်ဏိဇူတောင်သူ၊ ရှောင်တော်မူအမြ၊ ကျိုးမထင်အင်ခွင့်နိမှာရုံ၊ သည့်ပြင်
လွဲကြံပါ၊ ဆရာဆို ဘဟာ ထွက်စေတော့၊ အာဏာစက် ကြီးလှသည် ကာ၊
ရွှေကျားခင့်သညာမှာ၊ မြင်မြင်ဘကာ ရှုံ့င်ပလို့၊ ဟိတ်တန်းခိုးနှင့် နှင့်အကြံ၊
ကြီးတဲ့ဒေါသမာန်၊ ထောဘပွါလို့ သမားလုပ်ပြန်လျှင်၊ သူနာတာဘန်ငေါက်ငန်း
ပံလိမ့်ထေး။ ။

၄။ ။ ကြွင်းသေသာထားစရာ၊ ဘွားသမှုပင်လက်ပံ၊ နတ်ထိုးနက္ခတ်မှန်၊
စန္ဒရကံယံမင်း၊ ပရိယေသနုတယ်မပူ၊ လွယ်တကူစားရမဲ့ခင်း ရှေးမြို့ငွေသပြာ၊
သေချာစွာ ထုတ်သွင်း၊ သူလိုလျှင် လက်ငင်းပ၊ ပေးကမ်းခြင်း ရက်ရောစွာ၊
ပင်ဆက်ပံ ဂဠုန်စိုးဘာရုံ၊ ဟိတ်တန်းခိုး ကြီးမြတ် စွာ၊ သီးပွင့်တဲ့ ချိန်အခါ၊
ငှက်များစွာခိုနှုံးသို၊ ထိုးညှပ်ဥပမာ၊ နှိုင်းဆသူပါ၊ ဖေါ်အပေါင်းနှင့်ပျော်ကြောင်း
ရှာကျေးဇူး နယ်မှာရှိဘူးဆိုဖို့ ထေး။ ။

၅။ ။ ငါးချမြင်သစ်မ်းဘွား၊ ဇော်ဂိများနက္ခတ်ပါ၊ ရေနဂါးဘုဒဂါ၊ မင်းစိုးမှာ
ခသမ်း၊ မကြာထု မြန်စွာငယ်၊ ကော်ငယ် မင်းဖြစ်မဲ့လမ်း၊ ကုန်သွယ်ခြင်း
တောင်ယာ၊ ရှောင်ငယ်ပါတန်း၊ ကျိုးမထင် ပင်ပန်းမည်ကြောင့်၊ စီးပွားငမ်း
မမြင်၊ လိုချင်ချင်ထောဘနှင့်၊ ဒေါသများကြီးမြတ်သသည်၊ ပညာဂုဏ် ဇာတိ
အင်မှာ၊ နာဂိ နှင့်မြီးမောက်လို့၊ တန်းခိုးဘောက်ဟိတ်ကြီးစွာ၊ မြစ်တတ်ထွပါ၊
ဆွေမျိုးထက်၊ တံပိုးသာသည်၊ ထွန်းကားစွာဖြစ်ပါလိမ့်ထေး။ ။

၆။ ။ ခြောက်ချမြင်ပင်ပေခမိ၊ ဘွားအတိပညာကံ၊ တုရားတကာနက္ခတ်မှန်၊
ရုပ်သန္တန်ငြိငန်း၊ ကုန်သွယ်ခြင်း လယ်ယာ နှင့်၊ ဘယ်အခါ လုပ်တော့မပန်း၊
ကျိုးပေးရုံမြတ်ပါ၊ မြတ်စရာခွင့်လမ်း၊ မင်းစိုး နှင့်ပတ်မထွမ်းထေနှင့်၊ နှမ်းစေ့ခန့်

ကျီးမထင်၊ မင်းဆိုလျှင် ဆယ်အိမ်ခေါင်းတောင်မှာ၊ ကောင်းစားခွင့် တယ်မမြင်၊
ဆွေမျိုးထက်ထွန်းကားအင်မှာ၊ ဥစ္စာရှင်ခံငြားလို့၊ သူ့အားအလိုလို၊ ရှက်တတ်
နဂို၍၊ မျက်နှာဝဲလို့ စကားဆို၊ များမပိုအိုနဲပါထွေး။ ။

၇။ ။ ကြွင်းသတ္တာကွက်အဟော၊ ဌက်ပျောတဲ့ဘွားအင်၊ တောထွက်ခန်း
ရဟန်းမြင်၊ နက္ခတ်ပင်မှတ်သား၊ ရုပ်အသာဝေလောမှာ၊ ထွေရာရာရှိဘူးပလား၊
ဖြောင့်မတ်ကဲ့စေတနာ၊ ပေးကမ်းဆုထက်ဖွါး၊ သူလိုလျှင်ချန်မထားပါဘု၊ အားရ
အောင်ယူစေ၊ ကိုယ်ဆိုက မရချေသည်၊ ဓနငွေကုန် ကျရဲ့၊ ဆံ့ဘဝ ဤလူရွာ၊
များခွဲနဲ့ထားသူတပ်၊ တော့မထင်စားရာ၊ ခင်ဗျားမှာအကြောင်းပထေး။ ။

၈။ ။ ရှစ်ချမြင် ကသစ်၊ ဘွားတုံလစ်မှန်စွာ၊ ရုက္ခစိုးနက္ခတ်ပါသည်၊ ဆိပ်ရုပ်
သာထင်ရှား၊ မင်းခလို ကုန်သူ ယ်လျှင်၊ ကျေးဇူးဝယ်ရှိလိမ့်အများ၊ လယ်သုပ်က
တော်လျှော်၊ စီးပွားနှော်သင့်ငြား၊ ဆိပ်ကညာဖြစ်ငြားသော်ကြောင့်၊ မပေါမရှား
မှတ်ရာ၊ ကျေးဇူးကို လွန်သိတတ်၊ တည့်မတ်တဲ့သူပေပါ၊ အတ္တပရကျီးနှစ်ဖြာကို၊
သည်ပိုးကားတေးဆလို၊ မဝေးရသမ္ပစဉ်၊ ရှိကအစဉ်၊ သမာဓိနှင့်ဇာတိအင်၊
နက္ခတ်တွင်ပါရင်းရဲ့လေး။ ။

၉။ ။ ကြွင်းနဂါ ကိမ်းလဲလျှင်၊ ဝိနွေမှာဘွားအင်၊ ဟန့်မံ နက္ခတ်တွင်သည်၊
မြောက်ရုပ်ပင်ခေါ်မြ၊ မင်းခလျှင်သူကောင်းတော်၊ ပေါင်းနားခောင်းနှော်ရလိမ့်
မလဲ့၊ မှုခင်းကိုကြိုးရှက်ဆောင်၊ မင်းမျက်တောင်ရှိပါ၊ ကုန်သူယ်လယ်ယာထဲ၊
မျက်နှာလွဲ နှိုင်းခြင်၊ သူ့မှုကို ဆောင်ကြဉ်းလဲ့၊ ကိုယ့်မှုတော့ ဆောင်မမြင်၊
ရှဲရင့်ခြင်းည တွင်၊ လိမ္မ အင်ရှိတတ်သူရဲ့၊ ရှေ့ရပ်ကနေမည် မှု၊ မချကော်၊
နောက်များကမြင်ခဲ့ န်လျှင်၊ နက္ခတ်ပင်မှန်ဘူးဆိုဖို့လေး။ ။

၁၀။ ။ ခုတဆယ်ကြွင်း၊ ဟော၊ သင်္ဘောတဲ့ဂါနိ၊ ငင်ရက္ခခါဒိ၊ သွားပြန်ဖြို
မှန်လှ၊ သက္ကောဒေဝးကွတ် ဖြင်၊ ကြက်ရုပ်ပင်ဆိုရမည်ပါ၊ မင်းဖြစ်တတ် ကံပါ၊
ဝါဏိဇ္ဇာ တော်စွာ၊ တောင်သူမှာ မော်ရရဲ့၊ ပေါ်အင်ထွ မှတ်ပါ၊ ဆရာဆိုလုပ်
မနှေး စနွှင်း၊ အကျိုးပေးစီစ ဝေးရမည်သာ၊ ဆွေမျိုး ကိုမကုံးစားရာ၊ ခို ကုံးစရာမြင်
ဘူးပါ၊ ကိုယ့်ခူးကိုယ်သာချွန်၊ တွေးဆညဏ်လွန်၊ ရဲရင့်ခြင်းဂုဏ်တန်းခွန်မှာ၊
လူရည်မှန်ဆိုထောက်ကဲ့ထေး။ ။

၁၁။ ။ ဆယ့်တစ်မြင် ကြာပင်ဘွား၊ ကြာဘက်ဆောင်းကားမှတ်ပါ၊ ဒိသာ
မောက် နက္ခတ်မှာ၊ သိကြားစက်သာရစမြ၊ မင်းစိုးခကောင်းကျီးပေါ်တယ်၊ မင်း
ဖြစ်လိမ့် နဂါဟောကွဲ မလဲ့၊ ဆရာကြီးအခေါ်ခါ၊ သမားတော်ဖြစ်ရန်ပေပါ၊ စား
သောက်မှန်အိပ်နေနဲ့ ပင်ခြေလဲသိမဟ၊ ကောက်အလိန်ပွေမဆန်း၊ ရွှေကျမ်းထွက်
ဖြောင့်အောင်ကုန်တတ်သည်၊ ရိုးသားလို့ တရားတည်၊ စကားစမည်ယွင်းပျက်

ဘုမင်းအမျက်ရန်ကိုရှောင်၊ ကောင်းဘို့ ကြံဆောင်၊ စိတ်ပုတီးနှင့် သူတော်
ဘောင်၊ သိထတောင်မြဲမယ်ပထေး။

၁၂။ ။ ယိုးဒယားရုပ်အဟော၊ သဘောနှင့်ယူရန်၊ သုညကြွင်းမြင်ခဲ့ပြန်လျှင်၊
ပလ္လင်္ကံ အဘွား၊ ကံယုံသည့်မင်းကုမာ၊ ပြဟဒတ်ရာဇာနက္ခတ်ဟုထား၊ ရဲရင့်တဲ့
သူပါ၊ အာဇာနိတပါး၊ ကြော်ငြာရှုံ့ဆိုခံငြားပါထု၊ သိကြီးမတ်သူ၊ မင်းဒဏ်နှင့်
မင်းဘေး၊ ကင်းဝေးနေကြမှတ်တော်မူ၊ ထယ်လှင်လို့ ယာကျာတောင်သူကို စိတ်
မကူးနှင့်၊ ရှုံ့လူးခံသည့်တာ၊ ပေးဘုကျိုးမှာ၊ ကုန်သွယ်လို့ ရောင်းဝယ် လျှင်၊
ကောင်းမယ့်ဟာရပါရုံထေး။ ။ ယိုးဒယားရုပ်ပုံဟောတေးတပ် ၁၂ ပုဒ်ပြီး၏။

အင်္ဂါဝိဇ္ဇာ ကာလကြီးကိန်း။

အင်္ဂါဝိဇ္ဇာကာလကြီးမှာ သုန္ဒရီဘမ်း၍ တွက်ရသည်။

တွက်ပုံမှာ။

သုန္ဒရီကို ၃-ခုနှစ်၊ ၃၀-စား၊ ကြွင်းထာဒ်ကို မိဿရာသီခွင်မှ လက်ျာရစ်
ရေတွက်၍ ကျရာခွင်သည် နေထွက်အိမ်ဟုမှတ်ထားရမည်။ ဂဏန်းသွင်းသော
အခါ နေထွက်အိမ်မှာ ဘွင်လွန်၍ စချရမည်၊ တနေ့တွင် ဂ-ပိုင်း-ပိုင်း၍ချထေ။

ချရန်ဂဏန်းကား။

“သူရဇ္ဇ-သောကြ-ဗုဒ္ဓ-စန္ဒြေ-သောရီ-ဂုရု-ဘောမ-သူရဇ္ဇ” ဟူ၍ချပါ။

လက်တစ်ရန်ကား။

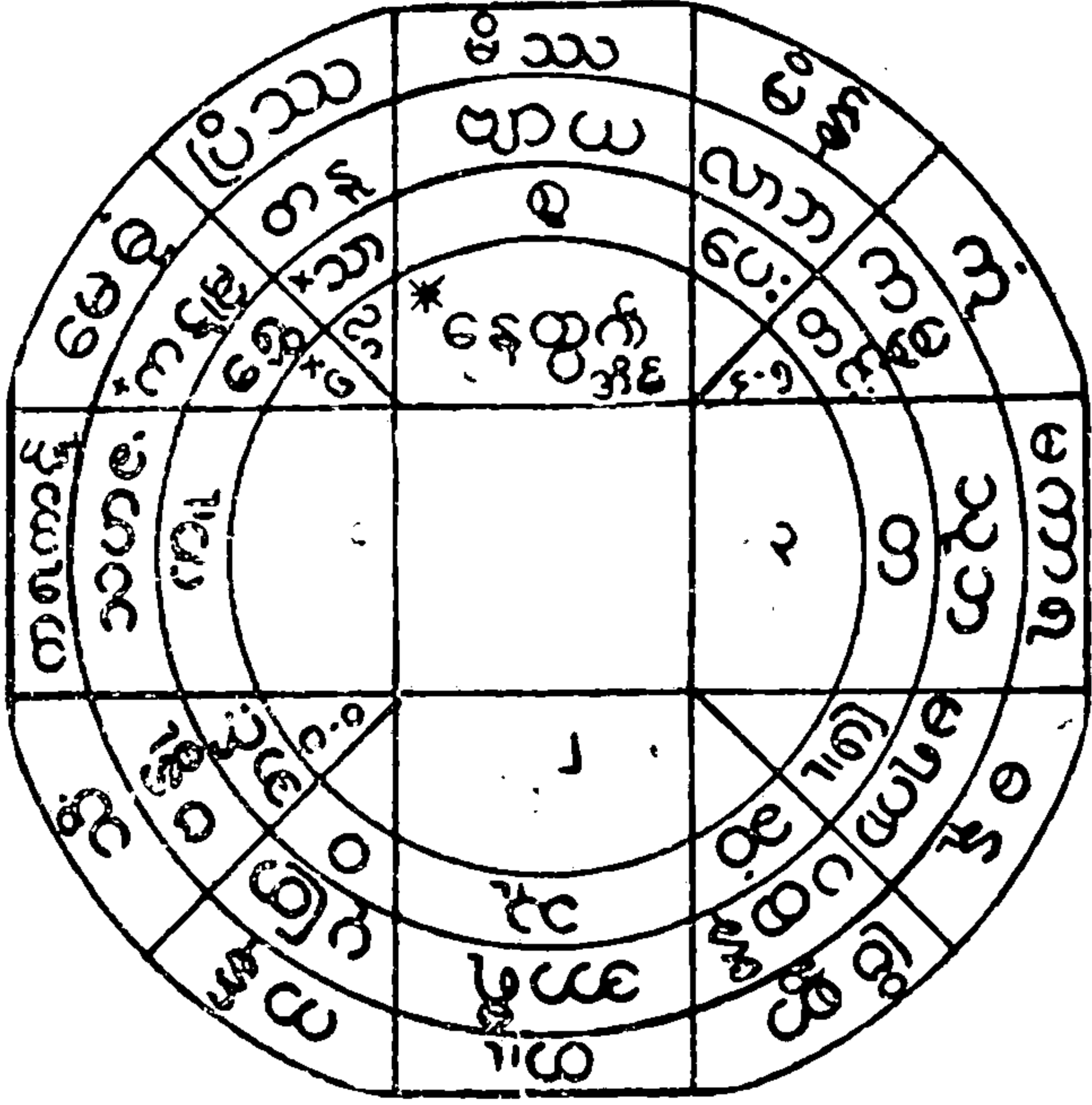
ပဌမအချိန်	၆-နာရီ၊	သုညမိနစ်မှ-	၇-နာရီ-၃၀-မိနစ်ထိ၊	ဘွင်ဟည်း။
ဒုတိယ	၇-	၃၀-	၆- ၀-	တခွ-ခြား
တတိယ	၆-	၀-	၁၀- ၃၀-	၁-ခွ-ခြား
စတုတ္ထ	၁၀-	၃၀-	၁၂- ၀-	၃-ခွ-ခြား
ပဌမ	၁၂-	၀-	၁- ၃၀-	၃-ခွ-ခြား
ဆဌမ	၁-	၃၀-	၃- ၀-	၄-ခွ-ခြား
သတ္တမ	၃-	၀-	၄- ၃၀-	၅-ခွ-ခြား
အဋ္ဌမ	၄-	၃၀-	၆- ၀-	၆-ခွ-ခြား

မှတ်ရန်မှာ ။ တခွင်တည်း- တခွင်ခြား ဟူသည်ကား- ထနက်နွေခွင်ခြား
ရမည်ဖြစ်သည်။

ထက်တပ်ပြီးသောအခါ၊ ၎င်းလက်အိမ်ရှင်ကို မိသသွင်မှစ၍။ ။“စ-သာ၊
 ။ အာ-ကု-အင်း-ဝ-သူ-ဆံ-ဖြူ-တ-တင်း-ပေး” ဟူသောထက်-နှင့်ချပြီး-ရှာ။ လက်
 အိမ်တွင်တွေ့သောစာလုံး ၏နံသင့်ဂဏန်းကိုကြည့်၍ မှတ်ထား၊ ၎င်းလက်အိမ်မှ
 စ၍ “တနု-ကရု-မ္မ-သဟဇ-ဗန္ဓု-ပုတြ-အ-ဝရီ-ပထနီ-မရဏ-သုဘ-ကမ္မ-ထာဘ
 ဗျာယ” ဟူသောလက်ဖြင့်လက်ျာရစ်လှည့်ချလေ။ အထက်ကမှတ်ထားပြီးသော
 ဂဏန်းကွက်ကျရာတွင်ဟောလေ။

(၎င်းကိန်းမှာဆရာနှင့်ထက်တပ်သင်ရမှန်းလည်းလည်းသည်)။

လခတ်စာရကြွင်း၍တနင်္ဂနွေနှင့်ပဌမအချိန်ချသောကိန်းပုံ။

တနင်္ဂနွေနေ့ပဌမအချိန်ယူရန်ဂဏန်း
 ၀ ၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၇ ၈ ၉ ၁၀

ကြက်ခြေပြုထားခြင်းသည် တနင်္ဂနွေနှင့်တစ်ခုတည်း။ ထက်တပ်၍၊စ-သာ-
 ။ အာ-ကု-နှင့် ထက်အိမ်ရှင် ရှာသောအခါ ၁၁၁-အရ သောကြာမှာတွေ့၍ တနု
 ကရုမြေနှင့်ရှာသော် ကရုမြေမှာတွေ့သဖြင့် ၎င်းအတိုင်းဟောလေ။ ။

ဗောဓိစာတမ်း တနု-ကရု-မ္မ-သဟဇ-ဟောရန်လက်ခံ။

သဗ္ဗာသကံပု၊ ကြိစိတ်မျှ၍၊မှတ်ကြကုန်ရာ၊ နည်းဝိဇ္ဇာကို၊ သိသာလွယ်မှု၊
 ထက်ပြုအံ့၊တနု-ကရုမြေ၊အိမ်ရှင်ကျ၍၊သာဘဒ္ဒတွင်၊တွေ့ထေမြင်သော်၊ကောင်း

အင်ခြင်းရာ၊ လမ်းမည်သာတည့်၊ မကြာစေနှင့်၊ သွားလေ သင့်၏။ ဘဝင်္ဂင်္ဂမက္ခာ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်၊ ရိပ်ငြိမ်ကြွယ်ပြုံး၊ စစ်ထိုးအောင်မြင်၊ တရားဆင် နည်း၊ ငြိညင်္ဂင်္ဂစွာ ကိုယ့်ဘိုသာတည့်၊ ဥစ္စာကျွဲ နွား၊ ပျောက်လေငြိမ်းမှု၊ ချစ်ခြားမပြောင်း၊ နေ့ဟောင်း မှာသာ၊ နှိလေရာ၏။ ဖျားနာရေးမှု၊ ဦးနှစ်အိမ်မှတ်၊ ပြုတ်ချွတ်ခေါင်းဆေး၊ ငှက်စာ ပေးကာ၊ မနှေးရောဂါ၊ လွတ်လွယ်စွာသည်၊ ဖျားနာကြွမ်းကြမ်းတော်တော့သည်။

သဟဇ-ဗန္ဓု-ပုတြိ-ဟောခရန်လင်္ကာ။

လက္ခဏာရှင်၊ အိမ်သခင်သည်၊ နေချင်ဆွ၊ သဟဇဟု၊ ပုတြိ-ဗန္ဓု၊ ကြိုကြိုက် မှုကား၊ မာတုကာမ၊ တရားစသည်၊ ထိုမှများမြောင်း၊ စစ်မက်ဆင် နည်း၊ မအောင်မရ၊ ကြေးမဲ့ကုအံ့၊ ဥစ္စာပျောက်ရှာ၊ ရေရာတည်း၊ သူနာသော်ကား၊ ဆေးသမားနှင့်၊ ဘုရားမကင်း၊ ငါးရက်တွင်းမှ၊ တင်းတင်းကုထေ၊ တစ္ဆေအိမ် နတ်၊ ပ-သလွတ်အံ့၊ အပမ်းတကုတ်၊ စိုးနှင့်ဘုတ်လည်း၊ မျက်ကြုပ်ပြင်းပြ၊ ညှိုး တတ်လှ၏၊ ကြွေးချပေးငွေ၊ ဆုံးတတ်ချေသည်၊ မှတ်ဆင်ကံသဘောတည်း။ ။

အာရိ-မရဏ-ဗျာယ-ဟောခရန်လင်္ကာ။

အာရိ-မရဏ-ဗျာယတို့တွင်၊ တွေ့လေ မြင်သော်၊ လူနာမူကား၊ တာသား ထင်းပျံ၊ ဖီးလျှင်စုံတော့၊ မယုံသင်္ကာ၊ မရှိရာတည့်၊ အာကာဒေဝ၊ ရက္ခဏာနှင့်နတ်၊ စိုးနတ်လည်းညှိုး၊ ကိုးကိုးကွယ်ကွယ်၊ ပြုလွယ်သော်မှာ၊ ချမ်းသာရအံ့ မချရန် ပိုင်၊ စစ်ထိုးဆိုင်သော်၊ နိုင်ရမည်သာ၊ မရှိရာတည့်၊ ဥစ္စာစည်း၊ ကျွဲနွားပျောက်ရှာ၊ မရ နိုင်သာ၊ ဟောကိန်း လာ၏။ မှန်ရာ လွယ်ဖောက်၊ လွတ်ကွယ် မြောက်လျှင်၊ အံ့ထောက်ကျော်ကျော်စောစောတည်း။ ။

ပထနိ-ကမ္မ-သုဘ-ဟောခရန်လင်္ကာ။

ပထနိဟု၊ ခေါ်ညှိကမ္မ၊ သုဘယူလျက်၊ ဤသုံးချက်၌၊ လက္ခဏာအိမ်ရှင်၊ မေးသာချင်မှု၊ ရန်မြင်စစ်မက်၊ ရန်မက်ဟူကာ၊ အောင်ကြံ စတမ်း၊ ငြိမ်းချမ်း သာယာ၊ အောင်မည်သာတည့်။ ဥစ္စာပျောက်ရှာ၊ ရွှေငွေစသည်၊ လယ်စမ ရှေ့၊ ချမ်းမြေ့မြေ့လျှင်၊ တွေ့လေစမြေ့ဆင်းရဲချမ်းသာ၊ မေးသာရာကား၊ မကြာကြွယ်ဝ၊ မတောင့်ထနှင့်၊ ကြွေးချဥစ္စာ၊ တောင်းသောခါလျှင်၊ မကြာချက်ငြင်း၊ ရလွယ် လျှင်းအံ့၊ သတင်းပြန့်စွာ၊ ကျမ်းဝိဇ္ဇာ၏၊ ဖွင့်ခါသမုန်၊ ဤထေးပုန်သည်၊ ဖွေထုတ် ကျမ်းရင်းသဘောတည်း။ ။

ပေဒင်အမျိုးမျိုးပြီး၏။

လက်တွေ့ဆေးမီးတိုများ။ ။ဆီးဆေး။

ချီးသီး။ ကထောသီး။ ဂွင်းချောက် ပင်ထယ်ရေမြှုပ်။ ဆားပုတ်၊ ကလိန်ဆန်။
ဂုံညင်းဆန်။ ကြောပုတ်၊ လိပ်ကျောက်ဆူး။ (၎င်းတို့ပါး ဆတူ။ အားလုံးအထေး
ပွေးကိုင်ကဲ)။ ။(အကျိုးကား)။ ။ဆီးပူ-ဆီးပုတ်၊ ဆီးချုပ်-ဝမ်းချုပ်။ ဝမ်း
ဖေါ-ဝမ်းရောင်သူတို့။ ကွမ်းသီးလုံးခန့်စားထေ။

အနာဝင်ပျောက်ဆေး။

အနာဝင်နေသည်ဟု ထင်သော်၊ သံ ချား ဘက်သော သံချောင်းကို မီးဖုတ်၊
မီးရဲက ရေနှင့်လောင်း၊ ၎င်းအရေနှင့် တိုက်ထေ။ (တနည်း ။ ။အနာရှိသူ
ညွှတ်မိ၍ ဇန ခါး-တောင့်တင်းပြီး အနာဝင်က၊ အုံးချည်တွင် ငြုတ်ကောင်းမှုန့်
နဲ့နဲ့ထည့်ပြီး၊ ဝမ်းထဲဝင်အောင် တိုက်သွင်းတဖြေဖြေပျောက်၏။

ကွဲအသမာပျောက်ဆေး။

ပြောင်းဖူးစေအရင့်ကို၊ အမှုန့်ပြု စစ်ယူပြီး၊ ဆားနည်းနည်း ရေနှင့်ပျော်၍၊
လိမ်းကပ်ထား၊ အနာပေါ်ကင်နိုးရှက်အုပ်ပေးထေ။

ပွေးဆေးအကျော်။

ကြက်သွန်ဖြူ၊ ဥဘလုံး ၂-တက်၊ သ. ဘိခံဇလီ ၇-ရွက်၊ အရင်း အပျား
ဖြတ်၊ ကြိတ်ပြီးလျှင် ၇-လုံးလုံး၍ တနေ့ဘလုံးကျစားထေ။

တနည်း-ပွေးဆေး။

ချီးသီး ၃-လုံး	}	အားလုံးအထေးပွေးကိုင်ကဲ၊ ဆားထန် ရုံထည့်၊ တနေ့ကိုတလက်မစားထေ။ ။
ကထောသီး ၃-လုံး		
မန် ၂-လုံးမှည့် ၁-သား		
ထန်းလျက် ၁ဝိ-သား		

အဖေါ့အရောင်ဆေး။

မန်ကျည်းသီး ၁၅-ကျပ်သား ထန်းလျက် ၂၅-ကျပ်သား၊ ဆံပုန်းရည်
တပိဿာ၊ တံစောင်းကြီး ၂၅-ကျပ်သား၊ နှပ်နှပ်စင်းအမှုန့်ပြု၊ ၎င်းဆေးတို့ကို
ထက်ကော်ရအောင်ကျို၊ ညဉ့်-နံနက်ဘဇွန်းစီစားထေ။

မုက်ခဉ်းဆေး။

စောင်းခါးရွက်ကို အရည်ညှစ်ပြု လျှင်၊ ယောကျားကလေးဖို့ သော နို့ရည်
နှင့်ဆတူစပ်၍စပ်။ (ခုလာ မီးယပ်-အမျှ မျိုး၊ မျှ ၃-စိန်တို့ပျောက်ကင်း၏)။

ဝဲဆေး။

ချီးသီး။ ကထောသီး ပရင်မှုန့်၊ ဆေးဒါန်း၊ ကန့်၊ အဒိပွိုလ်၊ ၎င်း ၆-ဦးကို အမှုန့်
ပြု၍ ညက်စွာထောင်းပြီးလျှင်၊ အုံးဆီ-ရေနံချေးနှင့်ပျော်၍လိမ်း။ ။

အချားဖြတ်ဆေး။

တမာခေါက် ၂-ကျပ် သား။ ဂြိုဟ်သား။ ဂြိုဟ်ကောင်း ၂-ကျပ် သား။ ဆား ၂-ကျပ် သား။ ကျပ်ခိုး ၂-ကျပ် သား။ ညက်စွာ သေစင်း၍။ ဇီးကင်းခန့် ညဉ့်-နံနက်၊ ဘလုံးကနှစ်လုံး၊ ရေခဲခွေ နှင့် သောက်။ ။

တုတ်ကွေးရောဂါ ပျောက်ဆေး။

ပန်းနူး။ နုံးမ၊ ဆေးပုလဲ။ ပိတ်ချင်း။ လေး ညှင်း။ ဇာဒိပွိုလ် သီးခွေ။ အမှုစီအမှုန့် ပြု၍ ညဉ့်-နံနက်-ကွမ်းချွက် ပြုတ် ရေခွေးခွေ နှင့် သောက်ထေ။ ။

ချောစီး ဆေးကေ့။

သိန္ဒေ ၁-ကျပ် ဇက်သာ ၂-ကျပ်။ ပရပ် ၂-ဝဲ။ ဇာဒိပွိုလ် ၄-ဝဲ။ ၎င်းတို့ကို အမှုစီပြု၍ လေထဲစွာထား၍၊ ကင်ပွန်းချွက်ရည် ပူပူနှင့်၊ ဇီးကင်းခန့် ဟင်းနု နှစ်ကြိမ် သောက် ထေ။ ။

ကာလဝမ်းရောဂါ ပျောက်ဆေး။

ကာလဝမ်းရောဂါ ဖြစ်သော်၊ ပိုင်အရက် (ဖစ်စေ၊ ဘရန်ဒီဖြစ်စေ၊ ပိုင်ကာလပ် တလုံးတွင်၊ ပိန်ကီလာ ဆေးရည် ၅-စက်ခန့် ထည့်၍ သောက် ထေ။ ။

အကြောရောဂါ ပျောက်ဆေး။

ပျားကင်းရည် ၁ဝိ သား။ ကြိသကာ ၁ဝိ သား။ မြန်မာထောပတ် ၁ဝိ-သား။ ထန်းဖို ဘန် သျက် ၁ဝိ-သား။ နှမ်းဆီ ၂ ကျပ် ၈-ဝဲ သား။ ကောက်ညင် ဆံ တစထပ်၏ အမှုန့် ပုံ သကူစာကင်း ။ အမွှေးမနုတ်ဘဲဝမ်းခွဲ၍၊ ဂြိုဟ်သား ၈-ဝဲ သွတ်၊ ဇာဒိပွိုလ် သီး ၂ သွတ်၍ ပြာချ၊ အထက် ဆေးရည်နှင့် သမအောင်မွှေပြီး၊ နေပူမှာ ထွန် ခါ၊ ခဏခဏ မွှေ ။ နေပြင်းလျှင် တရက်၊ ညဉ့်လျှင် ၃-ရက် သွန်း၊ နံနက် မွန်း ဘည့် သဉ့်၊ နေ့ ၃-ကြိမ် သောက် ထေ။ ။ (အကျိုးကား)။ ။ အကြော ရောဂါ၊ ကာလသား ရောဂါ၊ ဒုက္ခ-မီးယပ်-ရောဂါ တို့မှာ၊ ဆေးစား၍ ၂-ရက် ၃ ရက် အတွင်း သက်သာ၍၊ ၂ နှစ်ခွေ ၂-ပါတ် ၃-ပါတ် အတွင်း ပျောက်ကင်း သည်။ ။

ကလေးထိပ်အုံ ဆေး။

ပန်းညိုရွက်။ ထင်းခေ။ ကွမ်းချွက်။ ကုထားပင်စိန်း။ ပင့် ကုမြေ။ တော်သင့်ရုံ ကြိတ် ။ နှမ်းဆီနှင့် လိမ်းပြီး၊ ထိပ်မှာ အုံပေးကာ၊ နှာစေးချောင်း ဆိုးကောင်း၏။ ။

ဝမ်းရောဂါ ပျောက်ဆေး။

ရှားစေး ၁-ဝဲ။ ကွမ်း ၁၀-ရွက်။ ကြောင်ပန်းချွက် တဆုပ်။ ၎င်းကို ၃-ခွက် တခွက် တင်ကြို၍ တိုက် ထေ။ ကြက်တက်ပါပျောက်၏။ ။

လိင်ခေါင်းထွက် ပျောက်ဆေး။

ကျားကြီးရေ။ ကျားသစ်ရေ။ ခွေးရေ။ နွားရေ တခုစီမီးဖုတ်၊ ပြာကိုယူ၍ ရောပြီး၊ လိင်ခေါင်းကိုထည့်ထေ့လက်တွေ့ဆေး။ ။

နှင်းခူဆေး။

ကျွဲချိုဖြူ ဆံပင်မီးဖုတ်။ အင်တွဲ။ ငြိုင်ကောင်း။ ၎င်းထေးပါးကိုဆတူကြိတ်၊ ဆန်းဆေး၊ ရှင့်ဘနေ့ ၃-ကြိမ်၊ နှင်းခူကိုလူးထေ့။ ။

ရင်ဘတ်နာပျောက်ဆေး။

ငြိုင်ကောင်း ၄-ပဲ၊ ဂျင်းဂ ၁။ ပိတ်ချင်း ၂-ပဲ။ ကြက်သွန်ဖြူ ၂-ကျပ်။ ဆား ၃-ကျပ် မင်းဂိုကာ ၃-ကျပ် ၈-ပဲ။ ၎င်းဆေး ၆ ပါးကို အမှုန့်ပြု၍၊ ကွမ်းသီး လုံးခန့်စားပါထေ့၊ ရင်ဘတ်နာပျောက်၏။ ။

အသံဝင်ပျောက်ဆေး။

ကင်ပွန်းသီးတစ်တာင့်ကို၊ မီးကြွမ်းအောင်ဖုတ်၊ ဆားမီးဖုတ်ကျက်ကျက်နှင့်၊ ဆတူကြိတ်ပြီး၊ ပျားရည်-ထန်းလျက်-သံပုရာရည်တို့နှင့်၊ ပျော်၍လျက်ပါထေ့။ ။

ယင်းနာဆေး။

ကွမ်းသီးကြိုက်ချေး ၁-ကျပ်၊ ထေးညှင်း ၁-ကျပ် ကင်ပွန်းသီး ၄-ပဲ၊ ၎င်းတို့ကိုကြွမ်းအောင်လှော်၊ ဆေးဒါန်း ၁-ကျပ် သားနှင့်ထောင်း၊ အမှုန့်ပြု၊ နှင်းခူ-ဒက်-ဝဲပို-ဝဲချောက်တို့ကို၊ အုန်းဆီနှင့်ပျော်၍လူးထေ့။ ။

ဆီးဆေး။

ကြေပုတ်	၅-ကျပ်	} ၎င်းဆေးရကို၊ အမှုန့်ပြု၍၊ စားသောအခါ၊ ပျားရည်နှင့် သမအောင် မွှေ၊ သမ္ဘရာ ရည်ထည့်၊ ကြီးလျှင်တစ်တ်၊ ငယ်လျှင် တချမ်း၊ အမြှုပ်ထမည်၊ အမြှုပ်သေမှသောက်ထေ့။
ဆားဖုတ်	၁-ကျပ်	
ပင်လယ်ရေမြှုပ်	၁-ကျပ်	
ဖြူရူး	၄-ပဲ	
လိပ်ကျောက်ဆူး	၄-ပဲ	
အလိုကြူ	၈-ပဲ	

သွားနာ-သွာ မိုးမရောင်-ရေဓီးကမ်းပြိုပျောက်ဆေး။

ကန့် ယင်းငမ်း ၆ ဝက်သာ၊ ကျောက်ချင်း-ဆတူကြိတ်၊ တပြားသားကို သမ္ဘရာရည်နှင့်၊ မကြေးနီပြု ဝဲတပြားထည့်သား၊ ကြေးနီပြားပျော်လျှင်၊ သမအောင်မွှေ၊ နာသည့်သွားမှာသိပ်ထေ့။

နှင်းခူ-သမင်္ဂါဗြူ - နုတ်-အနုပုဏ္ဏိဗွတ်ဆေး။

တမာရွက်တဆုပ်ကို၊ ပတ်ကောကြီးအရည်သင့်ရုံထည့်၍ပြာချ။ ၎င်းပြာထဲ သို့၊ ဒုတ္တာတပြားသားထည့်၊ ရေနံချိုးနှင့်သမအောင်ချက်၊ အရည်သင့်တော်လျှင် ချပြီးအနာကိုဆွ၍၊ ၃-၄-ခါသုတ်ကပျောက်၏။

နှင်းခူဆေး။

ဆေးဒန်း၊ မရိုးစေး၊ ပေါက်နက်။ မိန်နီ၊ ပန်းမဟော်ရာ - အားလုံးတမတ်စီအမှုန် ပြု၍ အရန်းဆီနှင့်လူးထေ။

မြွေကိုက်-ခွေးရူးကိုက်ပျောက်ဆေး။

ကျောက်ချဉ်၊ ဇဝက်သာ။ မြင်းသိလာ၊ ဒုတ္တာ၊ မိန်၊ ဆေးဒန်း၊ ကန့်၊ ရှိန်းချို၊ ဂွင်း၊ ဆိတ်ဖူး။ ထင်းနေ-ဆတူ ညက်စွာကြိတ်၊ အတောင့်လုပ်ထား၊ သမ္ဘရာရည်နှင့် လိမ်း-ရတ်နှင့်ထည့်ထိုး၊ အဆိပ်ကိုတားမြစ်၏။

ရေဘတ်နု-လေနုပျောက်ဆေး။

သိန္ဓော၊ ဆားဖုတ်။ ဘက်လိဆား၊ ဇဝက်သာ။ ၅-ကျပ်သားစီ၊ မြန်မာဆား ၁၅-ကျပ်၊ ကျောက်ချဉ် ၁-ကျပ်၊ ယမ်းစိမ်း ၄-၆ ထောင်း၍ အိုးသစ်တွင်ထည့် ပြီး၊ ဇော်ကျိမံ၍ပြာချ၊ ၎င်းပြာကိုမပြတ်လျက်လေ။ ။

ကျွတ်ပေတခက်ခက်ကျသေ။

ဆီးဖြူသီးပြုတ်ရည်ကို၊ ပျားရည်နှင့်တိုက်ထေ။ ။

ဆီးဆေး။

ကျောက်ဖရုံသီးနှင့် သကြားခဲရောစပ်၍၊ သမအောင်ပြုလုပ်ပြီး၊ စားထည့် စား၊ သောက်ထည့်သောက်။ ။

ခူနုဆေး။

မြင်းချေးထေးဆတွင်၊ ငရုပ်ကောင်းတဆ၏အမှုန်ထည့်၊ အရန်းဆီတွင်ပျော်၍ လိမ်းထေ။ ။

ပန်းနု-ရေကြိတ်ပျောက်ဆေး။

ရျင်းသတ္တုရည် ၁ဝ-သား၊ ရှောက်ရည် ၁ဝ-သား၊ ဆားမီးဖုတ် ၅-ကျပ် သား၊ သမအောင်မွှေ၍၊ ည-နံနက်ဘဝန်းခန့်သောက်လေ။ ။

ရေဘတ်နုဆေး။

သံပုရာသီး ၁၀-လုံး၊ ဆား ၁ဝ-သား၊ စမုန်မျိုး ၅-ပီး ၂ ပဲစီ၊ ပျားရည် ၂၅-ကျပ်သားနှင့်၊ ပေါင်းရ၍တော၊ စပါးတွင်မြှုပ်၍ ၇-ရက်စုကထုတ်၍ တနေ့ တစွန်းစားထေ။ ။

သွေးလွန်ရောဂါ

ဖန်ခါးသီး။ ဇီးဖြူသီး။ ကြာဇုသီး။ သစ်သိမ်သီး။ နံ့သာနီ-ဖြူ၊ ဆတူ ၃-ခွက် တခွက် ထင်ပြုတ်၍ တိုက်၊ မီးယပ်သွေးလွန်နှင့်သွေးစူးလာကောင်း၏။ ။

အပျဉ်းဆေး။

ကြက်နက်၊ ကန့်ချုပ်နီ၊ သဘောမဲဒလီ၊ ၎င်းသုံးဦးကိုပြုတ်၍သောက်၊ အပျဉ်း ရောဂါကောင်း၏။ ။

ညှင်းပျောက်ဆေး။

စိန်၊ ဒုက္ကဿ၊ ကျောက်ချဉ်၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ အမှုကို၊ သံပုရာရည်နှင့်ရော၍၊ သုတ်သိမ်းဝေ။ ။

ဝမ်းကိုက် ပျောက်ဆေး။

ဇီးဖြူသီး ၁-ကျပ်၊ မြန်မာထဘက်ခြောက် ၁-ကျပ်၊ သကြား ၁-ကျပ်၊ ၎င်းဆေး ၃-ကျပ်သားကိုကြိတ်၊ ၉-လုံး-လုံး၊ တနေ့ ၃-လုံး၊ ၃-ရက်သောက်၊ ငတ်ဝမ်း၊ သွေးဝမ်း၊ ဝမ်းကိုက်အလွန်ကောင်း၏။ ။

လေနာပျောက်ဆေး။

ဂျင်းချောက် ၁-ကျပ်၊ ကန့်ချုပ်နီ ၁-ကျပ်၊ နှပ်ချို ၁-ကျပ်၊ ကြာဟင်း-၁ ကပ် သိန္ဓေ ၁-ကျပ်၊ ၎င်းဆေးအမှုန်ပြု၊ တမတ်သားခန့်သောက်။ ထေရုတ်၊ ငြင်းပဲပြုကျ၏။ ။

ခုခံခြင်းသရိုက်ဝမ်းကျဆေး။

တြိကတုတ် ၃-ပါး၊ ဇွဲးချိတ်ရင်း ၁-ကျပ်၊ နုခွင်းစိမ်း ၁-ကျပ်၊ စမန်နက် ဝိ-သား ပျားရည် ၂၅-ကျပ်သားနှင့် ချက်ပြီးသျှင်၊ ရှောက်ရည်နှင့် ညှ-နံနက် သောက်ဝေ။ ။

ပျားရေခွင်သွေးဝမ်းကျဆေး။

ဥသုတ် ၎င်းကိုပျားရည်နှင့်ပြုတ်၊ ထန်းသျှက်နှင့်ကြွေးဝေ။ ။ တနည်း။ ။ ထက်ထုတ်ခေါက်၊ သပြေရွက်၊ အမှုစိကြိတ်၊ သမန် ရွက်နှင့်မီးကင်၊ ပျားရည်နှင့် တေ၍စားဝေ။ ။

ကလေးဝမ်းရောဂါဆေး။

စမန်နက် ဆေးချောက်၊ လက်ထုတ်ခေါက်၊ နုခွင်းစိမ်း၊ ကြောင်ပန်းရွက်-၎င်း ဆေးကို ၁-ကျပ်သားစီရည်ညှက်စွာကြိတ်၊ ရွေးစေ့ခန့်လုံး၊ ရောဂါကိုချင့်ချိန်၍၊ တလုံးက ၅-လုံးထိတိုက်ဝေ။ ။

ချေ့ . . . ဆေး။

ကြဇုာဇိတ်ချင်း။ ဂျင်း။ နွယ်ချို ၁-ကျပ်သာ စီ၊ သိန္ဓော ၂-ကျပ်။ ဇဝက်သာ ၄-ကျပ်၊ ညက်စွာအမှုန်ပြု၍၊ နေ့စဉ်း ညည်းညည်းလျက်လေ။ ။

ဆေးနည်းတိုအမျိုးမျိုးပြီး၏။

အရိုးကျိုး-အကြောဥြတ် ခွေးကိုက်-လှံခိုင်း-ခေးခုတ်
အတွက် ရေမန်း-ဆီမန်းဂါထော့။

အရိုးကျိုး အကြောဥြတ်-ခွေးကိုက် လှံခိုင်း ခေးခုတ် အတွက်ဂါထော့။

ဥုံသွားတော်ထေးဆယ်၊ စွယ်တော်လေးချေ ငါးတော်တော် ဝေင် ရှစ်ရွက်
အထက်စုဇွာမဏိပုထိုးတော်၊ မေတ္တာရည်နှင့် ငြိမ်း စေတည်း။ ။

ဥုံ-မာရက်-မာရက်သွားဟ။ ဥုံ စိစ-မ-ပို၊ တန်ခိုး ကောင်း ဝေင် ရှောက်၊
ရေမန်းဘပေါက်-အရိုးကျိုးနာသို့ရောက်စေသတည်း။ ။

ရေ-သို့မဟုတ်၊ ဆီမန်းဟုထည့်၊ အနာ၏ အမည်လည်း ထည့်ရမည်။ (၃၇-အုပ်)။

အရိုးကျိုး အကြောဥြတ် ပယောဂ-အစေဒိ အလုံး အကျိတ်စသည်
လိမ်းရန်သေခက်စနိ ဣစ္ဆာသယ ဂါထော့။

ဥုံ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ ဂတိာန၊ သောဏုပ္ပရာ မဟိပ္ပိကာ။

ဝိသာစေ နိဒ္ဒမိတွာန၊ ဗြဟ္မဇာလ မဒသယျံ။ ။

ဥုံ-ဗုဒ္ဓသံဘံကျင်၊ ဓမ္မသံဘံကျင်၊ သံဃသံဘံကျင်၊ သတ္တရသညံဆိတ်။ ။
(၃၇-အုပ်)။ ။

နားဦး လည်ဦးစသောအပြင်သက်တန်၊ အတွက်ထုံးန နှစ် မန်း။

ဥုံသက်တန်ပေါက်ဆိန်၊ အရှိန်ရဲရဲ၊ ရှားဖိခဲ၊ အထဲမကျ ဝါမနေ သေထေဟဲ့
သက်တန်၊ ကြေထေဟဲ့သက်တန်-ဖွ။ ။ (၃၇-အုပ်)။ ။

အတွင်းသက်တန်၊ အတွက်စေးနှုတ်စိမန်းရန်ဂါထော့။

ဥုံ-မြေကမိခင်၊ ရိဗန်းကာဘခင်၊ ထင်သည့်ကျော်ဟိုး၊ တန်းခိုးနှင့် ရိဗန်းကြိုး
စက်သွား၊ သံလျက်ခေးနှင့်၊ ပိုင်းပိုင်းဖြတ်၊ သေလည်းဆရာသေ၊ ကြေလည်းဆရာ
ကြေ-ဖွ။ ။ (၃၇-အုပ်)။ ။

ကလေးအနာခက်အတွက်ဆီမန်းဂါထော့။

ဥုံ-အမေကွယ်၊ အဖေကွယ်၊ ဘဝိသတိ၊ သွားဟ ဖွ။ ။ (၃၇-အုပ်)။

ဧရယုန် အတွက်ကျွန်းသားစီးသွေးမန်းရန်ဂါထာ။

ဥုံ-ရေယုန်-ရေယုန်-ဆွေ့ဆွေ့ရန်၊ ရေယုန်တကာ ငါဆရာသေလည်းဆရာ
သေ၊ ကြေလည်းဆရာကြေ၊ ပျောက်လည်းဆရာပျောက်-ဖွ။ ။(၃၇-အုပ်) ။

ငါးရိုးမုက်သေခိသောက်ရန်ရေမန်းဂါထာ။

ဥုံ-လက်ပန်ပင် ထိပ်ဖျား- ဒင်ကြီးနား၊ ဒင်ကြီး ဟိုးဟဲ ငါးရိုးထွက်။ ။
(၃၇-အုပ်)။ ။တနည်း။ ။ ရေကိုခုံရေ-ဆန်ရေယုန် တနင်္ဂနွေသားဖြစ်လျှင်
(ဥုံ-တနင်္ဂနွေသားအရိုးမြစ်တယ်၊ အရိုးတနင်္ဂနွေသားမြစ်တယ်) ၇-ခုသား ဤ
အတိုင်းဆိုထေ။ အလွန်ကောင်း၏။ ။တနည်း။ ။ စီဝရံ-ပုတီးစိတ်ကို၊ မှန်
ကန်စွာ ၇-အုပ်မန်း အရိုးမြစ်အလွန်ကောင်း၏။ ။ပုဗ္ဗဏှသုတ်သည်ကထေး
မဘွားနိုင်ရာ၌အလွန်ကောင်း၏။ လက်တွေ့။

စတုတ္ထတွဲထောက်ကဏ္ဍပြီး၏။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

အနန္တဂုဏသမ္ပန္နံ ရတနတ္ထယံ အဟံ ဝန္ဓာမိ သဗ္ဗဒါ။

သာသနဿစ ထောကဿ၊ ဝုဇီ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။

သာသနဗြိစ ထောကဉ္စ၊ ဒေဝီရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

ဇိနဿသနံ ဝိရံ တိဋ္ဌတု။ ။

ဇေယျတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ။

ပဉ္စမတွဲ။

မေါရဏာခ-ခရိယ-ကဗျာကဏ္ဍ။

မည်သည့်တရား၌မဆို စသည့်သွင်း၍ ဖောဓပြောရန် ပညာရှိကြီးများ
ရေးသားသောကဗျာများ။

- (၁) ချေစွယ်နဲ့နဲ့၊ ကျွေးပေါင်ပဲ့၊ ရွာသူတို့ဝက်။
မရှက်သကဲ့သို့၊ လိပ်ကျောကြောင်ကော်ဖြစ်နေယုံ။

ဇိုအိမ်ငါ့ယာ၊ ငါ့ဥရွာဟု၊ ငါငါကိုယ်ကိုယ်၊ မည်တမ်းဆို၍၊ ကမိုကဝါ၊
ရိုက်ပျော်ပါးသား၊ တရားမထင်၊ ဌက်အသွင်နှင့်၊ အမြင်မသိ၊ မရှိထက်လွတ်၊
အိမ်ရာဝင့်၍၊ ခွေးငတ်ရိုးခဲ၊ စွန့်နိုင်ဘဲ ယှဉ်၊ ချဉ်ရဲမပြေ၊ တပေပေတည်း၊ မသေ

အံ့သို့၊ ရှေ့တို့ နောက်ရေး၊ မတွေးမဆ၊ ခေါင်းဖြူ လှအောင်၊ ပျော်ရ ငြီးစေ၊
 တနေနေတည့်၊ လူထုပျော်ပျက်၊ လူရိုက်ပျော်နည်း၊ ကေသာတကြီးဖြင့်၊ ရှင်ကြီး
 စိတ်ဖြင့်၊ တရှင်ရှင်နှင့်၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ်ကင်း၊ လူပြိုနိုးဖျင်းတို့၊ အဖျင်းသက်သက်၊
 ကျိုးမနက်ဘဲ၊ အပြစ်လူငယ်၊ လူနုပေါ့ရယ်ခဲ၊ ချော့ငယ်နဲ့နဲ့၊ ကျားပေါင်ပဲ့သို့၊
 အကဲ့ပုံသွေး၊ မှန်မဝေးဘူး၊ သားမြီးကသော်၊ အိမ်ထောင်ပျော်၍၊ ပျော်တချိန်၊
 ရော့ရို ရော့ရဲ၊ တဏှာ တွဲဆည်း၊ ဖြေခဲစွဲလျက် အသက် ဆုံးထ၊ ပါယ်တွင်
 ကျလိမ့်၊ ဓမ္မ သဘော၊ ဘာသာသို့ ဟောလည်း၊ လိင်ကျော ကြောင်ကော်၊ ပြောင်
 ချော်ချော်နှင့်၊ ပျော်တပြုံးပြုံး မော်မဆုံးဘဲ၊ နှလုံး မယဉ်၊ ဉာဏ် မယဉ်တည့်၊
 ငယ်စဉ်ယုတ်မာ၊ အိုခါဆိုးရွား၊ ဤသူအားလျှင်၊ ယောဂျီးဒိဗ္ဗ၊ သရတ်ကြွလျက်၊
 သုဘထင်၍၊ ငြီးငွေ့ဘူး၊ အတွေ့ခံစား၊ အောက်ရပ်သားဘို့၊ ကျွဲ-နွား-သိုး-ဘိပ်၊
 အဟိတ်ပမာ၊ ဟိနာစာရ၊ လေ့လာကြလျက်၊ ကစမသတ္တဝါ၊ ကာမရှာနှင့်၊ ကာမာ
 ရမ္မဏ၊ ကာမသဘော၊ ကာမဇောဖြင့်၊ တတ်လောဘစိတ်၊ ပိတ်မှုမသိ၊ ညစ်ညူး
 ဘိဏီ၊ အဟိရိက၊ ပါပသင်းပင်၊ ခိုလ်ကြီးထင်၍၊ မစင်ညစ်ကြီး၊ ရွံ့စေးညှို့ဟိုက်၊
 ဝက်ငယ်ရိုက်သို့၊ လူနွဲဆိုးရှား တဖွားဖွားလျှင်၊ ဝက်ကား ခွံ့ခိုင်၊ ကိလေအိုင်ဝယ်၊
 အနိုင်လေ့လူး၊ မေ့တမူးဖြင့်၊ ပျော်မြူးစွာလှည့်၊ မခွါရက်တည့်၊ လက်စာညှိုးလည်း၊
 အပျော်သည်းစဉ်၊ တိုက်ထည်းရက်ရက်၊ ဝက်အူ တက်သို့၊ ခေါင်းထက် သမင်၊
 နင်း၍ဆံဖြူ၊ အလံထူတောင်၊ ငယ်မူငယ်ရွာ၊ မစွန့်ခွါဘဲ၊ ပညာမတက်၊ လောဘ
 တက်၍၊ မက်မက် မောမော၊ တဏှာ ပြောသည့်၊ သိုက်လျှော လွန်ဘော့
 လွန်လွန်း၏။ ။

(၂) ခံ့ခလေ့ - ကြီးငွေ့ရဲခဲ။

တအောင့်တမှိတ်၊ တဆိတ်ဆိတ်ဖြင့်၊ ငြိမ့်ငြိမ့်ရှေ့သွား နေအလားသို့၊ လုံးပါး
 ချက်တိုင်း၊ ရပ်မဆင်းဘဲ၊ သင်းချိုင်းရှေ့ရှု၊ ပြေးစမှုသား၊ ဤလူပေါ့ရယ်၊ များကြီး
 ငယ်တို့၊ ကိုယ်ဝယ်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်ကြောင်းရင်းနှင့်၊ အခြင်းအတ သဘာဝသို့၊
 ရမ်းဆပိုစိ၊ မသိတုံရှောင်း၊ အူမဘောင်းသား၊ ရပ်ကောင်းဘု၊ တေးမရှိသို့၊ မသိ
 မိက်မဲ၊ အိမ်ထောင်မြဲလျက်၊ ပျော်ပွဲဖွဲကာ၊ ကြည့်ယိမ်းသိုင်း၊ ပျက်ချိန်တိုင်က၊
 ဘောင်ကြီး ကွဲဆန်၊ သောင်ကြီးရန်သို့၊ မကြိနိုင်စွာ၊ ငေးနိုင်ခါလျှင်၊ ကြည့်
 အလျောက်၊ ရောက်ရာရောက်လိမ့်၊ ဘောက်ဘောက်ပြားပြား၊ မပြင်ငြားလော၊
 များလှအရတ်၊ ယုတ်မြတ်မျိုးနွယ်၊ ကြီးငယ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ လူတိုမှုတို့၊ နေ့ညဉ့်မခြား၊
 အားပါးထုတ်မှု၊ ဆည်းပူးပြုသည်၊ ပေါင်းချရာရာ၊ ထိုဥပဿာကား စားခါသောက်တုံ၊
 ကြံကုန်ပျက်ရှုံး၊ ကုန်ခြင်းဆုံး၏၊ သုံးဆယ်တချာ၊ သတ္တဝါဘို့၊ ခန္ဓာဟုဆို၊ ရှိတိုင်း
 ကိုယ်လည်း၊ အိုဘရွေ့ရွေ့၊ နေ့ခက်ဆုံးနေဖြင့်၊ စုပေးမမြဲ၊ ပြိုကွဲ အားသုံး၊ ပျက်ခြင်း
 ဆုံး၏၊ တုံထုံးခလေ့၊ မရွေ့စသာ မချွတ်ရွာတည့်၊ ဘွားခါထိုမှ၊ နေ့ ကစ၍၊ နှစ်သ

ရက်ရှည်၊ ကြာထေလေဘ်း၊ သွားကြွ ဆံပွင့်၊ ဒိုရင့် ဓမ္မတာ၊ ဤခန္ဓာကာ၊
 ယုတ်မာဆိုးရွား အဖြစ်များ ခဲ့နည်းပါးပညာ၊ အကြင်ငါလည်း၊ သေကားရောက်မှု၊
 သေလှူမူးမူး၊ သေရှူးရှူးတည့်၊ ကြူးခဲ့အခါ၊ သို့စဉ်ကြာအောင်၊ ခေါင်းမှာဖြူဖွဲ့၊
 ဆံကြိုးကြီးနှင့်၊ ခြေကြီးလက်မြောက်၊ သေချိန်ရောက်အောင်၊ ကရောက် ကရက်၊
 လွန်နေရက်ဖြင့်၊ မနှက်တတ်အား၊ သူရှူးထားသို့၊ အများလူဖိုလ်၊ အရွယ်ပျိုနှင့်၊
 မသိုတမာ အဘက်ရှာ၍၊ လူရွာပေါ်ထယ်၊ ပျော်စံပယ်သည်၊ အကယ်တင့်သော
 ပါစသော။ ။မရွှေဒေဝသင်္ကသစ်။ ။မန်လည်ဆရာတော်ထုရားကြီး။

(၃) ပထမဓမ္မဒေဝသင်္က-အရူး။

ဆိုပိမ့်မညာ၊ စေ့စ့နာလော၊ ဂင်္ဂါထဲမျှ၊ ပွင့်ကုန်ကြသား၊ ထုရားသာသနာ၊
 ခေတ်အခါဝယ်၊ လူရွာနတ်၌၊ နှင်ကြိုကြိုက်လည်း၊ အမိုက်မချွေ၊ အလိုက်နေ၍၊
 အခြေ မကြီး၊ အချည်းနှီးလျှင်၊ ရိုးတီး ရောင်တောင်၊ ခုတိုင် အောင်တည့်၊
 သန်းခေါင်လကွယ်၊ တောအုပ်လယ်၌၊ ရှစ်နယ်ပတ်ကုန်း၊ အပြည့် ဖုံးသည့်၊
 မိဗမ်းလုံးတိမ်တိုက်၊ လျှပ်မကြိုက်သား၊ အမိုက်အပြား၊ အင်လေးပါးထက်၊ နှင်ကား
 ရာထောင်၊ မကမောင့်၏၊ လူ့ဘောင်လူ့ရွာ၊ သာသနာ၌၊ ကြိယာတော်၍၊ ယခု
 တွေ့လည်း၊ အလေ့မလွဲ၊ အများနဲ့လျှင်၊ မိုက်မြဲနှင့်နှင့်၊ မိုက်စရှင်၏၊ မျက်မြင်
 ထောက၊ ဤထဝကာ၊ ဒုက္ခစင်းစင်း၊ ချမ်းသာကင်းစွာ၊ သေမင်းအစာ၊ နင့်ခန္ဓာကို၊
 တဏှာဘီလူး၊ အမှောင်ပူး၍၊ အနူးပြင်ပြင်၊ နင့်ကိုယ်ထင်၏၊ နှင်နှင့်မဆိုင်၊
 နှင်ပိုင်မဟုတ်၊ နှင်နှပ်နှင်နာမ်၊ နှင်သဏ္ဍာန်၊ နှင်... က်မစူး၊ အင်္ဂါဖြူး၍၊ မူးမူး
 မေ့မေ့၊ အများလေ့ဖြင့်၊ နေ့ရက်အပုံ၊ လွန်ခဲ့တုံပြီ၊ အာရုံဝတ္ထု၊ မီးစာတို့၊ မှုမှုရရ၊
 နှင်အားလျှလည်း၊ ခားပြသေမင်း၊ သူ့တပ်နှင်းက၊ မညှင်းဆန်သာ၊ နင့်ခန္ဓာသည်၊
 ပြာပုံအပြီး၊ ဖြစ်ထွန်းပြီး၊ ရိုးတီးရားတား၊ သေ၍ သွားသည်၊ တရားမကြွ သံ၊
 အထုတ်ငယ်လျက်၊ အပါယ်စခမ်း၊ သွားမြဲသမ်း၌၊ တပန်းဟိုက်ဟိုက်၊ တရှိုက်
 ငင်ငင်၊ တညင်ပြုပြု၊ ဆင် ရဲပိုလျက်၊ ထိုထိုဘာ၊ အနန္တလျှင်၊ အစေ့ဆုံး၊ အများ
 ထုံးတည့်၊ အနူးမပျက်၊ အောက်နရက်ဝယ်၊ တသက် နှယ်နှယ်၊ အမြစ်တွယ်သို့၊
 အပါယ်ထိုထို၊ ဥဒဟိုသည်၊ နှင့်လိုလူမိုက် သွားလမ်းတည်း။ ။ထယ်တိဆရာ
 တော်ထုရားကြီး။

(၄) သာသနာသွန်းခိုက်-အားခိုက်ကြရန်။

ကြားပိမ့်ခိုက်လူ နားစိမ့်သူလော၊ ဆူဆူပရမေ၊ မြတ်စိန္တေတို့၊ ပဝေရှည်ကြာ၊
 ရှေ့သော ခါဝယ်၊ ဂင်္ဂါထဲမျှ၊ ပွင့်ကုန်ကြ၍၊ များလှ ဝေနေ၊ ၇-တထွက်ကို၊
 အောင်မြေဘုံ၊ နန်းနိဗ္ဗာန်သို့၊ အမြန်ရောက်အောင်၊ မဂ္ဂင်ဘောင်ဖြင့်၊ ပို့ဆောင်
 ကြဉ်းမည်၊ တရားစည်ကို၊ ဆော်လိချိန်ချိန်၊ တထိမ့်ထိမ့်နှင့်၊ ငြိမ့်ငြိမ့်လျှိုက်ဆူ၊

ခေါ်တော်မူ၍၊ ရှင်လူဝဲ၊ သောက်သောက်လဲယှ၊ ကွတ်ဒွဲတော်ကြီး၊ ခံကြပြီပြီ၊
 ရှူးဘိရူး၊ ဘဝါတို့မှာမူ၊ ဝါသနာညွှောက်၊ အာသာမှောက်လျက်၊ မဖြောင့်အယူ၊
 စိတ်မဖြူဘဲ၊ အမူညစ်ကြုံ၊ တို့မှာစု၍၊ ငါးရုအာရုံ၊ ကာမဂုဏ်ကို၊ ခုံမင်မက်မူး၊
 လောက်နှယ်ရှူးလျက်၊ ဟစ်ကြူးကြွေးကြော်၊ မြတ်ရှင်တော်တို့၊ ခေါ်ပဲတုံငြား၊
 မလိုက်အားဘဲ၊ ရှင်လျားသံသာ၊ ခုတ်နှင်ကြားပြီ၊ တိုက်တာမိန့်၊ မြေ၊ နံနံ-ရွှေ-
 ငွေ-နှင့်၊ ရွှေရွှေသင်းစု၊ ဘယ်တခုမျှ၊ ပျက်မှုနှင့်သိုင်း၊ မိုက်မိုက်ဘူး၊ အခိုင်အမာ၊
 တင်ငါနှင့်၊ ရှည်ကြားစွဲဆို၊ နင်၏ကုန်လည်း၊ နင်လိုရာရာ၊ မလိုက်ပါဘဲ၊ ဘာသာ
 ရောက်ရား၊ သဘောအားဖြင့်၊ လေးပါးကြောင်းအင်၊ ပြုစီရင်သော်၊ ဖြစ်ချင်
 တတ်တိုင်း၊ ပျက်ချင်တိုင်းပင် မဆိုင်းပုံသေ၊ ဖြစ်ပျက်ချေ၏၊ သုံးထွေသာသနာ၊
 ထွန်းခိုက် ခါဝယ်၊ သန္တာ မြင့်မောက်၊ ကံကောင်း ထောက်၍၊ တယေခက်
 ထူးလည်း၊ ဖြစ်ပေ သည်ဟု၊ အတည် နှလုံး၊ စိတ်ယူ သုံး၍၊ မြင့်ဆုံးမြင့်သွ၊
 ဤဘဝကား၊ လေးဘနယ်တွင်း၊ ကျွန်စာရင်းမှာ၊ လွတ်ကင်းတို့ရာ၊ ထေးသစ္စာကို၊
 ယထာဘူတ၊ သိထိုက်လှပြီ၊ ခေတ်မှလွဲသွေ၊ ဖြစ်ရချေသော်၊ လေးထွေပါယ်ထံ၊
 နှောင်ကြိုးတဲ၍၊ မြုပ်မြုပ်အောင် မိုက်ဆောင်သံမိုးအမှောင်ကိလေ၊ မိုက်ကင်း
 ထွေကို၊ စစ်မြေအလား၊ ခန္ဓာငါး၌၊ သုံးယုသက္ခယမှာ၊ မှတ်တိုင်ထူ၍၊ ငါးဆူ
 ခိုသံမင်း၊ ဖော်တသင်းနှင့်၊ စစ်ခင်းပြီးသော်၊ အောင်စည်ဆေး၍၊ မြို့တော်ဝင်ရန်၊
 တိပဋ္ဌာန်ဟု၊ ထေးဘန်တံခါး၊ ဖွင့်သောအားဖြင့်၊ ရှစ်ပါးမဂ္ဂင်၊ စလွယ် ဆင်၍၊
 ပလ္လင်သာဘွယ်၊ ခိုလ်လေးသွယ်၌၊ စမ္ပာယ်နိုင်မှာ၊ ချမ်းသာရ၍၊ ဒုက္ခဘုံမှာ၊ ပြင်းသံမို့
 သာဘည်း၊ တဏှာထုရင်၊ ထိုသင်၏၊ လိုအင်လိုက်လျှော၊ မိုက်သဘောနှင့်၊
 မိုက်စောရေထွေ၊ မွန်း၍နေသော်၊ လျှင်းသေပြင်းပြ၊ ပင်လယ်ဝ၌၊ မြောရမည်မှာ၊
 မလွဲသာသည်၊ သစ္စာမြင်မှတင်မည်တည်း။ ။လယ်တံ-ဦးပဒမ။

(၅) ဆုံလည်သည့် နွား ရဟာစိချားနှုန်း-ယက်ကန် ပခေ-
 ရှည်ဒုက္ခ-ထွန်စွာ ချားဘိခြင်း။

သိစိန်သေချာ၊ ဉာဏ်ပညာဖြင့် ကောင်းစွာစိစစ်၊ ဉာဏ်ကုန်သွန်သော၊ ဖြစ်၍
 ပျက်၍ မြဲမတည်သည့်၊ ဆုံလည်နွားနှုန်း၊ သွားမခင်းသည့်၊ ခေတ် သုံး နှောင်ပွ၊
 ရောင်ပေပေနှင့်၊ မှောင်တွေပိုင်းခါ၊ မိုင်းသုံးပိလျက်၊ ကောင် ငြိုးဖြစ်ပုံ ကြခတ်ရုံကု။
 အကုန်ပိတ်စော၊ တွေးခါမေမာ၏။ လောကလောကာ၊ ဝန်သုံးပြောတွင် မိုက်ရေက
 မှား၊ ထိုက်ရာနားလျက်၊ ဘုရားရင်ဆိုင်၊ မတွေ့နိုင်ဘဲ လက်မိုက်ချ၍၊ တငွေ ငွေ လျှင်၊
 ရစ်ကွေ့ပိုက်ခါ စုံရေသားဖြင့်။ အောက်ရှားနယ်ထဲ ပါယ်ခဲ၍၊ ထည်လဲသာစိ၊
 ယက်ကန်းရှင်သို့၊ မပြုဝန်နွယ်၊ နှောင်ကြိုး ပွယ်လျက်၊ ကွတ်သွယ်တို့ရား၊
 မသိဝေးအောင်၊ ရိုမှေးမှောင်စု၊ မိုက်တောင်ထုဖြင့်၊ လင်းမှုမကြွယ်၊ ဘုံကိုတွယ်

၍၊ တောစွယ်ဂနိုင်း မွှေးထုံကြိုင်သည့်၊ ဗုံမြိုင်ရွက်စိတ် ဂူနန်းချပ်ဝယ်၊ ကင်းဆိတ်
 ဘော်ရွှေ၊ တကိုယ်ရေဖြင့်၊ စိတ်နေရွှင်ဖြူ၊ နိမိတ်ယူလျက်၊ နိဗ္ဗူပရမေအမြန်
 တွေ့အောင်၊ ဈာန်လေ့ပွားခါ၊ မနေသာဘဲ၊ ယုတ်မာညစ်ငြမ်း၊ ဘော်ထွေငြိမ်း
 သည်။ ဟော့ရမ်းပွေလီ၊ နင့်ငယ်ကို၊ မကြည်ရမ်းလှ၊ နှလုံးရှုပြီ၊ မိက်စမပြောထုံ
 ပေပေနှင်း၊ စိတ်နေပိုးဝါး၊ ပေါ့စားစားလျှင်၊ တရားရင်ဆိုင်၊ ခုနေ့တိုင်အောင်၊ ခိုင်ခိုင်
 ကြိုးကုတ်၊ အားမထုတ်ဘဲ၊ ဤရုပ်ဤနာမ်၊ ဤသဏ္ဌာန်နှင့်၊ ဤဟန်ဤမူ၊ ဤအယူ
 ကား၊ မပြုသေးလို့၊ မြို့ကြေးပိုလျက်၊ တကိုယ်ကောင်းတန်၊ တစောင်းကြံ့ထည်၊
 နောက်ဆံထွေးယွက်၊ အဖြေခက်သား၊ မသက်သာလေ၊ ကျောက်ဆွဲလှေသို့၊
 ဆယ်ထွေနှောင်ကြိုး၊ ထောင်တမျိုးနှင့်၊ အိုးနှင့်အိမ်တွင်၊ သေခံစောင်တောင်း၊
 နှစ်မသွတ်ဘဲ၊ နှစ်ဖွတ်စွဲလျက်၊ လူးလဲညစ်တုံ၊ နှင့်ဖြစ်ပုံကို၊ အကုန်ဖွင့်လှစ်၊ မပြော
 သင့်ဘူး၊ နှင့်ကိုယ်နှင်သာ၊ အပူရှာသည်၊ နှင်သာလွတ်အောင်ရှောင်လေတည်း။ ။
 လယ်တီ-ဦးပဒုမ။ ။

(၆) ခေတ္တကြို ဆုံကွဲဖြစ်မြဲဓမ္မတာ။

မှတ်ခါစွဲယူ၊ များစိုလ်လူတို့၊ နိဗ္ဗူမခါ၊ ဆင်းရဲကြလိမ့်၊ လောကသုံးခွင်၊ ဘုံ
 အပြင်ဝင် ဖြစ်လျှင်ပျက်မြဲ၊ မှန်မလွဲတည့်။ သုံးစွဲတို့ရာ၊ မြတ်ဥစ္စာကို၊ ကံကြမ္မာ
 ပေး၊ ရပြန်သေးလည်း၊ ပျက်ရေးဘာဘန်၊ တွေ့ကြိုပြန်၏။ ချစ်လျှံဝဝေ၊ ချစ်ဆွေ
 တွေနှင့်၊ ချစ်လေသမျှ၊ ပေါင်းဆုံကတည်း၊ ကွဲရမည်မှာ၊ မလွဲသာတည့်။ ရှည်စွာ
 အသက်၊ တာရှည်ချက်လည်း၊ ပုခက်နှင့်ပေ၊ ဝေးလေလေ၍၊ နိုးလေယျဉ်ခေါင်း၊
 အမှန်အောင်းလိမ့်၊ အကြောင်းမလျော်၊ သုံးခုကံကျက်က၊ ပုပ်စော်ညှိနံ၊ ရန်တွေ
 ပြန်သို့၊ အမှန်ချစ်သူ၊ မကပ်မူဘဲ၊ လျစ်လျူရှုသုံး၊ တကယ်မန်း၏။ နောက်ဆုံး
 ရောက်ခါ၊ မြို့ပြည်ရွာနှင့်၊ ဆွေညာအများ၊ စွန့်ပယ်ရှား၍၊ သွားရာအပြီး၊ လူမနိုး
 သည့်၊ တောကြီးမြိုင်ယံ၊ မြေသုသာန်၌၊ ရောက်ပြန်မရှိ၊ မြုပ်နှံ့ဘိခြင်း၊ ခြောက်ပေ
 တွင်းဝယ်၊ စင်းစင်းအိပ်ခါ၊ မလွဲသာဘဲ၊ နေရန်ကို စွဲမြဲမှတ်ခါ၊ ဆင်ခြင်ပါတော့။
 သင်္ခါရရှိ၊ လောကီဘုံ၌၊ ခိုလှုံဝင်စံ၊ ပုထုဇဉ်တို့၊ လောကင်္ဂလွတ်ကြောင်း၊ ဆုပန်
 တောင်း၍၊ လမ်းကောင်းမဂ္ဂင်၊ ရှစ်အင်ဓမ္မ၊ အဝဝကို၊ နေ့ညဉ့်မကွာ၊ ကြိုးစားရာ
 သည်၊ ခေမာရောက်မှ၊ အေးမည်တည်း။ ။ မိုးညှင်းဆရာတော်။

(၇) ငါ့ဇီးငါ့လေခင်-ငါ့ထောခင်ငါချ။

သေတေးမမြင်၊ နေရေးရွှင်လျက်၊ အစဉ်မှောက်မှား၊ ဝေနေများတို့၊ ကြံအား
 သော်ချဉဏ်၊ မြတ်ရှုတို့၊ တော်ပြုမယား၊ သွီး-သားနှင့်၊ စီးပွားလင်ပိုင်၊ ဇာတ်စုံ
 ပြိုင်ထည်း၊ မနိုင် ရှုံးမြဲ၊ နှလုံးစွဲလော၊ ပြုံးမြဲပျော်မြဲ၊ နှစ်စုံတွဲလို့၊ ဝိပွဲရယ်ပွဲ၊ စခမ်းနွဲ့နွဲ့။

စမ်းလွဲတာရှည်၊ ကြာလွှာပြီ ပလိပလာ၊ စိတ်မာယာဖြင့်၊ လိုချင်ချက်တုန်း၊ မသိမိရန်း၊
ကြာချိဦးလွှဲ၊ နှစ်၊ တကဲ့ဟန်ကြောင့်၊ သူ့ထံငါလိုက၊ အပျော်ကြိုက် နှစ်၊ ငါထံ
သူလိုက်၊ အပျော်ကြိုက်တို့၊ ဘေးလိုက်၊ ပြီး၊ ဉာဏ်သိမ်ဆည်းလို့၊ ကံ့ယံ နည်း
သိရာထမ်းပေါက်ရှာဘေး၊ တွားခါသေမျိုး၊ အနုဆိုး နည်း၊ ထမ်းရိုးဆက်ခါ ပျက်
နယ်ရွာကို၊ တွေးကောတွက်ကြည့်၊ လက်ငင်းသိလိမ့်၊ ရှာသည့်စွမ်း၊ ငါ၏ဒီးဟု၊
ငါ့မိ၊ ငါ့ငွေငါ၊ ငါ့မှာလေးငါ၏၊ ငါ့ထောင်ငါချ၊ ငါ့သားကုန်၊ ငါ့ကလွန်ကြူး၊ အချိန်
ရှမ်းမို့၊ ထောင်မှူး၊ ငါ့ပင်၊ ငါ့လျှင်ထောင်သား၊ အမှောင်မှူး၊ ခွဲရှောင်ရှားတို့ရာ၊ သာ
သနာတွင်၊ ခုခါ ကလေးထံရက၊ ငါ့မျှ၊ ပင်၊ လူကလောင်မြဲရွှံ၊ အစဉ်စွဲ၊ မြီဒိဋ္ဌိ
ကြောင့်၊ ရုပ်ကြမည်၊ ခြေထံ ဆီကို၊ သင်္ဂြိုဟ်နား၊ ထိတိုင်း၊ ကြားလိမ့်၊ တရားထူး
မြတ်၊ ဓမ္မဓာတ်သည်၊ မှတ်အပ်နိဗ္ဗာန်၊ ရေနံတည်း။ ။

(၈) ရေခဲတက်ဥဒီး မီးလောဇီလေပဏိ။

ဝေဒနာကွဒ္ဒာ၊ ရေပွက်ဉာဏ်ရှာ၊ သေတက်မြန်စွာ၊ ခံစားဘာရှိ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပုန်၊
ဘောက်ပြန်စိတ်ကူး၊ သူရူးအနာ၊ ဆေးမှားမထွေး၊ အငွေ့ကိုခံ၊ သဗ္ဗညာန်ကို ငြိတ်၊
ဉာဏ်မစိတ်ဘဲ၊ ဒိုမိတ်အကာ၊ အရိုက်ရှာကြ၊ မိစ္ဆာဘာထွေ၊ ဘာလာမော့ချက်၊
ကြာရှည် လွန်မေးသံသာကြောတွင်၊ ကယ်သူဆယ်သူ၊ ကယ်ဆယ်သူဟု၊ ပွင့်မူ
ဗုဒ္ဓ၊ ရှိပြန် ကလည်၊ အနန္တသံ၊ ဆူဆူညံလျက်၊ ခံစံမပြီး စည်းစိမ်ဒီးနှုန့်၊ သွီးလင်
သား၊ မယားရွှေရွှေ၊ နှစ်ငွေများကို၊ နားမှားဆီ လျက်၊ ပြင်သို့ထွက်ခါ မဝင်သာခဲ၊
တဏှာသေဘာ၊ ကာမမာယာကြောင့်၊ ဘဝလုံးလုံး၊ လူဖြစ်ရှုံး၏။ ထုံးဘမ်းစဉ်လာ၊
ဝေဒနာတွက်၊ ဇဏ်ရာချက်နှင့်၊ အသက်ခန္ဓာ၊ ဟူစွာဆုံစည်း၊ ဉာဏ်ဖြင့်နည်း၍၊
တပါးတည်းသေ၊ ရေစီးလှေသို့၊ မီးတွေလောက်မြိုက်၊ လေပါတိုက်သိမ့်၊ အသိုက်
သင့်ဘေး၊ အိုနားရားကို၊ တွေး၍မထိတ်၊ ငိတ်ဖုံ စိတ်ဖြင့်၊ ဆေးသိပ်သောက်ရာ၊
ဥပမာပယ်၊ အရသာရွေး၊ ကောင်းစွာမေးကြ၊ တွေးတွေးဆဆ၊ ဉာဏ်မြင်ကမူ၊
မီးစာ် ညှိ ထိုပုံဆိုတော့၊ ငါ၏ခန္ဓာ၊ ခံစံရာဟု၊ ဝေဒနာမျိုး၊ ရောဂါဆိုးကို၊ နှိုကိုး
ရေမြင်၊ တောသမင်သည်၊ မြက်ပင်ချိုကြား၊ ပတ္တမြားကို၊ ဖယ်သွားရှောင်ခွါ၊
မယ်ပါရုံ၊ မြက်ကိုသာစား၊ အမြင်မှားသို့၊ ကျွမ်းစောင်းတီး၊ မသိနည်းသူ၊
ဉာဏ်ကြီးဘူးရှာ၊ အရိယာလမ်း၊ ဝိဇ္ဇာငြိမ်းကို၊ စုံစမ်းလိုက်ခါ၊ နှိုးဆော်ပါသည်၊
မေသာသုခချမ်းသာ တည်း။ ။

(၉) နတ်မျက်စိသေဗိဿ မဖြေခိုဗိဿ။

ငိပဿနာ၊ ဉာဏ်မှာရင့်ကပ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်နှင့်၊ လေးချပ်အရိ၊ မုနိသာခင်၊ ဘုရား
ရှင်တို့၊ ယခင်ပညတ်၊ အာရုံဇာတ်ကို၊ ချိုးဖြတ်ဖယ်ချ၊ လက်နက်ရတို့၊ လောက

ဘုံသူ၊ မဟုတ်မူ၍၊ နတ်၊ လူ၊ ဗြဟ္မာ၊ သူငါတရပ်၊ သညာမှတ်တည်း။ ရုပ်သတ်
နာမ်သတ်။ ဘဝဇာတ်ကို မှတ်ပိုင်မိမိ၊ ကိုယ် နိုင်သိက၊ ဒိဋ္ဌိတဏှာ၊ ကင်းကွာ
စဉ်ပါဇာတ်သုခကို ဒိဋ္ဌိမျက်မှောက်ကိုယ် တိုင်ရောက်၏ ထက်အောက်နှစ်ဖြာ၊
ထက်ျာ-လက်ဝဲ၊ စုံမြဲကူးဆန်၊ ပေါ်ပြန်နှစ်မြုပ်၊ အရှုပ်အရှင်း၊ ထိုနှစ်သင်းကို၊
ထိုးထွင်းပိုင်သိ၊ ကန္တုဒိတညွှ၊ မျက်စိမြင်ကားနားနှစ် ဘက်ညွှန်းမို့၊ သုံးလမ်း ပညတ်၊
ထုံးတမ်းမှတ်သော၊ ငါးရင်ခွာ၊ ဓမ္မတာပင် ရှိနေစဉ်ကြောင့်၊ ပြောပင်ပြေ ငြား၊
အန္တနား၌ တို့များသိုင်း၊ အထင်မှားမြဲ၊ ဘုရားစွဲသိမ့်၊ ပြောမြဲ ဆို၍၊ နေထိုင်မြဲမှာ၊
အကဲမခတ်၊ မသိတတ်ပြန်၊ ပုထု နိဟု၊ တန်တန်ခန်လေး၊ အပြစ်ဘေးကား၊
ဖြစ်ရေးမှန်စွာ၊ ဒဏ်ဆယ်ဖြာဘညွှ၊ ဉာဏ်မှာမြဲကပ်၊ ပရမတ်ကို၊ နတ်မျက်စိမှန်၊
လူသာမန်တို့၊ တောန်မရာ သိခဲစွာ၏။ အရိယာဉာဏ်၊ မဟာနာမ်ကို၊ န ရန်မတတ်၊
ဗလာငတ်တို့၊ အဒဿာဝိ၊ ပဋိညာဉ်နှင့်၊ သင်္ကဏီကြညွှ၊ မိန့်ဘော်ရှိသင့်၊ အဘိ
ဓမ္မာ၊ အရိယာတို့၊ ဉာဏ်မှာကိုင်သုံး၊ ဓာတ်မျက်လုံးကို၊ သုံးထုံးမရှိ၊ အဝိနိတ၊
တိတ်၌ပြု၏။ ဒဿန နဂါ၊ ပဿချက်သည့်၊ ဉာဏ်ထက်စီးသာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အတွင်း
ရှိကို၊ ဘယ်သည့်လူမျိုး၊ ဘယ်နတ်မျိုးတို့၊ သိရိုးထုံးစံ၊ မရှိမှန်ကြောင့်၊ ရှုပ်
သဘော၊ အတ္တဘောဟု၊ သမနုဖြင့်၊ ရှုမြဲသိမြဲ၊ ဝါသူဘဟု၊ သဲစွဲခဲစွဲ၊ ဒိဋ္ဌိစွဲတည်း။
အမြဲခံစံ၊ ဝေဒနံကို၊ အတ္တံတရပ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဇာတ်ဟု၊ အမှတ်သည့်၊ သင်္ခါရ်ဟု၊
ဝိညာဏ်လဲ၊ အတ္တစွဲ၏။ မမြဲခန္ဓာ၊ ဝေဒနာမျိုး၊ စင်ဒရိးကို၊ လက်ရိုးစဉ်လာ၊
သက္ကဝါဟု၊ တဏှာ ငါးဖြား၊ မိသေး ငါးနှင့်၊ ဘားအားမြွေကိုက်၊ ကျားကိုက်
သည့်နွား၊ ပမာထား၍၊ မြတ်ချားပုဒ္ဓ၊ ဟောထုတ်ပြခဲ့၊ ငါကြောင့်မှတ်ထော၊
အပြောပညတ်၊ ပရမတ်မှာ၊ ဉာဏ်ဓာတ်သာဟု၊ ပညာစခမ်း မင်မိလ်လမ်းနှင့်၊
ချမ်းနိဗ္ဗာန်၊ နတ်သည့်ဉာဏ်ကို၊ အနိဂတံ၊ ရခဲ့ပြန်လဲ၊ သိရန်ဟောပြု၊ ခဲခက်
လှ၏။ ရာဂဒေါသ၊ နှိပ်စက်ကြသော၊ နားသဘောဝယ်၊ အဟောဝတ၊ ညှိုးထွေး
ဆလျက်၊ ဗုဒ္ဓပုရား၊ ယံတော်ပါး၌၊ ဝတ်တွားပန်ဘိ၊ သင်္ကပတိဟု၊ ဉာဏ်ရှိ
ဗြဟ္မာ၊ ပဉ္စနာဖြင့် ကြာမှာသုံးစား၊ ပမာထား၍၊ ဉာဏ်သွားဉာဏ် ကြီးညွှန်နည်း
ဉာဏ်ဝယ်၊ အသွယ်သွယ်ဟု၊ သိလွယ်သိဟတ်၊ ဣညာဏ်မြတ်ဖြင့်၊ အမြတ်
တရား၊ ဟောမိန့်ကြားတို့၊ လျှောက်ထေးပူဇာ၊ ကျမ်းမဟာ၌၊ သေချာကြည့်ကာ
သတိရ၍၊ ကမ္ဘာထုံးစံ၊ တွေ့မြဲမှန်မို့၊ နှစ်ဘန်သိလာ၊ အရိယာတို့၊ နေသာနေရာ
ဤလောက၌၊ လုပ်သာလုပ်ရာ၊ ဤဒုက္ခ၌၊ စားသာစားရာ၊ အနိစ္စ၌၊ အိပ်သာအိပ်ရာ
အနတ္တ၌၊ ပျော်လှမရှိ၊ ကာအတ်မို့၊ နတ္ထိဘယာ၊ ဝါသာအရှုံး မမြတ်ဆုံးကို၊ နှလုံး
မြင်မြော်၊ သိပါသော်လဲ၊ ကြမ္မာဝင်္ဂဘေး၊ မလွတ်သေး၍၊ ပြေးတိုကားမြေ၊ ပေးတို့
ငွေနှင့်၊ အခြေမလှ၊ မြေမရခဲ၊ ပြေကြသည့်ထုံး၊ ထောကသုံးသို့၊ ခွေးနွမ်းရိုး
ကိုယ်တိုင်သိ၏။ သိပင်သိငြား၊ သိလုံးများလဲ၊ သင်္ခါရဒဏ်၊ ဝင်္ဂဘေးရန်ကြောင့်။

ငါးတန် ခန္ဓာ၊ ရန်သူပါ၍၊ မီးစာမကုန်၊ လောင်ပုံကမြ၊ မီးတောက် ထဲဝယ်၊
တယောက်တည်းသာ၊ သိရာမှန်ကဲ့၊ ဘယ်ရွာဘယ်မြို့ ဘယ်ဆီသို့လျှင်၊ ထွက်ဘို့
စိစဉ်၊ ဇေယျထွင်သည်၊ ငါပင်သိမှု သုခတည်း။ ။ ပြောင်းဘို့ဘယ်ရွာ၊ မထွေ
ပါသည်၊ ငါပင်သိမှုနုက္ခတည်း။ ။

(၁၀) အဓိဇ္ဇာ။

အကြောင်းအကျိုး၊ ကောင်းအဆိုးကို၊ သိရိုးမရှိ၊ ပကတိနှုန်း၊ လူကျောက်တုံး၏၊
နှလုံးစိတ်ထား၊ လွန်မှောက်မှားခဲ့၊ များထွန်ကွ၊ တွေ့ကြုံရလည်း၊ သုခထင်စွဲ၊ အယူ
မြဲ၏။ အိုမြဲနာမြဲ၊ သေမြဲကြိမ်တန်၊ ဇာတိပြန်လဲ၊ တွေးရန်မပေါ်၊ ပျော်မြဲပျော်၏။
အဖော်မယား၊ လင်ယောက်ျားနှင့်၊ နှစ်ပါးဆုံတွေ့၊ အစုံမွေ့၍၊ တနေ့ တခြား၊
ခတ်မီးများသျှက်၊ မယားသန္ဓေ ရှိပြန်လေလည်း၊ အခြေမတွေ့၊ သားကလေး၏၊
ကွားရေးဖြစ်ကြို၊ ဘယ်ကြောင့်တုံဟု၊ လုံးစုံနုက္ခ၊ မျက်မြင်ပြသည်၊ တ၊ ရော-ဒိ၊ ပါ၊
မသိရှာ၍၊ တဏှာမြစ်မ နှစ်မြုပ်ကြလျက်၊ ကြကြပြီးပြီး၊ တအိမ်လုံးတည့်၊
ရွှေသေဆုံး၊ မြို့နယ်လုံးတည့်၊ ရေသေဆုံး၊ လူ့ဗြေထုံးတည့်၊ စဉ်နှုန်းမပျက်၊
ကြောင်းကျိုးဆက်ခံ ရှက်ပွင့်ထီးရိုး၊ သစ်ပင်မျိုးဟု၊ ကံဆိုးဒီဒါ၊ နိယာမကို၊ အစ
အဆုံး၊ အထိရှုံးကြ မိုက်လုံးခဲလုံး အရှုံးတုံးဟု၊ မူးလုံးမေ့လုံး၊ အငွေ့ဖုံးသည်၊
မှန်လုံးမထိ၊ အဓိဇ္ဇာတည်း။ ။

(၁၁) အဓိဇ္ဇာ။

ဗောဓိ ရတနာ ယာဉ်စကြာဖြင့်၊ သစ္စာ ထေးရပ်၊ ထေးကျွန်း ပတ်သည်၊
နတ်ဝိသုဒ္ဓိ၊ တုမရှိသား၊ ကြိစ္ဆါရ၊ ဂိဗ္ဗိးချုံ့လျက်၊ ဘာသုံးပါး၊ ဟုန်းဟုန်းသွားသည်၊
ရထားသံသာ၊ ယာဉ်စကြာ၏၊ ခြင်းရာထုပွတ်၊ သမုပွတ်ကို၊ အတတ်သိရန်၊
နိဒါန်းပြန်ပိမ့်၊ အမှန်ထေးချက်၊ သဘာဝနက်ကို၊ ဖုံးဝှက်ကွယ်ကာ၊ အဓိဇ္ဇာဟု၊
မဟာတမ၊ မှောင်ကြီးကျ၍၊ မောဟအရိုက်၊ ရှိန်ရှိန်အိုက်သား၊ အမှိုက်မီးစာ၊
ဤခန္ဓာကို၊ တွယ်တာသမှု၊ အကြောင်းပြုသည်၊ အကုသလ၊ ဓမ္မညစ်ဆိုး၊ အပြစ်
မျိုးကို၊ ကြိုးကြိုးပမ်းပမ်း၊ နေ့စဉ်ထမ်းသည်၊ ပါယ်လမ်းဗီဒါ၊ အပုညနှင့်၊ ဘဝ
နောင်ခါ၊ သံသရာ၌၊ လူ့ရွာနတ်နန်း၊ စည်စိမ်ငြိမ်ကို၊ ချမ်းသာအတ်၊ အထင်
ငြိလျက်၊ ဂတိနောင်ကို၊ ကောင်းစေလို၍၊ သုသိုလ်အရိုး၊ အမျိုးမျိုးကို၊ ကြိုးကြိုး
စားစား၊ ပြုတုံငြားကာ၊ ဆယ်ပါးပုည၊ အာနန္ဓဟု၊ ဘဝနှိုးရင်း၊ ပွားတုံလျှင်းသည်၊
ဝဋ်စင်းဝဋ်နှယ်ရှည်သတည်း။ ။

(၁၂) သင်္ခါရ။

ခာတ်အဓိဇ္ဇာ၊ မိုက်ရင်းပါက၊ သူငါအစ၊ သက်မွေးကြသော်၊ အကုသလ၊
ပါပညစ်ရတ်၊ ကိုယ်အလုပ်နှင့်၊ နှုတ်အမူရာ၊ စိတ်မှာမသန်၊ ပြည်လုံးနို့ အောင်၊

မတန်မနား၊ နေ့စဉ်ပွားလျက်၊ တရားဝေးစွာ၊ အဘိဇ္ဈာဖြင့်၊ မိစ္ဆာဒီဝ၊ ပြုသမျှ
 ထည့်၊ သင်္ခါရဘေ၊ သိစမြဲတည့်၊ ဝေရ်ဘိရာ၊ အားကု ရှာ၍၊ မြော်ခါမှန်း၊ ဆ၊
 နေ့စဉ်ရတို့၊ နေ့မီးရှိုန်၊ လူ့စည်၊ စိမ်ဖြင့်၊ ရှိ၊ ငြိမ်စံစား၊ ခြွေရံများသည့်၊ သိကြား၊
 ရာဒာ၊ နတ်၊ ခြက်ရွှေ ဟု၊ ဖြစ်စွာရူပ၊ ကုသလမှာ၊ သင်္ခါရဘေ၊ တနည်း၊
 မှတ်လေး၊ ထက်ရှင်ဆိုသို့၊ တင်ကြိုမျှတုံအရူပ၊ တင်ကြွသမျှ၊ ကုသိုလ်စုကာ၊
 တရုလုံလ၊ သင်္ခါရဟု၊ မိုက်မကုန်၊ ထိုပြုပုံကို၊ အာရုံမနေဘဲ၊ ဝါမစောဘို့၊
 သဘောမရ၊ လူအန္တလျှင်၊ လမ်းစမမြင်၊ ကေတင်သည့်ထင်၏။ ယခင်သင်ဆက်၊
 ရဟတ်စက်ကြောင့်၊ ပတ်လျက်ညွတ်ကွင်း၊ ဇွတ်အတင်းရို၊ ဝန်ထွေးမလွန်၊
 ကင်းကရွတ်သို့၊ မချွတ်ပြေသမ်း၊ စုံလုံးကန်း၍၊ အရမ်းကုသိုလ်၊ ဝန်မတုံဘဲ၊
 နဂိုပင်ရင်း၊ အောက်စုံဆင်းမည် ပြုခြင်းသင်္ခါရကြောင်းရင်းတည်း။ ။

(၁၃) ဒိညာဉ်-၆-ပါး။

ခြောက်ပါးဒိညာဉ်၊ စွမ်းရည်အင်ကြောင့်၊ မီးတိုင်ရှိန်ဘိ၊ ထပ်ချပ်ပါသို့၊ မကာ
 တုမျှ၊ ဖြစ်ပေါ်ကြသေး၊ ဖဿဝေဒနာ၊ စေတနာနှင့်၊ သညာဝိဘက်၊ ရောင်စုံ
 ရှက်သည်၊ အမြစ်ကြောင်း၊ နှလုံး၊ ခြိုးစုံချယ်သို့ အသွယ်အသွယ်၊ အနှယ်နှယ်
 လျှင်၊ ဆန် ကြယ်စွာလှ၊ နာမ် ကာသဟု၊ ဘူတ နှုပေါရေ-၊ မြ-လေ-မိ ၊ ခေတ်ကြီး
 လေ တန်၊ အမာခံလျက်၊ အရန်ရှင်သေး၊ နှစ်သယံလေးဟု၊ ပေါင်းထွေ မှည့်၊
 အဋ္ဌဝိသ၊ ရုပ်ကာယဟု၊ နာမရူပ၊ ဓမ္မအပြား၊ ဤနှစ်ပါးလည်း၊ ထင်ရှားစုံစွာ၊
 ပေါ်တုံလာ၍၊ နာနာကာယ၊ အနန္တလျှင်၊ ရူပရုပ်ဟန်၊ သဏ္ဌာန်အမျှ၊ ဇာတ်တူ
 သည့်၊ လူအရပ်ရပ်၊ နတ်အထွေထွေ၊ ရေမျိုးကုန်းမျိုး၊ ကောင်းဆိုးယုတ်ည့်၊
 အကန်ကန်လျှင်၊ ခြားသန်ပေါရယ်၊ သောသောကြွယ်သည်၊ နှစ်သွယ်နာမ်ရုပ်
 စွမ်းရည်တည်း။ ။ ထယ်ဘီဆရာတော်။

(၁၄) ဝေဒနာ ၆-ပါး-၁၈-ပါး။

မ၌န်ပိုလျှင်၊ ဘဝစဉ်နဲ့၊ နာမ်ဝင်ရုပ်ညှိ၊ ဧည့်ခံဆိုးသည့်၊ ခြောက်မျိုးဖဿ၊
 ထွေးနုကြွကြောင့်၊ သုခဒုက္ခ၊ ဥပေက္ခာဟု၊ ဝေဒနာမည်၊ ခြောက်သုံးလီဖြင့်၊
 အမာခံ ဖွဲ့စစ်၊ တဆယ်ရှစ်လျှင်၊ ကြည့်၊ စစ်အဆင်၊ စက္ခုတိုင်း၌၊ မြင်ခြင်းခံပေး၊
 ကြားခံစားခံစွဲ၊ နှမ်းငြာမပြေ၊ သျက်အားစွဲ၊ ထွေးလစည်းစိမ်၊ အရမ်းချိန်၍၊
 ဂုဏ်သိမ်ကမ်း၊ စိတ်ထင်မျိုးဖြင့်၊ ထက်ရိုးစဉ်၌၊ ခံပေးရုံကြာ၊ မထွေသုခ၊ ကုယို
 လုလ္လဒ်၊ ဒုက္ခမရှိ၊ ချမ်းသာဘဟု၊ အဘိအန္တ၊ လှမှန်းဆလျက်၊ လမ်းစမပြောင်း၊
 မြင်တိုင်းကောင်း၏။ ထမ်းစမမြင်၊ ကြားတိုင်းခင်၏။ လမ်းစမပျက်၊ နှမ်းတိုင်း
 မက်၏။ ထမ်းစမဝိ၊ လျက်တိုင်းမိ၏။ ထမ်းစမကွေးထွေတိုင်းမွေ့၏။ ထမ်းစမမြော်၊

ထွေတိုင်းပျော်၏။ ခြောက်ဖော်ဝေဒနာ၊ ပဒေသာသိ၊ သေချာမထွေ၊ နိဗ္ဗာန် ဝိဇ္ဇာ၊
 နှုပေ့မရှိက်၊ သူမကြိုက်ဘဲ၊ အူပိုက်အသဲ၊ စိတ်မှာစွဲ၍ ရိုက်မြီးထွေရာ မနေ
 သာသည့်၊ ဝေဒနာမျိုး၊ မစင်အိုးသို့၊ ခြောက်မျိုးအာရုံ၊ ဖဿဆုံ၍၊ ရေငုံမြွေရာ
 မမောကြဘဲ၊ ဩစာသံသာ၊ မြစ်ဇရာဝယ်၊ ဘာသာအလိုက်၊ သက်သးကြိုက်ခဲ့၊
 အမြိတ်သန္တ၊ ငြိမ်ပြည်ကို၊ ခေါ် ငြိနာမ၊ ကြားပြန်ကလည်း၊ ဣဒ္ဓိအာရုံ ဘယ်သို့
 ဝံဟု၊ ဆန်းပုံဆန်းနည်း၊ အယုသည်းလျက်၊ မြဲကြီးပြည်လာ၊ ဧည့်ထီးထေးသို့၊
 တရားမထင်၊ မှားစိတ်ဝင်သည်၊ ခြောက်စဉ်ဝေဒနာ၊ ကြောင်းရင်းတည်း။ ။
 ဆရာကြီးဦးမြသိန်းထွန်း။ ။

(၁၅) အခင်း

သပ္ပာထေးနက်၊ ပိတ်ဖုံးချက်ကြောင့်၊ ပြိုချက်မနိုင်၊ သန္ဓေဆိုင်ခဲ့၊ မနိုင်မီးစာ၊
 မီးလျှံဖြာ၍၊ ရောင်ဝါထွန်း၊ ကိုယ်စီမက်၍၊ လိုချက်ထန်ပြင်း၊ ကံဖြစ်ရင်းကြောင့်၊
 ရှည်မင်းလှစွာ၊ သံသရာဝယ်၊ ပြန်ကာမြင်သိ၊ တွေး၍ကြည့်ထော့၊ သုဂတိမှန်၊
 ဇာတိရန်သည်၊ တန်တန်လူနတ်၊ ဗြဟ္မာထပ်ခဲ့၊ မန္တတံကြော၊ ဇကရာနှင့်၊ ရာဇာ
 သေနင်း သူဌေးမင်းဟု၊ ကွန်သင် အမျှား၊ ဆင်းရဲသားတို့၊ ဟောင်းစာ သူယုတ်၊
 လွန်စက်ဆိုင်သည်၊ မဟုတ်လူကြမ်း၊ ကုန်ဟော့ရင်းလျက် ဆိုးစွမ်းဒိဋ္ဌိ၊ ကြိတ်ငိုင်း
 ငြိခဲ့၊ ဖြစ်ဒိဋ္ဌိရာ၊ ကံညှစ်ပါ၍၊ ကောဇာနှင့်ကြူး၊ လတန်ခူး၍၊ သေရူးလေပွေ၊ တိုက်
 လွင့်ထေက၊ ပွင့်ကြွသစ်သီး၊ ကျပုံနည်းသို့၊ ဉာဏ် ကြီးသူမှာ၊ ဆင်ခြင်ပုံသော်၊
 ကျောက်ဖျာရေထဲ၊ ပေါ်လာခဲ့ဟု ငရဲရှစ်ရပ်၊ ပြိက္ခာဇာတ်နှင့်၊ အထင်ထပ်လယ်၊
 သူရကာယ်တို့၊ အပါယ်ဗိတ်သန်၊ အဟိတ်ကရိ၊ တိရစ္ဆာန်ကား၊ အဖြစ်များခဲ့၊
 တရားစီစစ်၊ အဆီညှစ်သော်၊ အနှစ်နှစ်ရပ်၊ ရုပ်၊ နာမ်မှတ်ထေဝ၊ ပရမတ္ထ၊ သဘာဝ
 မြင်၊ ဉာဏ်ဖြင့်ယှဉ်ထော့၊ စဉ်သန္တတိ၊ သမုတိဟု၊ ဇာတိမှတ်တမ်း၊ သုံးစခန်းဟု၊
 ထုံးတမ်းစဉ်လာ၊ ဓမ္မတာသည်၊ ဖြစ်ထာဇာတိ၊ ကြောင်းရင်းတည်း။ ။
 ဆရာကြီး
 ဦးမြသိန်းထွန်း။ ။

(၁၆) အရာ-မရအား

ဒုက္ခဖြစ်မှန်း၊ မတွေးထွမ်းသို့၊ ပြုခန်းမမေး၊ နောင်မအေးဘို့၊ ငိုယံရေးမလွတ်၊
 ကိုယ်ခံဝန်ငယ်၊ မချွတ်ကြိုတွေးဘုံလေ့၍၊ ရှာ၍ကြိမ်ဖန်၊ စွဲလုံးသန်သွ၊ ပျက်
 မကင်း၊ ဖြစ်ရခြင်းကြောင့်၊ အဆင်းရပ်ပျက်၊ သွေးလမ်းခက်၏၊ ကိုယ်လက် နို့ခဲ၊
 အားမခိုင်ဘဲ၊ ရွေ့ရှင်မမတ်၊ သတိပြတ်ဘိ၊ မျက်စိမှန်ပြာ၊ နားမှာအူထိုင်း၊ ခါးဘိုင်း
 သွားကြီး၊ ဇရာမျိုးဖြင့်၊ မပိုးနိုင်ရာ၊ ငါ့ခန္ဓာသည်၊ ပမာနေထ၊ ထွက်-ငင်ပြုသည့်၊
 နေ့-ညဉ့်တရက်၊ အချိန်ပျက်က၊ သေမင်းဘက်သာ၊ တိုးဝင်လာခဲ့၊ ထမ္မာမပိုင်း။

နှစ်မဆိုင်းနှင့်၊ ကာသိုဏ်းကွက်ကျ၊ ငါ့ဒီဝသည်၊ ဘယ်မျှဘယ်သီ၊ ပျက်ရမည်ဟု၊
 အတည်ချိန်းချက်၊ စာချင်လျက်ဖြင့်၊ နှုတ်ဆက်ကိန်းသေ၊ ကျိန်းမကျေ၍၊ စိတ်နေ
 ပေါ့ပေါ့ညက်မလျော့ဘဲ၊ ကြံတော့လုံးလုံးချိန်မဖြုန်းနှင့်၊ အဆုံးမယာ၊ ငါ့ခန္ဓာ
 သည်၊ မြန်စွာဖြစ်ပျက်၊ နဂရိစက်သို့၊ သေဘက်ကိုသာ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ပါအောင်၊
 စဉ်ထာမလှဲ့၊ ဝင်စမြဲဟု၊ သုံးတွဲဇရာ၊ သုံးဖြာမရဏ၊ ရှေ့တွင်ပြုလည်း၊ ဓမ္မမဓမ္မ၊
 အန္ဓလေ့ဖြင့်၊ လက်ထွေမျက်ထွေ၊ ကိုယ်ခိုင်ထွေသည်၊ အလေ့မပြောင်း၊ အငွေ့
 ပေါင်းလျက်၊ အကြောင်းမမှန်၊ အစရန်ကို၊ ပြန်ထွန်မသိ၊ သေလုံးမိကြ၊ သတိစစ်
 ငြား၊ လူမိက်များတို့၊ တရားအစစ်၊ အားမသစ်သည်၊ တွားဖြစ်အိုသေ၊ နောက်ဆုံး
 တည်း။ ဆရာကြီး-ဦးမြတ်သိန်းထွန်း။ ။

(၁၇) ဒီးဒေဝတိလဒ်ဒီးငြိမ်းခန္ဓာသိဒ်ဒီးရန်။

ဓမ္မတာရန်၊ ကုသိုလ်ကံဟု၊ လူ့ယံ-နတ်ရပ်၊ ဗြဟ္မဒေဝတံသို့၊ ရောက်လတ်ကုန်
 ငြား၊ ဝေနေများတို့၊ လမ်းမှားမိစ္ဆာ၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့်၊ ဘံသင်္ခါရ၊ ဇနကာ၏၊ သတ္တိ
 တန်းရိုး၊ အပါယ်ကျိုးသို့၊ ရောက်ရိုးထုံးစံ၊ တွေ့ကိန်းကြံလေ့၊ ကံမှာညက်သွင်း၊
 သိလင်လင်းသို့၊ ပင်ရင်းရိပ်မိ၊ နွဲ့နွဲ့မြို့၊ သဟိဒေတွေး၊ မသိဒရးကာ၊ ရှေ့ရေးလမ်းပြ၊
 ကလျာဏဟု၊ သံသေဝကြောင်း၊ ဆရာဘောင်းကို၊ ညွတ်ပြောင်းဆည်းကပ်၊
 သိနည်းမှတ်လျှင်၊ ဒီးဒေဝတိလဒ်ဒီး၊ ခန္ဓာသိမ်းသိမ့်၊ မြင့်ကိန်းမမောက်၊ အနိမ့်
 အောက်သို့ တိုးလျှောက်ဝင်ကာ၊ မမြင်ရှာကြ၊ ကျောက်ဖျာရေထဲ၊ ပေါ်လာခဲ့ဟု၊
 မြုပ်မြိုးပေါ်မြီရုံ ဆန်မြီသည်၊ လမ်းလှဲအန္ဓ၊ ခရီးတည်း။ ။ ဆရာကြီး-ဦးမြတ်သိန်းထွန်း။

(၁၈) ဝိုင်းပြည်ကောင်း-မကောင်းမင်းအကြောင်း။

တရားနှင့်လူ၊ တအူဖြောင့်ဖြောင့်၊ ကိုယ်စောင့်မှန်းသုံး၊ နှလုံးနှုတ်ပီ၊ တံသုတ်
 ညီကာ၊ ပထဝီနှစ်၊ မြေသီဖြစ်၍၊ တူးချစ်မခါး၊ လူဘို့စားလည်း၊ ဆေးဝါးပါစင်၊ အချဉ်
 အချို၊ နာဂုတ်ပျို၏၊ ထိုထိုအာမိ၊ ကြံဒေါသ၊ ဇွေးဝမ်းစသား၊ မြူမျှမရိပ်၊ ရေနယ်သိပ်
 ၍၊ တက်ဆိပ်မလူး၊ ဝဲမကူးတည်း၊ မိဗမ်းဦး လယ်နှင်း၊ ခန့်တိုင်း ကောင်း၏၊
 ပဲပြောင်းစပါး၊ စလားတောင်းတင်း၊ စာရင်းမရှိ ကြွယ်ခေါင်ထိစွာ၊ အခန္ဓမင်း၊
 တရားကင် မှု၊ ခင်းလူမျိုး၊ မြောက်သည့်အိုးသို့၊ စောက်ဆိုးစောင် ပြီး ပြုတ်အစီး
 လည်း၊ ခရီးငါးပါး၊ အကောက်သွင်းဖြင့်၊ ပတ္တမြားဆံ့မှည့်၊ ပေးသည့်ထက်ထွမ်း၊
 ကွမ်းစားကမ်းလိမ့်၊ သွေးတမ်းနုကုတ်၊ နတ်လည်းမမှန်၊ ဘယ်ပြန်ညာ-ကျော့၊
 ဘိယာဆေးလျက်၊ သေ့သေ့ပျက်ဆိုး၊ သိမ်းပွင့်မျိုးသည့်၊ ဆစ်ပိုးဆွံ့အ၊ အန္ဓလွ
 နှင့်၊ ဆန်ပြုရိသို့၊ ထဲနက်မ္ဘာလိမ့်၊ သုံးဆယ့်တတိုက်၊ ဘဝင်ရိုက်ကို၊ ဆုံးငိုက်ပိုင်သိ၊
 ထွန်တိုင်ထိဖြင့်၊ အဓိကရိုဏ်း၊ ဂုဏ်ပြည့်လှိုင်းသည်၊ ဘောတိုင်းသစ္စာ၊ မုံထွား
 တည်း။ ။ ဝေဒကဝိဒုပျို။ ။

(၁၃) ရသာတဏှာအတွက်ယောကျ်ား-မိန်းမဖြစ်ပေါ်လာခြင်း။

ရှေ့များကမ္ဘာပေါ်လာလည်း-ကောင်း၊ အပေါင်းရှု၊ သောဠသတွင်၊ နာမရူပ၊ အထူးမှတ်သား၊ အာဘဿရာ၊ နယ်မြေဟောသို့၊ ခန္ဓာ လျှာဂိတ်၊ ကာမခတ်သို့၊ ဥပါဒ်တင်ပြ၊ ဖြစ်ကုန်ကြသော်၊ ကမ္မဒိဋ္ဌိ၊ တန်းမိုးရှိ၍၊ မိ-ကိုယ် နှစ်ရောင်၊ တပြောင် ပြောင်ဖြင့် မှောင်ကိုမျှောက်ပယ်၊ ကောင်းကင်လယ်၌ ငှက် နှယ်ပုံ၊ ကွန်ဂျိုးစံ၍၊ တရံရောခါ၊ မြေသီဇာနှင့်၊ ပတာသတာ၊ ရသာနွယ်ချို၊ မ-လိုစားပြီး ဆံချည်း သီးသည့်၊ လုံးကြိ မကြိုး၊ ရိုးရိုးဘည့်၊ စားဘူယ်ရှိ သည်၊ သာသိဘတ္တ၊ လွှာရရွာ၊ စားကြသောအား၊ ရမာပွား၍၊ ယောကျ်ား-မိန်းမ၊ ဖြစ်ကြ ဆိုရော်၊ ငွေ့လျော် ပျက်အိမ်ထေ င်ရှက်၍၊ စဉ်ဆက်သားခြင်း၊ မွေးလတ်ရာတွင် ပညာပညာ၊ သ-ကမ္မကြောင့်၊ ဂေါတ္တလေးပါး နောက်မှပွားရှင်။ ။

(၂၀) အကုသိုလ်ကြောင့်မိန်းမဖြစ်ရခြင်း။

မြတ်စွာသခင်ဟန်၊ သလေးဆန်ကို ဘန်ဘန် ယူစား၊ ကျင့်စားကပ်ပြားကာ၊ ယောကျ်ား-မိန်းမဖြစ်ကြရမက်၊ နွဲ့ယှက်အိမ်သာ၊ အစာသိုဋ်၊ မသီးဆံလုံး၊ ခွန်ဖုံး ရောက်နေ၊ ယူလေရာမံ၊ ကုန်လတ်ခဲ့ကာတွက် ဖွဲ့ဝေဖန်၊ ပေးထုံပြန်လည်း၊ မမှန် မိုးစား၊ မှုသားကွယ်ပြုတ်၊ ရိုက်ပုတ်ထောင်းထု၊ ဖြစ်လာမှုကြောင့်၊ တရစည်းနုံး၊ နှလုံးမဖြူ၊ ကပ်ဦးသူတို့၊ စိတ်တူကိုယ်မျှ ကြံ ကုန်ကြ၍၊ ကာသရလျှင်၊ လူသွမ်း ဖျင်စာမိ၊ တွင်စိုးရ မင်းရှိမှဟု၊ ဘေးထောက်ဆုံး၊ အာဇာ ဘာရုံးဖြင့် နှန်းသော်မကာ၊ ကြားတိုင်းရှုံသား၊ ပျို့ဖွဲ့သက်ရွယ်၊ နေနတ်နှယ်ကို၊ ဆယ်ဘို့တဘို့၊ နှစ်လို့သာ ကြည့်၊ ပေးဆက်မည်ဟု၊ မြောက်ရည်ဘိသိက်၊ အောင်နိမိတ်ဖြင့်၊ ကျော်လိပ် သာပြော၊ ညွှန်းဝေနာမံ၊ သုံးမည်ခံသည် နက်စံညီလှ၊ သမ္မတ၊ စဉ်ကူးမင်းချောင်း။ ။

(၂၁) အရိယအဖြစ်ကဏ္ဍာကုန်မှလွတ်ခြင်း။

အရိယာဝင်၊ မဂ်ပလ္လင်တို့၊ ထက်ဘင်ပြိမ့်လေး၊ မစံသေးမှု၊ ညစ်ကြေးတ ဏှာ၊ ထက်အောက်မှာလျှင်၊ ပညာမဆင်း၊ အမှန်ကင်းလျက်၊ ထက်တွင်းသူ ဘျှန်၊ အာဇာ ဇာဝန်ကို၊ မလွန်နိုင်ငြား၊ ဖောက်ပြန်အားကြောင့်၊ အမှားကိုပင်၊ အမှန်ထင်၍၊ ပြင်ပြင်ဆင်းရ၊ ဒုက္ခဘဲကို၊ ဤဘဲချမ်းသာ၊ မြန်ယှက် စွာဟု၊ သာယာနှစ်လို့၊ ဇွင်းဘ အိုသို့၊ ထိုထိုဝတ္ထု၊ အပုတ်စု၌၊ မြုပ်လုနီးနီး၊ ဘေးဘိစီးတည်း၊ မငြိုးငွေ့ ရက်၊ လွန် စုံမက်သည်၊ ရက်စက်ရိုင်းတာရှည်ကြတော့တကား။ ။ မာန်လည်ဆရာဘော်။

(၂၂) သူတော်ညွှန်းလို့ လူဆိုးပြောင်သည့်ခေတ်။

အမှန်သာမှားတော့တယ်၊ အခါမျိုးကြတဲ့၊ ကာသညာဏ်၊ မြေမှုကားပြောက်၊ ကားကားမောက်၍၊ ထက်အောက်ကဲ့ပြောင်းပြန်၊ လူမတရားတို့၊ ငွေစများမှာ

တရားမှန်တော့၊ ကျမ်းဂန်ပေစာ၊ လူတကာ၊ ကဗျာရေးလို၊ တေးဆိုကြပြန်။ ။
 ငွေဖြင့်၊ မ၊ တန်းဒုံးပြ၊ ဌာနကပ်ပါး၊ နွားနှင့်ကျားထည်း၊ ဆင်းနှင့်ဆပ်ပြာ၊ ပမာပုံ
 ဆောင်၊ သူတော်ညှိုးလို၊ လူဆို သာပြောင်တော့တယ်၊ တဘေးငင်သံမှာ၊ ပြောင်း
 ပြန်ကလေး၊ ငေးတ်ပေပ။ ။ လူပစ္စိတ နောက်ဆုံးကျ၍၊ ဗလရှေ့သွား၊ ငွေစများ
 ရှိ စကားမတည်၊ တတိန်းသာစိတော့၊ ရှေးနှင့်ခပ်ပြာကို၊ ပြိုင်လာလျှင်၊ ဘဏ္ဍာ
 မဲ သူက၊ ရှုံးတဲ့ကလေး။ ။ ဘိုးသူတော်-ဦးနု။ ။

(၂၃) ကလိယုဒ်ဆုတ်ကပ်-ဝိပတ္တိခေတ်ဖြစ်ပုံ။

ကလိယုဒ်ဆုတ်ကပ်၊ ဝိပတ္တိခေတ်အခါ ဗြဟ္မဗိုဂ်ကင်းကွာတယ်၊ ကရုဏာ
 လွန်၊ အပိယ်သမ်း၊ ယခုကုယ်တယ်၊ ကြောက်မက်ဘွယ် ဆင်းသူကများ။
 ပညာရှိမထင်ပေါ်လူရိုက်နော်မော်ကြား၊ မဟုတ်ကဲ့စကား ပြောကြားမှန်းဝင်၊
 လူမသမာ၊ ဉာဏ်ဝင်ကိုမှာ၊ ပစ္စိတကဟုတ်တယ်ဆိုထင်၊ ရှေးသူတို့ပုံတင်တယ်၊
 ရသလျှင်၊ တ-နုး၊ သိုက်တူးသည့်သည်အခါ ပေါ့တဲ့ခေတ်ပါ၊ သဘိထားလို၊
 ရှေ့ရှားရာသည် ဝိပတ္တိမှာ မမြုပ်စေနှင့်လေး။ ။ ဘိုးသူတော်-ဦးနု။ ။

(၂၄) ယနေ့နုတ်ဖြန် အသေမှန်မသိရ။

အရှေ့-သုဝေဝ၊ ခုတွေးဆပြန်လှန်၊ ယနေ့သား နုတ်ဖြန်ဝယ်၊ ရက်မှန်မှန်
 မသိ၊ အနိဂ္ဂလက္ခဏာ၊ သံဘက်ခါဆုံးစမရှိ၊ လူ အသက်ပုံပမာ၊ ပဒုမာနုထိ၊
 ကုန်မကြာကြော့ဆို၊ ဇာတိပဋိသန္ဓေ၊ ဝဋ်ဒုက္ခာ၊ သံသာဝဲ၊ မြန်စွာဘဲဖြစ်ပျက်
 သာပွေ၊ နောင်ရှိကွာ ပါလေအောင်၊ အဋ္ဌဂေါသီလနှင့်၊ တလလေးရက်ဝယ်၊ မြဲပါ
 တော့ကွယ်၊ ကျန်နှင့်ဆယ့်ရှစ်ရက်ဝယ်၊ ငါးပါးကွယ်သီလနှင့်လေး။ ။

(၂၅) ကံငါးပါး အကျိုးအဖြစ်။

ပါဏာတိပါတ၊ သဘာဝသို့ ငဏ်၊ ရှာကြတော့အမှု မှန်မှာ၊ အကုန်ပါဘဲ၊
 တဝတိုင်းသက်မရှည်တယ်၊ ခက်ကပြီ၊ ကျိုးကောင်းနားပဲ၊ အဒိန္နဒါနာမှာ၊ အခါခါ
 မှာနဲ့၊ အရာရာရှာမတဲ့ပြီဘု၊ သပြေနှင့်ကင်းကွာ၊ ကာမေသု၊ အမှုပွေသော်၊
 ဥပဒေသပုပြကာမတော့၊ ကုဋ္ဌတဲ့နုရောဂါ၊ စွဲကပ်နောင်ခါ၊ စကား၌အမှားပါ
 လျှင်၊ အမျှာတကာ၊ ရွံဘို့ပုံပုံရေး အရက်သောက်တော့၊ မြက်မှောက်အမြင်လို၊
 အရှက်အကြောက်မငင်၊ နေင်ရူးပါလိမ့်လေး။ ။

(၂၆) နာမ်နှင့်ရုပ်ဟန်လုပ်နေပုံ။

သင်္ခါရတရားစု၊ အားပြု၍ခင်မင်၊ အနိဂ္ဂနိဂ္ဂအင်ကို၊ စိတ်ကထင်ဝင်စား၊
 နာမ်နှင့်ရုပ်၊ ဟန်လုပ်ထားလယ်၊ ဉာဏ်ထုတ်ခါရှုတော့မမှား၊ တောဘုမ္မဝန်နောင်
 အင်ကို လွတ်အောင်ပင်ရှောင်ရှား၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓာယျဉ်ထားလို၊ တရားကိုထောက်မြှော်၊

ညွန့်တဏှာ၊ ကိလေဝမှာထ၊ မလွတ်ဘဲ၊ ဇွတ်နွဲ့မလျှော်၊ သုံးဆယ့်တစ်စံပျော်လျှင်၊
ဆင်းသော်မော်ဇာတိနှင့်၊ ဇရာမိဗျာမိမက္ခာ၊ မြိမှတ်မရဏာ၊ နိယာမ ဓမ္မတာ
ငယ်၊ နိဗ္ဗိန္ဒာဝေးမည်ကြောင့်လေး။ ။လယ်တိဆရာတော်။

(၂၇) ငရဲဒီးနှင့် လူ့ပြည်ဒီး တူနေခြင်း။

မျက်မြင်မှာညဉ်တူတဲ့ သို့၊ အနဲ့နဲ့ရှာ၊ ငရဲနှင့်လူ့ရှာ၊ ခုအခါမခြား၊ မီးသုံးရပ်၊
ဘလောင်ဆူတယ်၊ အကောင်ပူ သင်းတို့ဖြစ်လား၊ ဗိတ်ရတက် အညစ်ထူ၊
အပြစ်မူထွေပြား၊ တထွေထွေ သေလို့ သွားရင်သွ၊ တဖွါးဖွါး အောက်မှာ၊
ယမနယ်ဘုံအဆုံး၊ အကုန်လုံးရကြမည်သာ၊ သို့ကလောက်လူညွန့်ဟာ၊ ရှုစမ်းပါ
ညီထွေရဲ့၊ မှီသမျှညဉ်ကုန်မြော်၊ ရေ့သို့ မတော်။ အလိုလိုက်လို့ အငိုက်
ချော်လျှင် တဟိုက်ဟော်ဟော်ညီမောရှာလိမ့်လေး။ ။လယ်တိဆရာတော်။

(၂၈) လောကီဘုံခလေ့ ပြီးငွေ့ခြင်း။

လူ့ထောက် ဘုံခလေ့၊ ကြိုမမွေ့နိုင်ပါ၊ ရဂုံကွေ့ မြိုင်ဝနာကို၊ ဘန်ခါခါ
ကြိတ်မှန်း၊ သံယောဇဉ်နှောင်တာကို၊ ဘဲရှောင်ခွါသွားတို့စိတ်ဘမ်း၊ ညစ်လိုက်တဲ့
စိတ်မဟာ၊ နိစ္စဗျာပင်ပန်း၊ တဆိတ်စာ မရွှင်ထန်းပြီဘု၊ အစဉ်တန်း ဒုက္ခာ၊
လူတို့ပျော်ဂါမံတွင်း ကိုထွ၊ မြန်စွာကွင်းရှင်းတို့ကြိုပါ၊ ဖော်တသင်းမိတ်သဟာကို၊
စိတ်မှာသာကုန်ခန်းပေါ့၊ ရဂုံတန်း တောဝဋ္ဌာနီ၊ ဟောကြွတော့မည်၊ ဩသခ
မြတ်အဆီကို၊ ထပ်တလီပွါးမယ်ပသေး။ ။တောရ ဆရာတော်-ဦးဣန္ဒက။

(၂၉) ဒိပဗ္ဗိကာလမူရပုံ။

သံယောဇဉ်ဒုက္ခ' ရှုပ်ထွဲသည့်လူပြု၊ မြုပ်ရတို့အမှုတွေမှာ၊ ခုအနေပေါ်ငြား၊
ကလိယဂ်ပိပ္ပတ်ခါမှာ၊ စိတ်ကြပ်စွာ ပေါကြသူများ၊ ရှေးပြုချက် အမှန်နဲ့တယ်၊
မြဲဘုံဘုံဘလွှား၊ ကြိရာဂ်ရုန်ပျက်ပြားလို့၊ ရတက်ပွါးဆူဝေ၊ သောကစုံအပူမီး
တွေနှင့်၊ အဆူကြီးဆူကြပါပေ၊ ဆုတ်ကပ်ကြီး ဤလူ့ပြေကို၊ ပူမှုတွေလွတ်
ငြားတို့၊ မချွတ်တရားမြဲလှခါခါ၊ ခဲကြသူငါ၊ ဒုလ္လဘကြိုရတာမှာ၊ စုံလှစွာမြဲကြ
တော့လေး။ ။တောရဆရာတော်-ဦးဣန္ဒက။

(၃၀) ကိလေသဒယုတ်-ဒုက္ခရှုစိ။

ဤလူ့ဘုံ သံယောဇနရယ်ကြောင့်၊ လျှံဩဇာနစ်နှိန်၊ ကာမောဇာ ပဆစ်
အိမ်မှာ၊ ရစ်လိမ်ခါနှောင်ဖွဲ့၊ ထောင့်ငါးရောမာန်ကိလေကို၊ မှန်သိစေဟောမြွက်
သတဲ့၊ အကုသလကြိရန်ငယ်၊ ဒုပ္ပိက္ခန်နယ်ချဲ့၊ သတ္တန္တရာဆွယ်တဲ့လို့၊ ရှယ်ရာနဲ့

ရောဂန္တရာ၊ ဆိုက်လာလျှင်ရှောင်မရပြီဘု၊ နောင်သံသကြွေးတဲ့အစာ၊ ထော၊
ဒေါ၊မော၊ ဓမ္မာဓမ္မာငယ်၊ ကမ္မသကာဝန့်မီးပ၊ သတ္တုနည်းတိချွေပါ။ များကိ
လေသာ၊ ဝိပတ္တိဒီချိန်ခါ၊ နှိုင်းယှဉ်ကာရှုပါတော့လေး။ ။အော်-ကာလပျောက်
ဒီခါမှာ၊ သီလသာဖြိပ်တော့လေး။ ။မောင်ညဏ်ဝင်း။

ပဉ္စမတွဲ-ပေါရာဏာဝဂ်ယ-ကဗျာကဏ္ဍ-ပြီး၏။

မှမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ရတနတ္ထယံ အဟံ ဝန္ဓာမိ သဗ္ဗဒါ။

သာသနဿ စ လောကဿ ဝုဇီ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။
ဇိနသာသနံ စိရံ တိဋ္ဌတု၊ ဇေယျတု သဗ္ဗ မင်္ဂလံ။

ဆဋ္ဌမတွဲ-ဓမ္မဒေသနာကဏ္ဍ။

ဒေသနာတရား။

ဘုရားဗုဒ္ဓမုဗ္ဗိဗ္ဗုဒ္ဓိ စေတနာမဂ်ိဗ္ဗု မသိနိဒိဋ္ဌိဒိ။

ဗုဒ္ဓါဒိစ္စေ အနုပ္ပန္နေ၊ ဗုဒ္ဓစန္ဒေ အနုဂ္ဂတေ၊
တေသံ သဘာဝဓမ္မာနံ၊ နာမမတ္တံ န နာယတိ။ ။

အနက်။ ။ဗုဒ္ဓါဒိစ္စေ၊ ဘုန်းတော်ပဝင်း၊ ထိန်ထိန်ထင်းတဲ့၊ ဘုရားတည်းဟူ
သောနေမင်းသည်။ အနုပ္ပန္နေ၊ အပရာဇိဂိုပ်၊ ဥဒိထိပ်က၊ တဖိတ်ဖိတ် နှစ်၊ ရောင်စုံ
ပစ်၍၊ မဖြိုင်ထွန်းမပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်ရှိသော်။ ဗုဒ္ဓစန္ဒေ၊ ကရုဏာကြော၊ ဖွေးဖွေး
ဖြူတဲ့၊ မြိုင်သူပကင်း၊ ဘုရားတည်းဟူသောလမင်းကြီးသည်။ အနုဂ္ဂတေ၊ ဘဝ
သုံးပါး၊ ဘုံတလွှား၌၊ ငွါးပွါးစွင့်စွင့်၊ ပွင့်ထွန်းပေါ်ပေါက်၍၊ မလာခဲ့သည်ရှိသော်။
တေသံ သဘာဝဓမ္မာနံ၊ လူ့ပြည် နတ်ဆမ်း၊ မဂ်ဖိုလ်သွမ်းဘို့၊ အခမ်း အဝဝ၊
ထိုထိုဟုတ်မှန်သမျှသော၊ သဘာဝတရား ဘို့၏။ နာမမတ္တံ၊ သဘောချင့်၍၊ အသင့်
ယူလို၊ ဤသူလူကို၊ မဆိုထားဘိ၊ တရားရှိလို့၊ သိတို့ထောက်ဆ၊ ခေါ်ဝေါ်စရာ၊
အမည်လောက်မျှကိုပင်။ န နာယတိ၊ သင်္ကေတယှဉ်၊ နာမတွင်၍၊ သိမြင်သူပေ၊
မရှိကြချေ။

ယခုဖော်ပြပါ၊ ပဋိအနက်၏၊ အဓိပ္ပါယ်မှာတော့၊ နေမင်းလမင်းတို့နဲ့၊ ဥပမာ
တူတဲ့၊ အစိန္တယျ၊ သုံးလောကထွန်ထား၊ မြတ်ဘုရားကြီးသာ၊ ကမ္ဘာတလွှားမှာ၊

ပွင့်ထွန်း၍မလာငြားပါမူကား၊ လူတို့၏ကျင့်ဝတ်သိက္ခာ၊ အဖြာဖြာတို့နှင့်တကွ၊ နတ်ရွာ၊ ဗြဟ္မာရွာသို့၊ နောက်စေတတ်တဲ့၊ အကျင့်တရား၊ မဂ်လေးဝ၊ ဒိုလ်လေးတန်း၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်တဲ့၊ အကျင့်တရား၊ အစားစားတို့ကို၊ သိတို့ရန် မဆိုထားဘိ၊ လူတို့၏အမည်နာမ၊ သင်္ကေတကိုမျှ၊ အညွန့်အခက်၊ အတက်ဝေဝေဆာဆာနှင့်၊ မှည့်နိုင်စရာ အကြောင်းရှိပါဘူးတဲ့။ ။ဥပမာအားဖြင့် ထင်ရှားစွာပြရသည်ရှိသော်။

ယခု လောကဓာတ်ကြီး၌၊ ရောင်ခြည် တထောင်၊ အလင်း ဆောင်သော၊ ဘာဏုမရာဇာ၊ နေမင်းကြီးသာ၊ မရှိပါမူကား၊ ဘယ်ကဲ့သို့သော၊ ဝမ်းအမျိုးမျိုး၊ အလုပ်အမျိုးမျိုး၊ ဝတ္ထုအာဇုံအမျိုးမျိုးတို့ကို၊ သိမြင်နိုင်ခြင်း၊ သွားလာနိုင်ခြင်း၊ လုပ်ကိုင်နိုင်ခြင်းငှါ၊ စွမ်းနိုင်ကြတော့မည်မဟုတ်ပေ။ နေမင်းကြီးရှိသိုသာလျှင်၊ ဖော်ပြပါကိစ္စအဝဝတို့ကို၊ ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်နိုင်ကြခြင်း၊ အကြောက်အမျိုးမျိုးတို့ကို၊ ပယ်ဖျောက်နိုင်ခြင်း၊ ဖြစ်ကြလေကုန်၏။ လမင်းကြီးရှိပြန်လျှင်လည်း၊ ညဉ့်အခါ အရောင်အလင်းကိုမျှ၊ မရနိုင်သည့် အပြင်၊ နေ့ညဉ့်၊ ရက်၊ လ၊ နှစ်၊ တို့ကိုပင်ရေတွက်ရန်၊ လွန်စွာမှ ခဲယဉ်း၍ဖြစ်၊ သူအကြီး-ငါအငယ်၊ သူ၏အသက်ဘယ်မျှရှိပြီ၊ ငါ၏အသက်ဘယ်မျှရှိပြီဟု၊ ရေတွက်ခြင်းငှါ၊ မစွမ်းနိုင်သဖြင့်၊ ရိုသေမှု-သေးစားမှုမှစ၍၊ အလုံးစုံသော ကိစ္စအဝဝတို့၌၊ ခဲယဉ်းစွာ ဖြစ်ကြမည်ကား၊ မချမလွဲတော့ပေ။

ထိုဥပမာတူစွာ၊ ဘုန်းတော် ၆-စုံ၊ ဂုဏ်တော် ၉-ပါး၊ ဆအသာဓာရဏ ဉာဏ်တော် ၆-ပါး၊ အစိန္တေယျ ၄-ပါး၊ ရောင်ခြည်တော် ၆-ပါး၊ ဣန္ဒြိယ ၁၀-ပါး၊ အားတော် ၁၀-တန်း၊ ဉာဏ်တော် ၁၀-ပါး၊ ဝေဒဏာတော်ငယ်-၈၀၊ လက္ခဏာတော်ကြီး ၃၂-ပါး၊ အစားစားတို့နှင့်၊ ပြည့်စုံတော် မူပါသော၊ ဓမ္မိဿရ ဓမ္မသင်္ခါ၊ မုနိပုဂ္ဂံ၊ အာဒိစ္စဗန္ဓု၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကြီးသည်။ ကမ္ဘာတလွှားမှာ၊ စွင့်စွင့်မားမား၊ ယင်ရှားစွာပွင့်ထွန်း၍၊ လာလို့သာလျှင်၊ လူတို့၏ ကျင့်ဝတ် သိက္ခာ၊ အဖြာဖြာတို့နှင့်တကွ၊ ဒုဂ္ဂတိလမ်း၊ သုဂတိလမ်း၊ မဂ်လမ်း၊ ဒိုလ်လမ်း၊ နိဗ္ဗာန်လမ်း၊ အခန်းခန်းတို့ကို၊ အဆန်းတကြယ်၊ အသွယ်သွယ်ဖြင့်၊ လွယ်လင့်တကူ၊ သိမြင်နိုင်ကြပါပေတယ်။

အနန္တရတန်းကြီးကိုစွန့်သွတ်ခြင်း။

ထိုကဲ့သို့ အခန်းခန်း အဝဝ၊ မြတ်ဓမ္မတို့ကို၊ ကျနသေချာစွာဖြင့်၊ ပေသာညွန့်ပြသ၊ ဆိုဆမ္မလျက်၊ ဘဝသုံးပါး၊ ဘုံသုံးပါးတို့၌၊ နှစ်မွန်းမြောပါး၍ နေကြသော၊ ဝေနေယျကြာ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဘေးဒဏ် အန္တရာယ်၊ ရန်မာန်ခပ်သိမ်းတို့၏၊ ကင်းပြိမ်းရာမှန်၊ မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဧကန်မချ၊ ပျံဆောင်လိုသောဆန္ဒ၊ လွန်စွာမှ

အားကြီးလှပါသောကြောင့်၊ ရွှေလက်တော်သို့ ရောက်ပြီးသော နိဗ္ဗာန်၏၊ အနန္တ
ရတနာကြီး၊ အရသာကြီးကိုပင်၊ စွန့်လွှတ်တော်မူပြီး၍၊ ဒိပင်္ကရာမြတ်ဘုရား၏၊
ခြေထော်ရင်း ဝတ်စင်းထျက်၊ သုမေခဘဝမှသည်၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်
သည်တိုင်အောင်၊ သေးသင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတစ်သိန်း တိုင်တိုင်၊ ပါရမီ ၁၀-ပါး၊ အပြား
၃၀၊ စွန့်ခြင်းကြီး-၅-ပါးတို့ကို၊ မနေမနား၊ အဓိကစိတ်ထားနှင့်၊ ကြိုးစားအားထုတ်
တော်မူပါမူ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပါတယ်။

ပါရမီ-၁၀-ပါးအပြား ၃၀-စွန့်ခြင်းကြီး ၅-ပါးပြခြင်း။

ထိုအကြောင်းနှင့် ပတ်သွင်း၍၊ ပါရမီ ၁၀-ပါး၊ အပြား-၃၀၊ စွန့်ခြင်းကြီး ၅-ပါး
တို့ကို၊ ဒါယကာ-ဒါယိကာမများ သိရှိရန်၊ အကျဉ်းမျှတော်ပြလိုက်ရဦးမယ်။

ပါရမီ ၁၀-ပါးဆိုတာက။

- ၁။ ။ ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာ၊ လယ်ယာ၊ ချမ်းမြေ့၊ အထွေထွေကို၊ စွန့်လွှတ်လှူဒါန်း
တော်မူရခြင်း-ဒါနပါရမီ။
- ၂။ ။ ၅-ပါး၊ ၈-ပါး၊ ၉-ပါး၊ ၁၀ ပါး၊ အစားစားသော သိလတို့ကို၊ ကျင့်သုံး
ဆောက်တည်ရခြင်း-သီလပါရမီ။
- ၃။ ။ ဘုန်းကားပြည်ရွာ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာ၊ အဖြာဖြာတို့နှင့်တကွ၊ အသက်
တမျှချစ်ခင်နှစ်သက်သွေးသော၊ သား-သမီး-မယား တို့ကိုပါစွန့်လွှတ်၍၊ တောထွက်
တော်မူရခြင်း-နေက္ခမပါရမီ။
- ၄။ ။ ပညာ အပြား၊ အစားစားတို့ကို၊ ကြိုးစား၍ သင်ကြားရခြင်း-ပညာ
ပါရမီ။
- ၅။ ။ ဘုရားဖြစ်ရန်၊ မနေမနား၊ အဓိကတရားနှင့်၊ ကြိုးစားအားထုတ်ရခြင်း-
ဝီရိယပါရမီ။
- ၆။ ။ ရေ၊ မြေ၊ တို့နှင့်၊ ဥပမာတူစွာ၊ ကြီး၊ ငယ်၊ ယုတ်၊ မြတ်၊ မရွေး၊ အမြဲ
မပြတ်သည်းခံရခြင်း- ခန္တိပါရမီ။
- ၇။ ။ မှန်ကန်သောစကားကိုသာ၊ အမြဲမပြတ်၊ ဆိုတော်မူရခြင်း-သစ္စာ
ပါရမီ။
- ၈။ ။ မိမိ ပြောဆိုသည့် အတိုင်း၊ မတောက်မပြန်၊ မတုန်မလှုပ်၊ မချောက်
မခြား၊ ကျောက်တောင်-သံတောင်ဥပမာဖြင့်၊ တည်ကြည်စွာအားထုတ်ရခြင်း-
အဘိဋ္ဌာန်ပါရမီ။
- ၉။ ။ အားထုံးသော သတ္တဝါ အများတို့အား၊ မိမိအသက်နှင့်အတူထား၍၊
ချစ်ခင်နှစ်သက်ခြင်း-မေတ္တာပါရမီ။

၁၀။ ။အလုံးစုံသောကိစ္စ၊ အရာဌာန အဝဝတို့၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်း။ နှလုံး
မသာယာရှိခြင်းကို၊ လျစ်လျူ။ ရှုတော်မူရခြင်း ဥပေက္ခာပါရမီ။ ။အဲဒီ ပါရမီ
၁၀-ပါး ကို(ဒါန-ဥပ-ပရမတ္ထ)နှင့်မြောက်တော့ပါရမီအပြား ၃၀-ဖြစ်၏။

(တနည်း အားဖြင့်) ။အတ္တ၊ ငွေ၊ ရတနာ၊ အဖြာဖြာတို့ကို၊ စွန့်လွှတ်လှူဒါန်းရ
တာက-ဒသပါရမီ။

မိမိ၏ အင်္ဂါကြီးငယ်၊ အသွယ်သွယ်ကို၊ မဝံ့မကွက် စွန့်လွှတ်ရတာက-
ဒသဥပပါရမီ။

မိမိ၏အသက်ကိုပင်၊ စွန့်လွှတ်လှူဒါန်းရတာက-ဒသပရမတ္ထပါရမီ။

ထိုကဲ့သို့ပါရမီ ၁၀-ပါး၊ အပြား ၃၀-တို့ကို၊ မနေမနား ဖြည့်ကျင့်အားထုတ်
တော်မူရပေ၏။

စွန့်ခြင်းကြီး ၅-ပါးဆိုတာက။

၁။ ။အင်္ဂါကြီးငယ်၊ အသွယ်သွယ်တို့နှင့်တကွ၊ အသက်ပါ စွန့်လွှတ်ရ
ခြင်း အင်္ဂါပရိစာဂ။

၂။ ။အတ္တ၊ ငွေ၊ ရတနာ၊ ဝယ်ယာမိဗ်းမြေ၊ အထွေထွေတို့ကို၊ စွန့်လွှတ်
တော်မူရခြင်း-နေပရိစာဂ။

၃။ ။အသက်ဘမျှ၊ ချစ်ခင်ထွန့်၊ ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့ဖြင့် အုပ်စီး
လျက်၊ အချစ်ကြီးချစ်လှသော၊ ကြင်ယာမြောက်စား၊ မိမိမယားကိုစွန့်လွှတ်
ရခြင်း ဘရိယပရိစာဂ။

၄။ ။ရိုးတွင်းချဉ်ဆီ၊ အသည်းနှလုံးထိမျှ၊ လွန်စွာမှချစ်လှသော၊ သားသွီး
တို့ကိုစွန့်လွှတ်ရခြင်း-ပုတ္တပရိစာဂ။

၅။ ။တိုင်းကြီးပြည်ကြီး၊ အသီးသီးတို့ကို အုပ်စီးလျက်၊ မောင်းမိသံ၊
ရွှေရံသင်းပင်း၊ အခင်းအကျင်းတို့နှင့်ပြည့်စုံစွာ၊ စိုးစံနေထိုင်ရပါသော၊ လောက
သမုတိနတ်၊ ခေါ်ဆိုအပ်သည့်၊ မင်းမြတ်အဖြစ်ကို၊ မဝံ့မကွက်၊ ရက်စက်စွာစွန့်
လွှတ်တော်မူရခြင်း-ရဇ္ဇပရိစာဂ။

ထိုစွန့်ခြင်းကြီး ၅-ပါးနှင့်တကွပါရမီ ၁၀-ပါး၊ အပြား ၃၀-တို့ကို၊ ဒီပင်္ကရာ
ထုရားမှစ၍၊ ထုရားပေါင်း ၅-သိန်း တသောင်း ၂-ထောင် ၂-ကျိပ် ၈-ဆူ
ပွင့်သည် တိုင်အောင်၊ ၄-သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်းတိုင်တိုင်၊ မနေမနား ကြိုးစား
အားထုတ်တော်မူပါမှ၊ ဘုံသုံးပါး၌၊ အတုမရှိ၊ အသဒိသ၊ အတုထဟူ၊ သမ္ပုဒ္ဓ
အစစ်ဖြစ်ခြင်းသို့ရောက်တော်မူခဲ့ပါတယ်။ ။ဤသည်ကား၊ ပရိတ်ကြီးမိုကာသာ၊
စွန့်ခြင်းကြီး ၅-ပါးတည်း။ ။

အန္တရကပ်-အသင်္ချေယျကပ်ကိုပြခြင်း။

ထေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းဆိုတော့၊ မသိသူ-တကာ၊ တကာမများတို့၏ အဘို့မှာ၊ သမညလောက အောက် မေပေလိမ့်မည်၊ တယ့်ကထောက် ကြာတယ် မကြာဆိုတာကို၊ သိရှိနားလည်ရအောင်၊ ရေတွက်၍ ပြလိုက်ရ အုံးမယ်။ ။

အန္တရကပ် ၆၄-ကပ်ကို၊ သံဝဇ္ဇအသင်္ချေယျကပ်ဟုခေါ်ဆို၏။ ၎င်းအတိုင်းအန္တရကပ် ၆၄-ကပ်ကို၊ သံဝဇ္ဇဌာယိအသင်္ချေယျကပ်ဟုခေါ်ဆို၏။ ၎င်းအတိုင်းအန္တရကပ် ၆၄-ကပ်ကို၊ ဝိဝဇ္ဇအသင်္ချေယျကပ်ဟုခေါ်ဆို၏။ ၎င်းအတိုင်းအန္တရကပ် ၆၄-ကပ်ကို၊ ဝိဝဇ္ဇဌာယိအသင်္ချေယျကပ်ဟု ခေါ်ဆို၏။ ၎င်းအသင်္ချေယျကပ် ၄-ကပ်ကို၊ မဟာကပ်ဆိုတဲ့၊ တကမ္ဘာခေါ်ဆို၏။ ။

အန္တရကပ် ၆၄-ကပ်တွင်၊ အန္တရကပ်-တကပ်၏အရကိုပြလိုက်ပါဦးအံ့။ ။ ဆယ်နှစ်တမ်း၌၊ သတ္တန္တရကပ်ရောဂန္တရကပ်ဒုန္တိန္တရကပ်ဟုဆိုအပ်သော သုံးပါးသောကပ်တို့တွင်၊ တပါးပါးသောကပ်ဖြင့်၊ သတ္တဝါတို့၊ သေကြေပျက်စီးကြ၍၊ ကြွင်းကျန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ လွန်စွာမှကြေးကန်ရှုံထိတ်လန့်ကြသောကြောင့်၊ ကုသိုလ်တရားများကို ပွားများအားထုတ်ကြ လေ့လျှင် ၁၀-နှစ်တမ်းမှ မွေးဘွားသော သားသီးတို့မှာ အသက် ၂၀-ဖြစ်၍၊ ၎င်းတို့မွေးဘွား ကြသော သားသီးတို့မှာ၊ အသက် ၄၀-တမ်းဖြစ်ကြလျက်၊ ဤကဲ့သို့မောင်းပြန်။ တဆထက် တဆ၊ အသက်တမ်းတက်လေသော်၊ အသင်္ချေယျတမ်းသို့ ရောက်ပြန်၏။ ထိုမှ တတန်၊ အကုသိုလ်တရားများပွားများ၍လာပြန်သဖြင့်၊ အနှစ်တရာမှတနှစ်အနှစ် တရာမှတနှစ်၊ ဆုတ်ယုတ်ခဲ့လေသော် ၁၀-နှစ်တမ်းသို့ကျရောက်ပြန်၏။ ထိုအခါ ဘော်ပြပါကပ် ၃-ပါးတို့တွင်၊ တပါးပါးဖြင့်ပျက်ဆီး၍ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ပြန်၏။ ဤကဲ့သို့ တက်ကပ်အသင်္ချေ၊ ဆုတ်ကပ်အသင်္ချေ ၂-ခုပေါင်းပါမှ အန္တရကပ်တ ကပ်ဟုမှတ်ထားရမယ်။ ထိုအန္တရကပ် ၆၄-ကပ်သည်၊ အသင်္ချေယျကပ်တကပ် ဖြစ်၏။ ထိုအသင်္ချေယျကပ်၏ကြာမြင့်ပုံများပြားပုံကို၊ ဂဏန်းဖြင့် ဖြေလိုက်ပါဦးအံ့။

ဆယ်-ဆယ်လီ-တရာ၊ ရာ-ဆယ်လီ-တထောင်၊ ထောင်-ဆယ်လီ-တသောင်း၊ သောင်း-ဆယ်လီ-တသိန်း၊ သိန်း-ဆယ်လီ-တသန်း၊ သန်း-ဆယ်လီ-တကုဋေ၊ ကုဋေပေါင်း- သိန်းတရာသည်- ပကောဋီ၊ ပကောဋီပေါင်း- သိန်းတရာသည်- ကောဋီ-ပကောဋီ။ ကောဋီ ပကောဋီပေါင်း- သိန်းတရာသည်- နဟုတ။ နဟုတ ပေါင်း- သိန်းတရာသည်- နိန္ဒဟုတ၊ နိန္ဒဟုတပေါင်း- သိန်းတရာသည်- အက္ခော ဘဏီ။ အက္ခောဘဏီပေါင်း- သိန်းတရာသည်- ဗိန္ဒု၊ ဗိန္ဒုပေါင်း- သိန်းတရာသည်- အဗ္ဗုဒ္ဓ။ အဗ္ဗုဒ္ဓပေါင်း- သိန်းတရာသည်- နိရဗ္ဗုဒ္ဓ။ နိရဗ္ဗုဒ္ဓပေါင်း- သိန်းတရာသည်- အဟာယံ။ အဟာယံပေါင်း- သိန်းတရာသည်- အဘဘံ။ အဘဘံပေါင်း- သိန်းတရာ

သည်-အစုစုံ။ အစုစုံပေါင်းသိန်း-တရားသည်-သောဂဏ္ဍိကံ။ သောဂဏ္ဍိကပေါင်း-
သိန်းတရာသည်-ဥပ္ပလံ။ ဥပ္ပလပေါင်း-သိန်းတရားသည်-ကုမုဒံ။ ကုမုဒပေါင်း-
သိန်းတရာသည်-ပုဏ္ဏရိကံ။ ပုဏ္ဏရိကပေါင်း-သိန်းတရာသည် ကထာနံ၊ ကထာန
ပေါင်း သိန်းတရာသည် မဟာကထာနံ၊ မဟာကထာနပေါင်း-သိန်းတရာသည်-
သံဝဇ္ဇအသင်္ချေယျ ကပ်သည်၏။ အဲဒီဂဏန်းစဉ်အရကိုသာ၊ မှန်းဆ၍ကြည့်ကြ
ပါတော့၊ ဘယ်ကလေးကကြာတယ် မကြာဆိုတာသိလောက်ပါပြီ။ ။

တနည်းအားဖြင့် ထိုအသင်္ချေယျကပ် တကပ်၏အရကို၊ ဥပမာဖြင့် ထင်ရှား
စွာပြလိုက်ပါဦးအံ့။ ။ ဒု-ဗျက်-အလျား-အနံ၊ တယုစ နာညီမျှ၍၊ လွန်စွာမှမာလှ
သော၊ သံကျောက်ခဲကြီးကို၊ မြေပြောင်ပြောင်၌ထား၊ အကြိမ်တရာပတ်တဲ့၊ နှုတ်
စွာသောဝိဂွမ်းနှင့် ၃-နှစ်မှတစ်ကြိမ်၊ ၄-နှစ်မှတစ်ကြိမ် တံ့ရုံတို့၊ ထိရုံထိ၊ နာနာ
မပတ်နှင့်၊ ထိုကဲ့သို့လှစွာသောဝိဂွမ်းနှင့် ၃-နှစ် ၄-နှစ်ကြာမှ၊ တဖြည်းတိုးထိ၍
တော်ပြပါ-ပမာဏရှိသော သံကျောက်ခဲကြီးကုန်လျှင်၊ သံဝဇ္ဇအသင်္ချေယျကပ်
တကပ်ဟုခေါ်ဆို၏။ ။

ဤကဲ့သို့အသင်္ချေကပ် ၄-ခုမှာတကမ္ဘာခေါ်၏။ ထိုကမ္ဘာပေါင်း ၄-သင်္ချေနှင့်
ကမ္ဘာတသိန်းတိုင်အောင်၊ တော်ပြပါ-ပါရမီ ၁၀-ပါးအပြား-၃၀၊ စွန့်ခြင်းကြီး
၅-ပါးတို့ကို၊ မနေမနား၊ ကြိုးစားအားထုတ်တော်မူရပေ၏။ ထို့ကြောင့်တရား၏အ
ဖြစ် နိဗ္ဗာန်သမာဓိတို့ မစွမ်းဆောင်နိုင်ကြပေ။ ဝါ-ဘသောင် တသောင်း-တသိန်း-
တသန်းလျှင် တယောက်ကြ၊ တရားအဖြစ်ကို ရောက်အောင် မစွမ်းဆောင်နိုင်
ကြကုန်။ ။

သုညကမ္ဘာ အသုညကမ္ဘာကိုပြခြင်း။

ဤမျှလောက် ရှည်ခင်းလှစွာသော ကပ်ကမ္ဘာကာလပတ်လုံး၊ ကျင့်ကြံအား
ထုတ်တော်မူရသည်မှာ-

ဗုဒ္ဓေါလောကေ သမုပ္ပန္နော၊ ဟိဘာယ သဗ္ဗပါဏိနံ၊

ဆိုတဲ့ပိဋတော်အတိုင်း၊ ထူးနတ်-ဖြူစွာသတ္တဝါတို့၏အကျိုးစီးပွား၊ ချမ်းသာ
ခြင်းအလို့ငှါ၊ သည်ဒိုးချွန်ဆောင်တော်မူရပေ၏။ ထို့ကြောင့် တရားပွင့်ထွန်း
သောအသုညကမ္ဘာနှင့် တရားမပွင့်ထွန်းသော သုညကမ္ဘာ၊ ထိုနှစ်ဖြာတို့တွင်၊
တရားမပွင့်ထွန်းသော၊ သုညကမ္ဘာက၊ လွန်စွာမှများပြားလှ၍၊ တရားပွင့်ထွန်း
သော၊ အသုညကမ္ဘာက၊ လွန်စွာမှနည်းပါးလှပေ၏။ သျှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ သျှင်ယသ၊
သျှင်သောဏ-စသော အသိဘိသာဝကတို့၊ ပါရမီဖြည့်စဉ် ကြည့်ကြပါလော့။
ပဒုမုတ္တရာတရားလက်ထက်ကစ၍၊ ငါတို့သျှင်ဂေါတမမြတ်စွာတရား ပွင့်တော်မူ
သောဘဒ္ဒကာ ကမ္ဘာတိုင်အောင်၊ ကမ္ဘာပေါင်းတသိန်းအတွင်း၌၊ တရားပေါင်း

တကျိပ် ၆-ဆူသာ ပွင့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါနှင့်၊ ကြံ
ကြိုက်မှသာ အောက်ဘော်ပြပါအတိုင်း၊ ဒုဂ္ဂတိလမ်း၊ သုဂတိလမ်း၊ မဂ်လမ်း၊
ဖိုလ်လမ်း၊ နိဗ္ဗာန်လမ်းအခမ်းခမ်းတို့ကို၊ သိစွမ်းနိုင်၊ ကျင့်ကြံ အားထုတ်နိုင်ကြ
ပေ၏။ ။

ဘုရားမပွင့်သော၊ သုညက မ္ဘာသည်၊ အချည်းနှီးအလဟဿ၊ ကမ္ဘာဖြစ်၍၊ ဝါ-
မစားကောင်းသော သစ်ပင်ဖြစ်၍၊ ထိုကမ္ဘာ၌ လူဖြစ်ရသော သူတွေမှာလည်း
အချည်းနှီး အလဟဿလူတွေဖြစ်၍၊ ဝါ-အသုံးမကျသောလူတွေဖြစ်၍ နေကြရ
ကုန်၏။ ။

ယခုတော့-ကံကောင်းထောက်မ၍၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြုဒုလ္လဘနှင့် ကြံကြိုက်ရသည့်အ
ပြင်၊ အတိတ်ဘဝပေါင်းများစွာက၊ ဆုတောင်း ပတ္တနာ ပြုတဲ့ကြာသည့်အတွက်၊
သမ္မာဒိဋ္ဌိလူမျိုးဖြစ်ကြလျက်၊ ဗုဒ္ဓမြတ်ဖျား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏၊ ဟောကြားတော်
မူသော၊ သဒ္ဓမ္မသဝနံ အတိဒုလ္လဘံ-ဆိုတဲ့တရားတွေကို၊ ဝါ-အကြောင်း-အကျိုး
အကောင်း-အဆိုး၊ ဒုက္ခမှု-သုခမှု၊ ဖွေ-ပူမှု၊ အစုစုတို့ကို၊ သိမြင်နိုင်သော တရား
တွေကို၊ နာခံမှတ်သားကြရပေတယ်။ အကယ်၍၊ ယခုလိုဘဝမျိုးကိုသာ၊ နောက်
နောက်သောဘဝတွေက၊ တွေ့ကြုံခဲ့ရပါလျှင်၊ ဤမျှထောက်သံသရာမှာ၊ တာမရှည်
ဘဲ၊ ဆယ်ဘဝ-ဆွဲငါးဘဝ-ဘဝနှစ်ဆယ်-ဘဝတရာ၊ ကြည့်ထည့်ရလျှင်၊ သံသ
ရာတစ်ခုက ကျွတ်လွတ်၍၊ ခေမာဆိုတဲ့နိဗ္ဗာန်ခွင်သို့၊ ရောက်ကြရန် တော်ကြပြီ
ပေါ့။ ယခုတော့ ဒီလိုဘဝမျိုးကို၊ ဘယ်အခါက၊ ထကာမှာ၊ မကြုံကြရဘဲ၊ အချည်း
နှီးသောကမ္ဘာတွေမှာ၊ အချည်းနှီးသော လူစားဘဝသာဖြစ်ခဲ့ရခြင်း။ ဘုရားပွင့်
တော်မူသောကမ္ဘာ ဖြစ်ပေါ်နေပြန် ကလည်း၊ မိမိတို့မှာ အပါယ်လေးထုံ၌၊ ကျ
ရောက်နေရခြင်း။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ-ရတနာသုံးပါးနှင့် တွေ့ကြုံပြန်ကလည်း
ရပ်ပြစ်နှစ်ပါးမှာဖြစ်၍နေရခြင်း။ ဒါ့ကြောင့် ဤမျှထောက်သံသရာမှာ၊ တာမရှည်
နေရဘာပေါ့။ ။ (ဒါတွေမြင်လို့)။ ။

အနုမတဂ္ဂသံသာရေ၊ ဣမေသံ သတ္တာနံ၊ ပုဗ္ဗကောဋီ၊ နပညာယတိ။ ။

လို့မြတ်ဘုရားက ဟောကြားတော်မူပေ၏။ ။ အနုမတဂ္ဂသံသာရေ၊ အစ
မထင်၊ ဆုံးမမြင်သော၊ သံသရာတစ်ခု၌။ ဣမေသံ သတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါဝေနေ
များမိလ်ခြေတို့၏။ ပုဗ္ဗကောဋီ၊ ရှေ့၌ဖြစ်ခဲ့သော၊ အစအစွန်းကို။ အဟံ၊ သဗ္ဗညုတ
အရှင်၊ ငါဘုရားသခင်သည်။ နပညာယတိ၊ ထင်တော်မမူ။ ။ ဒါ့ကြောင့်-အဘ၊
ဘုရားက၊ ယခုလို ဗုဒ္ဓ၊ ပြုဒုလ္လဘနှင့် ကြံကြိုက်ရန် လွန်စွာမှ ခဲယဉ်းကြောင်း
ကို၊ ကာနကစ္ဆပသုတ္တံဒေသနာ၊ လိပ်ကန်းရဲ့ ဥပမာ။ နခသုတ္တံဒေသနာ၊ လက်မ
ပေါ်မှာရှိတဲ့ မြေမှုန့်နှင့် ကျန်မဟာပထဝီမြေကြီး၏ မြေမှုန့်တို့ကွာခြားပုံဥပမာဖြင့်

ဟောကြားတော်မူခဲ့ပေ၏။ ။ ထို့ကြောင့်ယခုလိုကြိုကြိုက်ခဲလှသော ဒုလ္လဘန္တ
ကြိုကြိုက်ရတဲ့အခါ၊ တရားပေစာကို၊ ရိုသေလေးစားစွာ၊ နာခံမှတ်သားကြရန်
အထူးသဖြင့်၊ တောင်းပန်လိုက်ပါတယ်။ ။

ဂုဏ်ပါဝါတွေပြချင်လို့ မဟုတ်၊ တရားပဟာချင်လို့ ကမ္ဘာလောကဓာတ်ကြီး
မှာ အောက်တော်ပြော အတိုင်း၊ မရေမတွက်နိုင်သော၊ ကပ်ကမ္ဘာကာလပတ်လုံး၊
အဓိကဓိရိယနှင့်၊ ပင်ပန်းကြီးစွာ အားထုတ်တော်မူလာခဲ့တာဟာ၊ လောကမှာ
ဂုဏ်ပါဝါတန်းခိုးအမျိုးမျိုးတို့ကို ပြချင်လို့ မဟုတ်ဘူး၊ ဘဝ ၃-ပါး၊ ဝဋ် ၃-ပံး၌
နှစ်မွန်းမြှာပါး၍နေကြတဲ့သတ္တဝါတွေကို၊ ဓမ္မရေဇ၊ အမြိုက်ဆေး တိုက်ကျွေးချင်
လွန်းလို့၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်အောင်အားထုတ်တော်မူခဲ့ရပါတယ်။ ။

ထိုတရားတော်ကိုမှ မနာကြားရပါလျှင် လူရော-နတ်ရော-ဗြဟ္မာရော၊ ဘယ်
အကြောင်း-အကျိုးကိုမျှမသိဘဲ၊ ကျင့်မှု၊ အားထုတ်မှုတို့ကို၊ ဘာတခုမျှသိနိုင်ကြ
တော့မည်မဟုတ်ပေ။ တခြား-ကြည့်နှင့် လွန်စွာမှ လွယ်ကူလှသော၊ မင်္ဂလာ
တရား ၃၀-ပါးကလေးကိုပင်၊ နတ်-သံကြား-ဗြဟ္မာတွေ ၁၂-နှစ်တိုင်တိုင်၊ ကြံ
တန်အားထုတ်၍မသိနိုင်သဖြင့် မြတ်စွာဘုရားပဟာကြားတော်မူမှ၊ သိကြတယ်
မဟုတ်လား။ ။

(တရားတော်ကိုမှ မနာကြားရလျှင်၊ ဘယ်အကျိုးကိုမျှ မခံစားရ)။ ။ သျှင်
သာရိပုတ္တရာ၊ သျှင်မောဂ္ဂဇာန်တို့သည်၊ တာသန္ဓေနှင့်ကမ္ဘာတသိန်း။ အဂ္ဂသာဝ
က-မဟာသာဝက၊ ပါရမီဆု သုံးဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူး၍ ထားသော်လည်း၊ တရား
တော်ကိုမနာကြားရသေးသည့်အခါမှာ၊ မဂ်အရသာ၊ ဗိုလ်အရသာတို့ကိုမခံစား
ရဘဲ၊ ရိုးတီးရားတားနှင့်ခရီးသွားနေရပေ၏။ ထို့နောက် ကောဏ္ဍည-ဝပ္ပ-ဘိက္ခု
မဟာနာမ်-အဿဇိဆိုတဲ့၊ ပဉ္စဝဂ္ဂ ၅-ဦးတို့တွင်၊ အဿဇိမထေရ်နှင့်တွေ့သော
အခါ-

ယေဓမ္မာ ဟေတုပ ဘဝါ၊ တေသံ ဟေတု တထာဂတော။ ။

ယေဓမ္မာ'အကြင်ဒုက္ခသစ္စာတရားတို့သည်၊ ဟေတုပဘဝါ၊ တဏှာသမုဒယ
အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ တရား
တို့၏။ ဟေတု၊ ချုပ်ရာ ချုပ်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာအကြောင်းကို၊ တထာ
ဂတော၊ ငါတို့၏ဆရာစောမြတ်စွာသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောကြားတော်မူပေ၏။ ။
ထိုသို့သော တရားတော်ကို ကြားနာရပါမှ၊ သောတာပန်အဖြစ်သို့ ရောက်ကြ
ပါတယ်။ ။

ဒါကြောင့်- မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မဆို၊ တရားတော်ကိုမှမနာကြားရပါလျှင်ဘာ
အကြောင်း-အကျိုးကိုမျှမသိရဘဲ၊ ဘယ်ကဲ့သို့သော အကျင့်ကိုမှမကျင့်နိုင်ကြ

ဘဝသုခမျိုးကိုမှမခံစားရကြောင်း၊ ကောင်းကောင်းကြီးသတိရှိကြ၍ ယခု
ဟောပြောမည်ဖြစ်တဲ့တရားတော်ကိုရှည်လှတယ်လို့ မအောက်မေ့ဘဲ၊ သေချာ
ကျနစွာနာခံမှတ်သားကြရန်အထူးသဖြင့်မေတ္တာချပ်ခံပါတယ်။ ။

တရားအရခွဲပြခန်း။

တရားတော်ဆိုသည်မှာ။ ။ ကုသလာဓမ္မာ, အကုသလာဓမ္မာ, အဗျာက
တာဓမ္မာ, ဟူ၍ ၃-ပါးရှိ၏။ ထို ၃-ပါးတို့တွင် ကုသလာဓမ္မာ-အရကတော့။ ။

ကာမသုဂတိ ၇-ဘုံသို့ ရောက်စေတတ်သော၊ ကာမာဝစရ ကုသိုလ်စိတ်
၈-ပါး၊ အသညသတ်ကြဉ်၍ ရူပ ၁၅-ဘုံသို့ရောက်စေတတ်သော၊ ရူပါဝစရ
ကုသိုလ်စိတ် ၅-ပါး၊ အရူပ ၄-ဘုံသို့ ရောက်စေတတ်သော၊ အရူပါ ဝစရ
ကုသိုလ်စိတ် ၄-ပါး၊ သောတာပတ္တိမဂ်, သကဒါဂါဒိမဂ်, အနာဂါဒိမဂ်, အရ
ဟတ္တမဂ်တည်းဟူသောလောကုတ္တရာကုသိုလ်စိတ် ၄-ပါး၊ အားလုံးပေါင်းလိုက်
တော့၊ ကုသိုလ်စိတ် ၇၀-ရ၏။ ။

အကုသလာဓမ္မာ-အရကတော့။ အပါယ် ၄-ဘုံသို့ ရောက်စေတတ်သော
လောဘမူစိတ် ၈-ပါး၊ ဒေါသမူစိတ် ၂-ပါး၊ မောဟမူစိတ် ၂-ပါး၊ အားလုံးပေါင်း
လိုက်တော့၊ အကုသိုလ်စိတ် ၁၂-ပါးရ၏။ ။

ကုသိုလ်မဖြစ်၊ အကုသိုလ်လည်း မဖြစ်သော၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်
သဏ္ဍာန်မှာ ဖြစ်တဲ့၊ အဟိတ်ကြိယာစိတ် ၃-ပါး။ ကာမကြိယာစိတ် ၈-ပါး။
ရူပကြိယာစိတ် ၅-ပါး။ အရူပကြိယာစိတ် ၄-ပါး။ အလုံးစုံပေါင်းလိုက်တော့၊
အဗျာကတခေါ်ဆိုတဲ့ကြိယာစိတ် ၂၀-ရ၏။ ။

ထိုကုသိုလ်စိတ်၏ သဘောတရားကတော့၊ အနဝဇ္ဇ-သုခဝိပါက-လက္ခဏာ
ဟူသော၊ ဒေသနာတော်အရဖြင့်၊ အပြစ်မရှိခြင်းနှင့်တကွ၊ ကောင်းကျိုးသုခ၊
အဝဝတို့ကို။ ဝါ၊ လူချမ်းသာ-နတ်ချမ်းသာ၊ ဗြဟ္မာချမ်းသာ၊ မဂ်ချမ်းသာ-ဖိုလ်
ချမ်းသာ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ၊ အဖြာဖြာတို့ကို၊ မချမှန်စွာ၊ ပေးတတ်ပါ၏။ ။

အကုသိုလ်၏ သဘောတရားကတော့ “သာဝဇ္ဇ ဒုက္ခ ဝိပါက လက္ခဏာ
အကုသလာ” ဟူသော ဒေသနာတော်အရဖြင့်၊ အပြစ်နှင့်တကွ၊ မကောင်းသော
အကျိုး၊ အမျိုးမျိုးတို့ကို။ ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဒုက္ခအမျိုးမျိုး၊ သံသရာဒုက္ခအမျိုးမျိုးတို့ကို၊
မချမှန်စွာပေးတတ်ပါ၏။ ။

ထိုကုသိုလ်, အကုသိုလ်၏ အကြောင်းပုံတို့ကို၊ ကုန်စင်အောင် ရေးနေရ
ပါလျှင်၊ လွန်စွာပင်ကျယ်မည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဤအသုဘတရား နေရာတွင်၊
မရေးမူ၍၊ ရှေ့ဒုစရိုက်ကဏ္ဍ၊ သုစရိုက်ကဏ္ဍကျမှ၊ ရေးပေတော့အံ့။ ။

အရေးအကြီးဆုံးတရား ၄ ပါး။

ယခုဟောရမဲ့တရားကတော့၊ အသုဘတရားဖြစ်သဖြင့်၊ အသုဘနှင့်သက်ဆိုင်တဲ့၊ နိစ္စတရား၊ အနိစ္စတရား၊ သုခတရား၊ ဒုက္ခတရား၊ အတ္တတရား၊ အနတ္တတရား၊ သုဘတရား၊ အသုဘတရား၊ အစားစားတို့ကို၊ ခွဲခြားဝေဖန်၍၊ ဟောရပေလိမ့်မယ်။ ယထာဘူတဉာဏ်၊ ကမ္မသကတဉာဏ်၊ အမြင်မသန်ကြတဲ့၊ အန္ဓဗာထ၊ ပုထုဇဉ် မှန်သမျှတို့၊ ထင်မြင်ယူဆတာကတော့၊ အသက်ရှိကြသော သတ္တဝါ၊ အများနှင့်တကွ၊ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်း၊ ဘုံအပြင်မှာရှိကြတဲ့၊ သက်ရှိ-သက်မဲ့ ဟူသမျှတို့သည်၊ အမြဲတစေ၊ တည်နေနိုင်သော၊ နိစ္စတရားတို့ပေတည်း-ဟု၊ ထင်မြင်ယူဆကြပေ၏။ ဝိဇ္ဇာမုက်စိ၊ အမြဲရှိတော် မူကြကုန်သေး၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ် များနှင့် တကွ၊ ယထာဘူတဉာဏ်၊ ကမ္မသကတဉာဏ်၊ အမြင်သန်ကြသော၊ ကလျာဏပုထုဇဉ်၊ သူတော်ကောင်းတို့ကတော့၊ ၃၁-ခွင်ဘုံအပြင် မှာရှိကြတဲ့၊ သဝိညာဏက၊ အဝိညာဏက၊ သက်ရှိသက်မဲ့၊ ဟူသမျှတို့သည်၊ စင်စစ်အနိစ္စတရားတို့ပေတည်း-ဟု၊ ထင်မြင်ယူဆကြကုန်၏။

ယထာဘူတဉာဏ်၊ အမြင်မသန်ဘဲ၊ မမှန်ဘောက်ပြား၊ အယူမှားသော၊ အန္ဓဗာထ၊ ပုထုဇဉ်အများကတော့၊ လူ့ရွာ၊ နတ်ရွာ၊ ဗြဟ္မာရွာတို့၌၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ၊ အဖြာဖြာတို့နှင့်၊ ခံစားပျော်ပါး၍၊ နေရခြင်းသည်၊ တကယ်အစစ်၊ သုခကြီးဘဲဟု၊ ထင်မြင်ယူဆလျက်၊ လက်တွေ့အိုသာမှာ၊ ဇရာဒုက္ခ၊ လက်တွေ့နာထေးမှာ၊ ဗျာဓိဒုက္ခ၊ လက်တွေ့ သေသာမှာ၊ မရဏဒုက္ခ၊ လက်တွေ့ဥပါဒ်၊ အန္တရာယ်အမျိုးမျိုး တွေ့သာမှာ၊ ဒုက္ခဟုထင်မြင်ယူဆ၏။ အဟုတ်အမှန်၊ ဝိဇ္ဇာဉာဏ် အမြင်သန်သော၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ် များနှင့် တကွ၊ ကလျာဏ ပုထုဇဉ် တို့ကတော့၊ ၃၁-ခွင်ဘုံအပြင်၌၊ ဘယ်မျှထောက်စည်းစိမ်တန်းခိုး၊ အမျိုးမျိုးတို့နှင့်၊ ပြည့်စုံစေကာမူ၊ ဝါ၊ သူဌေး သူကြွယ်၊ ပဒေသရာဇ်၊ ဧကရာဇ်၊ စကြာမန္တတ် နတ်၊ သိကြား၊ ဗြဟ္မာ၊ ဖြစ်၍၊ များစွာသောစည်းစိမ်ချမ်းသာ၊ အဖြာဖြာတို့နှင့်၊ ပြည့်စုံစွာနေရစေကာမူ၊ ကိလေသာဝန် တည်းဟူသော-ဒုက္ခ။ ကမ္မဝန် တည်းဟူသော-ဒုက္ခ။ သင်္ခါရဒုက္ခ၊ ဝိပရိကာမဒုက္ခ၊ ဒုက္ခာ-ဒုက္ခ။ အဝဝတို့သည်၊ အမြီးစွာ၊ ညှဉ်းပန်း၍နေသည် ဖြစ်သောကြောင့်၊ စင်စစ်ဒုက္ခဟု ယူဆလျက်၊ ထိုဝန် ၃-ပါး ဒုက္ခအများတို့၏၊ ငြိမ်းရာအမှန်၊ မြတ်နိဗ္ဗာန်ဦး သည်သာလျှင်၊ စင်စစ်သုခဟု၊ ထင်မြင်ယူဆကြပေ၏။ ။

အသိအလိမ္မာ၊ ဉာဏ်ပညာ နည်းပါးသော၊ အန္ဓဗာထပုထုဇဉ်၊ မှန်သမျှတို့ ကတော့၊ ရုပ်၊ နာမ်၊ ခန္ဓာ၊ ၃၂-ကောဋ္ဌာသတို့၊ စုပုံဆုံစည်းနေသော၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို။ ဝါ၊ ၂-ကုဇေ ၄-သန်းသော ဆံပင်၊ ကိုးသောင်း ကိုးထောင်သော

မွေးညှင်း။ ကိုးရာသောအသားတစ်၊ ကိုးရာသောအကြော။ သုံးရာသောအရိုး။
၃၂-ပါးသော ကောဋ္ဌာသတို့၊ စုပေါင်း လုံးထွေးနေသော၊ ခန္ဓာကိုယ်ယုတ်၊
အကောင်ပုပ်ကြီးကို၊ ငါ့ကိုယ်-ငါ့ကိုယ်ကြီး အစစ်၊ အမှန်ဖြစ်၏။ ငါ့အစိုးရ၏။
အနှစ်သာရရှိ၏-ဟု၊ အမြင်မှားအထင်မှား၍၊ အတ္တတရားဦးအနေနှင့်၊ တထစ်
ကျ-မှတ်ယူနေကြ၏။ ။

အသိအလိမ္မာ၊ ဉာဏ်ပညာရှိသူ၊ ယထာဘူတဉာဏ်ရှိသူ၊ ပညာရှိအပေါင်း၊
သူတော်ကောင်းတို့ကတော့၊ တော်ဖြင့်အတိုင်း၊ ရုပ်၊ နာမ် ဓမ္မ၊ ဓာတ်စားဝတို့၊
စုပုံပေါင်းဆုံ နေသည်ကို၊ တပ်အင်သေချာ သိမြင်ပါသဖြင့်၊ ငါ့ကိုယ်မဟုတ်၊
အနှစ်သာရရှိ၊ အစိုးမရသော၊ အနတ္တတရားကြီး၊ အစင်ပေတည်း-ဟု၊ တထစ်ချ
ယုံကြည်မှတ်သားသားကြပေ၏။

ဒုပ္ပန္နော အသုစိကာယော၊ ကုဏ္ဍပေါ ဥက္ကုရုပမော။
နိန္ဒော စက္ခုဘူတေဟိ၊ ဗာလေဟိ အဘိနိန္ဒတော။ ။

ဟူသောဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကဏ္ဍ အရဖြင့်၊ လွန်စွာမှ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်
ကောင်းသွသော၊ မစင်ကျင်ကြီးအိုးကို၊ ပိတ်ဖြူအောင်၍၊ နံ့သာရေ ပက်ဖြန်းထား
သည်နှင့်တူစွာ၊ မမှန်ဟန်လှ၊ အသုဘ အကောင်ပုပ်ဖြစ်တဲ့ မိမ္မ-ယောကျ်ား၊
မယား သားသွီး တို့ကို၊ အချစ်ကြီးချစ်၊ အမက်ကြီး မက်ကြလျက်၊ သုဘကြီး
အစစ်ဟု၊ အန္ဓဗာလာ၊ ပုထု ခဉ်ဟူသမျှတို့က၊ ထင်မြင်ယူဆကြပေ၏။ ။

ဝိဇ္ဇာမျက်စိ၊ တကယ်ရှိ၍၊ ယထာဘူတဉာဏ်၊ အမြင်သန်ကြသော၊ အရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ် များနှင့်တကွ၊ ကလျာဏပုထုခဉ် တို့ကတော့ ထိုသောကျား-မိမ္မ၊
ဟူသမျှတို့သည်၊ မစင်မီးမီး၊ အမြဲမပြတ်ယိုစီးနေသော၊ ကျင်ကြီးအိုးပမာ၊ သလိပ်-
သွေး-ပြည်၊ အထွေထွေတို့ ယိုစီးနေသော၊ လူသကောင်ကြီးပမာ၊ လွန်စွာမှ
စက်ဆုပ် ရွံရှာလှသဖြင့်၊ အသုဘအစစ်ဟု တထစ်ကျထင်မြင်ယူဆကြပေ၏။ ။

ထိုသို့သောအနိစ္စ နိစ္စတရား၊ ဒုက္ခ-သုခတရား၊ အနတ္တ-အတ္တတရား၊ အသုဘ-
သုဘတရား၊ အစားစားတို့ကို၊ ကွဲပြားခြားနား၍၊ လူပြိန်းတို့ နားထည်အောင်
ဟောရပါလျှင်၊ ဉာဏ်တရားများမှသော၊ ဟောနိုင်ပေလိမ့်မယ်။ နေ့တရားမှာ၊ ဒီတရား
တွေကုန်စင်အောင်၊ အာဘောင် ကျယ်ကျယ်နှင့်၊ နင်းကန် တွယ်နေရပါလျှင်၊
တယ်လျှာရှေ့တဲ့ မိကျောင်းသားဘဲလို့၊ အဆိုခံရ ပေလိမ့်မယ်၊ သို့အတွက်
အသုဘ-နေ့တရားမှာ၊ မတိုမရှည်၊ မကျယ်မကျဉ်း၊ လိုရင်းကိုသာထည့်သွင်း၍၊
အသုဘနဲ့ စပ်လျဉ်းသော၊ အနိစ္စ၊ နိစ္စ-တရားတို့ကိုသာ၊ ခွဲခြား ဝေဖန်ကာ
ဟောကြားလိုက်ပါအံ့။ ။ အကျယ်ကို အလိုရှိပါကား၊ ရှေးသမထ ကဏ္ဍ-
ဝိပဿနာကဏ္ဍမှာ ယူကြပါလေ။ ။ (စကားချပ်)။

အနိစ္စလက်ချက်ဖြင့်ပျက်စီးပုံ။

အသုဘနဲ့ သက်သိုင်းတဲ့၊ အနိစ္စ၊ နိစ္စ တရားတို့ကို၊ သေချာစွာ ဟောကြား လိုက်တော့မယ်။ နှစ်လုံးငြိမ်ငြိမ်၊ သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့၊ စိတ်နှင့်တို့အောင်၊ နားစေ့စေ့ ထောင်ကြပါ။

ဘိဇ္ဇနမေဃော ဘိဇ္ဇတိ၊ နဿနမေဃော နဿတိ။ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ အနိစ္စာ၊ မရဏမေဝ နိစ္စံ-ဟူ၍၊ အဘထုရားက၊ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပေ၏။ ဘိဇ္ဇနမေဃော၊ ကွဲပြား တတ်သော သဘောသည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲပြားတတ်ပါပေ၏။ နဿနမေဃော၊ ပျက်စီး တတ်သော သဘောတရားသည်။ နဿတိ၊ ပျက်စီးတတ်ပါပေ၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ တေဘူမက၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်။ ဝါ၊ ပြုပြင်စီရင်တတ် သော သင်္ခါရသဘောတရား တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်။ မရဏမေဝ၊ သေခြင်းသည်သာလျှင်။ ဝါ၊ ကွဲပြားခြင်း-ပျက်စီးခြင်း-သေခြင်း သည်သာလျှင်။ နိစ္စံ၊ မျချမသွေ၊ မြဲလှပါပေ၏။ ။

၎င်းပါဠိ၏အနက်အဓိပ္ပါယ်ကတော့၊ အိုးခွက်စသော ဝတ္ထုဟူသမျှတို့သည်၊ တနေ့နေ့ ကုလျှင်၊ ဧကန္တ-ကွဲရမည် အမှန်၊ ရေ၊ မြေ၊ တော၊ တောင်၊ သမုဒ္ဒရာ၊ အိမ်ယာ တိုက်တာ၊ ကျောင်း၊ ကန်-အစရှိသော ဝတ္ထု တို့သည်၊ တနေ့နေ့မှာ၊ ဧကန္တ-ပျက်စီး ရမည် အမှန်။ ရုပ်၊ နာမ်၊ တရား၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးကို ကြံသော၊ သဝိညာ ဏကဆိုတဲ့၊ အသက်ရှိသော သတ္တဝါ မှန်သမျှတို့ သည်လည်း၊ တနေ့နေ့မှာ၊ ဧကန္တ-သေရမည် အမှန်ဟူ၍ ဟောတော်မူပေ၏။ ထိုအကြောင်းကိုမသိသူ၊ တကာ-တကာမများတို့၊ သိမြင်ထင်ရှားအောင်၊ အကျယ်အားဖြင့် ဝေဖန်၍၊ ဟောကြားလိုက်ပါအံ့။

စတုဓာတု ဝိနိမုတ္တော ဓမ္မောနာမ နတ္ထိ-ဟူ၍၊ နေတ္ထိပါဠိ၊ လာရှိသည့်အတိုင်း၊ ကမ္ဘာလောကဓာတ်ကြီး တခုလုံးမှာ၊ တည်နေကြတဲ့၊ သက်ရှိဖြစ်စေ၊ သက်မဲ့ ဖြစ်စေ၊ ဓာတ် ၄-ပါးတို့နှင့်ကင်းနိုင်သော၊ ဝတ္ထု-ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ဘယ်မှာမှ မရှိဟူ၍ ဟောတော်မူသဖြင့်၊ ဓာတ် ၄-ပါး အစုအဝေးရှိကြတဲ့၊ ဝတ္ထုမှန်သမျှ၊ တနေ့ကြတော့၊ ဖြစ်တော့စေ၊ ဓာတ်လက်ချက်ဖြင့်၊ ဧကန္တ ပျက်စီးရမည်ကား၊ မျချဒိဋ္ဌပေတည်း။ ။

ဓာတ်စီး-မီးခွက်-ဥပမာ။

ဥပမာ-တညဉ့်လုံး၌၊ ဓာတ်ဆီ တပုလင်းကုန်သော ဓာတ်မီး။ ၂ ပုလင်း ၃-ပုလင်းကုန်သော ဓာတ်မီး၊ မီးတိုင်ကြီးငယ်၊ အသွယ်သွယ်တို့ကိုပါ၊ ညှိထွန်း ကြရာငယ်၊ သူ့မီးအားနှင့်သူ့ ဓာတ်ဆီ၊ အချိန်ကြတော့၊ ကုန်ခမ်းရမည်ကား၊ မြေကြီးလက်ခတ် မလွဲပေ။ ထို့အတူ-လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏၊

ကိုယ်ကဿယမှာရှိသော၊ ဖိရဏတေဇော ခေါ်တဲ့ခတ်မီး၊ အာပေါခတ်ဆိုတဲ့ ခတ်ဆီတို့သည်။ သူ့ အချိန်နှင့်သူ့ ကာသ ကြရောက်လာပါက၊ ပျက်စီးကုန်ခမ်း ရမည်ကား၊ ကေန္တမဒွေပေ၊ ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာကြီးသည်လည်း၊ အဘန်ဘန် အထပ်ထပ်၊ ပြောင်းလဲပြိုကွဲပျက်စီး၍၊ ချုပ်ဆုံးကုန်ခန်းခဲ့ရခြင်း၊ သတ္တဝါဟူသမျှ တို့လည်း၊ သေကြေပျက်စီး၍၊ မြေကြီးဩစာဖြစ်ခဲ့ရခြင်း။ ရေ-မြေ-တော-တောင်- သစ်ပင်-ဝါးပင်-ဇရပ်-တန်ဆောင်း-ဂူကျောင်း-ဘုရား-အိမ်ယာ-ဘိုက်တာ-များ တို့သည်လည်း၊ အဘန်ဘန်အထပ်ထပ်၊ ပျက်စီးခဲ့ရခြင်း။ ထိုသို့သောအကြောင်း တို့ကြောင့်၊ ကမ္ဘာတွေ ကုန်ခဲ့သည်လည်း များလှလေပြီ၊ သတ္တဝါတို့၏ ခန္ဓာ ကိုယ်တွေပြောင်းခဲ့သည်လည်း များလှလေပြီ၊ အိမ်ယာ-ဘိုက်တာ-ကျောင်းကန်- သစ်ပင်-ဝါးပင်စသည်တို့ ပျက်စီးခဲ့သည်လည်း များလှလေပြီ။ ဒါကြောင့်-ဖော် ပြပါဘိဇ္ဇနဓမ္မာလ။ မရဏမေဝ နိစ္စံ-ဟူ၍ ဟောတော်မူပေ၏။ ထိုကဲ့သို့ကမ္ဘာ ထောကခတ်ကြီးမှာ၊ အဖြစ်ရှိက အပျက်ရှိရမယ်။ အစရှိက အဆုံးရှိရမယ်- ဆိုတဲ့တရားဟာ၊ နိယာမ ၅-ပါးတို့တွင်၊ ကမ္ဘာ့နိယာမ၊ ဓမ္မနိယာမ ဟူ၍ ခေါ်ဆိုရ၏။ ။

တန်းခိုးကြီးတစ်ကတခြား-သစ်၊ အနိစ္စကတခြား။

ထိုကမ္ဘာ့နိယာမ၊ ဓမ္မနိယာမ၊ အစဉ်အသာတို့ကို မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်သော်မျှ မလွန်ဆန်နိုင်၊ တွန်းလှန်နိုင်ခြင်းကြောင့်၊ အဘိသင်္ခါရောန္တိ သင်္ခါရော-ဟူ၍၎င်း ဓယဋ္ဌေန အနိစ္စံ၊ ဘယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ၊ အသဘာကဋ္ဌေန အနတ္တံ-ဟူ၍၎င်း ဟောတော် မူပေ၏။

ဥပမာ-လွန်စွာမှ တန်းခိုး ကြီးလှသော၊ အသူရိန် နတ်မင်းကြီးသည်၊ နေမင်း လမင်းကြီးကို၊ ဘမ်းနိုင်၊ ဆီးနိုင်၊ ကစား နိုင်သည် ဆိုသော်လည်း၊ ဘမ်းရုံသာ ဘမ်း၍၊ ကစားရုံသာကစားနိုင်၏။ နေမင်းလမင်းတို့၏၊ အသွားအလာ တို့ကို မရပ် ဆိုင်းနိုင်၊ မပျက်ဆီးနိုင် ဘူးတဲ့။ ထို့အတူ-လူတွေ၊ နတ်တွေ၊ ဗြဟ္မာတွေ၊ ရဟန္တာတွေ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါတွေ၊ ဘယ်မျှသောက် တန်းခိုးအာဏာ၊ ပညာ ဥစ္စာ၊ အဖြာဖြာ တို့နှင့်၊ ပြည့်စုံစေကာမူ၊ သင်္ခါရဆိုတဲ့၊ ပြုပြင်ခြင်းသဘောတရား၊ သေကြေ ပျက်စီးခြင်းဆိုတဲ့၊ အနိစ္စတရား၊ ဘေးအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်း၊ ဒုက္ခတရား၊ အစိုးမရတဲ့၊ အနတ္တတရားတို့ကို မည်သူ့တန်ဖိုးရပ်အောင်၊ ချုပ်ငြိမ်း အောင်တွန်းလှန်ဖြိုပျက်နိုင်ကြမည်မဟုတ်ပေ။

ထိုကြောင့်-ပိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၌ ။ အပိစသဗ္ဗအာရောဂျံ ဗျာဓိပရိယော သာနံ၊ သဗ္ဗ ယောဗ္ဗနံ ဇရာပရိယောသာနံ၊ သဗ္ဗ ဇီဝိတံ မရဏပရိယောသာနံ၊ သဗ္ဗောယေဝ ထောကော သန္နိပါယော ဇာတိယာ အနုဂတော ဇရာယ အနု

သဇ္ဇော ဗျာဓိနာ အဘိဘူတော မရဏေန အတ္တာဟာတော-ဟူ၍ ဖိန့်တော်
မူပေ၏။ ။

အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သဗ္ဗအာရောဂုံ၊ အလုံးစုံရောဂါဝေဒနာကင်းရှင်း
ခြင်းသည်။ ဗျာဓိပရိယောသာနံ၊ မကျမ်းမမာ နာများခြင်းလျှင် အဆုံးရှိ၏။ သဗ္ဗ
ယောဗ္ဗနံ၊ အလုံးစုံအရွယ်အဆင်းလှပတင့်တယ်ခြင်းသည်။ ဇရာပရိယောသာနံ၊
အိုမင်းကုန်းကွ အဆင်းမလှခြင်းလျှင် အဆုံးရှိ၏။ သဗ္ဗဇီဝိတံ၊ အလုံးစုံပဋိသန္ဓေ
တည်နေခြင်းသည်။ ဝါ၊ အလုံးစုံအသက်ရှိခြင်းသည်။ မရဏပရိယောသာနံ၊
အမြဲမနေသေကြေပျက်စီးခြင်းလျှင်အဆုံးရှိ၏။ သဗ္ဗောယောဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်
ဖြစ်သော။ ဝေဝကောသန္နိဝါသော၊ သတ္တဝေဝကကြီးကို။ ဇာတိယာ၊ ဇာတိဖြင့်။
ဝါ၊ ဇာတိသည်။ အနုဂတော၊ ရန်သူများကဲ့သို့အမြဲတစိုက် အစဉ်လိုက်တတ်၏။
ဇရာယ၊ ဇရာဖြင့်။ ဝါ၊ ဇရာသည်။ အနုသဇ္ဇော၊ ကပ်သောအဆိပ်ကဲ့သို့ အမြဲမပြတ်
ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်တတ်၏။ ဗျာဓိနာ၊ ဗျာဓိဖြင့်။ ဝါ၊ ဗျာဓိသည်။ အဘိဘူတော၊ အမုန်
ယစ်သောဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့၊ အမြဲမပြတ်၊ ဘိစီးနှိပ်စက်တတ်၏။ မရဏေန၊
မရဏဖြင့်။ ဝါ၊ မရဏသည်။ အတ္တာဟာတော၊ မေတ္တာ-ကရုဏာ၊ အလျှဉ်းကင်းစ
သောဘိလူး-သားဘက်-သားရဲ-ဘုတ်-မြေတစ္ဆေတို့ကဲ့သို့၊ အမြဲမပြတ်နှိပ်စက်
ပုတ်ခတ်သတ်ဖြတ်တတ်၏။ ။

ထိုပဋိအရ၊ အဓိပ္ပါယ်လိုရင်း၊ အကျဉ်းမှတ်ရန်ကတော့။ ။ ဩကာသဝေဝာ
ကဆိုတဲ့၊ လောကဓာတ်ကြီးအတွင်းမှာ တည်ရှိနေကြသော သတ္တဝါမှန်သမျှတို့
ကိုရန်သူနဲ့တူတဲ့ ဇာတိ။ လွန်စွာမှူးရှလှသောအဆိပ်နဲ့ တူတဲ့ ဇရာ။ လွန်စွာမှ
ကြမ်းထန်းထွသော အမုန်ယစ်တဲ့ ဆင်ကြီးနဲ့တူတဲ့-ဗျာဓိ။ ဘိလူး-သားရဲ-သား
ဘက်-ဘုတ်-မြေတစ္ဆေနဲ့ တူတဲ့-မရဏ။ ထိုလေးပါးသောတရားတို့သည် သတ္တ
ဝါဟူသမျှတို့ကို၊ အမြဲနိဗ္ဗညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်၊ သတ်ဖြတ်၍ နေကြကုန်၏။ ထိုကြောင့်
ဩကာသဝေဝာကကြီးထဲမှာ၊ တည်ရှိနေကြတဲ့၊ သဝိညာဏက သတ္တဝါဟူသမျှ
တို့သည်၊ သင်္ခါရလောကဆိုတဲ့ ပြုပြင်ခြင်း၊ ၎င်းသင်္ခါရအနား၌ ကပ်လျက်ရှိ
သောအမြဲနိဗ္ဗ၊ ပျက်ဆီးတတ်တဲ့၊ အနိစ္စဒဏ်ချက်တို့ကို၊ ကေန္တခံကြရမည်ကား
ဒိဋ္ဌမုချပေတည်း။ ဒါကြောင့်ဖြစ်-သင်္ခါရ။ ပျက်-အနိစ္စ ဟူ၍ပညာရှိတို့ဖိန့်ဆို
တော်မူကြပေ၏။ ။

မွေးကတည်းကမပါလောသော အနိစ္စတရား။

သဝိညာဏက အသက်ရှိကြသော သတ္တဝါမှန်သမျှတို့သည် ဇာတိ-ဇရာ-
ဗျာဓိ မရဏဆိုတဲ့ဘေးကြီး ၄-ပါးတို့ကို မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သော်မျှ၊ ငြင်းဆံ
ဝွန်းလှန်ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်ရကား။ ဒိပုဆိုးဆီး-ဒိချိုးပါ။ ဒိကွင်းတိုး-ဒိကြိုးမိ-ဆိုသ

ကဲ့သို့၊ ဒိဋ္ဌိကာသထောကကြီးမှာ၊ ထာရောက်မွေးဘွားနေကြတဲ့ သတ္တဝါမှန်သ
 မျှ၊ ပဋိသန္ဓေတည်စကပင်၊ ဇရာ-မရဏံ ဆိုတဲ့တရား။ ဝါ၊ အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တ
 တို့သည် လူသွားရာအရိပ်ပါသကဲ့သို့၊ ငှက်ပျံရာ အရိပ်ပါသကဲ့သို့၊ မြေကြီးမှ
 ပေါ်ပေါက်ထာသော၊ မှိုငုံ၏ထိပ်ထက်၌ မြေမှုန့်ကထေးများထက်ချပ်မကွာ ပါထာ
 သကဲ့သို့၊ ရုပ်-နာမ်ခန္ဓာရှိကြတဲ့ သတ္တဝါဟူသမျှတို့သည်လည်း၊ ပဋိသန္ဓေတည်
 နေ၍ မွေးဘွားလာသည့်အချိန်ကစ၍၊ သေကြေပျက်စီးသည့် အချိန်တိုင်အောင်
 ဇရာ-မရဏတရားတို့သည် အမြဲမကွာ ပါထာကြောင်း-ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၌-
 ယထာဟိ အဟိဆတ္တကမကုဋ္ဌမတ္ထကေန ပံသုံ ဂဟေတွာဝ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ။ ဧဝံ
 သတ္တာ ဇရာ မရဏံ ဂဟေတွာဝ၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ။ တထာဟိနေသံပဋိသန္ဓိစိတ္တံဥပ္ပါဒါ
 နန္တရမေဝ ဇရံပတွာ ပဗ္ဗတသိခရတောပတိတသိထာဝိယ ဘိဇ္ဇတိ။ ။ ဟူ၍
 မိန့်တော်မူပေ၏။ ။

ဟိ၊ ဥပမာဆောင်၍ ထင်အောင်ပြလိုက်ပါဦးအံ့။ အဟိဆတ္တက မကုဋ္ဌ၊ မှိုငုံ
 သည်။ မတ္ထကေန၊ ထိပ်ထက်ဖြင့်။ ပံသုံ၊ မြေမှုန့်ကို။ ဂဟေတွာဝ၊ ယူ၍သးလျှင်။
 ဥဂ္ဂစ္ဆတိယထာ၊ ပေါ်ပေါက်၍လာသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤဥပမာနှင့် တူစွာ။ သတ္တာ၊
 သတ္တဝါတို့သည်။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာ-မရဏကို။ ဝါ၊ အိုခြင်း-နာခြင်း- သေခြင်း
 တရားကို။ ဂဟေတွာဝ၊ ရွက်၍သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ မွေးဘွား၍သာကြကုန်၏။
 တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့။ နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ ပဋိ
 သန္ဓိစိတ္တံ၊ ပဋိသန္ဓေစိတ်သည်။ ဥပ္ပါဒါနန္တရမေဝ၊ ဥပါဒ်၏အခြားမဲ့၌ သာလျှင်။
 ဇရံ၊ ဇရာသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ပဗ္ဗတသိခရတော၊ တောင်ထွင့်မှ။ ပတိတသိထာ
 ဝိယ၊ ကျသောကျောက်ကဲ့သို့။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေဟိ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့နှင့်။ သန္ဓိံ၊
 တကွ၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲ ပျံပျက်စီးပေ၏။ ။

ထိုကြောင့်အမတ-အသင်္ခတ-အဘယခေါ်သည့် နိဗ္ဗာန်အဖြစ်သို့မရောက်
 ရသေးသမျှမည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သော်မျှ၊ ချမ်းသာခွင့်မပေးဘဲ၊ အမြဲနိစ္စ၊ ညှဉ်းပန်း
 နှိပ်စက်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ပြုလတ္တံ့ သောဂါထာတို့ဖြင့် သံဝေဂရကြကုန်ရာ၏။

အာဏာတန်းခိုး၊ အမျိုးမျိုးရှိသော၊ မင်းအပေါင်းတို့ပင်၊ မလွန်ဆန်နိုင်။ ။

အထက်ဘော်ပြခဲ့သော ဇရာမရဏတို့၏သဘောတရား၊ အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တ
 တို့သဘောတရားတို့ကို အနုညာတသာမညအပါကစုဖြစ်ကြတဲ့၊ လူတွေကိုဆို
 ထားဘိ၊ တန်းခိုးအာဏာ၊ ဗိုလ်ပါရမက်၊ ထက်နက်သခင်၊ ရေမြေရှင်ကြီးတို့သော်
 မှ၊ မလွန်ဆန်နိုင်ကြောင်းကို။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၌။ ။

မဟာယသာ ရာဇဝရာ၊ မဟာသမ္ပတအာဒယော။
 တေပိမဂ္ဂ၊ ဝသံပတ္တာ၊ မာဒိသေသု ကထာဝကာ။ ။

ဟူ၍မိန့်တော်မူ၏။ ။မဟာယသော၊ များသောအခြံအရံစည်းစိမ်ဥက္က
 အာဏာတန်ခိုးအမျိုးမျိုးဘို့နှင့်ပြည့်စုံကြကုန်သော။ မဟာသမ္မတအာဒယော၊
 မဟာသမ္မတ- တာဝါဟန- ဝါသဒေဝ- ဗလဒေဝ အစရှိသည်တို့သည်။ အတ္တိ
 သန္တိ၊ ရှိကြသေကုန်၏။ ထေဝိ၊ ထိုခင်းထူးမင်းမြတ် အထပ်ထပ်သော မင်းအ
 ပေါင်းတို့သည်လည်း။ မရွှေဝသံ၊ အာဏာထန်ပြင်း၊ ရှင်သေမင်းနိုင်ငံသို့။ ပတ္တာ၊
 ရောက်ရကုန်သေး၏။ မာဒိသေသု၊ ငါတို့ကဲ့သို့သော အရာသေးနု၊ ဂုဏ်ပါဝါ
 ယုတ်ကြသောသူတို့၌။ ကာကထာဝ၊ သေရမည့်ဘေး၊ ကွာလွတ်ပြေဟု၊ ကြံ
 တွေးဖွဲ့ရှာအာဘိ မှာလျှင်ဆိုကွယ်ရာရှိချေတော့အံ့နည်း။ ။

တံစိုးသက်ဆောင်ပေး၍ ရအကင်းသည်မဟုတ်။ ။လောကကြီးမှာ မည်
 သူ့ချက်နှာမျှ၊ မအထက်ထေး၊ မညှာမဘာ၊ ပြုလုပ်စီမံလေ့ရှိသော ကံတည်း
 ဟူသောဆရာမရဏာရှင်သေမင်းဟူ၍ ၂-ယောက်ရှိရာတွင် ၁-ရဏာရှင်သေ
 မင်းကလည်း၊ ဘယ်မျှလောက်ချမ်းသာသည် စစ်စစ်ဆင်၊ ရဲသည်ဖြစ်စေ၊ ချောလှ
 သည်ဖြစ်စေ၊ မချောလှသည်ဖြစ်စေ၊ ဝတ္ထုကြီးငွေစိန်-ရွှေရတနာ အဖြူဖြူ
 တို့ကို၊ ကြေဝဋ္ဋာပြည့်မျှ၊ တန်ဖိုးလက်ဆောင်ပေးပါငြားနည်း။ ထားထားမျှချမ်း
 သာမပေး၊ အသေးမပြု၊ သူ့အချိန်စေ့က၊ လွေ့လွေ့ရမ်းရမ်း၊ အတင်းဖမ်း၍၊
 ညှဉ်းပန်းသတ်ဖြတ်လေ့ရှိသောကြောင့်၊ အသျှင်ဘေဘိက- ဇဒိုယ မေဏ္ဍက
 စသောသူဌေးဌေးတို့သည်ပင်၊ သေမင်း၏နိုင်ငံသို့ လွန်ဆန်နိုင်ဘဲ၊ လိုက်ပါသွား
 ရကြောင်း။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၌။ ။

ဘေတိကော ဇဒိုယော ဥဂ္ဂေါ၊ မေဏ္ဍကော အထ ပုဏ္ဏကော။
 ဇေတစညစ ယေယောကော၊ မဟာပုညာတိဝိသုတာ။
 သဗ္ဗေမရဏမာပန္နာ၊ မာဒိသေသု ကထာဝကာ ။ ဟူ၍မိန့်တော်မူ၏။

ဘေတိကော၊ ဘေတိကသူဌေးကြီးသည်၎င်း၊ ဇဒိုယော၊ ဇဒိုသသူဌေးကြီး
 သည်၎င်း၊ ဥဂ္ဂေါ၊ ဥက္ကသူဌေးကြီးသည်၎င်း၊ မေဏ္ဍကော၊ မေဏ္ဍကသူဌေးကြီးသည်
 ၎င်း၊ ပုဏ္ဏကော၊ ပုဏ္ဏသူဌေးကြီး သည်၎င်း။ ဇေတစ၊ ထိုသူဌေးတို့သည်၎င်း။
 အညေထိုသူတို့မှတစ်ပါးကုန်သော။ လောကော၊ လောက၌။ မဟာပုညာတိ၊ ဘုန်း
 တန်းခိုးကြီးသောသူတို့ဟူ၍၊ ဝိသုတာ၊ ထင်ရှားကုန်သော။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့
 သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ကြွင်းမဲ့ဥသံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်။ မရဏာ၊ ကရဏာ
 မဲ့ကင်း၊ ရှင်သေမင်းသံသို့။ အာပန္နာ၊ ရောက်ရကုန်ပြီ မာဒိသေသု၊ ငါတို့လိုဥက္က
 လွန်နဲ့လူဆင်းရဲတို့၌။ ကာကထာဝ၊ နည်း။ ။

တန်းခိုးကြီးသူကိုလည်းအရေးမပိုက်။ ။ဘုရားတို့၏ ဓမ္မတာအရ၊ ဘုရား
 တိုင်းဘုရားတိုင်းတို့၌၊ တန်းခိုးအရာလွန်စွာကြီးကျယ်လှသော၊ ထက်ဝဲရံဒုတိယ

အဂ္ဂသာဝကဆိုတာရှိရ ခြံ့ဓမ္မတာပါဘဲ ဒါကြောင့်-ငါတို့ သွင်းဂါတမမြတ်စွာ
 ထူးများလည်း၊ ထူးများမှာပဲ၊ အတုမရှိအောင်လွန်စွာတန်းခိုးကြီးမားသွင်သော
 ဒုတိယအဂ္ဂသာဝက- သွင်မဟာမောဂ္ဂလာန် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ ငါ
 ပြည်နှင့် ဗြဟ္မာ ၂၀-ကို လက်ပစ်တတ်၍၊ လျှပ်တလက်အတွင်း နှံ့ပင်အောင်
 ကြွသွားနိုင်ခြင်း တစ်သိန်းနှစ်သောင်း အထူးတဲမဟာပထဝီမြေကြီးကို ဝိတ်ပိုင်း
 လက် သုတပုဂံကလေးမျှ ကဲ့သို့၊ သံပိုင်- ခေါက် နိုင်- မြောက်နိုင်- ငါနိုင်ခြင်း၊
 လွန်စွာတန် ခိုးကြီးတဲ့နန္ဒာပနန္ဒ၊ ဂါးကြီးကို၊ တိကောင်-ကျွတ်ကောင် မျက်နှော
 ကောင်ကလေးတစ် နှစ်နှစ်တော်မူခြင်း၊ နတ်ပုရဋ္ဌမာလာ နုရ၊ သူဇာပျော်မြန်း၊
 ဝေယနနန်းကား အဝန်းကိုးရာ၊ ယုဒနာတည့်၊ ၂၀၀-အစေ့ကံ၊ မောက်မောက်
 ငြိုးငြိုး၊ အဖူးသုံးရာ၊ သီးရွာရှင်သေသင်း လေးထောင်ပေါင်းတည့် ဆောင်းဆောင်း
 စွင့်စွင့်၊ ထုံဆင့်တရာ ကုရုဂါ၊ ရွန်းရွန်းပသင်း၊ အိမ်မတသေင်း၊ တိုက်ကောင်း
 တသန်း၊ ရွန်းရွန်းမောင်းမောင်း၊ ညောင်စောင်တွက်ရေ၊ ဆယ်ကုရုတည်း၊
 ထွေးထွေးလွန်းပြောင် ကုရုဆောင်လည်း၊ ဘေးကံသေင်ချီစီး၊ နတ်သိုးတို့၊ မြင့်ညှိုး
 များဘိ၊ တိကော-ခွဲနှံ့၊ သဗ္ဗိသတသဟသဟ၊ နုရနာရီ၊ သိသိသာသ၊ ကျမ်း၌
 လေးသည်၊ နောင်သာလှမျှ မှတ်လိုလား။ ။

ဤသို့သောကြီးကျယ်သောသိကြားမင်းနေရာ၊ ဝေဇယန္တုပြာသာန်ကြီးကို
 လည်း၊ သဲမှန်-မြေမှန်တို့ ယုဆောင်စွန့်ပစ်နိုင်ခြင်းတည်းဟူသော တန်းခိုးကြီး
 အရှင်ဖြစ်တဲ့၊ ဒုတိယအဂ္ဂသာဝက သွင်မဟာမောဂ္ဂလာန် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး
 သည်၊ နှင်သေင်းနိုင်လို့၊ မြင်းမဆန်နိုင်ဘဲဆိုက်ပါ သွားရကြောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ
 မင်အဋ္ဌကထာ၌၊ ။

ပါဒနိဋ္ဌကမက္ခန္ဓ၊ ဝေဇယန္တုမကပ္ပယိ၊ သောနိဋ္ဌိမတံသေဓဋ္ဌာ၊ ဒုတိယော
 အဂ္ဂသာဝကော၊ သောဝိမဂ္ဂု၊ မုခံပေသရံ၊ ဒိဂေါသံဟမုခံဝိယ၊ ပဝိဋ္ဌောသဟ
 ဣဒ္ဓိဟိ၊ မာဒိသေသုကာထာဝကာ၊ ဟုဋ္ဌိမိန့်တော်မူ၏။ ။

ဣဒ္ဓိမတံ တန်းခိုးကြီးသောသူအပေါင်းတို့လက်၊ သေဓဋ္ဌာ၊ အမြတ်ဖြစ်တော်
 မူသော ဒုတိယော၊ ဒုတိယဖြစ်တော်မူသော၊ သောအဂ္ဂသာဝကော၊ အရှင်အဂ္ဂ
 သာဝက သွင်မဟာမောဂ္ဂလာန် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ ပါဒနိဋ္ဌကမက္ခန္ဓ၊
 ခြေမတော်မူခြင်း၊ ဝေဇယန္တု၊ သိကြားမင်းနေရာ၊ ဝေဇယန္တုပြာသာန်ကို၊ အကပ္ပ
 ယိ၊ လှန်လှုပ်ချောက်ချား စွန့်ပစ်ခြင်းနိုင်လေပြီ သောဝိနာမ၊ ထိုသို့လောက်စဉ်၊
 တန်းခိုးအံ့ကြီးမားလှသော ဒုတိယအဂ္ဂသာဝက သွင်မဟာမောဂ္ဂလာန် ကိုယ်
 တော်မြတ်ကြီးသည်လည်း၊ ဒိဂေါ၊ သားသမီးသည် သိဟမုခံ၊ ခြင်္သေ့ခံတွင်းသို့၊
 ပဝိဋ္ဌောဝိယ၊ ဝင်ရလေသကဲ့သို့၊ ဣဒ္ဓိဟိ၊ နန္ဒာပနန္ဒဂါးမင်းကို ဆုံးမတော်မူနိုင်

ခြင်း-ဝေဇယန္တာပြာ သာန်ကြီးကိုတုန်လှုပ်စေနိုင်ခြင်း-စသည်တို့၌၊ ပြီအပ်သော အားနုဘော်ရှိသော မိမိ၏ထန် ခိုးအပေင်းတို့၌၊ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊ ယောရုံ၊ ကြမ်း ကြော်ဘ်လှစွာသော။ မရွှေ့မချံ၊ သေမင်း၏ခံတွင်းသို့၊ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်ရလေပြီ။ မာဒိသေ သု၊ ငါတို့လိုဂုဏ်ပါဝါသေးနုတ်၊ တန်းခိုးယုတ်သူတို့၌ ကာကထာဝ၊ နည်း။ ။

မဟာပညာရှင်ကိုလည်းချန်မထား။

သုံးထောကထွန်ထား မြတ်ဘုရားမှတစ်ပါး၊ ပညာအရာ၊ ယှဉ်ပြိုင်နိုင်သူ၊ ဘဠိး တယောဇက်မျှမရှိသည့် ပြင်၊ ၃၁ ဘုံ၌ရှိ ကြံကုန်သော၊ လူ့နတ် ဗြဟ္မာသတ္တဝါအ ပေါင်းတို့၏ပညာကို ချိန်ခွင်ညှာတဘက်ကထား၊ သျှင်သာရိပုတ္တရာကိုယ်တော် မြတ်ကြီး၏ပညာကိုတဆဲ့ခြောက်စိတ်-စိတ်၍၊ ဘစိတ်ကို ချိန်ခွင်ညှာတဘက်မှာ ထား၊ သျှင်သာရိပုတ္တရာကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ ပညာဘက်ချိန်ခွင်က မထခြင်း၊ တပုန်တဂါထာမျှသောတရားတော်ကို၊ နာကြားလိုက်ရပါက၊ သိန်း သန်း-ကုဋေ၊ မရေတွက်နိုင်အောင်၊ သိရှိနားလည်တော်မူခြင်း။ နည်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်၊ ဟော ကြားတော်မူနိုင်ခြင်း။ တက္ကန်းလုံး၌၊ အနံ့ အပြား၊ တချက်တည်း ရွာသွန် ၍ ချ လိုက်သော၊ မိနင်းရေ မိနင်းပေါက်တို့ကို၊ တစုစုခြင်းမျှ၊ ရေတွက်တော်မူနိုင် ခြင်း။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ၊ သဲအပေါင်း၊ ကျောက်ခဲအပေါင်း၊ သစ်ပင်ကြီးငယ်အပေါင်း၊ ကုန်းမှာ ၉ ကုဋေ၊ ရေမှာ ၁၀ ကုဋေရှိ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏၊ အကောင် အရေအတွက်၊ အပါယ် ၄-ဘုံသား တို့၏၊ အကောင်အရေအတွက်၊ ကာမ သုဂတိ ၇-ဘုံ၊ ဗြဟ္မာဘုံ ၂၀ ရှိ၊ လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့၏ အရေအတွက်တို့ကို၊ တစုစုချင်းမျှ၊ ရေတွက်တော်မူနိုင်သဖြင့်၊ ဘုရားမှတစ်ပါး၊ အတုမရှိကြီးကျယ် လှသော၊ ပညာဉာဏ် ရှိတော်မူတဲ့၊ ပဌမအင်္ဂုသာဝက၊ သျှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်လည်း၊ ကရုဏာမဲ့ ကင်းရှင်သေမင်းနိုင်ငံသို့၊ မထား မြစ်မကန့်ကွက်နိုင်ဘဲ၊ လိုက်ပါသွားရကြောင်း။ ။ ပိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ၌။ ။

ထောကနာထံ ထပေတွာ၊ ယေစညေ အတ္ထိ ပါဏိနော။ ပညာယ သာရိပုတ္တ သာ၊ ကလံနာဂ္ဂတိသောဇ္ဇထိ။ ။ ဇေဝိနာမမဟာပညော၊ ပဌမေအဂ္ဂသာဝကော။ မရဏာသ ဝသံပတ္တော၊ မာဒိသေသု ကထာဝကော။ ။ ဟူ၍ မိန့်တော်မူပေ၏။

ထောကနာထံ၊ လူသုံးပါးတို့၏၊ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော၊ အဘမြတ်စွာ၊ စောသတ္တဝါကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ အညေ၊ ဘုရားမှတစ်ပါးကုန်သော။ ယေစ ပါဏိနော၊ အကြင်လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကြ လေကုန်၏။ အညေသံ၊ ဘုရားမှတစ်ပါးကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏။ ပညာယ၊ ပညာသည်။ သာရိပုတ္တဿ၊ ပညာခေါင်ထိ၊ တုမရှိသော၊ သျှင်သာရိ

ပုတ္တရာကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏။ ပညာယ၊ ပညာ၏။ သောဠသိ၊ တဆွဲခြောက်ဘို့
 ၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ကလံ၊ ၁၆ စိတ်ဘို့တွင်၊ တစိတ်သော အဘို့ကို၊ ဝါ၊
 သောဠသိကလံ၊ ၂၅၆-စိတ်စိတ်၌၊ တစိတ်မျှသောအဘို့ကို၊ နာဂ္ဂတိ၊ မရှိနိုင်။
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာပညော၊ ကြီးကျယ်သောပညာရှိတော်မူသော။ ပဌမော၊ ပဌမ
 ဖြစ်သော။ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်တော်မူသော၊ သျှင်သာရိပုတ္တရာ
 ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ မရဏဿ၊ ကျင်နာမဲကင်း၊ ရှင်သေမင်း၏။ ဝသံ၊
 နိုင်ငံသို့၊ ပဗ္ဗော၊ ရောက်ရပေသေး၏။ မာဒိသေသု၊ ငါတို့ကို လိမ္မာသေးနဲ့ပဲ၊
 ပညာသုတ်သူတို့၌။ ကာကထာဝ၊ နည်း။ ။

အတုလအသဒိသ၊ သမ္ပုဒ္ဓလည်း မလွန်ဆန်နိုင်ပြီ။ ။ အောက်တွင် ဘော်ပြ
 ခဲ့သော၊ စည်းဝိမ်ဥစ္စာ၊ ပညာတန်းခိုး၊ အမျိုးမျိုးတို့နှင့်၊ ပြည့်စုံဘော်မူကြတဲ့၊
 လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ ရဟန္တာအပေါင်းတို့၏၊ ဆရာသခင်၊ အရှင်ဖြစ်တော်မူသော၊
 သုံးလောကတို့၏ မကုန်၊ သုံးတိုက်လုံးတို့၏ မှတ်ကျ၊ သယမ္ပု၊ မြတ်စွာ၊ စော
 သတ္တာသည်။ ဓမ္မတာဝန်ကိုမလွန်ဆန်နိုင်သဖြင့်၊ ၄၅-ဝါအပြည့်၊ ကုသိနာရုံ
 ပြည့်၊ မလ္လာမင်းတို့၊ ခင်းထား အပ်သော၊ အင်ကြင်းပင်ချ၊ ပန်းမျိုး စုံသည့်၊
 ရုပ်သာမော၊ သာသည့်တော၌၊ ရှင်စောနိဗ္ဗာန်၊ ဝင်စံတော် မူရသော အခါ၊
 သိကြားမင်းကိုမာဃကာ၊ အားလုံးသောလူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ တရား
 ပြသိ၍၊ ရွတ်ဆိုတော်မူလိုက်သည်မှာ။

အနိစ္စာ ဝတ သင်္ခါရာ၊ ဥပ္ပါဒဝယ ဓမ္မိနော။
 ဥပ္ပဇ္ဇိတာ နိရုဏ္ဍိန္နိ၊ တေသံ ဂူပသမေ သုခေါ။ ။

ဟူ၍- သုတ်မဟာဝါ ပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၌ ထာရှိပေ၏။ ။ ဘော၊ ဒဒိအချင်းတို့။
 ဘော၊ ဒဒိ- လူ နတ် ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့။ ဝတ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သင်္ခါရာ၊
 တေဘုဒ္ဓကာ၊ သင်္ခါရတရားတို့ သည်။ ဝါ၊ ပြုပြင်စီရင်ခြင်းရှိကုန်သော၊ သင်္ခါရ
 တရားတို့သည်။ အနိစ္စာ အမြဲမရှိကုန်။ ဥပ္ပါဒ ဝယ ဓမ္မိနော၊ ဖြစ်တတ်ပျက်တတ်
 ကုန်သောသဘောတရားတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတာ ဖြစ်ပြီး၍၊ နိရုဏ္ဍိန္နိ၊ ချုပ်ဆုံးပျက်စီး
 ကြီးထွားကုန်၏။ တေသံ၊ သိရင်ရာပျက်ရာဖြစ်သော သင်္ခါရသဘောတရားတို့၏။
 ဂူပသမေ၊ ငြိမ်းရာအမှန်၊ ပြည့်နိဗ္ဗာန်ကြီးသည်။ သုခေါ၊ ဘယ်ချမ်းသာမျိုးနှင့်မှ
 မတူ၊ အလွန်လျှင်ကောင်းမြတ်သွစွာသော၊ အတိသုခကြီးပါပေတည်း။ ။

ဒါကြောင့် အောက်တွင် ဘော်ပြခဲ့သော သင်္ခါရတရားတို့၏၊ သဘာဝဓမ္မ၊
 အနိစ္စ၊ နုက္ခ၊ အနတ္တတို့ သဘာဝဓမ္မ၊ အာဝတို့ သည် ၃၁-ဘုံ၌ ရှိကြကုန်သော
 သတ္တဝါမှန်သမျှဥစ္စာ၊ ပညာ၊ အာဏာ၊ တန်းခိုး အမျိုးမျိုးနှင့် တယုံကသေခက်ပင်
 ပြည့်စုံစေကာမူ သူတို့ရဲ့ပိုင်နက် ထောကသုံးပါးမှ၊ မလွှဲထွက်နိုင်သေးသမျှ ကာထ

ပတ်လုံး၊ ကုန်ဆုံးပျက်စီးအောင်ဘယ်နည်းနှင့်မဆိုပျက်ဆီးကြောင်းကို တရားနာ
ကြတဲ့ဘကာ-တကာမအပေါင်းတို့ထည်း ကောင်းကောင်းကြီး နားထည်တို့သင့်
ကြပေပြီ။ ။

သို့အတွက် ယခုလိုကံကောင်းထောက်မ၍ ဗုဒ္ဓပြုဒနဝမခေတ်ကြီးမှာ ကြံ
ကြိုက်ရသည့်အခါ မင်မျိုးစု၊ ဖိုလ်စေတီတို့ကိုလက်မလွတ်ကြရအောင် သတိပီရိ
ယကြီးစွာနှင့်ရှာဖွေလုပ်ကိုင်ကြရန် လွန်စွာမှအရေးကြီးလှပါတယ်။ ယခုထောက်
မှာသုံ စွဲနှိပ်နေကြသောငါးစုအာရုံကာမဂုဏ်တို့၌တွယ်တာနှစ်သက် စုံမက်ခင်
မင်ချစ် ကျွမ်းဝင်၍နေကြတဲ့ မယား-သား သွီးအသီးသီးတို့ကို အဆန်းကြီး မှတ်
ထင်သျှက် မခွဲနိုင်မခွါရက် လွန်စွာမှနှစ်သက်ကြ၍မိမိ၏အရေးကို၊ ဝ-ကွက်နေ
ကြမည်ဆိုပါလျှင် သံသရာ၌ ခွင်မှာအခက်ကြီးခက်၊ အနစ်ကြီး နစ်ကြမည် ဆို
တာတစ်ခုမှတ်လိုက်ပါတော့။ ။

ဒီအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အင်္ဂုတ္တို၊ ရုပ်ဗ္ဗိတော်ကြီးမှာလဲ၊ အဘဘုရားများ
စွာဘဲ ဟော ကြားခဲ့ပါတယ်။ တရားရှည်လွန်းမည်စိုး၍ ထည့်မဟောတော့ပါဘူး။
ဒါကြောင့်မို့ ကမ္ဘာပေါင် များစွာ၊ ဘဝပေါင်းများစွာက၊ ခံစားခံစား၍လာတဲ့ကြ
တဲ့ထက်ပေးအရသား ကြီးတွေကို၊ ဝါ၊ ဘိန်း၊ ဘင်း၊ ကဇော်၊ လှော်ဇာ၊ အရက်
နဲ့ တူတဲ့အရသ ကြီးတွေကို မလွတ်စတင်အနေနှင့်စွဲလမ်း၍နေကြပါလျှင် အနိစ္စ
ဝန်ကို မလွန်ဆန်နိုင်ဘဲဘဲ မလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းရွှေ့ရ၍ ဒုက္ခများစွာနှင့် တွေ့ကြို
နေရတဲ့ အခါ ယခုဘဝမှာ လွန်စွာမှနှစ်သက်၍ ငဲ့ကွက်ခြင်းတရား ကြီးမားလှ
သော ဇနီးမယား သွီး-သားတို့ က ကြည့်ရှုကူညီပေးမတော် မရကြတဲ့ဘဲ ယခု
ထဲအံ့ကြိုတ်ခဲ၍ မအိပ်မနေနိစ္စမသွေခံနေရမည်ကို လွန်စွာမှ သတိရတို့ကောင်း
ကြောင်း။ ။

ပရလောကံ ဂစ္ဆန္တေ၊ ဉာတိဝါ သဟာယံဝါ။ ဂဟေတွာ နာမနတ္ထိ၊ အတ္တနော
ကမ္ပံ အတ္တနာဝ ဟောတံ။ ။ ဟူ၍ အဘဘုရားဟောကြားတော်မူခဲ့ပေ၏။ ။

ပရလောကံ၊ အနိစ္စဝန်ကို မလွန်ဆန်နိုင်၍ တမလွန်ဘဝသို့၊ ဂစ္ဆန္တေ၊ အဘော်
မပါ၊ တသောက်ထည်း သာ သွားကြကုန် သည်ရှိသော်။ ဉာတိဝါ၊ မခွဲနိုင်မခွါရက်
လွန်စွာမှနှစ်သက်လှသော ဇနီးမယား သွီး သားကို၎င်း။ သဟာယံဝါ၊ အပေါင်း
အဘာသဟာယ ဉာတိစသော လူအပေါင်းကို၎င်း။ ဂဟေတွာ နာမ၊ အတူတကွ
ခေါ်၍ သွားနိုင်ခြင်းမည် သည်။ နတ္ထိ၊ ဘယ်ကမ္ဘာ၊ ဘယ်ဘဝမှာ၊ ကော်တိတိမရှိပေ။
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္ပံ၊ ပြုစုစီမံ၊ ကုသိုလ်-အကုသိုလ်ကံဒီနှစ်တန်သည်။ အတ္တနာ
ဝ၊ မိအား သားလျှင်၊ မိနှင့်အတူတကွ သားလျှင်။ ဟောတံ၊ မုချမသွေဖြစ်ရပါ
ပေ၏။ ဝါ၊ ကမ္ဘာထုံးစံမို့၊ ရုံးကန်ကာရှောင်မသွေဘဲ၊ ကောင်း-ဆိုးနှစ်ထွေ၊ ကံအ

မွေကိုသာ၊ နိစ္စမသွေ၊ ဖြစ်ရပါပေ၏။ ။ ဒါကြောင့် လွန်စွာ မှကြိုကြိုက်ခဲသော နုလွှာကြိုကြိုရသည့် အခါမှာ “အတ္တ သမာ ပေမံ နတ္ထိ” ဘုရားဟော ရှိသော ကြောင့် မိမိ၏ကိုယ်ကို သနားကျင်နာ ခင်မင်ပါလျှင် နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ ခေမာခွင်ကို ဧကန်ပင် ရောက်ကြရအောင် စွမ်းအင် ရှိသမျှ၊ ဒါ၊ သီ၊ ဘာဝ၊ ထိုသုံးဝတို့ကို ပြုလုပ် ကြရန်၊ မကြောက်ကြာ နှင့်၊ မရွံ့ကြ-မတွန့်တို့ ကြပါနှင့်။ ထိုထိုတရားတို့ကသာ မိမိတို့မှာ လူသွားရာ၊ အနပ်ပါသကဲ့သို့၊ ထိပ်တန်းမှာ ထားပြီးလျှင်၊ ခေမာဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန်ခွင်သို့၊ ဧကန်ပင် မဝင်ခံရသေးသော်လည်း၊ သံသရာတစ်ခွင်မှာ၊ ကျင်လည်ရတဲ့ အခါ၊ မျက်နှာပန်းသွလှနှင့်၊ အထက်တန်းကျကျ၊ သွေးကြ နေကြရအောင်၊ ယခု အချိန်ကစ၍၊ မအိုမိ-မနာမိ-မသေမိ ကာလအတွင်း၊ သတိဝိရိယ ကြီးစွာနှင့်၊ ကြီးစားအားထုတ် ပြုလုပ်ကြစေလိုကြောင်း၊ ပကိဏ္ဍက ဒေသနာ ဟောကြား တော်မူလိုက်ပါသည်။ ။

တရားအချစ်နိဂုံး။

ယခုဟောတော်ပြုသ၊ ဆိုသုံးမလိုက်တဲ့၊ ပကိဏ္ဍကဒေသနာတော်ကို၊ နာခံ မှတ်သားရခြင်း၊ ဓမ္မသဝနကုသိုလ်ကံစေတနာ၊ အထွေထွေသော ဒါနဝတ္ထု အစုစု တို့ကို၊ လှူဒါန်းပူဇော်ရခြင်း၊ ဒါနကုသိုလ်ကံစေတနာ၊ အင်္ဂါ ၅-ပါ နှင့်ပြည့်စုံသော သီလတော်မြတ်ကို၊ ကုင့်သုံးဆောက်တည်ရခြင်း သီလကုသိုလ်ကံ စေတနာ။ ထိုသို့သောကုသိုလ်ကောင်းမှုကံစေတနာ အဖြာဖြာတို့ကြောင့်၊ ဇာတိပဒိုသန္ဓေ ကင်းရှာ၊ သစ်၊ ရတနာ၊ ဘေးဒုက္ခများတို့၏ ငင်းရာ၊ ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ အဒိ ယဒ သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ခိုအောင်းစံရာ၊ ပြည်ခေမာသို့၊ ယနေ့-ယခု၊ ပြုစုရ သောကုသိုလ်ကောင်းမှု အစုစုတို့ကြောင့်၊ လျှင်မြန်စွာ ရောက်ရပါလိုကုန်သော ဟူ၍ ဆုတောင်းပတ္ထနာ ပြုလိုက်ကြကုန်။ ။

ဣဒံမေပုညံ အာသဝက္ခယံ ဝဟံ ဟောတု။ ။ ဆရာတော်ဦးဣန္ဒကရေး အသုဘတရားပြီး၏။ ။

ရဟန်းခံ-ရှင်ပြုတရား။

အဟောဗုဒ္ဓေါ၊ အဟောဓမ္မော၊ အဟောသံဃောတိ နုလွှာဘံ။ ။ အနက်။ ။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သီစရာရှိသမျှ၊ အချန်မထား၊ ကမ်းကုန်ထမ်းကုန်၊ အသိဆုံးကမ်းရောက်၊ ဟာသာဟင်း-ထိုးထွင်းကြိတ်ချေ၊ နှောက်မွေကုန်စင်၊ ကိစ္စပြီး အင်ကြို သိ၊ ဘသိ ထဲသို့၊ ဆမြင်ထဲမြင်ပါသောကြောင့်၊ တထင်းထဲထင်း၊ တရှင်းထဲရှင်း၊ တစင်ထဲ

စင်၊တကြည်ထဲကြည်၊ တထေဒ၊ ကိစ္စပြီးကြီးခြင်းငှါ၊ စွမ်းတော်မူနိုင်ပါသော။
သုံးထောကသွန်ထေး၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။
အဟော၊ ဩဂြိုဟ်-အံ့ဩ၍ မဆုံး၊ ထောကအလုံးတွင်၊ အလွန်ဆုံး၊ အမွန်ဆုံး၊ အမြတ်
ဆုံးသောပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီး ပါပေတည်း။ ။

ဓမ္မော၊ တမိက်ထဲဒုက်၊ တရှင်ထဲရှင်၊ တညစ်ထဲညစ်၊ တနောက်ထဲနောက်၊
တပူထဲပူ၍ နေကြတဲ့ သတ္တဝါဟူသမျှတွေကို၊ တလင်းထဲလင်း၊ တရှင်းထဲရှင်း၊
တစင်ထဲစင်၊ တညည်ထဲညည်၊ တထေဒ၊ ကိစ္စပြီး ကြီးခြင်းငှါ၊ စွမ်းတော်မူနိုင်
ပါသော၊ ကိုးပါးသော ထောကသွန်ရာတရားတော်မြတ်သည်။ အဟော၊ ဩဂြိုဟ်-
အံ့ဩ၍ မဆုံး၊ ထောကအလုံးတွင်၊ အလွန်ဆုံး၊ အမွန်ဆုံး၊ အမြတ်ဆုံး၊ အကောင်း
ဆုံးသောတရားတို့ပါပေတည်း။ ။

သံဃော၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၊ နည်းညွှန်း လမ်းပြ၊
ဆိုဆုံးမတော်မူသည့် အတိုင်း၊ ရွတ်ရွတ်ခွန်ချွန် ကျင့်ကြံအားထုတ်တော်မူပါ၍၊
ကိုးပါးသော ထောကသွန်ရာတရားတော်မြတ်တို့ကို၊ ကောင်းမြတ်သော စိတ်အ
စဉ်နှင့်၊ ဆီမြင်တွေ့ထိ၊ ရရှိတော်မူပါသောကြောင့်၊ တလင်းထဲလင်း၊ တရှင်းထဲ
ရှင်း၊ တစင်ထဲစင် တကြည်ထဲကြည် တထေဒ၊ ကိစ္စပြီးကြီးခြင်းငှါ၊ စွမ်းတော်
မူနိုင်ပါသော၊ သံဃာတော်အသျှင်သူမြတ်အပေါင်းသည်၊ အဟော၊ ဩဂြိုဟ်-
အံ့ဩ၍ မဆုံး၊ ထောကအလုံးတွင်၊ အလွန်ဆုံး၊ အမွန်ဆုံး၊ အမြတ်ဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
ပါပေတည်း။ ။

ဣတိအယံ၊ ဤရတနာမြတ်သုံးပါးအပေါင်းသည်၊ ထောက၊ တသိန်း-နှစ်သောင်း
အထွရှိသော၊ ပံသုပထဝီမြေကြီး၏မြေမှုန့်မက၊ ဘဝအဘန်များစွာ၊ ရှည်လျား
ပါသောကာလတို့ပတ်လုံး အဟောဒုလ္လဘံ၊ ဩဂြိုဟ်-တွေခဲ-ကြိုခဲ-ရဲခဲလှစွာသော
ရတနာတို့ပါပေတည်း။ ။

၎င်းပါဠိ၏လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာဘော့၊ ဘုရားတည်းဟူသော ရတနာ၊ တရား
တည်းဟူသောရတနာ၊ သံဃာတည်းဟူသောရတနာ။ ထိုရတနာသုံးပါးတို့သည်
ကမ္ဘာ့ထောကခတ်ဦး တရလုံးမှာ၊ အလွန်ဆုံး၊ အမွန်ဆုံး၊ အမြတ်ဆုံး၊ အ
ကောင်းဆုံးသောရတနာကြီးတို့ပေတည်းဟု၊ တထစ်ကျမှတ်ထားကြရမည်။ ။

ထိုရတနာသုံးပါးတို့နှင့် တွေ့ဆုံ ကြိုကြိုက်ရဘို့ ဆိုတာ၊ တသိန်း-နှစ်သောင်း
အထွရှိသော၊ ပံသုပထဝီမြေကြီးကို အမှုန့်ပြု၍၊ တမှုန့်စီ-တမှုန့်စီ ရေတွက်မည်
ဆိုပါသည်။ ရေတွက်ခြင်းငှါ စွန်းနိုင်ကောင်းပါ၏။ ယခုလို-ဗုဒ္ဓ၊ ပြုဒုလ္လဘနှင့် ကြို
ကြိုက်ရဘို့ဆိုတာ၊ ရတနာသုံးပါးအစစ်ကိုတွေ့မြင်ဖူးတွေ့ရဘို့ဆိုတာ၊ လွန်စွာမှ
ခဲယဉ်းကြောင်းကောင်းကောင်းကြီးမှတ်ထားကြရမည်။ ။

အာဇာနည်၊ အဆုံးမမြင်သော၊ သံသရာတစ်ခု၊ ကြာညီအညီမြောက်ပီး၍၊ ဝန်သုံး
ပါးတို့နှင့်တကွ၊ ဒုက္ခအမျိုးမျိုးတို့၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၊ ဘဝအဆက်ဆက် ခံခဲ့ရသည်
မှာ၊ ယခုလို အဟောဒုလ္လဘ-ဆိုတဲ့၊ ရာဘာနာသုံးပါးတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓဘာသာလူမျိုး အနေ
နှင့်၊ တခါတလေမှာ မကြိုကြိုက်ကြလိုသော၊ ဤမျှလောက် သံသရာမှာ၊ တာရှည်
နေကြတာပေါ့။ ။

ဒါကြောင့် - တကယ်တမ်းအစစ်၊ နက်နက်နဲနဲ၊ တွေးတာဆင်ခြင်၊ ဉာဏသမ္ပ
ဇဉ်၊ အမြဲယှဉ်၍ ကြည့် ကြမည် ဆိုပါလျှင်၊ ၃၀-ဘုံ ၂၀ ခွင်မှာ၊ ခုံမင်စရာ၊ တွယ်တာ
နှစ်သက်စရာ၊ ကြည်ညိုအားထားရာ၊ ရာဘာနာ ၃-ပါးမှာပါ။ အခြားမရှိကြောင်း
ကောင်းကောင်းကြီးထိတို့ဆိုကြပါတယ်။ ။

ဒါပေမဲ့ - ဉာဏသမ္ပဇဉ်မယှဉ်မူ၍၊ ယထာဘူတ၊ ဉာဏ်အမြင်မသန်ကြသော
အန္ဓဗာလပုထုဇဉ်တို့အဘို့မှာတော့ ယခုလောကမှာရှိကြတဲ့ မယား-သား-သိီး-
မိန်-ရွှေ-ငွေ-ငယ်-ယာမိုးမြေ၊ အထွေထွေတို့ကိုသာ၊ နှစ်သက်စရာ၊ စုံနက်စရာ၊
ခင်မင် တွယ်တာရာကြီးတွေဟု အမြဲပြတ် ထင်မှတ်ယူဆ နေကြတယ်။
သူတို့ထင်သလောက်တယ်အခါကမှ ခရီးမရောက်ဘဲ၊ သံသရာတစ်လျှောက်လုံး
မှာရန်သူကြီးအနေနှင့် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခဲ့သည်မှာလည်း ဘဝကို မဆိုထားဘိ
ကမ္ဘာကိုသော်မျှရေတွက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်တော့ပေ အမြင်နည်းပါး၊ လူရိုက်များ
တို့၊ စွဲလမ်းနေကြသော၊ သား သိီး မယား ရွှေ-ငွေ-ရတနာအဖြူဖြူ တို့သည်ကား
ပစ္စုပ္ပန်မှာလဲစိတ်ဆင်းရဲ-ကိုယ်ဆင်းရဲ၊ သံသရာမှာလဲစိတ်ဆင်းရဲ-ကိုယ်ဆင်းရဲ
ဘယ်ဘဝ ဘယ်ကာလမှမသက်သာဘဲ၊ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခဲ့ဘယ်ဆိုတာတုရား
ဟောစတ္ထုသက်သေတွေကို မယုံလျှင် ရှိပါစေဦးတော့။ ယခုလိုကိုယ်တွေ့ခဲ့
ကြုံနေရတာ၊ ယုံကြည်ထောက်တို့ကောင်းကြပ်ပြီ။ ။

မလိမ်မာလျှင်ရန်သူ-မလိမ်မာလျှင်စိတ်ဆွေ။

ပစ္စည်းဥစ္စာရတနာ အဖြာဖြာတို့ဆိုသည်မှာ၊ ငါးပါးသောရန်သူတို့ဖြင့်အမြဲ
မပြတ်နှိပ်စက်လျက်ရှိတယ်ဆိုတာယခုလောကမှာရှိကြတဲ့ သူဌေး-သူကြွယ်၊
ကုန်သည်-ဆယ်လင်၊ မင်း ပုဏ္ဏား၊ အစားစားတို့ကိုကြည့်သောအားဖြင့် ထင်ရှား
စွာသိနိုင်ကြသည့်အပြင်၊ ဘုရားဟော ပဋိပတ္တိ- သွင်သုဒ္ဓိန်-သွင်ယာသ- သွင်
သောဏစသောစတ္ထုတွေမှာလဲလွန်စွာမှထင်ရှားထွက်တယ်။ သို့ရာတွင် ပစ္စည်း
ဥစ္စာဆိုတာလိမ်မာသူတို့အဘို့မှာတော့၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်အောင်ပို့ဆောင်
တော်မူလျက်။ မလိမ်မာသူ-အမြင်နည်းပါးသူတို့အဘို့မှာတော့ရန်သူကြီးအစစ်
အမှန်ဖြစ်၍ပစ္စုပ္ပန်မှာလဲ ညှဉ်းဆဲ၊ သံသရာမှာလဲ ညှဉ်းဆဲလျက်၊ တဆင်းရဲထဲ
ဆင်းရဲရမယ်ဆိုတာ၊ ကတစ်ကုမှတ်လိုက်ကြပါ။ ။

ထို့ကြောင့်-ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၌။ ။

ဟန္တိ ဘောဂါဒုဗ္ဗေခံ၊ နောစပါရဂဝေသိနေဝ။
ဘောဂတဏှာယ ဒုဗ္ဗေခေ၊ ဟန္တိ အညေဝ အပ္ပာနံ။ ။

ဟူ၍ဟောတော်မူပေ၏။

ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာအဖြာဖြာတို့သည်။ ဒုဗ္ဗေခံ၊ အမြင်နည်းပါး။ လူ့ရိုက်များကို။ ဟန္တိ၊ အဘန်ဘန်အထပ်ထပ်ညှဉ်းဆဲ သတ်ဖြတ်တတ်ကုန်၏။ ပါရဂဝေသိနေဝ၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်းတို့ ငြိမ်းရာမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို ရှားရှီးလေ့ရှိသည်။ နောစဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဒုဗ္ဗေခေ၊ ကာလသုံးတန်အမြင်မသန်သောလူရိုက်များသည်။ ဘောဂတဏှာယ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ အဖြာဖြာတို့၌၊ တွယ်တာနှစ် သက်စုံမက်ခြင်းတည်းဟူသောတဏှာကြောင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဝါ၊ လူရိုက်များ၏ကိုယ်ကို။ အညေဝ၊ တပါးသောရန်သူများကဲ့သို့။ ဟန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်သတ်ဖြတ်တတ်ကုန်၏။ ။

၎င်းပါဠိ အဓိပ္ပါယ်ကတော့၊ အသိ အလိမ်မာ၊ ဝတ်ပညာ နည်းပါးသော လူရိုက်များကို၊ ပစ္စည်းဥစ္စာအဖြာဖြာတို့က၊ အမြဲမကွာ၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်သတ်ဖြတ်မယ်။ လူရိုက်တို့အဘို့မှာ ပစ္စည်းဥစ္စာတို့နှင့် ပြည့်စုံစေကာမူ နတ်ရွာ-နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်အောင်မစွမ်းဆောင်နိုင်သည့်အပြင် မိမိအားရန်သူအနေနှင့် ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်သတ်ဖြတ်မယ်ဆိုတာ တထစ်ကျ မှတ်လိုက်ကြပါ။ ။ ဝတ္ထုမှာတော့ လူတိုင်းလူတိုင်းသိကြတဲ့ ဒု-သ-န-သောတို့ဝတ္ထုထောက်နှင့်ပင်သိထောက်ပါပြီ။ ဥပမာဖြင့်ပြရလျှင်၊ ပေပင်မှာ သီးလာတဲ့ပေသီးဟာ၊ ပေပင်ကို သတ်မယ်လို့ သီးလာတယ်။ ငှက်ပျောပင်မှာ သီးလာတဲ့ ငှက်ပျောသီးဟာ၊ ငှက်ပျောပင်ကို သတ်မယ်လို့ သီးလာတယ်မဟုတ်လား။ ထိုဥပမာနှင့်တူစွာ လူရိုက်များတို့၏ အဘို့မှာ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာရတနာအဖြာဖြာတို့နှင့်ပြည့်စုံရခြင်းသည် ၎င်းလူရိုက်များအား၊ ဘဝအဆက်ဆက်၊ ပျက်ဆီးရန်သာ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်ဟူ၍၊ နက်နက်ကြီးမှတ်ထားလိုက်ကြပါ။ ။

ရှင်ဒေဝဒတ်ကြီး၊ အဇာတသတ်ကိုးကွယ်လို့၊ လာဘ်သပ္ပကာပေါများလာလေတော့ မြတ်စွာဘုရားက အာနန္ဒာ၊ ရှင်ဒေဝဒတ်ကြီး၊ လာဘ်သပ္ပကာပေါများလာခြင်းသည် အကောင်းမထင်နှင့်၊ ၎င်းအားပျက်ပြားအောင်၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ရန်သာဖြစ်ပေါ်လာတယ်ဟု၊ ငှက်ပျောပင်ဥပမာ၊ ပေပင်ဥပမာ၊ ကြူပင်ဥပမာဖြင့် ဟောကြားတော် မူခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် မလိမ်မာသူတို့အဘို့မှာ၊ ရန်သူဖြစ်၍၊ လိမ်မာ သူတို့ အဘို့မှာ မိတ်ဆွေဖြစ်ကြောင်း၊ ကောင်းကောင်းကြီး မှတ်ထားလိုက်ကြပါ။ ။

ကိုယ့်အကျိုး-သူ့အကျိုး ခွဲခြား၍သိကြရန်။

ဥဒယဘယသင်္ခါရေ၊ နိဗ္ဗိန္ဒိတွာန ပဏှိတော။

သင်္ခါရံ အနုယုဇ္ဇေယျ၊ မောဃကာလံ နဝေပယေ။ ။

ပဏှိတော၊ ကာလ ၃-တန်၊ အမြင်သန်လျက် အကြောင်းအကျိုး၊ ကောင်းအဆိုးကို၊ အမျိုးမျိုးသိတတ်သော၊ ပညာရှိအပေါင်း၊ သူတော်ကောင်းသည်။ ဥဒယဘယသင်္ခါရေ ဖြစ်သွင်ချက်ခြုံမှန်မလွဲရုံ၊ အမြဲနိဗ္ဗိန္ဒိဖြစ်ပျက်၍နေကြသော၊ သင်္ခါရတရား၊ ရုပ်၊ နာမ် ၂-ပါး၌။ နိဗ္ဗိန္ဒိတွာန နဖူးလက်တင်၊ ဆင်ခြင်အောက်မေ့၊ ငြီးငွေ့သည်သာဖြစ်၍။ သင်္ခါရံ၊ မိမိကိစ္စကို။ ဝါ၊ လူသွားရာအရပ်ပါသကဲ့သို့၊ ထပ်ချင်မကွာ၊ သုခများစွာကို၊ ပေးစွမ်းနိုင်ပါသော၊ ကုသလကမ္မ၊ မိမိကိစ္စကို။ အနုယုဇ္ဇေယျ၊ နေ့ရောညဉ့်ပါ၊ ဘယ်ခါမလတ်၊ အထပ်ထပ်သာ၊ ယှဉ်စေရာ၏။ မောဃကာလံ၊ မဂ်-ဖိုလ်-မနီး၊ အချည်းနှီးသောကာလကြီးကို၊ ဝါ၊ ဆွေညာအများ၊ သားယေားနှင့်၊ စံစားနှစ်ချိုက်၊ အပျော်လိုက်၍ နေကြသော၊ ကာလကြီးကို။ နဝေပယေ၊ မကုန်မခန်း အကျိုးမခွမ်းကြစေရာ။ ။

၎င်းပုံ ဗုဒ္ဓ၏အဓိပ္ပါယ်ကတော့၊ သုံးတန်သောကာလ၊ သိမြင်ကြသော၊ ပဏှိတ သုခမိန်၊ လူကဝိန်ဘို့သည် လောကကံ့မှ၊ ဘယ်ဝတ္ထုမဆို၊ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မဆို၊ အမြဲတစေ၊ တည်မနေနိုင်ဘဲ၊ အဖြစ်ရှိကာ၊ အပျက်ရှိရမယ်။ ဇာတိရှိကာ၊ မရဏရှိရမယ်။ တွေ့ဆုံပိုင်းသင်း မေတ္တာနှိုး၍ ချစ်ခင်ခြင်း စတနာ၊ ဘယ့်ကလောက် ပင်များစေကာမူ၊ တနေ့ကျတော့၊ နာနာဘာဝ၊ ဝိနာဘာဝ-ဆိုတဲ့ သဘော တရားကို၊ မလွန်ဆန်နိုင် ကြသောကြောင့်၊ ကိုယ့်အကျိုး-ကိုယ့်စီးပွားဖြစ်တဲ့၊ ကုသလကမ္မ၊ မိမိကိစ္စကို။ ဝါ၊ လူသွားရာ အရပ်ပါသကဲ့သို့၊ ဖြစ်လေရာဘာဝ၊ ထိုင်တန်းကျအောင်၊ နိစ္စမကွာ၊ ဆောင်တတ်ပါသော၊ ကုသလကမ္မ၊ မိမိကိစ္စကို သားသတ်-ဝိဒိယကြီးစွာနှင့်၊ အမြဲမပြတ်၊ စိမ့်ပြုလုပ်ကြရမယ်၊ မောဃကာလ ဆိုတဲ့ အချည်းနှီးအလဟဿဖြစ်တဲ့၊ ပန်း-ရက်-လ-နှစ်-တို့နှင့်၊ အသက်မကုန်ဆုံး ကြပ နှင့်ဟု ဆိုလိုတာပေါ့။

ဒါကြောင့်လောကမ္မ ၊ လူရယ်လို ဖြစ်ဆဲ ကြသော၊ ရဟန်းရှင်၊ လူ၊ ဟူဟူ သမျှတို့သည်၊ ဤအလုပ်ကားသူ့ အလုပ်၊ ဤအလုပ်ကား ငါ့အလုပ် ဤကိစ္စကား သူ့ကိစ္စ၊ ဤကိစ္စကား-ငါ့ကိစ္စ၊ ဤဥစ္စာကား-သူ့ဥစ္စာ၊ ဤဥစ္စာကား-ငါ့ဥစ္စာဆိုတာ ကို ခွဲခြား၍၊ သိရှိနားထင်ရမယ်။ တရံတခါ၊ တဘဝတမျှ၊ တွေ့ဆုံကြိုကြိုက်၍ နေကြသော၊ မယား-သား-သမီး-တို့ အတွက်၊ ဥတု ၃-ပဲ၌၊ မပျက် မကွက်၊ ဆောင်ရွက်စီမံ၍၊ ပြုလုပ်နေကားမူဖြင့်၊ မိမိတို့ အလုပ်မဟုတ်ဘူးဆိုတာ၊ သိရှိ နားထင်တတ်လိုကြပါ။ တာလံ၊ တနေ့ကြတော့၊ အနိစ္စဝန်ကို၊ မလွန်ဆန်နိုင်၍၊ သေမင်း

နိုင်ငံသို့၊ မလွဲမရှောင်သာ၊ လိုက်ပါ၍ သွားရသည့်အခါမှာ၊ ကိုယ့်အကျိုးကိုယ်
စီးပွားမပါဘဲ နှင့်၊ တယောက်တည်း ထည်း အပါယ်ဒီးထေခင်၍ နေပါလျှင်၊ ဘယ်
မယား-ဘယ်သား၊ သို့မဟုတ် ကံ့ညိုဖေးမပေါ်မရဘဲ၊ ကြီးစွာသောဒုက္ခနှင့်၊ ကေန္တ
ကြိုရသိမ့်မည်ဟု၊ မတွေ့မှီရှေ့အတို့က၊ ကြိုတင်၍ သိရှိနားယွင်း လိုကြပါတယ်။

သာသနာဒုလ္လဘာ ကြိုကြို ကိစ္စပြုရတဲ့ဒါန

အောက်တွင် ဘာပဲ ပြခဲ့သော တရားဓမ္မ၊ အဝဝတို့ကို၊ သိမြင်ယုံကြည်နိုင်ကြ
သည့်အတွက်၊ ယခုလို-ရဟန်းခံ-ရှင်ပြု ဆိုတဲ့၊ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟာ ပွဲတော်ကြီးကို၊
နောင်သံသရာအတွက် ငဲ့ကွက်၍၊ ရက်စက်စွာ ပြုလုပ်လှူဒါန်းကြသော ဟောင်း
အမိအဘ၊ ရှင်အမိအဘတို့အတို့မှာ၊ လွန်စွာမှ အားရဝမ်းသာစရာ အကြောင်း
ကြီးပေပေါ့။

ဘာကြောင့်လဲလို့ ဆိုတော့ ယခုလိုသာသနာဒုလ္လဘနှင့်၊ ကြိုကြမ္မသာလျှင်၊
ရဟန်းခံရှင်ပြုဆိုတဲ့၊ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟဒါနကြီးကို၊ ပြု ဖုတ်နိုင်ကြပါတယ်။ အခြားအား
သေသောမညဒါန၊ ဗဟိရဒါနမျိုး ဆိုကာကတော့၊ အချိန်ကထာမရွေး၊ နေရာမ
ရွေး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မရွေး၊ ဘဝမရွေး၊ ကမ္ဘာမရွေးဘဲ၊ ပြုနိုင် လုပ်နိုင်လှူဒါန်းနိုင် ကြပါတယ်။
ရဟန်းခံရှင်ပြုဆိုတဲ့ ဒါနကတော့၊ သံဃာနှင့်ကင်း၍၊ အလျဉ်းပင် မဖြစ်နိုင်ဘူးဆို
တာ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာလူမျိုးတိုင်း၊ သိကြပြီး နားပါဘဲ နို့ ပြီးတော့ ဝတ္ထုဟုခေါ်ဆိုရတဲ့
ရဟန်းထောင်း၊ ရှင်ထောင်းတို့ ကလဲ အင်္ဂါနှင့်ညီညာပါအုံးမှ ဆရာတော်၊ သံဃာ
တော်ကံစံ တဲ့ မထေင်အချင်းတို့ကလည်း၊ တရားတော်အတိုင်း၊ အင်္ဂါနှင့်ညီညာ
ပါအုံးမှ၊ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟဒါနမျိုးကို၊ အထမြေခံအောင်ပြုလုပ်လှူဒါန်းနိုင်ကြတဲ့အတွက်
ဒါနပေါင်းများစွာတို့ထက်၊ ရဟန်းခံ ရှင်ပြုဆိုတဲ့၊ ဒါနကပိုမို၍ မြတ်လှပါတယ်လို့၊
ဟောလိုက်ရပါတယ်။ ၎င်းဒါန-အလွန်မွန်မြတ်ကြောင်း၊ တော်တော်ကြာတော့၊
ဘွားဘွားကြီးပေါ်ထာပီလိမ့်မယ်၊ သေသေချာချာ၊ နာယူမှတ်သားကြပါ၊ ၎င်းဒါန
ကအခြားအခြားသောဒါနတို့ထက်၊ မြတ်သင့်-မမြတ်သင့် အမြွက်မျှဖြင့်၊ ဒါနအ
ပြားခွဲပြုလိုက်ရအုံးမယ်၊ ဒါနဆိုတာ-

- ၁-ပဋိယဒါန၊ ဓမ္မဒါန၊ ဟူ၍ ၂-ပါး။
 - ၂-သာသနာဗဟိရဒါန၊ သာသနာ့အဏ္ဏဘိကဒါန-ဟူ၍ ၂-ပါး။
 - ၃-ပစ္စယာနုဂ္ဂဟဒါန၊ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟဒါန-ဟူ၍ ၂-ပါး။
 - ၄-သံဃာနိဿိတဒါန၊ သံဃာအနိဿိတဒါန-ဟူ၍ ၂-ပါး။
 - ၅-သကမ္မကဒါန၊ အကမ္မကဒါန-ဟူ၍ ၂-ပါး။
- အစားစားရှိကြပေ၏။

(ဒါန၏အကြောင်း အကျယ်တဝင့်ကိုတော့၊ အထက်ဒါနခဏ်းမှာ ကြည့်ရှု ကြပါ။ ထိုင်းနေရာတွင်စုံလင်အောင်ခွဲနေရပါက၊ လွန်စွာမှ တရားရှည်မည်ဖြစ် သည့်အတွက်၊ လိုရင်းကိုသာဟောကြားလိုက်ပါအံ့။ ။ အမှာစကား)။ ။

၁-နံပါတ်အရ၊ ပစ္စယဒါနဆိုတာ၊ ဆွမ်း-သက်န်း- ကျောင်း-ဆေး၊ ထေးပါး သောပစ္စည်းတို့ကို လှူဒါန်းခြင်းသည်-ပစ္စယဒါနမည်၏။ ။ စာပေတို့ကိုလှူဒါန်း ပူဇော်ခြင်း၊ တရားတော်များကိုဟောပြောခြင်း၊ သင်အံ့ပို့ချခြင်းပြုလုပ်တဲ့ကိစ္စမျိုး ကို၊ ဓမ္မဒါန-လို့ ခေါ်ဆိုတယ်။ ။

၂-နံပါတ်အရ၊ သာသနာ မှာ၊ ကျွေးမှု၊ ပေးမှု၊ စွန့်ကြဲမှုကိုတော့၊ သာသနာ ဗာဟိရဒါန လို့ ခေါ်ဆိုတယ်။

သာသနာနှင့် တွေ့ကြုံမှု ပြုလုပ်နိုင်တဲ့ ကထိနဒါန၊ ရဟန်းခံရှင်ပြုဆိုတဲ့ ဒါန ကိုတော့၊ သာသနာ့အဇ္ဈတ္တိကဒါန လို့ ခေါ်ဆိုတယ်။

၃-နံပါတ်အရ၊ သာသနာနှင့်ပင် တွေ့ကြုံသော်လည်း၊ ပစ္စည်း ၄-ပါး၊ ဝတ္ထု အစားစားတို့ဖြင့်၊ ချီးမြှောက် ထောက်ပံ့ခြင်း။ လှူဒါန်းခြင်းကိုတော့၊ ပစ္စယာ နုဂ္ဂဟဒါန-လို့ ခေါ်ဆိုတယ်။

ယခုလိုရဟန်းခံရှင်ပြုဒါနမျိုးကိုတော့၊ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟဒါန-လို့ ခေါ်ဆိုတယ်။

၄-နံပါတ်အရ၊ ယခုလို ရဟန်းခံရှင်ပြု ဒါနမျိုးကိုတော့၊ သံဃာကိုအဖို့ပြုမှု၊ ရနိုင်တဲ့ဒါန ဖြစ်သောကြောင့်၊ သံဃာနိသိတဒါန-လို့ ခေါ်ဆိုတယ်။ ရပ်ထဲ ရွာထဲ၊ အချိန်မရွေး၊ အခါမရွေး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မရွေး၊ ကျွေးမွေးသူဒါန်းကြတာကတော့၊ သံဃာအနိသိတဒါန-လို့ ခေါ်ဆိုတယ်။

၅-နံပါတ်အရ၊ သံဃာနှင့် ကံဆောင်၍၊ ပြုလုပ်ရပါမှ၊ ဒါနမြှောက်နိုင်တဲ့၊ ကထိန-ဒါန၊ ရဟန်းခံဒါနမျိုးကိုတော့၊ သကမ္မကဒါန-လို့ ခေါ်ဆိုတယ်။

ကံမဆောင်ဘဲ ပြုလုပ် လှူဒါန်း နိုင်တဲ့ ဒါနမျိုးကိုတော့၊ အကမ္မကဒါန-လို့ ခေါ်ဆိုတယ်။

ထိုကဲ့သို့ ဒါနအမျိုးမျိုးအစားစားရှိကြရာတွင်၊ ယခုလို ရဟန်းခံ-ရှင်ပြု ဒါန မျိုးကိုတော့၊ သာသနာ့အဇ္ဈတ္တိက ဒါန၊ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟ ဒါန၊ သံဃာနိသိတ ဒါန၊ သကမ္မကဒါန-လို့ ခေါ်ဆိုရတဲ့ အတွက်ကြောင့်၊ အားလုံးသော ဒါနအမျိုးမျိုး တို့ထက်၊ သူးလွန်မွန်မြတ်တယ်လို့ ဟောလိုက်ရပါတယ်။ (တနည်း) ဒီသာသနာ ကြီးမှာ၊ ဒီရဟန်းသံဃာတွေ ရှိလို့သာ၊ သာသနာ တည်နေနိုင်တယ်။ ယနေ့ ရဟန်းသံဃာတွေ မရှိဘူးဆိုလျှင်၊ ယနေ့ သာသနာ ကွယ်ပြိုဆိုတာ မှတ်လိုက် ကြပါ။

ဒါ့ကြောင့်အရင်းခံပဓာန၊ သာသနာနှင့် စပ်လျဉ်းတဲ့၊ ဒါနဖြစ်သောကြောင့်၊ အားလုံးသောဒါနတို့ထက်၊ မွန်မြတ်တယ်လို့ ဟောလိုက်ရပါတယ်။

သာသနာ့အမွေခံထိုက်ကြောင်း။

ဒါကြောင့်-ရေတွင်းပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ ရေကံပေါင်းရှစ်သောင်း
လေးထောင်၊ ကျောင်းပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ စေတီပေါင်း ရှစ်သောင်း
လေးထောင်စီ လှူဒါန်းနိုင်တဲ့ သိရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးကို၊ သျှင်မဟာ မောဂ္ဂလိ
ပုတ္တတိဿမထေရ်မြတ်ကြီးက၊ မိန့်ကြားလိုက်သည်မှာ၊ အသင်မင်းမြတ်၊ အသင်
ယခုလှူသော ဒါနမျိုးလေးကံကို မဆိုထားဘိ၊ လှူပြည်ကစ၍၊ အကနိဋ္ဌ-ဗြဟ္မာ့
ပြည်တိုင်အောင်၊ အမျိုးမျိုးသောပစ္စည်းရတနာအစုံတို့ကို၊ စုပုံ၍လှူဒါန်းပါသော်
လည်း၊ ဓမ္မာနုပ္ပဟဒါန၊ သာသနာ့ဒါယကာ၊ သာသနာ့အမွေခံဖြစ်နိုင်ကြောင်း။ ။
ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ၌။ ။

နခေါ မဟာရာဇ ဧတ္တာဝတာ သာသနဿ ဒါယာဒေါ ဟောတိ။ အပိစ ခေါ
ပစ္စယဒါယကောတိ ဝါ ဥပဋ္ဌာကောတိ ဝါ သင်္ချိ ဂစ္ဆတိ။ ယောပိ ဟိ မဟာရာဇ
ပထဝိတော ယာဝ ဗြဟ္မာထောက ပရိမာဏံ ပစ္စယရာသိ ဒဒေယျ။ သောပိ သာ
သနော ဒါယာဒေါတိ သင်္ချိ ဂစ္ဆတိ။ ဟူ၍မိန့်တော်မူ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ သောင်းငါးက စကြဝဠာမှာ၊ တေဇာဖြန့်မိုး၊ တယူစနာမျှအ
ကက်အောက်လွှမ်းမိုးလျက်အုပ်စိုးတော်မူပါသော ရာဇမှန်ကင်းသမုတိနတ်မင်း၊
ဧတ္တာဝတာ၊ ဤဆွမ်း-သင်္ကန်း-ကျောင်း-ဆေးထေးပါးသောပစ္စည်းတို့ကို လှူဒါန်း
ကာမှဖြင့်၊ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံသည်၊ နခေါဟော
တိ၊ မဖြစ်၊ အပိစခေါ စင်စစ်သော်ကား၊ ပစ္စယဒါယကောတိ၊ ပစ္စည်းလှူဒါန်းသော
ဒါယကာဟူ၍၎င်း။ ဥပဋ္ဌာကောတိဝါ၊ အလုပ်အကျွေး ဟူ၍၎င်း။ သင်္ချိ၊ ရေတွက်
ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ ရောက်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်း
ကြီး။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပထဝိတော၊ လူတို့၏နေရာ မဟာပထဝီမြေကြီးမှ။
ယာဝဗြဟ္မာထောကပရိမာဏံ၊ သုဒ္ဓါဝါသတုံအဆုံး၊ အကနိဋ္ဌ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်
အောင်၊ ပစ္စယရာသိ၊ ရွှေ၊ ငွေရတနာအဖြာဖြာသောပစ္စည်းအစုံတို့ကို။ ဒဒေယျ၊
စုပုံ၍လှူငြားအံ့။ သောပိ၊ ထိုသူသည်သည်။ သာသနဒါယာဒေါတိ၊ သာသနာ့အ
အမွေခံဟူ၍။ သင်္ချိ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ န-ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ။ အပိပ္ပိယံကား
သိထောက်ပေပြီ။

သာသနာ့အမွေခံထိုက်ကြောင်း။

ထိုကဲ့သို့မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်မြတ်၊ ဟောအပ်သော တရားစကားကို
သိရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးကြားစေလျှင်၊ တပည့်တော်သည် သွင်ဂေါတမသာသ
နာမှာ၊ ပစ္စည်းထေးပါးတို့ဖြင့် အတုမရှိအောင်၊ ချီးမြှောက် လှူဒါန်းပါသော်လည်း

သာသနာ့အမွေခံမဖြစ် ဝါသဖြင့် ဘယ်ကဲ့သို့သောဒါနမျိုးကို ပြုလုပ်လှူဒါန်းရပါမူ
သာသနာ့အမွေ ခံဆိုက်ပါမည်နည်းဟု၊ မောဂ္ဂသိပုတ္တ ထိယ မထေရ်အား၊
လျှောက်ကြားသေသော်။ ။

ယော ဟိ ကောစိ မဟာရာဇ၊ အနောဝါ ဒလိန္ဒြိဝါ။
အတ္တနော ဩရသံ ပုတ္တံပဗ္ဗာဇေတိ၊ အယံ ဝုပ္ပတိ။
မဟာရာဇ ဒါယာဒေဝါ သာသနဿာတိ။ ။ ဟူ၍ ဝိနိတော်မူ၏။

မဟာရာဇ၊ တိုင်းကြီး-ပြည်ကြီးသခင်၊ အရှင်ဖေဘော်မူသော၊ ဘုရင်မင်း
မြတ် ယောဟိ ကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သော။ အနောဝါ၊ ကြွယ်ဝ
သောသူသည်င်း။ ဒလိန္ဒြိဝါ၊ ဆင်းရဲသောသူသည်င်း။ ဩရသံ၊ မိမိရင်နှံဖြစ်
သော။ ပုတ္တံဝါ၊ သားကိုင်း။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဩရသံ၊ ရင်နှံပစ်သော၊ ပုတ္တံ
ဝါ၊ သားကိုင်း။ ပဗ္ဗာဇေတိ၊ ရှင်-ရဟန်းဂုဏ်။ မဟာရာဇ၊ ဓမ္မာသောက၊ နာမတွင်
ထတ်၊ ဘုရင်မင်း မြတ်။ အယံ၊ မိမိရင်နှံဖြစ်သောသား- သူတပါးရင်နှံဖြစ်သော
သားကို၊ ရှင်-ရဟန်းပြုသော ဤသူကို။ မဟာရာဇ၊ တိုင်း-ပြည်ကြီးသခင်၊
ဘုရင်မင်းမြတ်၊ သမုတိနတ်။ သာသနဿ၊ သာသနာတော်ကြီး၏၊ ဒါယာဒေဝါ၊
အမွေခံအစင်အမှန်ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ၊ ဆို ပေ၏။ ။

အဓိပ္ပါယ်ကတော့၊ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မဆို၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝသည် ဖြစ်စေ၊
ဆင်းရဲနွမ်းပါးသည် ဖြစ်စေ၊ သာသနာတော်ကြီးကို၊ ယုံကြည် ကိုးစား၊ အားထား
သောအားဖြင့်၊ အဘဘုရား၏သာသနာတော်ကြီးကို၊ အ ဝန်နှုတ်စွာတည်နေ
ပါစေခြင်းငှါ၊ မိမိသည်းသာသနာတော်၏၊ အမျိုးရင်း အသွေရင်း ဖြစ်၍၊
သာသနာ့အမွေခံ၊ သာသနာ့ဒါယကာ ဖြစ်ပါစေခြင်းငှါ၊ မိမိရင်နှံဖြစ်သော
သား၊ သူတပါးရင်နှံဖြစ်သောသားတို့ကို၊ သာသနာ့ ဝန်ထမ်း၊ ရှင်-ရဟန်းအဖြစ်
သို့၊ ချီးမြှောက်သောသူတို့သည်သာလျှင်၊ သာသနာ့အမွေခံ ဖြစ်နိုင်ဘယ် ဟူ၍
ဟောတော်မူပေ၏။ ။

ဓမ္မာနိဗ္ဗာ ဒါနအကျိုးထူးပုံ

သုဒ္ဓေါဓနဘုရင်၊ အရှင်မင်းမြတ်ကြီးသည်၊ သားတော်မင်းနန္ဒ၊ မြေတော်ရာ
ဟုထာတို့ကို၊ သာသနာ့ဝန်ထမ်း၊ ရှင်-ရဟန်းအဖြစ် သို့၊ အဘဘုရား ၊ ပေးသနား
တော်မူလေသော်၊ လွန်စွာ မှပူပင် သိုက်လဲ၊ သားအုက္ကုမ္မာ ဗိတ်ချမ်းသာခြင်း
ဖြစ်ရထေလျှင်၊ အဘဘုရားအား လျှောက် ကြားတော်မူ သည်မှာ၊ သုံးလောက
ထွဋ်ထား၊ သားကော်မြတ် ဘုရား၊ သရသိုရှင် ရဟန်း ပြုခြင်းကြောင့်၊ အဘယ်မျှ
ထောက်အကျိုးကြီးမြတ်သဖြင့်၊ ပြုလုပ်ရပါသနည်းဟု၊ လျှောက်ထားသောအခါ၊

ရှင်-ရဟန်းပြုခြင်း၏အကျိုးကြီးကြောင်း၊ အဘာဘုရား၊ ဟောကြားတော်မူလိုက်သည်မှာ-

သုဏောဟိ၊ မဟာရာဇ၊ အသင်္ချေယျာနိကပ္ပါဒိ၊ အာနိသံသာနိ၊ မာတာပိတူဟိ၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ။ ဣဒံဒေဝရာဇသမ္ပတ္တိ၊ ဣဒံစက္ကဝတ္တိ၊ သမ္ပတ္တိ၊ ဣဒံကောဓသမ္ပတ္တိ၊ ဣဒံပဒေသရာဇသမ္ပတ္တိ၊ ဣဒံကောဒေဝပုတ္တော၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ မဟာနူဘာဝေါ၊ သမ္ပတ္တိသမ္ပတ္တိ၊ မနိကတွာ၊ အာကာသသဒိသံ၊ ဖလကံ၊ ကတွာ၊ သာသပဗီဇမတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓနံ၊ လိခိတွာပိ၊ ဖလကံ၊ နပ္ပဟောတိ။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ဖလံ၊ အဝသိဋ္ဌိ၊ အဟောသိ။ ။ ဟူ၍ ဝိနိတော်မူပေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ သုဒ္ဓေါဒန၊ နာမမည်သီး၊ စမည်းတော်မင်းကြီး။ သုဏောဟိ၊ မနောသွင်းပိုက်၊ ထောင်နားပိုက်ထော့။ အသင်္ချေယျာနိ၊ မရေမတွက်နိုင် ကုန်သော၊ ကပ္ပါဒိ၊ ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး။ အာနိသံသာနိ၊ အကျိုးတို့ကို။ မာတာပိတူဟိ၊ အနန္တဂုဏ်၊ ဥသင်္ဂုဏ်၊ ဝါ၊ ရဟန်း-အမိ၊ အဘ၊ ရှင်-အမိ၊ အဘတို့သည်။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ၊ သုံးဆောင် ခံစားအပ်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ သမ္ပတ္တိ၊ စမည်းတော်မင်းမြတ်။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဒေဝရာဇသမ္ပတ္တိ၊ နတ်မင်း၏စည်းစိမ်ချမ်းသာဟူ၍၎င်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ စက္ကဝတ္တိသမ္ပတ္တိ၊ လေးကျွန်းဘုရင်၊ စကြာရှင်၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာဟူ၍၎င်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ကောဓရာဇသမ္ပတ္တိ၊ ကောဓမင်း၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာဟူ၍၎င်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ပဒေသရာဇသမ္ပတ္တိ၊ ပဒေသရာဇမင်း၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာဟူ၍၎င်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ အာကာသသဒိသံ၊ ကောင်းကင်အပြင်နှင့် တူသော။ ဖလကံ၊ သင်ပုဏ်ပျော်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သာသပဗီဇမတ္တံ၊ မှည့်စေမှုရှိသော၊ ဗုဒ္ဓနံ၊ စာလုံးအက္ခရာကို။ လိခိတွာပိ၊ ရေးငြားသော်လည်း။ အာကာသသဒိသံ၊ ကောင်းကင်အပြင်နှင့် တူသော။ ဖလကံ၊ သင်ပုဏ်ပျော်သည်။ နပ္ပဟောတိ၊ မထောက်။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရှင် ရဟန်းပြုသောသူ၏။ ဖလံ၊ အကျိုးသည်။ အဝသိဋ္ဌိ၊ ကြွင်းသည်။ အဟောသိ ဖြစ်၏။ ။ ယခုတော်ပြုပါ-ပိဋိအဓိပ္ပါယ်ကိုတော့ ထင်လောက်ပါပြီ။ ။

ဒါနသည် နိဗ္ဗာန်ရောက် အကျိုးပေးနိုင်သည်။

အောက်တွင်တော်ပြုခဲ့သော တရားခံမ္မ အဝဝတို့ကို ယုံကြည်ရန်လှန်စွာမှ ကောင်းထွသည့်အပြင် ဗုဒ္ဓဘာသာလူမျိုးပြုပြု၊ မိမိဘာသာကိုယုံကြည် ကိုး

စားအားထားကြသောကြောင့် တကြောင်း။ ယထာဘူတဉာဏ်-ကမ္မသ ကတ ဉာဏ်တို့ဖြင့်ရှုကြည့်၍၊ သံသရာစခန်း၊ မြော်မှန်းသောအားဖြင့်၎င်း။ ယခုလို ကြိုကြိုက်ရခဲ-ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့တဲ့ဒါနမျိုးကိုကြိုးကြိုးစားစားဖြင့်၊ ပြုလုပ်ကြရန်လွန်စွာ မှအရေးကြီးကြပါတယ်။ ။

ဒါနဆိုတာ-လိုရင်းအချုပ်ကား တာဝာဘယ်ဒါနမျိုးမဆို၊ ဝဋ်သုံးပါးကိုငြီးငွေ့၍ နိဗ္ဗာန်ကိုတောင့်တလျက်၊ ဝိဝဇ္ဇနိသိတဒါနမျိုးကိုပြုလုပ်ကြပါက၊ အသိတို့ ဝတ္ထုများကဲ့သို့၊ ဖြစ်ထေတိုင်းသောဘဝတို့၌၊ လူ့ စည်းစိမ်-နတ်စည်းစိမ်တို့ကို ကြိမ်ဘန်များစွာခံစားခံစားရ၍နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်အောင်၊ ပို့ဆောင်နိုင်ကြောင်းကို ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိတော်နိမိကဏ္ဍသုတ်၌။ ။

မာနုသိကာစ သမ္ပတ္တိ၊ ဒေဝလောကေစ ယာရတိ၊
ယာစ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ၊ သဗ္ဗ မေ တေ နုလတ္တတိ။ ။

ဟူ၍ဟောတော်မူ၏။ ။

မာနုသိကာ၊ လူတို့၏စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြစ်သော။ ယာစသမ္ပတ္တိ၊ အကြင် စည်းစိမ်ဥစ္စာအဖြာဖြာတို့နှင့်ပြည့်စုံရခြင်းသည်၎င်း။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ ယာရတိစ၊ အကြင်မွေ့လျော်ဘွယ် အသွယ်သွယ်သည်၎င်း။ ယာစနိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၎င်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဇေတေနိနိနာ၊ လုံ့လကြိုးကုတ်ချကမြှုပ်သည်၊ မပုပ်မသိုး ၍ဒါန တည်းဟူသော ရွှေအိုးကြီးဖြင့်။ လတ္တတိ၊ ဆက်ဆက်ဘဝ၊ မပျက်ရအောင်၊ လက်စ မပြောရနိုင်ပါပေ၏။ ။

အဓိပ္ပါယ်ကတော့၊ ဒါနပို့တဲ့သဘောဟာ၊ ဖြစ်လေတိုင်း ဖြစ်သေတိုင်းသော ဘဝတို့၌၊ စိတ်ချမ်းသာခြင်း ကိုယ်ချမ်းသာခြင်းကို ဆောင်စွမ်းနိုင်သည့်အပြင် ဝဋ်ဒုက္ခအပေါင်းတို့၏၊ ငြိမ်းရာအမှန်မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်အောင် ဆောင်စွမ်း နိုင်တယ်ဆိုတာ၊ တထစ်ကျမှတ်လိုက်ကြပါ။ ။

အရိယာအပေါင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ပါရမီဖြည့်စဉ်တွေကိုလည်း၊ သေ ချာစွဲကြည့်ကြပါ။ ငါတို့၏သုံးထောကထွဋ်ထေး၊ ဖြတ်ထုရားသည်ပင်၊ ဒါနပါရမီ ကိုအရင်းခံထား၍၊ ဖြည့်သွားရကြောင်း အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာသုမေခကဏ္ဍ မှာ အထင်အရှား ပြထားပါတယ်။ ။ ဒါနဟာ သံသရာမှာ တာရှည်တယ် သီထသာသံသရာမှာတာရှည်တယ်ဆို ပြောဆိုနေကြတဲ့ မသိမလိမ်မာ အမြင် နည်းပါး၊ ကျမ်းဂန်များစွာ၊ မသင်ကြားဘူး၊ မကြည့်ရှုဘူးသူတို့၊ ရော်ရော် ရမ်းရမ်း၊ ပါးစပ်သရမ်း၍၊ အမှန်းမသိ၊ ပြောမိပြောရာ၊ မြေခွေးမီးပြတ်၊ ဥပမာ ကဲ့သို့၊ စေကနာသဒ္ဓါတရား၊ ခေါင်းပါးနည်းပါးသောလူတို့စကားကို အလျဉ်းပင်

မယုံကြည်ကြရန်၊ အထူးသဖြင့် သတိပေးလိုက် ပါတယ်။ နိနိမြင် အမဲသား ထင်ဆိုတာလို တနည်းတွေ တကျမ်းတွေ၊ ကျမ်းဂန်မရုံစေ့ဘဲ၊ ကြက်ကားနီးစွဲဖြင့်၊ ရဲရဲကြီးပြောဝန်ကြသူတို့အား၊ လွန်စွာမှ သနားလှပါ၏။

အဓိကယုတ္တိမှာ၊ မြတ်ဘုရားသော်လည်းကောင်း၊ ပိန္နဲမျိုးစေ့၊ စရဏမျိုးစေ့တို့ကို၊ ဖြည့် ကျင့်သွား ရတယ်မဟုတ်ပါသေး။ အလုံးစုံသော ဇာတ်တော်များ၏ အဆုံး၊ ဝေဿန္တရာဘဝမှာပင်၊ ပစ္စယဆင်ဖြူတော်နှင့်တကွ၊ မင်း၏စည်းမိမိ၊ ဂဏှာဇိန် မောင်နှမတို့ကို၊ လှူဒါန်းလို ရှိ၊ ဒါနစကားပြုသွားရတယ်ဆိုတာ၊ လူတိုင်းဘဲသိကြ ကြားကြတယ်မဟုတ်လား၊ ဒါ၊ ကြောင့်ရဲ့ ကျမ်းဂန်မစေ့တလမ်း၊ ထွေနှင့်၊ ရမ်းကား လေ့ရှိသောသူတို့၏စကားကို မယုံကြည်ကြဘဲ၊ ယနေ့ကစ၍၊ လွန်စွာမှကြိုကြိုက် ခဲတဲ့ဘဝ၊ ကြိုကြိုက်ရတဲ့အခါ၊ ပိန္နဲမျိုးစေ့၊ စရဏမျိုး စေ့တို့ကို၊ အစွမ်းရှိသမျှ ကြိုးပမ်း၍လုပ်ကြရန်၊ အရေးကြီးသွားပါတယ်။ ။

ဖေဘိက္ခု၊ ရဟန်းဖြစ်ခြင်း

လွန်စွာမှကြိုကြိုက်ခဲလှသော ယခုလို ဗုဒ္ဓပြုဒုလ္လဘ ကြိုရတဲ့အခါကြီးမှာ ဂုဏ်ပါဝါတွေကိုမခဲ မကွက်၊ လောကီစည်းစိမ်တို့ကိုမခဲ မညှာ၊ ဝဋ် ၃-ပီးတို့၏ ညှဉ်းပန်းရာမှာ၊ လျှင်မြန်စွာ လွတ်ကင်းကြရန် ရည်သန်၍ သုံးဖြာသောစေတနာ၊ ပြဋ္ဌာန်းလျက်၊ ဝိဝဋ်နိဿိတဒါနမျိုးကို မျှော်ကိုးလျက်၊ ယခုလိုရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြုဆို တဲ့၊ မြွေခွံဟဒါနကြီးကို၊ ကြိုးပမ်း၍လှူဒါန်းရသော ရဟန်းအမိ၊ အဘ၊ ရှင်အမိ၊ အဘတို့မှာ၊ ယခုလိုဘဝမျိုးဖြစ်လာရတာ၊ လွန်စွာမှ အကျိုးနှင့်ကြသည့်အ တွက်၊ နောင် အရိမေတ္တယုမြတ်ဘုရား၏ ထက်ထက်တော်၌၊ မရှောင်မကွေ့၊ လျှင်မြန်စွာဖူးတွေ့ရသောအခါ၊ အစိန္တေယျ၊ သုံးလူ့ဘက၊ ၎င်းယုဂ္ဂိုလ်တို့ပါရမီ သမ္ဘာအစဉ်ကို ကြည့်ရှုတော်မူလေလျှင်၊ ဂေါတမမြတ်ဖျား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ သာသနာမှာ၊ ရှစ်ဖြာသောပရိက္ခရာ၊ စုံထင်စွာနှင့်၊ သာသနာဒါယကာအဖြစ်ကို ယူခဲ့ဘူးကြောင်း၊ မြင်တော်မူလေသော်၊ ဆဒ္ဓန်ဆင်မင်း၏ နှာမောင်းတော်နှင့်ဘူ တော်မူသောထက်မောင်းတော်ကြီး ဝို၊ ရောင်စုံပြုံးဖြမ်း၊ ကြာသင်္ကန်းမှ၊ ထုတ်နှုတ် တော်မူ၍။ ။

ဖေဘိက္ခု၊ သမ္မာ စရထ ဒုက္ခဿ အန္တကိရိယံ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဖေ၊ ထာလော။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယံ၊ အဆုံး ကိုပြုတတ်သောအကျင့်ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ စရထ၊ ကျင့်ကြကုန်လော့။ ။ ဟူသောဒေသနာတော်ကို၊ ရွှေ့နှုတ်တော် အာဂမန်မှာ၊ ဖွင့်ထုတ်၍သုံးကြိမ်တိုင်၊ မြွက်ဟလိုက်ပါက၊ လူ့ခွင်ကပါလာသော၊ အဝတ်တန်းဆာ၊ ကိုယ်အင်္ဂါအသွင် အပြင်တို့သည်၊ လုံးဝပင် ကင်းစင်၍၊ တချက်ထည်း ဝါခြောက်ဆယ် ရသော၊

မထေရ်ကြီးကဲ့သို့၊ ထိုင်ရာမထ၊ ဖော်ဘိက္ခု-ရဟန်းအဖြစ်သို့၊ ရောက်ကြသဖြင့်၊
လေးဝသော သစ္စာ၊ ရှစ်ဖြာသော မဂ္ဂင်၊ အလုံးစုံ ထင်မြင်၍၊ ဝဋ်သုံးအင် နယ်
အတွင်းမှာ လွတ်ကင်းရသေး၊ မဂ်ပေါက်ဖိုလ်ဝင်၊ အရိယာ သူတော်စင်ဖြစ်ရ
ကြောင်း၊ ကောင်းကောင်းကြီးသိရှိနားသည်ကြရမယ်၊

ဒါ ကြောင့်-ယခုလိုဘဝ၊ ကြိုကြရတဲ့ အခါ၊ ထိုကုသိုလ်မျိုးကို၊ မစိုက်ပျိုးရ
သေးသော၊ တကား-တကာမ အပေင်တို့က၊ လျှင်မြန်စွာ စိုက်ပျိုးလိုက်ကြပါ။
ပြုရပြီးသော၊ တကာ-တကာမအပေါင်းတို့ကလည်း၊ မိမိတို့ပြုရကြိုးပမ်း၍၊ လှူဒါန်း
ရသောကုသိုလ်သည်၊ လွန်စွာမှ အကျိုးကြီးမြတ်သောကြောင့်၊ ပရဇေတနာတွေ၊
ဒီရေအသားပံမာ၊ အဖြာဖြာဖြစ်ပေါ်လျက်၊ မိမိတို့လှူဒါန်းရသော၊ ဒါနအခဏ်း
ခဏ်းတို့ကို၊ ရွှင်လန်းသားကြည်စွာနှင့်၊ စာဂါနုသထိကမ္မဋ္ဌာန်၊ စီးဖြန်း၍ နေကြ
ကုန်ရာသည်။

ဤသည်ကား-ပကိဏ္ဍက ဒေသနာတော်ဖြစ်ချေသည် ထိုပကိဏ္ဍက၊ ဒေသနာ
တော်မြတ်၊ နာခံမှတ်သားရခြင်း-ဓမ္မသာဝန၊ ကုသိုလ်ကံ စေတနာ၊ ပရိက္ခရာ
ဂ ပ်းတို့နှင့်တကွ၊ အထူးထူးသော ဒါနဝတ္ထု၊ အရုစုတို့ကို၊ လှူဒါန်းရသော၊
ဒါ၊ ကုသိုလ်ကံစေတနာ၊ အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ သီလတော် မြတ်ကို၊
ကျင့်သုံး ဆောက်တည် ရခြင်း၊ သီလကုသိုလ်ကံ စေတနာ၊ ဤသို့ ပေါင်းစု
အပ်သော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကံ၊ အတန်တန် တို့ကြောင့်၊ မအိုရာ-မနာရာ-
မသေရာ၊ ပြုပြင်စီရင်ခြင်း၊ သဘောတရားကင်းရာ၊ အသစ်တစာတ်၊ နိဗ္ဗာန်
ရွှင်ပြည်မြတ်သို့၊ ယနေ့-ယခုပြုရသော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ အရုစုတို့ကြောင့်၊
လျှင်မြန်သောစွာ၊ ရောက်ရ ဝါလုကုန်သောဟူ၍၊ ဆုတောင်းကြကုန်။ ။

ဣဒံ မေ ပုညံ အာသဝက္ခယဿ ပကတိသာဝကညာဏဿ ပစ္စယော
ဟောဘု။ ။ ဆရာတော်-ဦးဣန္ဒကရေး၊ ရဟန်းခံရှင်ပြုတရားပြီး၏။

ဆရာတော်ဦးဣန္ဒကရေး-ကထိန်စာရေးစာ၊
ပဉ္စကပ္ပေသု နိစ္စတာ၊ အာဂန္တုကေဟိ ဝိဇ္ဇိတာ။
သဗ္ဗဗုဒ္ဓေဟိ ဒေသိတာ၊ န အာယန္တိ ဗဟူဇနာ။ ။
ရစနာဂါယာ။

ပဉ္စကပ္ပေသု၊ သုညာသုည၊ များကပ္ပတွင်၊ သုညကမ္ဘာ၊ ပေါထေပါ၍၊ သုညာ
အများ၊ လွန်စေခြင်းက၊ မြတ်ဖျားဗုဒ္ဓ၊ ပွင့်ထွန်းကြသော၊ သာရတဖြာ၊ ငါးကမ္ဘာတို့
၌၊ အာဂန္တုကေဟိ၊ လူဆိုးပမာ၊ ဖြစ်လေပါ၍၊ တဟ်ခါဘဝ၊ မရှောင်ဖွတ်၊ ဒုက္ခ
မျိုးစွာ၊ လေးဘတ်ပါသော၊ ကြင်နာကင်းငြား၊ အယုတ်တရားတို့သည်။ နိစ္စတာ၊

သတ္တဝေသာက၊ ဩကာသန္တ၊ မြေးကြဲများစွာ၊ သတ္တဝါကို၊ ဘယ်ခါမပြတ်၊ အမြဲ
 နိစ္စတို့၊ ကာလပတ်လုံး။ ဝိဇ္ဇိတာ၊ ဒေဝသနင်း၊ သိကြားမင်းနှင့်၊ မသွင်းပြီဟော၊
 ပေါင်းစနာတို့၊ ပညာဏုဒ္ဓိ၊ စသည်ကုလုံ၊ ဘယ်သို့စုံလည်း၊ အယုံသွင်းခါ၊ မညှင်း
 သာအောင်၊ ပြင်းစွာနိစ္စညှင်းပန်းလှသောကြောင့်။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓေဟိ၊ သတ္တဝါဝေနေ။
 များမိုလ်ချေကို၊ ခေမာသေဝင်ကမ်း၊ အမြိုက်နန်းသို့၊ ပြောင့်တန်းရောက်အောင်၊
 ပို့ဆောင်ဆန္ဒ၊ မြဲနိစ္စဖြင့်၊ များလှကမ္ဘာ၊ လွန်နည်းကြားအောင်၊ ဟောလုလ္လ၊ အသး
 ထုတ်ရသော၊ ဗုဒ္ဓမည်ကျော်၊ အလုံးစုံသောရှင်တော်ဘုရား၊ ငြီးတို့သည်။ ဒေသိ
 တာပိ၊ ရာဟုသာသား၊ အတူထမ်း၍၊ မမြင်းနည်း၍၊ မြဲနိစ္စဖြင့်၊ ဒုက္ခကြီးစွာခံသေ
 ပါ၍၊ ဓမ္မာစည်ကြီး၊ ရိုက်ဆော်တီးလျက်၊ အသီးသီးသေး၊ မဂ်လေးပြာကို၊ မြဲဘွာ
 သိကြား၊ နတ်အများနှင့်၊ ပေငြားစနာ၊ ပေါင်းတကာတို့၊ မကွဲတုမူ၊ ခံစံ၍၊
 သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ ငြိမ်းပါသော၊ ခေမာသိဝံ၊ မြို့ရွာမွန်သို့၊ တသွန်သွန်သာ၊ ရောက်လ
 ပ်အောင်၊ သေချာကုန်၊ ဟောထုတ်ပြသော်လည်း။ ဗဟုစနာ၊ သံသရာသန္တ၊
 ဝဲလုပ်၍၊ နစ်မြုပ်ခါခါ၊ ဖြစ်ခဲ့ရပါသော၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည်။
 နအာယန္တိ၊ ခေမာသေဝင်ကမ်း၊ အမြိုက်နန်းသို့၊ ပြောင့်တမ်းပိုက်ပိုက်၊ မသိုက်
 နိုင်ကြလေကုန်၏။ ။

၎င်းဝိဇ္ဇိအနိပ္ပါယ်ကတော့၊ ဘုရားပွင့်တဲ့၊ အသုညကမ္ဘာနှင့်၊ ဘုရားမပွင့်တဲ့၊
 သုညကမ္ဘာ နိစ္စရာတွင်၊ ဘုရားပွင့်တဲ့၊ အသုညကမ္ဘာက၊ လွန်စွာမှူးညှင်းပါး
 လှ၍၊ ဘုရားမပွင့်တဲ့၊ သုညကမ္ဘာက၊ လွန်စွာမှူး များပြား လှပါတယ်။ လောက
 ဥပမာ၊ ထင်ရှားစွာပြရပါလျှင်၊ ကမ္ဘာဝေသာကခတ်ကြီး တချင်းမှာ၊ မစား
 ကောင်းတဲ့ သစ်ပင်နှင့်၊ စားကောင်းတဲ့ သစ်ပင်၊ ဘယ်သင်းကနည်း၍၊ ဘယ်သင်း
 ကများပြားတယ်ဆိုတာ၊ နှိုင်းယှဉ် ကြည့်ပါက၊ မစားကောင်းတဲ့ သစ်ပင်က၊
 လွန်စွာမှူးများပြားလျက် စားကောင်းတဲ့ သစ်ပင်က၊ လွန်စွာမှူးညှင်းပါးလှပါတယ်။
 ကျောက်ပေါင်းများစွာ ရှိရာတွင်လည်း၊ အဘိုးမထိုက်၊ လူမကြိုက်သောကျောက်
 က၊ လွန်စွာမှူးများပြား၍၊ အဘိုးထိုက် ငြား၊ လူသုံးစားသောကျောက်က၊ လွန်စွာမှူး
 နည်းပါးလှပါတယ်။ ထိုဥပမာနှင့်တူစွာ၊ ဘုရားပွင့်တဲ့ကမ္ဘာနှင့် ဘုရားမပွင့်တဲ့
 ကမ္ဘာဟာလဲ၊ လွန်စွာမှူး ကွာခြားကြောင်း၊ ကောင်ကောင်ကြီး မှတ်သား
 လိုက်ကြပါ။ (ဒီအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ အသုဘတရားမှာ၊ ရေးခဲ့ပြီးပြီ။ ။
 အမှတ်ကား)။

- ၁-ဘုရားပွင့်တဲ့ကမ္ဘာဟာလဲ၊ တခုသာပွင့်တဲ့-သာရကမ္ဘာ၊
- ၂-နှစ်ဆူပွင့်တဲ့-မဏ္ဍကမ္ဘာ၊
- ၃-သုံးဆူပွင့်တဲ့-ဝရကမ္ဘာ။

၄-ထေးဆူပွင့်တဲ့-သာရမဏ္ဍကမ္ဘာ၊
၅-ငါးဆူပွင့်တဲ့-ဘဒ္ဒကမ္ဘာ။

ဟူ၍-ဘုရားပွင့်သောကမ္ဘာ၊ ၅-မျိုး ၅-စားသာရှိပါတယ်။

တကမ္ဘာထဲမှာ၊ ဘုရား၆-ဆူ ၇-ဆူ ပွင့်ရိုးထုံးစံ မရှိဘူးလို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာက။

ကေသိံ ကဗျေ စသေဋ္ဌာ ဝါ သတ္တမော ဝါ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ။ဟူ၍-မိန့်တော် မူပေ၏။ ။

ထို့ကြောင့်-ယခုငါတို့တွေကြိုနေရတဲ့၊ ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာကြီးဟာ၊ များစွာသော ကမ္ဘာတို့ထက်၊ အလွန်ဆုံး-အမွန်ဆုံး-အမြတ်ဆုံး-ကမ္ဘာကြီးလို့ ခေါ်ဆိုရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ၄-ဆူဘုရား ကြွသွားတော်မူ၍၊ တဆူတည်းသာ ကျန်တော့တယ်။ ကြတ်ကြတ်ကြီးသတိထားကြပါနော်။ ဘုရားဆိုတာကလဲ၊ ၃-မျိုး-၃-စားရှိသေး တယ်။ အယုတ်ဆုံး-ပညာမိကဘုရားဆု၊ ဖြည့်ကျင့်တာက၊ လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာ တသိန်း၊ အထက်တန်းသဒ္ဓါမိကဘုရားဆု၊ ဖြည့်ကျင့်တာက၊ ၈-သင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာ တသိန်း။ အထက်တန်း-ဝိရိယာမိကဘုရားဆု၊ ဖြည့်ကျင့်တာက၊ တဆဲ့ခြောက် သင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတသိန်းဟူ၍အစားစားကျင့်ကြရာတွင်၊ တို့သျှင်ဂေါတမမြတ်စွာ ဘုရားက၊ ပညာမိကဘုရားဆုဖြစ်၏။ နောင်ပွင့်ထက္ကံသော၊ အရိမေတ္တေယျဘု ရားကဟော့၊ သဒ္ဓါမိကဘုရားဆုဖြည့်ထားတယ်။ ဒီအကြောင်းကိုလဲ၊ ခွဲခြား၍ မှတ်ထားလိုက်ကြပါ။ ။

(ဘုရားများဖြည့်ကျင့်အပ်သည့်၊ ကပ်ကမ္ဘာတို့နှင့်၊ စပ်လျဉ်း၍။ အသုဘတရား တွင်ရေးခဲ့ပြီး၊ ထိုကပ်ကမ္ဘာတို့ အကြောင်းကိုထည်း နှုတ်တက်အာဂုံ ရအောင် ကျက်ထားကြလေ)။ ။ (အမှာစကား)။ ။

ဤကဲ့သို့ ဘုရားအဖြစ် ရောက်အောင်၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ရသည့် နေရာ မှာလည်း၊ သာမညလူစားများ၊ စိတ်သော်မှ မကူးဝန်ကြဲဘဲ၊ မယုံကြည်နိုင် ထောက်အောင်၊ အားထုတ်ခဲ့ရပါတယ်။ ဘုရားဖြစ်ပြန်တော့လဲ၊ သက်သက် သာသာနှင့်၊ ချမ်းသာစွာနေရပါသလားလို့ ဆိုတော့၊ တညဉ့်အဘို့ ၃ ပိုင်းပိုင်း၍၊ ပဌမပိုင်း ၄-နာရီမှာ၊ ဝါ၊ ပဌမယာမ် ၄-နာရီမှာ၊ ရဟန်းတော် အပေါင်းအား၊ တရားဓမ္မ၊ ဟောကြားတော်မူရ၍၊ သိက္ခာပုန်ထွေကို၊ ပညတ်တော်မူရပါတယ်။ ဒုတိယပိုင်း ၄-နာရီမှာတော့၊ ဝါ၊ မဇ္ဈိမယာမ် ၄-နာရီမှာတော့၊ နတ်၊ သိကြား၊ ဗြဟ္မာ၊ အနာပင်းတို့အား၊ တရားဓမ္မ၊ အာဝတို့ကို၊ ဟောကြားဆုံးမတော် မူရ ပါတယ်။ တတိယပိုင်း ၄-နာရီမှာတော့၊ ဝါ၊ ပဋိမယာမ် ၄-နာရီမှာတော့၊ ၎င်း ၄ နာရီကို ၃-ပုံ၊ ပုံ၍၊ တပုံဖြစ်တဲ့၊ တနာရီသာသာကို၊ စကြိုဈျောက်တော်

မူရပါတယ်၊ တပုံဖြစ်တဲ့၊ တနာရီသာသာကို၊ ကျိန်းစက်တော်မူရပါတယ်၊ တပုံ
ဖြစ်တဲ့၊ တနာရီ သာသာကိုတော့၊ အာရုံကျင်း၍၊ အထင်းရောက်တဲ့ အခါ၊
မည်သည့်သတ္တဝါကို၊ ဘယ်ကဲ့သို့သောနေရာဋ္ဌာနမှာ၊ ချွေချွတ်တော်မူရပါမလဲ
ဟု၊ ဒိဋ္ဌစက္ခု၊ ရှုကွန်ယက် ဖြန့်လှစ်လို့၊ ကြည့်တော်မူရပါတယ်။ ။

ဤကဲ့သို့နေ့စဉ်ရက်ဆက်၊ ဘုရား၏အဖြစ်မှာလဲ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်ခွင်၊ ဝံဝင်တော်မူ
ရသည်တိုင်အောင်၊ မပြတ်မထတ်၊ အားထုတ်တော်မူရတဲ့ ကိစ္စကြီးဟာ၊ ဘုရား
တို့ရဲ့ဓမ္မဘာကြီးပါတဲ့၊ ဤနည်းအတိုင်း၊ ဘုရားတိုင်း၊ ဘုရားတိုင်း၊ ဗုဒ္ဓနိယာမဓမ္မ
တာ၊ အစဉ်အလာဖြစ်ကြောင်း၊ ကောင်းကောင်းကြီးမှတ်ထားလိုက်ကြပါ။ ထိုကဲ့
သို့ ဘုရားတို့ရဲ့ဓမ္မတာ၊ အစဉ်အလာအတိုင်း၊ ရာဟုလာသားနှင့်၊ ပမာမခြား၊
သတ္တဝါအများတို့အား၊ တရားဓမ္မအဝဝတို့ကို၊ ဟောကြားချွေချွတ်တော်မူသဖြင့်
ဘုရားတဆူတဆူလျှင်၊ ၂၄-သင်္ချေနှင့်ကုဋေ ၆၀၊ ဗိုလ်ချောဘသိန်း၊ ကျွတ်တမ်း
ရကြပါတယ်။ ။

ဤမျှလောက်ဘုရားတဆူတဆူမှာ၊ ကျွတ်တမ်းရကြသူတွေ ပေါများလှခြင်း၊
ဘုရားပေါင်းကထည်း၊ ဂင်္ဂါဝါဠု၊ သဲစုအမျှ၊ ပွင့်တော်မူကြခြင်းတို့ကိုထောက်ချင့်
၍ကြည့်ရပါလျှင်၊ တို့ဘကာ- တကာမများနှင့်တကွ၊ ယခုရှိကြသော အားလုံး
သောလူတို့အတို့မှာ၊ လွန်စွာမှဝမ်းနည်းကျေကွဲစရာကြီးတွေပေါ့။ ဒါပေမယ့်လို့
ထိုအကြောင်းတို့ကို၊ ကောင်းကောင်းကြီးမသိကြတဲ့၊ အန္ဓဗာထ၊ လူမိုက်တို့ အတို့
မှာတော့၊ ယခုရက်ထိ၊ ကျွတ်တမ်းရတို့၊ နေနေသာသာ၊ အနူးလက်စ၊ အရမ်းသက်
စ၊ အနမ်း x က်စ၊ မပျေ က်နိုင်ကြသေးခြင်း၊ လေးချက်သော သစ္စာကို၊ ကျနစွာ
မသိနိုင်ကြသေးခြင်း၊ ရန်သူကို ဖိတ်ဆွ၊ မိတ်ဆွေကို ရန်သူဟု၊ အထင်အမြင်
မှားနေကြသေးခြင်း၊ အမြဲမပြတ်ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်နှိပ်နေတဲ့၊ အာဂန္တုက ဧည့်သည်
တွေကို ယုံစား၍နေကြခြင်း၊ သာသနာဒုလ္လာဘ ကြီးနေရပါလျက်နှင့်၊ သရဏဂုံမျှ၊
ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်၊ မာညံ့နိုင်ကြသေးခြင်းတို့ကြောင့်၊ တွေးလေတွေးလေ၊ ဆွေးမပြေ
သည့်၊ လေးထွပါယ ကြီးဒုက္ခနှင့်၊ အမွေမပြတ်နိုင်တဲ့ ငှိုနေ ညှဉ်သည်ကို၊ အသူး
သတ်ရှိကြတို့လို ကြပါတယ်၊ အကယ်၍ ဒီဘဝကြီးမှာ၊ အားထားစရာ၊ ဗိတ်ချစရာ
ကုသိုလ်ထုပ်ကြီးများပါမသွားဘဲ၊ ပါယ်ငဲ့သို့ ဘျသွားပြီဆိုမှဖြင့်၊ ၅-ပါးမက၊
သင်္ဘာစင်ပါးမှာကယ်ယေသာ ကြံကြပေတော့။ နောက်နောက်ကာယောတွေ၊ ဘဝ
တွေနှင့်စာလျှင်ယခုဘဝကော်လှပြီ။ ။

သို့ရာတွင် အစမမြင်ဆုံးမထင်နိုင်တဲ့၊ သံသရာတစ်ခုမှာ၊ ဂင်္ဂါဝါဠု၊ သဲစုအမျှ၊
ပွင့်တော်မူကြတဲ့၊ ရှင်တော်ဘုရား ညီးတွေနဲ့၊ အလွဲကြံလွဲ၊ အရှောင်ကြီးရှောင်၊
အကွင်းကြီး ကွင်းကဲကြလို့၊ ဤမျှထောက်သံသရာ၊ တာရှည်နေကြသည်ကို၊

အပြန်ပြန်အထပ်ထပ်၊ ဉာဏသမ္ပန္နနှင့်၊ ဆင်ခြင်သုံးသပ်၍ ကြည့်ရပါလျှင်၊ ယခု
 ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်၊ ဗျာဒိတ်တော်သတ်မှတ်ခဲ့သော သာသနာတော်မြတ်
 နှင့်၊ တွေ့ကြုံရသည့်အတွက်၊ ရတနာ ၃-ပါးတို့ကို၊ အဆင်အရှား တွေ့ကြုံရခြင်း၊
 သမ္မာဒိဋ္ဌိလူမျိုးဖြစ်၍၊ ကံ-ကံ၏အကျိုးကို၊ ယုံကြည်သက်ဝင်နိုင်သော၊ ကမ္မသ
 ကတညဉ်းရှိတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာလူမျိုးအဖြစ်ကို၊ ရ-ရခြင်းတို့ကြောင့်၊ နောက်နောက်
 သောဘဝတွေနှင့်၊ ကမ္ဘာတွေနှင့်နှိုင်းယှဉ်လို့၊ ကြည့်ရပါလျှင်၊ အတော်ပင် အ
 ဆင့်အတန်းမြင့်လာပြီလို့၊ ကောင်းကောင်းကြီး မှတ်ထားကြပါ။ ဒီဘဝကြီးကို
 တော့၊ အချည်းနှီး ဖြစ်ရလေအောင်၊ ဘဝဆုံးရလေအောင်၊ ကြတ်ကြတ်ကြီး
 သတိထားကြပါ။ ဒီလိုဘဝမျိုး ရ၊ ရန်လွန်စွာခဲယဉ်းကြောင်း၊ ဒုလ္လဘ ၅-ပါးကို
 ကြည့်သောအားဖြင့်၎င်း။ ကာန ကမ္မပ သုတ္တန်၊ နဝသီသုတ္တန်တို့ကို ကြည့်သော
 အားဖြင့်၎င်း။ အပါယ် ၄ တုံတွင်၊ ငရဲတုံ-ပြိတ္တာတုံ-အသုရကာယ်တုံသားတို့ကို
 ချန်လှပ်၍၊ ကာမသုဂတိ ၇-တုံ ပြိတ္တာတုံ ၂၀၊ ပေါင်း ၂၇-တုံသားနှင့်၊ တိရစ္ဆာန်
 တုံ၊ တဦးဘုန်းရှိသော သတ္တဝါတို့၏ အကောင်အရေအတွက်၊ နှိုင်းယှဉ်လို့
 ကြည့်ရပါလျှင်၊ ဘယ်ကထောက် ကွာခြားတယ်ဆိုတာ၊ လူတိုင်း လူတိုင်းဘဲ
 သိနိုင်ကြပါတယ်။ ။

ဒီဇီဆွေနှင့် ရန်သူခွဲခြားခြင်း။

ပုဂ္ဂိုလ်ပုဂ္ဂိုလ် သနိကုန်း အာဂန္တုဂေဟိ ဝိဇ္ဇိတာ။ ။ ဟူသောပါဠိတွင်။ အာ
 ဂန္တုဂေဟိ-ဟူသောဝါကျ၏အဓိပ္ပါယ်ကို၊ စာမသင် နူးသူ၊ တကာ-တကာမ
 တို့၊ အသင့်အတင့်သိရှိနားလည်အောင်၊ အချဉ်းမျှဟောလိုက်ရအုံးမယ်။ လော
 ကကြီးမှာဘယ်သူဟာမိတ်ဆွေ၊ ဘယ်သူဟာရန်သူဆိုတာ၊ ခွဲခြား၍ သိသားတို့
 လိုပဲတယ်။ (ချစ်ခင်နှောင်ဆောင်သော မိတ်ဆွေသည်-ရန်သူထက် ဆိုးရွား၏)
 ဟူသောပညာရှိစကားအရ၊ အပိုင်းလွဲမှားပါက၊ ကိုယ်ကျိုး နှုတ်တတ်တယ်၊
 လောကမှာ၊ မိမိအကျိုးစီးပွား၊ ပွားများထွန်းကားအောင်၊ ဆောင်ရွက်ပြုလုပ်တဲ့၊
 အမိ-အဘ၊ ဆွေမျိုးညွတ်သက်ဟာဟူသမျှကိုတော့၊ လူတိုင်းလူတိုင်း၊ ချစ်ခင်နှစ်
 သက်ကြဲ၍၊ ခုနကပါဘဲ၊ မိမိ၏အသက်နှင့်တကွ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာအဖြာဖြာတို့ကို၊
 နှိပ်စက်ညှဉ်း နှိုးသက်ဖြတ်နေသူကိုတော့၊ လူတိုင်းလူတိုင်း၊ မုန်းကြ- ရွံကြ၊ အော့
 နှလုံးနာကြဲမြဲနေတာပါဘဲ။ ဒါကြောင့် မိမိရဲ့ အကျိုးစီးပွား၊ များပြားထွန်းကား
 အောင်၊ ဆောင်ရွက်တဲ့ ကဿာဏဒိတ်ဆွေ၊ မိမိရဲ့ အကျိုးစီးပွား၊ ပျက်ပြားဆုံးပါး
 အောင်၊ ညှဉ်းဆုံးပိတ်စက်တဲ့ရန်သူဆိုတာ၊ ခွဲခြားသိတို့လိုပါတယ်။ တခါညှဉ်းဆဲ
 သတ်ဖြတ်သောရန်သူထက်၊ အခါခါညှဉ်းဆဲ သတ်ဖြတ်သောရန်သူကို၊ ပိုမို၍
 မုန်းရမယ်- ရွံရမယ်- ကြောက်ကြရမယ်။

ထိုဥပမာ၊ ထောကကြီးမှာညှဉ်းဆဲနှိုက်စက်၊ သတ်ဖြတ်တဲ့ရန်သူက၊ ဒီဘဝ-
 ဒီဘဝသာညှဉ်းဆဲနှိုက်စက်၊ သတ်ဖြတ်နိုင်တော့မပ။ ငါတို့အား-ဘဝပေါင်းများ
 စွာ၊ ကမ္ဘာပေါင်းများစွာက၊ ညှဉ်းဆဲနှိုက်စက်သတ်ဖြတ်ခဲ့ခြင်း၊ ယခုထည်းညှဉ်းဆဲ
 နှိုက်စက်သတ်ဖြတ်နေခြင်း၊ ရှေ့အနာဂတ်လဲညှဉ်းဆဲနှိုက်စက် သတ်ဖြတ်အုံးမယ်။
 သို့အတွက် ၎င်းရန်သူတို့ကို ပစ္စုပ္ပန်ရန်သူ၊ လူဆိုးများထက်၊ သိန်း သန်း ကုဋေ-
 ပိုမို၍ကြောက်စရာ၊ လန်စရာကောင်းသော လူမိုက်ကြီးတွေ၊ ရန်သူကြီးတွေကို၊
 တို့တကာ-တကာမများ သိမြင်ထင်ရှားအောင်၊ လက်ဆွဲပြုလိုက်ရအုံးမယ်။ ဒီရန်
 သူကြီးတွေဟာ၊ ဘယ်သူတွေပါလဲဆိုတော့။ ၁-လောဘ၊ ၂-ဒေါသ၊ ၃-မောဟ၊
 ၄-မာန၊ ၅-ဒိဋ္ဌိ၊ ၆-ထိနာ၊ ၇-မိဒ္ဓ၊ ၈-ဥဒ္ဓစ္စ၊ ၉-ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ၁၀-ဣဿာ၊ ၁၁-မစ္ဆရိယ၊
 ၁၂-ကုက္ကုစ္စ၊ ၁၃-အဟိရိက၊ ၁၄-အနောတ္တပ္ပ-ဆိုတဲ့ရန်သူကြီး၊ လူမိုက်ကြီး ၁၄-
 ယောက်ပေါ့၊ အဲဒီလူတွေကို အာဂန္တုကဉ္စေသည့်ကွဟူ၍ ၎င်း၊ သိတ်ဆွေရောင်
 ဆောင်နေတဲ့အဓိကရန်သူတွေဟူ၍ ၎င်း၊ တထစ်ကုမှတ်ထားကြရမယ်။ ဒီသတ္တ
 ဝါတွေဟာ၊ ငါတို့ဘဝတွေကို၊ အမြဲမပြတ် ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ် နေသည့်အတွက်
 သံသရာတစ်ခုမှာ၊ လူငင်မနေအောင်၊ ဆင်းရဲမွဲတေ၊ ဒုက္ခတွေအစားစားနှင့်၊ ဖွတ်
 မင်းသား ပြာရထားဆိုက်နေကြတာပေါ့၊ ဒီအကောင်တွေတည်ရှိနေသမျှ၊ မခွဲခွါ
 သေးသမျှ၊ မိတ်ဆွေကောင်းဟု ထင်မှားနေသမျှ ကာလပတ်လုံး၊ ဒီအရိပ်ခို-ဒီခါး
 ချိုး၊ ဒီသားရေအိပ် ဒီသားရေဝါး ပြုလုပ်နေတယ်ဆိုတာကို၊ ကောင်းကောင်းကြီး
 သိရှိနားထောင်လိုကြပါတယ်။ ဒီအကောင်တွေရဲ့သတ္တိထူး-ဂုဏ်ထူး၊ အမိုက်
 ကြူးပုံတွေကို၊ ခရားစေ့တွင်းကျ၊ မပြောပရစေနှင့်တော့၊ ဗုဒ္ဓဘာသာလူမျိုးတွေ
 ဖြစ်ကြလို့၊ အသင့်အတင့်၊ အရိပ်အမြွက်မျှတော့၊ သိသင့်သလောက်သိကြပါလိမ့်
 မယ်။ ၎င်းလူသုတ်မာတွေ၊ ငါတို့ရဲ့အိမ်ပိုင်တည်းဟူသော၊ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ
 သိဘင်းသုံးစမျှယ်နေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး၊ ဘယ်သောအခါမျှ၊ အကျိုးစီးပွား
 မထွန်းကားဘဲ၊ ငါတို့ရဲ့ အကျိုးစီးပွား၊ တနုတခြား၊ ပျက်ပြားဆုတ်ယုတ်အောင်၊
 ပြုလုပ်နေတယ်ဆိုတာ၊ ပဋိသန္ဓိဒါမဂ်ပါဠိတော်၌ -

ထောဘော မဟာရာဇ ပုရိသဿ ဓမ္မော အဇ္ဈတ္တံ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 အဟိတာယ ဒုက္ခာယ အဖါသု ဝိဟာရာယ။ ။ ဟူ၍- သျှင်သာရိပုတ္တရာကိုယ်
 တော်မြတ်ကြီးမိန့်သွားတော်မူပေ၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောကောသလမင်း
 မင်းကြီး။ အဓမ္မော၊ မပြောငဲ့မတ်မတည်ကြည်၊ လော်လီသော သဘောရှိသော။
 ထောဘော၊ ထောဘာသည်။ ပုရိသဿ၊ တစ်တယောက်သော ယောက်ျား၏။
 အဇ္ဈတ္တံ၊ ခန္ဓာကိုယ် အတွင်း၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ၊ အမြဲတစေ
 တည်နေသည်ရှိသော်။ အဟိတာယ၊ အကျိုးမများ၊ စီးပွားမဲ ကင်း၊ ပျက်စီးခြင်းငှါ။
 ဒုက္ခာယ၊ သုခမဲ့ ကင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ ဝိဟာရာ၊ တွင်းနစ်စေခြင်းငှါ။ အဖါသု

ဝိဟာရဇာယ၊ ချမ်းသာစွာမနေနိုင်ခြင်းငှါ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မချမသွေ၊ ဖြစ်ရပါပေ၏။
(ဒေါသ မောက-စသည်ကိုထည်း၍နည်းတူသိထေ)။ ။

ထိုကြောင့် ၎င်းသတ္တဝါတတွေ၊ မိမိတို့၏ခန္ဓာကိုယ်တည်းဟူသော ဒိမ်အတွင်းမှာ၊ အမြဲအစေဟည်နေသမျှကာလပတ်လုံး၊ ဘယ်နံရောအခါမှာ၊ ဝါဘယ်ဘဝ-ဘယ်ကာလမှာ၊ စိတ်၏ချမ်းသာခြင်း ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်း မချဘူးဆိုဘာ သွေနှံခေးထစ်ဘသက်မှတ်သားကြပါ။ ။

ဥပမာဖြင့် ပြရသော်၊ နယ်ချဲ့သူဂိုဏ်းအာဂန္တုကတတွေ၊ မိမိတို့ရဲ့ မြန်မာပြည်မှာ တည်နေသမျှကာလပတ်လုံး၊ ငါတို့မြန်မာဘုရားရင်းသားများ၊ စိတ်ချမ်းသာခြင်း-ကိုယ်ချမ်းသာခြင်း၊ အမျိုးဘာသာ- သာသနာ ကြီးပွား ထွန်းကားခြင်းတို့သည်၊ ဘယ်နည်းနှင့်မျှမဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့၊ တော်ပြီ ဝါ ၁၄-ယောက်တို့သည်ထည်း မိမိနိုင်ငံနှင့်တူတဲ့၊ ငါတို့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းက၊ လွတ်ကင်းသမျှ ကလေးပတ်လုံး ငါတို့တတွေ ဘယ်နံရောအခါမှာ၊ ဝါဘယ်ကာလ၊ ဘယ်ဘဝမှာ၊ စိတ်ချမ်းသာ-ကိုယ်ချမ်းသာမနေရဘဲ၊ ငါတို့ရဲ့ အကျိုးစီးပွား ပျက်ပြား ဆုံးပါးပယ် ဆိုတာ၊ ဇာတိ မျှမျှတ်သားလိုက်ကြပါ။ အကောင်တွေရဲ့ အကြောင်း၊ ကောင်းကောင်း ကြီးသိတော်မူကြတဲ့၊ ဘုရား-ပဏ္ဍိကဗုဒ္ဓါ-အဂ္ဂိယအပေါင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့ကတော့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် တော်လှန်ရေးလုပ်ပစ်လိုက်တာ၊ ၎င်းလူယုတ်မာတတွေ၊ ထွက်ပြေးကုန်ကြပြီ၊ သူတို့တတွေ၊ လုံးဝမရှိသေတော့၊ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးရကြပြီ။ အလုံးစုံချမ်းသာခွင့်- ကြီးပွားခွင့် ရကြ၍၊ ချမ်းသာကြီးပွားနေကြတာပေါ့။ ။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုရင်၊ အနာကြီးရှိ၍ စိတ်ဒုက္ခ-ကိုယ်ဒုက္ခ ရောက်နေရသူမှာ၊ အနာကြီးမရှိလေက၊ စိတ်ချမ်းသာ-ကိုယ်ချမ်းသာဖြစ်ကြရသလိုပေါ့၊ စိတ်ပေး-ကိုယ်ပေးနှင့်အကြီးမတော်မူကြကုန်ပြီ။

၎င်းသတ္တဝါတတွေဟာ၊ ဧည့်သည်အာဂန္တုတွေ အမှန်ဖြစ်သဖြင့်၊ ဒိမ်ရှင်ဖြစ်သူတို့ကသာ၊ တကယ်အစစ်လက်မခံလိုပါလျှင်၊ တကယ်အစစ် မနေစေလိုပါလျှင်၊ မနေနိုင်ရိုးအမှန်၊ ထွက်သွားရမည်အမှန် ဖြစ်သောကြောင့်၊ ၎င်းတို့အား အာဂန္တုတွေဟူ၍၎င်း၊ အမြဲမနေနိုင်တဲ့ အနိယတကောင်တွေဟူ၍၎င်း၊ အဘဘုရားမိန့်ကြားတော်မူခဲ့တာပေါ့။ ၎င်းအကြောင်းတွေကုန်စင်အောင်ဟောနေရပါလျှင်၊ ချမ်းသာတော့မည်မဟုတ်ဘဲ၊ ကထိန်အကြောင်းကိုတောင်၊ ဟောရတော့မယ်မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့်-ပုဂ္ဂိုလ်ယုတ်၊ မိတ်ဆွေရောင်ဆောင်နေတဲ့ လူတွေရဲ့ အကြောင်းကို၊ ဒါလောက်မြောလျှင် သိလောက်ပါပြီဖြစ်သောကြောင့် ဤမျှနှင့်ပင် ရပ်လိုက်ကြအုံးဖို့ရဲ့။ ။

အမှတ်:အမှတ်ပေါင်း၊ အပေါင်းပေါင်း

ဘော်ပြပါသတ္တဝါတို့ရဲ့ အကြောင်းကိုလဲ၊ မြတ်ဘုရား ဘာပင်နှင့်အာပတ္တိ
အောင်တော်မူ၍၊ ၅-ပါးသောမာရ်၊ ၄ တန်သောသတ္တ၊ ၃-ဖြာသောညာဏ်တော်
တို့ကို၊ အောင်မြင်သည်-ရ သည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ အနေကအတိသံသာရုံ-စသော
ဂါထာတော်ဖြင့်၊ ကြိုးဝါးတော်မူချက်၊ ၎င်းတို့ရဲ့ အဆောက်အဦး စစ်ဘက်ဆိုင်
ရာ၊ နန်းတည်ရာအ၊ ဖြာဖြာတို့ ၊ အောက်က ဝင်တော် ပြခဲ့သော၊ ဗုဒ္ဓစူဠာအာပတ်
မနေမနား၊ ကံယံတော်ဖြတ် ကြီး၊ ပင်ပန်းကြီးစွာနှင့် တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီးသွားသော
ကြောင့်၊ သူတို့တတွေ၏ သတ္တိဗျတ္တိတွေကို၊ (ဖြစ်ကြောင်း၊ ယံမှကုန်စင်)ဆိုတဲ့
နတ်သံနှောသိချင်းလို၊ ငါတို့တတွေအလုံးရဲ့ သိရှိနားထည်ကြတာပေါ့။

ထို့ကြောင့်အမှတ်အမှတ်၊ အကောင်းအဆိုး၊ အကြောင်းအကျိုးတို့ကို သိကြ
လို့၊ ယနေ့အတို့၊ ငါတို့ကအ လွန်လျှင်သတ္တိဗျတ္တိနဲ့ဖြည့်စုံတော် မူကြတဲ့၊ ပါသတ္တ
ပုဂ္ဂိုလ်၊ ထိပ်တန်းကရခဲ့ကြတဲ့၊ မေဂျာ ဂျင်းရယ်ဘွဲ့၊ ထိပ်သီးကရခဲ့ကြတဲ့၊
သဒ္ဓါဆိုတဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၊ ဝိနယဆိုတဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၊ သဘိဆိုတဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၊
သမာဓိဆိုတဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၊ ပညာဆိုတဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၊ ထိုဗိုလ်ကြီး ၅ ပါးတို့ကို၊
ရှေ့နောက်-ဘယ် ညာ၊ အဖြာဖြာက ထားကုန်၊ အနိစ္စ ဒုက္ခ-အနတ္တ-ဆိုတဲ့၊
အောင်လံကြီးကို၊ မားမားစွင့်စွင့်၊ လွင့်သူကြလျက်၊ ဒီကနေ့ဘော့၊ လူယုတ်မာ
၁၄-ယောက် တို့အား၊ လုံးဝအ နိုင်ရအောင်၊ ဒါန-သီလ-သုတ-စာဂ-ပညာ-ဟိရိ-
ဩတ္တပ္ပ- တည်းဟူသော၊ ထား လုံး-သေးတ်၊ တို့ဒီ ဝန်း-ရှင်းဝန်း၊ ထုံး စံနဲ့-
အမြောက်-တို့ကို၊ တချက်တည်းပစ်ခေါက်လျက်၊ ဖိဒဗ္ဗိစိး၊ တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီး
မယ်လို့၊ စစ်မြေပြင်ဖြစ်တဲ့၊ ကောင်း-ကံနဲ့-ဌာန-အရှေးရှု၍၊ တပုတကေးကြီး၊
ထာလင်ကြတာ၊ အတော်ပင် ပျော်စရာကောင်းကြတာတဲ့၊ နှို၊ ယနေ့တော့-
စိတ်သာချင်၊ အောင်သအောင်သားစားရမှာမလွဲပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ - ဒီတခါထဲ တိုက်ဖျက်ခါမျှနှင့်၊ ရန်သူတို့ဌာန၊ သုံးစမပျက်စီးသေးဘူး
ဒီပွဲမျိုးကဲ့သို့၊ ကြောမညာတိုက်ဖျက်ပေးရမယ်၊ စစ်ပွဲဆိုတာ၊ တပွဲကည်နဲ့
နိုင်ရိုးဓမ္မတာမရှိနိုင်ဘူး၊ ၄၅-အင်္ဂလိပ်-အမေရိကန်-တို့လို၊ ဇွဲကောင်းကောင်းနှင့်၊
အပင်ပန်း-အနစ်နာခံ၍၊ နေ့စဉ်ရက်ဆက်တိုက်ဖျက်တို့လိုပါတယ်။ အနှစ် ၃၀-
တိုင်တိုင်၊ တိုက်ဖျက်သွားရတဲ့၊ မဟာသီဝ-မထေရ်ရဲ့၊ ဝိနယမျိုးကဲ့သို့၊ မြို့စွဲတို့
ထိုကြောင့်ကြောင်း၊ ထေးထေးနက်နက်ကြီးသဘိပေးလင့်ကပါကယ်။

၎င်းအာဂန္တုကဖြစ်သော၊ အကုသိုလ်တရား ၁၄-ပါးတို့နှင့် စပ်လျဉ်းသော
ပါဠိတို့၊ ဒုစရိုက်ကဏ္ဍမှာယူပါထေ။

ဒါနအကြောင်း၌ပြစ်လက်။

အောက်တွင် သော်ပြန်သော တရားတွင် အရံဖြင့်၊ ၁၄-ယောက်သော သတ္တဝါယုတ်တို့အား၊ နှင်ထုတ်သည့်အနေနှင့်၊ ဝါ၊၎င်းသတ္တဝါတို့၏ ငှက်တွင်း၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်ကြရန်ရည်သန်၍၊ ကထိန်ဆိုတဲ့ ဒါနပွဲကြီးကို ဆင်နွဲပြုလုပ်ကြရာတွင်၊ ကထိန်-ဒါနမျိုး ဆိုတာ၊ တယ်ဒါနမျိုးနှင့်မျှ မတူတဲ့ အကြောင်း၊ အသင့်အတင့်ဝေဝန်၍ ပြုလိုက်ရအုံးမယ်။ ကထိန်ဆိုတာ၊ “ပုဂ္ဂလဿ အတ္ထတံ ဟောတိ ကထိနံ။ သတ္တာဓာယ အာကာရေဟိ အတ္ထတံ ဟောတိ ကထိနံ ပုဂ္ဂလဿ အတ္တာရာ အတ္ထတံ ဟောတိ ကထိနံ” ။ ။ ဟူသော ပရိဝါပါဠိ၊ လာဂါသည့်နှင့်အညီ၊ ဥက္ခိ ခုတ်ယက်ဖြစ်၍၊ သံဃာ ၄-ပါး ၅-ပါးနှင့်၊ သိမ်အတွင်း၌၊ ကံသောင်ခြင်းပြုလုပ်မှသာ၊ ထခြောက်အောင်မြင်နိုင်ခြင်း၊ အလုံးစုံသောတရားသင်တန်း၊ ချီးမွမ်းတော်မူခြင်း၊ ကြွင်း၊ ကထိန်မည်ခြင်း။ ပုဂ္ဂိုလ်အားသာခင်းအပ်သောကြောင့်၊ ကထိန်မည်ခြင်း။ ၁၇-ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်ခင်းအပ်သောကြောင့်၊ ကထိန်မည်ခြင်း။ ၎င်းပြင် “ဣမာယ သံဃာဗိုယာ ကထိနံ အတ္ထရာဒိ” ။ ။ ဟူ၍ ဥပစာရသိမ် ဆိုတဲ့၊ မိမိနေသော ကျောင်းမှာ ကထိန်ခင်းရသည်။ ကိုယ်ဝတ်-သင်းပိုင်တို့ကိုသည်းဝိသတ်သလွဲ၍၊ ဤနည်းအတိုင်းပြုရ၏။ ကထိန်သင်္ကန်း ဆန်းကြယ်ပုံမှာ၊ အစပဋ္ဌမလ္လဒါနိးစကာ၊ (ဣမံ ကထိနံစိဝရံ သံဃဿ ဒေခ) ဟူ၍၊ သံဃာအားညှုရ၏။ သံဃာသာ အလှူခံရမယ်၊ ဂိုဏ်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ အလှူမခံချေ၊ ကထိန်ခင်းသည့်နေရာမှာ၊ ဂိုဏ်း သံဃာမခင်းရ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သာခင်းရ၏။ တနည်း အခြားသော သင်္ကန်း အစရှိတဲ့ ဒါနမျိုးမှာ၊ ပုဂ္ဂလိ နပစ္စည်းကို၊ ဂိုဏ်းသံဃာအားလှူထိုက်၏။ သုံးစွဲထိုက်၏။ ဂဏိကပစ္စည်းကို၊ သံဃာသုံးထိုက်၍၊ ပုဂ္ဂလိကမာသုံးစွဲထိုက်။ သံဃိ နပစ္စည်းကို၊ ပုဂ္ဂလိက-ဂဏိက၊ မသုံးထိုက်-ဟူ၍၊ ကုန် ဂန်မှာ အထင်အရှားရှိပါလျက်နှင့်၊ ယခုကထိန်အရာမှာတော့၊ အစ ကနဦးကာ၊ သံဃိက-သင်္ကန်း ဖြစ်ပါလျက်၊ နောက်တဖန်-သိမ်အတွင်းမှာ၊ သံဃာများကာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားပြန်ပေးရသဖြင့်၊ ပုဂ္ဂလိကဖြစ်ပြန်ခြင်း၊ မပေးဘဲနေ၍လည်းမဖြစ် ဘူး၊ အဘဘုရား၊ ပညတ်ထားတော်မူပေ၏။

ဒါနကြောင့် အလွန်သွင်ထူးဆန်းတဲ့၊ ဒါနဖြစ်ကြောင်း၊ ကောင်းကောင်းကြီးမှတ်ထားကြရမယ်၊ နို့ ပြီးတော့ ကလေးဒါန၊ အဘာလဒါန၊ ရှိကြရာတွင်၊ ကထိန်ဒါနသည်၊ ကလေးဒါနအစစ်ဖြစ်၍၊ တနှစ်မှာလဲ၊ တလမှာတကြိမ်၊ တကြိမ်ဆိုသော်လည်း၊ အခြားအခြားသောလတို့၌၊ မပြုလုပ်ရအံ့၊ သိတင်းကျွတ် လပြည့် ကျော်တရက်နေ့မှစ၍၊ တံဆောင်မုန်းသပြည့် နှင့်၎င်း ထိုလအတွင်း၊ တကြိမ်သာခင်းရခြင်း၊ ဝါ၊ နှိုးပါပြတ်မရှိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကွတ်သော၊ သံဃာများမှာသာခင်းရခြင်း။

ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းလဲ၊ ကထိန်သင်္ကန်းကို၊ အလှူခံသို့ မဖြစ်သေးဘူးတဲ့၊ ကထိန်နှင့် သက်ဆိုင်သော၊ ပုဗ္ဗကရဏ ၇-ပါး၊ ပစ္စုဒ္ဓါရ ၃-ပါး၊ အဝိဋ္ဌာန ၃-ပါး၊ အတ္ထာရ ၁-ပါး၊ မာတိကာ ၈-ပါး၊ ပလိဗောဓ ၂-ပါး၊ ဥဒ္ဓါရ ၂-ပါး၊ အာနိသံသ ၅-ပါး။

ထိုအကြောင်း ၈-ပါးတို့ကို၊ သိက္ခမ်းနားထောင်မှ၊ ကထိန်သင်္ကန်း ခံအပ်ကြောင်း၊ ကတမေဟိ အဗ္ဗဟိ အင်္ဂေဟိ သမ္ပန္နာဂတော ပုဂ္ဂလော ဘဏ္ဍော ကထိန် အတ္ထရိတံ။ ။ ။ ဟူ၍ ပရိဝါပ ဋီတော်၌၊ အဘထုဇျား၊ ပညတ်ထားတော်မူပေ၏။

(မိမိကမလိမ္မာနားမထည်သော်၊ လိမ္မာသိက္ခမ်းနားထည်သူအား၊ ကထိန်ခံစေရန်၊ တောင်းပန်လျှောက်ထားအပ်၏။ ။ အမှာ)။

ဒါကြောင့် သင်္ကန်းဒါနဆိုပေမည်လို့၊ အခြားအခြားသောဒါနက၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထည်းမရွေး၊ အချိန်ကာလထည်းမရွေး၊ အကြောင်းအင်္ဂါလည်းမရှိ စိတ်ထင်တိုင်း လှူနိုင်ကြခြင်း။ သံဃိကအစစ်ဖြစ်ရန်လည်း ခဲသည်းခြင်း နို့ ဖြားတော့အခြားအခြားသောသင်္ကန်းတို့ကို၊ အလှူခံရသောပုဂ္ဂိုလ်မှာ၊ ထည်းဝတ်နံ့အံ့ဆောင်ရံသာရှိ၍၊ ဘာအကျိုးကိုမျှ မခံစားရခြင်း၊ ယခု ကထိန်ဒါနစီဝရဆိုတဲ့ ကထိန်သင်္ကန်းကတော့၊ ဤကဲ့သို့မဟုတ်၊ ကထိန်သျှာသင်္ကန်း လှူဒါန်းခြင်းခံရသောပုဂ္ဂိုလ်မှာ၊

၁။ ။ တပါးပါးသော ရဟန်းတို့ကို၊ မပန်ကြားဘဲ၊ ရွာထဲသို့မသွားရဟု၊ ပညတ်တော် သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ကျူးလွန်ဖျက်ဆီး၍၊ သံဃာအား မပန်ကြားဘဲ၊ ရွာထဲသို့သွားနိုင်တဲ့၊ အနာမန္တစာရ-ဟူသောအကျိုးကိုခံစားရခြင်း။ ။

၂။ ။ တိစိဝရိက် ၃-ထည်ဆောင်သောရဟန်းသည်၊ ထိုသင်္ကန်း ၃-ထည်နှင့်၊ တညဉ်မျှကင်း၍ မနေရဟု၊ ပညတ်တော် သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ကျူးလွန်ဖျက်ဆီး၍၊ တိစိဝရိက် သင်္ကန်း ၃-ထည်နှင့်၊ ညဉ်ကင်း၍ နေနိုင်တဲ့၊ အသမာဒါနစာရ-ဟူသောအကျိုးကိုခံစားရခြင်း။ ။

၃။ ။ ဆွမ်းကျွေး ပင့်ကြရာ တွင်ထည်း၊ အပ်သော ကပ္ပိယဂေါဟားရဖြင့်၊ လျှောက်သည်ကိုသာသုံးဆောင်ရ၍၊ မအပ်သောလူတို့၏ခေါ်ဝေါ်ခြင်း၊ ထမင်းစသောအမည်တို့ဖြင့်၊ ပင့်ဘိတ်သည်ကို မသုံးဆောင်ရဟူသော၊ ပညတ်တော် သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ကျူးလွန် ဖျက်ဆီး၍၊ မိမိထင်သလို၊ သုံးစွဲနိုင်တဲ့၊ ဂဏဘောဇန-ဟူသောအကျိုးကိုခံစားရခြင်း။ ။

၄။ ။ သင်္ကန်း အသစ်ကို ရကြသော၊ သံဃာတော်များသည်၊ သင်္ကန်းကာထမဟုတ်ပါက၊ ၁၀-ရက်သာ၊ အဝိဋ္ဌာန်မတင်ဘဲ ထားနိုင်ခြင်း။ သင်္ကန်းကာထဖြစ်ပါက၊ စာထသာအဝိဋ္ဌာန်မတင်ဘဲ ထားနိုင်ခြင်း၊ ဒီရက်ကလွန်သျှင်၊ နိသင်္ဂြုတ်သောကြောင့်၊ ပိနည်းကံအတိုင်း၊ စွန့်ပစ်ရမည် ဆိုသော သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ ကျူးလွန်ဖျက်ဆီး၍၊ သိတင်းကွတ်လပြည့်ကျော် ထရက်နေ့မှစ၍၊

တပေါင်းလပြည့်နေ့အထိ၊ ၅-ထအတွင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်ဘဲထားနိုင်တဲ့၊ ယာဝဒတ္ထစိဝရ-ဟူသောအကျိုးကိုခံစားခြင်း။ ။

၅။ ။ ထိုကျောင်း၊ ကန်၊ အတွင်း၌ ဖြစ်သော၊ သက်န်းတို့သည်၊ ထိုကထိန်ခံသောရဟန်းနှင့်တကွ၊ ကထိန်ခံသောကျောင်းတိုက်ရှိ၊ သံဃာများသာ၊ ပိုင်ဆိုင်ထိုက်တဲ့၊ ယောစ တက္က စိဝရပျါဒေါ-တည်းဟူသောအကျိုးကိုခံစားရခြင်း။

၎င်းအကြောင်းကို ကြောင့်၊ အခြားအခြားသော၊ ဒါနများစွာတို့ထက်၊ ကထိန်ဒါနကမ္ပန်မြတ်ဘယ်လို့ ဟောလိုက်ရပါတယ်။

တနည်း။ ။ အံပညတ္တံ န ပညာပေတုဗ္ဗံ၊ ပညတ္တံ န သမုတ္တိန္ဒိဘဗ္ဗံ။ ဟူသောဒေသနာတော်ဖြင့်၊ ငါတရားပညတ်တော်မူသော (ရုဒ္ဓါနုရုဒ္ဓက-သိက္ခာပုန်ဟူသမျှကို၊ မည်သူတစ်ယောက်မျှ မဖျက်ဆီးရ၊ နောက်ထပ်လို့လဲ၊ မပညတ်ရဟု၊ အဘတရား၊ မိန့်တော်မူချက်နှင့်၊ ယခုကထိန်ခံရသောပုဂ္ဂိုလ်မှာ၊ ဘုရားပညတ်တော်ကိုပင်၊ ကျူးလွန် ဖျက်ဆီး၍၊ ၅-ပါးသော အကျိုးတို့ကို၊ ခံစားရသောကြောင့်၊ ဘယ်ဒါနနှင့်မျှ မတူကြောင်း၊ ဟောလိုက်ရပါတယ်။ သံဃာနှင့်ကား၍၊ မပြစ်နိုင်ခြင်း၊ သံဃိကဒါနအစစ် ဖြစ်ရခြင်း၊ သကမ္ပကဒါန ဖြစ်၍၊ ကံဆောင် မှသာ၊ ဒါနမြောက်နိုင်ခြင်း တို့ကြောင့်၊ အားလုံးသော ဒါနတို့ထက်၊ မွန်မြတ်လှပေ၏။

ထိုကထိန်ဒါန-ကာလစိဝရ-သံဃိကဒါန ကြီးကို၊ ချီးမြှောက်လှူဒါန်းရသော၊ တကာ တကာမတို့သည်လည်း၊ သက်တော်ထင်ရှား၊ မြတ်ဘုရားကို၊ လှူဒါန်းရသည်နှင့်၊ တစားတည်း တူကြောင်း။ ။ (သံဃော တံ ဂေါတမိ ဒေဟိ၊ သံဃော ဒိန္နော အဟာဇ္ဇေဝ ပူဇိတော ဘဝိဿာမိ)။ ဟူ၍-ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော်မှာ၊ အဘတရား ဟောကြားတော်မူပေ၏။ ။ ဂေါတမိ၊ အမိတမျှ ကျေးဇူးကြီးထွသော၊ မိထွေးတော်ဂေါတမိ၊ တံ၊ သင်သည်။ သံဃော-သံဃာသာ၊ ငါ့တပည့်သား၊ သံဃာတော်အား၊ ဒေဟိ၊ လှူပါစေဘု၊ သံဃော-သံဃာသာ၊ ငါ့တပည့်သား၊ သံဃာတော်များအား။ ဒိန္နော၊ လှူဒါန်းပူဇော်သည်ရှိသော်၊ အဟာဇ္ဇေဝ၊ ငါတရားကိုသာလျှင်၊ ပူဇိတော ပူဇော်သည်မည်သည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ပေအံ့။ ။

ယခုဘိဝြ ဇ္ဇိတော်အရဖြင့် သံဃိကဖြစ် ဖြောက်အောင်၊ လှူဒါန်းနိုင်သော ဒါနသည်၊ သက်တော်ထင်ရှား၊ မြတ်ဘုရားအား လှူဒါန်းရသည်နှင့်တူကြောင်း၊ မိန့်ဆိုသောပါဠိတည်း။ ။

တနည်း။ ။ သံဃာ့ဂုဏ်ကိုသိကြည်၍၊ သံဃိကဖြစ်မြောက်အောင်၊ လှူဒါန်းနိုင်ပါက၊ အာသပေါ ကုန်ခန်းပြီးသော၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကို၊ လှူဒါန်းရသည်ထက်၊ ထူးလွန်မွန်မြတ်ကြောင်း၊ ၎င်းပါဠိတော်၌ပင်။ ။

သံဃေံ စိတ္တိကာရံ ကာတံ သက္ကောန္တဿဝ ဝိကာသဝေ ဒိန္န
ဒါနတော မဟပ္ပလံ ဟောတိ။

ဟူ၍-အဘဏ္ဍရား၊ ဟောကြားတော်မူပြန်၏။

သံဃော၊ သံဃာတော်မြတ်၌၊ စိတ္တိကာရံ၊ ရိုသေလေးစားသောစိတ်ထားကို၊
ကာတံ ခြိုခြင်းငှါ။ သက္ကောန္တဿဝ၊ စွမ်းနိုင်သော သူ့အားသာလျှင်၊ ဝိကာ
သဝေ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒိန္နဒါနတော၊ လှူဒါန်းရသော ဒါနထက်။ မဟပ္ပလံ၊
ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။

၎င်းတရား တော်ကို၊ အဘဏ္ဍရား၊ ဘာကို ချစ်၍၊ ဟောပါသလဲ ဆိုတော့၊
နောင်လာနောက်သား၊ လူအများတို့သည်၊ ငါတပည့်သား၊ သံဃာတော်များကို၊
ရိုသေ လေးစား ကြလျက်၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး၊ လေးပါးသော ပစ္စည်း
တို့ဖြင့် ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့လိမ့်မည်။ ထိုကဲ့သို့ ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့မှသာ
လျှင်၊ ငါတပည့်သား သံဃာတော်တို့သည်၊ မပင်မပန်း၊ မညှိုးနွမ်း ကြဘဲ၊ ငါ၏
တရားတော်ကို၊ သင်ယူမှတ်သား နိုင်ကြမည်။ ရဟန်း၏ တရားကိုလည်း၊
ကောင်းမွန်စွာ ထိမ်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နိုင်ကြ လိမ့်မည်။ ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်ကြမှသာ၊
ငါထားတော်မူခဲ့တဲ့ သာသနာတော်သည်၊ အနှစ်ငါးထောင်တို့ ကာလပတ်လုံး၊
တည်လိမ့်မယ့် ဟု၊ ဒါကိုရည်၍။ သံဃော ဒိန္နံ မဟပ္ပလံ။ ဟူသောပုဒ်ကို
ဟောတော်မူပါတယ်။ ၎င်းအကြောင်းကို ထင်ရှားစွာ သိရှိနားလည်ရန်၊ ၎င်း
အဋ္ဌကထာ၌ ထင်ရှားစွာ ဘွင့်ပြ လိုက်သည်မှာ။ သံဃောနာမ ဒက္ခိဏေ
ယျော ဟောတိ။ ပစ္ဆိမဇနတာ သံဃော စိတ္တိကာရ ဥပ္ပါဒေတွာ စတ္တာရော
ပစ္စယေ ဒါတဗ္ဗံ မညိဿတိ။ သံဃောစတူဟိ ပစ္စယေဟိ အကိလမန္တော ဗုဒ္ဓ
ဝစနံ ဥဂ္ဂဟေတွာ သမဏဓမ္မံ ကရိဿတိ။ ဧဝံ မမ သာသနံ ပဉ္စဝဿ သဟ
သာနိ ဌဿတိ။ ။

အနက်။ သံဃောနာမ ဒက္ခိဏေယျောတိ၊ သံဃောနာမ ဒက္ခိဏေယျော
ဟူသည်ကား၊ ပစ္ဆိမဇနတာ၊ နောက်၌ဖြစ်လတ္တံ့ ကုန်သောသူတို့သည်။ သံဃော၊
သံဃာတော်၌။ စိတ္တိကာရံ၊ ရိုသေလေးစားခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ စတ္တာ
ရောပစ္စယေ၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း-ဆေး၊ လေးပါးသောပစ္စည်းတို့ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊
လှူအပ်သည်။ မညိဿတိ၊ မှတ်ထင်လတ္တံ့။ သံဃော၊ သံဃာတော်မြတ်သည်။
စတူဟိ ပစ္စယေဟိ၊ လေးပါးသောပစ္စည်းတို့ဖြင့်။ အကိလမန္တော၊ မပင်ပန်းမညှိုး
နွမ်းကြဘဲလျက်။ ဗုဒ္ဓဝစနံ မြတ်ဘုရား၏တရားစကားကို။ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ယူ
လေ့ကျက်။ မပျက်မကွက် ဆောင်ရွက်ကြ၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ဝါ၊
ရဟန်းတို့ဆောင်ရွက်အပ်၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်အပ်သောတရားကို။ ကရိဿတိ
ပြုကြလတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ မမ၊ ငါတရား ကိုယ်တော်မြတ် ကြီး၏။

သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်။ ပဉ္စဝဿ သဟယာနိ၊ အနှစ် ငါးထောင်တို့
ကာလပတ်လုံး။ ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့။ ။

ကသင်္ခိန္ဒုဒိပြုခြင်းအကြောင်း။

အောက်တွင်တော်ပြန်သည့်အတိုင်း၊ အားလုံးသော ဒါနတို့သက် လွန်စွာမှ
မွန်မြတ်သော ကထိန်သင်္ခိန္ဒုဒိရုံဒါနိ ရခြင်းအကြောင်းရင်းမှာ၊ သုံးလူတ
မြတ်တရားသည် တဝါရ အပြီး၊ ဥရုဝေဠုဒတာကြီးသို့ကြွသွားရာဝယ်လမ်းခရီး
အကြား ကပ္ပိသတောအုပ်၌ ခေတ္တမျှသီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ ကောသလမင်း
ကြီး၏သားများ ဖြစ်ကြကုန်သော ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိညီနောင် သုံးကျိပ်တို့သည်၊ ကပ္ပိသ
တောအုပ်၌၊ ကာဂုဏ်မအာဇံခံစား၍ပျော် နေကြရာတွင်၊ ညီအငယ်၏အငြိုး
မသားထွက်ပြေးသည်ကို၊ လိုက်လံရှာဖွေကြလေလျှင်၊ သုံးခွင်သောက၊ အတုထ
အား ထွေကြသဖြင့်၊ အားမြတ်စွာ၊ စောသတ္ထာကာ၊ သင်္ဘောတယ်သို့၊ သွားကြ
မည်နည်းဟု၊ မေးတော်မူလေ၏။ အပျော်မသား ထွက်ပြေးသည်ကို၊ ရှာဖွေကြ
ပုံကြောင့်လျှောက်တောင်းသောအခါ၊ မသားကိုရှာဖွေသည်ထက်၊ သင်တို့၏ကိုယ်
ကို ရှာဖွေပါမူကား၊ ပိုမို၍မကောင်းပါလားဟု၊ အမိန့်တော်ရှိလေလျှင်၊ အလွန်ပင်
အသားပါသော တရားစကားဖြစ်သဖြင့်၊ ဆက်ထက်၍ ဟောကြားတော်မူပါ
တရားဟု၊ လျှောက်ကြားကြလေသော်။ ။

မာယာစေသာ မရိမိဝ၊ သောကောရောဂေါ ဥပဒ္ဒဝေါ။
ခရာစ ဗန္ဓနာစေသာ၊ သော နရေသု နရောဓမ္မာ။ ။

ဟူ၍အဘာတရား ဟောကြားတော်မူပေ၏။ ။

သော၊ ဤမိန်းမတို့မည်သည်ကား။ မာယာစ၊ သူ့မျက်စိအား ထည့်စားတတ်
သော မျက်ထည့်ဆရာနှင့်လည်း တူပါပေ၏။ မရိမိဝ၊ သားတကာကို၊ အာသာ
ငတ်ငတ်၊ ရေဟုမှတ်လျက်၊ ထည့်စားတတ်သောတံလျှပ်နှင့်လည်း တူပါပေ၏။
သောကောစ၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး၊ ဒုက္ခမအေးအေးလည်း၊ ဖြစ်စေတတ်ပါပေ၏။
ရောဂေါစ၊ ကိုးဆုံးခြောက်ဖြာ၊ ဘေးရောဂါတို့စွဲကင်ရာအကြောင်းလည်း ဖြစ်ပါ
ပေ၏။ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ မင်း-ခိုးသူသည်တို့နှိပ်နှိပ်ရာလည်းဖြစ်ပါပေ၏။ ခရာစ၊ ကြမ်း
ထမ်းခက်ထန်၊ စောင်မန်ညှိုးထား၊ ပျက်ပြားစေတတ်သောအကြောင်းလည်း ဖြစ်
ပါပေ၏။ ဗန္ဓနာစ၊ ကွန်အုပ်သောဌက်၊ မြို့ချက်ဝင်ငါး၊ ပိုက်မိသားကဲ့သို့၊ မထွက်
သွားနိုင်အောင်၊ ဖွဲ့စီးချည်နှောင်တတ်ပါပေ၏။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။
တေဇ္ဇတ္ထံ၊ ဤမိန်းမကို။ ပဋိသေဝတိ၊ ဖြစ်၏။ သောနရော၊ ထိုသူသည်။ နရေသု၊
လူအပေါင်းတို့တွင်၊ နရောဓမ္မာ၊ လူယုတ်ကည်း။ ။

ထိုဒေသနာကို ဟောလိုက်သည့်အဆုံး၌၊ အငယ်ဆုံး-သောတာပန်၊ အကြီးဆုံး-အနာဂါမ်ဖြစ်ကြကုန်၍၊ ဖော်ဘိက္ခုရဟန်း၊ ညည်းဖြ်ကြလေကုန်၏။ ထို ၃-ကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်၊ သာဝဏ္ဏိပြည်ကြီး၏၊ အနောက်မျက်နှာ၊ ပါဝေယျကတိုင်း၌၊ သီလင်းသုံးနေတော်မူကြလေသော်၊ ဝါဆိုကာနီး၊ သဗ္ဗညုမြတ်ဘုရားကြီးအားအဖူး ၃-မြင်သာကြလေလျှင်၊ ငမ်းခရီးကကြမ်းလှသဖြင့်၊ လွန်စွာမှောင်ပန်းလှသောကြောင့်၊ သာဝဏ္ဏိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ဆွေကျောင်းသို့၊ မရောက်နိုင်တော့ဘဲ၊ ငမ်းခရီးအကြား၊ ဝိသာခါတို့နေရာ၊ သာကတပြည်မှာ၊ ဝါဆိုတော်မူရှာလေ၏။ ထိုဝါမှထ၍၊ ဘုရားအထံသို့၊ ကြွကြွသာအခါ၊ ဝါဆိုဝရိုက်ရုတင်ဆောင်၊ ရဟန်းများ ဖြစ်၍ ချင်း၊ ရွှံ့နွံများကထည်း ညည်းသောကြောင့်၊ မရွှင်ညှိုးနွမ်းပင်းပန်းကြီးစွာနှင့်၊ မြတ်ဘုရားထံတော်သို့၊ ရောက်ကြလေလျှင်၊ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖြစ်အင်ကို၊ လွန်စွာပင်သနားလှသောကြောင့်၊ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အကြောင်းထား၍၊ ဘော်ပြပါ-ကထိန်လျာသင်္ကန်းကို၊ ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါတယ်။ ထိုကထိန်လျာသင်္ကန်း၊ လှူဒါန်းရသောဒါနသည်၊ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ၊ ရွှေ၊ ငွေရတနာ၊ အဖြာဖြာတို့နှင့်တကွ၊ စရပ်-တန်ဆောင်း၊ ဂူ-ကျောင်း-ဘုရား၊ အစားစားတို့ကို၊ များပြားစွာ လှူဒါန်းရသည်ထက်၊ ပိုမို၍မြတ်စွာကြောင်း ဘော်ပြပါ-ဂါထာပါဠိတို့ဖြင့်၊ သိရှိကြကုန်ရာသည်။ ။

၁။ ။ ယာဝ အကနိဋ္ဌာဒေဝါ၊ သုဝဏ္ဏံ ရဇတံ ဗဟံ။
 နာနာရတနရာသိံ၊ ဒေသံဃာဿ သဗ္ဗဒါ။
 ဧက ကထိန် ဒါနဿ၊ ကလံ နုဋ္ဌတိ သောဇ္ဇသိံ။ ။

အနက်။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ သံသရာဘေး၊ လားမည့်ရေးကို၊ မြော်တွေးကြောက်ကြကုန်သော သင်္ဂတရားနာ ပရိသတ်အပေါင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခဲသိမ်း။ သံဃာဿ၊ သံဃာဘော်များအား၊ ယာဝအကနိဋ္ဌာဒေဝါ၊ အကနိဋ္ဌာတို့တိုင်အောင်။ ဗဟံ၊ များစွာကုန်သော။ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေကို၎င်း၊ ရဇတံ၊ ငွေကို၎င်း။ နာနာရတနရာသိံ၊ အထူးထူးသော ရတနာအရကို၎င်း၊ ဒေဝေလှူဒါန်းပူဇော်ငြားအံ့။ ထိုပူပြည်မှ၊ အကနိဋ္ဌာတို့တိုင်အောင်၊ များစွာသော၊ ရွှေ-ငွေရတနာ အဖြာဖြာတို့ကိုပုံ၍ လှူဒါန်းရသောအလှူသည်၊ ဧက-ကထိန်ဒါနဿ၊ ကကြိမ်တခါ ကထိန်လျာသင်္ကန်း လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်း၏။ ဗလံ၊ အကျိုကို၊ သောဇ္ဇသိံ၊ ၂၂၆-စိတ်-စိတ်၍၊ ကလံ တစိတ်ကိုမျှ၊ နုဋ္ဌတိ၊ မခွဲနိုင်ပေ။ ။

၂။ ။ သတံဟတ္ထိ သတံအဿ၊ သတံအဿ တရိရထာ။
 သတံကညာ သဟသံ၊ နိအာမုတ္တ မဏိကုဏ္ဍဿ။
 ဧက-ကထိန်ဒါနဿ၊ ကလံ နုဋ္ဌတိ သောဇ္ဇသိံ။ ။

အနက်။ ။ နိဗ္ဗာန်၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ သတံဟတ္ထိသဟာသဝါနိ၊ ဆင်းအ
 သိန်းတို့ကို၎င်း၊ သတံအဿသဟာသာနိ၊ မြင်းအသိန်းတို့ကို၎င်း၊ သတံအဿ
 တရိရထာသဟာသာနိ၊ အဿတိုရ်မြင်းကသော ရထားအသိန်းတို့ကို၎င်း၊
 အာမုတ္တမဏိကုဗ္ဗလာ၊ ပတ္တမြားနု နှင်းဝတ်ဆင်ကုန်သော၊ သတံကညာ
 သဟာသာနိ၊ သဘူသွီးအသိန်းတို့ကို၎င်း၊ လဘော၊ ရငြားအံ့။ တံ၊ ထိုနေ့တိုင်းနေ့
 တိုင်း၊ ဆင်အသိန်း၊ မြင်းအသိန်း၊ ရထားအသိန်း၊ သတို့သွီးအသိန်းတို့ကို ရခြင်း
 သည်။ ဧက-ကထိနဒါနဿ ဧ၊ ဖလံကို သောဇ္ဇသိ၊ ။ ကလံ၊ မျှ၊ နုဗ္ဗတိ၊ နိုင်။ ။

၃။ ။ ယတ္ထကေစ ပရိက္ခာရေဒေ သံဃာဿ သဗ္ဗဒါ။
 ဧကကထိနဒါနဿ၊ ကလံနုဗ္ဗတိ သောဇ္ဇသိ။ ။

အနက်။ ။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သံဃာဿ၊ သံဃာတော်မြတ်အား၊ ယတ္ထ
 ကေ၊ အကြင်မျှ၊ စောက်ကုန်သော၊ ပရိက္ခာရေ၊ ကထိနသင်္ကန်းမှ တပါးကုန်
 သောပရိက္ခရာတို့ကိုလည်း၊ ဒေ၊ လှူဒါန်း ပူဇော်ငြားအံ့။ တံ၊ ထိုပရိက္ခရာ အလှူ
 သည်။ ဧကကထိနဒါနဿ၊ ဧ၊ ဖလံကို သောဇ္ဇသိ၊ ။ ကလံ၊ မျှ၊ နုဗ္ဗတိ၊ နိုင်။ ။

၄။ ။ ဧကရာသိတံသဟာဿ၊ ကာရာပေတွာနု ဝိဟာရေ။
 ပလ္လကေရတနမယော၊ ဒေသံဃာဿ သဗ္ဗဒါ။ ။
 တံ တံ ဒါနံ မဟပ္ပလံ၊ ဝိပုလံ သုခ ဒါယကံ။
 ဧကကထိနဒါနဿ၊ ကလံနုဗ္ဗတိ သောဇ္ဇသိ။ ။

အနက်။ ။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သံဃာဿ၊ အား စတုရာသီဘိသဟာဿ၊
 ရှစ်သောင်း၊ လေးထောင်ကုန်သော၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတို့ကို၎င်း၊ ရတနမယော၊
 ရတန ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ပလ္လကေ၊ ညောင် စာင်းအင်းပျဉ် ပလ္လင်တို့ကို၎င်း၊
 ကာရာပေတွာ၊ ဆောက်လုပ်ပြုပြင်စီရင်စေ၍၊ ဒေ၊ အံ့။ တံတံဒါနံ၊ ထိုထိုသို့သော
 အလှူသည်။ ဝိပုလံ၊ ပြန်ပေးသည်။ သုခဒါယကံ၊ ချမ်းသာကို ပေးတတ်သည်။
 သတိသန္တပိ၊ ရှိသည် ဖြစ်ငြားသော်လည်း။ ဧကကထိနဒါနဿ၊ ဧ၊ ဖလံကို၊
 သောဇ္ဇသိ၊ ။ ကလံ၊ မျှ၊ နုဗ္ဗတိ၊ နိုင်။ ။

၅။ ။ သုဝဏ္ဏမယပါသာဒံ၊ ရတနာဝိတ္တံ ကတွာ။
 ဥဒ္ဓံယာဝ အကနိဋ္ဌာ၊ ဒေသံဃာဿ သဗ္ဗဒါ။ ။
 တံပဒါနံ မဟပ္ပလံ၊ ဥဋ္ဌာရံ သုခကာရဏံ။
 ဧကကထိနဒါနဿ၊ ကလံနုဗ္ဗတိ သောဇ္ဇသိ။ ။

အနက်။ ။ သဗ္ဗဒါ၊ သိမ်း၊ သံဃာဿ၊ အား၊ ဥဒ္ဓံယာဝအကနိဋ္ဌာ၊ အထက်
 အကနိဋ္ဌပြဟော့တုံတိုင်အောင်။ ရတနာဝိတ္တံ၊ ရတနာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော။
 သုဝဏ္ဏမယပါသာဒံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ပြာသာဒ်ကို။ ဒေ၊ အံ့။ တံပဒါနံ၊ ထိုဒါန
 သည်လည်း။ မဟပ္ပလံ၊ များသောအကျိုးရှိသည်။ ဥဋ္ဌာရံ၊ ပြန်ပြောစွာသော။ သုခ

ကာရဏံ၊ သုခံ၊ သာခြင်း၏ အကြောင်းသုခံ။ သတိသန္တတိ၊ ဂရိသည့်ဖြစ်ငြားသော်
ထည်း၊ ကေကထိနဒါနဿ၊ ဇာ၊ ဖလံ၊ ကို၊ သောဠသိ၊ ဤ၊ ကလံ၊ မျှ၊ နုတ္တတိ နိုင်။ ။

၆။ ။ ယသ္မာ စာပတ္တိံ နာသေတိ၊ ဘိက္ခုနံ ကထိနဒါနံ၊
တသ္မာ တံ သဗ္ဗဒါနနဟိ၊ အတိဒါနံ ဝတ္တံ မယာ။ ။
တသ္မာဟိ ပဏ္ဍိတော ပေါသော၊ သမ္ပဿံ သုခမတ္တနော။
သမ္ပတေ ကထိနခေတ္တေ ဒေဒ သံဃဿ ကထိနံ။ ။

အနက်။ ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ကထိနဒါနံ၊
ကထိနအလှူသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရှေးနန်းတို့အား။ အာပတ္တိံ၊ ငါးပါးသော အကြောင်း
ဖြင့်အာပတ်သင့်ခြင်းကို နာသေတိ ဖျောက်တတ်၏။ ဝါ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ တသ္မာ၊
ထို့ကြောင့်။ တံ ထိုကထိနံ သင်္ကန်း၊ လှူကို၊ သဗ္ဗဒါနနဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော အလှူတို့
ထက်။ အတိဒါနံ လွန်သောဒါန- သူးသောဒါနဟူ၍။ မယံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝတ္တံ၊
ဟောတော်မူ၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဝေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာ
အမြော်အမြင် အဆင်ပြေနှင့်ပြည့်စုံသောပညာရှိသည်။ အတ္တနော၊ ဒိဒိ၏။ သုခံ၊
ကောင်းကျိုးသုခံသာ ဟို။ သမ္ပဿံ သမ္ပဿန္တော၊ ကောင်းစွာရှုသော။ ပေါသော၊
သက္ကဝါသည်။ သမ္ပတေ၊ ဘုရားသခင်၊ သံရွှင်မြှောက်တော်၊ ပညတ်တော်မူအပ်
သော။ ကထိနခေတ္တေ၊ ကထိနခေတ်၌။ သံဃဿ၊ အား။ ကထိနံ၊ ကထိနသင်္ကန်း
ကို၊ ဒေဒေ၊ လှူဒါန်းပူဇော်ရာ၏။ ။

နိဂုံးချုပ်။

ယခုဟောတော်ပြုသော တရားခမ္မအဝဝတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓဘာသာလူမျိုးပီပီ၊ တထဝ်
ကျယ်ကြည် နှစ်သက်ကြကုန်လျက်၊ ယခုလိုဒုလ္လဘကြိုကြရသည့်အခါမှာ၊ ဆိုဒါန
မျိုးကိုသည်း နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း၊ မပျက်မကွက်ရအောင်၊ ကြိုးစားအားထုတ်ကြခြင်း၊
အခြားအခြားသောဒါန- သီလ ဘာဝနာတို့ ကိုသည်း၊ မိမိတို့ စွမ်းအား ရှိသမျှ၊
သံသရာအကျိုးကိုမြှော်ကိုးကြပါ၍ ကြိုးကြိုးစားစားအားထုတ်တော်မူကြစေလို
ကြောင်း၊ တိုက်တွန် လိုက်ရပေသတည်း။ ။

ထိုသို့သော ကိစ္ဆာ ကဒေသနာတော် မြတ်ကို နာခံမှတ်သားရခြင်း၊ ခမ္မအဝန
ကုသိုလ်ကံစေတနာ အင်္ဂါ ဗျူဟာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သီလတော်မြတ်ကို၊
ခံယူဆောက်တည် ရခြင်း၊ သီလကုသိုလ်ကံ စေတနာ။ ကထိနသင်္ကန်းမှပ၍၊
ဒါနဝတ္ထု၊ အရတို့ကို၊ လှူဒါန်းရခြင်း ဒါနကုသိုလ်ကံစေတနာ။ ထိုထိုသို့သော
ကုသိုလ်ကောင်းမှုကံစေတနာ၊ အတန်တန်တို့ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာန်သို့မရောက်ရသေး
သမျှ၊ သံသရာဘဝ၌၊ ကျင်လည်ရသည့်အခါမှာ၊ ယထာဘူတဉာဏ်၊ ကမ္မ
သကတဉာဏ်၊ အမြဲရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ လူမျိုးကောင်း သားသမီးအစစ်၊ အမှန်

ဖြစ်ကြ၍၊ အပါယ် ၄-ပါး၊ ကပ် ၃-ပါး၊ ရပ်ပြစ် ၈-ပါး၊ ရန်သူမျိုး ၅-ပါး၊ ဝိပတ္တိ
 တရား ၄-ပါး၊ ဗျသံနုတရား ၅-ပါး၊ ဂ-ပိးသောအပြစ်၊ ၁၀-ပါးသောဒဏ်၊
 ၁၆-ပါးသော ဥပဒ္ဒတေ၊ ၂၅-ပါးသော ဘေး၊ ၃၂-ပါးသော ကံကြမ္မာ၊ ၉၆-ဖြာ
 သောရောဂါဝေဒနာ၊ အပေါင်းတို့မှာ အခါခပ်သိမ်း၊ ကင်းလွတ်ငြိမ်းလျက်၊ သမ္ပတ္တိ
 ၄-ပါး၊ စက် ၄-ပါးတို့နှင့်၊ အမြဲနိစ္စ၊ တွေ့ကြုံရ၍၊ ဘယ်အတတ်ပညာ၊ ဘယ်ဥစ္စာ
 မျိုးမဆို၊ မသိ၊ မရှိ၊ ဟူသောစကားကို၊ တရံတခါမျှ၊ မတွေ့ကြုံ မကြားရခြင်း။
 သူတော်ကောင်းဥစ္စာ၊ ၇-ဖြာတို့နှင့်၊ အမြဲမကွာ၊ တွေ့ကြုံခြင်း။ မိမိတို့အလို
 ရှိအပ်၊ ကြံစည်အပ်၊ တောင့်တအပ်သော၊ ကိစ္စအဝဝ တို့သည်၊ မဆိုင်းမတွ၊
 တခင်တခြင်း ပြည့်စုံရ၍၊ ဇာတိ-စသောဒုက္ခ၊ ဘေးဒဏ်ရန်မာန်ခပ်သိမ်းတို့ ငြိမ်း
 ရာ၊ အသစ်တခတ်၊ နိဗ္ဗာန်အာရုံပြည်မြတ်သို့၊ ယနေ့ယခု၊ ပြုစုရသော၊ ကုသိုလ်
 ကောင်းမှု၊ အရုဒ္ဓ တို့ကြောင့်၊ ဆောလျင်စွာ ရောက်ရ ပါလိုကုန်သော ဟူ၍၊
 ဆုတောင်းကြကုန်။ ။

ဣဒံ မေ ပုညံ အာသဝက္ခယဿ ပကတိသာဝက ညာဏဿ ပစ္စယော
 ဟောသု။ ။ ဆရာတော် ဦးဣန္ဒကရေးသော၊ ကထိန်တရားပြီး၏။

ဆရာတော်ဦးဣန္ဒကရေး-သီလတရားစာ။

ဟန္တ ဟန္တံ ဒမေသာမိ၊ မဟာစောရ တမောရထ။
 ယံ တံ အမ္ပဝေသေန၊ စိရံ ဥပ္ပထ မာနယိ။ ။

လယံတိ လိခိတ ဂါထာ။

တမောရထ၊ ကာမဂုဏ်သိုက်၊ တောအရိက်ဝယ် နှစ်ချိုက်မြူးထူး၊ အပျော်
 ကြူးထသော။ မဟာစောရ၊ လူ့ထံ-နတ်ရွာ၊ ဗြဟ္မာတရား၊ အတွင်ဆိုးသည့်၊ သူနိုး
 ဗိုလ်ကြီး၊ သုံးဘုံမီး။ ယံ တံ၊ အကြင် နင်စိတ်သည်။ အမ္ပဝေသေန၊ ငါမဟုတ်ဘဲ၊
 ငါ့နဲ့ငါ့ရောင် တူစွာဆောင်သဖြင့်။ စိရံ၊ အနုမတဂ္ဂါ၊ သံသရာမှာ၊ ကြာမြင့်စွာ
 သော၊ ကားလပတ်လုံး။ ဥပ္ပထံ၊ ဘဝသုံးပါး၊ ခရီးမှားသို့။ အာနယိ၊ သွေးဆောင်
 ခဲ့ဘူးလှလေပြီ တံ၊ ထိုနင်စိတ်ကို အဟံ၊ ငါသည်။ ဟန္တ၊ ယခု။ ဒမေသာမိ၊ တံတိုင်း
 သီလ၊ အတ္တတ္တ ထောင်၊ နှောင်ကြီး သတိ၊ ဝီရိယ ကြိမ်ချက်၊ အားကုန် နှစ်ချို
 ရက်ရက်စက်စက်ကြီး၊ ဆုံးမပေဘေ့အံ့သတည်း။ ။

၎င်းပါဠိ အဓိပ္ပါယ် ကတော့၊ အရိယာ အပေါင်း၊ သူတော်ကောင်း တို့သည်၊
 လွန်စွာ မှ-မုန်းထွ-ရှံထွ၊ အော့နှလုံး နာကြ၍၊ မချစ် မကြိုက်၊ ဘိုးမထိုက်သော၊
 မြက်အမှိုက် နဲ့တူတဲ့၊ ကာမဂုဏ် တေးရိက်ကြီးကို၊ အမြင်မျက်စိ၊ အသိအလိမ္မာ၊
 မရှိကြသော၊ အန္တဗာလ၊ ပုထုဇဉ်ဟူသမျှတို့က၊ နှစ်ချိုက်သာယာ၊ ပျော်ရွှင်

စွာနှင့်၊ အမြဲတစေ၊ တည်နေလိုကြပေ၏။ ဥပမာ-မြေတို့သည်သင်မှာ၊ တောရှင်း
 ရာ-တောလင်းရာ-ဌာနများ၌၊ ဘယ်အခါမျှ၊ နေလိုသောဆန္ဒ၊ မရှိကြဘဲ၊ လွန်စွာမှ
 ရှုပ်ထွေး ပွေလီ လှသော၊ ချုပ်ငြိတ်ပေါင်းတို့မှာသာ၊ ခိုးအောင်း၍ နေလိုသကဲ့သို့၊
 ပုထုဇဉ်သတ္တဝါရိုက်တို့၏၊ ဗိတ်ဆန္ဒမှာလည်း၊ လွန်စွာမှ ဒုက္ခထူပြော၊ ကာမဂုဏ်
 တည်းဟူမသာ တောမှာသာ၊ ပျော်ပါးစွာ နေလိုကြပေ၏။ ဝါ၊ ရှစ်-လ-ရက် နေ၊
 န-ရီ ဗိဇနာ-စက္ကန့်၊ မပြတ်မလပ်၊ ဒေဝစပ်ညှဉ်းဆဲနေတဲ့၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူ
 သော၊ တောထဲမှာသာ အဖော်များစွာနှင့်၊ ပျော်ပါးစွာ နေလိုကြတယ်။

တနည်း ဆိုသော်။ ။ ထောကမှာ- လွန်စွာမှ ကြမ်းထမ်း ရမ်းကားလှ
 ရှိသော၊ အမုန်ယစ်သည့် ဆင်ကြီးကို၊ အရက်ကိုးမောင်း ထပ်ထောင်း၍ ဘုံကံပြန်
 ပါကာ၊ အနည်းငယ်မျှ၊ ဆောက်တည်ရာမရနိုင်ဘဲ၊ ကြမ်းသထက်ကြမ်း၊ ရမ်းသ
 ထက်ရမ်း၍၊ စည်းမဲ့ ကမ်းမဲ့ သောင်းကြမ်းလျက်၊ သူဘာပါး၏၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ၊
 အဖြာဖြာတို့ကို၊ အရမ်းမဲ့ ဖျက်ဆီး လလျှင်၊ ၎င်းရဲ့အရှင်သခင်မှာ၊ ၎င်းဆင်ကြမ်း
 ကြီးအတွက်၊ ကျေးဇူး မခံစားရမည့် အပြင်၊ လျှော်လို့ တောင်မှာ ဆုံးနိုင်စရာ
 အကြောင်းမမြင်ဘော့ပေ။

ထိုဥပမာနှင့်တူစွာ၊ အန္ဓဗာလ၊ ပုထုဇဉ်မှန်သမျှတို့သည်လည်း၊ ၃၁ ဘုံတ
 လွှားမှာ၊ ဘယ်သူ့ကိုမျှ ဆရာမထားလိုဘဲ၊ ဘယ်သူ့ကိုမျှ ဗိုလ်မထားလိုဘဲ၊
 ယင်တိုင်းမြင်တိုင်း ရမ်းကားလာသည်မှာ၊ သံသရာ လဆန်းဘရက်နေ့ကစ၍၊
 ယခုအချိန်ထိပေပေါ့၊ ၎င်းပိတ် တည်းဟူသော သတ္တဝါကြမ်း၊ ရမ်းကားသည့်
 အတွက်၊ ၁၀၀ ၃ ပါးတုံတလွှားမှာ၊ ဖန်ခါခါကျင်ထည်ခဲရ၍၊ မရေမတွက်နိုင်တဲ့
 ဒုက္ခများစွာနှင့်၊ တွေ့ကြုံခဲ့ရခြင်း။ မိမိရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ အလျှော်တွေပေးခဲ့ရသည်
 ကိုလည်း၊ တို့ဘကာ တကာမတွေ့သိဘို့တော်ထောက်ကြပေပြီ။

ဒါကြောင့်-ယခုလိုရင်ပြစ် ၈-ပါးမှလွတ်မြောက်၍၊ နဝမခေတ်သို့၊ ရောက်
 ထာတဲ့အခါကြီးမှာ၊ နက်နက်နဲ့နဲ့ကြီး ဆင်ခြင်တွေးဘော ကြပျက်၊ ဆင်ကြမ်း
 ကြီးနဲ့တူတဲ့ပိတ်ကို၊ ခြံနဲ့တူတဲ့သီလ၊ ဘင်တိုင်းနဲ့တူတဲ့သီလ၊ ထောင်ချောက်နဲ့
 တူတဲ့သီလ၊ အတွင်းမှာထား၍၊ ကြီးနှင့်တူတဲ့ သတိနှင့်ချည်း၊ ဝိသီယတည်းဟူသော
 ကြိမ်လုံးဖြင့်၊ နေ့စဉ်ရက်ဆက်၊ ရိုက်နှက်ဆုံးမပါကာ၊ ယဉ်ကျေးခြင်းသို့ရော့ ကြ
 မှာပေါ့။ ထောကရဲ့ဥပမာ တနည်းမှာတော့၊ ဆင်ကြမ်း မြင်ကြမ်း-နွားကြမ်း
 တို့သည်၊ သခင်ရဲ့ကျေးဇူးဥပကာရကို၊ ဘယ်သောအခါမျှ၊ မဆောင်ရွက်နိုင်ဘဲ၊
 ၎င်းသတ္တဝါကြမ်းတို့၏ အရှင်သခင်မှာ၊ ၎င်းတို့ရဲ့အတွက်၊ ဗိတ်ပင်ပန်း-ကိုယ်
 ပင်ပန်း၊ ကြေးငွေများပါ ကုန်ခန်းရ သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ-လွန်စွာမှ ကြမ်းထမ်း
 လှသောပိတ်သည်၊ ၃၁ ဘုံတလွှားမှာ၊ သူထင်တိုင်းရမ်းကားပါကာ၊ ခန္ဓာကိုယ်

တည်းဟူသောအရှင်သခင်မှာ၊ အကျိုမဲ့ ပျက်ပြား၍၊ ကြီးမားများပြားသော ဒုက္ခနှင့်၊ တွေ့ကြုံရမည့်ကား၊ မုချမလွဲပေတည်း။ ။

ယဉ်ကျေးသိမ္မာသော၊ နွား ကျွဲ-ဆင်-မြင်း-တို့၏ အရှင်သခင်မှာ၊ ၎င်းတို့ရဲ့ အတွက်၊ ဂုဏ်ပါဝါတွေ တက်ရမည့်အပြင်၊ ၎င်းသတ္တဝါတို့အတွက်၊ ကျေးဇူး ဥပကာရလည်း များစွာပင်ခံစားရမြဲဓမ္မတာပေတည်း။

မြန်မာမင်းတို့၏ ရာဇဝင်၊ ပြန်ကြည့်ပြန်တော့လည်း၊ ထိုယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ သော၊ ဆင်များ မြင်းများအတွက်၊ ဂုဏ်ပါဝါတက်ရခြင်း။ ဝါ၊ ဆင်ဖြူတော်အရှင် ဖြစ်မှ၊ ဂုဏ်ပါဝါ ရှိခြင်း အကြောင်းရင်းတို့ကို၊ လူတိုင်းပင် အသိဖြစ်ကြပါတယ်။ ရှေးဖြစ်ဟောင်း ဝတ္ထုကြောင်း ကတော့။ ။ ငါတို့ဘုရားလောင်း၊ နန္ဒိဝိသုလ နွားမင်းကြီးရဲ့၊ အရှင်သခင်၊ ပုဏ္ဏားကြီးမှာ၊ ဂုဏ်ပါဝါတွေတိုးပွါ၍၊ ကျေးဇူး ဥပကာရများပြားကြောင်း၊ ပါစိတ်၊ ဝိဇ္ဇာတော်၌လာရှိ၏။ ။ ၎င်းပြင်။ ။ (ဝိတ္တံ ဒမေထ မေခာဝီ၊ ဝိတ္တံ ဒန္တံ သုခံ ဝဟံ)။ ဟူ၍-ဓမ္မပဒ ပါဠိတော်၌၊ အဘဘုရား၊ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပေ၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ငါ၏ချစ်သား ချစ်သမီးအပေါင်းတို့၊ ဝိတ္တံ၊ နွားကြမ်း-ဆင်ကြမ်း- ဥပမာ၊ လွန်စွာဖြင့်ထန်ပါသော၊ စိတ်ဆိုး-စိတ်ကြမ်း-စိတ်သရမ်းကို။ ဒမေထ၊ တရားနှင့်နိုင်အောင်ဆုံးမကုန်ရာ၏။ ဒန္တံ၊ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့နူးညံ့သော။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်း။ သုခံ၊ ပဏ္ဍိတုန် ချမ်းသာ၊ သံသရာ ချမ်းသာ၊ အဖြေဖြာကို။ ဝဟံ၊ ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ ဟောတိ၊ မှန်စွာမသွေဖြစ်ပါပေ၏။ ။

သီလဇေတိက ကြီးမားသော နွားနှင့် တူခြင်း။

လောကမှာ-နဖါးကြိုး၊ လည်ပင်းကြိုးမရှိသော နွားများသည်၊ သခင်၏လုပ်ငန်း ကိုမဆောင်ရွမ်းနိုင်ဘဲ၊ သူထင်တိုင်း-မ်းကားစွာ၊ သွားလာနေသကဲ့သို့၊ အားလုံး သော ရဟန်းရှင် လူတို့ အတို့မှာလည်း၊ အထိမ်း အသိမ်း၊ အစောင့် အရှောက်၊ အချည် အနှောင်နှင့်တူတဲ့၊ သီလ တည်းဟူသော ကြိုးမရှိပါက၊ အလွန် ဒုသိလ၊ လူ့ အန္တလူ့ ဗာထ၊ လူ့ သစ်ခေါင်းလူ ဗူးတောင်း၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း၊ ကောင်း ကောင်းကြီး မှတ်သားထားကြရမယ်။ သပြိုင်က ကျမ်းပြုဆရာ၊ ရှင်အနုရုဒ္ဓါက လည်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါးတို့တွင်၊ သီလဝိသုဒ္ဓိကို၊ ရှေးဦးစွာထား၍ ရေးသားခဲ့ခြင်း။ သမထ-ဝိပဿနာ၊ ပွားများရာ၌လည်း၊ သီလမရှိပါက၊ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ၊ မပြီး မြောက်နိုင်ခြင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ သျှင်မဟာဗုဒ္ဓဇောသကလည်း၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၊ ကျမ်းဦးအစမှာ။

သီလေ ပတိဋ္ဌာယ နရော၊ သပညော-စသော ဂါထာကို၊ ရှေးဦးစွာရေးခဲ့ပေ၏။

ထိုသီလတို့၏အလုံးစုံကို၊ နှစ်သီလကဏ္ဍကုင်ကြသင့်လေ။ ထို့ကြောင့် လိုခင်း အချုပ်ကတော့ အားလုံးသော ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူတို့အဘို့မှာ၊ သီလသည် သာလျှင်၊ အရင်းခံပခာနုဖြစ်၍၊ ဒါနုပြုအုံးတော့-သီလရှိပါမှ၊ ဘာပနာပွားများအုံးတော့- သီလရှိပါမှ၊ အလှူငေး- အလှူခံ ကြည့်အုံးတော့၊ သီလရှိပါမှ၊ လွန်စွာမှ အလုံး ကြီးမြတ်ကြောင်း၊ အကျိရနတ်သား၊ ဣန္ဒကနတ်သားတို့ ဝတ္ထု၊ ကြည့်သော အားဖြင့်၊ ထင်ရှားစွာသိနိုင်ပေ၏။ အကျိရနတ် ဗားသည်၊ သာသနာပအခါ၊ သရဏဂုံသီလ မရှိသော၊ လူများစွာဘို့ကို၊ ဓမ္မုဒိပ် ကွန်းလုံးမျှ ထမင်းခဲချ ချောင်းစီး လှူရပါသော်လည်း၊ ဣန္ဒကနတ်သားမှာ၊ သျှင်အံနုဒ္ဓါ မထေရ်အား၊ ဆွမ်းတထင်စားမျှ၊ လှူဒါန်း ရသလောက်၊ အကျိုး မကြီးမြတ်ဘဲ၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင် အောင်၊ လွန်စွာမှ ကွဲ-ခြားကြောင်း၊ အဘဘုရား၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှာ၊ ဟောကြားတော်မူပေ၏။

သီလရှိမှု၊ မရှိမှုဆိုတာ၊ ဘယ်ကလေးက ကွဲခြားတယ်ဆိုတာ၊ ကျမ်းဂန် အရာ၊ အနည်းငယ် ပြေးလိုက်ရအုံးမယ်၊ သီလမရှိသူ နှစ်ပစ္စည်းကို၊ ခိုးယူခြင်း- ဖျက်ဆီးခြင်း၊ သီလမရှိသူအား၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲ သတ်ဖြတ် ခြင်းသည်၊ အပ္ပ သာဝဇ္ဇဖြစ်၍၊ သီလရှိသူ၏ပစ္စည်းကို၊ ခိုးယူခြင်း-ဖျက်ဆီးခြင်း၊ သီလရှိသူအား၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲ၊ သတ်ဖြတ် ခြင်းသည်၊ မဟာသာဝဇ္ဇ ဖြစ်၍၊ ကြီးစွာသော အပြစ်ရှိ၏။

ဝတ္ထုအလာ၊ မှတ်စရာမှာတော့၊ ဇေဋ္ဌာရဇကျား ၁၆-ပြည်ထောင် ဟို၊ ဟိုက် ခိုက်ဖျက်ဆီးသော၊ ဒုဋ္ဌဂါမဏိတို့အဘို့၊ လွန်စွာမှ ထင်ရှား လှပါတယ်။ သီလ ရှိသောသူတို့ အဘို့မှာတော့၊ ရဟန်းတမ်း သပိတ်ဒုဂ္ဂါသော ဆွမ်းကို ကျိုး က ကောင် ထို၍စားသဖြင့်၊ ဆွမ်းလုံးနှင့်အမျှ၊ အပီဗိတွင် ကျက်ရသည့် အပြင်၊ ကဿပဘုရား ထက်ထက်တော်ကစ၍၊ တို့ရှင်ဂါတမခြွတ်ဘုရား၊ ထက်ထက် တော်အထိ၊ ကျိုးပြိတ္တာကြီးဖြစ်နေရကြောင်း၊ ပါရာဒိ ဘဏ် ဝဋ္ဋတော်မှာ၊ ထင်ရှား စွာထာရှင်၏ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီမများ ဖျက်ဆီးကာ၊ ရဟန်းတော် များ သတ်ဖြတ်ကာ၊ အပီဗိ ငရဲသို့ ဂရုဘကံ အနေနှင့် မလုံစတမ်းသူရောက်ခြင်း၊ အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်၊ သီလရှိသောပျောက်မင်း၊ ဘုရားအလေ့ကို၊ ပုဏ္ဏားချက်၊ ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်သည့် အတွက်၊ မဟာပထဝီ မြေကြီး ကွဲအက်၍၊ အပီဗိသို့ ကျရောက်ခြင်းစသော ဝတ္ထုတွေများစွာပင်ရှိပေ၏။ ။

ထိုကြောင့် သီလရှိခြင်း၊ မရှိခြင်းမှာ၊ လွန်စွာမှ ကွဲခြားကြောင်း၊ ကောင်း ကောင်းကြီးမှတ်ထားကြရမယ် သီလမရှိသော လူ နန္ဒ-လူ ဗာလ-အသမ္ဘိဒုသီ လတို့သည်၊ သေသည်၏ အခြားမဲ့၍၊ အပါယ်ငရဲသို့ မလွှဲမချ ရောက်ကြောင်း၊ သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာ၌။ ။

ယော ဒုသိဇော သီလဝိပ္ပန္နော ကာယဿ ဘေဒါ ပရံ မရဏာ အ
ပါယံဒုဂ္ဂတိံ ဝိနိပါတံ နိရိယံ ဥပပဇ္ဇတိ။ ။

ဒုသိဇော၊ သီလမရှိသော သီလဝိပ္ပန္နော၊ သီလပျက်စီးသော၊ ယော၊ အကြင်
သူသည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးသည်မှ။ ပရံ မရဏာ၊ ဘဝ
တပါးသို့ပြောင်းသွားရာ၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းရာ ဖြစ်သော ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်း
သဖြင့်လားရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ ဖရိုဖရဲပျက်စီး၍ ကျရာဖြစ်သော။ နိရိယံ၊ ငရဲ
သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ မှန်စွာမသွေ့ဖြစ်ရပေ၏။ ။

သီလနှင့်ပြည့်စုံသောသူတို့သည်၊ စုတေ မနေ၊ သေသည်၏အခြားမဲ့၌။ သုဂ
တိထုံဘဝသို့သာလားရကြောင်း၊ ၎င်းအဋ္ဌကထာ၌ပင်။ ။

ယော သီလဝါ သီလသမ္ပန္နော ကာယဿ ဘေဒါ၊ ပရံ မရဏာ သုဂ
တိံ သဂ္ဂလောကံ ဥပပဇ္ဇတိ။ ။

သီလဝါ၊ သီလရှိသော။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော။ ယော၊ အကြင်
သူသည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးသည်မှ။ ပရံ မရဏာ၊ သေ
သည်၏အဆုံး၌။ သုဂတိံ၊ သုဂတိဘဝဟုဆိုအပ်သော။ ဝါ၊ သူတော်ကောင်းတို့
၏သွားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ မှန်စွာမသွေ့ ဖြစ်ရပါ
ပေ၏။ ။

ထိုကြောင့် အားလုံးသော လူ-ရှင် ရဟန်းတို့အတို့မှာ၊ ထိုသီလနှင့် ပြည့်စုံ
မှာသာ၊ အလုံးစုံသောကိစ္စပြည့်ဝနိုင်ကြပေ၏။ သီလနှင့်မပြည့်စုံပါမူကား၊ စည်း
စောင်ရမ်းမရှိသော ရွာ၊ တံခါးမရှိသော-အိမ်တို့ကို၊ လူဆိုးတို့သည်လွယ်လင့်
တကူ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက် ပျက်ဆီးနိုင်ပေ၏။ ထိုဥပမာနှင့်တူစွာ ရွာ-အိမ်နှင့်တူတဲ့
ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှာ၊ စည်းစောင်ရမ်းတံခါးနှင့်တူတဲ့သီလမရှိပါက။ လူဆိုးနဲ့ တူ
တဲ့၊ ရူပ- သဒ္ဓ-ဂန္ဓ- ရသ- ဖေါဋ္ဌဗ္ဗတည်းဟူသော သတ္တဝါတို့သည်၊ အမြဲမပြတ်
ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၊ သတ်ဖြတ်ကြမည်ကား၊ မချပေဘည်း။ ထို့ကြောင့်-ဝိသုဒ္ဓိမဂ်
အဋ္ဌကထာ၌။ ။

ရူပေသု သဒ္ဓေသု အထော ရသေသု ဖဿေသု စ ရက္ခဏုဗ္ဗိယံ တေတိ
ဒ္ဓါရာ ပိဝဇ္ဇာ ဟနန္တိ ဂါမံဝ ပရဿ ဟာရိနော။ ။ ဟူ၍မိန့်တော်မူပေ၏။ ။

ရူပေသုစ၊ ရူပါရုံတို့ကြောင့်၎င်း။ သဒ္ဓေသုစ၊ ၎င်း။ အထော၊ ထိုမြို့။ ရသေသုစ၊
၎င်း။ ဖဿေသုစ၊ ၎င်း။ ဥပပဇ္ဇကအနတ္တတော၊ ဖြစ်သတ္တံ့သောအကျိုးမဲ့ မှ။ ဗုဒ္ဓိယံ၊
စက္ခုစသော ဣန္ဒြေကို။ ရက္ခဏ၊ စောင့်ရှောက်ပါစေော။ တိ၊ ရအပ်သောအပြစ်ကို
ဆိုဦးအံ့။ ပရဿဟာရိနော၊ သူတပါး၏ပစ္စည်းကိုဆောင်တတ်သော သူဆိုးတို့
သည်။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ ဟနန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲကုန်သကဲ့သို့။ ပိဝဇ္ဇာ၊ သတိတည်းဟူ
သောတံခါးရွက်ဖြင့်။ ဝါ၊ သီလတည်းဟူသော တံခါးရွက်ဖြင့်၊ မပိတ်အပ်ကုန်

သည်ဖြစ်၍၊ဟင်းလင်းပွင့်ကုန်သော။အရက္ခိတာ၊မစောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သော။
ဇေတုဒ္ဓါရာ၊ ထိုကွဲအစရှိသော တံခါးဘုံသည်။ ဘံသမင်္ဂီနိ၊ထိုမပိတ်ဆို့ အပ်
သောတံခါးနှင့်ပြည့်စုံသောသူကို။ဟနန္တိ၊ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ကုန်၏။ ။

၎င်းပြင်စရပ် တံဆောင်း-အိမ်-ကျောင်း တိုက်တာ အဖြာဖြာတို့၌၊ အဆန်း
တကြယ် အသွယ် သွယ်တို့ဖြင့်၊ဘယ့်ကလောက်ပင်၊ချယ်လှယ်မွမ်းမံ၍၊ထားပါ
သော်လည်း၊အမိုးမရှိပါက၊အိမ်ရှင်၏အကျိုး၊မပြည့်စုံမည့်အပြင်၊ ထိုချယ်လှယ်
စီမံထားသော၊အိမ်ယာ၊တိုက်တာ၊ကျောင်းကန်တို့သည်လည်း၊ မကြာမီအကျိုး
မဲ့ပျက်စီး မည်ကား မချမလွဲပေတည်း။ ။

ထိုဥပမာနှင့်တူစွာ၊ အားလုံးသော လူ-ရှင်-ရဟန်းတို့ မှလည်း ဘယ်မျှ
ထောက်ပင်၊ အသက်ကြီးသည်ဖြစ်စေ၊ ငယ်သည်ဖြစ်စေ၊ ချောသည်-လှသည်၊
မချောသည်-မလှသည်ဖြစ်စေ၊ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝသည် ဖြစ်စေ၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါး
သည်ဖြစ်စေ၊ ဘုန်းဘုန်းခိုးအာဏာပညာ ကြီးမားသည်ဖြစ်စေ၊ မကြီးမားသည်
ဖြစ်စေ၊သီလတန်းဟူသော အမိုးမရှိပါက၊ မိသားစုမိသားပေါက်နဲ့ တူတဲ့ ကမ
ဂုဏ်ထက်ချက်တို့ဖြင့်၊အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးဆုံးရှုံးရမည်ကားမချမလွဲပေတည်း။ ။
ထိုကြောင့်-ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၌။ ။

ယထာ အဂါရံ ဒုစ္ဆန္တံ၊ ဝုဠိ သမညတိ ဝိဇ္ဇတိ။
ဧဝံ အဘာဝိတံ စိတ္တံ၊ ရာဂေါ သမတိ ဝိဇ္ဇတိ။ ။

ဟူ၍ မိန့်တော်မူပေ၏။ ။

ဒုစ္ဆန္တံ၊အမိုးမရှိသော။အဂါရံ၊အိမ်ကို။ဝုဠိ၊ရှာသောမိသားပေါက်သည်။သမတိ
ဝိဇ္ဇတိ ယထာ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ဘဖျင်ဖျင်ယိုဝင်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ဤအတူ။အဘာ
ဝိတံ၊ပွားများခြင်းမရှိသောဘာဝနာမှကင်းသော။ ဝါ၊စောင့်ရှောက်ခြင်းတည်းဟူ
သောသီလမှကင်းသော။ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ရာဂေါ၊ရာဂသည်။ သမတိဝိဇ္ဇတိ၊ထက်
ဝန်းကျင်မှ၊ဘဖျင်ဖျင်ယိုဝင်တတ်၏။ ။

(မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မဆို၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံမှသာ သျှင်၊ ငြိစောင်းရမ်း တံခါးရှိ
သောအိမ်နှင့်တူ၍၊ရန်သူမျိုး ၅-ပါးတို့ မဖျက်ဆီးနိုင်ကြောင်း၊ ၎င်းအဋ္ဌကထာ၌
အကျယ်တဝင့်ပြထားပါသည်။အမိုးမရှိပါက ၎င်းကျမ်းမှာယူပါစေ)။ ။(အမှာ)

ထိုသီလသည် သာလျှင်၊ အားလုံးသော လူ-ရှင်-ရဟန်း တို့အတွက်မှာ၊ အရေး
အကြီးဆုံးသော အဓိကတရားဖြစ်၍၊နတ်ရွာ-နိဗ္ဗာန် သို့လည်း၊ ထိုသီလနှင့်တူတဲ့
တံခါးပေါက်စောင်းတန်းတို့မှ သွားရကြောင်း ကို။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ၌။ ။

သက္ခါရောဟန သောပါနံ၊အညံ သီလသမံကုတော။
ဒွါရံဝါ ပန နိဗ္ဗာနံ၊နဂရဿ ပဝေသနေ။ ။

ဟူ၍မိန့်တော်မူပေ၏။ ။

သီလသမံ၊ သီလန္တတူသော၊ အညံ၊ ဘာပါးသော။ သက္ခါရောဟနသောပါနံ၊
နတ်ရှာသို့ တက်ရန် စောင်းတန်းသည်။ ကုတော အတ္တိ၊ အတိမ္မာ ရှိပါအံ့နည်း။
နိဗ္ဗာန နဂရဿ၊ တဆွဲတမီးငြိမ်းရာအမှန်၊ ပြည်နိဗ္ဗာန်ကြီးကို၊ ပဝေသနေ ပန၊
ဝင်ရောက်ကား။ သီလသမံ၊ သီလန္တတူသော၊ ခွါရံဝါ၊ တံခါးသည်လည်း။ ကုတော
ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာရှိပါအံ့နည်း။ ။

၎င်းပြင်ထိုသီလကို၊ ထိမ်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အတို့မှာ ယစ်မ
သည် မိမိ-ဥကို၊ အသက်တမျှချစ်ခင်နှစ်သက်သကဲ့သို့၎င်း၊ စာမရိဌကသည် မိမိ
အမြီး နို့လွန်စွမ်းမှန်သက်သကဲ့သို့၎င်း၊ တယောက်ထည်းသောသား ရှိသော
မိဘသည်၊ မိမိသာ ကိုအသက်တမျှ၊ နှစ်သက်သကဲ့သို့၎င်း၊ မျက်စိတလုံးသာ
ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်မိ မျက်စိတလုံးကိုအထူးသဖြင့်၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့၎င်း
စောင့်ရှောက်ရမည်ဟု ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၌။ ။

ကံကီဝ အဇ္ဈံ စာမရိ စ ဝါလဒိ ပိယံဝ ပုတ္တံ နယနံဝ ဧကကံ တထေဝ
သီလံ အနုရက္ခမာဏကာ သုပေသဇာ ဟောထ သဒါ သဂါရဝါ။ ။ ဟူ၍
မိန့်တော်မူပေ၏။ ။ အနက်ကိုရှေ့သီလကဏ္ဍတွင်ယူလေ။ ။

သောကမှာအညစ်အကြေး မစင်မကြည်သော ဝတ္ထုဟူသမျှတို့ကို၊ ရေဖြင့်
ဆေးကြောသုတ်သင်မှသာလျှင်၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်း ဖြစ်သကဲ့သို့၊ မိမိခန္ဓာ
ကိုယ်တွင်း၌ရှိသော ကိလေသာ အညစ်အကြေး တို့ကိုထည်း ဂင်္ဂါ-ယမုနာ-
အစိရဝတီ-မဟိ-သရဘူ-ဟူသော မြစ်ကြီး ၅-စင်းရေတို့ဖြင့်၊ ဆေးကြော သုတ်
သင်သော်လည်း၊ မစင်ကြည်နိုင်ဘဲ၊ သီလတည်းဟူသောရေဖြင့်၊ ဆေးကြော
သုတ်သင်မှသာလျှင်၊ စင်ကြယ်နိုင်ကြောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၌။ ။

နဂင်္ဂါ ယမုနာစာပိ၊ သရဘူဝါ သရသွဘိ။
နိန္ဒဂါဝါ စိရဝတီ၊ မဟိဝါပိ မဟာနဒီ။ ။
သတ္တုဏန္တိ ဝိသောဇေတုံ၊ တံမလံ ဣဝ ပါဏိနံ။
ဝိသော ဇေတိ သတ္တာနံ၊ ယံ ဝေ သီလဇလံ မလံ။ ။

ဟူ၍မိန့်တော်မူပေ၏။ ။

ဣဒါဗျုလ္လုရွာ၌။ ပါဏိနံ၊ ပါနုဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သံတ္တဝါတို့၏။
ယံမလံ၊ အကြင်ရာဂစသောအညစ်အကြေးကို။ သီလဇလံ၊ သီလဟူသော ရေ
သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဝိသောဇေတိ၊ သုတ်သင်ဆေးလျှော်တတ်၏။ ပါဏိနံ၊ ပါနုဟု
ဆိုအပ်ကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ တံမလံ ထိုအညစ်အကြေးကို။ ဂင်္ဂါဝါ၊
ဂင်္ဂါမည်သောမြစ်သည်၎င်း၊ ယမုနာစာပိ၊ ယမုနာမည်သောမြစ်သည်၎င်း။ သရ
သွဘိ၊ တထဲထဲအသံရှိသော။ သရဘူဝါ၊ သရဘူမည်သောမြစ်သည်၎င်း။ အစိရ
ဝတီ၊ အစိရဝတီအမည်ရှိသော။ နိန္ဒဂါဝါ၊ မြစ်သည်၎င်း။ မဟိဝါပိ မဟာနဒီ၊ မဟိ

မည်သောဖြစ်ကြီးသည်၎င်း။ ဇော နဒိယော၊ ထိုဖြစ်ကြီး ၅-စင်းတို့သည်။ ပိသော
ဇေတုံ၊ သုဓိသင်ဆေးလျှော်ခြင်း၎င်း။ နသက္ကုဏန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ။

ထိုသီလနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်၊ မိမိ၏ကိုယ်ကို မိမိစွပ်စွဲခြင်း-အတ္တာနုဝါဒ
ဘေး၊ သူတပါးတို့စွပ်စွဲခြင်း-ပရာနုဝါဒဘေးတို့မှ ကင်းဝေးလျက်၊ ကျော်စောခြင်း၊
ချီးမွမ်းခြင်း၊ စိတ်နှလုံးချမ်းသာခြင်းတို့ကိုလည်း၊ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြောင်း၊ ပိသုဒ္ဓိ
မဂ်အဋ္ဌကထာ၌။

အတ္တာနုဝါဒါဒိဘယံ၊ ပိဒ္ဓံ သယတိ သဗ္ဗသော။
ဇနေတိ ကိတ္တိ ဟာသဉ္စ၊ သီလံ သီလဝတံ သဒါ။ ။

ဟူ၍ မိန့်တော်မူပေ၏။ ။

သီလံ၊ သီလသည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သီလဝတံ၊ သီလရှိသောသူတို့၏။
အတ္တာနုဝါဒါဒိဘယံ၊ မိမိကိုယ်ကို မိမိစွပ်စွဲခြင်း၊ သူတပါးတို့ ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲခြင်း
စသောဘေးကို။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ပိဒ္ဓံ သယတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ သီလ
ဝတံ၊ သီလရှိသောသူတို့၏။ ကိတ္တိ၊ အကြေအညာ၊ ကျော်စောခြင်းကို၎င်း။
ဟာသဉ္စ၊ ရွှင်ခြင်းကို၎င်း။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်ပါပေ၏။ ။

သိန်းတန် တဲ့ရတနာ-မစင်နဲ့လဲစားခြင်း။

အသိအလိမ္မာဉာဏ်ပညာနည်းပါးသော တကာ တကာမတို့သည်၊ ဘော်ပြု
ပါအတိုင်း၊ လွန်စွာမှ အဘိုး ထိုက်တန်သော၊ အရင်းခံ ပခာန ဖြစ်တဲ့၊ သီလ
တော်မြတ်ကို၊ မရှိမသေမလေးစား၊ တနေ့တရက်ကလေးမျှကိုပင်၊ အောင်အံ့
ချုပ်ဘည်း၍မနေနိုင်ဘဲ၊ သီလသီတင်း၊ ကျင့်သုံးဆောက်တည်၍၊ အာမာန္တေ
ဝန်ခံပြီးမှ၊ မိမိခံယူဆောက်တည်ပြီးသော သီလနှင့်၊ မလျော်ကန် မလျောက်
ပတ်သော၊ ဗရုဿဝါစာ၊ ကြမ်းတန်းသောစကား။ ပိသုဏဝါစာ၊ ဂုံးချောသော
စကား။ သဗ္ဗပ္ပဏဝါစာ၊ ယုတ်ညံ့ သိမ်ဖျင်းသော မသူတော်တို့စကား၊ ဈေး
စကား-ပွဲစကား-အရပ်စကား၊ အစားစားတို့ကို၊ ဆူညံလောက်အောင် ပြော
ဆိုခြင်း၊ နေ့ဝက်သာစောင့်လိုသောစိတ်ရှိခြင်း၊ ပိကာလဘောဇနာ-တည်းဟူ
သော၊ နေ့လွဲညဉ့်စာစားသောက်ခြင်းတို့ကို၊ ပြုလုပ်ပန်သောသူတို့ အတို့မှာ၊
သိန်းတန်တဲ့ရတနာကို၊ မစင်နဲ့လဲစားတဲ့ နွေးဥပမာကဲ့သို့၊ ရက်စက်စွာ ပြုလုပ်
မဲသောသူတို့အတွက်၊ လွန်စွာမှလူဖြစ်နစ်နာ၍၊ အပါယ်ဘုံသို့ဖောက်ဖျက်
မည့်အကြောင်း၊ ကောင်းကောင်းဦးသတိရှိကြလေကုန်။

ဒါကြောင့်အဘဘုရား၊ ပညတ်ထားသော၊ လူသီလ သာမဏောသီလ ရဟန်း
သီလတို့ကို၊ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မဖျက်ဆီးကြနှင့်၊ အသက်ကိုပင် အသေခံကြ၊
သီလကိုချစ်၍ အသက်ကို အသေခံ ခြင်းသည်၊ မြတ်စွာပေးသော၏။ တဘဝ

တခါကလေးကိုပွဲကွပ်၍ မိမိကျင့်သုံးဆောက်တည်ပြီးသောသီလကို၊ မဖျက်ဆီးကြစေနှင့်ဟူ၍၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၌။

၁။ ။ ဣစ ဂဟပတယော သီလဝါ သီလသမ္ပန္နော အပ္ပမာဒါမိကရဏံ မဟန္တံ ဘောဂက္ခန္ဓံ အဓိဂစ္ဆတိ။ အယံ ပဌမော အာနိသံသော သီလဝတော သီလသမ္ပဒါယ။

၂။ ။ ပုနစ ပရံ ဂဟပတယော သီလဝတော သီလသမ္ပန္နဿ ကလျာဏော ကိတ္တိသဒ္ဓေါ အတ္တဂ္ဂစ္ဆတိ။ အယံ ဒုတိယော အာနိသံသော သီလဝတော သီလသမ္ပဒါယ။

၃။ ။ ပုနစ ပရံ ဂဟပတယော သီလဝါ သီလသမ္ပန္နော ယံ ယဒေဝ ပရိသံ ဥပသင်္ကမတိ။ ယဒိ ခတ္တိယပရိသံ ယဒိ ဗြဟ္မဏပရိသံ ယဒိ ဂဟပတိပရိသံ ယဒိ သဏပရိသံ ဝိသာရဒေါ ဥပသင်္ကမတိ။ အမက္ခိ ဘူတော အယံ တတိယော အာနိသံသော သီလဝတော သီလသမ္ပဒါယ။

၄။ ။ ပုနစ ပရံ ဂဟပတယော သီလဝါ သီလသမ္ပန္နော အသမ္ပုဋ္ဌော ကာလံ ကရောတိ။ အယံ စတုတ္ထော အာနိသံသော သီလဝတော သီလသမ္ပဒါယ။

၅။ ။ ပုနစ ပရံ ဂဟပတယော သီလဝါ သီလသမ္ပန္နော ကာယဿ ဘောဒါ ပရံ မရဏာ သုဂတိံ သဂ္ဂလောကံ ဥပပဇ္ဇတိ။ အယံ ပဉ္စမော အာနိသံသော သီလဝတော သီလသမ္ပဒါယ။

၁။ ။ အနက်များ။ ။ ဂဟပတယော၊ သူကြွယ်တို့။ ဣစ၊ ဤလူရွာ၌။ သီလဝါ၊ သီလရှိသော သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်။ အပ္ပမာဒါမိကရဏံ၊ မအမှမလျော့ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ ဧည့်စင်အရကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သီလဝတော၊ သီလရှိသောသူ၏။ သီလသမ္ပဒါယ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသောသူ၏။ ပဌမော၊ ငှေးဦးစွာသော။ အာနိသံသော၊ အကျိုးပေတည်း။

၂။ ။ ဂဟပတယော၊ တို့ပုန၊ တဘန်၊ အပရဉ္စ၊ တပီးသော အကျိုး ရှိလည်း။ ဘာသိဿာမိ၊ ဆိုပေအံ့။ သီလဝတော၊ သီလရှိသော။ သံလသမ္ပန္နဿ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသောသူ၏။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ လူနတ်တို့ကောင်းချီးပေးသောအားဖြင့်ဖြစ်သော အသံသည်။ အတ္တဂ္ဂစ္ဆတိ၊ အရပ်ထက်ဝန်းကျင်ပြန့်နှံ့၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သီလဝတော၊ သီလရှိသောသူ၏။ သီလသမ္ပဒါယ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသောသူ၏။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ အာနိသံသော၊ အကျိုးတည်း။

၃။ ။ပုန၊တဘနိ၊ အပရဉ္စ၊တပါးသောအကျိုးကိုလည်း၊ ဘာသိသာမိ၊အံ။
 ဂဟပတယော၊တို့။ သီလဂါ၊ စင်ကြယ်သော သီတင်းသီလ ရှိသော။ သီလ
 သမ္ပန္နော၊ သူသည်။ ယံ ယဒေဝ ပရိသံ၊ အကြင်အကြင် သို့သောပရိသတ်သို့။
 ဥပသင်္ကမတိ၊ အကယ်၍ ကပ်သည် ဖြစ်အံ့၊ ဗြဟ္မဏပရိသံ၊ ပုဏ္ဏားပရိသတ်သို့
 မူလည်း။ ယဒိ ဥပသင်္ကမတိ၊ အံ့။ ဂဟပတိပရိသံ၊ သူကြွယ်ပရိသတ်သို့မူလည်း။
 ယဒိ ဥပသင်္ကမတိ၊ အံ့။ သမဏပရိသံ၊ ရဟန်းပရိသတ်သို့မူလည်း။ ယဒိ ဥပ
 သင်္ကမတိ၊ အံ့။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုကပ်လေရာသောပရိသတ်၌၊ ဝိသာရဒေါ၊
 ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ရှာခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသင်္ကမတိ၊ ကပ်ရ၏။ အမက္ခိ
 ဘူတော၊ အသရေ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိ၊ အနိန္ဒ အစစ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိ၊ မျက်နှာ
 သာယာရွှင်လန်းသည်ဖြစ်၍။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ကပ်ရ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။
 သီလဝတော၊ သူ၏။ သီလသမ္ပဒါယ၊ သူ၏။ တတိယော၊ သုံးခု မြောက်သော။
 အာနိသံသော၊ တည်း။

၄။ ။ဂဟပတယော၊ သူကြွယ်တို့။ ပုန၊ တဘနိ၊ အပရဉ္စ၊ တပါးသော
 အကျိုးကိုလည်း၊ ဘာသိသာမိ၊ ဆိုပေအံ့။ သီလဂါ၊ သီလရှိသော။ သီလသမ္ပန္နော၊
 သီလနှင့် ပြည့်စုံသော သူသည်။ အသမ္ပုဏ္ဏော၊ မတွေ့မသေ၊ ကြွန်ကြည် ဗင်ဆင်
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာလံ ကရောတိ၊ စုတရ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သီလ
 ဝတော၊ သီလရှိသောသူ၏။ သီလသမ္ပဒါယ၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံသော သူ၏။
 စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော၊ အာနိသံသော အကျိုးတည်း။

၅။ ။ဂဟပတယော၊ သူကြွယ်တို့။ ပုန၊ တဘနိ၊ အပရဉ္စ၊ တပါးသော
 အကျိုးကိုလည်း၊ ဘာသိသာမိ၊ ဆိုပေအံ့။ သီလဂါ၊ သီလရှိသော။ သီလသမ္ပန္နော၊
 သီလနှင့် ပြည့်စုံသော သူသည်။ ကာယဿ၊ ဝိပါက်-တရုတ္တရရပ် ဟူသော၊
 ဥပဒိန္နကန္တာကာယကို။ ဘေဒါ၊ စွန့်သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိ၊ မျက်စိသည်ဟု
 ဆိုအပ်သော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရိနောက် ဖြစ်သော အဆုံ၌၊ သုဂတိံ၊
 ကောင်းသောသုဂတိဟုဆိုအပ်သော၊ သပ္ပံ၊ ရူပါရုံစသည်တို့ဖြင့် လွန်စွာသော
 ဒေဝဂတိဟုဆိုအပ်သော၊ လောကံ၊ လူ့ပြည်နတ်ရပ်၊ မြန် သောတို့၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊
 မချွတ်ဖြစ်ရ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သီလဝတော၊ သီလ ရှိသောသူ၏။ သီလသမ္ပ
 ဒါယ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသောသူ၏။ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ အာနိသံသော၊
 အကျိုးတည်း။ ။ဤသည်ကား- သီလနှင့် ပြည့်စုံသူ၏။ ခံစား အပ်သော၊
 အကျိုး ၅-ပါးတည်း။

အောက်တွင် ဘော်ပြခဲ့သည့်၊ ပဋိတော်အရပ်ရပ်၊ လာရှိသည့် အာရုံငါး
 သီလသည် လွန်စွာမှ အရေးပါ အရာရောက်သော၊ ကိုယ်ကျင့်တရားဖြစ်၍၊

သီလ၏အကျိုးအာနိသံသကို၊မည်သည့်ခန္ဓကထိကတို့သော်မှ၊ ကုန်စင်အောင်
မဟောနိုင်ကြောင်း။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၌။

သာသနေ ကုလပုတ္တာနံ၊ပတိဋ္ဌာ နုတ္တိ ယံ ဝိနာ။

အာနိသံသ ပရိစ္ဆေဒံ တဿ သီလဿ ကောဝဒေ။ ။

ဟူ၍-မိန့်တော်မူပေ၏။

သာသနေ၊ အလုံးစုံသော၊ လောကီလောကုတ္တရာဂုဏ်ကိုဆောင်တတ်သော၊
မြတ်တုရား၏သာသနာတော်၌။ ကုလပုတ္တာနံ၊ကလျာဏပုထုဇဉ်ဖြစ်ကုန်သော၊
အမျိုးကောင်းသားသွီးတို့၏။ယံ၊အကြင်သီလကို။ဝိနာ၊ကင်း၍၊ပတိဋ္ဌာ၊တည်ရာ
ဖို့ရာသည်။ နုတ္တိ မရှိ။ သီလမေဝ၊သီလသင်သာသျှင်။ ပတိဋ္ဌာ၊ထောက်တည်
ရာတည်း။ ဝေ မာနုဘာဝဿ၊ ဤ သို့ကြီးမြတ်သောအာနုဘော်ရှိသော။ တဿ
သီလဿ၊ထိုသီလ၏။ အာနိသံသပရိစ္ဆေဒံ၊ အကျိုး၏အပိုင်းအခြားပမာဏကို။
ကော၊အဘယ်ခန္ဓကထိကသည်။ဝဒေ၊ကုန်အောင်ဟောနိုင်ပါအံ့နည်း။

ထို့ကြောင့်-ယခုကဲ့သို့၊ ကြိုကြိုက်ရန် ခဲယဉ်းလှသော ဒုလ္လဘ၊ ကြိုရသည့်
အခါမှာ၊သံသရာဘေးကို၊ ကြောက်ရွံ့လေ့ရှိကြကုန်သော၊ အမျိုးကောင်းသား
သွီးတို့သည်၊သာသနာဝန်ထမ်း၊ ရှင်ရဟန်းသာမဏောတို့ကဲ့သို့၊ နိစ္စသီလကြီး
တွေကို၊မထိန်းမသိမ်း၊ မစောင့်မရှောက်၊ မကျင့်သုံး-မဆောက်တည်နိုင်ကြစေ
ကာမူ၊သူတို့နှင့်သက်ဆိုင်သော၊ ၅-ပါး၊ ၈ ပါး၊ ၉-ပါး၊ ၁၀-ပါး၊ စသောသီလ
တို့ကို၊တလ ၄-သီတင်း၊မယွင်းရအောင်၊ကျင့်သုံးဆောက်တည်ကြကုန်ရာ၏။

သီလ၏ အကြောင်းရင်း ဖြစ်ခြင်း။

သီလဆိုသည်မှာ၊ထိန်းသိမ်း ခြင်းစောင့်ရှောက်ခြင်းကိုဆို၏။ဥပမာ၊ခွေး-ဝက်-
ကျွဲ-နွား၊ဆင်-မြင်း- များမှာပင်၊ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သောအရှင်ရှိပါမှအလုံးစုံ
သော၊အန္တရာယ်ရန်စွယ်တို့ကင်းလွတ်၍၊ စိတ်ချမ်းသာ-ကိုယ်ချမ်းသာနေရ၏။
အထိန်းအသိမ်း၊ အစောင့်အရှောက်၊ အရှင်မရှိသောသတ္တဝါတို့မှာ၊ အမျိုးမျိုး
သောဒုက္ခနှင့်တွေ့ရမည်ကား၊မချပေဘည်း။

တနည်းအားဖြင့်ဆိုသော်၊ အဘိုးထိုက်တန်သော၊ ရဘနာရွှေ၊ဥဒ္ဓါအထွေထွေ
တို့ကို၊ ဘယ်နေရာမှာ ထားတတ်ကြ ပါသလဲ၊ လုံခြုံသော၊ သေတ္တာ-ဘီယို-
တို့မှာသာ၊ ထားတတ်ကြသည် မဟုတ်ပါလော့၊ တံခါး-တံဘောင်၊ အနှောင်
အဖွဲ့ကင်းခဲ့ တဲ့ ၊ ဟင်းယင်းအပြင်၊ လွင်တီးပြင်မှာ ထားလေ့ရှိပါသလား၊ မရှိ
သည်အမှန်။ထို့ အတူ-သီလဟာ၊ လူတို့ရဲ့ -အထိန်းအသိမ်း၊ အစောင့်အရှောက်
ဖြစ်သော၊အရှင်နှင့်တူခြင်း၊ တံခါး-တံဘောင်၊အနှောင်အဖွဲ့နှင့်တူခြင်း။ ဘီယို-
သေတ္တာတို့နှင့်တူခြင်းတို့ကို၊လေးလေးစားစားကြီး၊စဉ်းစားကြပါ။

(၎င်းသီလအကြောင်း၊ နောက်တွင် ပြခဲ့ပြီ၊ အားလုံးစုံကိုလည်း၊ ဧည့်သီလ ကဏ္ဍမှာကြည့်လေ။ ။အမှာ)။

ဒါကြောင့်-သီလ ဆိုတာ၊ ထိန်းသိမ်းခြင်း-စောင့်ရှောက် ခြင်းကို၊ ဆိုလို ပါတယ်။ “ရက္ခတိတိ သီလံ၊ ကာယကမ္မာဒိနိ ရက္ခန္တိတိ သီလံ” ဟူသော အဋ္ဌ ကထာပါဌ်၊ မိန့်အပ်သည်နှင့်အညီ။ ။ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်တတ်၏။ ဣတိ တဿှာ ထို့ကြောင့်။ သီလံ၊ သီလမည်၏။ ကာယကမ္မာဒိနိ၊ ကာယကံ-ဝစိကံ- မနောကံ တို့ကို။ ရက္ခန္တိ၊ မကျူးလွန်ရအောင်၊ ထိန်းသိမ်း-စောင့်ရှောက်ကုန်၏။ ဣတိတဿှာ၊ ထို့ကြောင့် သီလံ၊ သီလမည်၏။

ကာယကံ ၃ ပါး၊ ဝစိကံ ၄-ပါး၊ မနောကံ ၃-ပါးတို့ကို၊ စောင့်ရှောက်တတ် သောကြောင့်သီလ။ ရူပရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ တို့သည်၊ မိဒ်အား မကျူးလွန်ရအောင်စောင့်ရှောက်ခြင်း ကြောင့် သီလမည်၏။ ထိုသီလဆိုတာလဲ၊ လူသီလ၊ သမဏေသီလ၊ ရဟန်းသီလ၊ ဟူ၍၊ ၃-မျိုး ၃-စားရှိ၏။ ထိုသုံးပါး တို့တွင် ၅-ပါး၊ ၈-ပါး၊ ၉-ပါး၊ ၁၀-ပါး၊ သီလ၊ ဗြဟ္မစရိယပဉ္စမကသီလ၊ ဧက ဘတ္တိကဆက္ကသီလ၊ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ၊ ဟူ၍၊ လူသီလ ၇-ပါးရှိ၏။ သမဏေ သီလကတော့၊ လိင် ၁၀-ပါး၊ ဒဏ် ၁၀-ပါး၊ ဝုဒ္ဓသန္ဓကဝတ် ၁၄-ပါး၊ သေဒိယ ၇၅-ပါး၊ ဟူ၍၊ ၁၀၉-ပါးရှိ၏။ ရဟန်းသီလကတော့၊ အကျဉ်းအားဖြင့် ၂၂၇-ပါး၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ကုဋကိရိယာလင်္ကာကျော်ရှိ၏။

(ထိုသုံးမျိုးသောသီလကို၊ ဧည့်သီလကဏ္ဍ တွင်ကြည့်လေ၊ ယခုတရားတွင်၊ လူသီလကိုခွဲခြားပေအံ့)။

လူတို့စောင့်ရှောက်အပ်သော သီလဟူသည်ကား၊ ၅-ပါးသီလ၊ ဗြဟ္မစရိယ ပဉ္စမကသီလ၊ ဧကဘတ္တိကဆက္ကသီလ၊ စသော ၇-မျိုး ၇-စားရှိရာတွင်၊ ၅ ပါး သီလကို၊ လူတို့ကျင့်သုံးဆောင်တည်လျှင်၊ အကျိုးရှိ၏။ မကျင့်သုံးမဆောင် တည်လျှင်၊ အပင်ရှိ၏။ ထို ၅-ပါးသီလမရှိသောသူကို၊ အသက်ရှုလျက်ပင်၊ လူသေဟုခေါ်ဆို၏။ မနုဿကစဝရာ၊ လူ့အရှိုက်-လူ့သစ်ရွက်ဟု ခေါ်ဆို၏။ ဥက္ခေပင်းမရှိသောသူနှင့် နှိုင်းညှိတူ၏။

ထို့ကြောင့် ၅-ပါးသီလကို နိစ္စသီလ စာရိတ္တသီလ-ဟူ၍လည်းခေါ်ဆိုရ၏။ ထို ၅-ပါးသီလ မရှိသူတို့ အတွက်၊ ပညာရှိအကျော် ဆရာတော်များ ချီးမြှင့် ဆည်းပူးသည်မှာ။ ။

သက်သတ်-ခိုးမှု၊ သူ့အိမ်ကျူးကျော်၊ ချွတ်ချော်မှုသား၊ သေသောက်စားဟု၊ ငါးပါးကံစု၊ မရှောင်ပျံ့ကာ၊ လူဒုသိသ၊ ခေါ်ဆိုရ၏။ ဘဝနောင်ခါ၊ သံသရာဝယ်၊ ကြီးစွာဆင်းရဲ၊ ပိယ်ငရဲ၌၊ မလွဲရှောင်ခွါ၊ ကျူးရောက်ခါလျှင်၊ ရောဂါထွေပြား၊ ဘေး ရန်များလိမ့်၊ ဆက်ပွားကြိမ်သာန်၊ ကြုံတွေ့ပြန်ရှင်၊ နှစ်ဘန်ဘဝ၊ ဘယ်ကာလမှာ၊ ဒုက္ခ

မစဲ၊ ကိုယ်ပိတ်ထဲ၌၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်၊ ဖြစ်ကြောင်းထင်သည်၊ လွန်လျှင်ကြောက်
ဘွယ်ကောင်းသတည်း။

လူတို့၏စောင့်ရှောက်အပ်သော သီလ ၇-ပါးတွင်၊ ၅-ပါးသီလ x ၌၊ ကာမေသု
မိစ္ဆာစာရကိုနှုတ်၍၊ ဗြဟ္မစရိယာဝေရမဏိ-ကို ထည့်၍၊ ဗြဟ္မစရိယပဉ္စက
သီလမည်၏။ ။

• ငါးပါးသီလ၌၊ ဝိကာလဘောဇနာကိုထည့်၍၊ ဧကဘတ္တိက ဆက္ကသီလ
မည်၏။ ။

ငါးပါးသီလ၌၊ သုရာမေရယကိုနှုတ်၍၊ ပိသုဏဝါစာ၊ ဗရုဿဝါစာ၊ သမ္ဗပ္ပဏာ
ပဝါစာ၊ မိစ္ဆာဇီဝိဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ-ဟု၊ ဆောက်တည်သော
သီလသည်၊ သမ္မာအာဇီဝလျှင် ၈-ခုမြောက်သောကြောင့်၊ အာဇီဝ အဋ္ဌမက
သီလမည်၏။ ။

(၈-ပါး၊ ၉-ပါး၊ ၁၀ ပါးသီလတို့ကား ပဋ္ဌမကဏ္ဍမှာပြခဲ့ပြီ)။ ။

ထိုကြောင့်-မိမိတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ လူ ချီးတို့နှင့် သက်ဆိုင်သော သီလတို့ကို၊
ယခုလိုဒုလ္လဘ ကြိုကြရသည့်အခါမှာ တဘဝတာ၊ တခါကလေးကို၊ ဝါ၊ လွန်စွာ
မှတိုတောင်းထွေးသော၊ အသက်တမ်းကလေးကို၊ သတိသမ္ပဇဉ်ကင်းမဲ့လျက်၊ မနေ
ကြမူ၍ နောင်ရေးကိုမျှော်တွေးသောအားဖြင့်၊ စွမ်းအားရှိသမျှ ကြိုးစားအားထုတ်
တော်မူကြစေလိုကြောင်း၊ အကျဉ်းသင်္ခေပ သီလနိဒ္ဒသကို၊ ဟောပြတော်
မူလိုက်ပါသည်။ ။

ထိုကဲ့သို့သောတရားတော် မြတ်ကို၊ နာခံမှတ်သားရသော၊ ဓမ္မသဝနကုသိုလ်
ကံစေတနာ၊ သရဏ ဂုံသုံးပါးနှင့်တကွ၊ ၈-ပါး၊ ၉-ပါး၊ ၁၀-ပါးသော သီလတော်
မြတ်ကို၊ ခံယူကျင့်သုံးဆောက်တည်ခြင်းသီလကုသိုလ်ကံစေတနာ၊ ဒါနဝတ္ထု
အရုဗျာဒိတို့ကို၊ လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်း၊ ဒါနကုသိုလ် ကံစေတနာ၊ ဤသို့၎င်းရအပ်များ
မြတ်သော ကုသိုလ်ကံစေတနာအဖြစ်ဖြစ်ကြောင့်၊ မဒိုရာ-မနာရာ-မသေရာ
ဘေးဒါဏ်အန္တရာယ်၊ ရန်မာန် ခပ်သိုင်းတို့၏၊ ကင်းငြိမ်းရာမှန်၊ မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့၊
ယနေ့ယခုပြုရသောကုသိုလ်ကောင်းမှုအရုဗျာဒိတို့ကြောင့်၊ ဆောလျှင်စွာရောက်
ရပါလိုကုန်သောဟူ၍ ဆုတောင်းကြကုန်။ ။

ဆရာတော်-ဦးဣန္ဒကရေးသော သီလတရားပြီး၏။ ။

ဆဋ္ဌမတွဲ-ဓမ္မဒေသနာကဏ္ဍပြီး၏။ ။

သတ္တမတွဲ - ဒုစရိုက်ကဏ္ဍ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္ဗုဒ္ဓါဒ္ဓါ။

ရတနတ္ထယံ အဟံ ဝန္ဓာမိ သဗ္ဗဒါ။

သာသနဿစ ဇောကဿ၊ ဝုဇီ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။

ဇိနဿသနံ စိရံ တိဋ္ဌတု၊ ဇေယျတု သဗ္ဗ မင်္ဂလံ။

ဒုစရိုက်တရား ဆယ်းပါးတို့ကို ရေးရာတွင် ဒုစရိုက်တို့နှင့် သက်ဆိုင်သော အကြောင်းတို့ကို အသင့်အတင့် စုံထပ်စွာ အမြောက်မျှရေးသားလိုက်ပါအံ့။ ။

အကုသိုလ်တရားတို့၏ ဖြစ်ပွားခြင်း။

ဒုစရိုက် ဆိုသည်ကား။ ။ “ဒုစရိတာနိ ကရောန္တိတိ ဒုစရိတာနိ” ။ ။
ဒုစရိတာနိ၊ မကောင်းသော အကျင့်တို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုတတ်ကုန်၏။ ။ ။
တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ ဒုစရိတာနိ၊ ဒုစရိုက်တို့ မည်ကုန်၏။ ။ မကောင်းသော အကျင့်တို့ကို ကျင့်ခြင်းသည်-ဒုစရိုက်မည်၏။ ။

တနည်း။ ။ “ကုသလေ ဓမ္မေ နာသေန္တိ ဝိဒ္ဓံ သေန္တိတိ အကုသယာ” ။ ။
ကုသလေဓမ္မ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို။ နာသေန္တိ ဝိဒ္ဓံ သေန္တိ၊ ပျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ ။ ။
တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ အကုသယာ၊ အကုသိုလ်တို့မည်ကုန်၏။ ။ ။
ကုသိုလ်တရားတို့ကို နှိပ်စက်ပျက်ဆီးတတ်သောကြောင့်-အကုသိုလ်မည်၏။ ။

အကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း အင်္ဂါ ၄-ပါး။

ထိုကဲ့သို့ အကုသိုလ်ဖြစ်ရခြင်းအကြောင်းရင်းမှာ.....

- ၁။ ။ အသဒ္ဓမ္မသဝန-မသူတော်လူယုတ်မာတို့၏ တရားစကားကို နာရခြင်း
- ၂။ ။ အကလျာဏဒိတ္တတာ-လူဗာလ လူအန္ဓတည်း ဟူသော မိတ်ဆွေယုတ်-မိတ်ဆွေညံ့တို့နှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရခြင်း။
- ၃။ ။ အရိယအဒဿနဓမ္မာနိ- သူတော်ကောင်းတို့ကို မဖူးမြော်လိုခြင်း-မတွေ့မဆုံ၊ မကြိုလိုခြင်း-သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားစကားကို မနာကြားလိုခြင်း။
- ၄။ ။ အယောနိသော မနသိကာရ-ကောင်းမြတ်မှန်ကန်သော နှလုံးသွင်းစိတ်ထားမရှိခြင်း။ ဝါ၊ ထမ်းမှန်ကို နှလုံးမသွင်းနိုင်ခြင်း။ ။ ။ ။ ။ ။ ။
ထေးပါးနှင့်ပြည့်စုံက အကုသိုလ်ဖြစ်ရ၏။ ။

ကုသိုလ်တရားပျက်ပြား၍ အကုသိုလ်တရားပွားများသော
ကောသန္ဓတရား၅ပါး။

- ၁။ ။ ဒုသိလျှံ-သိဝမရှိခြင်း။ ၂-မုဋ္ဌသစ္စံ-သတိမရှိခြင်း။ ၃-အညာဏံ-ပညာမရှိခြင်း။ ၄-အက္ခန္တိ-သည်းမခံနိုင်ခြင်း။ ၅-ကောသန္ဓံ-ဝိရိယတရား မရှိခြင်း။ ။ ဤသည်ကား ကောသန္ဓတရား ၅-ပါးတည်း။ ။ ဤအကြောင်းရတို့ကား အဋ္ဌသာ သိနိအဋ္ဌကထာ ကျမ်းလာတည်း။

အယုတ်တရား ၂-ပါးပြခြင်း။

တကမ္ဘာလုံးရှိ လူ-ရှင်-ရဟန်းတို့ အပေါ်မှာ လွန်စွာပင် ယုတ်မာလှသော အယုတ်တရား ၂-ပါးဟူသည်ကား။ ။

- ၁။ ။ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂ-ဝတ္ထုကာမ-ကိလေသာကာမတို့နှင့်ယှဉ်သောချမ်းသာမှုကိုအားထုတ်ခြင်း-ခံစားခြင်း။ ။
- ၂။ ။ အတ္တကိလမထာနုယောဂ-မိမိကိုယ်ကို ပူပန်ပင်ပန်း စေတတ်သော ပဉ္စတပအစရှိတဲ့ အကျင့်တို့ကိုအားထုတ်ခြင်း။ ။

မသုတော်တရားထွန်းကားက သုတော်ကောင်းတရား တိမ်မြုပ်နည်းပါးခြင်း။

ဘော်ပြပါ အကြောင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံသဖြင့် အကုသိုလ်တရား ပွားများထွန်းကားလာခြင်း၊ မသုတော်တို့၏အလေ့အကျင့်ပွားများလာခြင်း၊ ဖြစ်သည်ရှိသော် ကုသိုလ်တရားများ တိမ်မြုပ်ပျက်ပြားနည်းပါးခြင်းဖြစ်ရမည်ဟု၊ ပဋ္ဌမသင်္ဂါယနာတင်အစရှိသော ရဟန္တာအသျှင်သူမြတ်တို့မိန့်ဆိုတော်မူကြကုန်၏။

ပုရေအဓမ္မော ဒိဗ္ဗတိ၊ ဓမ္မော ပဋိဗာဟိယတိ၊ ပုရေ အဓမ္မဝါဒိနော ဗလဝန္တာဟောန္တိ ဓမ္မဝါဒိနောဒုဗ္ဗထာဟောန္တိ။ ။

ပုရေ၊ ငှေးအခါ၌။ အဓမ္မော၊ လူယုတ်မာ-လူမိစ္ဆာတို့၏ တရားစကားသည်။ ဒိဗ္ဗတိ၊ ထွန်းပအံ့။ ဓမ္မော၊ သုတော်ကောင်းတို့တရားသည်။ ပဋိဗာဟိယတိ၊ တိမ်မြုပ်ထွက်။ ပုရေ၊ ငှေးအခါ၌။ အဓမ္မဝါဒိနော၊ လူယုတ်မာ-လူမိစ္ဆာတို့၏ အလေ့အကျင့်သည်။ ဗလဝန္တာ၊ အားကြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဓမ္မဝါဒိနော၊ သုတော်ကောင်း-သူမြတ်ထောင်းတို့ အလေ့အကျင့်သည်။ ဒုဗ္ဗထာ၊ အားနည်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ဤကား ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ ကျမ်းလာတည်း။ ။

ဓမ္မတာလမ်းနှင့်သင်္ခါရလမ်း။

အကုသိုလ်တရား၊ ကုသိုလ်တရား ၂-ပါးတို့တွင်၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည် မည်သူတစ်စုံတစ်ယောက်မျှ လုံ့လပယောဂမပြုလုပ်ရဘဲ၊ မိမိအလိုလို၊ ဓမ္မနိယာမ

အစဉ်အလာ အတိုင်း၊ မြေရှိရာ-မြက်ရောက်သကဲ့သို့ ကမ္ဘာတိုင်း ကမ္ဘာတိုင်းတို့၌ သတ္တဝါရယ်လို့ ဖြစ်ပေါ်လာသည့်အခါမှာ၊ သတ္တဝါတို့ စိတ်သဏ္ဍာန်၌ အကုသိုလ်တရားသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၍ မေ့တာဖြစ်သောကြောင့် အကုသိုလ်တရားကို ဓမ္မတလမ်းဟုခေါ်ဆိုရ၏။ ။

ကုသိုလ်တရားတို့သည် သဗ္ဗုဒ္ဓါသနိဿယ၊ ပတိဇ္ဈ၊ ဒေသာဝါသ၊ သဒ္ဓမ္မသဝန၊ ပုဗ္ဗေကတပုညတာ၊ ဆိုတဲ့ကုသိုလ်ဖြစ်ကြောင်းတရား ၄-ပါးနှင့် ပြည့်စုံလျက် နတ်ရွာသွားကြောင်း-မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် ရကြောင်းတရားတို့ကို ကြိုးစားပွားများ အားထုတ်ပါ။ ကုသိုလ်တရားဖြစ်ပွားသောကြောင့် သင်္ခါရလမ်းဟုခေါ်ဆိုရ၏။

ဥပမာ-ဆရာတော်-စာတော်ဖြစ်ရမဲ့ကံစာတာပါးလာသော်လည်း စာကျက်၊ စာအံ့၊ စာပြန်၊ စာချအစရှိသော လုပ်ငန်းတရားတို့ကို အားထုတ်မပြုလုပ်ပါက ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ဆရာတော်ကပီး ထင်ရှားစွာဖြစ်ရမည်မဟုတ်။ ဝိဇ္ဇာမိန့်ဖြစ်ရန် ကံစာတာ ပါလာသောလူမှာလည်း အဂ္ဂိယတ်ထိုးမှု အစရှိတဲ့ လုပ်ငန်းတို့ကို အားထုတ်မပြုလုပ်ပါက၊ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ဝိဇ္ဇာမိန့်ဖြစ်ရမည်မဟုတ်။ ။

မဂ်၊ ဖိုလ်၊ တို့ကို ရထုတ္တံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ သက်ဆိုင်ရာ တရားတို့ကို အားထုတ်မပြုလုပ်ပါက၊ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်-ရမည် မဟုတ်။ သူတော်ကောင်းတို့၏ ဖြည့်ကျင့်စဉ် တွေမှာ၊ ထင်ရှားစွာရှိပေ၏။ ဒါကြောင့်-ကုသိုလ်တရားကို သင်္ခါရလမ်းဟုခေါ်ဆိုရ၏။

အကုသိုလ်တရားဆိုတာက၊ ဘယ်ဘုရားမှ မပွင့်ပွင့်၊ ကမ္ဘာ့နိဿယအစဉ် အလာအတိုင်း၊ နိစ္စထာဝရရှိသောကြောင့်၊ နိစ္စတရားဟူ၍လည်းခေါ်ဆိုရ၏။

ကုသိုလ်တရားဆိုသည်မှာ၊ အဘမြတ်စွာ၊ သမ္မုဒ္ဓါတို့၊ ပွင့်ထွန်းပေါ်ပေါက် လာမှသာ သျှင်၊ ကုသိုလ်၏အကြောင်းအကျိုး၊ ဒုက္ခ-သုခတို့၏အကြောင်းအကျိုး၊ ပရမတ်-ပညတ်-ရုပ်-နာမ် ခန္ဓာ-အာယတန-ခေတ်-သစ္စာ-မဂ်-ဖိုလ်- နိဗ္ဗာန်- အစရှိသော တရားတို့ကို၊ သိကျွမ်းနားလည် နှိုင်းသာကြောင့်၊ ကုသိုလ်တရား ကို အနိစ္စတရားဟူ၍ ၎င်း၊ သင်္ခါရလမ်းဟူ၍ ၎င်း၊ ခေါ်ဆိုရ၏။

အကုသိုလ်တရား၏ ဗေက္ခဏာ-ရသ-ပဗ္ဗု၊ ပဗ္ဗုခနိ-ပဗ္ဗုခနိတို့ကိုပြခြင်း။

အ. ကုသိုလ်တရားတို့၏အကြောင်းအင်္ဂါလက္ခဏာတို့ကား၊ ဤသို့တည်း။

- ၁။ ။ အကုသလသောသာဓဇ္ဇဒုက္ခဝိပါကလက္ခဏာ၊ အပြစ်နှင့်တကွ၊ ဆင်းရဲ သောအကျိုးတို့ကို၊ အမြဲနိစ္စပေးတတ်၏။
- ၂။ ။ ကုသလပဋိပက္ခရသံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ခြင်း။
- ၃။ ။ ကမ္မဋ္ဌာသိသပစ္စုပဗ္ဗုခနိ၊ မည်းနက်ခြင်း၏အကြောင်းရှိခြင်း။

၄။ ။အယောဒိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာနံ၊ မသဏ္ဍမတဏ္ဍသော အာရုံကို၊
နှလုံးသွင်းတတ်ခြင်း။

ဤသည်ကား-အဋ္ဌသာလိနိ အဋ္ဌကာထာ-ကျမ်းသာတည်း။

အကုသိုလ်တရားတို့၏ သဒ္ဓိအကြောင်းကို ပြခြင်း။

လောဘော မဟာရာဇ ပုဂ္ဂိုလ်သံ ဓမ္မော အဏ္ဍိတ္တံ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော ဥပ္ပဇ္ဇတိ။
အဟိတာယ ဒုက္ခာယ အဖါသုပိဟာရာယ။

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောကောသလမင်းကြီး။ ဓမ္မော၊ မတည်မကြည် လေလိ
ဘောက်ပြန်သောသဘောရှိသော။ လောဘော၊ လောဘသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်သံ၊ တစ်
တယောက်သောယောက်ျား၏။ ဝါ၊ တစ်တယောက်သောသူ၏။ အဏ္ဍိတ္တံ ကိုယ်
အတွင်း၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဟိတာယ၊ အကျိုးစီးပွားမရှိခြင်း ။
ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်း၌။ အဖါသုပိဟာရာယ၊ စိတ်ချမ်းသာ-ကိုယ်ချမ်းသာ
မနေရခြင်း၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မှန်စွာမသွေ၊ ဖြစ်ရပါပေ၏။ ။(ဒေါသ မောဟ စသည်
မှလည်း၊ ဤနည်းအတိုင်းယူလေ။ ပဋိသန္ဓိဒါမဂ်ပါဠိတော်)။

အကုသိုလ်တရား အဘွက် ညစ်နွမ်းပျက်ခြားရပုံ။

အကုသိုလ် တရားတို့ မည်သည်မှာ၊ ၎င်းတို့နှင့် ယှဉ်တွဲ ဖြစ် ပေါင်းသင်း
ထက်ဆံ့သူမှန်သမျှ၊ သတ္တဝါတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ညစ်နွမ်းစေခြင်း၊ စိတ်၏အကြံ
ကိုညစ်နွမ်းစေခြင်း-တည်းဟူသော၊ အာနိသံသာ၊ မဟာဗုဒ္ဓလဘိဝံသကို၊ သတ္တဝါတိုင်း-
သတ္တဝါတိုင်း၊ ဘဝတိုင်း-ဘဝတိုင်း၊ အကျိုးပေးတတ် သူ၏။

ဥပမာ-နေ့လ၊ တို့မည်သည်၊ ပကတိအတိုင်းဆိုပါလျှင်၊ ကြည်လင်တောက်ပ
ထွန်းလင်းနိုင်သော၊ အရောင်အဝါရှိလင့်ကစား၊ မိနင်းသားတိမ်တိုက်ဘို့၊ ဝိတ်ဖုံး
ထားပါက၊ အရှိန်အစော်၊ အရောင်အဝါတို့သည်၊ ညှိုးနွမ်းရဘိသကဲ့သို့ မထက်
နိုင်သကဲ့သို့၎င်း။ အနာရောဂါမရှိသူတို့မှာ၊ မိမိတို့ပကတိအတိုင်း၊ ကြည်လင်
သာယာ၊ ရှင်လန်းစွာနှင့်၊ နေရောင်မှန်သော်လည်း၊ အနာရောဂါစွဲကပ်လာပါက၊
မရှင်မလန်းညှိုးနွမ်းရသကဲ့သို့၎င်း။ ထို့အတူ-အကုသိုလ်တရားတည်းဟူသော၊
မိနင်းသားတိမ်တိုက်၊ အနာရောဂါတို့သည်၊ ဝိတ်ဖုံးကပ်ငြိလာပါက၊ သတ္တဝါတို့
မှာ၊ စိတ်ပင်ပန်း-ကိုယ်ပင်ပန်း၊ မရှင်မလန်း၊ ညှိုးနွမ်းသော အခြေသို့၊ ရောက်ရ
ပေ၏။ ။ထို့ကြောင့်-ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိတော်၌။

ပဘာထရ မိဒံ ဘိက္ခဝေ စိတ္တံ၊ တဉ္စ ခေါ အာဂန္တုကေဟိ ဥပတ္တိလေ
သေဟိ ဥပကိလိဋ္ဌံ။

ဘိက္ခဝေ၊ အားလုံးသော ချစ်သားချစ်သွီးအပေါင်းဘို့။ စိတ္တသိက္ခိလေသာ၊
စိတ်၏ ညစ်ညူးခြင်းကြောင့်။ သတ္တာ၊ လူတွေ၊ နတ်တွေ၊ ဗြဟ္မာတွေတို့သည်။

သံကိလိဿန္တိ၊ ညစ်နွမ်းကုန်၏။ ဣဒံ စိတ္တံ၊ ဤကောင်းမြတ်သော စိတ်သည်။ ပဘဿရံ၊ ပြီးပြီးပျက် ရှင်လန်းကြည်လင်၏။ တဉ္စ၊ ထိုပြုစင် ရှင်လန်းသော စိတ်သည်။ အာဂန္တုကေဟိ၊ အာဂန္တုကဖြစ်ကုန်သော။ ဥပတ္တိလေသေဟိ၊ ညစ်ညူးကြောင်း-ညစ်နွမ်းကြောင်း ဖြစ်သော၊ ထောဘ-ဒေါသ-မောဟ အညစ် အကြေး၊ အပြစ်ဒေါသတို့ကြောင့်။ ဥပကိလိဋ္ဌာ၊ ညစ်နွမ်းရပေ၏။ ဤသည်ကား- အကုသိုလ်တရားတို့၏သတ္တိအကြောင်းပြသော၊ သင်္ခေပစကားရပ်တည်း။

အကုသိုလ်တရားတို့သည် သတ္တဝါတို့အား အမြဲမပြတ် လိုက်နေခြင်း။

အောက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတိုင်းတို့အား၊ ညစ်နွမ်းပင်ပန်း အောင်၊ ဆောင်ရွက် လုပ်ကိုင်လေ့ သဘောရှိသော၊ ဒုစရိုက်တရားတို့သည်၊ လူသွားရာ အရိပ်ပါသကဲ့သို့၎င်း၊ မီးသွားရာ အပူပါသကဲ့သို့၎င်း၊ ထွန်းကိုရုံး သွားသောနွား၏ခြေရာကို၊ ထွန်းဘီးစက်သည်၊ နင်း၍နင်း၍လိုက်သကဲ့သို့၎င်း၊ အမြဲနိစ္စ၊ ညည်းပန်းနှိပ်စက်၍နေကြောင်း။ ။ အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာဒွံ၊

မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ၊ မနောသေဋ္ဌာ မနောမယာ။
မနသာစေ ပဒုဋ္ဌေန၊ ဘာသတိဝါ ကရောတိဝါ။
တတော နံ ဒုက္ခမန္ဓေတိ၊ စက္ကံဝ ဝဟတော ပဒံ။ ။

ဓမ္မာ၊ နာမက္ခန္ဓာတရား ၃-ပါးတို့သည်။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသာ လျှင်၊ ရှေ့သွားရှိကုန်၏။ ဝါ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသာလျှင်၊ ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိကုန်၏။ မနော သေဋ္ဌာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသာလျှင်၊ အကြီးအမြတ်ဆုံး ရှိကုန်၏။ မနောမယာ၊ စိတ် ဖြင့်ပြီးကုန်၏။ ပဒုဋ္ဌေန၊ ပြစ်မှားပျက်ဆီးလိုသော။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓာနိ၊ ၄-ပါး အပြားရှိကုန်သော။ ဝစီဒုစရိတာနိ၊ ဝစီဒုစရိုက်တို့ကို။ စောဘာသတိဝါ၊ အကယ်၍ပြောဆိုမှုထည်း ပြောဆိုငြားအံ့၊ တိဝိဓာနိ၊ ၃-ပါးအပြားရှိကုန်သော။ ကာယဒုစရိတာနိ၊ ကာယဒုစရိုက်တို့ကို။ စေကရောတိဝါ၊ အကယ်၍ပြုမှုထည်း ပြုငြားအံ့၊ တိဝိဓာနိ၊ ၃-ပါးအပြားရှိကုန်သော။ မနောဒုစရိတာနိ၊ မနောဒုစရိုက် တို့ကို။ စေပူရေတိဝါ၊ အကယ်၍ပြည့်စေမှုထည်း ပြည့်စေငြားအံ့။ တတော၊ ထိုကာယဒုစရိုက်၊ ဝစီဒုစရိုက်၊ မနောဒုစရိုက်တို့ကို၊ ပြုလုပ်ခြင်း၊ ပြောဆိုခြင်း- ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ နံ၊ ထိုအသိအလိမ္မာ၊ ဉာဏ်ပညာနည်းပါးသော၊ လူယုတ်မာ၊ လူမိစ္ဆာသို့။ ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်စိတ် ၂-ဖြာ၊ မချမ်းသာအောင်၊ ဆောင်စွမ်း ပါသော၊ ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခသည်။ အန္ဓေတိ-အနုဇေတိ၊ လူသွားရာအရိပ်ပါသကဲ့ သို့၊ အစဉ်မကွာလိုက်တတ်ပါ၏။ ကိမိဝ၊ ဥပမာပုံဆို၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူ ကား၊ ဝဟတော၊ ထွန်းကိုဆောင်သောနွား၏။ ပဒံ၊ ခြေရာကို။ စက္ကံ၊ ထွန်းဘီး

စက်သည်။ အနွေတိ-အနုတိ ဣဝ။ အစဉ်တစိုက်၊ လိုက်သကဲ့သို့တည်း။ ။
ကြပ်ကြပ်ကြီးသတိရှိကြလေကုန်။

လောကဗျာ ကုသိုလ် ခေကုသိုလ် တရားသည် ထေရ်ရှားစွာ ရှိခြင်း။

ယထာဘူတဉာဏ်၊ ကမ္မသကတဉာဏ်၊ မရှိကြသော လူရိုက်တို့သည်။ ဝါ၊
ပုဗ္ဗေစကတပုညတာ၊ နည်းပါး ပါးရှားကြသော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ကုသိုလ်ကံ၊
အကုသိုလ်ကံ၊ တို့၏ အကျိုးအပြစ် တို့ကို၊ မသိနိုင်၊ မမြင်နိုင်၊ မယုံကြည်နိုင်
ကြသည့် အတွက်ကြောင့်၊ ကာယဒုစရိုက်၊ ဝစီဒုစရိုက်၊ မနောဒုစရိုက် တို့ကို၊
ရဲရဲကြီးပြုလုပ်ဝန်ကြပေ၏။ လောကဗျာ-ဘုတ်ရိုက်၊ ထားချတ်၊ လှံထိုး၊ လူသတ်မှု
ဖြစ်ပါက၊ အပိုးရမင်းတို့သည်၊ ပုန်မအားလျော်စွာ၊ အပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်း ခံရ
မည်ကို၊ လူတိုင်းလူတိုင်း၊ ကလေး၊ မိမ္မာယောကျာ်းကစ၍၊ သိကြသဖြင့်၊ လူတိုင်း
လူတိုင်း၊ ၎င်းအပြစ်တို့ကို၊ အခါခပ်သိမ်း၊ မပြုလုပ်ဝန်၊ မကျူးလွန်ဝန်ကြပေ။
ထိုလောကဗျာ၊ ကျူးလွန်သောပုန်မ အတွက်၊ အပိုးရမင်းများက၊ အပြစ်ဒဏ်
ပေးသည်ထက်၊ အဆပေါင်းများစွာ၊ ဘဝပေါင်းများစွာ၊ နစ်နာမည်ခံရမည်၊ ဒုက္ခ
တွေ့မည်ကို၊ ပညာစက္ခုက ၎င်းမဲ ကြံသဖြင့်၊ မမြင်နိုင်၊ မသိနိုင်၊ မယုံကြည်နိုင်ကြ
သောကြောင့်၊ အမျိုးမျိုးသော-ကာယကံပုန်မ၊ ဝစီကံပုန်မ၊ မနောကံပုန်မ တို့ကို၊
ပေါ့ပေါ့ပါးပါး၊ လွယ်လွယ်ကူကူ၊ ကျူးလွန်ပြုလုပ်ဝန်ကြပေ၏။

ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့ ကတော့၊ ဘော်ပြုပါ သံသရာပုန်မတို့ကို၊
လွယ်လွယ်တကူ၊ မကျူးလွန်ရဲဘဲ၊ သံသရာဒုက္ခကို၊ လွန်စွာမှကြောက်ထွ၍၊
သံသရာဘဝ၊ အစဉ်အဆက်၊ ချမ်းသာခြင်းကိုသာ၊ ပေးစွမ်းနိုင်ပါသော၊ သုစရိုက်
တရားတို့ကိုသာ၊ လွယ်လွယ်ကူကူပြုလုပ်တတ် ကြကုန်၏။

ပညာမရှိသူ၊ အသိအမြင်၊ နည်းပါးသူတို့၊ အကုသိုလ်၊ ကုသိုလ်၏၊ အကျိုး
အပြစ်တို့ကို၊ မသိမမြင်သာရှိရမယ်၊ စင်စစ်အားဖြင့်ကား၊ လောကဗျာ-မင်း
အပိုးရဖြစ်သူတို့က၊ ပြည်သူလူအပေါင်းတို့အား၊ ပုန်မအားလျော်စွာ၊ အပြစ်အား
လျော်စွာ၊ ဆုံးမပဲ့ပြင်၊ စီရင်နေသကဲ့သို့၊ ကမ္ဘာလောကဓာတ်ကြီးမှာလည်း၊
ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဟူသော၊ ပြည်ပိုင်အပိုးရမင်းသည်၊ အားလုံးသောသတ္တဝါ
အများတို့အား၊ အမြဲနိစ္စ၊ စီရင်ချက်ချလျက်၊ ဆုံးမနှိပ်ကွပ်၍၊ စီရင်ဆုံးဖြတ်ခါ
ရှိနေပေ၏။ ။အကြောင်းကား၊ ။လောကဗျာ မျက်မြင် ကိုယ်တွေ့၊ တွေ့ကြို
နေရတဲ့၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးဖြစ်နေရခြင်းသည်၊ ဘယ်သူ၏ အကြောင်းကြောင့်
နည်း။ အကုသိုလ်ကံ၊ ဆုံးဖြတ်စီရင် ထားသောကြောင့်တည်း။ ။လောကဗျာ-
လူချင်းမတူ၊ သူချင်းမမျှ၊ အနွေ-အဝဲ၊ အကျိုး-အကာနိုး၊ အပင်း- အ၊ အ၊ ဇစ္စန္ဒ-ဖြစ်နေ

ရခြင်းသည်၊ ဘယ်သူ့ကြောင့်နည်း။ အကုသိုလ်ကံ၊ စီရင်ဆုံးဖြတ်ထားသော ကြောင့်တည်း။

ထောကမှာဆင်းရဲမဲ့ပြာ။ လူနဲ့လူချာဖြစ်နေ၍၊ လူချမ်းသာတို့၏ အခိုင်းအစေ ခံနေရခြင်း၊ စဏ္ဍာသ သုဘရာဇာဖြစ်နေရခြင်း၊ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်မလှမပ၊ လူတ ကာမေတ္တာကင်း - အောင်ဖြစ်နေရခြင်းသည်၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ အကုသိုလ်ကံတည်း ဟူသော တရားသူကြီး စီရင်ဆုံးဖြတ် ထားသောကြောင့် ပေတည်း။ ။

ထောကမှာချမ်းသာကြွယ်ဝ။ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်လှပတင့်တယ် ပညာအမြင် တွေကျယ်လျက်၊ လူတကာတို့အထပ်မှာ၊ တင့်တင့်တယ်တယ်၊ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ စမွှာယံ၍ နေရသည်မှာ၊ ဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ကုသိုလ်ကံတည်းဟူ သောတရားသူကြီးစီရင်ဆုံးဖြတ်ထားသောကြောင့်ပေတည်း။ ။

ထိုအကြောင်းတို့ကား လူတိုင်း လူတိုင်းပင် သိမြင်နိုင်သော အကြောင်းတို့ မဟုတ်ပါလော။ ထိုကြောင့်-အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ၌။

ကမ္မေနကိတ္တိံ ဝဘတော၊ ပသံသံ ကမ္မေန ဇာနိံ စ ဝဓဇ္ဇ ဗဒ္ဓံ။
တံ ကမ္မနာနာကရဏံဝိဒိတွာ၊ ကဿာနတ္ထိ ကမ္မန္တိ ထောကေ။ ။

ကမ္မေန၊ ကုသိုလ်ကံကြောင့်။ ကိတ္တိံ၊ ကျော်စောကိတ္တိ၊ တန်းခိုးရှိခြင်းကို။ ဝဘတော၊ မချမှန်စွာ၊ ရတတ်ပါ၏။ ကမ္မေန၊ ကုသိုလ်ကံကြောင့်။ ပသံသံ၊ ပညာ ဥစ္စာ ရပ်သက္ခဏာမှာ၊ အများတကာ၊ ချီးမွမ်းသောပနာခြင်းကို။ ဝဓဇ္ဇ၊ လူတို့ မျက်မြင်၊ အထင်အရှားပင်၊ ရအပ်ပါ၏။ ကမ္မေန၊ အကုသိုလ်ကံကြောင့်။ ဇာနိံ စ၊ ပညာ-ဥစ္စာ-ရပ်သက္ခဏာတို့၌၊ လူတကာကဲ့ရဲ့ရှုပ်ချ၊ ပစ်တင်ခြင်းကို၎င်း။ ဝဓဇ္ဇ၊ သူဘပီးတို့ ညှဉ်းဆဲရာ၊ နှိပ်စက်ရာ၊ ခိုင်းစေရာတည်းဟူသော ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက် ခြင်းကို၎င်း။ ဗဒ္ဓဇ္ဇ၊ ထောကမှာထင်ရှားစွာဖြင့်၊ ထိတ်-ထောင်-နှောင်အိမ်စသည်၌ ဖွဲ့စည်းချုပ်နှောင်ခြင်းကို၎င်း။ ထောကေ၊ မချမှန်စွာ၊ ရအပ်ပါ၏။ တံကမ္မနာနာ ကရဏံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ-အကုသိုလ်ကံ၏။ ဝိဒိတွာ၊ စီမံခန့်ခွဲပုံအကြောင်းစုံကို။ ဝိဒိတွာ၊ သူရောငါပါ၊ သိမြင်ကြပါ၍။ ထောကေ၊ ထောက၌။ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံ-အကုသိုလ် ကံသည်။ နတ္ထိ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကဿာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကော၊ အဘယ် သူသည်။ ဝဒေ၊ မသိနိုင်ကြပါအံ့နည်း။ ။ ၎င်းပိဋိအထာကိုကြပ်ကြပ်ကြီးသတိရှိကြလေကုန်။

ကံသာဠျင်အယုတ်အမြတ်ဝေဘန်ခြင်း။

ထိုကြောင့်-ထောက သံသရာ၊ လမ်းနှစ်ဖြာတို့၌၊ ကုသိုလ်ကံ-အကုသိုလ်ကံ သည်သာယျင် အမိအဘမိတ်ဆွေသင်္ဂဟအမွေအနှစ်ဖြစ်၍၊ ကုသိုလ်ကံ-အကု

သိုလ်ကံသည်သာလျှင် ပုန်းအောင်း လည်းလျောင်းရာ ဖြစ်ခြင်း-ကမ္ဘာ့လောက
ဓာတ်ရှိသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ယုတ်ခြင်း-မြတ်ခြင်းအစသည်တို့ကို ဆုံးဖြတ်၍
နေကြောင်း၊ ။အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ၌။

ကမ္မဿကာ ဟိ မာဏဝါ သတ္တာ ကမ္မဒါ သဒါ ကမ္မယောနိ ကမ္မဗန္ဓ။
ကမ္မပဋိသရဏာ ကမ္မံသတ္တေဝိဘဇတိ၊ ယဒိဒံ ဟိနပဏိတာယာတိ-
ဟူ၍မိန့်တော်မူပေ၏။ ။

မာဏဝါ၊မာဏဝဟုဆိုအပ်ကုန်သော။သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်။ကမ္မဿကာ၊
ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာရှိကုန်၏။ ကမ္မဒါယဒါ၊ ကံ၏အမွေကိုခံဘတ်ကုန်၏။ ဝါ၊
ကံသည်ပေးအပ်သောအမွေဥစ္စာကိုခံယူတတ်ကုန်၏။ ကမ္မယောနိ၊ကံသာလျှင်
အကြောင်းရင်းရှိကုန်၏။ ကမ္မဗန္ဓ။ကံသာလျှင် အဆွေအမျိုးရှိကုန်၏။ ကမ္မပဋိ
သရဏာ၊ကံသာလျှင်ကိုးကွယ် လည်းလျောင်းရာရှိကုန်၏။ သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့
ကို။ဟိနပဏိတာယာ၊ အယုတ်အမြတ်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ ဝိဘဇနံ၊
အကြင်ခွဲဝေခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံဝိဘဇနံ၊ထိုခွဲဝေခြင်းကို။ ကမ္မံ၊ကံသည်။
ဝိဘဇတိ၊မုချမသွေခွဲဝေတတ်ပေ၏။ ။

ဒုစရိုက် ၃-ပါးခွဲပြခြင်း။

ဒုစရိုက်ဆိုသည်ကား ၃-ပါးရှိ၏။ ၃-ပါးဟူသည်ကား- ကာယဒုစရိုက် ၃-
ပါး၊ဝစီဒုစရိုက် ၄-ပါး၊မနောဒုစရိုက် ၃-ပါးဟူ၍ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးရှိ၏။

- ၁။ ။ထို ၁၀-ပါးသောဒုစရိုက်တို့တွင် ကိုယ်၌ဖြစ်သောကံကို ကာယကံ
ဟုဆို၏။ဝါ၊ကိုယ်ဖြင့်ကျူးလွန်သောကံကိုကာယကံဟုခေါ်၏။
- ၂။ ။နှုတ်၌ဖြစ်သောကံကိုဝစီကံဟုဆို၏။ဝါ၊နှုတ်ဖြင့်ကျူးလွန်သောကံကို
ဝစီကံဟုဆို၏။
- ၃။ ။စိတ်၌ဖြစ်သောကံကို မနောကံဟုဆို၏။ ဝါ၊စိတ်ဖြင့်ကျူးလွန်ခြင်းကို
မနောကံဟုဆို၏။ ။ထို့ကြောင့်-အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ၌။
၁-ကာယေနစေကတံ ကမ္မံ၊ကာယကမ္မန္တိ ဝုစ္စတိ။
၂-ဝါစာယစေကတံကမ္မံ၊ဝါစာကမ္မန္တိ ဝုစ္စတိ။
၃-မနသာ စေကတံကမ္မံ၊မနောကမ္မန္တိ ဝုစ္စတိ။ ။

အနက်။ ။၁-ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ကမ္မံ၊အမှုကို။ စေကတံ၊ အကယ်၍
ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ကာယကမ္မန္တိ၊ကာယကံဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ။
၂-ဝါစာယ၊နှုတ်ဖြင့်။ ကမ္မံ၊အမှုကို။စေကတံ၊အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ဝါစာ
ကမ္မန္တိ၊ဝစီကံဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ။

၃-မနုဿ၊စိတ်ဖြင့်၊ကမ္မံ၊အမှုကို၊ စေကတံ၊အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊မနော
ကမ္မန္တိ၊မနောကံဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ။

ဥပမာ-တော၌ကျက်စားသောသူကိုတောမုဆိုး- ရေ၌ကျက်စားသောသူကို
တံငါစသည်ဖြင့် ခေါ်ဆိုသကဲ့သို့၎င်း။ ။တနည်း။ ။လက်အမှုလုပ်သမားကို
လက်သမား၊နှုတ်အမှုလုပ်သမားကို စာပြောဟူသကဲ့သို့၎င်း။ ။တနည်း။ ။
ရွာကိုစားသောအရာရှိကိုရွာစား၊နယ်ကိုစားသောအရာရှိကိုနယ်စား၊မြို့ကိုစား
သောအရာရှိကိုမြို့စားဟူသကဲ့သို့၎င်း၊ကိုယ်ဖြင့် ပြုလုပ်သောအမှုကိုကာယကံ၊
နှုတ်ဖြင့်ပြုလုပ်သောအမှုကို ဝစီကံ၊စိတ်ဖြင့်ပြုလုပ်သောအမှုကို မနောကံဟူ၍
မှတ်အပ်၏။ ။၎င်းအကြောင်းတို့ကားအဋ္ဌသာလိနိကျမ်းလာတည်း။ ။

ကံသုံးပါးသရုပ်အားဖြင့် ခွဲပြခြင်း။

- ၁။ ။ပါဏာတိပါတ-သတ္တဝါဟူသမျှကိုသတ်ခြင်း။
- ၂။ ။အဒိန္နာဒါန-အရှင်သည်ကိုယ်-နှုတ်ဖြင့် မပေးသော သူတပါးဥစ္စာကို
ခိုးယူခြင်း။
- ၃။ ။ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ-ကာမပိုင်မယားနှင့်တကွအုပ်ထိန်းခြင်းမကင်း
သော သူတပါး သွီးတို့ကို ကျူးလွန် ပစ်မှားခြင်း။ ။ဤသည်ကား
ကာယကံ ၃-ပါးတည်း။ ။
- ၁။ ။မုသာဝါဒ- ချွတ်ယွင်း ဘောက်ပြန်၊ မဟုတ် မမှန်သော စကားကို
ပြောဆိုခြင်း။ ။
- ၂။ ။ဖရုသဝါစာ-ရုန့်ရင်းကြမ်းထမ်းသောစကားတို့ကို ပြောဆိုခြင်း။ ။
- ၃။ ။ပိသုဏာဝါစာ-သူနှစ်ယောက်တို့၏ အချစ်ကိုကွဲစေတတ်သော ကုန်း
ချောသောစကားတို့ကိုပြောဆိုခြင်း။ ။
- ၄။ ။သမ္ပပ္ပထာပဝါစာ-ရတနာသုံးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော စကားမဟုတ်ဘဲ၊
သီတာ-ရာမ-ဒသဂီရိ ပုံဝတ္ထုစကား-ရွှေယံနှင့်ရွှေကျားစသော ဝတ္ထု
စကား-ထိုင်စကုတ် ရုပ်ရှင်စသောစကား- အနှစ်မရှိသော ပွဲစကား-
ဈေးစကား- အရပ်စကား- ကျွဲ-နွား- ဆင်-မြင်း-ကြက်- ငှက်စသော
စကားတို့ကိုပြောဆိုခြင်း။ ။ဤသည်ကား-ဝစီဒုစရိုက် ၄-ပါးတည်း။
- ၁။ ။အဘိဇ္ဈာ-သူတပါး၏ ပစ္စည်းဥစ္စာကို ငါ့ဥစ္စာဖြစ်ပါမူကား ကောင်း
ထေစွဟု ထောဘာရှေးရှု၍ကြံစီခြင်း။ ။
- ၂။ ။ဗျာပါဒ-သူတပါး၏ပစ္စည်းဥစ္စာ-အသက်တို့ကိုပျက်စီးအောင် ဒေါသ
ရှေးရှု၍ကြံခြင်း။ ။
- ၃။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-အယူမမှန်၊ ဘောက်ပြန်ပျက်ပြားသော အယူဝါဒကို မှား
သောအားဖြင့်ယူခြင်း။ ။ဤသည်ကား မနောစရိုက် ၃-ပါးတည်း။

ဒုစရိုက် ၃၀-ပါးတို့ကိုအကျယ်အားဖြင့်ခေဘန်ပြုခြင်း။
ပါဏာတိပါတကိုပြုခြင်း။

ကာယကံ ၃-ပါးတို့တွင်ပါဏာတိပါတဆိုသည်ကား။

ပါဏဿ အတိဝ ပါတော ပါဏာတိပါတောနာမ၊ ပါဏဝဓော
ပါဏဗာတောတိ ဝုတ္တံဟောတိ။ ပါဏောတိ စေတ္တ ဝေါဟာရတော
သတ္တော ပရမတ္တတော ဇီဝိတိန္ဒြိယံ။ ။

ပါဏဿ၊ သူ၏အသက်ကို။ ဝါ၊ သတ္တဝါတို့အသက်ကို။ အတိဝ ပါတော၊
လျှင်စွာချခြင်းသည်။ ပါဏာတိပါတောနာမ၊ ပါဏာတိပါတမည်၏။ ပါဏဝဓော၊
သတ္တဝါကိုသတ်ခြင်း။ ပါဏဗာတော၊ သတ္တဝါကိုသတ်ခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ
ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဏာတိပါတ
ဟူသောပုဒ်၌၊ ပါဏောတိ၊ ပါဏဟူသည်ကား။ ဝေါဟာရတော၊ ပညတ်အားဖြင့်။
သတ္တော၊ သတ္တဝါတည်း။ (ပရမတ္တတော၊ ပရမတ္တအားဖြင့်၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ
တည်း)။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကားသိလောက်၏။

ပါဏာတိပါတ၏အင်္ဂါ ၆-ပါးကိုပြုခြင်း။

ပါဏော ပါဏသည်တာ ဝဓကဗိတ္တံ ဥပက္ကမော တေန မရဏံ။ ။ ဟူ၍
ပါဏာတိပါတအင်္ဂါ ၅-ပါးကိုအဋ္ဌသာလိနိဋ္ဌိယာ၏။

၁-ပါဏော၊ သတ္တဝါလည်းဖြစ်စေ။ ၂-ပါဏသည်တာ၊ သတ္တဝါဟုအမှတ်
ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ။ ၃-ဝဓကဗိတ္တံ၊ သေစေလိုသောစိတ်စေတနာရှိသည်လည်း
ဖြစ်စေ။ ၄-ဥပက္ကမော၊ လုံ့လပြုသည်လည်းဖြစ်စေ။ ၅-တေန၊ ထိုလုံ့လကြောင့်။
မရဏံ၊ သေသည်လည်းဖြစ်စေ။ ။ ထိုအင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံကာပါဏာတိ
ပါတကံထိုက်၏။

ပါဏာတိပါတ၏ပယောဂ ၆ ပါးကိုပြုခြင်း။

ပါဏာတိပါတဿ ပယောဂေါတိ ပါဏာတိပါတဿ ဆပ္ပယောဂါ
သာဟတ္ထိကော၊ နိဿဂ္ဂိယော၊ အာဏတ္ထိကော၊ ထာဝရော၊ ဝိဇ္ဇာမယော၊
ဣဒ္ဓိမယောတိ။ ။ ဟူ၍-ကင်္ခါအဋ္ဌကထာ၌ မိန့်တော်မူ၏။

ပါဏာတိပါတဿ ပယောဂေါတိ၊ ပါဏာတိပါတပယောဂ ဟူသည်ကား။
ပါဏာတိပါတဿ၊ သတ္တဝါအသက်ကို သတ်သောသူ၏။ ပယောဂါ၊ လုံ့လ
ပယောဂတို့သည်။ ဆ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၁-သာဟတ္ထိကော၊ ကိုယ်တိုင်သတ်ခြင်း၎င်း။

၂-နိဿဂ္ဂိယော၊ ထေး၊ မြား၊ လှံ၊ သေနတ်တို့နှင့်ပစ်ခတ်၍သတ်ခြင်း၎င်း။

၃-အာဏတ္တိကော၊ သူတပိးအားစေခိုင်း၍သတ်ခြင်း၎င်း။

၄-ထာဝရော၊ တွင်း၊ ကြိုးကွင်း၊ ထောင်ချောက်၊ ဆူးစိုက်၊ ဂျမ်းကပ်၊ စသော ထာဝရပြုလုပ်၍သတ်ခြင်း၎င်း။

၅-ဝိဇ္ဇာမယော၊ ဆေး၊ အင်း၊ အိုင်၊ ဂါထာ၊ မန္တန်၊ ရိပ်ဖမ်း၊ သံဗမ်း၊ ရုပ်ထား၊ နာမ်ထား၊ စသည်ဖြင့်သတ်ခြင်း၎င်း။

၆-ဣဒ္ဓိမယော၊ မိဒ်အစွယ်ကိုခေါက်ကာ သူတပိးသေရခြင်း။ မျက်စောင်း ထိုးကာ သူတပိးသေရခြင်း-စသော၊ ကမ္မဝိပါကဇိဒ္ဓိတန်းရိုးဖြင့် သတ်ခြင်း၎င်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆပ္ပယောဂါ၊ ပယောဂ ၆-ပါးတို့ကို၊ ဝေဒိတဗျာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။
အကျယ်ကိုအလိုရှိမှု၊ ကင်္ခါ အဋ္ဌကထာ၊ သမန္တပါသာဒိက အဋ္ဌကထာမှာ ယူလေ။

ပါဏာတိပါဏ၏ အပ္ပသာဝဇ္ဇာ မဟာသာဝဇ္ဇာ ကိုပြခြင်း။

ထိုပါဏာတိပါဏကံကို ကျူးလွန်ရာ၌၊ သေးငယ်သောသတ္တဝါမှာ၊ အပ္ပ သာဝဇ္ဇာနည်းသောအပြစ်ရှိ၏။ ကြီးသောသတ္တဝါမှာ၊ မဟာသာဝဇ္ဇာ၊ ကြီးသော အပြစ်ရှိ၏။ ဥပမာ-ကြက်ကိုသတ်သည်နှင့်၊ ကျွဲ-ခွား-ဆင်-မြင်း-ကိုသတ်သည်နှင့် မတူနိုင်ပေ။ အသက်ရှိသောသတ္တဝါခြင်းတူပါလျက်နှင့်၊ ဘာကြောင့် သေးငယ် သောသတ္တဝါမှာ၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇာဖြစ်၍၊ ကြီးသောသတ္တဝါမှာ၊ မဟာသာဝဇ္ဇာဖြစ်ရ ပါသနည်း။ သေးငယ်သောသတ္တဝါ၌၊ လုံ့လပယောဂ၊ ဇောစိတ္တုပ္ပါဒ်နည်းသော ကြောင့်၊ သေးသောအပြစ်ရှိ၏။ ကြီးသောသတ္တဝါမှာ၊ လုံ့လပယောဂ၊ ဇော စိတ္တုပ္ပါဒ်များသောကြောင့်၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏။ သီလမရှိသူ၊ ဂုဏ်မရှိသူကို သတ်ရာ၌၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇာ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏။ သီလရှိသူ၊ ဂုဏ်ရှိသူတို့အား၊ သတ်ဖြတ်ထေကာ၊ မဟာသာဝဇ္ဇာ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏။ ။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌ သာလိနိအဋ္ဌကထာ၌။

သော ဂုဏဝိရဟိတောသု တိရစ္ဆာနဂတာဒိသု ပါဏောသု ခုဒ္ဒကော ပါဏော အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ မဟာသာဝဇ္ဇော။ ကာသ္မာ ပယောဂမဟန္တတာယ၊ ပယောဂသမတ္တေပိဝတ္ထု၊ မဟန္တတာယ။ ဂုဏဝဇ္ဇောသု မနုဿာဒိသု အပ္ပဂုဏော အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ မဟာဂုဏော မဟာသာဝဇ္ဇော၊ သရီရဂုဏာနံ ပန သမာဘာဝေသတိ ကိလေသာနံ ဥပက္ကမာနဉ္စ မုဒုတာယ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ တိဗ္ဗတာယ မဟာသာဝဇ္ဇောတိ ဝေဒိတဗျော။

သော ပါဏာတိပါဏော၊ ထိုပါဏာတိပါဏသည်။ ဂုဏဝိရဟိတောသု၊ ဂုဏ်မကင်းကုန်သော။ တိရစ္ဆာနဂတာဒိသု၊ တိရစ္ဆာန်အစရှိကုန်သော။ ပါဏောသု၊ သတ္တဝါတို့တွင်။ ခုဒ္ဒကော၊ ငယ်သော။ ပါဏော၊ သတ္တဝါ၌။ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊

နည်းသောအပြစ်ရှိ၏။ မဟာသရိရေ၊ ကြီးသောကိုယ်ရှိသော။ ပါဏော၊ သတ္တဝါ၌။
 မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
 ပယောဂမဟန္တတာယ၊ လုံ့လပယောဂ၊ များသည်ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 တည်း။ ပယောဂသမေတ္တေ၊ လုံ့လပယောဂတူမျှသည်၏အဖြစ်သည်။ သတိပ၊
 ရှိပါသော်လည်း။ ဝတ္ထုမဟန္တတာယ၊ ဝတ္ထု၏ကြီးမားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 တည်း။ ဂုဏဝန္တေသု၊ ဂုဏ်ရှိကုန်သော။ မနုဿာဒိသု၊ လူစသည်တို့တွင်။ အပ္ပ
 ဂုဏော၊ နည်းသောဂုဏ်ရှိသော။ ပါဏော၊ သတ္တဝါ၌။ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသော
 အပြစ်ရှိ၏။ မဟာဂုဏော၊ ကြီးမြတ်သောဂုဏ်ရှိသော။ ပါဏော၊ သတ္တဝါ၌။ မဟာ
 သာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ သရိရဂုဏာနံ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ
 ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၏။ သမဘာဝေ၊ တူမျှသည်အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ကိလေ
 သာနဉ္စ၊ ကိလေသာတို့၏၎င်း။ ဥပက္ကမာနဉ္စ၊ လုံ့လပယောဂတို့၏၎င်း။ မုဒုတာယ၊
 နူးညံ့သည်အဖြစ်ကြောင့်။ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏။ ကိလေသာနဉ္စ၊
 ကိလေသာတို့၏၎င်း။ ဥပက္ကမာနဉ္စ၊ လုံ့လပယောဂ တို့၏၎င်း။ တိဗ္ဗတာယ၊
 ထက်သည်အဖြစ်ကြောင့်။ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ပါဏာတိပါတ၏ ဂရုကံအရ ဖြခြင်း။

သတ္တဝါတို့ကိုသတ်သော၊ ပါဏာတိပါတကံအရမှာ၊ ကြီးထေးသောဂရုကံ
 ဖြစ်၍၊ အဝိစိရေကြီးသို့၊ မလွဲမချ၊ ရောက်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား။ အာသဝေါ
 ကုန်ခန်းသော၊ ရဟန္တာကိုသတ်ခြင်း၊ ဝါ၊ သိလဂုဏ်-သမာဓိဂုဏ်-ပညာဂုဏ်
 တို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ သိလဝန္တ-ဂုဏဝန္တ-ပညာဝန္တ- ဖြစ်ကုန်သော၊ ရဟန်း
 သံဃာတော်များကိုသတ်ခြင်း။ အမိ-အဘ-ဆရာတို့ကိုသတ်ခြင်း။ အမိ၊ အဘ
 တမျှ၊ ကျေးဇူးကြီးလှသော၊ မိထွေး၊ ဘထွေးတို့ကိုသတ်ခြင်း။ ထောကတွင်-လူ
 အများတို့၊ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သော၊ ဗောဓိပင်ကိုသတ်ခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်း။
 ဓာတုစေတီ၊ ဓမ္မစေတီ၊ ဥဒ္ဓိဿစေတီ၊ ပရိဘောဂစေတီတို့ကို ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီးခြင်း
 ငြိလုပ်ပါက၊ ဂရုကံဖြစ်၍၊ အဝိစိ၌၊ အကျိုးပေးမည်ကားမချဘည်း။ ။ ထိုစကား
 မှန်၏။ ။ ၎င်းပြင်-သိလ-သမာဓိ-ပညာဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ သံဃာတော်
 များကိုသတ်ဖြတ်ကာ၊ အရိယာများသတ်သကဲ့သို့၊ ဂရုကံသင့်သည် ဟူသော
 စကားအရ၊ အထောက်ပံ့ခြင်းကား။

“ကလျာဏပုထုဇ္ဇနော သတ္တသေက္ခော တေဝ သဿိ ဂစ္ဆတိ” ဟူ၍၊ ဝိသုဒ္ဓိ
 မဂ် အဋ္ဌကထာ၊ ဝိနယာထကံာရ ဋီကာ၊ ကျမ်းတို့၌ လာရှိ၏။ ။ ကလျာဏ
 ပုထုဇ္ဇနော၊ သိလ-သမာဓိ-ပညာဂုဏ် ၃-ဖြာတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသော၊ ကလျာဏ

ပုထုဇဉ်ကို။ ဝါ၊ နိစ္စသရဏာရုံ၊ ပဉ္စသီတည်သော၊ ကလျာဏပုထုဇဉ်ကို။ သတ္တ
သေက္ခောတွေဝ၊ ခုနစ်ယောက်သော၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၊ အရေအတွက်ထည်းသို့
သာလျှင်၊ သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ
ပါဌ်၊ ကိုထောက်သောအားဖြင့်သိအပ်၏။

တနည်း။ ။ သံဃာများ သုံးစွဲသော၊ အဝတ်-သင်္ကန်း စသော ဝတ္ထု၊
ကျောင်း-တန်ဆောင်းဘို့ကို၊ ဖျက်ဆီးပါက၊ အထက် ဘော်ပြုပါ အတိုင်းပင်၊
ဂရုကံသင့်ကြောင်း၊ အကြောင်းကား-၎င်းပစ္စည်း တို့သည်၊ လူများအဘို့မှာ၊
ပရိဘောဂစေတီထိုက်သောကြောင့်တည်း။

တနည်းအထူးကား။ ။ အမိအဘတို့သည်၊ သေခါနီးကာလ၊ ဇောပိတ္တုပြု၍
လွန်စွာမှအားနည်း၍၊ ပင်ပန်းကြီးစွာ ဖြစ်နေသည့်အခါ၊ ကျွန်တော်-ကျွန်မတို့
အတွက်၊ ဘာမျှမပူပါနှင့်၊ မပိုးရိမ်ပါနှင့်စိတ်ချ၍သာ သွားပါဟု၊ ပြောဆိုလိုက်
သည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ အသက်ဇီဝိနိ၊ ချုပ်ငြိမ်းသွားပါလျှင်၊ ဘော်ပြုပါအတိုင်း၊
ဂရုကံ ထိုက်ကြောင်း။ ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ၊ တတိယပါရာဇိကသိက္ခာပုန်
အတွင်း သန္တတိပစ္စုပ္ပန်-အဒ္ဓါနပစ္စုပ္ပန် အရဖြင့်၎င်း။ မရဏဝဏ္ဏံဝါသံဝဏ္ဏေယျ
ပုန်အတွင်း၊ နုတဿ သံဝဏ္ဏနာယပုန်၊ လေခံသံဝဏ္ဏနာယပုန်တို့မှာ၊ ဘွင့်ပြထား
သည်။ (၎င်းပုန်တို့အရ၊ ထုတ်ပြရလျှင်၊ အတန်ငယ်ကျယ်လှ၍၊ မရေးလိုက်
တော့ပေ)။ သမိတ္တက၊ အမိတ္တက ၂-ပါးတို့တွင်၊ စိတ်မရှိသော်လည်း၊ အပြစ်
ဖြစ်သော၊ အမိတ္တကပေတည်း။

ပါဏာတိပါတကံအရ ပြုခြင်းဖြီး၏။

အဒိန္နာဒါနိကံကိုပြခြင်း။

ကာယကံ ၃-ပါးတို့တွင်၊ အဒိန္နာဒါနိကံဆိုသည်ကား၊ “ကာယဝါစာဟိ
အဒိန္နဿ အာဒါနံ အဒိန္နာဒါနံ” ဟူသော အဋ္ဌသာလိနိပါဌ်၊ မိန့်အပ်သည်နှင့်
အညီ။ ။ ကာယဝါစာဟိ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်။ အဒိန္နဿ၊ အရှင်သည်မပေးအပ်၊
သိမ်းဆည်းအပ်သောဥစ္စာကို။ အာဒါနံ၊ ခိုးယူခြင်းသည်။ အဒိန္နာဒါနံ၊ အဒိန္နာဒါနံ
မည်၏။

အရှင်မပေးသော ဥစ္စာကိုယူရာ၌၊ အဒိန္နာဒါနိ ထိုက်သည်ဆိုသော်လည်း၊
တိရစ္ဆာန်တို့ ဥစ္စာပစ္စည်းတို့ကို၊ ပြိတ္တာတို့ ဥစ္စာပစ္စည်း တို့ကို ယူခြင်းသည်၊
ဝါ၊ သိုက်တူး၍ ရသောပစ္စည်းသည်၊ ကံမထိုက်ကြောင်း၊ ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌ
ကထာ၌သာရှိ၏။ ကျယ်အံ့ပိုး၍၊ ပါဠိ အားကိုးမထည့်လိုက်တော့ပေ။

အဒိန္နာဒါနိ၏ အင်္ဂါ ၅-ပါး ပြခြင်း။

- ၁-ပရပဒိဂ္ဂဟိတံ၊ သူတပါးတို့သိမ်းဆည်းထားသော ဥစ္စာ၏အဖြစ်။
- ၂-ပရပဒိဂ္ဂဟိတသညိတာ၊ သူတပါးတို့ သိမ်းဆည်းထားသော ဥစ္စာဟု အမှတ်ရှိသည်၏အဖြစ်။
- ၃-ထေယျစိတ္တ၊ ခိုးလိုယူလိုသောစိတ်ရှိခြင်း။
- ၄-ဥပက္ကမော၊ လုံ့လပြုခြင်း။
- ၅-တေနဟရဏံ၊ ထိုလုံ့လဖြင့် ခိုးယူခြင်း။

ဤသည်ကား-အဒိန္နာဒါနိ၏ အင်္ဂါ ၅-ပါးတည်း။

အပ္ပသာဝဇ္ဇ မဟာသာဝဇ္ဇ ပြခြင်း။

အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးသော၊ သူတပါးဥစ္စာ၊ ခိုးယူရာ၌၊ သိသမရှိသူ၊ ဂုဏ်မရှိသူတို့၏ ဥစ္စာကို၊ ခိုးယူခြင်းသည်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇ ဖြစ်၏။ သိလရှိသူ၊ ဂုဏ်ရှိသူတို့၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းသည်၊ မဟာသာဝဇ္ဇ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အပ္ပသာဝဇ္ဇနိဗ္ဗိတံ။

တံဟိနေ ပရသန္တကေ အပ္ပသာဝဇ္ဇံ၊ ပဏီတေ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ ကဿ္မာ ဝတ္ထုပဏီဘာယ၊ ဝတ္ထုသမတ္တေ သတိ ဂုဏာမိကာနံ သန္တကေ ဝတ္ထုသိမဟာသာဝဇ္ဇံ တံတံ ဂုဏာမိကံ ဥပါဒါယ တတော တတော ဟိန ဂုဏဿ သန္တကေ ဝတ္ထုသိမဟာသာဝဇ္ဇံ။ ။ဟူ၍ မိန့်တော် မူပေ၏။

အနက်။ ။တံ အဒိန္နာဒါနံ၊ ထိုအဒိန္နာဒါနိသည်။ ဟိနေ၊ ယုတ်သော၊ ပရ သန္တကေ၊ သူတပါးဥစ္စာ၌ အပ္ပသာဝဇ္ဇံ၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏။ ပဏီတေ၊ မြတ် သော၊ ပရသန္တကေ၊ သူတပါးဥစ္စာ ၌ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏။ ကဿ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ ။ ဝတ္ထုပဏီဘာယ၊ ဝတ္ထုမြတ် သည့် အပြစ် ကြောင့်တည်း။ ဝတ္ထုသမတ္တေ၊ ဝတ္ထုတူမျှသည့်အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဂုဏာမိကာနံ၊ ဂုဏ်အားဖြင့် လွန်ကုန်သောသူတို့၏။ သန္တကေ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဝတ္ထုသိ၊ ဝတ္ထု၌။ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏။ တံတံ ဂုဏာမိကံ၊ ထိုထို ဂုဏ်အားဖြင့်လွန်သောသူကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ တတော တတော၊ ဂုဏ်အားဖြင့် လွန်သော ထိုထိုသို့သောသူတို့အား။ ဟိန ဂုဏဿ၊ ယုတ်သောဂုဏ်ရှိသော သူ၏။ သန္တကေ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဝတ္ထုသိ၊ ဝတ္ထု၌။ အပ္ပသာဝဇ္ဇံ၊ နည်းသော အပြစ်ရှိ၏။

အဒိန္နာဒါနိကံ၏ဂရုကံပြုခြင်း။

သီလမရှိသောသူ၏ ဥစ္စာကိုခိုးယူသည်ထက် သီလရှိသောသူ၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းကအပြစ်ကြီး၏။ လူသီလရှိသူ၏ဥစ္စာကိုခိုးယူသည်ထက် ရဟန်းတော် များ၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းကအပြစ်ကြီး၏။ ရဟန်းတော်ပုဂ္ဂလိကပစ္စည်းကို ခိုးယူ သည်ထက် အများဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာ၏ ပစ္စည်းကိုခိုးယူသည်က အပြစ် ကြီး၏။ ဂိုဏ်းသံဃာ၏ပစ္စည်းကိုခိုးယူသည်ထက်သံဃိကပစ္စည်းကိုခိုးယူသည် ကအပြစ်ကြီး၏။ ဝါ-မဟာသာဝဇ္ဇ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိသဖြင့် အဝိပိသို့ အကျိုး ပေးနိုင်၏။ (အထူးမှတ်ကြားထကုန်)။

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံကိုပြုခြင်း။

ကာယကံ ၃-ပါးတို့တွင် ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံဟူသည်ကား-

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရေတိ ဧတ္ထပန ကာမေသုတိမေထုနသမာစာရေသု။ မိစ္ဆာစာရေတိ ဧကန္တနိန္ဒိတော ထာမကာစာရေ။ ထက္ကဏတော ပန အသဒ္ဓမ္မာမိပ္ပါယေနကာယဒ္ဓါရပဝတ္တာ အဂမနိယဋ္ဌာန ဝိတိက္ကမစေတ နာကာမေသုမိစ္ဆာစာရေ။ ။ အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ။ ။

အနက်: ။ ကာမေသုမိစ္ဆာ စာရေတိဧတ္ထ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရေ ဟူ သောပါဠိ၌။ ကာမေသုတိ၊ ကာမေသု ဟူသည်ကား။ မေထုန သမာစာရေသု၊ မေထုနအကျင့်တို့၌။ မိစ္ဆာစာရေတိ၊ မိစ္ဆာစာရဟူသည်ကား။ ဧကန္တနိန္ဒိတော၊ စင်စစ်ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ထာမကာစာရေ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်တည်း။ ပန၊ ထိုမှ တပါး။ ထက္ကဏတော၊ ထက္ကဏာအားဖြင့်။ အသဒ္ဓမ္မာမိပ္ပါယေန၊ သူတော်မဟုတ်၊ သူယုတ်တို့၏အကျင့်ကို ဖြစ်သောအားဖြင့်။ ကာယဒ္ဓါရပဝတ္တာ၊ ကာယဒ္ဓါရ၌ ဖြစ်သော အဂမနိယဝိတိက္ကမစေတနာ၊ မသွားလာအပ်သောဋ္ဌာန၌ လွန်ကျူး သော စေတနာသည်။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရေ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရမည်၏။ ။ ထိုပါဠိအနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုသိလောက်၏။

ကာမေသု မိစ္ဆာစာရအင်္ဂါ ၄-ပါးပြုခြင်း။

- ၁။ ။ အဂမနိယဝတ္ထု-မသွားလာကောင်းသောမိန်းမဖြစ်ခြင်း။
- ၂။ ။ သေဝနဝိက္က-မြှုပ်လိုသောစိတ်ရှိခြင်း။
- ၃။ ။ သေဝနပယောဂ-မြှုပ်လိုသောလှလှပယောဂရှိခြင်း။
- ၄။ ။ မဂ္ဂေနမဂ္ဂ-ပဋိပတ္တိ အဓိဝါသန- မိမိမဂ်ဖြင့် သူတပါးမဂ်သို့ ရောက် သည်ကိုသာယာခြင်း။ ။ ဤသည်ကား အဋ္ဌသာလိနိကျမ်းထာ ကာ မေသုမိစ္ဆာစာရအင်္ဂါ ၄-ပါးတည်း။

အပ္ပသာဝဇ္ဇာ-မဟာသာဝဇ္ဇာပြခြင်း။

၎င်း ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံအရာ၌ သီလမရှိသောသူ-ဂုဏ်မရှိသောသူကို ကျူးလွန်ပါက အပ္ပသာဝဇ္ဇာ-ကံ ထိုက်၏။ သီလရှိသူ- ဂုဏ်ရှိသူအား မဟာသာဝဇ္ဇာကံထိုက်၏။ ။ထိုကြောင့် အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာ၌။

သော ပနေသ မိစ္ဆာစာရော သီလာဒိဂုဏာရဟိတော အဂမနိယဋ္ဌာနေ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ သီလာဒိဂုဏာသမ္ပန္နော မဟာသာဝဇ္ဇော။

ဟူ၍မိန့်တော်မူပေ၏။

ပန၊ အာဂ္ဂိတပီးကိုဆိုပြီးအံ့။ ဇေ ဇေသော မိစ္ဆာစာရော၊ ဤကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံသည်။ သီလာဒိဂုဏာရဟိတော၊ သီလအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူး ကင်းသော။ ဝါ၊ သီလ-သမာဓိပညာဂုဏ်မှကင်းသော။ အဂမနိယဋ္ဌာနေ၊ မသွားထာကောင်းသောအရာ၌။ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏။ သီလာဒိဂုဏာသမ္ပန္နော၊ သီလစသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဝါ၊ သီလ-သမာဓိ-ပညာ ဟူသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ အဂမနိယဋ္ဌာနေ၊ မသွားထာ- မကျူးလွန်ကောင်းသောအရာ၌။ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏။

ယောဂျီဝါးများမသွားသောကောင်းသော အဂမနိယဒိန်းမ ၂၂ ချိတ်ပြခြင်း။

- ၁။ ။ မာတုရက္ခိတ-အမိစောင့်ရှောက်သောမိန်းမ။
- ၂။ ။ ပိတုရက္ခိတ-အဘစောင့်ရှောက်သောမိန်းမ။
- ၃။ ။ မာဘာ၊ ပိတုရက္ခိတ-အမိ၊ အဘစောင့်ရှောက်သောမိန်းမ။
- ၄။ ။ ဘာတုရက္ခိတ-မောင်စောင့်ရှောက်သောမိန်းမ။
- ၅။ ။ ဘဂိနီရက္ခိတ-အစ်မစောင့်ရှောက်သောမိန်းမ။
- ၆။ ။ ဉာတိရက္ခိတ-ဆွေမျိုးစောင့်ရှောက်သောမိန်းမ။
- ၇။ ။ ဂေါတ္တရက္ခိတ-အနွယ်ဘူသသူစောင့်ရှောက်သောမိန်းမ။
- ၈။ ။ ဓမ္မရက္ခိတ-သီတင်းသုံးဘော်စောင့်ရှောက်သောမိန်းမ။
- ၉။ ။ သပရိဒဏ္ဍ-မင်းကဒဏ်ထားသောမိန်းမ။
- ၁၀။ ။ သရက္ခာ-ဝမ်းထည်းက မှန်းထားသောမိန်းမ။ ဝါ၊ မိဘနှစ်ပါးရုံ ကတိထားသောမိန်းမ။
- ၁။ ။ ဓနုက္ခိတ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်သောမယား။
- ၂။ ။ ဆန္ဒဝါသိနီ-အလျှံတူ၍ရသောမယား။
- ၃။ ။ ဘောဂဝါသိနီ-စည်းစိမ်ဥစ္စာရသောကြောင့်နေသောမယား။
- ၄။ ။ ပဋုဝါသိနီ-ဝတ်လောက် ဆီးလောက်သော အဝတ် အစား ရသောကြောင့်မယားခံနေသောမယား။

- ၅။ ။ ဩဒပတ္တကိနိ-အမိအဘ၊ နှစ်ပါးစုံထိမ်းမြား၍ရသောမယား။
- ၆။ ။ ဩဘဇုရုပ္ပဇာ-အမှုလုပ် မိန်းမကို ယနေ့ကစ၍ မလုပ်နှင့်တော့ဟု ခေါင်းချက်ချစေ၍ထိမ်းဆည်းသောမယား။
- ၇။ ။ ဒါသိဘရိယာစ-ကျွန်ထည်းဖြစ်၊ မယားလည်းဖြစ်သောမယား။
- ၈။ ။ ကမ္မကာရိ ဘရိယာစ-အမှုလုပ် ထည်းဖြစ်၊ မယားထည်းဖြစ်သော မယား။
- ၉။ ။ ဇောဟဇာ-သုံ့ ရမယား၊ ဝါ၊ စစ်တိုက်ရာမရသောမယား။
- ၁၀။ ။ မုဟုတ္တိကာ-တခဏမျှနေသောမယား။ ။ ဖေါပြုပါမိန်းမ နှစ်ကျိပ် တို့အား ကျူးလွန်သောယောကျ်ားတို့ကား ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံ ထိုက်၏။

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ ထိုက်-ထိုက်။

သပရိဒဏှ-သရက္ခ မိန်းမ ၂-ယောက်နှင့် နေက္ခိတအစ၊ မုဟုတ္တိကာအဆုံး တကျိပ်နှစ်ယောက်သော မိန်းမတို့သည်ကား၊ မိမိယောကျ်ားမှတစ်ပါး အခြား သောယောကျ်ားတို့နှင့် သွားလာပါက သွားသာသူ ယောကျ်ား-မိန်းမ ၂-ဦးစုံ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံထိုက်၏။ မာတုရက္ခိတအစ-ဓမ္မရက္ခိတအဆုံး ၈-ယော သောမိန်းမတို့ကား သွားလာ၍ သူယောကျ်ားသည်သာ ကံထိုက်၍၊ မိန်းမများ မှာကံမထိုက်။ အကြောင်းမူကား- ကာမပိုင်လင်ယောကျ်ား မရှိသောကြောင့် တည်း။ အမိ-အဘ၊ မောင်-အစ်မ၊ အစရှိသောသူတို့သည်၊ လူမပျက်ဆီးရန်သာ စောင့်ရှောက်နိုင်ခွင့်ရှိ၍ ကာမကိုမပိုင်နင်းသောကြောင့် မိန်းမများမှာ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရကံ မထိုက်။

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံ၏အကျိုးပေးပုံပြခြင်း။

ဖေါပြုပါ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံသည် အလွန်လျှင် အပြစ်ကြီးသောကံ ဖြစ်၏။ အကြောင်းကား သီလရှိသူ သူတော်ကောင်းအား ဗလက္ကာရ ပြစ်မှား ပါက အဝိစိသို့ အကျိုးပေးနိုင်သည်။ အနန္တရိယကံ ၅-ပါး၌ ဘိက္ခုနီဒုသက ဆိုတဲ့ ဘိက္ခုနီမတို့အား ပျက်ဆီးပါက ဂရုကံသင့်သဖြင့် မဂ်-ဖိုလ်-နိဗ္ဗာန်ကို အလျဉ်းပင် တားမြစ်၍ အဝိစိသို့ရောက်နိုင်ကြောင်း-ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာနှင့် ဘိက္ခုနီဝိဘင်း အဋ္ဌကထာများ၌လာရှိ၏။ ၎င်းနှင့် သဒ္ဓိသူပစာသဘော တူရာ တူကြောင်းကို ယူရပါလျှင် သီလနှင့်ပြည့်စုံသော မယံသီလ၊ ရသေ့မတို့အား ပြစ်မှားကျူးလွန်ပါက ဂရုကံထိုက်သင့်ကြောင်းငါတို့ယူဆကြပေ၏။

၎င်းပြင် ကာမေသုမိစ္ဆာ စာရကံသည် အဝိစိနှင့်တကွ ငရဲအမျိုးမျိုးသို့ ကျရောက်ရမည့်အပြင်၊ ငရဲက လွတ်ပြန်ကထည်း ငွှေးစေ့ထုတ် သင်းကွပ်

ခံရသော၊ ဘဝပေါင်းများစွာ၊ အနုအဝဲဖြစ်ရတဲ့၊ ဘဝပေါင်းများစွာ၊ ပဏ္ဍုက်
၅-မျိုးဖြစ်ရတဲ့၊ ဘဝပေါင်းများစွာ၊ ထိုကဲ့သို့အဖြစ်မျိုးကို၊ ဧကန္တ အကျိုးပေးမည်
ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုအပြစ်တို့ကို၊ ကြောက်ကြကုန်သော၊ အမျိုးကောင်းသား
တို့သည်၊ ဘော်ပြုပါ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ ကံကို၊ အထူးသဖြင့်၊ ရှောင်ကြဉ်
ကြပါလေကုန်။

ကာယကံ ၃-ပါး အကြောင်း ပြီးပြီ။

ဝစီကံ ၄-ပါးတွင် မုသာဝါဒကို ပြခြင်း။

မုသာဝါဒ ဝိသံဝါဒန ပုရေက္ခာရဿ အတ္ထဘဉ္ဇနကော ဝစီပယောဂေါ
ကာယပယောဂေါ ဝိသံဝါဒနာမိပ္ပါယေန ပရဿ ဝိသံဝါဒကာကာယ
ဝစီပယောဂ သမုဋ္ဌာပိကာ စေတနာ ဇယာဝါဒေါ။ ။ အဋ္ဌသာလိနိ
အဋ္ဌကထာ။

ဝိသံဝါဒနပုရေက္ခာရဿ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းကို ရှေးရှုသောသူ၏။ အတ္ထဘဉ္ဇ
နကော၊ အကျိုးစီးပွားကိုပျက်ဆီးတတ်သော၊ ဝစီပယောဂေါ၊ ဝစီပယောဂ
သည်၎င်း၊ ကာယပယောဂေါ၊ ကာယပယောဂသည်၎င်း။ မုသာဝါဒမုသာနာမ၊
မုသားမည်၏။ ဝိသံဝါဒနာမိပ္ပါယေန၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းကိုအလိုရှိသဖြင့်။ ပရဿ၊
သူတပါးကို။ ဝိသံဝါဒကာ ကာယဝစီပယောဂ သမုဋ္ဌာပိကာ၊ ချွတ်ယွင်းစေ
တတ်သော၊ ကာယပယောဂ၊ ဝစီပယောဂကိုဖြစ်စေတတ်သောစေတနာသည်။
မုသာဝါဒေါ၊ မုသာဝါဒမည်၏။

၎င်းပါဠိ အဓိပ္ပါယ်ကတော့၊ ချွတ်ယွင်းဘောက်ပြန်၊ မဟုတ်မမှန်သည်ကို
ရှေးရှု၍၊ သူတပါး၏အကျိုးပျက်စီးခြင်းကိုအလိုရှိလျက်၊ နှုတ်ဖြင့် ဖြစ်စေတတ်
ပြုလုပ်တတ်သောစေတနာသည်၊ မုသာဝါဒမည်၏။

မုသာဝါဒအင်္ဂါ ၄-ပါး ပြခြင်း။

- ၁-အတထဝတ္ထု၊ မဟုတ်မမှန်သောဝတ္ထုဖြစ်ခြင်း။
- ၂-ဝိသံဝါဒနစိတ္တံ၊ ချွတ်ယွင်းစေလိုသောစိတ်ရှိခြင်း။
- ၃-တဇ္ဇောဝါယာမော၊ ချွတ်ယွင်းစေခြင်းဖြင့်လျှော်သောလုံ့လပြုခြင်း။
- ၄-ပရဿတဒတ္ထပိဇာနံ၊ သူတပါး၏ထိုအနက်ကိုသိခြင်း။

ဤသည်ကား အဋ္ဌသာလိနိ ကျမ်းထွက် မုသာဝါဒ အင်္ဂါတည်း။

မုသာဝါဒ၏ အဋ္ဌသာဝဇ္ဇ မဟာသာဝဇ္ဇ ပြခြင်း။

သူတပါးတို့ကိုလိမ်လည်၍၊ ပြောဆိုရာ၌၊ အနည်းငယ်သောအကျိုး၊ ပျက်စီး
ပါက၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇဖြစ်၏။ များစွာသောအကျိုးပျက်စီးပါက၊ မဟာသာဝဇ္ဇဖြစ်၏။
ထိုကြောင့်-အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ၌။

သော ယမတ္ထံ ဘိဇ္ဇတီ၊ တဿ အပ္ပတာယ အပ္ပသာဝဇ္ဇော မဟန္တ
တာယ မဟာသာဝဇ္ဇော။ ။ဟူ၍မိန့်တော်မူ၏။

သော၊ ထိုမုသာဝါဒသည်။ ယံ အတ္ထံ၊ အကြင်အကျိုးစီးပွားကို။ ဘိဇ္ဇတီ၊
ပျက်ဆီးတတ်၏။ တဿ၊ ထိုအကျိုးစီးပွား၏။ အပ္ပတာယ၊ နည်းသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏။ မဟန္တတာယ၊ များသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏။

တနည်း။ ။တပါးသော သူတို့သည်၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ ချေးငှားရာ၌၊ မပေးလို
သောကြောင့်၊ မုသာ၊ ပြောဆိုခြင်းသည်၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏။ သူတပါးအကျိုး
ပျက်စီးအောင်၊ မတရားသက်သေ ပြုလုပ်ခြင်းသည်၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏။ ။
ထို့ကြောင့် ၎င်းအဋ္ဌကထာ၌ပင်။

အဗိစ ဂဟဋ္ဌာနံ အတ္တနော သန္တကံ အဒါတုကာမတာယ နတ္ထိတိ အာဒိ
နယပဝတ္တော အပ္ပသာဝဇ္ဇော။ သက္ခိနာ ဟုတွာ အတ္ထဘဉ္ဇနတ္ထံ ဝုတ္တော
မဟာသာဝဇ္ဇော။ ။ဟူ၍မိန့်တော်မူ၏။

အဗိစအပရောနယော၊ နည်းတပါးကို။ မယာ၊ ငါ့သျှင်ဗုဒ္ဓဇောသ အဋ္ဌကထာ
ဆရာသည်။ ဝုတ္တော၊ မိန့်ဆိုဦးအံ့။ ဂဟဋ္ဌာနံ၊ တပါးသောလူတို့၏။ အတ္တနော၊ မိမိ
၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ အဒါတုကာမတာယ၊ မပေးလိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နတ္ထိ၊
မရှိ။ အာဒိနယပဝတ္တော၊ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ မုသာဝါဒ
သည်။ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏။ သက္ခိနာ၊ သက်သေသည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍။ အတ္ထဘဉ္ဇနတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကိုပျက်ဆီးခြင်းအကျိုး၌။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်
သောမုသာဝါဒသည်။ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏။

ရဟံမြူးလိုသဖြင့်၊ ကြည်ဆယ်လိုသဖြင့်၊ မုသာ၊ ပြောဆိုခြင်းသည်၊ အပ္ပ
သာဝဇ္ဇဖြစ်၏။ စင်စစ်အားဖြင့်၊ လိမ်လည်၍ ပြောဆိုလိုခြင်း၊ သူတပါးအကျိုး
ပျက်စီးစေလိုသော စေတနာနှင့် ပြောဆိုခြင်းသည်၊ မဟာသာဝဇ္ဇဖြစ်၏။ ။
ထို့ကြောင့်-၎င်းအဋ္ဌကထာ၌။

ဟသာမိပ္ပါယေန ပဝတ္တော အပ္ပသာဝဇ္ဇော။ အဒိဋ္ဌံ ယေဝ ပန ဒိဋ္ဌန္တိ
အာဒိနာ နယေန ဝဒန္တာနံ မဟာသာဝဇ္ဇော။ ။ဟူ၍မိန့်တော်မူ၏။

ဟသာမိပ္ပါယေန၊ ရဟံမြူးလိုသဖြင့်။ ဝါ၊ ကြည်ဆယ်လိုသဖြင့်။ ပဝတ္တော၊
ဖြစ်သောမုသာဝါဒသည်။ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အဒိဋ္ဌံယေဝ၊ မမြင်
အပ်သည်ကိုသာလျှင်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်၏။ အာဒိနာ နယေန၊ ဤသို့အစရှိသော
နည်းဖြင့်။ ဝဒန္တာနံ၊ ပြောဆိုကုန်သောသူတို့၏။ မုသာဝါဒေါ၊ မုသာဝါဒသည်။
မဟာသာဝဇ္ဇော၏။

မုသာဝါဒပြောဆိုရာ၌၊ သီလမရှိသူ-ဂုဏ်မရှိသူအား၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇဖြစ်၏။
သီလရှိသူ-ဂုဏ်ရှိသူတို့အားပြောဆိုကာမဟာသာဝဇ္ဇဖြစ်၏။ ။ ၎င်းအကြောင်း
ကိုဘော်ပြပါ-ပါဠိ၏။ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့်ယူဝေ။

ဇနီကံ ၄-မီးတို့တွင် ဝိသုဏ္ဍဝါစာကို ဖြစ်ခြင်း။

ယာယ ဝါစာယ ယဿ တံ ဝါစံ ဘာသတိ၊ တဿ ဟဒယေ အတ္တနော
ပိယ ဘာဝံ ပရဿစ သုည ဘာဝံ ကရောတိ ပိသုဏ္ဍဝါစာ။ ။ အဋ္ဌ
သာလိနိအဋ္ဌကထာပါဠိ။

ယာယ ဝါစာယ၊ အကြင်စကားဖြင့်။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ဘာသတိ၊
ပြောဆို၏။ တံဿ၊ ထိုပြောဆိုတတ်သောသူ၏။ ဝါ၊ ပြောဆိုအပ်သောသူ၏။
ဟဒယေ၊ နှလုံး၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပိယဘာဝံ၊ ချစ်အပ်သည့်အဖြစ်ကို၊ ပရဿ၊
သူတပါးအား။ ဝါ၊ သူတပါး၏။ သုညဘာဝံ၊ နှစ်သက်ခြင်းပီတိကင်း၍ ဆိတ်သည်၏
အဖြစ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ သာဝါစာ၊ ထိုစကားသည်။ ပိသုဏ္ဍဝါစာ၊
ပိသုဏ္ဍဝါစာမည်၏။

၎င်းပါဠိ၊ အနက်၊ ၎င်း၊ လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ၊ မည်သူမဆို၊ တစုံတယောက်သော
သူသည်၊ တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ စကားပြော၏။ ထိုမိမိပြောသော
စကားဖြင့်၊ မည်သူမဆို၊ တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်၊ ၎င်းတို့
တယောက်နှင့်တယောက်၊ အချစ်မှကွာ၍၊ နှစ်သက်ခြင်းမှကင်းအောင်ပြောခြင်း။
ပြောအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ချစ်ခင် နှစ်သက်ခြင်း ဖြစ်အောင်၊ ပြောဆိုသော
စကားသည်၊ ပိသုဏ္ဍဝါစာမည်၏။

တနည်း။ ။ သူငယ်အချင်းချင်းကို ၎င်း၊ အကြင်လင်မယားကို ၎င်း၊ ညီအစ်ကို
မောင်နှမ စသည်တို့ကို ၎င်း၊ တယောက်နှင့်တယောက်၊ ချစ်ခင်နှစ်သက်ခြင်းမှ၊
ပျက်စီးအောင်၊ ကွဲပြားအောင်၊ မုန်းတီးအောင်၊ ရန်ဖြစ်အောင်၊ ပြောဆိုခြင်း၊
မိမိပြောဆိုသည့်အတိုင်းထည်း၊ ထမြောက်အောင်မြင်ကဲ့သည်ရှိသော်၊ ပိသုဏ္ဍ
ဝါစာ-ဖြစ်၏။

ဝိသုဏ္ဍဝါစာ၏ အနက် ၄-မီး ဖြစ်ခြင်း။

- ၁-ဘောဒမုရေက္ခာတာဝါ၊ ကွဲပြားအောင်ရှေးရှုသည်၏အဖြစ် ၎င်း၊
- ၂-ပိယကမ္ပတာဝါ၊ မိမိ၌ ချစ်ကွမ်းဝင်ခြင်း၊ ခင်မင်ကြင်နာ မေတ္တာ ရှိခြင်းကို
အလိုရှိခြင်း၊
- ၃-တဇ္ဇောဝါယာမေ၊ ထိုကွဲပြားခြင်း စသည်အားလျော်စွာသောလုံ့လပြုခြင်း။
- ၄-တဿ တဒတ္ထပိဇာနံ၊ အပြောခံရသောသူအား၊ ထိုအနက် သဘောကို
သိခြင်း။

ဤသည်ကား-အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာကျမ်းလာတည်း။

ဝိသုဏ္ဏဝါစာ၏ အပ္ပသာဝဇ္ဇ မဟာသာဝဇ္ဇ ကိုပြခြင်း။

သူနှစ်ယောက်တို့၊ အချစ်ပျက်အောင် ပြောသော၊ ဝိသုဏ္ဏဝါစာ အရမှာ။
ဂုဏ်မရှိသူအား ပြောကြားပါက၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇဖြစ်၏။ ဂုဏ်ရှိသူအားပြောကြား
ပါက၊ မဟာသာဝဇ္ဇဖြစ်ကြောင်း။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ၌။

သာ ယဿ ဘေဒံ ကရောတိ။ တဿ အပ္ပဂုဏတာယ အပ္ပသာဝဇ္ဇော
မဟာဂုဏတာယ မဟာသာဝဇ္ဇော။ ။ ဟူ၍-မိန့်တော်မူ၏။

သာ၊ ထိုဝိသုဏ္ဏဝါစာသည်၊ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ ဝါ၊ အကြင်သူအား။ ဘေဒံ၊
ကွဲပြားခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထိုကွဲပြားသောသူအား။ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊
၏။ မဟာဂုဏတာယ၊ ဂုဏ်ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ၎င်း၏။

ဝဇီကံ ၄-ပါးဆိုတွင် ဖရုသဝါစာကို ပြခြင်း။

ယာယ ပန အတ္တာနုဗ္ဗိ ပရံပိ ဖရုသံ ကရောတိ။ သာဝါစာ သယဗ္ဗိ ဖရုသာ
နေဝ ကဏ္ဍသုခါ န ဟဒယင်္ဂမာ အယံ ဖရုသဝါစာ။ ။ အဋ္ဌသာလိနိ
အဋ္ဌကထာပါဌ်။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ယာယ ဝါစာယ၊ အကြင်စကားဖြင့်။ အတ္တာနုဗ္ဗိ၊ မိမိကို၎င်း။
ပရံပိ၊ သူတစ်ပါးကို၎င်း။ ဖရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သည်ကို။ နေဝ ကဏ္ဍသုခါ၊ နားမချမ်း
သာ။ အတ္ထဝိပ္ပန္နတာယ၊ အနက်ဘောက်ပြန်ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န ဟဒ
ယင်္ဂမာ၊ နှလုံးမသက်သာ၊ အယံ ဝါစာ၊ ဤစကားသည်။ ဖရုသော၊ ဖရုသမည်၏။

၎င်း ပါဌ်၊ အနက်၊ အဓိပ္ပါယ်၊ လိုရင်းမှာ၊ ထိုဖရုသဝါစာ၊ ကြမ်းထမ်းသော
စကားပြောဆိုသည့်အရာမှာ၊ မိမိသည်၎င်း၊ သူတစ်ပါးသည်၎င်း၊ နားမချမ်းသာ
အောင်၊ စိတ်မချမ်းသာအောင်ပြောဆိုခြင်းသည်၊ ဖရုသဝါစာမည်၏။

ကြမ်းထမ်းသောစကားတို့ကို ပြောဆိုရာ၌၊ ဖရုသဝါစာဖြစ်သည် ဆိုသော်
ထည်း။ အဓိအာဘ၊ ဆရာသမား တို့သည်၊ မိမိ၏ သား-သမီး-တပည့်-တို့ကို၊
ကြမ်းထမ်းသောစကား၊ ပြောပြခြင်းလည်း၊ ဖရုသဝါစာမဖြစ်။ ။ ထို့ကြောင့်
၎င်းအဋ္ဌကထာ၌။

မာတာပိတရော ဟိ ကဒါပိ ပုတ္တကေ ဇေဗ္ဗိ ဝဒန္တိ၊ စောရာဝါ ခဏ္ဍာ
ခဏ္ဍိကံ ကရောန္တိ။ တိ။ ဥပ္ပယပတ္တဗ္ဗိ စ နေသံ ဥပရိပတနိ န ဣစ္ဆန္တိ။
အာစရိယုပဏ္ဍာယာ စ ကဒါပိ နိသိတကေ ဇေဝံ ဝဒန္တိ၊ ကိံ ဣမေ အဟိ
ရိကာ အနောတ္တဗ္ဗိ နော စရန္တိ နိဒ္ဒမထ နေတိ။ အထ စ နေသံ အာဂမာ
မိဂမ သဗ္ဗတ္တိံ ဣစ္ဆန္တိ။ ယထာစ ဝိတ္တသဏ္ဍတာယ ဖရုသဝါစာ န
ဟောတိ။ ဇေဝံ ဝစနသဏ္ဍတာယ ဖရုသဝါစာ န ဟောတိ။ ။ ဟူ၍
မိန့်တော်မူပေ၏။

မာတာပီတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ ကဒါစိ၊ရံခါ။ ပုတ္တကော၊ သားငယ်
 သွီးငယ်တို့ကို။ တေ တံ၊နင့်ကို။ စောရာ၊ခိုးသူတို့သည်။ ခဏ္ဍံ ခဏ္ဍိကံ၊ အပိုင်း
 အပိုင်း။ ကရောန္တု၊ ပြုစေကုန်သတည်း။ ဝေဗ္ဗိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။
 စ၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း။ နေသံ၊ ထိုသားငယ်သွီးငယ်တို့၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။
 ဥပ္ပလပတ္တဗ္ဗိ၊ ကြာရှက်မျှလည်း။ ပဘနိ၊ ကျခြင်းကို။ န ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်။
 အာစရိယုပဏ္ဍာယာစ၊ ဆရာဥပဏ္ဍာယ်တို့သည်လည်း။ ကဒါစိ၊ရံခါ။ နိသပီတကော၊
 တပည့်တို့ကို။ ကိံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဣမေ၊ ဤရှင်ငယ်ပဉ္စင်းငယ်တို့သည်။ အဟိ
 ရိကာ၊ အရှက်မရှိကုန်သည်။ အနောတ္တပ္ပါ၊ အကြောက်အလန့် မရှိကုန်သည်။
 ဟုတ္တဝ၊ ဖြစ်၍။ စရန္တိ၊ စာပေကျမ်းဂန်မသင်မကြား။ တထီးထီးတလွှားလွှား၊
 လှည့်ပတ်သွားလာကုန်ဘိသနည်း။ နေ၊ ထိုစာပေမသင်မကြား။ ထင်တိုင်းသွားသာ
 နေသောသူတို့ကို။ နိဒ္ဒမထ၊ နှင်ထုတ်ကြကုန်သော။ ဣဘိ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊
 ဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း။ နေသံ၊ ထိုတပည့်တို့၏။ အဂမာမိဂမ
 သမ္ပက္ခံ၊ ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလို မရှိကုန်၏။
 စ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ စိတ္တသဏ္ဍဟာယ၊ စိတ်နူးညံ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဖရုသဝါစာ၊
 ဖရုသဝါစာသည်။ နဟောတိ-ယသ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝေံ-တထာ၊ ဤအတူ။ ဝစန
 သဏ္ဍတာယ၊ စကားနူးညံ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဖရုသဝါစာ၊ ဖရုသဝါစာသည်။
 နဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဖရုသဝါစာ၏အင်္ဂါ ၃-ပါးပြခြင်း။

- ၁-အက္ခောသိတဗ္ဗော-သူတစ်ပါးကိုဆဲရေးသည်ဖြစ်စေ။
- ၂-ကုပိတစိတ္တ-အမျက်ထွက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်စေ။
- ၃-အက္ခောသိ-ဆဲလည်းဆဲသည်ဖြစ်စေ။

ဤသည်ကား အဋ္ဌသာသနိကျမ်းလာ ဖရုသဝါစာအင်္ဂါတည်း။

ဖရုသဝါစာ၏အပ္ပသာဝဇ္ဇ-မဟာသာဝဇ္ဇကိုပြခြင်း။

ထိုသို့ဆဲရေးရာ၌လည်း ဂုဏ်မရှိသူတို့အားဆဲရေးပါက အပ္ပသာဝဇ္ဇဖြစ်၏။
 ဂုဏ်ရှိသူတို့အား မဟာသာဝဇ္ဇဖြစ်ကြောင်း အဋ္ဌသာသနိအဋ္ဌကထာ၌၊

သာယံ သန္ဓာယ ပဝတ္တိတာ အပ္ပဂုဏာဘာယ အပ္ပသာဝဇ္ဇာ၊ မဟာ
 ဂုဏာဘာယ မဟာသာဝဇ္ဇော။ ။
 ဟူ၍မိန့်တော်မူ၏။

သာ၊ ထိုဖရုသဝါစာသည်။ ယံ၊ အကြင်သူကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ပဝတ္တိတာ၊
 ဖြစ်စေအပ်၏။ တထ၊ ထိုသူ၏။ အပ္ပဂုဏာဘာယ၊ ဂုဏ်နည်းသည်၏အဖြစ်

ကြောင့်။ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏။ မဟာဂုဏတာယ၊ ဂုဏ်ကြီး
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏။

ဖရုသဝါစာ၏ဆဲရေးခြင်း ၁၀-ပါးပြခြင်း။

မြတ်သောဆဲရေးခြင်း

ယုတ်သောဆဲရေးခြင်း

၁-ဇာတိ

နင်တို့သာမင်းမျိုးဟဲ့

နင်တို့သာဒွန်းစဏ္ဍားမျိုးဟဲ့

၂-နာမ

နင်တို့လူလိမ္မာကျမ်းတတ်ဟဲ့

နင်တို့သာလူယုတ်လူကန်းဟဲ့

၃-ဂေါတ္တ

နင်တို့သာသူတော်ကောင်း

နင်တို့သာစဏ္ဍာလအနွယ်ဟဲ့

အနွယ်ဟဲ့

၄-ကမ္မ

နင်တို့သာကုန်သည်ပွဲစားဟဲ့

နင်တို့သာကျွန်အလုပ်ဟဲ့

၅-သိပ္ပ

နင်တို့သာရှေ့နေလုပ်တတ်သဟဲ့

နင်တို့သာ ထက်သွားအတတ်

တတ်သဟဲ့

၆-အာဗာဓ

နင်တို့သာခေါင်းကိုက်တတ်

နင်တို့သာနွနာကုဋ္ဌရှိသဟဲ့

သဟဲ့

၇-လိင်္ဂိက

နင်တို့သာအသုံးအရပ်တင့်

နင်တို့သာအရပ်ရှေ့တာဟဲ့

တယ်သဟဲ့

၈-ကိလေသ

နင်တို့သာ ကိလေသာကင်း

နင်တို့သာ တဏှာရာဂ ကြီး

သဟဲ့

သဟဲ့

၉-အာပတ္တိ

နင်တို့သာအပြစ်စင်ကြယ်

နင်တို့သာအပြစ်ကြီးသဟဲ့

သဟဲ့

၁၀-အက္ကောသ

နင်တို့သာပညာရှိသူခမိန်

နင်တို့သာတိရစ္ဆာန်ဟဲ့

ကြီးဟဲ့

ဤသည်ကားဖရုသဝါစာအရပါစိတ်ပါဠိတော်လာဆဲရေးခြင်း ၁၀-ပါးတည်း။

ဇနီကံ ၄-ပါးတို့တွင် သဗ္ဗပ္ပလာပဝါစာကိုပြခြင်း။

အနတ္ထဝိညာပန ကာယဝစိပယောဂသမုဋ္ဌာပိကာ အကုသလစေ
တနာ သဗ္ဗပ္ပလာပေါ။ ။အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာပါဌ။

အနတ္ထဝိညာပနကာယဝစိပယောဂသမုဋ္ဌာပိကာ၊ အကျိုးမရှိသည်ကိုဝါ၊
အနက်ခြစ်ကင်းသည်ကို သိစေတတ်သော ကာယပယောဂ- ဝစိပယောဂကို
ဖြစ်စေတတ်သော။ အကုသလစေတနာ၊ အကုသိုလ်စေတနာသည်။ သဗ္ဗပ္ပလာ
ပေါ၊ သဗ္ဗပ္ပလာပမည်၏။

ထိုသဗ္ဗပ္ပလာပဝါစာ၏ လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ ရတနာ သုံးပါးဂုဏ်မှ အပဖြစ်
သောကုသိုလ်ပညာဥစ္စာတို့၏အကျိုးစီးပွားမှ အပဖြစ်သော ယုတ်ညံ့သိမ်မျှင်း

သောပွဲစကား၊ ဈေးစကား၊ ကလေးစကား၊ အစရှိသောစကားတို့ကို ပြောဆိုခြင်းသည် စင်စစ်အကုသိုလ်ဖြစ်သောကြောင့် သမ္ဗုပ္ပလာပဝါစာမည်၏။

သမ္ဗုပ္ပလာပဝါစာ၏အင်္ဂါ ၂-ပါးပြခြင်း။

၁-အောက်တွင်တော်ပြခဲ့သောစကားတို့ကို ပြောလိုသောစိတ်ရှိခြင်း။

၂-ထိုအကျိုးမရှိသောစကားကို ပြောသည်၊ ပြောဆိုခြင်း။ (၎င်းပါးဋ္ဌကို အလိုရှိက အဋ္ဌသာလိနိမှာယူဝေ)။

သမ္ဗုပ္ပလာပဝါစာ၏ အပ္ပသာဝဇ္ဇ-မဟာသာဝဇ္ဇ ပြခြင်း။

သော အာသေဝန မန္ဒတာယ အပ္ပသာဝဇ္ဇော။ အာသေဝန မဟန္တတာယ မဟာသာဝဇ္ဇော။ ။အဋ္ဌသာသနိပါဌ။

သော၊ ထိုသမ္ဗုပ္ပလာပဝါစာသည်။ အာသေဝန မန္ဒတာယ၊ ဖြစ်ခြင်းနည်းသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်။ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ ၏။ အာသေဝန မဟန္တတာယ၊ ဖြစ်ခြင်းများသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်။ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ၏။

လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ သာမညပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အပ္ပသာဝဇ္ဇဖြစ်၏။ နေ့ရက်များစွာပြောခြင်း၊ ၎င်းစကားကိုပင် ဘုရားဟောစကားကဲ့သို့ ပြောဆိုခြင်းသည် မဟာသာဝဇ္ဇဖြစ်၏။

သမ္ဗုပ္ပလာပစကားဖြစ်သုံအကြောင်းပြခြင်း။

ပါဠိတော်- အဋ္ဌကထာ- ဝိကော- အနု- မရ- ဂဗ္ဘိ- ယောဇနာ- ဗဟုသုတဟူသော ဂ-ကျမ်းတို့မှ အပဖြစ်တဲ့သီတာ-ရာမ စကား၊ ရွာယုံ-ရွာကျား၊ မယ်ခွေးစကား၊ စစ်တိုက်ခြင်းအမျိုးမျိုးစကား၊ တိုင်းပြည်-မြို့-ရွာ-ဇနပုဒ်စကား၊ မင်းအမျိုးမျိုးတို့နှင့်တကွနတ်-ဘုတ်-မြေတစ္ဆေစကား၊ ဆင် မြင်း-ကျွဲ-နွား၊ ခွေး ကြက်-ငှက်စကား၊ မူးယစ်သောက်စား၊ လောင်းကစားခြင်းစကား၊ တံငါ-ပါးလောင်း-ဝက်ရောင်းသားတိုး- လှေထိုး-လွှဲစိုက်- နပမ်းသတ်- ချင်းခတ်-ထက်ဝှေ့ ထိုးစသောစကား၊ အာရုံ ၅-ပါး ကာမဂုဏ်တရားနှင့် စပ်သောစကားတို့ကို ပြောဆိုခြင်းသည် ယုတ်ညံ့သိမ်ဖျင်းသောစကားတို့ဖြစ်သောကြောင့် သမ္ဗုပ္ပလာပဝါစာမည်၏။ ကြပ်ကြပ်ကြီးသတိထားကြလေ။

တော်ပြပါ စကားတို့ကို ပြောဆိုသဖြင့် နောင်တာနောက်သားတို့ အစဉ်တစိုက်မှတ်ထားလျက် ပြောကြားသည်ရှိသော် ပြောသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ တမလွန်ဘဝပြောင်းသွားသောအခါမှာပင် မိမိ၏အကုသိုလ်အမွေအနှစ်ကြီး ကျန်ရစ်ခဲ့မည်ကားမုချတည်း။

သုရမဒုစရိတဖြစ်သောကြောင့် အလွန်လျှင် လွယ်လွယ်ကူကူ ကျူးလွန်တတ်ကြသဖြင့် သတိပြု၍ ရှောင်ရှားကြကုန်။ ။ဝစိကံ ၄-ပါးပြီးပြီ။

မနောကံ ၃-ပါးတို့တွင် အဘိဇ္ဈာန်ပြခြင်း။

မနောကံ ၃-ပါးတွင် အဘိဇ္ဈာန်ဆိုသည်မှာ။

အဘိဇ္ဈာယတိတိ အဘိဇ္ဈာ၊ပရဘဏ္ဍာဘိ မုခိဟုတွာ တန္နိန္ဒတာယ ပဝတ္တတိတိ အတ္ထော။ ။အဋ္ဌသာလိနိပါဌ။

ယာတဏှာ၊အကြင်တဏှာသည်။အဘိဇ္ဈာယတိ၊သူတပါးစည်းစိမ်သို့ရှေ့ရှု ကြိုတတ်၏။ဣတိတဿ၊ထို ကြောင့်။ သာတဏှာ၊ထိုတဏှာသည်။ အဘိဇ္ဈာ၊ အဘိဇ္ဈာမည်၏။ ပရဘဏ္ဍံ၊သူတပါး၏ဥစ္စာဘဏ္ဍာသို့။ အဘိမုခိ၊ရှေ့ရှု၊ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တန္နိန္ဒတာယ၊ထိုသူတပါးဥစ္စာဘဏ္ဍာသို့ရှေးရှုသွတ်သင်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တတိ ဖြစ်တတ်၏။ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။အတ္ထော၊အနက်တည်း။

လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ ထောဘာတဏှာရှေ့ထား၍ သူတပါး ပစ္စည်း ဥစ္စာသို့ ညှုတ်လျက်ငါ့ဥစ္စာဖြစ်ပါမူကားကောင်းလေစွဟု ကြံခြင်းသည်အဘိဇ္ဈာမည်၏။

အဘိဇ္ဈာ၏အင်္ဂါ ၂-ပါးပြခြင်း။

- ၁-ပရဘဏ္ဍံ-သူတပါးဥစ္စာထည်းဖြစ်စေ။
 - ၂-အတ္တနောပရိဏာမနုဉ္ဇ-မိမိသို့ပိတ်ဖြင့်ညှုတ်သည်ထည်းဖြစ်စေ။
- ဤသည်ကား အဋ္ဌသာလိနိကျမ်းထာအဘိဇ္ဈာအင်္ဂါတည်း။
(အပ္ပသာဝဇ္ဇ-မဟာသာဝဇ္ဇ-မှာ အဒိန္နဒါနံနှင့်အတူတူပင်မှတ်ထေ)။

မနောကံ ၃-ပါးတို့တွင် ဗျာပါဒကို ပြခြင်း။

မနောကံ ၃-ပါးတို့တွင် ဗျာပါဒဆိုသည်မှာ။

ဟိတသုခံ ဗျာပါဒယတိတိ ဗျာပါဒေါ။ သော ပရဝိနာသာယမနော ပဒေါသ ထက္ခဏော။ ။အဋ္ဌသာလိနိပါဌ။

ယောဒေါသော၊အကြင်ဒေါသသည်။ ဟိတသုခံ စီးပွားချမ်းသာကို။ ဗျာပါ ဒယတိ၊ ပျက်ဆီးတတ်၏။ ဣတိတဿ၊ထို ကြောင့်။ သောဒေါသော၊ ထိုဒေါသ သည်။ ဗျာပါဒေါ၊ဗျာပါဒမည်၏။ ပရဝိနာသာယ၊သူတပါးပျက်စီးခြင်းငှါ။ မနော ပဒေါသထက္ခဏော၊စိတ်ဖြင့်ဖြစ်မှားခြင်းထက္ခဏာရှိ၏။

လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ သူတပါး၏စီးပွားချမ်းသာကိုပျက်စီးစေရန်ဒေါသရှေးရှု ၍ကြံစည်ခြင်းသည် ဗျာပါဒဖြစ်၏။

ဗျာပါဒ၏အင်္ဂါ ၂-ပါးပြခြင်း။

- ၁-ပရသတ္တော-တပါးသောသတ္တဝါထည်းဖြစ်စေ။
 - ၂-တသဝိနာသနစိန္တာ-ထိုသူ၏ပျက်စီးခြင်းကိုကြံသည်ထည်းဖြစ်စေ။
- (အပ္ပသာဝဇ္ဇ-မဟာသာဝဇ္ဇမှာ ပရသဝါစာနှင့်အတူတူပင်မှတ်ထေ)။

မနောကံသုံးပါးတို့တွင် ဖိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ပြခြင်း။

မနောကံ ၃-ပါးတို့တွင် ဖိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဆိုသည်မှာ။

ယထာဘူစူ ဂဟဏာဘာဝေန ဖိစ္ဆာပဿတိတိ ဖိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သာနတ္ထိ ဒိန္နန္တိ အာဒိနာ နယေန ဝိပရိတဒဿနထက္ခဏာ။ ။

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာပါဠိ။

ယာဓမ္မဇာတိ၊ အကြင်သဘောတရားသည်၊ ယထာဘူစူ ဂဟဏာဘာဝေန၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း သောသဘောကို မယူသဖြင့်။ ဖိစ္ဆာ၊ ချွတ်ယွင်းဘောက်ပြန်မမှန် အမှား ယူသောအားဖြင့်။ ပဿတိ၊ ရှုမြင်တတ်၏။ ဣတိတဿှ၊ ထိုကြောင့်။ ဖိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိ၊ ဖိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမည်၏။ သာ၊ ထိုဖိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။ နတ္ထိဒိန္နန္တိ အာဒိနာနယေန၊ နတ္ထိဒိန္နန္တိ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်။ ဝိပရိတဒဿနထက္ခဏာ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောမှ အယူဘောက်ပြန်မမှန်အမှားကို မြင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။

လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ နည်းမှန်-လမ်းမှန်-ဓမ္မဘာမှန်ဖြစ်တဲ့ အယူကို မယူလိုဘဲ ဘောက်လွှဲဘောက်ပြန် အကျင့်မမှန်- နည်းလမ်းမမှန်သည်ကို ယူတတ်သော သဘောတရားသည် ဖိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမည်၏။

ဖိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ အင်္ဂါ ၂-ပါး ပြခြင်း။

- ၁-ဝတ္ထု၏ ယူအပ်သော အခြင်းအရာမှ ဘောက်ပြန်သည်၏ အဖြစ်၊
- ၂-အကြင် အခြင်းဖြင့် ထိုဝတ္ထုကို သူ၏။ ထိုဒိဋ္ဌိယူသော အခြင်းအရာဖြင့် မမှန်သည်ကို ရှေးရှုထင်ခြင်း။ (ပါဠိကိုလိုမူ-အဋ္ဌသာလိနိမှာယူစေ)။

ဖိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ အပ္ပသာဝဇ္ဇာ-မဟာသာဝဇ္ဇာ ပြခြင်း။

အပိစ အနိယတာ အပ္ပသာဝဇ္ဇာ။ နိယတာ မဟာသာဝဇ္ဇာ။ ။ အဋ္ဌသာလိနိပါဠိ။

အပိစ အပရော နယော၊ နည်းတမ်းကို။ မယာ၊ ငါ့ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဇောသ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဆိုပြီးအံ့။ အနိယတာ၊ အယူမမြဲသော၊ အနိယတာ ဖိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။ အပ္ပသာဝဇ္ဇာ၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇဖြစ်၏။ နိယတာ၊ မြဲသေး ဖိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။ မဟာသာဝဇ္ဇာ၊ ကြီးသော အပြစ်ရှိ၏။ ဝါ၊ အပိစသို့၊ မုချမလွဲ၊ အကျိုးပေးနိုင်၏။ ဝါ၊ ကမ္ဘာပင်ပျက်သော်လည်း၊ မလွတ်နိုင်ဘဲ၊ မပျက်သော ကမ္ဘာသို့၊ ရှေ့ပြောင်း၍ ခံရသည်တိုင်း အောင် ကြီးစွာသော အပြစ်ရှိ၏။

ဖိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ၃-မျိုး ခွဲပြခြင်း ။

- ၁-နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ။ ။ ကုသိုလ်ကံ-အကုသိုလ်ကံသည်မရှိ၊ အကျိုးထည်းမရှိဘဲ၊ ကံကိုပစ်ပယ်ခြင်း။

၂-အကြိယဒိဋ္ဌိ။ ။ကုသိုလ်ကံ-အကုသိုလ် ကံသည်မရှိ၊ ကုသိုလ်ပြုသော်
ထည်း၊ ကုသိုလ်မဖြစ်၊ အကုသိုလ်ပြုသော်ထည်း၊ အကု
သိုလ်မဖြစ်ဟုယူခြင်း။

၃-အပေ. တုကဒိဋ္ဌိ။ ကုသိုလ်ကံ-အကုသိုလ်ကံထည်းမရှိ၊ ကုသိုလ်ကံ-အကု
သိုလ်ကံ၏၊ အကြောင်းထည်းမရှိ၊ အကျိုးထည်းမရှိဟု၊
အကြောင်းအကျိုးကိုပယ်၍ယူခြင်း။

ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ၃-မျိုးကား၊ နတ်ရွာ၊ မဂ်၊ ဒိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ တားမြစ်တတ်သော၊
ဂရုကံကြီးတို့ပေတည်း ၎င်းအကြောင်းအဋ္ဌသာလိနိဋ္ဌိထာ၏။

မနောကံ ၃-ပါးဖြီးဖြီး။

ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး အပြား ၄၀-မြခြင်း။

ကာယကံ ၃-ပါး၊ ဝစီကံ ၄-ပါး၊ မနောကံ ၃-ပါး၊ ဟူ၍၊ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး
တို့တွင်၊ တပါးပါး၌။

၁-ကိုယ်တိုင်ကျူးလွန်သော သာဟတ္ထိက။

၂-သူတပါးကိုကျူးလွန်ပြုလုပ်စေသော-အာဏတ္ထိက။

၃-သူတပါးတို့ကျူးလွန်ပြုလုပ်သည်ကို ဝမ်းမြောက်သော-သမနုည။

၄-သူတပါးတို့ကျူးလွန်ပြုလုပ်သည်ကို ချီးမွမ်းပြောဆိုသော-ဝဏ္ဏဘာသန
ဟူ၍၊ ၄-ပါး ၄-ပါးစီ ရသောကြောင့်၊ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး၌၊ ဒုစရိုက်အပြား
၄၀-ဖြစ်၏။ ။ပါဠိကိုအလိုရှိမှုကား အင်္ဂုတ္တိရ်အဋ္ဌကထာမှာယူလေ။

ထိုဒုစရိုက်အပါး ၄၀-နှင့် ပြည့်စုံသောသူတို့သည်၊ ရေစုံတက်ပြင်း၊ ဆိုသ
ကဲ့သို့၊ အပါယ် ၄-ဘုံသို့ လျှင်မြန်စွာကျရောက်နိုင်ကြောင်း၊ ကောင်းကောင်းကြီး
သတိရှိကြလေကုန်။

ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး၏တရားကိုယ်နှင့်မူလ ခွဲမြခြင်း။

ကာယကံ ၃-ပါး၊ ဝစီကံ ၄-ပါး၊ ပေါင်း ၇-ပါး၌၊ တရားကိုယ် အားဖြင့်၊
စေတနာစေတသိက်ရ၏။

မနောကံ ၃-ပါး၌၊ တရားကိုယ်အားဖြင့်၊ လောဘ-ဒေါသ-ဒိဋ္ဌိ-ဟူ၍၊ စေတ
သိက် ၃-ပါးရ၏။

မူလအားဖြင့် မြခြင်း။

၁-ပါဏာတိပါတ၊ ဖရုသဝါစာ၊ ဗျာပါဒ၊ တို့သည်၊ ဒေါသ-ဟူသော မူလ
ကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။

၂-ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ,အဘိဇ္ဈာ,မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ, တို့သည်။ လောဘ-ဟူသော မူလကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။

၃-အဒိန္နာဒါနံ,မုသာဝါဒ,ပိသုဏဝါစာ,သမ္ဗုပ္ပလာပဝါစာ,၎င်း ၄-ပါးတို့သည်။ လောဘ-ဒေါသ-ဟူသော။ မူလ ၂-ပါးကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုဒုစရိုက် ၁၀-ပါး တို့၌၊ ဓမ္မတာအားဖြင့်၎င်း။ ကောဠာသအားဖြင့်၎င်း။ အာရမ္မဏအားဖြင့်၎င်း။ ဝေဒနာအားဖြင့်၎င်း။ မူလအားဖြင့်၎င်း။ ၅-ပါးစလုံး၊စုံလင်အောင်ခွဲပြုရပါလျှင်၊ ဂန္ထဂရု ဖြစ်မည်စိုးသောကြောင့်၊ လျှစ်လျူ။ ရှုခဲ့ရပါတော့သည်။ ။အလိုရှိမှု၊ အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ၊ခွါရကထာမှာယူလေ။ ။(အမှာ)။

တနည်း။ ။အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ ကျမ်းထာဖြင့်၊ ဒုစရိုက် ၁၀ ပါးကို မူလအားဖြင့်ပြုခြင်း။

၁-ပါဏာတိပါတသည်၊ဒေါသ-မောဟ-ဟူသော၊ မူလ ၂-ပါး၏အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်၏။

၂-အဒိန္နာဒါနသည်၊ လောဘ- ဒေါသ- မောဟ- ဟူသော၊ မူလ ၃-ပါး၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်၏။

၃-ကာမေသုမိစ္ဆာစာရသည်၊ လောဘ-မောဟ-ဟူသော၊ မူလ ၂-ပါး၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်၏။

၄-မုသာဝါဒသည်၊ ဒေါသ- မောဟ- လောဘ- ဟူသော၊ မူလ ၃-ပါး၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်၏။

၅-ပိသုဏဝါစာ,သမ္ဗုပ္ပလာပဝါစာ, ဖရုသဝါစာ တို့သည်၊ ဒေါသ-မောဟ- ဟူသော၊မူလ ၂-ပါး၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်၏။

၆-အဘိဇ္ဈာသည်၊မောဟ-ဟူသော၊မူလတပါး၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်၏။

၇-ဗျာပါဒ,မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်၊ လောဘ-မောဟ-ဟူသော၊မူလ ၂-ပါး၏ အစွမ်း အားဖြင့်ဖြစ်၏။

ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး၌ ဂရုဏ်ကို ခွဲပြုခြင်း။

ကာယကံ,ဝစိကံ,မနောကံ,ဟူ၍၊ ၃-ပါးရှိရာတွင်၊

၁-ကာယကံအရ၊ဂရုကံကား။

(က) ဘုရားရှင်ကို၊ သွေးစိမ်း တည်အောင် ပြုခြင်း၊ ရဟန္တာများကို သတ်ခြင်း၊အမိ-အဘ-ဆရာ-သတ်ခြင်း။

(ခ) အမိအဘတမျှ၊ ငယ်စဉ်ကကျွေးမွေးသုန်သင်ခဲ့သော၊ မိထွေးဘထွေး တို့အားသတ်ခြင်း။

(ဂ) သီလဝန္တ-ဂုဏဝန္တ-ပညဝန္တ-ဖြစ်တော် မူကြသော၊ ရဟန်းတော် သံဃာတော်တို့အားသတ်ခြင်း။

(ဃ) လူတို့ပူဇော်ကိုးကွယ်ကြသော ဗောဓိပင်ကိုဖျက်ဆီးသတ်ဖြတ်ခြင်း။

(င) ဓာတု-ဓမ္မ-ဥဒ္ဓိဿ-ပရိဘောဂ-ဖြစ်သော၊ စေတီ ၄-မျိုးတို့ကို၊ ချိုးဖဲ့ ဖျက်ဆီးခြင်း။ ။ ၎င်းကံတို့မှာ၊ မဟာသာဝဇ္ဇဂရုကံသင့်၍၊ အဝိစိင်္ဂေကြီး၍၊ မချမလွဲရောက်နိုင်ခြင်း။

၂-ဝစိကံအရ၊ ဂရုကံကား။

(က) သံဃာတော်များ ကွဲပြားအောင်၊ ၎င်းချောစကား အမျိုးမျိုးတို့ကို၊ ပြောဆို၍သင်းခွဲခြင်း၊ ဘောဒကရဝတ္ထု ၁၈-ပါးတို့ဖြင့်ပြောဆိုခြင်း။

(ခ) သံဃာတော်များအားဆဲရေးခြင်း။

(ဂ) ဂရဟိတ-အမနာပစကားတို့ကိုပြောဆိုခြင်း။

(ဃ) သံဃာတော်များ ထာတ် မရအောင်၊ ကျောင်း ကန် မရအောင်၊ ကျောင်း၌ မနေနိုင်အောင်ပြောဆိုခြင်းသည်၊ မဟာသာဝဇ္ဇဂရုကံသင့်၍၊ အဝိစိင်္ဂေကြီး၍၊ မချမလွဲရောက်နိုင်ခြင်း။

၃-မနောကံအရ၊ ဂရုကံကား။

(က) နုတ္တိက ဒိဋ္ဌိ။ (ခ) အကြိယ ဒိဋ္ဌိ။ (ဂ) အဟေတုက ဒိဋ္ဌိ-တို့ သည်၊ မဟာသာဝဇ္ဇဂရုကံသင့်၍၊ အဝိစိင်္ဂေကြီး၍၊ မချမလွဲဖြစ်နိုင်ခြင်း။

ထို့ကြောင့်-ဗုဒ္ဓဘာသာ လူမျိုး ဖြစ်ကြသူ တို့သည်၊ ၎င်းကံကြီးတွေကို၊ ကြပ်ကြပ်ကြီး အထူးသတိ ရှိကြပါ၊ ဝေကုန်။ ။ မဂ်-ဖိုလ်-အန္တရာယ်ထည်း ဖြစ်၍ အဝိစိင်္ဂေ-ကမ္ဘာပတ်လုံးခံရမည်။

လူရိုက် ၃-မျိုး ခွဲပြခြင်း။

အောက်တွင်ဘော်ပြခဲ့သော၊ ဒုစရိုက်အမျိုးမျိုးတို့တွင်၊ မည်သည့်ဒုစရိုက် မဆို၊ ကိုယ်တိုင်ကျူးလွန်သူသည်၊ ၁-နံပါတ်လူရိုက်တယောက်မှတ်လေ။

၎င်းလူရိုက်၏ အလေ့အကျင့်ကို၊ ကောင်းသည်ထင်၍၊ အတုအပလိုက်ခါ ပြောဆိုခြင်း၊ ရောင်ရောင်ဘီးဝဲပြုလုပ်သူကား၊ ၂-နံပါတ် အနုဝတ္တကလူရိုက် တယောက်မှတ်လေ။

၎င်းလူရိုက် ပြုလုပ်ကျင့်ကြံသည် ကိုပင်၊ အားပေးအားမြှောက် ပြုလုပ်၍၊ ပျော်ပျော်နေ-သေခဲတယ်၊ ရချက်ချင်း နိဗ္ဗာန်မှမရောက်နိုင်သေးဘဲ၊ အဘယ် မှာလျှင်၊ လုံးဝရှောင်နိုင်ပါအံ့နည်းဟု၊ ချီးမြှောက်ပြောဆိုသောသူကို၊ ၃-နံပါတ် ပဂ္ဂဟ-လူရိုက်တယောက်ဟု မှတ်လေ။ ။ ဤသည်ကား-လူရိုက် သုံးယောက် အတိုချုပ်မှတ်ရန်တည်း။

လူရိုက်သို့ အထင်အမြင် မှားယွင်းမှု

မရူဝ မညတိ ဗာဏောယာဝ ပါပံ န ပစ္စတိ။
ယဒါစ ပစ္စတေ ပါပံဗာဏော ဒုက္ခံ နိဂစ္ဆတိ။ ။

ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ။

အနက်။ ။ပါပံ၊ ဘဝများစွာ၊ သံသရာ၌၊ ရံခါမလစ်၊ စင်စစ်ဒုက္ခ၊ ပေးတတ်
ထူသော၊ အကုသိုလ် ညစ်ကြို၊ မကောင်းမှုသည်။ ယာဝ၊ အခွင့်မစေ၊ အကြင်
ရွှေ့ထောက်သောကာလပတ်လုံး။ နပစ္စတိ၊ အခွင့်အရေး၊ မသင့်သေး၍၊ အကျိုး
မပေးသေး။ တာဝ၊ ထိုမျှထောက်သောကာလပတ်လုံး၊ ဗာဏော၊ ရှေးရေးနောက်
ရေးမျှမတွေးဘဲ၊ ကသေးဘဝ၊ သဘာဝသို့၊ ပျော်ကြရွှင်ကြ၊ အပူညကို၊ နေ့ည
အစဉ်၊ အမြဲယှဉ်သော၊ အမြင်နည်းပါး၊ လူရိုက်များသည်။ မရူဝ၊ အလွန်တရာ၊
ချိုမြိန်စွာသော၊ ပျားသကာကဲ့သို့။ မညတိ၊ ဗာလတို့ညဏ်၊ အမြင်သန်လျက်။
သုခံ၊ မျှထင်တတ်ကြ၏။ ပါပံ၊ ကြီးစွာဒုက္ခ၊ လေးပါယသို့၊ မချမှန်စွာ၊ ဆောင်တတ်
ပါသော၊ အကုသိုလ်စု၊ မကောင်းမှုသည်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပစ္စတေ၊ အခွင့်
အခါ၊ သင့်မြတ်သာ၍၊ ကြင်နာကင်းဝေး၊ အကျိုးပေး၍ ထာသည် ဖြစ်အံ့။ တဒါ၊
ထိုအခါ၌ ဗာဏော၊ ၅-ဖြာဒုလ္လဘ ကြံခဲထွက်၊ ဘာမျှမသိ၊ ထင်မိထင်ရာ၊ ကျင့်ကြံ
ပါသော၊ အမြင်နည်းပါး၊ လူရိုက်များသည်။ ဒုက္ခံ၊ သုခဟူ၍၊ နှမ်းတစေ့မှ၊ ချမ်းမြေ့
သာယာ၊ မရှိပါဘဲ၊ ကြီးစွာသောဒုက္ခသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ဧကန်ပင်နစ်မြုပ်ရပေတော့အံ့။
နိဂစ္ဆတိ၊ လူ့ဘဝမှာ၊ ပြီးရွှင်စွာပျော်စံခင်းလျက်၊ ဘော်တသင်းမြွေအရံတို့နှင့်၊
ဧကန်ပင် အမှားအလုပ်တို့ကြောင့်၊ သံသရာ ဝဲသမုန်မှာလှ၊ အော်-အမြဲမချ၊
နစ်မြုပ်ရပေတော့သတည်း။ ။

ရေခုံသား များပြားပုံ မြခြင်း။

လူတို့အသက် (၁၀၀၀၀) တသောင်းတမ်း၌၊ ဗာရာဏသီပြည်ဝယ်၊ ငါတို့
ဘုရားအထောင်း၊ နေမိမင်းကြီး အုပ်စိုး၍ နေသည့်အခါ၊ အားလုံးသောတိုင်းသူ
ပြည်သားတို့သည်၊ ကုသိုလ်တရားကို၊ ကြိုးစားအားမထုတ်ပါက၊ မင်းအဖြစ်ဒဏ်
ပေးမည်ဟု၊ ဥပဒေထုတ်၍၊ အုပ်ချုပ်တော်မူလေ၏။ ။ထိုရောအခါ၊ ဗာရာ
ဏသီ၊ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကြိုးစားအားထုတ်
ကြလေကုန်၏။ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ တမလွန်ဘဝသို့၊ ပြောင်း၍ သွားကြလေလျှင်၊
အထက်ခွင်ဖြစ်တဲ့၊ နတ်ခြောက်ရွာမှာသာ အဖြစ်များကြ လေ၏။ နတ်ပြည်သို့
ရောက်သည့် အခါမှာ၊ နတ်သားတိုင်း- နတ်သားတိုင်း၊ မိမိတို့ အကြောင်း၊
ပြန်ပြောင်းအောက်မေ့နိုင်သော၊ ဇာတိထာရညဏ်၊ အကြောင်းရံသိမြင်နိုင်သော
ဒိဗ္ဗစက္ခုညဏ်၊ ဖြင့်၊ ဆင်ခြင်ကြည့်ရှုကြလေသော်၊ ကျေးဇူးရှင် နေမိမင်းကြီး၏

အကြောင်းတို့ကို ကုန်စင်အောင် သိကြလေ၏။ ဤမျှထောက် ကျေးဇူးကြီးထွတ်
 ကျေးဇူးရှင် နေမိမင်းကြီးအား။ နတ်အများက ပူဇော်လိုကြသဖြင့် နတ်ဘုံသို့
 မင့်ဆောင်ရန်၊ နတ်ရထားဖြင့် ယူကြလေသော် ဘုရင်မင်းမြတ် သမုတိနတ်က
 လူ့ဘုံကကောင်းမှုအဟုန်တို့ကြောင့် နတ်ဘုံသို့ခိုယုံနေကြသော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်း
 တို့အား။ ထွေမြင်ရတော့မည်အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် လူ့ခွင်ကအကျင့်
 ယုတ်ကြသည့်အတွက် နစ်မြုပ်၍နေကြသော နိရိယဒုက္ခကို ကြည့်လိုကြောင်း
 နှင့်အခွင့်တောင်းလေသျှင် ထက်ပစ်ဘတွက် လျှပ်ဘပြက်နှင့် ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းအ
 လုံးကိုစိစင်အောင်ထည့်ပတ်နိုင်သောနတ်မြင်းပျံနှင့်နံနက်ခင်းအချိန်ကုန်ထူသည်
 ထိုင်အောင် ထည့်ပတ်၍ပြုလိုက်ရာ၊ ကုန်ထူပါပြီလားဟု နတ်သားအား မေးလေ
 သျှင် အရှင်မင်းကြီး၏ အသက်တမ်း ကုန်ဘွယ်ရာသာရှိ၏။ ငရဲခဏ်းကိုပြု၍
 မကုန်နိုင်ပါကြောင်း နေမိဇာတ် အဋ္ဌကထာ၌။

မဟာရာဇ အသုက ကမ္ဘံ ကတွာ အသုကနိရယေသု ပစန္နိ နိရယေ
 ဒဿန္တော ဝိစရတိ။ နေမိရညောပန အပ္ပေဝ အာယုဒိယေထ။ နိရယ
 ဒဿနံ နဿပရိယန္တံ ဂစ္ဆေယျ။ ။

ဟူ၍မိန့်တော်မူပေ၏။

မဟာရာဇ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မျှ၊ ကျေးဇူးကြီးထွေးသော သောကသမုတိနတ် နေမိ
 မင်းမြတ်။ အသုကကမ္ဘံ၊ ဤမည်သော အကုသိုလ်ကံကို။ ကတွာ ပြုကျင့်ကြသော
 ကြောင့်။ အသုကနိရယေသု၊ ဤမည်သော ငရဲတို့၌။ ပစန္နိ၊ အမြဲနိစ္စ ကျက်ကြ
 ကုန်၏။ နိရယေ၊ ငရဲတို့ကို။ ဒဿန္တော၊ ပြုလျက်။ ဝိစရတိ၊ ထည့်ထည့်၏။ ပန၊
 ထိုသို့ပင်ထည့်ထည့်သော်ထည့်။ နေမိရညော၊ နေမိမင်းကြီး၏။ အာယု၊ အသက်
 သည်။ အပ္ပေဝ ဝိယေထ၊ ကုန်သည် ဖြစ်ရာ၏။ နိရယဒဿနံ၊ ငရဲကိုပြုခြင်းသည်။
 အဿ၊ ထိုငရဲ၏။ ပရိယန္တံ၊ အဆုံးသို့။ န ဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်နိုင်ရာ။

ဤမျှထောက် ငရဲဘုံသား အပါယ်ဘုံသား များပြားကြောင်းကို အကြောင်း
 ပြု၍ နေသီခသုတ္တံကို အဘဘုရားဟောကြားတော်မူပေ၏။ ထိုကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာ
 သာလူမျိုးဖြစ်ကြ၍ စာပေကျမ်းဂန်နဲ့ စင်အောင် မသင်ဘူးသူ-မကြည့်ဘူးသူတို့
 အပါယ်ဘုံ၏ မဟာဒုက္ခတို့ကို ထင်ရှားစွာ သိကြစေခြင်းငှါ အပါယ်ထေးဘုံ၏
 အကြောင်းတို့ကို အသင့်အတင့် ခုံထင်အောင် ရေးပြုလိုက်ပါအံ့။

ဒုစရိက်ကံတို့အတွက် ခံစားခံသော အကျိုးဖြစ်တဲ့
 အပါယ်လေးဘုံတို့တွင် ငရဲဘုံကို ဖြစ်ခြင်း။

အယာသုခါ နိဂ္ဂတောတိ နိရိယော။ ။ ဟူသော ဋီကာပါဌ် မိန့်အပ်သည်နှင့်
 အညီ။ ။ အယာသုခါ၊ ချမ်းသာမှူးနိဂ္ဂတော၊ ထွက်သည်တည်း။ ဣတိထသ္မာ၊
 ထို့ကြောင့်။ နိရိယော၊ နိရိယမည်၏။ ဝါ၊ ငရဲမည်၏။

ခဲကြီး ၈-ထပ်တို၏အကွာအခြားမြခြင်း

၁- ခဲကြီးရှစ်ထပ်တိုတွင်သိပ္ပိုင်းခဲကြီးသည်၊ ယခုငါတို့နေသော တသိန်းနှစ်သောင်းအထုရှိသည့်ပံသုပထဝီမြေကြီးအောက်၊ ယူဇနာ သောင်းငါးထောင်ကွာသောအရပ်၌တည်ရှိ၏။

၂- သိပ္ပိုင်းခဲအောက်ယူဇနာ သောင်းငါးထောင်ကွာသောအရပ်၌ ကာလသုတ်ခဲတည်ရှိ၏။

၃- ကာလသုတ်ခဲအောက် ယူဇနာ သောင်းငါးထောင် ကွာသောအရပ်၌ သဗ္ဗာတခဲတည်ရှိ၏။

၄- သဗ္ဗာတ ခဲအောက် ယူဇနာ သောင်းငါးထောင် ကွာသောအရပ်၌ ရောရုံခဲတည်ရှိ၏။

၅- ရောရုံခဲအောက် ယူဇနာသောင်းငါးထောင်ကွာသောအရပ်၌ မဟာရောရုံခဲတည်ရှိ၏။

၆- မဟာရောရုံခဲအောက် ယူဇနာသောင်းငါးထောင် ကွာသောအရပ်၌ 'တာပန္နခဲတည်ရှိ၏။

၇- တာပန္နခဲအောက် ယူဇနာ သောင်းငါးထောင်ကွာသောအရပ်၌ မဟာတာပန္နခဲတည်ရှိ၏။

၈- မဟာတာပန္နခဲ အောက်ယူဇနာသောင်းငါးထောင်ကွာသော အရပ်၌ အဝိစိခဲတည်ရှိ၏။ ။ ထို့ကြောင့် “သောင်းငါးထောင်စီ၊ သင်္ချာညီ၊ ရှစ်လီခဲကွာ” ဟူ၍ ပညာရှိတို့ မိန့်ဆိုကြလေ၏။

ခဲကြီးရှစ်လုံးနှင့် ဥဿဒခဲယမ် ၁၂၈ လုံးကိုမြခြင်း။

၁- သိပ္ပိုင်းခဲကြီး.... ၎င်းခဲကြီး၌ ၀. မျက်နှာလျှင်၊ ၁- ဘင်ပုတ်ခဲ။ ၂- ပြာပူခဲ။ ၃- ထက်ပံပင် ခဲ။ ၄- သံလျက်ရွက်တော ခဲ-ဟူ၍ ဥဿဒခဲယမ် ၄-လုံးစီရှိ၏။

၂- ကာလသုတ်ခဲကြီး.... ၎င်းခဲကြီး၌ သိပ္ပိုင်း ခဲအတူ တမျက်နှာလျှင် ဥဿဒခဲယမ်လေးလုံးစီရှိ၏။

၃- သဗ္ဗာတခဲကြီး.... ၎င်းခဲကြီး၌ သိပ္ပိုင်းခဲအတူ တမျက်နှာလျှင် ဥဿဒခဲယမ်လေးလုံးစီရှိ၏။

၄- ရောရုံခဲကြီး.... ၎င်းခဲကြီး၌ သိပ္ပိုင်းခဲအတူ တမျက်နှာလျှင် ဥဿဒခဲယမ်လေးလုံးစီရှိ၏။

၅- မဟာရောရုံ ခဲကြီး.... ၎င်းခဲကြီး၌ သိပ္ပိုင်းခဲအတူ တမျက်နှာလျှင် ဥဿဒခဲယမ်လေးလုံးစီရှိ၏။

၆-တာပန္နငရဲကြီး... ၎င်းငရဲကြီး၌ သိဗ္ဗုဒ္ဓါးငရဲအတူတမျက်နှာလျှင် ဥဿဒ ငရဲငယ်လေးလုံးစီရှိ၏။

၇-မဟာတာပန္န ငရဲကြီး... ၎င်းငရဲကြီး၌ သိဗ္ဗုဒ္ဓါးငရဲအတူ တမျက်နှာလျှင် ဥဿဒငရဲငယ်လေးလုံးစီရှိ၏။

၈-အဝိစိငရဲကြီး... ၎င်းငရဲကြီး၌ သိဗ္ဗုဒ္ဓါးငရဲအတူတမျက်နှာလျှင် ဥဿဒ ငရဲငယ်လေးလုံးစီရှိ၏။

ငရဲကြီးရှစ်ထပ်တို့၏ အသက် အပိုင်းအခြားကို ခွဲပြခြင်း။

၁။ သိဗ္ဗုဒ္ဓါး ငရဲအသက်သည် ငရဲနှစ်နှင့်(၅၀၀)ငါးရာရှိ၏။ ၎င်းနှစ်ကို လူတို့၏နှစ်ဖြင့် ရေတွက်ပါလျှင်လူတို့၏နှစ်ပေါင်း ကိုးသန်းသည် သိဗ္ဗုဒ္ဓါးငရဲကြီး မှာတာရက်။ ၎င်းရက်ပေါင်း သုံးဆယ်မှ တလ။ ၎င်းလပေါင်းတဆဲ့နှစ်ထမှတနှစ်။ ၎င်းနှစ်ပေါင်းငါးရာသည်သိဗ္ဗုဒ္ဓါးငရဲသက်ဖြစ်၏။

၂။ ကာထသုတ် ငရဲအသက်သည် ငရဲနှစ်နှင့် နှစ်ပေါင်းတထောင်ရှိ၏။ ၎င်းနှစ်ကိုလူတို့နှစ်ဖြင့် ရေတွက်ပါလျှင် လူတို့၏နှစ်ပေါင်း(၃၆၀၀၀၀၀၀) သုံး ကုဋေခြောက်သန်းသည်ကာထသုတ်ငရဲကြီးမှာတာရက်။ ၎င်းရက်ပေါင်းသုံးဆယ် မှတလ။ ၎င်းလပေါင်းတဆဲ့နှစ်ထမှတနှစ်။ ၎င်းနှစ်ပေါင်း(၁၀၀၀)တထောင် သည်ကာထသုတ်ငရဲသက်ဖြစ်၏။

၃။ သံဃာတငရဲအသက်သည်ငရဲနှစ်နှင့် နှစ်ပေါင်း(၂၀၀၀)နှစ်ထောင် ရှိ၏။ ၎င်းနှစ်ကို လူတို့၏နှစ်ဖြင့် ရေတွက်ပါလျှင်လူတို့၏နှစ်ပေါင်း (၁၄၆၀၀၀ ၀၀)တဆဲ့ထေးကုဋေခြောက်သန်းသည်သံဃာတငရဲမှာတာရက်။ ၎င်းရက်ပေါင်း သုံးဆယ်မှတလ။ ၎င်းလပေါင်းတဆဲ့နှစ်ထမှတနှစ်။ ၎င်းနှစ်ပေါင်း (၂၀၀၀)နှစ် ထောင်သည် သံဃာတငရဲသက်ဖြစ်၏။

၄။ ရောရုဝငရဲသက်သည်ငရဲနှစ်နှင့်နှစ်ပေါင်း(၄၀၀၀)ထေးထေးငါးထောင်ရှိ၏။ ၎င်းနှစ်ကိုလူတို့၏နှစ်ဖြင့်ရေတွက်ပါလျှင်လူတို့၏နှစ်ပေါင်း(၅၇၆၀၀၀၀၀၀) ငါးဆဲ့ရနစ်ကုဋေ ခြောက်သန်းသည် ရောရုဝငရဲမှာ တာရက်။ ၎င်းရက်ပေါင်း သုံးဆယ်မှတလ။ ၎င်းလပေါင်းတဆဲ့နှစ်ထမှတနှစ်။ ၎င်းနှစ်ပေါင်း(၄၀၀၀) ထေးထောင်သည် ရောရုဝငရဲသက် ဖြစ်၏။

၅။ မဟာရောရုဝငရဲ သက်သည်ငရဲနှစ်နှင့်နှစ်ပေါင်း(၈၀၀၀)နှစ်ထောင် ရှိ၏။ ၎င်းနှစ်ကို လူတို့အရေအတွက်အားဖြင့် လူတို့၏နှစ်ပေါင်း(၂၃၀၄၀၀ ၀၀၀)ကုဋေ နှစ်ရာသုံးဆယ်အနှစ်လေးသန်းသည် မဟာရောရုဝ ငရဲကြီးမှာ တာရက်။ ၎င်းရက်ပေါင်း သုံးဆယ်မှတလ။ ၎င်းလပေါင်း ၁၂-ထမှ တနှစ်။ ၎င်းနှစ်ပေါင်း(၈၀၀၀)သည်မဟာရောရုဝငရဲသက်ဖြစ်၏။

၆။ ။တာပန္နဇရဲသက်သည် ငရဲနှစ်နှင့် နှစ်ပေါင်း (၁၆၀၀၀)တသောင်း ခြောက်ထောင်ရှိ၏။ ၎င်းနှစ်ကိုလူတို့၏နှစ်ဖြင့်ရေတွက်ရပါသျှင်လူတို့၏နှစ်ပေါင်း (၆၂၁၆၀၀၀၀၀၀)ကုဋ် ၆၂၀-ကုဋေ ၆-သန်းသည် တာပန္နဇရဲမှာ တချက်၊ ၎င်းရက်ပေါင်း ၃၀-မှာတသ။ ၎င်းလပေါင်း ၁၂-လတနှစ်၊ ၎င်းနှစ်ပေါင်း (၁၆၀၀၀)သည်တာပန္နဇရဲသက်ဖြစ်၏။

၇။ ။မဟာတာပန္နဇရဲသက်သည် ငရဲနှစ်နှင့်နှစ်ပေါင်း(အန္တရကပ်တကပ် ရှိ၏။ ၎င်းအန္တရကပ် အသင်္ချေယျကပ်- မဟာကပ်တို့၏အရေအတွက်ကို အသုဘတရားအစတွင်ရေးပြခဲ့ပြီ။

၈။ ။အဝီစိငရဲသက်သည် ဝိဝဇ္ဇဗ္ဗာယိကပ်တကပ် အသက်ရှိ၏။ ဝိဝဇ္ဇဗ္ဗာယိအသင်္ချေယျကပ်ဆိုသည်မှာယခုငါတို့နုသော ကမ္ဘာကြီးသည်အန္တရကပ် ၆၄-ကပ်ပြည့်၍ မီးလောင်ပါလျှင် ဝိဝဇ္ဇဗ္ဗာယိအသင်္ချေယျကပ် ဖြစ်၏။ ။ငရဲကြီး ၈-ထပ်အသက်အပိုင်းအခြားပြီး၏။

ကြွေးဟောင်းတွေဆင်း၍ ကုန်နိဗ္ဗိဒ်။

ငရဲကြီး ၈-ထပ်၊ ငရဲငယ် အထပ်ထပ်တို့၌ မည်သို့သော ဒုက္ခဖြင့် ခံရပုံ- မည်မျှလောက်အသက်ရှည်ပုံ-မည်သည့်အပြစ် ကို ကုသလွန်၍ မည်သည့်ငရဲသို့ သို့ကျရောက်ရပုံအလုံးစုံတို့ကိုရေးပြရပါလျှင်လွန်စွာမှကုယ်လွန်းထွပါ၍ ဝန္တရဖြစ်တော့မည်။ သို့အတွက် ဖော်ပြပါအကြောင်းတို့ကို စုံစင်စွာမရေးနိုင် တော့ပါ။

သို့ရာတွင်။ ။“အပါယာသု ဟိ အကုသလကမ္မမေဝ ပမာဏံ”ဟူသော ဗုဒ္ဓိကောသလ်မိန့်အပ်သည်နှင့်အညီ အပါယ်လေးဘုံဆိုတာ မိမိတို့ ပြုသော အကု သိုသ်ကံသာလျှင်ပမာဏတည်း။ ။ငရဲ၏လိုရင်းအတိုချုပ်အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ငရဲဆိုတာချမ်းသာသုခ၊ အနုမြူမှု၊ မှီဘဲ၊ မိနစ်-စက္ကန့်မျှ၊ မအားမထပ်အောင် အမြဲ နိစ္စ၊ ဒုက္ခကြီးစွာကိုခံစံနေရပေ၏။

အကုသိုလ်အားကြီး၍ မဟာသာဝဇ္ဇဖြစ်ပါက ပြကဲ့သောငရဲသက်ပင်ကုန် သော်လည်းကျွတ်ခွင့်လွတ်ခွင့်မရကြကုန်။ အပ္ပသာဝဇ္ဇဖြစ်ပါက ငရဲသက်ပင် မကုန်သော်လည်းကျွတ်ခွင့်လွတ်ခွင့်ရကြကုန်၏။

သို့ရာတွင် ကမ္ဘာပေါင်းများစွာ- ဘဝပေါင်းများစွာက မိမိအတွက်ကြောင့် သော်၎င်း၊ မိမိရဲ့ မယား-သား သမီး-ဆွေမျိုး ဉာဏ်အတွက်ကြောင့် သော်၎င်း၊ ကိုယ်ကြောင့်၎င်း၊ နှုတ်ကြောင့်၎င်း၊ စိတ်ကြောင့်၎င်း မျက်စိကြောင့်၊ နားကြောင့်၊ နှာခေါင်းကြောင့်၊ ယျာကြောင့်၎င်း၊ များစွာသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ် ပျက် ခဲ့ရတဲ့အကုသိုလ်ကံဟောင်း-ကြွေးဟောင်းတို့အတွက်၊ အခွင့်မကြို အရေးမဆုံ

သေး၍၊ ခေတ္တစောင့်ဆိုင်း၊ ရပ်ဆိုင်းနေစေရာ၊ သူတို့၏နယ်ပယ်ဆိုင်ရာသို့၊ တခါ တခါက၊ ရောက်သွားပလားဆိုမှဖြင့် ကြောင်များစွာအထယ် ကြွက်ငယ်က ထေးများကျသွားသကဲ့သို့ အဘယ်ဘော်ပြင်၊ အကုသိုလ်အနန္တတို့သည်ပိုင်းဝန်း၍ ဘိလေသောကြောင့်၊ ဝါ-ကမ္ဘာများစွာ၊ ဘာ များစွာက အကုသိုလ်ကြွေးဟောင်းတို့သည် ပိုင်းဝန်း၍ တောင်းသဖြင့်၊ ၎င်းတို့ကြွေးတွေ ကြေလည်အောင် ဆပ်ရတော့မည်ဖြစ်သောကြောင့် အပါယ်တုံသို့ ဘခါနစ်သွားပါလျှင် ကျွတ်ခွင့် လွတ်ခွင့်မရနိုင်တော့ကြောင်း။ ။ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပဋိတတ်၌။

ပတန္တာ ခုဒ္ဒကေနေဝ၊ ဗဟူပိ ပုန ဝိဇ္ဇိတာ။
မောက္ခော ကာသံ န ဝိဒ္ဓန္တိ၊ ပါပံ ခုဒ္ဒန္တိ နာစရေ။ ။

ဟူ၍-မိန့်တော်မူပေ၏။

ခုဒ္ဒကေနေဝ၊ သေးငယ်သော အကုသိုလ်ကြောင့်သာလျှင်။ ပတန္တာ၊ ငရဲတုံသို့နစ်မြုပ်ကြကုန်သည်ရှိသော်။ ဗဟူပိ၊ ကမ္ဘာပိုင်းများစွာ၊ ဘဝပိုင်းများစွာက၊ ပြုခဲ့ကျူးလွန်ခဲ့သော၊ များစွာသော အကုသိုလ်ကံတို့သည်လည်း။ ဝိဇ္ဇိန္တိ၊ ကြောင်များစွာအထယ် ကြွက်ငယ် ကျသကဲ့သို့၊ ပိုင်းဝန်း၍နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း ကြလေကုန်၏။ မောက္ခောကာသံ၊ ကျွတ်ခွင့် လွတ်ခွင့် အရပ်ကို။ နဝိဒ္ဓန္တိ၊ မထိမမြင်နိုင် ကြကုန်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ခုဒ္ဒကမ္ပိ၊ အနည်းငယ်မျှ ဖြစ်သော။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ နာစရေ န အာစရေ ဝေးဝေးရှောင်ခွါ၊ မပြုကျင့်ရာ။

ငရဲခဏ်း၏ အကြောင်းအကျိုးပြခြင်း ဤတွင် ပြီးပြီ။

အပါယ် ၄-တုံတို့တွင် တိရစ္ဆာန်တုံပြခြင်း။

တိရစ္ဆာန် အစော ဘာဂေန ဂစ္ဆန္တိတိ တိရစ္ဆာနာ၊ တိရောတိဝါ အဋ္ဌိတာတိ တိရစ္ဆာနာ။ ။ ဝိဘာဝနိဋီကာပါဌ။

ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ အစောဘာဂေန၊ အထက်လူ့ပြည်-နတ်ပြည်သို့မကပ်၊ အပါယ် ၄-ထပ်အတို့အားဖြင့်။ တိရစ္ဆာန်-ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားလာတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တိရစ္ဆာနာ၊ တိရစ္ဆာန် မည်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ တိရော၊ မဂ်-ဒိုလ်-မကပ်၊ ထောင့်ဖြတ်ဖိသော။ အဋ္ဌိတာ၊ သွားလာတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တိရစ္ဆာနာ၊ တိရစ္ဆာန်မည်ကုန်၏။

တိရစ္ဆာန်တို့၏ ပဋိသန္ဓေ ၄-မျိုး ပြခြင်း။

ထိုတိရစ္ဆာန်တို့သည်၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်၊ ကိုယ်ဟန်ထူးခြားခြင်းရှိကုန်၏။ အခြေမရှိသောသတ္တဝါ။ အခြေ ၂-ချောင်းရှိသောသတ္တဝါ။ အခြေ ၄-ချောင်းရှိသောသတ္တဝါ။ အခြေများစွာရှိသော သတ္တဝါတို့ဟူ၍၊ များပြားစွာရှိကုန်၏။

ထိုတိရစ္ဆာန်သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ အဟိတ်စိတ် ၁၈-ပါးတို့တွင်၊ အကုသလ
ဝိပါက် ၇-ပါးထဲက၊ ဥပေက္ခာသန္တိရဏ နှင့်သာ၊ ပဋိသန္ဓေနေကြကုန်၏။ ထိုသို့
ပဋိသန္ဓေနေရာ၌လည်း၊ ဥမ္ပမ္ပေးဘွားသော-အဏ္ဏဇပဋိသန္ဓေ၊ အညှီအပုပ်တို့မှ
ပေါက်ဘွားသော-သံသေဒဇပဋိသန္ဓေ၊ ကိုယ်ဝန်ဖြင့်လွယ်ပျက်၍ မွေးဘွားသော-
ဇလာဗုဇပဋိသန္ဓေ၊ ငရဲသားများကဲ့သို့၊ တဏှာခြင်း-တမုဟုတ်ခြင်းဖြစ်သော-
ဩပပါတိကပဋိသန္ဓေ-ဟူ၍၊ ၄-မျိုးရှိကြကုန်၏။

တိရစ္ဆာန်တို့ သညာကို ဖြေခြင်း။

ထိုတိရစ္ဆာန်တို့သည်၊ ပကတိမျက်စိ အားဖြင့်၊ သိကောင်း-မသိကောင်း
၂-မျိုးရှိ၏။ သိကောင်းသော အကြောင်းကား-စားကောင်းသည်ကိုသိ၏။ လူ-
တိရစ္ဆာန်၊ အဖြူ အနီ၊ အသင်း-အမြှောင်ကိုသိ၏။ စားကောင်းသောအစားမှာ၊
ဘာကို ပြုလုပ်ထားသောဝတ္ထု၊ ဘယ်လိုလူ-ဘယ်လို တိရစ္ဆာန်၊ ဘာကြောင့်
ဖြူသည့်-နီသည်၊ သင်းသည် မြှောင်သည်ကိုမသိ။

ထို့ကြောင့်-တိရစ္ဆာန်တို့သည်၊ သိ-မသိ ၂-မျိုးရှိ၏။ ၎င်းတိရစ္ဆာန် တို့၏
အမှတ်သညာ၊ အသိမှာကား။

၁။ ။ မရဏသညာ-သေရမည့်ဘေး၊ သေအံ့သော အကြောင်း ဖြစ်ပေါ်
လာလျှင်၊ သေရမည့်ဘေးကိုသိ ဘတ်၏။

၂။ ။ ဂေါစရသညာ-ကျက်စားမှု ရှားဖွစားသောက်မှုကိုသိ၏။

၃။ ။ ကာမသညာ-ကာမဂုဏ် အာရုံ၏။ အရသာကို သိကြကုန်၏။ ။
ဤကဲ့သို့အသိ ၃ မျိုးသာရှိ၏။

တနည်း။ ။ ၁။ ။ ဘောဇနသညာ-စားသောက်မှုကိုသိ၏။

၂။ ။ မေထုနသညာ-မေထုန၌ မှီခိုမှုကိုသိ၏။

၃။ ။ သယသညာ-အိပ်မှုကိုသိ၏။ ။ ၎င်းမှတစ်ပါး၊ အခြားကိစ္စ
အမှုများကိုမသိတော့ပြီ။

တိရစ္ဆာန် များပြားပုံကို ဖြေခြင်း။

၎င်းတိရစ္ဆာန် တို့၏ ဦးရေမှာ၊ အမည်နာမ၊ အပိုင်းအခြား အားဖြင့်၊ ကုန်းမှာ
၉-ကုဋေ၊ ရေမှာ ၁၀-ကုဋေရှိ၏။ တဦးတဦးသောသတ္တဝါ။ ဝါ၊ တမျိုးတမျိုးသော
သတ္တဝါတို့၏။ အကောင်အရေအတွက်မှာ၊ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ-လူဦးရေ၊ နှုတ်ပြည်
၆-ထပ်၊ ဗြဟ္မာ့ဘုံ ၂၀-ရှိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အရေအတွက်နှင့်၊ မညီမျှနိုင် ထောက်
အောင်ကွာခြား၍၊ တမျိုးသောသတ္တဝါ၏။ အကောင်အရေအတွက်က၊ များထေ
စွတကား။

အချို့သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ကုသိုလ်-အကုသိုလ်ကံတို့ဖြင့် ရောနှောသော၊
မိဿကကံတို့ကြောင့်၊ ဝပြောသာယာချမ်းသာစွာနေရ၏။ အချို့သောသတ္တဝါ
တို့မှာ၊ ဘုန်းတန်းခိုးကြီးမားကြပေ၏။ ဟိမဝန္တာ၊ မဏ္ဍာဂိရိအိုင်ကြီးကို၊ အုတ်စီး
လျက်နေသော၊ ရုစာဂိရိဆင်မင်းကြီး-အစရှိသော၊ ဆင်ဖြူတော်တွေ၊ ဆင်ယုံ-
မြင်းယုံ တွေမှာဆိုလျှင်၊ လွန်စွာတန်းခိုးကြီးမား၍ လွန်စွာအခြွေအရံပေါများ၏။

နန္ဒောပနန္ဒနဂါး၊ ကာထနဂါးကြီး၊ အစရှိသည်တို့ကား၊ လွန်စွာမှတန်းခိုးကြီးကြ
ကုန်၏။ သို့ရာတွင်-ဘယ်မျှလောက်တန်းခိုးအာဏာ၊ ကြီးမားစေကာမူ၊ မဂ်-မိုလ်
ကိုရခြင်းငှါ၊ မထိုက်ကြကုန်။ ၎င်းပြင်-ဘော်ပြပါ၊ သတ္တဝါတို့ကဲ့သို့၊ တန်းခိုးကြီး
မားသောသတ္တဝါတို့ကား၊ လွန်စွာမှနည်းပါးလှ၍၊ စိတ်ဆင်းရဲ-ကိုယ်ဆင်းရဲနှင့်၊
ငြိငြင်ပင်ပန်းသောသတ္တဝါတို့သာ၊ လွန်စွာပင်ပေါများကြကုန်၏။ တိရစ္ဆာန်တို့
ဆင်းရဲဒုက္ခကိုလည်း၊ လူတို့မျက်မြင်ဖြစ်သောကြောင့်၊ သိထောက်နိုင်ကြောင်း၊
ဇိနာလင်္ကာရ ဋီကာ၌၊ «မနုဿာနံ ပစ္စက္ခံ တိရစ္ဆာန်ဒုက္ခံ-ဟူ၍ မိန့်တော်
မူပေ၏။ «တိရစ္ဆာန်ဒုက္ခံ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ဒုက္ခသည်။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏
ပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင်၊ မြင်ကြလေပြီ။

တိရစ္ဆာန်ဘုံသို့ ရောက်ရခြင်း အကြောင်း။

မောဟောန ဟိ နိစ္စံ သမုဠံ တိရစ္ဆာန် ယောနိယံ ဥပပဇ္ဇန္တိ။ ။ ဟူ၍
အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ၌ မိန့်တော်မူပေ၏။

ဟိ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ရခြင်း အကြောင်းရင်းကား။ မောဟောန၊ မိုက်မဲတွေဝေ၊
မသိတတ်သောအခြေကြောင့်၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သံသုဠံ၊ မေ့မောတွေဝေတတ်သော၊
တိရစ္ဆာန်ယောနိယံ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ များသောအားဖြင့် ဖြစ်
တတ်၏။

၎င်းတိရစ္ဆာန်တို့၏ အသက် အပိုင်းအခြားမှာ၊ လူတို့အသက်ရှည်လျှင် ၎င်း
တိရစ္ဆာန်တို့လည်း အသက်ရှည်၏။ လူတို့ အသက်တိုလျှင်၊ ၎င်းတိရစ္ဆာန်
တို့လည်းအသက်တို၏ အကြောင်းကား၊ ၎င်းသတ္တဝါတို့သည်၊ လူတို့ကိုအဖို့ပျံ၍၊
ဖြစ်ရသော ကြောင့်တည်း။ သို့ရာတွင်-ဘုန်းတန်းခိုးကြီးမားကြသော၊ ကာထနဂါး၊
နန္ဒောပနန္ဒနဂါး-စသော၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ လူတို့၏အသက်ထက်၊ အဆပေါင်း
များစွာရှည်သော၊ သတ္တဝါတို့လည်းရှိကြပေသေး၏။ ၎င်းတိရစ္ဆာန်တို့အကြောင်း
ကို၊ ဤမျှထောက်ရှင်ပင်၊ တော်လောက်ပေပြီ။

တိရစ္ဆာန်အခဏ်းပြီး၏။

အပါယ် ၄-ဘုံတို့တွင် ပြိတ္တာဘုံ ဖြစ်ခြင်း။

သုခတော ပကဋ္ဌေန ဣတာဂတာ ပဝတ္တာတိ ပေတာ။ ။ဝိဘာဝနိ
ဋီကာပါဌ။

ယော၊အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ သုခတော၊ချမ်းသာမှ။ ပကဋ္ဌေန၊ ဝေးသော
အားဖြင့်။ ဣတာ ဂတာ ပဝတ္တာ၊ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိဘသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ တေ၊
ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ပေတာ၊ ပြိတ္တာ မည်ကုန်၏။ ။ချမ်းသာခြင်းမှ ကင်းဝေး
သောသတ္တဝါတို့သည် ပြိတ္တာမည်ကုန်၏။

အဋ္ဌကထာ ကျမ်းလော့ ပြိတ္တာကြီး ၄-မျိုး ဖြစ်ခြင်း။

၁။ ။ပရဒတ္တ၊ပဇိဝိတ ပြိတ္တာ သူတမ်းဘို့ ပေးကမ်း ဝွန်ကြံလျှင်၊ စား
သောက်ရသေးပြိတ္တာ။

၂။ ။ချပို့ပါသိက ပြိတ္တာ-ထမင်းရေတို့ဖြင့်၊ အမြဲမပြတ်၊ ငတ်မွတ်ခေါင်း
ပါး၍၊ဒုက္ခကြီးစွာနှိပ်စက်သောပြိတ္တာ။

၃။ ။နိဇ္ဈာမတဏှိက ပြိတ္တာ-ခန္ဓာကိုယ်ကို၊အမြဲမီးထောင်နေသောပြိတ္တာ။

၄။ ။လောကဏ်-ဋ္ဌိက-ပြိတ္တာ-ကိုယ်ကာယ ၃-ဂါဝတ်၊ ပါးစပ် အပ်နပါး
ပေါက်မျှရှိသောပြိတ္တာ။

ဘော်ပြပပြိတ္တာ ၄-မျိုးဘို့တွင်၊ ပရဒတ္တ၊ပဇိဝိတ ပြိတ္တာမျိုး၌၊ ဆုကြီးပန်
ထုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ-အဂ္ဂသာဝက မဟာသာဝကတို့သော်မျှ၊ မလွတ်နိုင်ကြကုန်
ဟူ၍၊အဋ္ဌကထာကြီးများ၌၊မိန့်တော်မူပေ၏။ ။ဤသည်ကား-လောကပညတ္တိ
ကျမ်း-ဆဂတိဒီပနီကျမ်းထာတည်း။

ပြိတ္တာ အမျိုးမျိုးတို့ကို အမြွက်မျှ ဖြစ်ခြင်း။

၁။ ။မစင်ဘင်ပုပ်တို့ကိုစားသောက်နေရသော-ဂူထခါဒကပြိတ္တာ။

၂။ ။တံထွေး၊နှပ် ချွဲ၊အံပတ်တို့ကိုစားသောက်နေရသော-ဝန္တသပြိတ္တာ။

၃။ ။လူကောင်ပုပ်-ခွေးကောင်ပုပ်-စသည်တို့ကို စားသောက် နေရသော
ကုဏပါသပြိတ္တာ။

၄။ ။မိမိခံတွင်းကမီးအလျှံအမြဲထွက်နေသော-အဂ္ဂိဇာလမုခပြိတ္တာ။

၅။ ။ထမင်း-ရေ-အမြဲငတ်နေသော တဏှတ္တိတပြိတ္တာ။

၆။ ။တောင်လုံးခန့်မျှကိုယ်ခန္ဓာရှိသော-ပဗ္ဗတင်္ဂါပြိတ္တာ။

အရိုးစုပြိတ္တာ၊ အသားစုပြိတ္တာ၊ အရေစုပြိတ္တာ၊ မိမိ၏ကိုယ်အင်္ဂါအမွှေးတို့က
ပြန်တက်၍ စူးဝင်သော ပြိတ္တာ၊ ငှေးစေ့ကြီး ပစုံးထက်ထမ်း၍၊ ပျံသန်းသွားလာ
နေရသဖြင့်၊ ကျိုး-စွန်-ဇွင်းတတို့၊ လိုက်လံထိုးခတ်ခြင်းကို ခံနေရသော ပြိတ္တာ၊

စသည်ဖြင့်၊ ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်၌၊ ပြိတ္တာတို့၏အထူးထူးအပြားပြားဖြစ်ပုံကို၊ သျှင်သာရိပုတ္တရာ၊ သျှင်ဇက္ခဏတို့ကိုအကြောင်းပြု၍၊ ဟောကြားတော်မူပေ၏။

ပြိတ္တာဘဝသို့ရောက်ရသောအကြောင်း။

ရွှေ-ငွေရတနာ၊ လယ်ယာမြေဧက၊ တွယ်တာနှစ်သက်သော ဝတ္ထုထောဘာ၊ မယား-သား-သမီး ၅-ရအာရုံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ခုံမင် နှစ်သက်သော ကာမထောဘာ၊ ထိုနှစ်ဝတို့ကြောင့် ဘော်ပြုပြိတ္တာဘုံသို့ရောက်ရကြောင်းအဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ၌။

ယေဘုယျေန ဟိ သတ္တာတဏှာယ ပေတ္တိဝိသယံ ဥပပဇ္ဇန္တိ။ ။ ဟူ၍ မိန့်တော်မူပေ၏။

ဟိ၊ ပြိတ္တ ဖြစ်ရခြင်းအကြောင်းရင်းကား။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝတို့သည်။ တဏှာယ၊ ဝတ္ထုထောဘာ ကာမထောဘာ၊ ထိုနှစ်ဝကြောင့်။ ပေတ္တိဝိသယံ၊ ပြိတ္တာဘုံသို့ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ မှန်စွာမသွေဖြစ်ရလေကုန်၏။

ပြိတ္တာတို့၏ ခံစားနေရတဲ့ဒုက္ခ၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး၊ အစာရှား၍၊ ပြေးလွှားတောင်မြောက်၊ ခုန်ပေါက်လူးထာ၊ ကြီးစွာသောဒုက္ခ၊ အဝဝတို့၏၊ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်၊ အပြစ်-အပျက်တို့ကိုရေးရလျှင် လွန်စွာမှကျယ်လွန်း၍ ပြိတ္တာတို့၏ကဏ္ဍကို ဤမျှနှင့်ပင် အဆုံးသတ်လိုက်ပါပြီ။

တိရစ္ဆာန်-ပြိတ္တာ-အသုရကာယာနံ ဝိသုံ အသီးအခြားမရှိ။

တိရစ္ဆာန်ဘုံ-ပြိတ္တာဘုံသည်အသီးအခြားမရှိဘဲ၊ လူတို့ဘုံနှင့်တစ်ထည်း တည်နေကြောင်း သင်္ခေပဝဏ္ဏနာဠိကာ၌။

တိရစ္ဆာန် ပေတ္တိဝိသယအသုရကာယာနံ ပန ဝိသုံ ဘူမိ နုတ္တိ။ တေသံ ခန္ဓပ္ပဝတ္တိဝိသေသော ယေဝ ဘူမိနာမ။ ယတ္ထဝါ အရည ပဗ္ဗတာ ဒိကေ နိဗဒ္ဓဝါသံ ဝသန္တိ။ သော ယေဝ ဩကာသော ဘူမိတိ ဂဟေဝာဇ္ဇော။ ။

ဟူ၍မိန့်တော်မူပေ၏။

တိရစ္ဆာန် ပေတ္တိဝိသယအသုရကာယာနံ၊ တိရစ္ဆာန်-ပြိတ္တာ-အသုရကာယာနံတို့၏။ ဘူမိပနာဘုံသည်ကား။ ဝိသုံ၊ အသီးအခြား။ နုတ္တိ၊ မရှိ။ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏ ခန္ဓပ္ပဝတ္တိဝိသေသောယေဝ၊ ခန္ဓာဖြစ်သော အထူးသည်သာလျှင်။ ဘူမိနာမာဘုံမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ယတ္ထအရညပဗ္ဗတာဒိကေ၊ အကြင်တောတောင်အရပ်၌။ နိဗဒ္ဓဝါသံ၊ အမြဲပြတ်နေရာအရပ်၌။ ဝသန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ သောယေဝဩကာသော၊ ထိုနေသောအရပ်သည်သာလျှင်။ ဘူမိ၊ ဘုံမည်၏။

ဣတိ၊ ဤယို့၊ ဂဟောဘဇ္ဇေ၊ ယူအပ်၏။ ။ ၎င်းငိုကာစကားအရဆိုလျှင်၊ တိရစ္ဆာန်-
 ပြိတ္တာ-အသုရကာယ် တို့သည် ဘုံအသီးအခြားမရှိ။ တော-တောင်- လှိုဏ်-ဂူ
 အစရှိသော ၎င်းတို့၏နေရာအရပ်သည်ပင်လျှင် ၎င်းတို့၏ဘုံမည်၏ဟု ဆို၏။
 ဧကန်ပင် ၎င်းငိုကာအတိုင်းမှတ်အပ်၏။ ။ သို့ရာတွင် အသုရကာယ် ဘုံကို
 ၎င်းအတိုင်းမမှတ်အပ်။ မြင့်မိုရ်တောင်အောက် ယူဇနာဘသောင်းကျယ်သော
 အသုရာပြည်ကြီးရှိကြောင်း၊ သောင်းလေးလီပြသော ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ၌
 ထင်ရှားစွာလာရှိပေ၏။ ။ တနည်း။ ။ ၎င်းငိုကာနှင့် မဆန့်ကျင်အောင်ယူရန်
 အဓိပ္ပါယ်မှာ ပြိတ္တာအသုရာကိုယူလေ၊ နတ်အသုရာ၊ ဝိနိပါတိကအသုရာ၊ ဝေပ
 စိတ္တအသုရာဘုံကိုမယူလေနှင့်။

ဤသည်ကား ပြိတ္တာခဏ်းပြီး၏။

အပါယ်လေးဘုံတို့တွင်အသုရာဘုံကိုပြခြင်း။

နသုရန္တိ ဣဿရိယကီဠာဒိဟိ နဒိဗ္ဗန္တိတိ အသုရာပေတာ။ ။ ဝိဘာ
 ဝနိဋီကာပါဌ။

ဣဿရိယကီဠာဒိဟိ၊ အစိုးရခြင်း၊ ကစားခြင်း၊ မြူးထူးခြင်းတို့ဖြင့်၊ နသုရန္တိ န
 ဒိဗ္ဗန္တိ၊ မထွန်းပ-မြူးထူး မအောင်မြင်နိုင်ကြကုန်။ ဣတိတဿာ၊ ထို့ကြောင့်။
 တော၊ ထိုအသုရကာယ်တို့သည်၊ အသုရကာ၊ အသုရကာယ်မည်ကုန်၏။ ပေတာ
 သုရာ၊ ပြိတ္တာအသုရာတို့ကို၊ လတ္တန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ။ ၎င်းဝိဂြိုဟ်အရလိုရင်းမှာ
 အစိုးရခြင်း၊ မြူးထူးခြင်း၊ ကစားခြင်းတို့သည် မထွန်းပ မရှင်မြူး၊ မအောင်မြင်
 နိုင်ကုန်၊ ထိုသို့သောအသုရာတို့ကိုပြိတ္တာအသုရာဟုခေါ်ဆိုလို၏။ ။ ဝေပစိတ္တ
 အသုရာ၊ ဝိနိပါတိကအသုရာစသော အသုရာတို့ကို ဆိုလိုသောဝိဂြိုဟ်မဟုတ်။

အသုရာတို့ကို ခွဲပြခြင်း။

- ၁။ ။ နတ်အသုရာ
 - ၂။ ။ ဝိနိပါတိကအသုရာ
 - ၃။ ။ ပြိတ္တာအသုရာ
-) ဟူ၍ ၃-မျိုးရှိ၏။

ထိုသုံးမျိုးသောအသုရာတို့တွင် ၁-နိပါတိကအရ နတ်အသုရာ ဆိုသည်ကား
 မြင့်မိုရ်တောင်အောက် ယူဇနာတသောင်းကျယ်သော အသုရာပြည်၌ နေကုန်
 သော ဝေပစိတ္တအသုရာ-ပဟာရအသုရာ-သမ္ဗရအသုရာ-ဗလိအသုရာ-အစ
 ရှိသောနတ်တို့ကား-နတ်အသုရာမည်ကုန်၏။ ထိုနတ်အသုရာတို့သည်တာဝတိံ
 သာနတ်တို့နှင့်စည်းစိမ်ဥစ္စာအရောင်အဝါမထူးခြားသောကြောင့် တာဝတိံသာ
 နတ်၌သွင်း၍ရေတွက်အပ်ကုန်၏။ ။ ထို့ကြောင့်ဝိဘာဝနိဋီကာ၌။

တာဝတိံ သေသု ဒေဝသု၊ ဝေပစိတ္တသုရာဂတာ။ ။ ဟူ၍ မိန့်တော်မူပေ၏။
ဝေပစိတ္တအသုရာ၊ မြင့်မိုရ်တောင်အောက် ဖိုခနောက်မှာ တည်နေပါသော
အသုရာတို့သည်။ တာဝတိံ သေသု ဒေဝသု၊ တာဝတိံ သာနတ်တို့၌။ ဂတာ
အန္တောဂတာ၊ အတွင်းဝင်၍ ရေတွက် အင်ကုန်၏။

၂-နိပါတ်အရ ဝိနိပါတိကအသုရာဆိုသည်ကား။ ။ ဝိယဂ်ရမာတာ-ဥတ္တရ
မာတာ-ပုဿမိတ္တာ-ဓမ္မဂုတ္တာအစရှိသော နတ်တို့သည် ဝိနိပါတိကအသုရာမည်
ကုန်၏။ ထိုအသုရာတို့သည်ကား အပါယ်ထေးဘုံ၌ အကြီးမဝင်ကုန်။ သုဂတိအ
ဟိတ်-ဒွိဟိတ်-တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေတည်နေကုန်၍ စတုမဟာရာဇ် တာဝတိံ သာ
နတ်တို့ကဲ့သို့ တန်းဆိုးဣဒ္ဓိပဒ် မရှိကုန်။ အထီးကုန်သောသူကဲ့သို့။ ဝါ-တယောဝံထီး
သောသူကဲ့သို့နည်းပါးသော တန်းဆိုးရှိကုန်၏။ ၎င်းအသုရာတို့သည် တရားတော်
ကိုနာရလျှင် အကျွတ်တရားကိုရနိုင်ကြကုန်၏။ အချို့သောဝိနိပါတိကအသုရာတို့
ကိုမြေထုတ်ဘိလူးဟူ၍လည်းခေါ်ဆိုကြကုန်၏။ ။ ဤသည်ကား သုတ်မဟာဝါ
အဋ္ဌကထာကျမ်းသာတည်း။

၃-နိပါတ်အရ ပြိတ္တာအသုရာဆိုသည်ကား ကိုယ်ကာယ ၃-ဂါရတ်၊ ပါးစပ်
အင်္ဂါနမားပေါက်၌ ပုစွန်မျက်စိသဏ္ဌာန်ရှိလျက် အရိုးပြိုင်း ပြိုင်းရှိသော ထောက
ကမ္ဘိကပြိတ္တာကို ထောကကမ္ဘိကအသုရာ။ ။ တယောဝံနှင့် တယောက် ဓား
ထက်နက်အစရှိသော အထူးထူးသော ထက်နက်တို့ဖြင့် ရိုက်ပုတ်သတ်ဖြတ်နေ
သော အာပုဒ္ဓိကအသုရာ။ ။ စကြဝဠာ ၃-ခုတို့အကြား၌ ခံနေရသော ထော
ကန္တရိကနေရယိကဇရဲသားတို့ကိုလောကန္တရိကနေရယိကအသုရာဟုသုံးမျိုး
ရှိ၏။ ။ ဤသည်ကား သုတ်ပါထေယျအဋ္ဌကထာကျမ်းသာတည်း။

အသုရာတို့၏ ဝေပစိတ္တအဓိပ္ပာယ်။

- ၁။ ။ ဝေပစိတ္တအစရှိသော အသုရာသည် တာဝတိံ သာနတ်မျိုးတည်း။
 - ၂။ ။ ဝိနိပါတိကအသုရာသည် စတုမဟာရာဇ် နတ်မျိုးတည်း။
 - ၃။ ။ ထောကကမ္ဘိကအစရှိသော အသုရာတို့ ကား ပြိတ္တာအသုရာတည်း။
- ထိုပြိတ္တာအသုရာကာယဖြစ်ရခြင်းမှာလူ့ပြည် လောက၌ နေသောအခါ သီလ
ဝန္တ-ဂုဏဝန္တ-ပညာဝန္တပုဂ္ဂိုလ်မွန် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ကို တိမ်မြုပ်စေခြင်း၊ ဒိန္နပ်
ခြင်း-ငြူရုစောင်းမြောင်းခြင်း ပြုလုပ်၍ သိသ-သမာဓိ-ပညာ မရှိသူတို့ကို ချီး
မြှောက် ထောက်ပံ့ အားပေးခြင်း- ပူဇော်ခြင်း-ချီးမွမ်းခြင်းတို့ကို ပြုမိသော
အကြောင်းတို့ကြောင့် ၃-နိပါတ်အရ ပြိတ္တာအသုရာဖြစ်ကုန်၏။ ၎င်းအသုရာတို့၌
အသက်အပိုင်းအခြားမရှိမူ၍ ဇရဲဘုံသားများကဲ့သို့ အကုသိုလ်ကံ ကုန်မှသာ
လျှင် ကျွတ်ခွင့်လွတ်ခွင့်ရကြကုန်၏။ ။ အသုရာခဟ်း ပြခြင်းပြီး၏။

ဒုစရိုက်ကံတို့အတွက်လူ့ ဘုံသို့ရောက်လာပြန်ကလည်းအမျိုးမျိုးသော
ဒုက္ခတို့နှင့်တွေ့ကြုံရပုံပြခြင်း။

ဗာလောတိဏိ ဒုစရိတာနိ ပူရေတွာ နိရယ နိဗ္ဗတ္တတိ။ တတ္ထ ပက္ခာ
ဝသေသေန မနုဿတ္တံ အာဂတော ပဉ္စသု နိစကုဏေသု နိဗ္ဗတ္တေတွာ
တိဏိ ဒုစရိတာနိ ပူရေတွာ နိရယ နိဗ္ဗတ္တတိ။ ။ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌ
ကထာ ဗာလပဏ္ဍိတသုတ်အတွင်း။

ဗာလောကထာ ၃-တန်း၊ အမြင်မသန်သော လူချိက်သည်။ တိဏိဒုစရိတာနိ၊
ကာယကံသုံးပါး၊ ဝစီကံလေးပါး၊ မနောကံသုံးပါးတည်းဟူသော ဒုစရိုက်သုံးပါး
တို့ကိုပူရေတွာဖြည့်ကျင့်၍။ နိရယ၊ ချမ်းသာကင်းရာ၊ ငရဲရွာ၌။ နိဗ္ဗတ္တတိ မချ
မှန်စွာဖြစ်ရပါ၏။ တတ္ထပက္ခာဝသေသေန၊ ထိုငရဲမှကျွန်ုပ်တို့သော်လည်း အဆုံး၌။
မနုဿတ္တံ၊ လူ့ပြည်- လူ့ဘဝ- လူ့ထောက်ပံ့။ အာဂတော၊ ရောက်လာသည်
ရှိသော်။ ပဉ္စသုနိစကုဏေသု၊ ၅-ပါးသောယုတ်ညံ့သောအမျိုး တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊
ဖြစ်ရ၍။ တိဏိဒုစရိတာနိ ၃-ပါးသော ဒုစရိုက်တရားတို့ကိုပူရေတွာဖြည့်ကျင့်
ရ၍။ စဝနကာလေ၊ လူ့ဘဝမနေ၊ စုတေသေလွန်သည်ရှိသော်။ နိရယ၊ မျက်စိ
တမှိတ်၊ ထည်ဘငြိမ်မှု၊ မအိပ်ရဘဲ၊ အံကြိတ်ခဲ၍၊ ခံရရှာသော၊ ငရဲရွာ၌။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊
တဘန်ဖြစ်ရပြန်၏။

ထိုဒုစရိုက်တရားတို့သဘောသည် ငရဲစသော အပါယ်လေးရွာမှ ကျွတ်ခဲ-
လွတ်ခဲ၍၊ လူ့ပြည်-လူ့ဘဝ-လူ့ထောက်ပံ့၊ ရောက်လာသောအခါ၊ ၅-ပါးသော
ယုတ်ညံ့သည့် အမျိုးတို့၌ဖြစ်ရ၍၊ ၃-ပါးသော ဒုစရိုက်တရားတို့ကို၊ ထပ်မံ
ကျင့်ပြန်သောကြောင့်၊ ငရဲဘုံသို့တဘန်၊ ပြန်သွားရကြောင်းပြထားသော၊ အဋ္ဌ
ကထာပေတည်း။ ဩဂ်-ကြောက်ဖွယ် ကောင်းလေစွတကား။ ဩဂ်-သတိ
ရသွယ်ကောင်းသောတရားတို့ပါတကား။

ငါးပါးသောယုတ်ညံ့သည့်အမျိုးဟူသည်ကား။

၁-ရတနာ ၃-ပါးကင်းခဲ့၍၊ သူတော်ကောင်း သူမြတ်ထောင်း၊ သပ္ပုရိသ
နိဿယ မရှိသော၊ အပဋိဋ္ဌပဒေသာဝါသ-ရိတ်တို့၊ ယုတ်ညံ့သော ဌာနတို့၌၊
လူဖြစ်ရခြင်း။

၂-ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့ကို၊ ခွဲခြားဝေဘန်၍မသိနိုင်သဖြင့်၊ ဒုစရိုက်-ဒုရာ
ဇီဝတို့နှင့်သာ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပါးနေသော၊ တံငါ-မုဆိုးတို့၏အမျိုး၌ဖြစ်ရခြင်း။

၃-အယူမမှန်၊ ဘောက်ပြန် ပျက်စီးသော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အမျိုးယုတ် တို့၌
ဖြစ်ရခြင်း။

၄-ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်အားဖြင့်၊ ယုတ်ညံ့သောအဖြစ်ရရှိခြင်း။ ဝါ၊ပင်းခြင်း-
ကန်းခြင်း-အ၊ခြင်း-နွဲ-ကုဋ္ဌဆိုသည်၊ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်ညံ့ပျင်းခြင်း။

၅-ပစ္စည်းဥစ္စာအားဖြင့်၊ယုတ်ညံ့သောအမျိုးခွဲဖြစ်ရခြင်း။ ။ဤသည်ကား
အယုတ် ၅-ပါးတည်း။

လူမိုက်တို့ တွေ့ကြုံခံစားရမည့် ဘေးဒုက္ခအဝဝ ပြခြင်း။

လူမိုက်တို့၏အလေ့အကျင့်သည်၊ ဘဝသံသရာ၊ ပါယ် ၄-ရွာမှာ၊ ဘန်ခါခါ
ခံခဲ့ရပါ သော်လည်း၊ မကြေနိုင် မဖေနိုင်သေးဘဲ၊ ပစ္စုပ္ပန်-လူ့ဘဝ-လူ့ဌာနသို့၊
ရောက်လာပြန်သောအခါ၊ စိတ်ချမ်းသာ-ကိုယ်ချမ်းသာစေရန်၊ မစွမ်းဆောင်နိုင်
မူ၍၊ စိတ်ဆင်းရဲ-ကိုယ်ဆင်းရဲသာ၊ ဖြစ်စေတတ်သော၊ ဒုက္ခအမျိုးမျိုးတို့နှင့်၊
တွေ့ကြုံရပြန်၏။ ပစ္စုပ္ပန်၌၊ စိတ်ဆင်းရဲ-ကိုယ်ဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတတ်သဖြင့်၊
'သူတော်ကောင်း- သူ့မြတ်လောင်းတို့၊ လွန်စွာမှ ကြောက်ရွံ့ကြ ကုန်သော၊
ဘေးဘယ အန္တရာယ်၊ အသွယ်သွယ်တို့ ဟူသည်ကား၊ အောက်ပါအတိုင်း
ပေတည်း။

ပစ္စုပ္ပန်ဒုက္ခ အမျိုးမျိုးတို့ကို ခွဲပြခြင်း။

၁-ဝိပတ္တိတရား ၄-ပါး။

၇-ဆယ်ပါးသောဒဏ်။

၂-ကပ်သုံးပါး။

၈-ဆွဲခြောက်ပါးသောဥပဒ္ဒဝေါ။

၃-ရပ်ပြစ် ၈-ပါး။

၉-နှစ်ဆွဲငါးပါးသောဘေး။

၄-ဗျာသနတရား ၅-ပါး။

၁၀-သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောကံကြမ္မာ။

၅-ရန်သူမျိုး ၅-ပါး။

၁၁-ကိုးဆွဲ ခြောက်ဖြာသော ရောဂါ

၆-ရှစ်ပါးသောအပြစ်။

ဝေဒနာ။

ဟူ၍-ဒုက္ခအမျိုးမျိုးရှိကုန်၏။

ဝိပတ္တိတရား ၄-ပါး ပြခြင်း။

၁-သီလဝိပတ္တိ-သီလပျက်စီးခြင်း။ဝါ၊သီလမရှိခြင်း။

၂-အာစာရဝိပတ္တိ-ကိုယ်ကျင့် တရားနှင့် တကွ၊ ထောကုတ္တရာ အကျင့်
ပျက်ခြင်း။

၃-ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ အယူပျက်စီးခြင်း။ဝါ၊မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူ-ယူခြင်း။

၄-အာဇီဝဝိပတ္တိ-အသက်မွေးကြောင်းပျက်စီးခြင်း။ဝါ၊မိစ္ဆာဇီဝနှင့်အသက်
မွေးခြင်း။ ။ဤသည်ကား-ပရိဝါပါဠိတော်လာ၊ဝိပတ္တိတရား ၄-ပါးတည်း။

တနည်း-ဝိပတ္တိတရား ၄-ပါး ပြခြင်း။

၁-ဂတိဝိပတ္တိ-လားရာဂတိပျက်စီးခြင်း။ဝါ၊အပါယ် ၄-ပါးသို့ကျခြင်း။

၂-ကာကဝိပတ္တိ-ကာလပျက်စီးခြင်း။ ဝါမင်းယုတ်မာတို့ထက်ထက် လူဖြစ်ရခြင်း။

၃-ဥပမိပတ္တိ-ရုပ်အင်္ဂါပျက်စီးခြင်း။ ဝါ ရုပ်ဆင်းသဗ္ဗာန်မျိုး တွဲခြင်း၊ မထွမပဖြစ်ရခြင်း။

၄-ပယောဂဝိပတ္တိ-လုံ့လပယောဂ ပျက်စီးခြင်း။ ဝါ ကုသိုလ် ကောင်းမှု၌၊ အားထုတ် လိုသော လုံ့လပယောဂ ပျက်စီးခြင်း။ ။ဤသည်ကား-အဋ္ဌသာလိနိ အဋ္ဌကထာကျမ်းလာဝိပတ္တိတရား ၄-ပါးတည်း။

ကင်သုံးပါးခြင်း။

၁-ဒုက္ခိက္ခန္ဓရကပ်၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသော အခါ၌ ကြိုရခြင်း။

၂-သတ္တန္တရကပ်၊ ဓား-လှံ-သေနတ်-စသော၊ ထက်နက် တို့ဖြင့်၊ အချင်းချင်း ထိုးခုတ်သတ်ဖြတ်သည်၌ ကြိုရခြင်း။

၃-ရောဂန္တရကပ်၊ အနာရောဂါဘေးတို့နှင့်၊ သေကြေပျက်စီးသော ဘေးနှင့် ကြိုရခြင်း။ ။ဤသည်ကား-ကပ် ၃-ပါးတည်း။

ရင်ပြစ် ၈-ပါး ပြခြင်း။

၁-ငရဲ၊ ချမ်းသာမှ အလျှင်းကင်းသော ဘုံဌာန။

၂-တိရစ္ဆာန်၊ မဂ်-ဒိုလ်နှင့် ဖိလောကန်လန် ဖြစ်ရသော သတ္တဝါ မျိုး။

၃-ပြိတ္တာ၊ ချမ်းသာကင်း၍၊ ဆင်းရဲထွသည်၊ ဘုတ်-မြေ-တစ္ဆေ စသော သတ္တဝါ။

၄-အသညဇော၊ အသညသတ်ဘုံသား။

၅-ပစ္စန္တရော၊ ရတနာ ၃-ပါး မရှိမူ၍၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ် တို့၏၊ အကျိုးအပြစ် တို့ကို မထိတတ်ဘဲ၊ အလွန်ပညာမဲ့၍၊ ရိုင်းပိုင်းသော သူတို့၏ နေရာ။

၆-မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ၊ အဟေတုကဒိဋ္ဌိ၊ အကြိယဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ရခြင်း။

၇-ဝိကလိန္ဒြိယ၊ ဆွံ့-အ-နားပင်းခြင်း စသော၊ ဣန္ဒြေမျိုး တွဲသူ ဖြစ်ရခြင်း။

၈-ဗုဒ္ဓသုညောတိဟေတုကော၊ ဘုရားမပွင့်သော အခါ၊ တိဟိတ်ပဒိုသန္ဓေ နေရခြင်း။ ။ဤသည်ကား-ရင်ပြစ် ၈-ပါးတည်း။

ရန်သူမျိုး ၅-ပါး ပြခြင်း။

၁-မီး။ ၂-ရေ။ ၃-မင်း။ ၄-ခိုးသူ။ ၅-မချစ် မနှစ်သက် သောသူ။ ။

ဤသည်ကား-ရန်သူမျိုး ၅-ပါးတည်း။

ဗျာသနတရား ၅-ပါး ပြခြင်း။

၁-ဉာတိဗျာသန၊ ဆွေမျိုးတို့သေကြေပျက်စီးခြင်း။

၂-ဘောဂဗျာသန၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာအရာတို့ပျက်စီးခြင်း။

၃-ရောဂဗျာသန၊ အနာရောဂါကျရောက်၍ပျက်စီးခြင်း။

၄-ဒိဋ္ဌိဗျာသန၊ မှားသော အယူကို ယူသော အားဖြင့် အယူပျက်စီးခြင်း။

၅-သိထဗျာသန၊ သိထပျက်စီးခြင်း။ ။ ဤသည်ကား-ဗျာသနတရား ၅-ပါး တည်း။

အပြစ် ၈-ပါး ပြခြင်း။

၁-မင်းကြောင့် အဆွအမျိုးတို့ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရခြင်း။

၂-ခိုးသူကြောင့်။ ၎င်း။

၃-မီးကြောင့်။ ၎င်း။

၄-ရေကြောင့်။ ၎င်း။

၅-မြှုပ်နှံထားအပ်သော ဥစ္စာတို့၊ အရပ်တပါးသို့ ရွှေ့ရှားခြင်း။

၆-မကောင်းသော အမှုတို့နှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ မိမိ၏ အမှုကြီးငယ်ပျက်စီးခြင်း။

၇-မိမိတို့၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို ပျက်ဆီးတတ်သော သူသည်၊ မိမိတို့၏ အမျိုး တည်း၌ ဖြစ်ရခြင်း။

၈-မမြဲသော အဖြစ်ရှိခြင်း။ ။ ဤသည်ကား-၈-ပါးသော အပြစ်တည်း။

ဆယ်ပါးသော ဒဏ် ပြခြင်း။

၁-အသွေးအသားတို့ကို ဆုတ်ယုတ်စေတတ်သော ကြမ်းကြုတ်သော ဆင်းရဲ ပေဒနာဖြစ်ရခြင်း။

၂-ကိုယ်ခန္ဓာပျက်စီးခြင်း။

၃-ထေးလံသော အနာရောဂါကပ်ရောက်ခြင်း။

၄-စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်း။

၅-မင်းမှ ဖြစ်သော ဘေးရန်။

၆-ကြမ်းကြုတ်စွာ စွပ်စွဲခံရခြင်း။

၇-အဆွအမျိုးတို့ ကုန်ခန်းခြင်း။

၈-စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ ပျက်စီးခြင်း။

၉-မပြစ်မှားသင့်သော သူတို့ကို ပြစ်မှားသဖြင့်၊ မိမိအိမ်ယာတို့ မီးလောင် ခံရခြင်း။

၁၀-သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ အပါယ် ၄-တို့သို့ ကျရောက်ရခြင်း။ ။ ဤသည် ကား-ဒဏ် ၁၀-ပါးတည်း။

၁၆-ပါးသော ဥပဒ္ဓဘဝါ တို့ကို ပြခြင်း။

၁-ဆဲရေးရေရုတ် ခံရခြင်း။

၂-ထိပ်၊ ထောင်၊ တံခါး၊ နှောင်ဖွဲ့ခံရခြင်း။

၃-ကြိုးဖြင့်	နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို	ခံရခြင်း။
၄-သံခြေချင်းဖြင့်	။ပ။	ခံရခြင်း။
၅-ကြိမ်နွယ်ဖြင့်	။ပ။	ခံရခြင်း။
၆-ကြိုးနွယ်ဖြင့်	။ပ။	ခံရခြင်း။
၇-တိုက်တွင်းလှောင်၍	။ပ။	ခံရခြင်း။
၈-ကျုံးရန်သော	။ပ။	ခံရခြင်း။
၉-ရွာဖြင့်	။ပ။	ခံရခြင်း။
၁၀-နိဂုံးဖြင့်	။ပ။	ခံရခြင်း။
၁၁-မြို့ဖြင့်	။ပ။	ခံရခြင်း။
၁၂-တိုင်းပြည်ဖြင့်	။ပ။	ခံရခြင်း။
၁၃-ဇနပုဒ်ဖြင့်	။ပ။	ခံရခြင်း။
- ၁၄-သင့်အားပြုဘွယ်ကိစ္စရှိသဖြင့်၊ အရပ်တပါးသို့ မသွားထင့်ဟု၊ နှောင်ဖွဲ့သည်ကိုခံရခြင်း။
- ၁၅-တရာကိုသော်၎င်း၊ တထောင်ကိုသော်၎င်း၊ ဥစ္စာတို့ကိုဆောင်စေခြင်း။
- ၁၆-အောက်တော်ပြုပါ အကြောင်းကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်၊ ပူပင်သောက၊ စိတ်နှလုံး မသာမယာ ဖြစ်ခြင်း။ ။ ဤသည်ကား ၁၆-ပါးသော ဥပဒ္ဒတော်တို့တည်း။

၂၅-ပါးသော ဘေးကို ဖြစ်ခြင်း။

၁-မင်းဘေး။	၁၃-အမြင်မှားသောဘေး။
၂-ခိုးသူဘေး။	၁၄-သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့ဘေး။
၃-လူဘေး။	၁၅-ကြမ်းသောဆင်ဘေး။
၄-နတ်ဘိလူးဘေး။	၁၆-ကြမ်းသောမြင်းဘေး။
၅-မီးဘေး။	၁၇-ကြမ်းသောနွားဘေး။
၆-ရေဘေး။	၁၈-ကြမ်းသောခွေးဘေး။
၇-တစ္ဆေ-မြေအုတ်ဘေး။	၁၉-ကြမ်းသောမြွေဘေး။
၈-သစ်ငုတ်ခလုတ်ဘေး။	၂၀-ကြမ်းသောကင်းဘေး။
၉-ဆူးငြောင့်ဘေး။	၂၁-ကြမ်းသောသစ်ဘေး။
၁၀-မကောင်းသောနက္ခတ်ဘေး။	၂၂-ကြမ်းသောဝံဘေး။
၁၁-ဇနပုဒ်၌ဖြစ်သောအနာဘေး။	၂၃-ကြမ်းသောအောင်းဘေး။
၁၂-မသူတော်တို့၏တရားဘေး။	၂၄-ကြမ်းသောဝက်ဘေး။
	၂၅-ကြမ်းသော ကျွဲဘေး။ ။ ဤသည်
	ကား ၂၅-ပါးသောဘေးတည်း။

၃၂-ပါးသောကံကြမ္မာကိုပြခြင်း။

- ၁-အဆူးရှိသောကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်ရိုက်နှက်သည်ကိုခံရခြင်း။
- ၂-အဆူးမရှိသောကြိမ်လုံးတို့ဖြင့် ရိုက်နှက်သည်ကိုခံရခြင်း။
- ၃-၃-တောင်, ၄-တောင်ရှိသော ယွံထံ ဝါးခြမ်းတို့ဖြင့် ရိုက်နှက် သည်ကို ခံရခြင်း။
- ၄-ထက်ကိုဖြတ်ခြင်း။
- ၅-ခြေကိုဖြတ်ခြင်း။
- ၆-လက်, ခြေတို့ကိုဖြတ်ခြင်း။
- ၇-နားရွက်ကိုဖြတ်ခြင်း။
- ၈-နှာခေါင်းကိုလှီးဖြတ်ခြင်း။
- ၉-နားရွက် နှာခေါင်းတို့ကိုလှီးဖြတ်ခြင်း။
- ၁၀-ဦးခေါင်းခွံကိုခွါ၍ ထောထောပူသောသံတွေခဲကိုဦးနှောက်ထဲထည့်ခြင်း။
- ၁၁-အထက်နှုတ်ခန်း နားပန်း ဆံပင်တိုင်အောင်ဦးရေတို့ကိုခွါ၍ ရုံ့ရင်းကြမ်း ထမ်းသောကျောက်တို့ဖြင့်ပွတ်တိုက်သည်ကိုခံရခြင်း။
- ၁၂-ခံတွင်းကိုသံတံကျင်ထောက်လျက်ခံတွင်းထဲမီးထွန်းခြင်း။
- ၁၃-တကိုယ်လုံးဆီဆွတ်သောအဝတ်ပုဆိုးရစ်ပတ်လျက် မီးဖြင့်တိုက်ခြင်း။
- ၁၄-လက်၌ဆီဆွတ်သောအဝတ်ပုဆိုးရစ်ပတ်လျက်မီးထွန်းခြင်း။
- ၁၅-ပြိန်းရွက်ပမာ အရေခွံတို့ကိုခွါခြင်း။
- ၁၆-လျှော်တေ အဝတ်စွပ်သည့်ပမာ အရေလွှာကိုခွါ၍ အဆစ်အဖျဉ်စုဝေး စေသောအမှုကိုပြုခြင်း။
- ၁၇-ဇဏီသားကဲ့သို့လေးဘက်တွားအောင်တတောင် ၂-ချောင်း, ၃-ချောင်း တို့၌ သံတို့ဖြင့်ရိုက်နှက်ခြင်း။
- ၁၈-၂-ဘက်အသွားရှိသောသံမြားကောက်ဖြင့် ချိတ်ဆွဲ၍အရိုးကြံကြံရှိသည် ကိုပြုခြင်း။
- ၁၉-လူ၏သားတစ်တို့ကိုခါးမ ဝဲကွပ်တို့ဖြင့် စိတ်ဖြာလျက် တသပြာ နှစ်သ ပြာသောသားတစ်ကျသည်ကိုပြုခြင်း။
- ၂၀-အသားကိုလှံဖြင့်ထိုးဆွလျက် ဆားမုံသည်ကိုပြုခြင်း။
- ၂၁-တဘက်စောင်းအိပ်စေလျက်နား၌သံတံကျင်နှက်ပြီးမှစက်ထည့်သကဲ့သို့ ခြေကိုကိုင်၍ထည့်ခြင်း။
- ၂၂-အရေအသားတို့ကိုမရုတ်စေဘဲဆောက်ပုတ်ဖြင့်အရို တို့ကိုညက်ညက် ကြေအောင်ခတ်စေသဖြင့်ကောက်ရိုးဥပမာဖြစ်အောင်ပြုခြင်း။

အထူးမှတ်ရန်။ ။ထို ၃၄-မျိုးတို့တွင် ထက်သည်း ခြေသည်း ကျွတ်နာ
 ဝက်ရှူးနာ ၊ ၎င်းနှစ်ပါးသည် ပြင်ပ-ပယောဂကြောင့် ဖြစ်ရကား ထို ၂-ပါးကို နှုတ်၍
 ကြွင်း ၃၂-ပါးသည် သည်းခြေပျက်ခြင်းကြောင့် ၃၂-ပါး၊ သလိပ်ပျက်ခြင်း
 ကြောင့် ၃၂-ပါး၊ ထေပျက်ခြင်းကြောင့် ၃၂-ပါး။ ။ ထို ၃-ပါးသော အကြောင်း
 တို့ကြောင့် ၉၆-ပါးသော ရောဂါဝေဒနာ ဖြစ်ရ၏။ နှုတ်ထားသော ၂-ပါးကို
 ထည့်ခဲ့သည် ရှိသော် ၉၈-ပါးသော ရောဂါဝေဒနာ ဖြစ်ရ၏။ ။ ဤသည်ကား
 ၉၆-ပါးသော ရောဂါဝေဒနာတည်း။

ထို့ကြောင့် ဒုစရိုက်ကံတို့သည် ဖြစ်စေတိုင်း သောဘဝတို့၌ အပါယ် ၄-ပါး
 ၏ ဒုက္ခ၊ ပစ္စုပ္ပန်လူ့ဘဝ၌ ယခုဘော်ငြိပါ ဒုက္ခမျိုးစုံ အဖုံဖုံတို့နှင့် တွေ့ကြုံဆုံဆီး
 လျက် စိတ်ဆင်းရဲ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းကို ဇကန်မုချ အကျိုးပေးတတ်လှသော
 ကြောင့် ဒုစရိုက်ကံများကို ကြပ်ကြပ်ကြီးသတိထား၍ ရှောင်ရှားကြပါစေကုန်။

ဤသည်ကား မကျဉ်း-မကျယ် အသွယ်သွယ်သော
 ကျမ်းဂန်ဓမ္မ၊ အဝဝတို့ဖြင့်၊ ထုတ်ပြလိုက်သော
 ဒုစရိုက်ကဏ္ဍသည် ဤတွင်ပြီးပြီ။

သုစရိုက်ကဏ္ဍ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

အနန္တဂုဏသမ္ပန္နံ ရတနတ္ထယံ အဟံ ဝဉ္ဇာမိ သဗ္ဗဒါ။
သာသနဿစ လောကဿ၊ ဝုဇီ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။
ဇိနဿသနံ စိရံ တိဋ္ဌတု၊ ဇေယျတု သဗ္ဗ မင်္ဂလံ။

အဋ္ဌမတွဲ။

ကုန္တိတေ ပါပကေ ဓမ္မေ သလယန္တိ စလယန္တိ ကမ္မေန္တိ ဝိဒ္ဓံသေန္တိတိ
ကုသလာ။ ။ အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ။

ယေဓမ္မာ၊ အကြင် ကုသိုလ်တရားတို့သည်။ ကုန္တိတေ၊ စက်ဆုပ်အပ်ကုန်
သော၊ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို။ သလယန္တိ -
စလယန္တိ - ကမ္မေန္တိ - ဝိဒ္ဓံသေန္တိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ ဣတိတဿှာ၊ ထို့ကြောင့်။
တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည် ကုသလာ၊ ကုသိုလ်မည်ကုန်၏။

၎င်းဝိပြုဟ်အရဖြင့် ယုတ်မာညစ်ညမ်း ဆိုးစွမ်းကြမ်းထမ်းသော အကုသိုလ်
တရားတို့ကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ဖျက်ဆီးတတ်သောကြောင့်ကုသိုလ်မည်ကုန်၏။

၁-လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ ကိုယ်ဖြင့်ရင်းနှီး၍ ပြုလုပ်အားထုတ်အပ်သော ကု
သိုလ်ကိုကာယကံကုသိုလ်ဟုဆို၏။ ။(တနည်း)။ ။ကိုယ်ဖြင့်ရင်းနှီး၍
ရအပ်သောရွှေ-ငွေရတနာ အထည် ဝတ္ထု-ကျောင်း-ကန်-ဘုရား၊ အစား
စားသောကုသိုလ်ကောင်းမှုသည် ကာယကံကုသိုလ်မည်၏။

၂-စာပေကျမ်းဂန်၊ သင်အံလေ့ကျက်ခြင်း၊ စာပေပို့ချခြင်း၊ တရားပေစာဟော
ပြောခြင်းသည် ဝစီကံ ကုသိုလ် မည်၏။ ။(တနည်း)။ ။ဘာပီးသူတို့
အား အမျိုးမျိုးသော ကုသိုလ်တရား ပွားများ အားထုတ်ရန် တိုက်တွန်း
နှိုးဆော်ပြောဆိုခြင်းသည် ဝစီကံကုသိုလ်မည်၏။

၃-ဘာဝနာ ၂-ပါးစီးဖြန်းပွားများခြင်းသည် မနောကံကုသိုလ်မည်၏။

၁-ကာယဒုစရိုက် ၃-ပါးအား ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည် ကာယသုစရိုက်မည်၏။
ဝါ၊ ကာယကံကုသိုလ်မည်၏။

၂ ဝစီဒုစရိုက် ၄-ပါးအား ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည် ဝစီသုစရိုက်မည်၏။ ဝါ၊
ဝစီကံကုသိုလ်မည်၏။

၃-မနောဒုစရိုက် ၃-ပါးအား ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည် မနောသုစရိုက် မည်၏။
ဝါ၊ မနောကံကုသိုလ်မည်၏။ ။ထို့ကြောင့်အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ၌။

တိပိဓံ ကာယသုစရိတံ ကုသလံ ကာယကမ္မမေဝ ဟောတိ။ စတုဗ္ဗိဓံ
ဝစီသုစရိတံ ကုသလံ ဝစီကမ္မမေဝ ဟောတိ။ တိပိဓံ မနောသုစရိတံ
ကုသလံ မနောကမ္မမေဝ ဟောတိ။

အနက်။ ။ ၁-တိပိဓံ၊ ၃-ပါးအပြားရှိသော။ ကာယသုစရိတံ၊ ကာယသုစရိတ်
သည်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော။ ကာယကမ္မမေဝ၊ ကာယကံသည်သာလျှင်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၂-စတုဗ္ဗိဓံ၊ ၄-ပါးအပြားရှိသော။ ဝစီသုစရိတံ၊ ဝစီသုစရိတ်သည်။ ကုသလံ၊
ကုသိုလ်ဖြစ်သော။ ဝစီကမ္မမေဝ၊ ဝစီကံသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၃-တပိဓံ၊ ၃-ပါး အပြားရှိသော။ မနောသုစရိတံ၊ မနောသုစရိတ်သည်။
ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော။ မနောကမ္မမေဝ၊ မနောကံသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။

၁-ကိုယ်ဖြင့်စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်၊ ကာယကံကုသိုလ်။

၂-နှုတ်ဖြင့်စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်၊ ဝစီကံကုသိုလ်။

၃-စိတ်ဖြင့်စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်၊ မနောကံကုသိုလ်ဟူ၍၊ ၎င်းအဋ္ဌကထာ
၌ပင်မိန့်ဆိုပေ၏။ ပဋိန္ဒူလိုမူ ၎င်းအဋ္ဌကထာ၊ ခွါရကထာ၊ အဆုံးနားမှာယူလေ။

ကာယကံကုသိုလ်-ဝစီကံကုသိုလ်-မနောကံကုသိုလ် ဖြစ်သော
သံဇရ ၈-ပါး ပြုခြင်း။

၁-စက္ခုနာ သံဝရော သာဓု၊ မျက်စိဖြင့်စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်ကောင်း၏။

၂-သောတေန သံဝရော သာဓု၊ နားဖြင့် ။ပ။ ကောင်း၏။

၃-ဃာနေန သံဝရော သာဓု၊ နှာခေါင်းဖြင့် ။ပ။ ကောင်း၏။

၄-ဇိဝှါယ သံဝရော သာဓု၊ သျှာဖြင့် ။ပ။ ကောင်း၏။

၅-ကာယေန သံဝရော သာဓု၊ ကိုယ်ဖြင့် ။ပ။ ကောင်း၏။

၆-စောပနကာယေန သံဝရော သာဓု၊ ယှပ်ရှားသောကိုယ်ဖြင့်။ ပ။ ကောင်း၏။

၇-ဝိစာယ သံဝရော သာဓု၊ နှုတ်ဖြင့် ။ပ။ ကောင်း၏။

၈-မနုဿ သံဝရော သာဓု၊ စိတ်ဖြင့် ။ပ။ ကောင်း၏။ ။

ဤသည်ကား-အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ၊ ဘုမ်းလာ သံဝရ ၈-ပါးတည်း။

ကုသိုလ် ဖြစ်ရခြင်း အကြောင်း ၄-ပါး ပြုခြင်း။

သုစရိတ်တရား ဖြစ်ရသည်မှာလည်း၊ ဒုစရိတ်ကဏ္ဍမှာ ပြခဲ့သည့်အတိုင်း၊
မွေးကတည်းကပါလာသော၊ ဓမ္မတာလမ်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ။ ဝါ၊ မစားကောင်းသော
သစ်ပင်မျိုးမဟုတ်ဘဲ၊ စိုက်ပျိုးမှု၊ မြေ၊ ဝေရီ၊ ဝေရီ၊ ဝေရီ၊ ဝေရီ၊ ဝေရီ၊ ဝေရီ၊ ဝေရီ၊ ဝေရီ၊
ပင်ပြန့်ပွား၊ ထွန်းကားနိုင်သော၊ သစ်ပင်ကောင်းမျိုးကဲ့သို့၊ ကုသိုလ်တရား တို့က

ထည့်။ သင်္ခါရလမ်းဖြစ်၍၊ အကြောင်းအင်္ဂါ ၄-ပါးတို့နှင့်၊ တွေ့ကြုံပြည့်စုံမှ သာလျှင်၊ ကုသိုလ်တရားဖြစ်ပွားနိုင်၏။ ဘော်ပြုစက္ကံသော အကြောင်းအင်္ဂါ တို့နှင့်၊ မပြည့်စုံရသေးမီ၊ ဆုထူးပန် အဂ္ဂသာဝက-မဟာသာဝက ဖြစ်ကြတဲ့ သျှင်သာရိပုတ္တရာ၊ သျှင်မောဂ္ဂလာန် တို့သည် ပင်လျှင်၊ မိမိတို့ကိစ္စ၊ မပြည့်ဝ ကြောင်း၊ လူတိုင်းပင်သိကြပေ၏။

၁-ပဋိရူပဒေသာဝါသ၊ ရာဘနာ ၃-ပါးရှိခြင်း၊ နည်းပေးလမ်းပြဆရာကောင်း ရှိ၍၊ ကုသိုလ်တရားပွားများအားထုတ်သောအရပ်။

၂-သပ္ပုရိသနိဿယ၊ နည်းကောင်းလမ်းမှန်၊ ညွှန်ကြားနိုင်သော ဆရာကို ဖို့ရခြင်း။

၃-သဒ္ဓမ္မသဝန၊ သူတော်ကောင်းတရားကိုကြားနာရခြင်း။

၄-ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ၊ ရှေးဘဝကပြုခဲ့ဘူးသော၊ ကုသိုလ်ကံပါရမီ၊ အစုံ အညီပါလာခြင်း။

ဘော်ပြုပါ အကြောင်းအင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံမှသာလျှင်၊ ကာယကံကုသိုလ်၊ ဝစီကံကုသိုလ်၊ မနောကံကုသိုလ်တို့ကို၊ နေ့ညမ x. ပါ၊ အထပ်ထပ်သာ၊ ပွားများ အားထုတ်ရပါ၍၊ “မဗ္ဗော ပါပေတိ သုဂတိ” ဆိုသော၊ အဋ္ဌသာလိနိပါတ်၊ မိန့်အပ် သည့်အတိုင်းကို၊ ပါရာဒိကဏ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ထင်ရှားစွာ ဖွင့်လိုက်သည်မှာ။

ဣမေ ဘောဇ္ဇော သတ္တာ ကာယသုစရိတေန သမန္နာဂတာ၊ ဝစီသုစရိ တေန သမန္နာဂတာ၊ မနောသုစရိတေန သမန္နာဂတာ၊ အရိယာနံ အနုပဝါ ဒကာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ကမ္မသမာဒါနာ၊ တေ ကာယဿ ဘောဒါ ပရံ မရဏာ သုဂတိံ သဂ္ဂဏေကာံ ဥပပန္နာ။ ။ ဟူ၍-မိန့်တော်မူပေ၏။

ဘောဇ္ဇော၊ ဒို- ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူ၊ အပေါင်းတို့။ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါ တို့သည်။ ကာယသုစရိတေန၊ ကာယသုစရိုက် ၃-ပါးနှင့်။ သမန္နာဂတာစ၊ ပြည့်စုံ ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဝစီသုစရိတေန၊ ဝစီသုစရိုက် ၄-ပါးနှင့်။ သမန္နာဂတာစ၊ ပြည့်စုံခြင်း ကြောင့်၎င်း။ မနောသုစရိတေန၊ မနောသုစရိုက် ၃-ပါးနှင့်။ သမန္နာ ဂတာစ၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၎င်း။ အရိယာနံ၊ သေက္ခ-အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့မှစ၍၊ သူတော်ကောင်း-သူမြတ်ထောင်းဖြစ်ကြကုန်သော၊ ရဟန်းသံဃာ အသွင်မြတ် တို့အား၊ အနုပဝါဒကာစ၊ မစွပ်စွဲ-မနှိပ်စက်-မဖျက်ဆီးခြင်းကြောင့်၎င်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ကမ္မသမာဒါနာစ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကံ၌၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်ခြင်း ကြောင့်၎င်း။ တေ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော သူတို့သည်။ ကာယဿ ခန္ဓာ ပဉ္စက၊ သမူဟဒြစ်၏။ ဘောဒါ၊ ပျက်စီးသည်မှ၊ ပရံမရဏာ၊ သေသည်၏နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိဘဝဖြစ်သော။ ဝါ၊ သူတော်ကောင်း-သူမြတ်ထောင်း၊ ကုသိုလ်

ရှင်အပေါင်းတို့၊ ခိုအောင်းရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂထောက်၊ နတ်ပြည်သို့။ ဝါ၊ ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာ စိတ်ကြည်လင်စွာ၊ လွန်စွာပေါ့ပါးသောနတ်ရွာသို့၊ ဥပပန္နာ၊ မချမှန်စွာ၊
ဖြစ်တော်မူကြသေကုန်ပြီ။

သုစရိုက်ကံအတွက် အမျိုးမျိုးသော ခည်းခိမ်တို့ကို
အကြိမ်ကြိမ် ခံစားရခြင်း။

ထို့ကြောင့် သုစရိုက်တရားတည်း ဟူသော ကုသိုလ်ကံသည်၊ သင်္ခါရလမ်း
ဖြစ်သည့်ပြင်၊ အတိတ်ဘဝက၊ ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးအားထုတ်ခဲ့သော၊ ပါရမီ
သန္တာရပြည့်စုံသောသူ၊ ကောင်းမြတ်သော သုဂတိဘုံဘဝမှ၊ ကောင်းမြတ်သော
အလေ့အကျင့်တို့နှင့်၊ လေ့လာပွားများ၍လာခဲ့သူ၊ သပ္ပာယ်သန့်သယံ၊ အာသေဝန
ပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ သူတော်ကောင်းသူမြတ်ကောင်းတို့ကို၊ အမှီသဟဲရခဲ့တူးသော သူ၊
အနန္တရ ပစ္စည်းဖြင့်၊ အခြားမရှိသော၊ အတိတ်ကလ၊ လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝမှ၊
စုတေခဲ့သောသူ၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင်းအဝဝတို့နှင့်ပြည့်စုံမှသာလျှင်၊
ယခုပစ္စက္ခ၊ မျက်မှောက်သော လူ၏ဘဝ၌ အောက်တွင်ဘော်ပြခဲ့သော၊ ကုသိုလ်
ဖြစ်ခြင်း အင်္ဂါ ၄-ပါးတို့နှင့်၊ တွေ့ကြုံပေါင်းဆုံရသော အခါ၊ ပွင့်လှဆဲကြာဇံ၊
နေအရုဏ်ထိသကဲ့သို့၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်၊ တွေ့ကြုံရ၍၊ သူတော်ကောင်း
တရား၊ နာကြားလိုက်ရသည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ သာကြည်ရွှင်လန်း၊ ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာ၊ အဖြာဖြာလောကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ပွားများအားထုတ်နိုင်ကြကုန်၏။

ထိုသို့သော ကုသိုလ်တရား၊ ပွားများအားထုတ် ကြမှသာလျှင်၊ သျှင်မဟာ
ကဿပ၊ သျှင်အာနန္ဒာ၊ သျှင်ယသ၊ သျှင်သောဏ၊ သျှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ သျှင်ကစ္ဆင်္ဒ
သျှင်ဥပါလိ။ သာဝကမ-သျှင်ခေမာ၊ သျှင်ဥပ္ပထဝဏ်၊ သျှင်ဓမ္မဒိန္နာ၊ အစရှိသော
အသိဘိသာဝကတို့ကဲ့သို့၊ ဖြစ်လေတိုင်းသော ဘဝတို့၌၊ အပါယ် ၄-ပါးနှင့်တကွ
ယုတ်ညံ့သိမ်ဖျင်းသော ဘဝမှကင်း၍၊ လူချမ်းသာ-နတ်ချမ်းသာတို့ကို၊ ကြိမ်ဘန်
များစွာ ခံစားရကြောင်း၊ ဥပရံပဏ္ဍာသ အဋ္ဌကထာ၌။

ပဏ္ဍိတော တိဏိ သုစရိတာနိ ပူရေတွာ သဂ္ဂေ နိဗ္ဗတ္တတိ။ တတော
မနုဿထောက် အာဂစ္ဆန္တော ကုလ ဣပ ဘောဂ သဗ္ဗတ္တိယံ နိဗ္ဗတ္တတိ။
တတ္ထ ဌိတော တိဏိ သုစရိတာနိ ပူရေတွာ ပုန သဂ္ဂေ နိဗ္ဗတ္တတိ။ ။

ဟူ၍-မိန့်တော်မူပေ၏။

ပဏ္ဍိတော၊ အတိတ်-ပစ္စုပ္ပန်-အနာဂတ်၊ ကာလ ၃-တန်၊ အမြင်သန်သော
ပညာရှိသည် တိဏိ သုစရိတာနိ၊ ကာယ သုစရိုက်၊ ဝစီ သုစရိုက်၊ မနော သုစရိုက်၊
တည်းဟူသော သုစရိုက် ၃-ပါးတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်ကျင့်အားထုတ်ပြုလုပ်၍။

သက္ကေ၊ သူတော်ကောင်းတို့နေရာနတ်ရွာ၌။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ မှန်စွာမသွေ၊ ဖြစ်ရပါပေ၏။ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ။ မနုဿထေကာံ၊ လူ့ပြည်သို့။ အာဂန္တန္တော၊ လာခဲ့ကြ သည်ရှိသော်။ ကုလ ရူပ ဘောဂ သမ္ပတ္တိယံ၊ အမျိုး၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်၊ ကြန်အင်္ဂါ၊ လက္ခဏာကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ အဖြာဖြာတို့နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၌။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ မချမှန်စွာ၊ ဖြစ်ရပါ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ ပြည့်စုံသောလူ့ဘဝ၌။ ဌိတော၊ တည်ချက်။ တိဏိ သုစရိတာနိ၊ သုံးပါးသော သုစရိုက်တရားတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ နေ့ညမသပ်၊ အထပ်ထပ်သာ၊ ဖြည့်ကျင့်ပါ၍။ ပုန၊ တဘန်။ သက္ကေ၊ ပျော်မှုစရာ၊ လွန်စွာပေါ့ပေါ့သောနတ်ရွာ၌။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ အမှန်မလွဲ၊ အမြဲတစေ၊ ဖြစ်ရပြန်လေ၏။

သူတော်ကောင်းများက ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုလွယ်၍၊ လူယုတ်မာ များက အကုသိုလ် တရားကို ပြုလွယ်ခြင်း။

ထို့ကြောင့်-ဒါနပါရမီဖြစ်စေ၊ သီလပါရမီဖြစ်စေ၊ ပညာပါရမီဖြစ်စေ၊ အတိတ် ဘဝက၊ အနန္တရပစ္စည်းမရှိခဲ့သူ၊ ကင်းမဲ့သူတို့အတို့မှာ၊ လွန်စွာကြိမ်လှ၍၊ ပြော၍မဆုံးနိုင်သော၊ ဒုလ္လဘကို၊ ဘဝပေါင်းများစွာက၊ အပရာကံ၊ တရံတခါ ထောက်ပံ့၍ ကြိုကြိုက်ရသည့်အခါ၊ သူတော်ကောင်းတရားတို့ကို၊ မယုံကြည် နိုင်ခြင်း။ ကိုယ့်အကျိုး၊ သူ့အကျိုး၊ မသိမမြင်နိုင်ခြင်း။ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး၊ သံသရာ အကျိုး၊ အမျိုးမျိုးတို့ကို၊ မသိမမြင်နိုင်မူ၍၊ ဒါနကုသိုလ်၌၊ တွန့်တွန့်တိုတို၊ သီလ ကုသိုလ်၌၊ တွန့်တွန့်တိုတို၊ ဘာဝနာကုသိုလ်၌၊ တွန့်တွန့်တိုတို၊ ဖြစ်ရခြင်းတို့မှာ၊ အတိတ် ဘဝမှ၊ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ-ဆိုတဲ့၊ ဒါန-သီလ ဘာဝနာ-တရား များနှင့်၊ ဝေးဝေးကွာကွာ၊ ကင်းမဲ့၍ လာကွဲကြသူများ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဘော်ပြပါအတိုင်း၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌၊ ပြုနိုင်ခဲ့၍၊ ဓမ္မတာအလိုက်၊ အစဉ်ရိုက် ခဲ့သော၊ စရိုက်ဆိုးတို့သည်၊ မိမိနှင့် ဘယ်ဘဝ၊ ဘယ် ဘာဝနာမှ၊ မသွေမဖီ၊ အညီ အညွတ်၊ ပါလအကဲ့သည့်အတိုင်း၊ ဒုစရိုက်မျိုး တရားဆိုးတို့ကိုသာ၊ လျှင်မြန်စွာ ပြုနိုင်ကြပေ၏။

ကာလ ၃-တန်၊ အမြင်သန်၍၊ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ၊ ပါလာ ကြသော၊ သူတော်ကောင်း-သူမြတ်ထေရ်တို့သည်၊ ဘဝအဆက်ဆက်၊ ဆင်းရဲတွင်း နက်ခဲ့သော၊ သူ့လိုငါ့ဘက်သား၊ ဒုစရိုက်တရားများကို၊ ထားသားမျှ မပြုလို၊ စိတ်နာတွေပိုလွန်းလှ၍၊ ဘဝသံသရာ အဖြာဖြာသော၊ ချမ်းသာကိုသာ၊ ပေးစွမ်း နိုင်၍၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်းတို့၊ ငြိမ်းရာတရား၊ ပုညကြိယာ၊ ဝဝ-ပါးတို့ကိုသာ၊ ပြုလုပ် အားထုတ်၊ ကျင့်ကြံလေ့ရှိကြောင်း။ ။ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ၌။

သုကရံ သာရနာ သာရံ၊ သာရံပါပေန ဒုက္ကရံ၊
ပိပံ ပါပေန သုကရံ၊ ပါပမရိယေတိ ဒုက္ကရံ။ ။

ဟူ၍မိန့်တော်မူပေ၏။

သာရနာ၊ သူတော် ကောင်းသည်။ သာရံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ သုကရံ၊ ပြုလွယ်နိုင်၏။ ပါပေန၊ အမြင်နည်းပါး၊ လူရိုက်များသည်။ သာရံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ရန်အရေး၊ လွန်စွာပင်ဝန်လေးငှ၏။ ပါပေန၊ သုံးတန်ကာလ၊ မမြင်ကြသော၊ လူ့ဗာလ လူအန္ဓသည်။ ပါပံ၊ ဘဝများစွာ၊ မသက်သာအောင်၊ ဒုက္ခများစွာ၊ လေးပါယသို့၊ မချ မှန်စွာ၊ ပေးတတ် ပါသော၊ အကုသိုလ် အရ၊ မကောင်းမှုကို။ သုကရံ၊ သောမနဿ၊ ပါမောဇ္ဇနှင့်၊ မချမြန်စွာ၊ ပြုလွယ်ပါ၏။ အရိယေတိ၊ အရိယာအပေါင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့မှစ၍၊ သီလဝန္တ-ဂုဏဝန္တ-ပညဝန္တဖြစ်ကြကုန်သော သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့သည်။ ပါပံ၊ ယုတ်မကြမ်းထမ်း၊ ပါယ်လေးခမ်းဟူ၊ တန်းတန်းမတ်မတ်၊ ရောက်စေတတ်သော၊ ပါပညစ်စုတ်၊ တရားယုတ်ကို။ ဒုက္ကရံ၊ အတွေးမနည်း၊ အထင်ကြီး၍၊ ဘယ်နည်းနှင့်မျှမပြုနိုင်။

သုတေဓိကောင်းတရား ၇-ပါး။

သူတော်ကောင်းတို့သန္တာန်၌၊ အမြဲမပြတ် ကံန်းဝပ်လျက်ရှိသော သူတော်ကောင်းတရား ၇-ပါးတို့ကား။

သတ္တ သဒ္ဓမ္မာ-သဒ္ဓေါ ဟောတိ၊ ဟိရိမာဟောတိ၊ ဩတ္တပ္ပိဟောတိ၊ ဗဟုသုတောပောတိ၊ အာရဒ္ဓဝိရိယောဟောတိ၊ ဥပဋ္ဌိတဿတိဟောတိ၊ ပညာဝါဟောတိ။ ။ ပရိဝါပံ ဋီတော်။

အနက်။ ။ သဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတရားတို့သည်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိရိမာ၊ ရှက်ခြင်းသက္ခဏာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဩတ္တပ္ပိ၊ ကြောက်ခြင်း သက္ခဏာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုသုတော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ လုံ့လကြိုးကုတ်အားထုတ်အပ်သောဝိရိယရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပဋ္ဌိတဿတိ၊ ဆင်သောသတိရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာဝါ၊ ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တ၊ ၇-ပါးတို့တည်း။

တနည်း-သုတေဓိကောင်းတရား ၇-ပါး။

သူတော်ကောင်းတို့ အမြဲမပြတ်၊ နှစ်သက်အပ်- ပြုလုပ်အပ်သော သူတော်ကောင်းတို့ဥစ္စာ ၇-ပါးကား။

သဒ္ဓါခနံ သီလခနံ၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပိယံခနံ။
သုတခနဉ္စ စာဂေါစ၊ ပညာဝေသတ္တမိခနံ။ ။
ယဿအတ္ထိ ဇေတံခနံ၊ ဣတ္ထိယာ ပုရိသဿဝါ။
အဒလိဒ္ဓေါတိတံအာဟု၊ အမောဗံ တဿ ဇီဝိတံ။ ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် သတ္တနိပါတ်။

သဒ္ဓါခနဉ္စ၊ သဒ္ဓါဟူသောဥစ္စာ၎င်း။ သီလခနဉ္စ၊ သီလဟူသောဥစ္စာ၎င်း။ ဟိရိဩတ္တပ္ပိယဉ္စ၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပဟူသောဥစ္စာ၎င်း။ သုတခနဉ္စ၊ အကြားအမြင်များသောဗဟုသုတဟူသောဥစ္စာ၎င်း။ စာဂေါစ၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်းဟူသော ဥစ္စာ၎င်း။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ ပညာခနဉ္စ၊ ပညာဟူသောဥစ္စာ၎င်း။ ယဿအတ္ထိယာဝါ၊ အကြင် မိန်းမ အား၎င်း။ ယဿပုရိသဿဝါ၊ အကြင် ယောကျ်ားအား၎င်း။ ဇေတံခနံ၊ ဤ ၇-ပါးသောဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဒလိဒ္ဓေါတိ၊ လူဆင်းရဲမဟုတ်သောသူဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ တဿ၊ ထိုသူတော်ကောင်းဥစ္စာ ၇-ဖြားနှင့် ပြည့်စုံသောသူ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက် ရှင်ရခြင်းသည်။ အမောဗံ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်။

မသုတော်တရား ၇-ပါး။

ကာလ ၃-တန်၊ အမြင်မသန်သော၊ မသုတော်တို့၏ သန္တာန်၌၊ အမြဲမပြတ် ကိန်းအောင်းလျက်ရှိသောမသုတော်တရား ၇-ပါးကား။

သတ္တအသဒ္ဓမ္မာ၊ အသဒ္ဓေါဟောတိ၊ အဟိရိကောဟောတိ၊ အနောတ္တပ္ပိဟောတိ၊ အပ္ပသုတော ဟောတိ၊ ကုသိတော ဟောတိ၊ မုဋ္ဌဿတိဟောတိ၊ ဒုပ္ပညော ဟောတိ။ ။ ပရိဝါပံဠိတော်။

အသဒ္ဓမ္မာ၊ အကြောင်းအကျိုးအမျိုးမျိုးကိုဝေဘန်ခွဲခြမ်း၍ မမြင်မသိနိုင်သော လူယုတ်မာတရားတို့သည်။ အသဒ္ဓေါ၊ ရတနာ ၃-ပါးစသောကောင်းသောဝတ္ထု၊ အာရုံတို့၌ သဒ္ဓါတရားမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟိရိကော၊ အရှက်မရှိသည်။ ဟောတိ ၏။ အနောတ္တပ္ပိ၊ ပစ္စုပ္ပန်-သံသရာ၊ လမ်း ၂-ဖြာတို့၌ ကြောက်လန့်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပသုတော၊ အကြားအမြင်မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုသိတော၊ လောကီ-လောကုတ္တရာ ထို ၂-ဖြာတို့၌ ပျင်းရိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မုဋ္ဌဿတိ၊ လွတ်သောသတိရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တ၊ ၇-ပါးတို့တည်း။

ကုသိုလ်တရားပွားများနိုင်သောလောကပါလတရား ၂-ပါး။

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အားလုံးသော လူ-ရှင်-ရဟန်းတို့၏ အတ္တတ္တ, ဗဟိဒ္ဓတည်း ဟု သောအတွင်း-အပ ၂-ဌာနတို့၌ အရေးအကြီးဆုံးသော တရားသည်ကား-ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ-ဟူသောတရားနှစ်ပါးရှိ၏။ ထိုဟိရိ-ဩတ္တပ္ပတရားနှစ်ပါးသည်ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အားလုံးသောရဟန်း-ရှင်-လူအပေါင်းတို့၏အပေါ်မှာ အဓိက အရေးအကြီးဆုံးသောတရားတို့ဟူ၍ မြဲမြံစွဲစွဲမှတ်ထားကြရမည်။ အကြောင်းမူကား ဤတရား ၂-ပါးသာမရှိပါလျှင် သူတော်ကောင်းဟူ၍ ၎င်း၊ သူယုတ်မာဟူ၍ ၎င်း၊ လူဟူ၍ ၎င်း၊ တိရစ္ဆာန်ဟူ၍ ၎င်း၊ သူ့မယား-ငါ့မယား၊ သူ့နှမ-ငါ့နှမဟူ၍ ၎င်း၊ အကျင့် အမူ အရာတို့သည် ကွဲပြားခြားနားနိုင်စရာ အကြောင်း မရှိတော့ပေ။ နက်နက်ကြီး သတိထားကြလေကုန်။ ၎င်းအကြောင်းကို။ ။ ဓမ္မသင်္ဂဏီအတွင်း-အဋ္ဌသာလိနိ ဝေဠုကထာ၌။

ဒွေ မေ ဘိက္ခဝေ သုက္ကာဓမ္မာ လောကံ ပါလေန္တိ။ ကတမေ ဒွေ ဟိရိစ ဩတ္တပ္ပဉ္စ ဣမေ ဘိက္ခဝေ ဒွေ သုက္ကာ ဓမ္မာ လောကံ ပါလေန္တိ။ သစေ ဘိက္ခဝေ ဒွေ သုက္ကာဓမ္မာ လောကံ န ပါလေယျံ။ နယိစ ပညာယေထ မာတာတိဝါ မာတုတ္တာတိဝါ မာတုလာနိတိဝါ အာစရိယ ဘရိယာတိဝါ ဂဇနံဒါရာတိဝါ သမ္ပေဒံ လောကော အာဂမိဿတိ။ ယထာ အဓဇဇ္ဇက ကုက္ကုဋေ သူကရသောဏသိင်္ဂါလော။ ယသ္မာစ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဣမေ ဒွေ သုက္ကာဓမ္မာ လောကံ ပါလေန္တိ။ တသ္မာ ပညာယတိ မာတာတိဝါ မာ တုတ္တာတိဝါ မာတုလာနိတိဝါ အာစရိယဘရိယာတိဝါ ဂဇနံဒါရာတိ ဝါတိ။ ။ ဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ အားလုံးသောရဟန်း-ရှင်-လူအပေါင်းတို့။ သုက္ကာ၊ စင်ကြယ်ကုန် သော။ ဒွေ၊ ၂-ပါးကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ လောကံ၊ လောကကို။ ပါလေန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကြကုန်၏။ ကတမေဒွေ၊ အဘယ်နှစ်ပါးတို့နည်းဟူမူကား ဟိရိစ၊ ကာယဒုစရိုက်စသည်ကိုရှက်ခြင်း၊ ကွဏ္ဍာရှိသောဟိရိ၎င်း၊ ဩတ္တပ္ပဉ္စ၊ ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့မှကြောက်ခြင်း၊ ကွဏ္ဍာရှိသောဩတ္တပ္ပ၎င်း။ ဣမေဒွေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သုက္ကာ၊ စင်ကြယ်ကုန် သော။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ လောကံ၊ လောကကို။ ပါလေန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း-ရှင် လူအပေါင်းတို့။ သုက္ကာ၊ စင်ကြယ်ကုန်သော။ ဒွေဓမ္မာ၊ တရားနှစ်ပါးတို့သည်။ လောကံ၊ လောကကို။ သစေ န ပါလေယျံ၊ အကယ်၍ မစောင့်ရှောက်ကုန်ငြားအံ့။ ဣဝေလောကော၊ ဤလောက၌။ မာတာတိဝါ၊ အမိဟူ၍ ၎င်း။ မာတုတ္တာတိဝါ၊ မိကြီး-မိထွေးဟူ၍ ၎င်း။ မာတုလာ

နိတိဝါ၊ အရီးကြီး-အရီးလေးဟူ၍ ၎င်း။ အာစရိယာဘဂိယာတိ ဘိ၊ ဆရာမယားဟူ၍ ၎င်း။ ဂဇ္ဈနံ၊ အလေးအမြတ်ပြုထိုက်သောသူတို့၏။ ဒါရာဘိဝါ၊ မယားတို့ဟူ၍ ၎င်း။ နပညာယေထ၊ မထင်နိုင်ကြကုန်ရာ။ အဇေဇ္ဇကကုက္ကု၊ နုသုက၊ သောဏသိင်္ဂါ လာယထာ၊ ဆိတ်မြန်မာ-ဆိတ်ကုလား။ ကြက်-ဝက်-အိမ်ခွေး- မြေခွေးတို့ကဲ့သို့။ လောကော၊ လောကကြီးသည်။ သမ္ဘေဒံ၊ ရောယှက်ခြင်းသို့။ အာဂမိသထိ-ဂစ္ဆေ ယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ယသ္မာစ ခေါ၊ အကြံကြောင့်လျှင် သုက္ကာ၊ ကုန် သော၊ ဒွေ၊ ကုန်သော၊ ဣမေခမ္မာ၊ တို့သည်။ ထောက်၊ ကို။ ပါဆေန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့သော တရားနှစ်ပါးစောင့်ရှောက်သည့် အဖြစ်ကြောင့်။ မာဘာဘိဝါ၊ ၎င်း။ မာတုတ္ထာ ဘိဝါ၊ ၎င်း။ မာတုလာနိတိ ဘိ၊ ၎င်း။ အာစရိယ-ဘဂိယာတိဝါ၊ ၎င်း။ ဂဇ္ဈနံ၊ တို့၏။ ဒါရာဘိဝါ၊ ဟူ၍ ၎င်း။ ပညာယတိ၊ ထင်မှတ်နိုင်ပေ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်သိ ထောက်ပေ၏။

ဟိရိအင်္ဂါအကြောင်း ၄-ပါးပြခြင်း။

အောက်တွင် ဘော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း လွန်စွာမှ အရေးကြီးလှသော ဟိရိ၏ အင်္ဂါတို့ကို ထင်ရှားစွာပြလိုက်ပါအံ့။

- ၁-ဇာတိပစ္စဝေက္ခတိ-အမျိုးကို ဆင်ခြင်၍ အကုသိုလ်တရားကိုရှက်လျက် လျက် ကုသိုလ်တရားတို့ကိုပွားများအားထုတ်ခြင်း။
- ၂-ဝယံပစ္စဝေက္ခတိ- အရွယ်ကို ဆင်ခြင်၍ အကုသိုလ် တရားကို ရှက် လျက်ကုသိုလ်တရား၌ပွားများအားထုတ်ခြင်း။
- ၃-သူရဘာဝံပစ္စဝေက္ခတိ ချရင့်သည့် အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်၍ အကုသိုလ်တ ရားကိုရှက်လျက်ကုသိုလ်တရား၌ပွားများထုတ်ခြင်း။
- ၄-ဗာဟုသစ္စံပစ္စဝေက္ခတိ-များသော အကြားအမြင် ရှိသည့်အဖြစ်ကို ဆင် ခြင်၍ အကုသိုလ်တရားကိုရှက်လျက် ကုသိုလ်တရား၌ပွားများအားထုတ် ခြင်း။ ။ ဤသည်ကား ဟိရိတရားအင်္ဂါလေးပါးတည်း။

တနည်း ဟိရိအင်္ဂါလေးပါး။

- ၁-ဇာတိမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏာ- အမျိုးမြတ်သည့် အဖြစ်ကို ရှုဆင်ခြင်၍ အကုသိုလ်တရား၌ရှက်လျက် ကုသိုလ်တရားအားထုတ်ခြင်း။
- ၂-သတ္တုမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏာ- ဆရာ ဖြစ်သော ဘုရား၏ မြတ်သည့် အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်၍ အကုသိုလ်တရား၌ ရှက်လျက် ကုသိုလ်တရားကို ပွားများအားထုတ်ခြင်း။
- ၃-ဒါယဇ္ဇမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏာ- အမွေဥစ္စာဖြစ်သော ထောကုက္ကရာ တရား ကိုးပါး၏ မြတ်သည့်အဖြစ်ကိုဆင်ခြင်၍ အကုသိုလ်တရား၌ ရှက်လျက် ကုသိုလ်တရားကိုပွားများအားထုတ်ခြင်း။

၄-သဗြဟ္မစာရိပစ္စဝေက္ခဏာ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့၊ မြတ်သည့် အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်၍၊ အကုသိုလ်တရား၌ ရှက်လျက်၊ ကုသိုလ်တရားကို၊ ပွားများအား ထုတ်ခြင်း။ ။ ဤသည်ကား-ရဟန်းတော် များနှင့်သာ သက်ဆိုင်သော၊ ဟိရိအင်္ဂါ ၄-ပါးတည်း။

ဩတ္တပ္ပအင်္ဂါ ၄-ပါး ပြခြင်း။

- ၁-အတ္တဘယံ၊ မိမိကိုယ်ကိုမိမိစွပ်စွဲခြင်းဘေး၎င်း။
- ၂-ပရာနုဝါသောယံ၊ သူတပါးတို့စွပ်စွဲစောဒနာသောဘေး၎င်း။
- ၃-ဗျာဘယံ၊ မင်းဒဏ်စသောဘေးအပေါင်း၎င်း။
- ၄-ဒုက္ခဘိဘယံ၊ အပါယ် ၄-ပါးဘေး၎င်း။

၎င်း ၄-ပါးကိုကြောက်သဖြင့်၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ မပြုလုပ်မူ၍၊ ကုသိုလ် တရား တို့ကိုသာ၊ ပွားများ အားထုတ်ခြင်း။ ။ ဤသည်ကား-ဩတ္တပ္ပ အင်္ဂါ ၄-ပါးတည်း။

ထို့ကြောင့်-တော်ပြုတရား ၂-ပါးသည်။ ဝါ၊ လောကပါလ၊ အမည်ရသော၊ တရား ၂-ပါးသည်၊ အားလုံးသော-ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူ၊ တို့အပေါ် မှာ၊ လွန်စွာမှ အရေး ကြီးလျက်၊ ၎င်းတရား ၂-ပါးမရှိပါမူကား၊ အယုတ်ဟူ၍၎င်း၊ အမြတ်ဟူ၍၎င်း၊ ရှောင်သင့်-ပြုသင့်၊ ကျင့်သင့်-မကျင့်သင့်၊ ပြုလုပ်သင့်-မပြုလုပ်သင့် ဟူ၍၎င်း၊ လူ-ပင်ရစ္ဆာန်-ဟူ၍၎င်း၊ ကွဲပြားခြားနားနိုင်စရာ၊ အကြောင်းမရှိတော့ဘဲ၊ ပစ္စုပ္ပန် အကြောင်း၊ သံသရာအကျိုး ခွဲခြားဝေတန်၍ မသိနိုင်ကြတော့ဘဲ၊ ဘယ်ကဲ့သို့ သောကုသိုလ်မျိုးကိုမှ ပြုလုပ်ခြင်းငှါ၊ စွမ်းနိုင်တော့မည်မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့်-ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပတရား ၂-ပါးကို၊ အရေးအကြီးဆုံး၊ အဓိကတရား၊ လောကပါလတရား ၂-ပါးဟူ၍၊ အဋ္ဌကထာဆရာကပြပေ၏။ ၎င်းအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍၊ အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာ၊ ဗိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ၊ ကာမာဝစရကုသလပဒ၌၊ အကျယ်တဝင့်ပြထားသည်၊ အလိုရှိက၊ ၎င်းမှာယူလေ။

ဘဝသမ္ပန္နိကိုအင်္ဂါကာ လောကသမ္ပန္နိကို ဓွန့်လွှတ်ရမည်။

လောက လူတို့၏ ဓမ္မတာသဘောအားဖြင့်၊ ကုန်သည်ပြုလုပ်ကြကုန်သော သူတို့သည်၊ ရှေးဦးစွာ မိမိတို့အိပ်ထဲမှ ထုတ်နုတ်၍၊ တရာ၎င်း-တထောင်၎င်း- တသောင်း၎င်း-တသိန်း၎င်း၊ အရင်းစိုက်ထုတ်၍၊ ပြုလုပ်ခြင်းသည်၊ ဘယ်အ ကြောင်းကြောင့်နည်း။ ၎င်းအရင်းထက်၊ အမြတ် အဆပေါင်း များစွာ၊ အလို ရှိ၍၎င်း၊ သို့မဟုတ်-ဤကဲ့သို့ အလုပ်မျိုး မလုပ်မူ၍၊ ရှိသမျှသောဝတ္ထုတို့ကို၊ ထိုင်၍စားနပ်ပါလျှင်၊ ကြာရှည်လေးမြင့်စွာ၊ မစားရမည်ကို၊ စိုးရိမ်သောကြောင့်

၎င်း၊ ဘော်ပြပါအတိုင်း၊ ငှေးဦးစွာအရင်းစိုက်ထုတ်၍၊ အကုန်အကျခံရသည် မဟုတ်ပါစေ။

တောသူတောင်သားတို့၏၊ အလေ့ဓမ္မဘာအတိုင်း၊ မိနင်းလေဝသကျသော အခါ၊ ၅-တင်း၎င်း ၁၀-တင်း၎င်း၊ ရွံ့ဗွက်ထဲသို့၊ မျိုးစပါးကြံ့ဖြန့်ကြသည်ကား၊ အဘယ်အကြောင်း၊ ကြောင့်နည်း။ ၎င်းအရင်းထက်၊ ပိုလွန်သော အမြတ်ကို၊ အလိုရှိ၍၎င်း၊ ပြုလုပ်ကြသည်မဟုတ်ပါစေ။

ထိုဥပမာတူစွာ၊ ဒါန သီလ ဘာဝနာ-တည်းဟူသော၊ ကောင်းမှုမျိုးတို့ကို၊ လူဖြင့်၎င်း- ငွေဖြင့်၎င်း၊ စိုက်ပျိုး၍ ပြုလုပ်ရခြင်း သည်လည်း၊ သံသရာဘဝ အဆက်ဆက်၊ အမြတ်တွေ များစွာထွက်ရန်ကို ရည်သန်၍၊ ပြုလုပ်ကြသည် မဟုတ်ပါစေ။ အကယ်၍-ဘော်ပြပါ၊ သူဌေး ကုန်သည် လယ်လုပ်-တို့သည်၊ အရင်းထုတ်၍၊ မပြုလုပ်ပါက၊ မိမိတို့အလိုရှိသော၊ အမြတ်အစွန်းတွဲ ထွက်နိုင် ပါမည်စေ။ မထွက်နိုင်-မရနိုင်သည် ကား၊ ဇနနိပင်တည်း။

ထို့ကြောင့်- ဗုဒ္ဓဘာသာလူမျိုးတို့၏၊ အဘို့မှာလည်း၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝက၊ အရင်း အနှီးမစိုက်ထုတ်-မပြုလုပ်ဘဲနှင့်၊ သံသရာမှာ၊ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ၊ အမြတ်ထွက် နိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်း၊ နက်နက်ကြီး သတိရှိကြရမယ်၊ ဒါကြောင့်-အဘ ဘုရားက၊ ဘဝသမ္ပတ္တိကိုအလိုရှိပါလျှင်၊ ထောင့်ကသမ္ပတ္တိကိုစွန့်ရမယ်၊ ဘဝ သံသရာမှာ၊ အမြတ်တွေ အလိုရှိပါလျှင်၊ ပစ္စုပ္ပန် လူ့ဘဝက၊ အရင်းတွေ စိုက်ထုတ်ရန်၊ ဝန်မလေးကြနှင့်။ ဘဝသံသရာအဆက်ဆက်၊ လူ့စည်းစိမ်-နတ် စည်းစိမ်-ဗြဟ္မာစည်းစိမ် ကြီးတွေကို၊ လိုထားတောင့်တ ကြကုန်သော၊ အမျိုး ကောင်း-သား-သွီးများဖြစ်ကြပါလျှင်၊ ယခုပစ္စုပ္ပန် လူ၏ဘဝ၌၊ ငွေဖြင့်ကုန်ခမ်း ခြင်း၊ ကိုယ်ဖြင့် ငင်ပန်းခြင်း၊ စိတ်ဖြင့် ငင်ပန်းခြင်း တို့ကို၊ မကြောက် ကြနှင့်၊ မတွန့် တို့ကြနှင့်ဟု၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်၌၊

ပုညံ ဘိက္ခဝေ မာဘာယေထ။ ပုညံ ဘာယတော သုခံ ဘာယတိ နာမ။ ။ ဟူ၍-မိန့်တော်မူပေ၏။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ သံသရာဘေး၊ လာမည့်ရေးကို၊ မြော်စွား ကြောက်ညောင်း၊ အို-ချစ်သား-ချစ်သွီးအပေါင်းတို့၊ ဝါ-ဘိက္ခဝေ၊ သံသရာလမ်း၊ ချမ်းသာအခဏ်း ခဏ်းတို့ကို၊ မြော်မှန်းတောင့်တ ကြကုန်သော၊ အို-ချစ်သား-ချစ်သွီးအပေါင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့၊ ပုညံ၊ ကာယကံကုသိုလ်၊ ဝစီကံကုသိုလ်၊ မနောကံကုသိုလ်၊ တည်းဟူသောကောင်းမှုမျိုးကို၊ ဝါ၊ သံသရာစခမ်း၌၊ မျက်နှာပန်း သွေ့နှင့်၊ အထက် တန်းကျအောင်၊ ဆောင်စွမ်း နိုင်ပါသော၊ ကုသိုလ် အရာ၊ မြတ်ကောင်းမှုကို။ မာဘာယေထ၊ ပြုလုပ်ကြတို့အရေး၊ ကြောက်ရွံ့ခါဝန်မလေးကြပါစေနှင့်။ ပုညံ၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှုကို။ ဝါ၊ အရင်းကတဆ၊ အမြတ်တွေများသော၊ ပုည

ကြိယာ၊ ကောင်းမှုအဖြာဖြာကို။ ဘာယတော၊ အတွေးမပေါက်၊ ရှေ့နောက်မသိ၊
ကြောက်ရွံ့တိကြကုန်သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သုခံ၊ ဘဝသံသရာ၊ ဘန်ခါခါ၌၊
လူ၏စည်းစိမ်ကြွယ်ဖြိုး၊ ချမ်းသာမျိုးကို၊ နတ်၏စည်းစိမ်ကြွယ်ဖြိုး၊ ချမ်းသာ
မျိုးကို၊ ဗြဟ္မာ၏ စည်းစိမ်ကြွယ်ဖြိုး၊ ချမ်းသာမျိုးကို၊ ဘာယတိနာမ၊ ကြောက်
သောသူမည်ပေ၏။ ဝါ၊ အလိုမရှိသောလူမည်ပေ၏။

အရင်းနှင့် အမြတ် မမျှခြင်း။

အောက်တွင် ဘော်ပြခဲ့သည်။ သူဌေး-သူကြွယ်-ကုန်သည်-ထယ်လုပ်-ဖြစ်
ကြကုန်သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ရှေးဦးစွာပိုက်ထုတ်ထားအပ်သော၊ အရင်းထက်
ပိုလွန်သော၊ အမြတ်အစွန်းတွေကို၊ အလိုရှိ၍၎င်း၊ မိမိတို့အသက်တဆုံး၊ ကြာရှည်
ထေးမြင့်စွာ၊ စားသောက်ရန်ရည်မြော်ကြ၍၎င်း၊ ပြုလုပ်ကြသော၊ ထောက်အရင်း
အနှို တို့ထက်၊ သံသရာအတွက်၊ အရင်းအနှီးပိုက်ထုတ်၍၊ ပြုလုပ်ခြင်းက၊ အဆ
ပေါင်းများစွာ၊ မရေမတွက်နိုင်အောင် ခံစားရကြောင်း၊ တပဲ ၄-ရွေးမျှ၊ အဘိုး
မဘန်တဲ့ သပွတ်ခါးပွင့်ကလေး ၄-၅-ပွင့်ကို၊ ငါတို့ဘုရား၏၊ ဓာတုစေတီတော်
အား၊ ပူဇော်ရန်အသွားလမ်းခရီးအကြား၌၊ သားသည်အမေနွားမဝှေ့၍၊ သေရ
သည့်အတွက်ကြောင့်၊ ယခုရက်ထိ ရှု၍မငြီး၊ ရွှေမာန်ကြီးနှင့်၊ တာဝတိံသာမှာ၊
ခံစားနေရသော၊ ကောသာဒုက္ခနတ်သွီးဝတ္ထု၊ ပိတ္တပိမာနအဋ္ဌကထာ၌လာရှိခြင်း။

ပေါက်ပေါက်ပွင့် ကထေးကို၊ သျှင်မဟာကဿပအား၊ ဣဒါနိး ရသော
ကောင်းမှုအတွက်၊ ရှု၍မငြီး၊ ရွှေမာန်ကြီးနှင့်၊ တာဝတိံသာမှာ၊ လာဇာနတ်သွီး
ဖြစ်၍၊ သောဘာပန်ဘည်ခါ၊ အပါယ်တံခါး ပိတ်သွေးကြောင်း၊ ဓမ္မပဒအဋ္ဌ
ကထာ၌၊ ထင်ရှားစွာသာရှိပေ၏။

သျှင်မဟာကဿပ၊ သျှင်အာနန္ဒာ၊ သျှင်ယသ၊ သျှင်သောဏ၊ သျှင်အနုရုဒ္ဓါ၊
သျှင်ခေမာ၊ သျှင်ဥပ္ပလဝဏ်၊ သျှင်ဓမ္မဒိန္နာ-စသော၊ အသိတိသာဝကတို့သည်၊
ပဒုမုက္ခရသျှင်တော်ဘုရားလက်ထက်က၊ တကြိမ်ဘခါမျှ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုမျိုး
တို့ကို၊ စိုက်ပျိုးခဲ့ခြင်းဘုန်းဟူသော၊ အရင်းအနှီးတို့ကြောင့်၊ ကမ္ဘာတသိန်း
ကာလ ပတ်လုံး၊ လူစည်းစိမ်ချမ်းသာ၊ နတ်စည်းစိမ်ချမ်းသာ၊ ဗြဟ္မာစည်းစိမ်
ချမ်းသာ-တည်းဟူသော၊ အမြတ်ကြီးတွေကို၊ ကျေကြလျက်၊ စိတ်ချမ်းသာ-
ကိုယ်ချမ်းသာ၊ သံသရာမှာ ကျင်လည်ခါဖြင့်၊ ယခုအခါ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်ခွင်၊ စံဝင်
၍သွားတော်မူကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာလူမျိုးတိုင်း၊ ထင်ရှားစွာသိရှိကြပေ၏။

ထို့ကြောင့်-ဘဝသမ္ပတ္တိကို၊ လိုသားကြကုန်သော၊ အမျိုးကောင်း-သား-သွီး
တို့သည်၊ သုခလောက၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ဘဝ၌၊ မပြောပလောက်သော၊
လောကသမ္ပတ္တိကလေးကို၊ မငဲ့မကွက်၊ မထောက်မထား၊ မညွှာမတာ၊ အဖြာဖြာ

သေခံကုသိုလ်တို့ကို၊ နေ့ညဉ့်မထပ်၊ အထပ်ထပ်ပွားများအားထုတ်တို့၊ လွန်စွာပင် အရေးကြီးကြောင်း၊ ကောင်းကောင်းကြီးမှတ်ထားကြစေကုန်သတည်း။

ပုညကြိယာ ၀တ္ထုတို့၏ အကြောင်းအကျိုး ခွဲပြခြင်း။

အောက်တွင် ဘော်ပြခဲ့သည့်၊ စကားအရပ်ရပ်တို့ အရဖြင့်၊ ဘဝသမ္ပတ္တိ ကြီးကို၊ လိုလားတောင့်တကြကုန်သော၊ အမျိုးကောင်းသားသွီးတို့သည်၊ ယခု ပစ္စက္ခ၊ မပြောပထောက်သော၊ နှင်းရေပေါက်နှင့်တူတဲ့၊ သောကသမ္ပတ္တိကလေး ကို၊ မဇုံညှာ-မထောက်ထားကြမူ၍၊ ကမ္မသကာတဉာဏ်ရှိကြသော၊ ကဏ္ဍာဏ ပုထုဇဉ်၊ သူတော်စင်အပေါင်းတို့၊ အားထုတ်ပြုလုပ်အပ်သော၊ သုစရိုက်တရား တို့ကို၊ ထင်ရှားစွာပြုထောင်မူလိုသော အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာဆရာမြတ်သည်။

ဣမာနိ အဋ္ဌ ကာမာဝစရကုသလစိတ္တာနိ နာမ။ သဗ္ဗာနိပိ ဒသဟိ ပုည ကြိယဝတ္ထု။ ဟိ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ။ ။ ဟူ၍-မိန့်တော်မူပေ၏။

အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမာနိ စိတ္တာနိ၊ ဤစိတ်တို့သည်။ ကာမာဝစရကုသလ စိတ္တာနိ နာမ၊ ကာမာဝစရကုသိုလ်စိတ်တို့မည်ကုန်၏။ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တာနိ ကာမာဝစရကုသလစိတ္တာနိ၊ ထိုကာမာဝစရ ကုသိုလ် စိတ်တို့ကို။ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ပုညကြိယဝတ္ထု။ ဟိ၊ ပုညကြိယဝတ္ထု တို့ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ ဘဝသမ္ပတ္တိကို အလိုရှိ၍ သုစရိုက် တရားတို့ကို အား ထုတ်ပြုလုပ်ကြသည်မှာ ကာမာဝစရကုသိုလ်စိတ် ရှစ်ပါးတို့တွင် တပါးပါးဖြင့် ပြုလုပ်အားထုတ်အပ်သောပုညကြိယာ ၁၀-ပါးတည်း။ ။ တနည်း။ ။ ကုသိုလ် စိတ် ၂၁-ပါးရှိရာတွင်ပုညကြိယာ ၁၀-ပါးတို့၌ပြုလုပ်အပ်သောစိတ်သည်ကား အဘယ်ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့် အားထုတ်ရပါသနည်းဆိုလျှင် ကာမာဝစရကုသိုလ် စိတ် ၈-ပါးတည်းဟုဆိုလို၏။

ထိုကာမာဝစရ ကုသိုလ်စိတ် ၈-ပါးဖြင့်ပြုလုပ်အားထုတ်အပ်သောပုညကြိ ယာဝတ္ထု ၁၀-ပါးဟူသည်ကားအဘယ်တရားတို့ပေနည်းဟုအမေးရှိကဲ့ပါလျှင် ၎င်းအမေးကို ဝိသဇ္ဇနာ ပြုတော်မူလိုသော သျှင်မဟာ ဗုဒ္ဓဇောသ မထေရ် မြတ်သည်။

ကထံဒါနမယံ ပုညကြိယဝတ္ထု၊ သီလမယံ ဘာဝနာမယံ အပစိတိသာဟ ဂတံ ဝေယျာဝစ္စသဟဂတံ ပက္ခာနုပ္ပဒါနံ အတ္တာနုမောဒနံ ဒေသနာမယံ သဝနာမယံ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပံ ပုညကြိယ ဝတ္ထု။ ဟိ ဣမာနိ ဒေသ ပုညကြိယ ဝတ္ထု။ နိနာမ။ ။ ဟူ၍မိန့်တော်မူပေ၏။

ကထံဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ သိအပ်ကုန်သနည်းဟူမူကား။ ဒါနမယံ၊ ဒါနဖြစ်သော။ ပုညကြိယာဝတ္ထုစ၊ ပုညကြိယာဝတ္ထု၎င်း။ ဘာဝနာမယံ၊ ဘာဝနာ ဖြစ်သော။ ပုညကြိယာဝတ္ထုစ၊ ပုညကြိယာဝတ္ထု၎င်း။ အပဓိတိသဟဂတံ၊ အရို အသေပြုခြင်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ အရိုအသေပြုခြင်း၊ ကာယဝိညုတ်- ဝစီဝိညုတ်နှင့် တကွဖြစ်သော။ ပုညကြိယာဝတ္ထုစ၊ ပုညကြိယာ ဝတ္ထု၎င်း။ ဝေယျာဝစ္စသဟ ဂတံ၊ ဝေယျာဝစ္စဖြစ်သော။ ပုညကြိယာဝတ္ထုစ၊ ပုညကြိယာ ဝတ္ထု၎င်း။ ပတ္တာ နှပုဒါနံ၊ မိမိပြုသောကုသိုလ်အဘို့ကို သူတပါးအား ပေးဝေကြောင်း ဖြစ်သော။ ပုညကြိယာဝတ္ထုစ၊ ပုညကြိယာဝတ္ထု၎င်း။ အတ္တာနုမောဒနံ၊ သူတပါးပြုသော ကုသိုလ်ကံအဘို့ကို ငှေးရှုမ်းမြှောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပုညကြိယာ ဝတ္ထုစ၊ ပုညကြိယာဝတ္ထု၎င်း။ ဒေသနာမယံ၊ တရားဟောကြောင်းဖြစ်သော။ ပုညကြိယာ ဝတ္ထုစ၊ ပုညကြိယာဝတ္ထု၎င်း။ သဝနာမယံ၊ တရားနာကြောင်းဖြစ်သော။ ပုညကြိယာ ဝတ္ထုစ၊ ပုညကြိယာဝတ္ထု၎င်း။ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ဘံ၊ အယူကို ဖြောင့်မတ်စွာ ပြုသော ကမ္မသ-ကတဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ပုညကြိယာဝတ္ထုစ၊ ပုညကြိယာ ဝတ္ထု ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာနိဒသ၊ ဤ-၁၀-ပါးတို့သည်။ ပုညကြိယာဝတ္ထု၊ နိနာမ၊ ပုည ကြိယာဝတ္ထုတို့မည်ကုန်၏။ (လူပြန်းများနားလည်အောင် ပုညကြိယာဝတ္ထု ကိုအပုဒ်တိုင်းထည့်၍ ရေးလိုက်သည်)။

ထိုပုညကြိယာဟူသောပါဠိအရဖြင့် အဘယ်ကဲ့သို့ ကွဲပြားခြားနားအောင် ဆိုရမည်နည်းဟု အမေးရှိသောကြောင့် ၎င်းအမေးကိုထင်ရှားစွာ ဖြေဆိုလို သောအဋ္ဌကထာဆရာမြတ်သည်။

တတ္ထ ဒါနမယံ ပုညကြိယာစ သာ တေသံ တေသံ အာနိသံသာနိဝတ္ထု စာတိ ပုညကြိယာဝတ္ထု။ သေသေသုပိ ဇေသဝနယော။ ။ ဟူသောပါဠိ ကို မိန့်အပ်သတည်း။

တတ္ထ၊ ထိုပုညကြိယာဝတ္ထုတို့၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဒါနမေဝ၊ ဒါနသည်သာလျှင်။ ဒါနမယံ၊ ဒါနမည်၏။ ဝါ၊ ပေးလှူကြောင်းမည်၏။ ပုည ကြိယာစ၊ ပုညကြိယာသည်လည်း။ ဝါ၊ ကောင်းသော သုစရိုက်ထရား ကိုပြုခြင်း သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုပုညကြိယာဟူသည်။ တေသံတေသံ အာနိ သံသာနံ၊ ထိုထိုအာနိသင်တို့၏။ ဝါ၊ ထိုထိုသို့သောအကျိုးတို့၏။ ဝတ္ထုစ၊ အကြောင်း သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပုညကြိယာဝတ္ထု၊ ပုည ကြိယာဝတ္ထုမည်၏။ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသော သီလအစ၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မအသုံးရှိ သောပုဒ်တို့၌လည်း။ ဇေသဝနယော၊ ဤသည်လျှင်နည်းရှိ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ ပုညဆိုတဲ့ပုဒ်က ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ ကြိယဆိုတဲ့ပုဒ်က ပြုခြင်း၊ ဝတ္ထုဆိုတဲ့ပုဒ်က ထိုထိုသို့သောအကျိုး အမျိုးမျိုးတို့ ပေးနိုင်သောအ

ကြောင်း။ဒါကြောင့် ပုညပုန်-ကြိယပုန်- ဝတ္ထုပုန်၊ ပုန် ၃-ပုန် ပေါင်းလိုက်လျှင် ကောင်းသော အမှုကိုပြုသောအကြောင်းဟူ၍ အဓိပ္ပါယ်ရ၏။ ပုညကြိယဝတ္ထု ဆိုသောဝါကျကို ပဒစ္ဆေဒ သဘောဖြင့် ပုန်ဖြတ်လျှင် ပုညတပုန်၊ ကြိယတပုန်၊ ဝတ္ထုတပုန်ဟူ၍ ၃-ပုန်ရှိ၏။ ၎င်း ၃-ပုန်ကိုရောနှောပါက ပုညကြိယဝတ္ထုဟူ၍ တဝါကျဖြစ်၏။

ပုညကြိယဝတ္ထုဆိုတာက သုစရိုက် ၁၀-ပါးကိုအလုံးစုံ ပေါင်း၍ဆိုသော ဝါကျတည်း။ ၎င်းမှတစ်ဆင့်ဒါနမယံ-သီလမယံစသည်ကိုပြဆိုခြင်းက အပေါင်းမှ ထုတ်နှုတ်၍ အသီးအသီး အသေး စိပ်လျက် ပြုသော ပုန်တို့ပေတည်း။ ။ (ဤသည်ကား ပုညကြိယာဝတ္ထုဝါကျ၏အဓိပ္ပါယ်လိုရင်းတည်း။)

ပုညကြိယာ ၁၀-ပါးတို့ကို သရုပ်အားဖြင့် ခွဲဖြေခြင်း။

- ၁-ဒါန-လှူဒါန်းခြင်း-ပေးကမ်းခြင်း-စွန့်ကြဲခြင်း
- ၂-သီလ-အကုသိုလ်တရား၌မကျူးလွန် မပြစ်မှားရအောင်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်း။
- ၃-ဘာဝနာ ရုပ်,နာမ်ဓမ္မ-သင်္ခါရတို့ကိုရှုဆင်ခြင်ခြင်း။ ဝါ၊ ပွားများခြင်း။
- ၄-အပစာယန-အရွယ်အားဖြင့်၎င်း၊ ဂုဏ်အားဖြင့်၎င်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို အရိုအသေပြုခြင်း။
- ၅-ဝေယျာဝတ္ထ-ရတနာ ၃-ပါးကိုစွဲအမိ-အဘ-ဆရာသွားကိစ္စ- သာမှု,နာမှု ကိစ္စတို့၌ကောင်းမြတ်သောစေတနာဖြင့်ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ခြင်း။
- ၆-ပတ္တိဒါန-မိမိ၏ကုသိုလ်အဘို့ကိုသူတပါးအားအမျှပေးဝေခြင်း။
- ၇-ပတ္တာနုမောဒနာ-သူတပါးတို့အမျှပေးဝေသည်ကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာရအနုမောဒနာခေါ်ခြင်း။
- ၈-ဓမ္မသဝန-စိတ်ကောင်း-စေတနာကောင်းနှင့်တရားတော်ကိုယုံကြည်စွာ နာယူမှတ်သားခြင်း။
- ၉-ဓမ္မဒေသနာ-ဂုဏ်-လာဘ်သပ္ပကာတို့ကို မငဲ့မညှာဘဲ၊ သံသရာ ဝဋ်မှ ကျွတ်လွတ်စေလိုခြင်းကိုရှေးရှု၍တရားတော်ကိုဟောပြောခြင်း။
- ၁၀-ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ-ကုသိုလ်,အကုသိုလ်တို့၏အကြောင်း အကျိုးတို့ကို ယုံကြည် သော ကမ္မသ-ကတဉာဏ်ဖြင့် ဖြောင့်မတ်သောအယူကို ယူခြင်း။ ။ (ဤသည်ကား ပုညကြိယာ ၁၀-ပါး၏မာတိကာစဉ်တည်း။)

ပုညကြိယာ ၁၀-ပါး၌ ဒါန သီလ ဘာဝနာ အားဖြင့်ခွဲဖြေခြင်း။

- ၁-ဒါန-ပတ္တိဒါန-ပတ္တာနုမောဒနာ၎င်းသုံးပါးသည်ဒါနကုသိုလ်မည်၏။
- ၂-သီလ-အပစာယန-ဝေယျာဝတ္ထ၎င်းသုံးပါးသည်သီလကုသိုလ်မည်၏။

၃-ဘာဝနာ-ဓမ္မသဝန-ဓမ္မဒေသနာ-ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မာ ၎င်းထေးပါးသည် ဘာဝနာ ကုသိုလ်မည်၏။

ပုညကြိယာ ၁၀-ပါး၌ကလေးကံဝင်္ဂီကံမနောကံအားဖြင့်ခွဲပြခြင်း။

၁-ဒါန-အပစာယန-ဝေယျာဝစ္စ၊ ၎င်း ၃-ပါးသည်ကာယကံကုသိုလ်မည်၏။

၂-သီလ-ပတ္တိဒါန-ပတ္တာနုမောဒန-ဓမ္မဒေသနာ၊ ၎င်း ၄-ပါးသည် ဝစီကံ ကုသိုလ်မည်၏။

၃-ဘာဝနာ ဓမ္မသဝန-ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မာ၊ ၎င်း ၃-ပါးသည်မနောကံကုသိုလ်မည်၏။

ပုညကြိယာ ၁၀-ပါး၌တရားကိုယ်အရခွဲပြခြင်း။

၁-ဒါန-ပတ္တိဒါန-ပတ္တာနုမောဒန၊ ၎င်း ၃-ပါးသည်တရားကိုယ်အရဖြင့်သဒ္ဓါ စေတသိက်တည်း။

၂-သီလ-အပစာယန-ဝေယျာဝစ္စ၊ ၎င်း ၃-ပါးသည် တရားကိုယ်အားဖြင့် မေတ္တာစေတသိက်တည်း။

၃-ဘာဝနာ-ဓမ္မသဝန-ဓမ္မဒေသနာ-ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မာ၊ ၎င်း ၄-ပါးသည်တရားကိုယ် အားဖြင့်ပညိ၍စေတသိက်တည်း။

ပုညကြိယာ ၁၀-ပါးတွင် အယုတ်-အလတ်-အမြတ်အားဖြင့်ခွဲပြခြင်း။

ပုညကြိယာ ၁၀-ပါးတို့တွင်တပါးတပါး၌။ ၁-ဟိန၊ ၂-မန္တိမ၊ ၃-ပဏိတ ဟူ၍ သုံးပါးစီရသောကြောင့်ပုညကြိယာ ၁၀-ပါး၌အပြား ၃၀-ဖြစ်၏။

ပုညကြိယာ ၁၀-ပါး၌ကံအားဖြင့်အပြား ၃၀-ခွဲပြခြင်း။

ပုညကြိယာ ၁၀-ပါးတို့တွင်တပါးတပါး၌၊ ၁-ကာယကံ၊ ၂-ဝစီကံ၊ ၃-မနောကံ ဟူ၍ ၃-ပါးစီရသောကြောင့် ပုညကြိယာ ၁၀-ပါး၌ ကံ-အားဖြင့် အပြား ၃၀-ရ၏။

ပုညကြိယာ ၁၀-ပါး၌အပြား ၄၀-ပြုခြင်း။

ပုညကြိယာ ၁၀-ပါးတို့တွင် တပါးတပါး၌၊ ၁-ကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်ခြင်း-သာ ဟတ္ထိက။ ၂-သူတပါးကို စေခိုင်းခြင်း၊ တိုက်တွန်းခြင်း-အာဏတ္ထိက။ ၃-ဝမ်းမြောက်ခြင်း-သမန္တည၊ ၄-ချီးမွမ်းထောမနာခြင်း-ဝဏ္ဏတာသန၊ ဟူ၍ ထေးပါးစီ ပြားသောကြောင့် ပုညကြိယာ ၁၀-ပါးမှာ အပြား ၄၀-ဖြစ်၏။

ပုညကြိယာ ၁၀ ပါး၌ ဝိရုဓီ အားဖြင့် အပြား ၃၀-ခွဲပြခြင်း။

ပုညကြိယာ ၁၀-ပါးတို့တွင် တပါးတပါး၌၊ ၁-သမ္ပတ္တိဝိရုဓီ။ ၂-သမာဒါန ဝိရုဓီ။ ၃-သမုစ္ဆေ ဝိရုဓီဟူ၍ ၃-ပါးစီရသောကြောင့်ပုညကြိယာ ၁၀-ပါးမှာ ဝိရုဓီအားဖြင့်အပြား ၃၀-ဖြစ်၏။

ပုညကြိယာ ၁၁-ပါး၌ ဟိနုအရအပြား ၄၀-ခွဲပြခြင်း။

ပုညကြိယာ ၁၀-ပါးတို့တွင် တပါးတပါး၌ ယုတ်သော၊ ၁-စိတ္တ။ ၂-ဆန္ဒ။ ၃-ဝိဂိယ။ ၄-ဝိမံသ ဟူ၍ ၄-ပါးစီ ရသောကြောင့် ပုညကြိယာ ၁၀-ပါးမှာ ဟိနုအလိုအားဖြင့် အပြား ၄၀-ရ၏။

ပုညကြိယာ ၁၀-ပါး၌ မဇ္ဈိမအရဖြင့် အပြား ၄၀-ခွဲပြခြင်း။

ပုညကြိယာ ၁၀-ပါးတို့တွင်၊ တပါးတပါး၌၊ အထယ်အထတ် ဖြစ်သော၊ ၁-စိတ္တ။ ၂-ဆန္ဒ။ ၃-ဝိဂိယ။ ၄-ဝိမံသ ဟူ၍၊ ၄-ပါးစီ ရသောကြောင့်၊ ပုညကြိယာ ၁၀-ပါးမှာ မဇ္ဈိမအလိုအားဖြင့် အပြား ၄၀-ဖြစ်၏။

ပုညကြိယာ ၁၀-ပါး၌ ပဏီတအရ ခွဲပြခြင်း။

ပုညကြိယာ ၁၀-ပါးတို့တွင်၊ တပါးတပါး၌၊ မြတ်သော အားဖြင့် ၁-စိတ္တ။ ၂-ဆန္ဒ။ ၃-ဝိဂိယ။ ၄-ဝိမံသ ဟူ၍၊ ၄-ပါးစီ ရသောကြောင့်၊ ပုညကြိယာ ၁၀-ပါးမှာ ပဏီတအလိုအားဖြင့် အပြား ၄၀-ဖြစ်၏။

၎င်းဟိနု-မဇ္ဈိမ-ပဏီတနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ၌ ။

ယဿ ဟိ အာယုဟနထက္ခဏေ ဆန္ဒောဝါ ဟောတိ ဝိဂိယံ ဝါ စိတ္တံ ဝါ ဝိမံသံ ဝါ တံ ဟိနု နာမ။ ယဿ ဧတ ဓမ္မာ မဇ္ဈိမာစေဝ ပဏီတာစ။ ။ ဟူ၍-မိန့်တော်မူပေ၏။

ဟိ၊ ထင်စွာပြလိုက်ပါဦးအံ့ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ အာယုဟနထက္ခဏေ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အားထုတ်သော လက္ခဏာ၌။ ဟိနု၊ ယုတ်သော။ ဆန္ဒောဝါ၊ ဆန္ဒသည်၎င်း။ ဝိဂိယံ ဝါ၊ ဝိဂိယသည်၎င်း။ စိတ္တံ ဝါ၊ စိတ်သည်၎င်း။ ဝိမံသံ ဝါ၊ ပညာသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထို ဆန္ဒ-ဝိဂိယ-စိတ္တ-ဝိမံသတို့ ယုတ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်။ ဟိနုနာမ၊ ယုတ်သည်မည်၏။

ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ဧတ ဓမ္မာ၊ ထိုကုသိုလ်တရားတို့ကို။ အာယုဟနထက္ခဏေ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အားထုတ်သော လက္ခဏာ၌။ မဇ္ဈိမော၊ အထယ်အထတ် ဖြစ်သော။ ဆန္ဒောဝါ၊ ၎င်း။ ဝိဂိယံ ဝါ၊ ၎င်း။ စိတ္တံ ဝါ၊ ၎င်း။ ဝိမံသံ ဝါ၊ ၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထို ဆန္ဒ-ဝိဂိယ-စိတ္တ-ဝိမံသတို့၊ အထယ်အထတ် ဖြစ်သော ကုသိုလ်သည်။ မဇ္ဈိမော နာမ၊ မဇ္ဈိမ-မည်၏။

ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ဧတ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ အာယုဟနထက္ခဏာ၌။ ပဏီတော၊ မြတ်သော။ ဆန္ဒောဝါ၊ ၎င်း။ ဝိဂိယံ ဝါ၊ ၎င်း။ စိတ္တံ ဝါ၊ ၎င်း။ ဝိမံသံ ဝါ၊ ၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထို ဆန္ဒ-ဝိဂိယ-စိတ္တ-ဝိမံသတို့၊ မြတ်သော ကုသိုလ်သည်။ ပဏီတံ နာမ၊ ပဏီတမည်၏။

နိဗ္ဗာန် ရောက်ဘွယ် ကြွေး ၉၀ ပြခြင်း။

ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးတို့တွင်၊ တပါးတပါး၌၊ ရောက်ဆဲကိုရှောင်ကြဉ်သော။ ဝါ၊ ကိုယ်းတွရင်ဆိုင်၊ တွေ့ကြိုသည့်အခါ ရှောင်ကြဉ်သော၊ သစ္စတ္တဝိရတိ။ သီထ သီတင်း၊ ကျင့်သုံးဆောက်တည်ပြီး၍ ရှောင်ကြဉ်သော၊ သမာဒါနဝိရတိ။ ဘုရား- ရဟန္တာ-ကဲ့သို့၊ အမြဲအားဖြင့်၊ အသက်တဆုံး၊ ကာလပတ်လုံးရှောင်ကြဉ်သော၊ သဒုစ္စေဒဝိရတိ၊ ဟူ၍ ၃-ပါးစီ ရသောကြောင့်၊ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးမှာ၊ သုစရိုက် အပြား ၃၀-ရ၏။

ပုညကြိယာ ၁၀-ပါးတို့တွင်၊ တပါးတပါး၌၊ ကာယကံ-ဝစိကံ-မနောကံ-ဟု၊ ၃-ပါးစီရသောကြောင့်၊ ပုညကြိယာ ၁၀ ပါးမှာ၊ သုစရိုက်အပြား ၃၀-ဖြစ်၏။

ပါရမီ ၁၀-ပါးတို့တွင်၊ တပါးတပါး၌၊ ဟိန-မဇ္ဈိမ-ပဏီတ-ဟူ၍၊ ၃-ပါးစီ ရသောကြောင့်၊ ပါရမီ ၁၀ ပါးမှာ၊ အပြား ၃၀-ဖြစ်၏။ အားလုံးပေါင်းသော်၊ ၉၀-ဖြစ်သည်။ ။ ဤသည်ကား-နိဗ္ဗာန် ရောက်ဘွယ်၊ ကြွေး ၉၀-တည်း။

ပုညကြိယာ ၁၀-ပါးကို အမျိုးမျိုးခွဲပြခဏ်း ပြီး၏။

ပုညကြိယာ ၁၀-ပါးကို အကျယ်အေးဖြင့် ဝေဖန်၍ ပြခြင်း။
(၁) ဒါနအကြောင်း။

တတ္ထ စိဝရာဒိသု စတူသု ပစ္စယေသု ချပါဒိသုဝါ ဆသု အာရမ္မဏေသု အန္ဓာဒိသုဝါ ဒသသု ဒါနဝတ္ထု။ သု တံ တံ ဒေန္တဿ တေသံ တေသံ ဥပ္ပါ ဒနတော ပဋ္ဌာယ ပုပ္ဖဘာဂေ ပရိစ္ဆာဂကာလေ ပစ္စွာ သောမနဿစိတ္တေ န အနုဿရဏေ စာတိ တိသု ကာလေသု ပဝတ္တာ စေတနာ ဒါနမယံ ပုညကြိယာဝတ္ထုနာမ။ ။ အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ။

တတ္ထ၊ ထို ၁၀-ပါးသော ပုညကြိယာဝတ္ထုတို့၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ် ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ စိဝရာဒိသု၊ ဆွမ်း-သင်္ကန်း-ကျောင်း-ဆေး-ဟုဆို အပ်ကုန်သော။ စတူသု၊ ထေးပါးကုန်သော။ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့တွင်၎င်း။ ချပါဒိသု၊ ချပါရုံ-သဒ္ဓါရုံ-ဂန္ဓာရုံ-ရသာရုံ-ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ-ခမ္မာရုံ-ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ဆသု အာရမ္မဏေသုဝါ၊ ၆-ပါးသော အာရုံတို့တွင်၎င်း။ အန္ဓာဒိသု၊ ထမင်း-ဟင်း- အစရှိကုန်သော။ ဒသသု ဒါနဝတ္ထု၊ သုဝါ၊ ၁၀-ပါးသော ဒါနဝတ္ထုတို့တွင်၎င်း။ တံ တံ ဒါနံ၊ ထိုထိုသို့သော ဒါနဝတ္ထုအရစုကို။ ဒေန္တဿ၊ ဣသောသူအား။ တေသံ တေသံ စိဝရာဒိနံ၊ ထိုထိုသို့သော သင်္ကန်း အစရှိသည် တို့ကို။ ဥပ္ပါ ဒနတော၊ ဖြစ်စေသည်မှာ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပုပ္ဖဘာဂေ၊ ရှေ့အတို၌၎င်း။ ပရိစ္ဆာဂ ကာလေ၊ စွန့်ကြဲသောကာလ၌၎င်း။ ပစ္စွာ၊ နောက်၌။ သောမနဿစိတ္တေန၊ သောမ

နထထနှင့် ယှဉ်သောစိတ်ဖြင့်။ အနုဿရဇဏစ၊ အတန်တလဲလဲ အောက်မေ့ရာ
၌၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသု ကာထေသု၊ သုံးပါးသောကာထတို့၌။ ပဝတ္တု၊ ဖြစ်သော၊
စေတနာ၊ စေတနာသည်။ ဒါနမယံ၊ ဒါနဖြစ်သော။ ပုညကြိယာဝတ္ထုနာမ၊ ပုည
ကြိယာဝတ္ထုမည်၏။

၎င်းပါဌ၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ၊ ဆွမ်း- သင်္ကန်း- ကျောင်း- ဆေး- ထမင်း- အပျော်-
ယမကာ- တို့ကို၎င်း။ ရူပ-သဒ္ဓ ဂန္ဓ-ရသ-ဖေါဋ္ဌဗ္ဗ- တည်းဟူသော၊ အာရုံတို့
ကို၎င်း။ ယူဒါန်းပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်းသည်၊ ဒါနမည်၏။

ထိုသို့လှူဒါန်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မလှူမီရှေးအဘို့၌၎င်း၊ ပုဗ္ဗစေတနာကိုဆို၏။
လှူဆဲဖြစ်သောအခါ၌၎င်း။ ဝါ၊ လှူနေစဉ်အခါ၌၎င်း၊ မုဉ္ဇစေတနာကိုဆို၏။ ။
လှူပြီး နောက်ကာထ၌၎င်း၊ ပရစေတနာ ကိုဆို၏။ ။ ထိုကာထ ၃-ပါး တို့၌၊
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၊ သောမနဿ စေတနာဖြင့်၊ လှူဒါန်းခြင်းသည်၊ ပုညကြိယာ
ဝတ္ထုအစစ်ဖြစ်သည်ဟူ၍ဆိုလို၏။

တနည်းအားဖြင့်၊ လှူဒါန်းခြင်း- ပေးကမ်းခြင်း- စွန့်ကြဲခြင်း-ဟူ၍၊ ၃-မျိုးရှိရာ၌၊
မည်သည့် အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်မဆို၊ အရိုအသေ၊ အငေးအမြတ်ပြု၍ လှူဒါန်းခြင်း။
သံသရာဝဋ်မှာ၊ ကျွတ်လိုလွတ်လို၍၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်လိုသောဆန္ဒဖြင့်၊ ဉာဏ
သမ္ပယုတ်နှင့်ယှဉ်လျက်၊ စေတနာ ၃-တန်ပြဋ္ဌာန်းခါ၊ လှူဒါန်းခြင်းသည်၊ ဝိဝဇ္ဇ
နိသိတဒါနမျိုးဖြစ်သောကြောင့်၊ ပဏီတဒါနမည်၏။

အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ မိမိတို့သူငယ်ချင်း အပေါင်းအဖော်မျှထောက်၊ ရိုသေ
သောအနေဖြင့်၊ ကျွေးမွေးပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်း။ လူ-နတ်-သိကြား စည်းစိမ်တို့ကို၊
လိုထားသဖြင့်၊ လှူဒါန်းခြင်းပေးကမ်းခြင်းသည်၊ ဒါနသဟာယ ဖြစ်သောကြောင့်၊
မဇ္ဈိမဒါနမည်၏။

မိမိတို့အစေခံ ကျေးကျွန်များကို၊ မရိုသေ၊ မထေးစားဘဲ၊ ကျွေးမွေး ပေးကမ်း၊
စွန့်ကြဲသကဲ့သို့၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ မရိုသေ-မထေးစားဘဲ၊ ကျွေးမွေးပေးကမ်း
စွန့်ကြဲခြင်း။ ဂုဏ်ပါဝါကို အလိုရှိသောကြောင့်၎င်း။ မလွဲမရှောင်သာ၍၊ ပြုလုပ်
ရခြင်းကြောင့်၎င်း။ အကုသိုလ်များစွ-ဇီရံ၍၊ ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ထိုကဲ့သို့
ပြုလုပ်လှူဒါန်း၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲသော ဒါနသည်၊ လွန်စွာမှ ယုတ်ညံ့ ဖွဲ့သော
ကြောင့်၊ ဟိနဒါနမည်၏။ ။ ယခုဒါနနေရာတွင်၊ ဤမျှသာသိထေဦး၊ အကျယ်ကို
ဒါနရှေ့ကဏ္ဍတွင်၊ ရေးပြပေအံ့။ (အမှာ)။

(၂) သီလအကြောင်း

ပဉ္စသီလံ အဋ္ဌသီလံ ဒသသီလံ သမာဒိယန္တဿ ပဗ္ဗဇိထာပီတိ ဝိဟာရံ
ဂစ္ဆန္တဿ ပဗ္ဗဇန္တဿ မနောရထံ မတ္ထကံ ပါပေတွာ ပဗ္ဗဇိတော ဝတမိ

သာရ သာရုတိ အာဝဇ္ဇန္တဿ ပါတိမောက္ခံ သံဝရန္တဿ စိဝရာဒယော
ပစ္စယေ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ အာပါထ ဂတေသု ဂူပါဒိသု စက္ခန္ဒါရာဒိနံ
သံဝရန္တဿ အာဇိဝံ သောဓေန္တဿ ပဝတ္တာ စေတနာ သီလမယံ ပုည
ကြိယဝတ္ထုနာမ။ အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ။

ပဉ္စသီလံ၊ ၅-ပါးသောသီလံကို။ အဋ္ဌသီလံ၊ ၈-ပါးသောသီလံကို။ ဒသသီလံ၊
ဆယ်ပါးသော သီလံကို။ သမာဒိယန္တဿ၊ ဆောက်တည်သော သူအား၎င်း။
ပဗ္ဗဒိဿာပိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တဿ၊
သွားသော သူအား၎င်း။ ပဉ္စန္တဿ၊ ရဟန်းပြုသောသူအား၎င်း။ မနောရထံ၊
နှလုံး၏အလိုကို။ မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။
ပဗ္ဗဒိတော၊ ရဟန်းသည်။ အဒ္ဓိဝတ၊ ဖြစ်လေပြီတကား။ သာရ သာရ၊ ကောင်းစွ-
ကောင်းစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇန္တဿ၊ ဆင်ခြင်သောသူအား၎င်း။ ပါတိမောက္ခံ၊
ပါတိမောက္ခသီလံကို။ သံဝရန္တဿ၊ စောင့်သော သူအား၎င်း။ စိဝရာဒယော၊
သင်္ကန်းအစရှိကုန်သော။ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ၊ ဆင်ခြင်သော
သူအား၎င်း။ အာပါထ ဂတေသု၊ ထင်ပြင်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော ဂူပါဒိသု၊ ဂူပါရုံ
အစရှိသည်တို့၌။ ဝါ၊ ရူပ-သဒ္ဓ-ဂန္ဓ-ရသ-ဖေါဋ္ဌဗ္ဗ-ဓမ္မ-တည်းဟူသော အာရုံတို့၌။
စက္ခန္ဒါရာဒိနိ၊ စက္ခန္ဒါရအစရှိသည်တို့ကို။ သံဝရန္တဿ၊ ဝိတ်ဆို စောင့်စည်း
သော သူအား၎င်း။ အာဇိဝံ၊ အာဇိဝသီလံကို။ ဝါ၊ အသက်မွေးကြောင်းကောင်းစွာ
စောင့်ရှောက်ခြင်းကို။ သောဓေန္တဿ၊ သုခိသင်သော သူအား၎င်း။ ပဝတ္တာ၊
ဖြစ်သော။ စေတနာ၊ စေတနာသည်။ သီလမယံ၊ သီလဖြစ်သော။ ပုညကြိယ
ဝတ္ထုနာမ၊ ပုညကြိယာဝတ္ထုမည်၏။

၎င်းပါး အဓိပ္ပါယ်မှာ၊ လူ ၅၀ ရှင် ရဟန်းတို့သည်၊ မိမိတို့နှင့် သက်ဆိုင်သော၊
သီလတို့ကို၊ ကုန်သုံးဆောက်တည်ကြသည့်အခါ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၊ ရိုသေ
လေးစားစွာနှင့်၊ စောင့်ရှောက် ရမည်။ ထိုသီလနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
၆-ပါးသော အာရုံတို့၌၊ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက် ရမည်။ ၆-ပါးသော နွှါရတို့၌၊
သံဝရ ၈-ပါးဖြင့် စောင့်ရှောက်ရမည်။ ကာယကံ ၃-ပါး၊ ဝစီကံ ၄-ပါးတို့ကို
ရှောင်ကြဉ်၍၊ သမ္မာအာဇိဝဖြင့်၊ အသက်မွေးရမည်။ ဝါ၊ သောဘ-ဒေါသ-မောဟ
တရားတို့ကို၊ အထူးသဖြင့် စောင့်ရှောက်၍၊ နှစ်ဆိုင်စားသောက်ရမည်၊ ဘော်ပြုပါ
အကြောင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သီလမည်၏။

ယခုကာလ၊ သီတင်း-သီလစောင့်ရှောက်ကြသော၊ တကာ-တကာမတို့သည်၊
ဘော်ပြုပါအကြောင်းတို့နှင့်၊ ပြည့်စုံညီညွတ်အောင်၊ သတိရှိကြပါလေ။ မပြည့်စုံ
လျှင်၊ ဟိနသီလဖြစ်လိမ့်မည်။ ဝါ၊ အတုအပ သီလမျှသာ ဖြစ်ပေမည်။ ။ယခု

သီလအရာတွင်၊ ဤမျှသာ သီလေဦး၊ အကျယ်ကို ရှေ့သီလကဏ္ဍတွင်၊ ရေးပြ
ပေအံ့။ (အမှာ)။

(၃) ဘာဝနာအကြောင်း

ပဋိသန္ဓိဒါယံ ဝုတ္တေန ဝိပဿနာ မဂ္ဂေန စက္ခု အနိစ္စတော ဒုက္ခတော
အနတ္တတော ဘာဝေန္တဿ။ ပ။ မနံ အနိစ္စတော ဒုက္ခတော အနတ္တတော
ဣပေ အနိစ္စတော ဒုက္ခတော အနတ္တတော ဘာဝေန္တဿ ပဝတ္တာ
စေတနာ အဋ္ဌတိ သာယဝါ အာရမ္မဏေသု အပ္ပနံ အပတ္တာ သဗ္ဗာပိ
စေတနာ ဘာဝနာမယံ ပုညကြိယဝတ္ထု နာမ။ ။ အဋ္ဌသာလိနိ
အဋ္ဌကထာ။ ။ (ကျင်လွန်း၍ သိသာရုံထောက် ထည့်လိုက်သည်။
အကျယ်ကို ရှေ့ဝိပဿနာကဏ္ဍမှာယူလေ-အမှာ)။

ပဋိသန္ဓိဒါယံ၊ ပဋိသန္ဓိဒါမဂ်ပဋိတော်၌။ ဝုတ္တေန၊ သျှင်သာရိပုတ္တရာ ကိုယ်
တော်မြတ်ကြီးသည်ဟောတော်မူအပ်သော။ ဝိပဿနာမဂ္ဂေန၊ ဝိပဿနာအစဉ်
ဖြင့်။ စက္ခု မျက်စိကို။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟူ၍။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟူ၍။ အနတ္တတော၊
အနတ္တဟူ၍။ ဘာဝေန္တဿ၊ ပွားစေသောသူအား။ ပ။ မနံ၊ စိတ်ကို။ အနိစ္စတော၊
အနိစ္စဟူ၍။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟူ၍။ အနတ္တတော၊ အနတ္တဟူ၍။ ဘာဝေန္တဿ၊
ပွားစေသောသူအား။ ဣပေ၊ ဣပါရုံတို့ကို။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟူ၍။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခ
ဟူ၍။ အနတ္တတော၊ အနတ္တဟူ၍။ ပ။ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မာရုံတို့ကို။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟူ၍။
ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟူ၍။ အနတ္တတော၊ အနတ္တဟူ၍။ ဘာဝေန္တဿ၊ ပွားစေသော
သူအား။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော။ စေတနာ၊ စေတနာသည်။ ဘာဝနာမယံ၊ ဘာဝနာဖြစ်
သော။ ပုညကြိယဝတ္ထုနာ၊ ပုညကြိယာဝတ္ထုမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အဋ္ဌတိ
သးယ၊ ဂုဏ်-ပီးအပြားရှိသော။ အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံတို့၌။ အပ္ပနံ၊ အပ္ပနာသို့။
ဝါ၊ ဈာန်သို့။ အပတ္တာ၊ မရောက်သေးသော။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးရုံအညွှန်း ဖြစ်ကုန်သော။
စေတနာ၊ စေတနာသည်။ ဘာဝနာမယံ၊ ဘာဝနာဖြစ်သော၊ ပုညကြိယဝတ္ထုနာမ၊
ပုညကြိယာဝတ္ထုမည်၏။

အတိုချုပ်အဓိပ္ပါယ်ကား ဘော်ပြပါစက္ခုအစ-မနံ အစ-ဓမ္မာရုံ
အဆုံး အစရှိသော တရားတို့ကို ပွားများအားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အပြီး
အဆုံးဖြစ်သောဈာန်သို့၎င်း၊ မဂ်-ဖိုလ်သို့၎င်း၊ မရောက်သေးပါက ကာမဝစရ
ကုသိုလ်ဖြစ်သော ပုညကြိယာဝတ္ထုဟူလို။

(သမထဘာဝနာ-ဝိပဿနာ ဘာဝနာ တို့ကို ဤနေရာ၌ ရေးပြ နေပါသျှင်
အလွန်ကျယ်လွန်းသွားမည်ဖြစ်သောကြောင့် သိသာရုံထောက်ရေးလိုက်သည်။
အကျယ်ကိုရှေ့သမထကဏ္ဍ-ဝိပဿနာကဏ္ဍမှာကြည့်လေ-အမှာ)။

(၄) အပစာယနအကြောင်း

အပစာယတိ ပူဇာဝသေန သာမိဗိံ ကရောတိ ဇေတနာတိ အပစာ
ယနံ။ ။ဝိဘာဝနိဋ္ဌိကာပါဠိ။

ဇေတနာထိကောင်းမြတ်သော စေတနာဖြင့်။ ပူဇာဝသေန၊ ပူဇော်သည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်။ သာမိဗိံ၊ အရံအသေပေးခြင်းကို။ အပစာယတိ ကရောတိ၊
ပြုတတ်၏။ ဣတိတဿာထိ၊ ကြောင့်။ အပစာယနံ၊ အပစာယနမည်၏။

၎င်းဋီကာ၏အဓိပ္ပါယ်ကား ကာမာဝစရကုသိုလ်စိတ် ၈-ပါးတို့တွင် တပါး
ပါးသော ကောင်းမြတ်တဲ့စိတ်စေတနာ ဖြင့်ပူဇော်ခြင်း-အရံအသေ ပြုခြင်းသည်
အပစာယနဖြစ်၏။

မဟလ္လကံ ဒိသ္မာ ပစ္စုဂ္ဂမနပတ္တစိဝရပဋိဂ္ဂဟဏ အဘိဝါဒနမဂ္ဂသမ္ပဒါဒိ
ဝသေန အပစိတသဟဂတံ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ။

မဟလ္လကံပန၊ ကြီးသောသူကို။ ဝါ၊ ဂုဏ်ဖြင့် ကြီးသောသူကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
ပစ္စုဂ္ဂမနပတ္တစိဝရ ပဋိဂ္ဂဟဏအဘိဝါဒနမဂ္ဂသမ္ပဒါဒိဝသေန၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း၊
သပိတ်-သက်နိုး လှမ်းယူခြင်း၊ ရှိခိုးခြင်း၊ ခရီးပေးခြင်း။ ဝါ၊ ခရီးရင်ဆိုင် တွေ့ဆုံ
သည့်အခါ ခရီးဆွဲ၍ပေးခြင်းစသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အပစိတသဟဂတံ၊
အရံအသေ ပြုအပ်သော ပုညကြိယာဝတ္ထုကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။၎င်းအဋ္ဌ
ကထာ၏အဓိပ္ပါယ်ကား ထိုလောက်၏။

ထိုအပစာယနတရားဖြင့် အရံအသေအထေးအမြတ် ပြုကြသော နေရာမှာ
ယာဘ်ကို ငဲ့၍ပြုခြင်း၊ မျက်နှာလိုမျက်နှာပြုလုပ်ခြင်း၊ ဘေးကိုကြားကံသဖြင့် ပြု
လုပ်ခြင်းသည် အပစာယနမဖြစ်။ တကယ်အစစ် ကောင်းမြတ်သောစေတနာနှင့်
မိမိထက်သိလ-သမာဓိ ပညာ ဟူသော ဂုဏ်ရုနိရှိသူ။ မိမိထက် အရွယ်ကြီး
သောဝယရုနိရှိသူ။ မိမိထက် အမျိုးမြတ်သောဇာတိရုနိရှိသူ။ ထိုသုံးပါးတို့တွင်
တပါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသူကိုသာ အရံအသေ ပေးအပ်ကြောင်း။ ။တိတ္ထိရဇာတ်
အဋ္ဌကထာ၌။

တေသု ဂုဏသမ္ပန္နော ဝယော ဝုဇော ဣမသ္မိံ ဌာနေ ဝုဇောတိ အဓိပ္ပေ
တော။ ။ဟူ၍မိန့်တော်မူပေ၏။

တေသု၊ ထိုသုံးပါးသောဂုဏ်တို့တွင်။ ဂုဏသမ္ပန္နော၊ ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော။
ဝါ၊ သိလ-သမာဓိ-ပညာတည်းဟူသော ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဝယောဝုဇော။
အရွယ်ကြီးရင့်သောသူကို။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌။ ဝါ၊ အရံအသေပေးရသော
အပစာယနအရာ၌။ ဝုဇောတိ၊ ကြီးမြတ်သောသူဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော၊ အလို
ရှိအပ်၏။

အဓိပ္ပါယ် အကျယ်မှတ်ရန်ကား အပစာယနတရားဖြင့် အရိုအသေ ပြုကြ
သောအရာ၌ အောက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သော ဇာတိဂုဏ်-ဝယဂုဏ်-ဂုဏဂုဏ်ဟူ
၍သုံးပါးရှိရာတွင်။

၁-အမျိုးအားဖြင့်မြတ်သောသူကိုအရိုအသေပေးရမည်ဆိုသော နေရာ
ဝယ် ဆင်းရဲသားမျိုးက ဘုရင်မျိုးကို၊ ကျွန်မျိုးက သူဌေးမျိုးကို အရို
အသေပေးရခြင်း-အသက်ပစာနမဟုတ်၊ မျိုးကိုသာ ပစာန ထား၍ပြု
သောဇာတိဂုဏ်ပေတည်း။

၂-သီလ-သမာဓိ- ပညာမရှိသောသူ အပေါင်းတို့က သီလ- သမာဓိ-
ပညာရှိသော လူ-ရှင်-ရဟန်းတို့ကို အရိုအသေပေးရခြင်း- အသက်
ပစာနမဟုတ် ဂုဏ် ဖြင့်ကြီးသောသူကို အရိုအသေ ပေးရသော ဂုဏ
ဂုဏ်အရပေတည်း။

၃-သီလ-သမာဓိ-ပညာရှိခြင်းတူ၏။ သီလ-သမာဓိ-ပညာမရှိခြင်းတူ၏။
၎င်းကဲ့သို့သောပုဂ္ဂိုလ်များက မိမိထက် အသက်ကြီးသောသူကို အရို
အသေပေးရခြင်းသည် ဝယဂုဏ်အရပေတည်း။

အဓိပ္ပါယ်အထူးမှတ်ရန် သီလ-သမာဓိ- ပညာဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသောသူ
သည် သီလ-သမာဓိ-ပညာနှင့် မပြည့်စုံသူကို မိမိထက် အသက်ကြီးရင့်သော်
ထည်း အပစာယနတရားဖြင့် မပြုလုပ်ရ။ ၎င်းအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပါရာဇိ
ကဏ်ပါဠိတော်၌ ဝေရဇ္ဇာပုဏ္ဏားကို အဘဘုရား အကျယ်တဝင့် ဟောကြား
တော်မူပေ၏။

တနည်း-သက်သေခံအားဖြင့် ယနေ့ဖြစ်သစ်စ သာမဏေဇယံသည် လူအ
သက်တရာပြည့်သူကို အရိုအသေမပေးရဘဲ၊ လူအသက်ဘရာ ပြည့်သူကသာ
သာမဏေအား အရိုအသေ ပြုရကြောင်း- မဟာဝါအဋ္ဌကထာမှာ ထင်ရှားစွာ
ထာရှိပေ၏။ ၎င်းအကြောင်းကိုထောက်၍ တိတ္ထိရဇာတ် အဋ္ဌကထာ ဆရာက
ထိုအပစာယနနေရာမှာ ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသောအရွယ်ကြီးသူကိုသာ အလိုရှိအပ်
၏ဟုတွင်ပြတော်မူပေ၏။

တနည်း-ရဟန်းတို့ ဝိနည်းတော်၌-ဝါ၊ ၆၀-၇၀-ရစေကာမူ၊ အသိအလိမ္မာ
ဉာဏ်ပညာနှင့်မပြည့်စုံပါက ပညာနှင့်ပြည့်စုံသူတဝါရ-နှစ်ဝါရ-သုံးဝါရ ပုဂ္ဂိုလ်
ဇယံထံ၌ ပုဆစ်တုပ်ထက်အုပ်ချိမ်းရှိုးလျက် နိဿျည်းယူ၍တပည့်အဖြစ် နေရ
မည်။ ဝါ၊ မိမိထက် ဝါ၊ ဇယံသောပဉ္စင်းဇယံအား ဆရာတင်ထား၍ ဖဲဖဲကတပည့်ခံ
နေရမည်ဟုမဟာဝါအဋ္ဌကထာ-ဝိနယ သင်္ဂဟ်အဋ္ဌကထာများ၌ ထင်ရှားစွာထာ
ပေ၏။ ဂန္ထဂရုဖြစ်မည်ပိုး၍ပါဠိတွေမထည့်နိုင်တော့ပေ။ ထို့ကြောင့် သီလ-သမာ
ဓိ-ပညာဂုဏ်နှင့်မပြည့်စုံပါလျှင် လူ-ရှင်-ရဟန်း၊ မည်သူမဆို အပစာယနတရား

ဖြင့် မပြုသင့်-မပြုထိုက်။ လောကလူများစွာ ပြောလေ့ ပြောထံ ရှိကြသည်မှာ ဝယဂုဏ်ရှိသူကို အရိုအသေပေးကြရမည် ဟူသောနေရာ၌ ဘော်ပြပါ တိတ္ထိရ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ စကားအရ ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော အရွယ်ကြီးရင့်သူကိုသာ အရိုအသေပြုထိုက်၏။ ဘာသိလ- ဘာညာ- ဘာသမာဓိ- ဘာအကျင့်မျှမရှိ သော ဒုစရိုက်-ဒုရာဒိဝ-ယစ်ထုပ်-လူဆိုး-ငရဲသစ်ဗုတ် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကိုအရိုအသေ ပြုခြင်းငှါ လားလားမျှမသင့်၊ ပြုလုပ်ကလုမိက်အားပေးဖြစ်လိမ့်မည်။

ဒီအပစာယနဆိုတဲ့တရားဟောသူတော်ကောင်း-သူမြတ်ထောင်းဘို့၏အကျိုး ငှါ ဟောတော်မူရန်။ ဂုဏ်ခြင်းတူပါက ဝယဂုဏ်ကိုလိုက်၍ရှိသေကြ။ သိက္ခာ ဝါခြင်းတူမျှ၍ဂုဏ်ရှင်ခြင်းတူမျှပါက နေ့-ရက်-နာရီ-မိနစ်နာတို့ကိုလိုက်၍ ကြီးသူ ကိုအရိုအသေပေးကြဟု ပညတ်တရား ဟောကြားတော် မူပေ၏။ ဒါကြောင့် အပစာယနနေရာ၌ လူ-ရှင်-ရဟန်းမည်လည်းပုဂ္ဂိုလ်မဆို အောက်တွင် ဘော်ပြ ကဲ့သောဂုဏ် ဘုံနှင့်ပြည့်စုံမှသာ အရိုအသေပေးအပ်ကြောင်း ကောင်းကောင်း ကြီးမှတ်ထားကြရမည်။

(၅) ဝေယျာဝစ္စအကြောင်း။

တံ တံ ကိစ္စကရဏေ ဗျာဝတဿ ဘာဝေါ ဝေယျာဝစ္စံ။ ။ဝိဘာဝနိ ဇိုကာပါဠိ။

တံတံ ကိစ္စကရဏေ၊ ထိုထိုအမှုကိစ္စကိုပြုသောအရာ၌။ ဗျာဝတဿ၊ ကြောင့် ကြခြင်း၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်သည်။ ဝေယျာဝစ္စံ၊ ဝေယျာဝစ္စမည်၏။

၎င်းဇိုကာ၏အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ထိုထိုသို့သောအမှုကိစ္စတို့ကို ကြောင့်ကြသမှု အလေးပြု၍ ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ခြင်းသည် ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်မည်၏။ ထိုသို့ အမှုကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ခြင်းဆိုသောဝါကျသည် အလုံးစုံတို့နှင့် ဆက်ဆံသော သဗ္ဗနာမ်ပုဒ် ဖြစ်၍ ရတနာသုံးပါးကိစ္စ-အမိ၊ အဘကိစ္စ ဆရာသမားကိစ္စ-သိထ၊ သမာဓိ၊ ပညာဂုဏ်တို့နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိစ္စ-လူမမာတို့ကိစ္စ-သာမှု၊ နာမှု၊ ကိစ္စတို့၌ မသမာသောစိတ် မရောမယှက်ပြုစင်သော စိတ်ထားဖြင့်ဆောင်ရွက် လုပ်ကိုင်ခြင်းသည်ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်မည်၏။ ။ထိုအကြောင်းကိုထင်ရှားစွာ ပြလိုသော ဝိဘာဝနိဇိုကာဆရာသည်။

တေသမေဝ ဂိဏာနာနဉ္စ ယထာ ဂုတ္တဇ္ဈာသယေန တံ တံ ကိစ္စကရဏ စေတနာ ဝေယျာဝစ္စနာမ။ ။ဟူ၍မိန့်တော်မူပေ၏။

တေသမေဝ၊ ထိုသိထ-သမာဓိ ပညာဂုဏ်ဖြင့် ကြီးကုန်သော သူတို့၏၎င်း။ ဂိဏာနာနဉ္စ၊ နာကုန်သော သူတို့၏၎င်း။ ယထာ ဂုတ္တဇ္ဈာ သယေန၊ အကြင် အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော မြတ်သောအလိုအားဖြင့်။ တံ တံ ကိစ္စကရဏစေတနာ၊

ထိုထိုအပြစ်မရှိသော ကိစ္စကိုပြုကြောင်း ဖြစ်သောစေတနာသည်။ ဝေယျာဝစ္စ နာမ၊ ဝေယျာဝစ္စမည်၍။

အဓိပ္ပါယ်အောက်အတိုင်းပင်။ ဝေယျာဝစ္စအရာ၌ ရတနာသုံးပါးတို့၏ အမှု ကိစ္စကိုဆောင်ရွက်ခြင်းသည် ဝေယျာဝစ္စအစစ်ဖြစ်ကြောင်း-အဋ္ဌသာလိနိ အဋ္ဌ ကထာ၌ထင်ရှားစွာပြပေ၏။ ကျယ်အံ့စိုး၍-ပါဠိမထည့်လိုက်ပေ။

(၆) ပတ္တိဒါနအကြောင်း။

အတ္တနော သန္တာနေ နိဗ္ဗတ္တာ ပတ္တိ ဒိယတိ ဇေတနာတိ ပတ္တိဒါနံ။ ။
ဝိဘာဝနိဋီကာပါဌ။

ဇေတနာထိုပေးလိုသောစေတနာဖြင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်သော။ ပတ္တိ၊ မိမိပြုသောအတို့ကို။ ဒိယတိ၊ ပေးအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပတ္တိဒါနံ၊ ပတ္တိဒါနမည်၏။

၎င်းဋီကာပါဌ၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ၊ မိမိပြုသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု အတို့ကို တပါးသောသူအား၊ အမှုပေးဝေခြင်းသည်၊ ပတ္တိဒါနမည်၏။ ။ ၎င်းအကြောင်း ကိုထင်ရှားစွာပြလိုသော၊ အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာဆရာမြတ်သည်။

ဒါနံ ဒတွာ ဂန္ဓာဒိဟိ ပူဇံ ကတွာ အသုကဿနာမ ပတ္တိ ဟောတူတိဝါ သဗ္ဗသတ္တာနံ ဟောတူတိဝါ ပတ္တိ ဒဒတော ပတ္တာနုပဒါနံ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။
ဟူ၍မိန့်တော်မူပေ၏။

ဒါနံ၊ ဒါနကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဂန္ဓာဒိဟိ၊ နံသာပန်းစသည်တို့ဖြင့်။ ပူဇံ၊ ပူဇော် ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အသုကဿ၊ ဤအမည်ရှိသောသူအား။ ပတ္တိ၊ အတို့သည်။ ဟောတူ၊ ဖြစ်စေ။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ အားလုံးစုံသော သတ္တဝါ တို့အား။ ဟောတူ၊ ဖြစ်စေ။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ ပတ္တိ၊ မိမိပြုသောကုသိုလ်အတို့ကို။ ဒဒတော၊ အမှုပေးဝေသောသူအား။ ပတ္တာနုပဒါနံ၊ ပတ္တိဒါနကုသိုလ်ကို။ ဝေဒိ တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။ (၎င်းအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ အဋ္ဌသာလိနိ အဋ္ဌကထာ၌၊ အကျယ်တဝင့် ပြထားသည်။ အကြောင်းမထူး သောကြောင့်၊ အဓိပ္ပါယ်သိ ထောက်ရုံသာ၊ ရေးလိုက်ပါသည်။ ။ အမှာ)။

(၇) ပတ္တာနုမောဒနာအကြောင်း။

ပရေဟိ ဒိန္နဿ အဒိန္နဿဝါ ပုညဿ မစ္ဆေ ရမထ ဝိနိဿဇေန ဝိတ္တေန အတ္တာနုမောဒနစေတနာ ပတ္တာနုမောဒနာ နာမ။ ။ ဝိဘာဝနိဋီကာပါဌ။

ပရေဟိ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ ဒိန္နဿဝါ၊ အမှုပေးဝေသည်လည်းဖြစ်ထ သော။ အဒိန္နဿဝါ၊ အမှုမပေးသည်လည်းဖြစ်ထသော။ ပုညဿ၊ ကုသိုလ်

ကောင်းမှုကို၊ မစ္ဆေရမထဝိနိသံ ဝေဒနာ၊ မစ္ဆေရဟုဆိုအပ်သော၊ အညစ်အကြေး
မှကင်းသော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ အတ္တာနုမောဒနာစေတနာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
ပြုသောစေတနာသည် ပတ္တာနုမောဒနာနာမ၊ ပတ္တာနုမောဒနာကုသိုလ်မည်၏။

၎င်းငိုကာပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ၊ သူတပါးတို့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုကြသော
အခါ၊ အမျှပေးဝေသည်ဖြစ်စေ၊ မပေးဝေသည်ဖြစ်စေ၊ ဝန်တိုမိစ္ဆာမရှိမူ၍၊
ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ၊ သာဓု အနုမောဒနာ ခေါ်ခြင်းသည်၊ ပတ္တာနုမောဒနာ
ကုသိုလ်မည်၏။ ။၎င်းအကြောင်းနှင့် စင်လျှိုး၍၊ ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူလို
သော၊ အဋ္ဌကထာလိနိအဋ္ဌကထာဆရာမြတ်သည်။

ပရေဟိ ဒိန္နာယ ပတ္တိယာဝါ အညာယဝါ ပုညကြိယာယ သာဓု သာဓုတိ
အနုမောဒနာဝေသန အတ္တာနုမောဒနံ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။ဟူ၍ ခိန့်တော်
မူပေ၏။

ပရေဟိ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ ဒိန္နာယ၊ ပေးဝေအပ်သော။ ပတ္တိယာဝါ၊
အတို့၌၎င်း။ အညာယ၊ တပါးသော။ ပုညကြိယာယဝါ၊ ပုညကြိယာဝတ္ထု၌၎င်း။
သာဓု သာဓုတိ၊ ကောင်း၏ဟူ၍။ အနုမောဒနာဝေသန၊ အဘန်တလဲလဲဝမ်း
မြောက်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အတ္တာနုမောဒနံ၊ ကုသိုလ်ကိုရှေးရှုသောစိတ်၌၊
အဘန်တလဲလဲ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

၎င်းအဋ္ဌကထာ၏အဓိပ္ပါယ်မှာ၊ ပတ္တိဒါနဆိုတဲ့၊ သူတပါးတို့၊ အမျှပေးဝေ
သည်ကို၊ သာဓုအနုမောဒနာခေါ်ခြင်းသည်၎င်း။ ထိုပတ္တိဒါန ကုသိုလ်မှတစ်ပါး၊
အခြားသောပုညကြိယာဝတ္ထုကိုပြုရာ၌၊ ကုသိုလ်စိတ်ကိုရှေးရှု၍၊ ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ သာဓုအနုမောဒနာခေါ်ခြင်းသည်၊ ပတ္တာနုမောဒနာ
ကုသိုလ်ဖြစ်၏။

(ဂ) ဓမ္မသဝနအကြောင်း။

ဝေမိမံ ဓမ္မံ သုတွာ တတ္ထ ဂုတ္တနယေန ပဋိပဇ္ဇန္တော လောကီယလော
ကုတ္တရ ဂုဏဝိသေသဿ ဘာဂိ ဘဝိသဿိ ဗဟုသုတောဝါ ဟုတွာ
ပရေသံ ဓမ္မဒေသနာဒိဟိ အနုဂ္ဂဏ်ဿာပီတိ ဧဝံ အတ္တနော ပရေသံ
ဟိတ ဖရဏ ဝသပ္ပဝတ္တေန အသံကိလိဋ္ဌဣာသယေန ဟိတူပဒေသ
သဝနစေတနာ ဓမ္မသဝနံ နာမ။ နိရဝဇ္ဇ ဝိဇ္ဇာဒိ သဝနစေတနာပိ ဧတ္ထေဝ
သင်္ဂယတိ။ ။ဝိဘာဝနိငိုကာပါဌ်။

ဝေ၊ ဤသို့။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤတရားတော်ကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ တတ္ထ၊ ထိုတရား
တော်၌။ ဂုတ္တနယေန၊ ဟောတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်။ ပဋိပဇ္ဇန္တော၊ ကျင့်သည်

ဖြစ်၍၊ လောကီယလောကုတ္တရာဇုဏဝိသေသဿ၊ လောကီလောကုတ္တရာအကျိုး ထူး၏။ ဘာဂီ၊ အဘိရှိသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ပေအံ့။ ဗဟုဿုတောဝါ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည်မူလည်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ဝါ၊ သူတပါးတို့အား။ ဓမ္မဒေသနာဒိဟိ၊ တရားဟောခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အနုဂ္ဂ ဟိဿာမိ၊ ချီးမြှောက်အံ့။ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့။ အတ္တနောဝါ၊ မိမိ၏၎င်း။ ပရေသံဝါ၊ သူတပါးတို့၏၎င်း။ ဟိတဖရဏဝသပ္ပဝတ္တေန၊ အစီးအပွားကို ပြီးစေခြင်း၏အ စွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော။ အသံကိလိဋ္ဌဇ္ဈာသဒေသန၊ ညစ်ငြူးခြင်း မရှိမြတ်သော အလိုဖြင့်။ ဟိတူပဒေသသဝနစေတနာ၊ အစီးအပွား ရှိသည်ကို ရည်မှတ်၍၊ တရားနာကြောင်းဖြစ်သော စေတနာသည်။ ဓမ္မသဝနံနာမ၊ ဓမ္မသဝနကုသိုလ် မည်၏။ နိရဝဇ္ဇဝိဇ္ဇာဒိ သဝနစေတနာပိ၊ အပြစ်မရှိသော အဘတ် အစရှိသည် ကိုသင်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာ ကိုလည်း။ ဧတ္ထဝ၊ ဤဓမ္မသဝနအရာ၌ သာလျှင်။ သင်္ဂယုတိ၊ ရေတွက်အပ်၏။

၎င်းငိုကာ၏ အဓိပ္ပာယ်လိုရင်းကား၊ တရားတော်ကို ကြားနာရခြင်းသည်၊ လောကီလောကုတ္တရာအဘိရှိလည်း၊ ဗဟုဿုတရှိ၏။ မိမိကလည်း၊ သူတပါး အား၊ တရားဓမ္မဟောပြောချီးမြှောက်ပေအံ့၊ ညစ်ငြူးကြောင်းဖြစ်တဲ့၊ ဣဿာ-မစ္ဆရိယ-ကုက္ကုစ္စ-အစရှိသော၊ တရားတို့လည်းကင်းစင်၍၊ အကျိုးစီးပွားများစွာ ပြီးစေတတ်၏။ ဟူသော စေတနာဖြင့်၊ တရားတော်ကို၊ နာကြားခြင်းသည်၊ ဓမ္မ သဝနကုသိုလ်အစစ်ဖြစ်၏။ ကြောက်၍၎င်း၊ စားမှု-သောက်မှုအကြောင်းပြု၍၎င်း၊ လူမြင်ကောင်း-သူမြင်ကောင်းထောက်ကိုသာ၊ အကြောင်းပြု၍၎င်း၊ တရားပေစာ၊ ကြားနာခြင်းသည်၊ ဓမ္မသဝနကုသိုလ်မဖြစ်။ ။ ထိုအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍၊ အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာဆရာမြတ်က၊ တဘန်ပြုပြန်လိုသည်မှာ။

ဧကော သုဏန္တော ဣတိ ဝံ သဒ္ဓေါတိ ဇာနိဿန္တိတိ သုဏာတိ၊ တံ န မဟပ္ပလံ၊ ဧကော ဝေံ မေ မဟပ္ပလံ ဘဝိဿတိတိ ဟိတဖရဏေန မုဒု စိတ္တေန ဓမ္မံ သုဏာတိ။ ဣဒံ သဝနမယ ပုညကြိယဝတ္ထုနာမ။ ။ ဟူ၍ မိန့်တော်မူပေ၏။

ဧကော၊ တယောက်သောသူသည် ဝံ၊ ငါ့ကို။ သုဏန္တောဣတိ၊ တရားနာသော သူဟူ၍၎င်း။ သဒ္ဓေါတိ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသောသူဟူ၍၎င်း။ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကြကုန် လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ သုဏာတိ၊ နာကြား၏။ တံ၊ ထိုသို့နာကြားခြင်း သည်။ န မဟပ္ပလံ၊ အကျိုးမကြီး။ ဧကော၊ တယောက်သောသူသည်။ ဝေံ၊ ဤသို့ တရားတော်ကိုနာကြားသည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါ့အား။ မဟပ္ပလံ၊ များသောအကျိုး ရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ ဟိတဖရဏေန၊ စီးပွား

ချမ်းသာကို တောင့်တသဖြင့်။ ဝါ၊သံသရာဝဋ်မှ ကွတ်လွတ်၍၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
လိုသည်ကို တောင့်တ၍၊ မုဒုစိတ္တော၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောစိတ်ဖြင့်။ ဓမ္မ၊ တရား
တော်ကို၊ သုဏ္ဍာတိ၊ ရိုသေစွာနု ကြား၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့အကြောင်းနှင့် ညီညွတ်
အောင် နာကြားခြင်းသည်။ သဝနမယ ပုညကြိယ ဝတ္ထုနာမ၊ သဝနမယပုည
ကြိယ ဝတ္ထုမည်၏။ ဝါ၊ တရားနာခြင်းကုသိုလ်မည်၏။

(၅) ဓမ္မဒေသနာအကြောင်း။

လာဘာသက္ကာရာဒိ နိရပေက္ခတာယ ယောနိသောမနသိကရောထောဟိ
တူပဒေသစေတနာ ဓမ္မဒေသနာနာမ။ ။ ဝိဘာဝနိဋီကာ။

လာဘာသက္ကာရာဒိနိရပေက္ခတာယ၊ လာဘ်-ပူဇော် သက္ကာရတို့ကို ငဲ့ခြင်း
ကင်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်။ ဝါ၊ ကောင်းမြတ်သော
အားဖြင့်။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြုသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဟိတူပဒေသ
စေတနာ၊ အစီးအပွားရှိသည်ကိုရည်မှတ်၍၊ တရားဟောသော စေတနာသည်။
ဓမ္မဒေသနာနာမ၊ ဓမ္မဒေသနာကုသိုလ် မည်၏။

၎င်းဋီကာပါဠိ၏အဓိပ္ပါယ်မှာ၊ လာဘ်သပ္ပကာကို ငဲ့ခြင်း၊ ဂုဏ်ကို ငဲ့ခြင်း
တို့မှ ကင်း၍၊ ကောင်းမြတ်သောနှလုံးထူးဖြင့်၊ အားလုံးသောသတ္တဝါတို့အား၊
အကွတ်တရားရကြပါစေ။ အပါယ် ၄-ပါးတို့မှ ကင်းလွတ်၍၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်းတို့
ကင်းငြိမ်းရာ၊ ပြည်ခေမာသို့ရောက်ကြပါစေ။ လောကီထောဘုတ္တရာ၊ အကျိုး
စီးပွားများစွာ၊ ထွန်းကားကြပါစေ။ ဟူသောစေတနာဖြင့်၊ တရားဓမ္မ၊ ဟောပြု
ခြင်းသည်၊ အကောင်းဆုံး အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သော၊ ဓမ္မဒေသနာ ကုသိုလ် ဖြစ်၏။
၎င်းအကြောင်းကို ထင်ရှားစွာ ပြလိုသော၊ အဋ္ဌသာလိနိ အဋ္ဌကထာဆရာ
မြတ်သည်။

ဧကော ဧဝံ ဓမ္မကထိကောတိ ဇာနိဿန္တိတိ ဣစ္ဆာ ဌတွာ လာဘာဂရ
ကော ဟုတွာ ဒေသေတိ၊ တံ န မဟာဗုဒ္ဓံ၊ ဧကော အတ္တနော ပဂုဏံ ဓမ္မံ
အပစ္စာသီသမာနော ဝိမုတ္တိယတန သိသေန ပန ပရေသံ ဒေသေတိ၊ ဣဒံ
ဒေသနမယပုညကြိယဝတ္ထုနာမ။ ။ ဟူ၍ ဝိနိသဘည်း။

ဧကော၊ တသောက်သောယူသည်။ ဧဝံ ဤသို့တရားဟောသဖြင့်။ ဓမ္မကထိ
ကောတိ၊ တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇာနိဿန္တိ၊ လူအများသိကြကုန်
လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဣစ္ဆာယ၊ ယုတ်မာသောအလို၍။ ဌတွာ၊ တည်၍
၎င်း။ လာဘာဂရကော၊ လာဘ်၌ အသေးပြုသည်။ ဝါ၊ လာဘ်၌ ငဲ့သောစိတ်ရှိသည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၎င်း။ ဒေသေတိ၊ တရား ဟော၏။ တံ၊ ထိုဓမ္မဒေသနာသည်။

န မဟာပွလံ၊ များသော အကျိုးမရှိ။ ဇကော၊ ထယောက်သော သူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ဝါ၊ မိမိသည်။ ဘဂုဏံ၊ လေ့လာအပ်သော။ ဓမံ၊ တရားကို။ အပစ္စာသိသ မာနော၊ ထင်ကိုမင်္ဂလသည်ဖြစ်၍။ ဝိမုတ္တိယတနသိသေန ပန၊ အရဟတ္တမဂ်- အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအကြောင်းရင်းပြုသဖြင့်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ ဒေသတိ၊ ဟောတော်ပြုသ၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့လောဘကိုမင်္ဂလဟောပြောခြင်းသည်။ ဒေသနာ မယပုညကြိယာဝတ္ထုနာမ၊ ဒေသနာဖြင့် ပြီးသော ပုညကြိယာဝတ္ထု မည်၏။ အဓိပ္ပါယ်သိလောက်ပေ၏။

၎င်းပြင် ယခုတော်ပြုပါ ဓမ္မဒေသနာဆိုသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည် အား လုံးသောကုသိုလ်မျိုးတို့ထက်မွန်မြတ်၏။ အကြောင်းကားထိုတရားတော်ကိုမနာ ကြားရပါလျှင် ဘယ်ဒါန-ဘယ်သီလ-ဘယ်သာဝနာကိုမျှမပြုလုပ်နိုင်ခြင်း-ရတ နာသုံးပါးတို့၏ဂုဏ်အမျိုးမျိုး ကျေးဇူးအမျိုးမျိုးတို့ကိုမသိနိုင်၊ မယုံကြည်နိုင်ခြင်း ဒုဂ္ဂတိထမ်း-သုဂတိ၊ မဂ်လမ်း-ဖိုလ်လမ်း နုဗ္ဗန်လမ်း အခဏ်းခဏ်းတို့ကို မည် သည့်နည်းနှင့်မျှ မသိနိုင်ကြကုန်။ တရားတော်ကိုနာကြားရမှသာလျှင် အောက် တွင်တော်ပြုသည်ကိစ္စအမျိုးမျိုးတို့ကိုပြုနိုင် ကျင့်နိုင်-ရှောင်နိုင်ပါသောကြောင့် အားလုံးသောကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ထက်ဓမ္မဒေသနာတည်းဟူသော ဓမ္မဒါနက ပိုလွန်မွန်မြတ်ကြောင်း ဓမ္မပဒပဋိတော်တဏှာဝင်၌၊

သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇိနာတိ၊ သဗ္ဗရသံ ဓမ္မရသော ဇိနာတိ။ သဗ္ဗရတိ ဓမ္မရတိ ဇိနာတိ၊ တဏှာက္ခယော သဗ္ဗဒုက္ခံ ဇိနာတိ။ ။ ဟူ၍ မိန့်တော်မူပေ၏။

သဗ္ဗဒါနံ၊ အလုံးစုံသောဒါနတို့ထက်။ ဓမ္မဒါနံ၊ ဓမ္မဒါနသည်။ ဇိနာတိ၊ အောင်နိုင် ၏။ ဝါ၊ မြတ်၏။ သဗ္ဗရသံ၊ အလုံးစုံသော အရသာ တို့ထက်။ ဓမ္မရသော၊ တရားတည်း ဟူသော အရသာသည်။ ဇိနာတိ၊ အောင်နိုင်၏။ ဝါ၊ မြတ်၏။ သဗ္ဗရတိ၊ အလုံးစုံ သော ဓမ္မလျော်ခြင်းတို့ထက်။ ဓမ္မရတိ၊ တရားတည်းဟူသော ဓမ္မလျော်ခြင်း သည်။ ဇိနာတိ၊ အောင်နိုင်၏။ ဝါ၊ မြတ်၏။ တဏှာက္ခယော၊ ကိလေသာ-ရာဂ- တဏှာ-ဥပါဒါန်စသည်တို့၏ ကင်းရာ ကုန်ရာအမှန်မြတ်နိဗ္ဗာန်သည်။ သဗ္ဗဒုက္ခံ၊ အလုံးစုံသောဆင်းရဲဒုက္ခအဝဝကို။ ဇိနာတိ၊ အောင်နိုင်၏။ ။ ဓမ္မဒေသနာပြီး၏။

(၁၀) ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မအကြောင်း

အတ္ထိ ဒိဋ္ဌိန္တိ အာဒိနယပုဝတ္ထ သမ္မာဒဿနဝသေန ဒိဋ္ဌိယာဥဇုကရဏံ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မံ နာမ။ ။ ဝိဘာဝနိဋီကာ၌။

ဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိပညာဖြင့်။ ဥဇုကရဏံ၊ ဖြောင့်မတ်စွာပြုခြင်းသည်။ ဒိဋ္ဌိဇု ကမ္မံ၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မမည်၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ အလှူ၏အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ အာဒိနယပုဝတ္ထ

သမ္မာဒဿနဝေသနာ၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်ဖြစ်သော ကောင်းသောအယူ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိပညာဖြင့်၊ ဥရုကရဏံ၊ ဖြောင့်စွာပြုခြင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပံနာမ၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပမည်၏။

၎င်းဋီကာပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပဆိုတဲ့ ကုသိုလ်သည်အယူဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုဆို၏။ ဝါ၊ ကောင်းသောအယူ၌တည်ခြင်းကိုဆို၏။ ဝါ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်သက်ဝင်နိုင်သောကမ္မသ-ကတညဏ် ကိုဆို၏။

ထိုဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပဆိုတဲ့အယူဖြောင့်မတ်မှသာလျှင် ဒါနပြုခြင်း၏အကျိုး၊ သီလဆောက်တည်ခြင်း၏အကျိုး၊ ဘာဝနာပွားများခြင်း၏အကျိုး၊ အမျိုးမျိုးတို့ကို သိရှိနားလည်နိုင်၏။ ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်သည် အဆုံးမရှိဟူသော အကြောင်း- အကျိုးတို့ကိုလည်း-ယုံကြည် သက်ဝင်နိုင်၏။ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပဘည်းဟူသောကမ္မသ-ကတညဏ် မရှိပါမူကား အောက်တွင်တော်ပြုသည့် အကြောင်း ကိစ္စအဝဝတို့ကိုမပြုလုပ်နိုင် မယုံကြည်မသက်ဝင်နိုင်ကြကုန်။

ထိုကြောင့်ပုညကြိယာ ၁၀-ပါးတို့၌ အချုပ်တရား-အဓိကတရားသည်ကား ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပပင်တည်း။

ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပရှိပါမှ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုလုပ်ကြရာ၌ ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိ၏။ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပမရှိဘဲနှင့် ပြုလုပ် သော်လည်း အကျိုးမရှိကြောင်း အဘိဓမ္မတ္ထသဗ္ဗပဝတ္ထနာကျမ်း၌ အကျယ်တဝင့်ပြထားသည်။

ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပ၏ အကြောင်းကို ထင်ရှားစွာတတ်နုံ ပြတော်မူလိုသော ဝိဘာဝနိဋီကာဆရာသည်။

တတ္ထ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပံ သဗ္ဗတ္ထာပိ သဗ္ဗေသံ နိယမနလက္ခဏတ္တာ ဒါနာဒိသုဟိ ယံကံ၌ အတ္ထိ ဒိန္နန္တျာဒိနယပ္ပဝတ္တာယ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ ဝိသောဓိတံ မဟပ္ပလံ ဟောတိ မဟာနိသံသံ၊ ဖေဝံ စ ကတွာ ဒိဗာနိကာယဋ္ဌကထာယံ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပံ သဗ္ဗေသံ နိယမနလက္ခဏန္တိ ဝုတ္တံ။ ။ ဟူ၍ ပိန္နဲတော်မူ၏။

သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောပုညကြိယာ ဝတ္ထုတို့၏။ နိယမနလက္ခဏတ္တာ၊ မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပံ၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပသည်။ သဗ္ဗတ္ထာပိ၊ အလုံးစုံသောပုညကြိယာဝတ္ထုတို့၌လည်း။ တထာ၊ ထို အတူ၊ သင်္ဂဟံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဟိ ကထံ နိယမနလက္ခဏံ၊ အဘယ်သို့လျှင် မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ဒါနာဒိသု၊ ဒါနအစရှိသည်တို့တွင်။ ယံကံ၌၊ အမှတ်မရှိ၊ တပါးပါးသော ပုညကြိယာဝတ္ထုသည်။ အတ္ထိဒိန္နန္တျာဒိ

နယပ္ပဝတ္တယ၊ အတ္ထိဒိန္နံ အစရှိသောနည်းဖြင့်ဖြစ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်။
ဝိသောမိတံ၊ သုခသင်္ခအပ်သည်ရှိသော်။ မဟာပွလံ၊ ကြီးမြတ်သော မရချအကျိုးရှိ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနိသံသံ၊ ကြီးမြတ်သော အကျိုးဆက် ရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ စ ကတွာ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့အကြောင်းကြောင့်။
ဒိဃနိကာယဋ္ဌကထာယံ၊ ဒိဃနိကာယအဋ္ဌကထာ၌။ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပံ သဗ္ဗေသံနိယမန
လက္ခဏန္တိ၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပံ နိယမနသက္ခဏံဟူ၍။ ဝတ္တံ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။

အဋ္ဌသာလိနိ အဋ္ဌကထာ၌ ၎င်းဋီကာထက် အကြောင်းထူးစွာမလာသော
ကြောင့်မထည့်လိုက်တော့ပေ။ ။(အမှာ)။

အထူးမှတ်ရန်-ယခုတော်ပြောအတိုင်း ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပဆိုတဲ့-ကမ္မသကတဉာဏ်
ရှိကြမှသာလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာလူမျိုးအစစ်ဖြစ်၍ မိမိတို့ပြုလုပ်အားထုတ်ကြသော
ကုသိုလ်ကောင်းမှုဟူသမျှ အကျိုးကြီးမြတ်ကြကုန်၏။

ထိုဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပဆိုတဲ့ကမ္မသ-ကတဉာဏ် ရှိ၍ ဒါန-သီလ-ဘာဝနာတရားတို့ကို
ပွားများ အားထုတ်ကြကုန်သောကြောင့် လူတို့၏စည်းစိမ်ချမ်းသာ- နတ်တို့၏
စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် အဘန်ဘန် ခံစားခံစားရ၍ နိဗ္ဗာန် သောင်
ကမ်းဘဘက်သို့ ဖွမ်းတက်တော်မူကြသော သူတော်ကောင်း-သူမြတ်လောင်း
တို့သည် လွန်စွာမှ များပြားစွာကြောင်း-သမ္မောဟဝိနောဒနိအဋ္ဌကထာ၌။

ဣမသ္မိံ ကမ္မသ-ကတဉာဏေဋ္ဌတွာ ဗဟုံဒါနံ ဒတွာ သီလံ ပူရေတွာ
ဥပေါသထံ သမာဒိယိတွာ သုခေနသုခံ သမ္ပတ္တိယာ သမ္ပတ္တိံ အနုဘဝိ
တွာ နိဗ္ဗာနပ္ပတ္တာနံ ဂဏနပရိစ္ဆေဒေါနတ္ထိ။ ။ဟူ၍မိန့်တော်မူ၏။

ဣမသ္မိံ ယေဝ ကမ္မသ-ကတဉာဏေ၊ ဤကမ္မသ-ကတဉာဏ်၌ သာလျှင်။
ဋ္ဌတွာ၊ တည်၍။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍။ သီလံ၊ ငါးပါး၊ ဆယ်ပါး
စသောသီလတော်မြတ်ကို။ ပူရေတွာ ဖြည့်ကျင့်၍။ ဥပေါသထံ၊ အဋ္ဌဂုံပေါသထ
တည်းဟူသော ဥပုသ်သီလကို။ သမာဒိယိတွာ၊ ခံယူဆောက်တည်၍။ သုခေန၊
လူချမ်းသာ-နတ်ချမ်းသာဖြင့်။ သုခံ၊ လူချမ်းသာ- နတ်ချမ်းသာကို။ သမ္ပတ္တိယာ၊
လူစည်းစိမ်- နတ်စည်းစိမ်ဖြင့်။ သမ္ပတ္တိံ၊ လူစည်းစိမ်- နတ်စည်းစိမ်ကို။ အနု
ဘဝိတွာ၊ ကြိမ်ဘန်များစွာ ခံစား-ခံစားရ၍။ နိဗ္ဗာနပ္ပတ္တာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်
ကုန်သော သူတို့၏။ ဂဏန ပရိစ္ဆေဒေါ၊ ရေတွက်ခြင်း အပိုင်း အခြားသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာလူမျိုးဖြစ်ကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အရင်းခံ
ပဇာနကမ္မသ-ကတဉာဏ်ကိုမြဲမြံစွဲစွဲမှတ်ယူထားကြလျက် ဒါန သီလ-ဘာဝနာ

တရားများကို မမေ့မလျော့ မပေါ့သောသတိဖြင့် ကြိုးစားအားထုတ် ကြကုန် ရာ၏။

ဒိဋ္ဌိဇူကမ္မပြီး၏။

သုဂတိသုံးခဏ်းပြခြင်း။

ဓမ္မံ စရေ သုစရိတံ နနံ ဒုစရိတံ စရေ။
ဓမ္မစာရီ သုခံ သေတိ၊ အသ္မိံ လောကေ ပရမိ စာတိ။ ။

ငါ့နည်းမဟာဝါပါဠိတော်။

ဓမ္မံ၊ တရားကို။ စရေ၊ ကျင့်ကြံကုန်သော သူတို့သည်။ သုစရိတံ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်၏။ နနံ၊ နိဒ္ဒန္တိတံ၊ ထိုမကောင်းသဖြင့်ကျင့်အပ်သောအမှုကို။ ဒုစရေ၊ မကျင့် ရာ၊ ဓမ္မစာရီ တရား ကံ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အသ္မိံ လောကေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ထော က၌၎င်း၊ ပုရမိ၊ တမလွန်လောက၌၎င်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေတိ မှန်စွာမသွ၊ အိပ်ရပေ၏။

၎င်းပါဠိတော်၏အဓိပ္ပါယ်မှာ တရားတော်ကို ကောင်းစွာကျင့်အပ်၏။ ဘဝ သံသရာအတ္တဝါ၌ ကြီးစွာဒုက္ခ ဇက်ပင် ပေးတတ်သွသော ဒုစရိတ် မျိုးတရားသိုး တို့ကို ဘယ်အခါမျှမကျင့်စေ နှင့်သုစရိတ်တရားတို့ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ယခုပစ္စုပ္ပန်ထောက၌၎င်း၊ နောင်သံသရာလောက၌၎င်း၊ စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာအိပ်ရနေရမည်ဟုဆိုလိုသည်။

ကံအကျိုးပေး ဆန်းကျယ်ပုံပြခြင်း။

ထောကမှာ အားလုံး သာသုတို့၏မျက်မြင်အထင်အရှားဖြစ်သောတိရစ္ဆာန် အမျိုးမျိုး၊ လူတို့မှာ ထည်းစသောလ-သုဘရာဇာ-လူဆင်းရဲ-ကုန်သည်-လယ်လုပ် သူဌေး-သူကြွယ်-မင်း-ပုဏ္ဏား-ရဟန်း သံဃာဟူ၍ အစားစားရှိခြင်း။ ၎င်းတို့မှာ ထည်းအယုတ်-အလတ်-အမြတ်ဟူ၍ရှိခြင်း။ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန် ကြန်အင်္ဂါထက္ခ ထာတို့ကောင်းခြင်း- မကောင်းခြင်း- ပညာရှိခြင်း- မရှိခြင်း- လာဘ်များခြင်း- ထာဘန်နည်းခြင်း- အခြေအရံရှိခြင်း- မရှိခြင်း။ ဆင်းရဲခြင်း- ချမ်းသာခြင်း- ချီးမွမ်းခြင်း- ကဲ့ရဲ့ခြင်းဟူ၍ အစားစားရှိကြကုန်၏။ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်၊ ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်တို့၌ ထည်းအယုတ်-အလတ်-အမြတ်အားဖြင့်ရှိကြကုန်၏။ ယခုဘော်ပြု၊ အကြောင်း ကြောင်း အဝဝဖြစ်-ပျက် ရခြင်းတို့ကား ကုသိုလ်ကံ- အကုသိုလ်ကံသည်သာ လျှင်ပစာနတည်း။ ။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌသာနိအဋ္ဌကထာ၌။

ကမ္မနာနာကရဏံ ပဋိစ္စ သတ္တာနံ ဂတိယာ နာနာကရဏံ ပညာယတိ။ အပဒါ ဒွိပဒါ စတုပ္ပဒါ ဗဟုပ္ပဒါ ရူပိနော အရူပိနော သညိနော အသညိနော နေဝသညိနာသညိနော ကမ္မနာနာကရဏံ ပဋိစ္စ သတ္တာနံ ဥပပတ္တိယာ နာနာကရဏံ ပညာယတိ။ ဥစ္စ နိစတာ ဟိန ပဏိတတာ သုဂတ ဒုဂတာ ကမ္မနာနာကရဏံ ပဋိစ္စ သတ္တာနံ အတ္တဘာဝေ နာနာကရဏံ ပညာယတိ။ သုဝဏ္ဏ ဒုဗ္ဗဏ္ဏတာ သုဇာတ ဒုဇ္ဇာတတာ သုသဏ္ဍိတ ဒုသဏ္ဍိတတာ ကမ္မနာနာကရဏံ ပဋိစ္စ သတ္တာနံ ယောကဓမ္မေ နာနာကရဏံ ပညာယတိ။ သာဘာ ထာဘော ယသာ ယသော နိဗ္ဗာ ပသံသာယံ သုခဒုက္ခေတိ။

(သာဘာ ထာဘော-အစ၊ သုခ ဒုက္ခေတိ) အဆုံး၊ ၎င်းဂါထာကို၊ ထောကဓံ တရား ၈-ပါးဟုခေါ်၏။ ။(အမှာ)။

အနက်။ ။ကမ္မနာနာကရဏံ၊ ကံ၏အသီးအသီး ကွဲပြားသည်ကိုပြုသော အထူးကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဂတိယာ၊ ၅-ပါးသောဂတိ၌။ ဝါ၊ ဒေဝဂတိ-မနုဿဂတိ-တိရစ္ဆာန်ဂတိ-ပေတဂတိ-နိရယဂတိ၌။ နာနာကရဏံ၊ ကံ၏အသီးအသီးကွဲ ပြားသည်ကိုပြုသောအထူးသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။

အပဒါ၊ ခြေမရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဒွိပဒါ၊ ခြေ ၂-ချောင်းရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ စတုပ္ပဒါ၊ အခြေထေးချောင်းရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဗဟုပ္ပဒါ၊ ခြေများစွာရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ရူပိနော၊ ရူပတုံ၌ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အရူပိနော၊ အရူပတုံ၌ဖြစ်ကုန်သော ဗြဟ္မာ တို့သည်၎င်း။ သညိနော၊ သညာရှိကုန်သော သတ္တဝါ တို့သည်၎င်း။ အသညိနော၊ သညာမရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ နေဝသညိနာသညိနော၊ သညာရှိသည်လည်း မဟုတ်၊ မရှိသည်လည်း မဟုတ် ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။

ကမ္မနာနာကရဏံကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ တို့၏။ ဥပပတ္တိယာ၊ ဂေါမဟိံသ-အစ ရှိသော၊ စတ္တိယ-ဓဿ-ဒလိဒ္ဒ-စသော၊ စတုမဟာရာဒိက-စသော၊ ဥပပတ္တိဘဝ၌။ ဝါ၊ ရူပဘဝတည်းဟူသော ဥပပတ္တိဘဝ၌။ နာနာကရဏံ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။

ဥစ္စနိစတာ၊ မြင့်သည်၏အဖြစ်၊ နိမ့်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဟိနပဏိတတာ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ်၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ သုဂတဒုဂတတာ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ် ကုံလုံကြွယ်ဝသည်၏အဖြစ်၊ ဝတ်စားတန်းဆာ၊ ဥစ္စာမဲ့မွဲ၊ ဆင်းရဲသည်၏အဖြစ် သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။

ကမ္မနာနာကရဏံကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘော၌။ နာနာကရဏံ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။

သုဝဏ္ဏဒုဗ္ဗဏ္ဏတာ၊ အဆင်းကောင်းသည်၏အဖြစ်၊ မကောင်းသည်၏အဖြစ်
သည်။ သုဇောတဒုန္နာတာဘာ၊ အတ္တဘော၏ ပြည့်စုံစွာဖြစ်သည်၏အဖြစ်၊ မပြည့်
မစုံဖြစ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ သုသဏ္ဍိတဒုဿဏ္ဍိတတာ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဆင်း သဏ္ဍာန် ကောင်းသည်၏အဖြစ်၊ မကောင်းသော
သဏ္ဍာန်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။

ကမ္မနာနာကရဏံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ထောကဓမ္မ၊ ထောကဝံ၌။
နာနာကရဏံ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။

ထာဘာလာဘော၊ လာဘ်ပေါများသည်။ လာဘ်နည်းပါးသည်၏ အဖြစ်၌။
ယသာယ သေ၊ အခြံအရံအကျော်အစော၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်၊ မပြည့်စုံသည်၏
အဖြစ်၌။ နိဗ္ဗာ သံသာယံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းချိုးမွမ်းခြင်း၌။ သုခဒုက္ခ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲ၌။
နာနာကရဏံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော အဖြစ်သည်။ ပညာယတိ၊ လူတို့
မျက်မြင်၊ အထင်အရှားပင်ရှိပါ၏။

ကောဓသုဂတိ ၇-ဘုံ ဖြစ်ပေါင်း။

ကမ္မသကတဉာဏံ၊ ယထာဘူတဉာဏံ၊ ရှိကြကုန်သော၊ သူတော်ကောင်း
အပေါင်းတို့သည်၊ အမြင်မျက်စိ၊ အသိအလိမ္မာ၊ လွန်စွာမှများပြားကုယ်ဝန်းလှ
သောကြောင့်၊ မပြောပထောက်၊ နှင်းရေပေါက်ပမာ၊ လောကသမ္ပတ္တိအဖြားဖြာကို၊
ငဲ့ညှာထောက်ထားခြင်းမရှိကြဘဲ၊ ဘဝသမ္ပတ္တိကြီးကိုသာ၊ ငဲ့ညှာထောက်ထား
ကာဖြင့်၊ ဆယ်ဖြာသော ကုလကမ္မပထ တရားတို့ကို၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်၊
ပြုလုပ်ကြသောကြောင့်၊ ပျော်ပါးဘွယ်ဗလဝ၊ နှစ်သက်ဘွယ် အနန္တ၊ စည်းစိမ်
တွေဆန်းကြယ်လှသော၊ သုဂတိဘုံဌာနတို့ကို၊ ထင်ရှားစွာရေးပြပေတော့အံ့။

ကောဓသုဂတိ ၇-ဘုံတွင် မနုဿဘုံ ဖြစ်ပေါင်း။

“ကောရဏာ ကာရဏံ အတ္ထာနတ္ထံ ကုသလာ ကုသလံ မနန္တိ ဇာနန္တိ တိမနု
ဿာ” ။ ယေ အကြင်ဓမ္မ၊ ဒိပါဝင်္ဂျာတူညီထွန်း၊ ဘေးငင်ကျွန်းသားတို့သည်။
ကာရဏာ ကာရဏံ၊ အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်သည်။ အတ္ထာနတ္ထံ၊ အကျိုး
ရှိသည်မရှိသည်။ ကုသလာ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို၊ မနန္တိ ဇာနန္တိ၊
သိတတ်ကုန်၏။ ဣတိဘသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တေ၊ ထိုတောင်ကျွန်းသားတို့သည်။
မနုဿာ၊ မနုဿမည်ကုန်၏။

၎င်းဒီကာဝိဂြိုဟ်၏ အဓိပ္ပါယ်အကျယ်မှာ၊ မြေထဲ-ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊
မြေပေါ်-ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ နှစ်ပြန်ဆောင်သော၊
မြင့်မိုရ်တောင်မင်းကြီး၏၊ အရှေ့ဘက်၌၊ အရံကျွန်းငယ်(၂၀၀၀)နှစ်ထောင်နှင့်
တကွတည်ရှိသော-အရှေ့ကျွန်း။

မြင့်မိုရ်တောင်မင်း၏၊ အနောက်ဘက်၌၊ အရံကျွန်းငယ်၊ နှစ်ထောင်နှင့်တကွ
တည်ရှိသော-အနောက်ကျွန်း။

မြင့်မိုရ်တောင်မင်း၏ မြောက်ဘက်၌၊ အရံကျွန်းငယ် နှစ်ထောင်နှင့်တကွ
တည်ရှိသော-မြောက်ကျွန်း။

ဟူ၍ ကျွန်းကြီး ၄-ကျွန်းရှိ၏။ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းနှင့်တကွ၊ ကျွန်းကြီး ၄-ကျွန်း
ကို၊ စကြာဝဠာတရဟု ခေါ်ဆို၏။ ထိုစကြာဝဠာပေါင်း၊ ကုဋေတသောင်းကို-
ဇာတ်ခေတ်၊ ထိုစကြာဝဠာပေါင်း၊ ကုဋေ တသိန်းကို-အာဏာခေတ်။ ထိုစကြာ
ဝဠာပေါင်း၊ အနန္တကို-ဝိသယခေတ်၊ ဟူ၍၊ ခေတ်ကြီး ၃-ခေတ်၊ ကျွန်းကြီး ထေး
ကျွန်းတို့ကို၊ မှတ်ထားကြလေ။

ကျွန်းကြီး လေးကျွန်းတို့၏ အသက် အပိုင်းအခြား။

ဇမ္ဗုဒိပဝါသီနံ အာယုပ္ပမာဏံ နတ္ထိ၊ ပုပ္ဖဝိဒေဟာနံ သတ္တဝသသတာ
ယုဂါ၊ အပရဂေါယာဝါသီနံ ပဉ္စဝသသတာယုဂါ၊ ဥတ္တရကုရုဝါသီနံ
ဝသသဟသယုဂါ၊ တေသံ တေသံ ပရိတ္တဒိပဝါသီနမ္ပိ တဒနုဂတိ
ကာဝ။ ။ သံယုတ်နိကဿအဋ္ဌကထာ။

ဇမ္ဗုဒိပဝါသီနံ၊ တေဇာတောက်ထွန်း၊ အကျွန်းကျွန်းတို့ထက်၊ အမွန်းဘင်္ဂြို
ချီးမွမ်းရသော၊ ငါတို့ဇမ္ဗုဒိပိ တောင်ကျွန်းသားတို့၏။ အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်
အပိုင်းအခြားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုပ္ဖဝိဒေဟာနံ၊ အရှေ့ကျွန်းသားတို့အား။ သတ္တ
ဝသသတာယုဂါ၊ အနှစ်ခုနှစ်ရာ အသက် ရှည်၏။ အပရဂေါယာ ဝါသီနံ၊
အနောက် ကျွန်းသားတို့အား။ ပဉ္စဝသသတာယုဂါ၊ အနှစ်ငါးရာအသက်ရှည်၏။
ဥတ္တရကုရုဝါသီနံ၊ မြောက်ကျွန်းသားတို့အား။ ဝသသဟသယုဂါ၊ အနှစ်
တထောင်အသက်ရှည်၏။ တေသံ တေသံ ပရိတ္တဒိပဝါသီနမ္ပိ၊ ထိုထိုအရံကျွန်း
ငယ်နှင့်နေကုန်သောသူတို့အားလည်း။ တဒနုဂတိကာဝ၊ မိမိတို့ရှိရာကျွန်းကြီးသို့
အစဉ်လိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

ထို့ကြောင့်-ရှေ့ပညာရှိတို့စပ်ဆိုသည်မှာ။ ။ “ရှေ့ရုနစ်ရာ၊ နောက်ငါးရာ၊
မြောက်မှာ-သက်ထောင်ထိ။ ။ ငါတို့ဇမ္ဗုဒိပိ တောင်ကျွန်းသူ၊ သက်မူ-ပိုင်းမရှိ” ။

ထိုကျွန်းကြီး ၄-ကျွန်းရှိရာတွင်၊ အရှေ့-အနောက်-မြောက်-ကျွန်းတို့၌နေကုန်
သောလူတို့မှာ၊ လူ-ဟူသောဝေါဟာရဖြင့်၊ ဥပစာသဘာဝတင်စား၍ခေါ်ရ၏။
မုချသဘော အားဖြင့်၊ လူ ဟူ၍ မခေါ်နိုင်။ ထို့ကြောင့်လည်း-၎င်းကျွန်းတို့၌၊
ဘုရား-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ-အရိယာ သာဝကတို့၊ မပွင့်ထွန်း-မပေါ်ပေါက် ကြကုန်။
ကျင့်ဝတ်တရားမှာလည်း၊ စာရိတ္တသီလ တည်းဟူသော ၅-ပါးသီလမျှသာရှိ၍၊
လူ့ပြည်-နတ်ပြည်၌သာ၊ အဘန်ဘန် အထပ်ထပ်၊ ကျင်လည် ကြကုန်လျက်၊

မဂ်- ဒိဋ္ဌိ- နိဗ္ဗာန်-သို့၊ မရောက်နိုင် ကြကုန်။ အောက်တွင် တော်ပြန်သော၊
 ကျွန်းကြီး ၄-ကျွန်း၊ ခေတ်ကြီး ၃-ခေတ်ရှိရာတွင်၊ ငါတို့ယခုနေကြသော၊ ဇမ္ဗူဒီပါ၊
 တောင်ကျွန်း တကျွန်း၌သာ၊ ဘုရား-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ-တို့၊ နိယာမဓမ္မတာအတိုင်း၊
 ပွင့်တော်မူကြ၍၊ အခြားအခြားသော-ကျွန်း၊ အခြားအခြားသော- စကြဝဠာ
 တို့၌၊ ဘုရား-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၊ မပွင့်ထွန်း-မပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ သုတ်မဟာဝါ
 အဋ္ဌကထာ၌၊ “အညတ္ထ ဗုဒ္ဓါ န ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ” ဟူ၍-မိန့်တော်မူ၏။ ။ ပါဠိမှာများစွာ
 ပြသော်လည်း၊ လိုရင်းကိုသာထည့်သွင်းလိုက်ပါသည်။

အညတ္ထ၊ ငါတို့ ကျွန်းမှတစ်ပါး၊ အခြားသောကျွန်း စကြဝဠာ တို့၌။ ဗုဒ္ဓါ၊
 ဘုရားရှင်ကိုယ် တော်မြတ်ကြီးတို့သည်။ န ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပွင့်တော်မမူကြလေကုန်။

ထို့ကြောင့်- ငါတို့ယခု တည်ရှိ နေသော၊ စကြဝဠာ တောင် ကျွန်းသည်
 သာလျှင်၊ ကျွန်းထူးကျွန်းမြတ်ဖြစ်၍၊ ငါတို့တောင်ကျွန်းသားတို့သည်၊ အသက်
 အပိုင်းအခြားမရှိဘဲ၊ ကုသိုလ်အားကြီးက၊ အသက်အသင်္ချေယျရှိ၏။ အကုသိုလ်
 အားကြီးက၊ ၁၀-နှစ်ဘန်းသို့ကျရောက်ရသောကြောင့်၊ ငါတို့တောင်ကျွန်းသား
 တို့၏။ အသက် အပိုင်း အခြားမှာ၊ ကုသိုလ်-အကုသိုလ်သာ၊ ပခာနဟု။ ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ၌။

ဇမ္ဗူဒီပဝါသီနံ အာယုပရိစ္ဆေဒံ ကုသလာ ကုသလပ္ပမာဏံ။ ။ ဟူ၍-
 မိန့်တော်မူပေ၏။

ဇမ္ဗူဒီပဝါသီနံ၊ ငါတို့ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းသားတို့၏။ အာယုပရိစ္ဆေဒံ၊ အသက်
 အပိုင်းအခြားသည်။ ကုသလာကုသလပ္ပမာဏံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်သာပမာဏ
 တည်း။ ။ မနုဿဘုံ၏အကြောင်း၊ အကုန်ရေးနေရပါလျှင်၊ လွန်စွာပင်ကျယ်
 ဝန်း၍၊ ဂန္ထဂရုဖြစ်မည်စိုးသောကြောင့်၊ မရေးလိုက်တော့ပေ။ မနုဿဘုံခဏ်း
 ပြီး၏။

ကားမသုဂတိ ၇-ဘုံတို့တွင် စတုမဟာရာဇ်ဘုံ ဖြစ်ခြင်း။

စတုသု မဟာရာဇေသု ဘတ္တိ ဇေတသံ၊ စတုန္ဒဝါ မဟာရာဇာနံ နိဝါသန
 ဌာနဘူတေ စတုမဟာရာဇေ ဘဂါတိ စတုမဟာရာဇိကာ။ ။ ဝိဘာ
 ဝနီဋီကာပါဌ။

ဇေတသံ ဒေဝါနံ၊ ထိုနတ်တို့အား။ စတုသု၊ ထေးယောက်ကုန်သော။ မဟာ
 ရာဇေသု၊ နတ်မင်းကြီးတို့၌။ ဘတ္တိ၊ စားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိအသ္မာ၊
 ထို့ကြောင့်။ တေ ဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ စတုမဟာရာဇိကာ၊ စတုမဟာရာဇ်
 နတ်တို့မည်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ယေ ဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်။ စတုန္ဒ
 မဟာရာဇာနံ၊ ထေးယောက်ကုန်သော နတ်မင်းကြီးတို့၏။ နိဝါသနဌာနဘူတေ၊

နေရာဌာနဖြစ်သော။ စတုမဟာရာဇေ၊ စတုမဟာရာဇ်သံဃံ။ ဘာဝါ၊ ဖြစ်ကုန်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တေ ဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စာတုမဟာရာဇ်မည်ကုန်၏။

အဓိပ္ပါယ်လိုရင်းကား၊ စာတုမဟာရာဇ်နတ်ဘုံဆိုသည်မှာ၊ တေရဋ္ဌနတ်မင်းကြီး၊ ဝိဇ္ဇကနတ်မင်းကြီး၊ ဝိဇ္ဇပက္ခနတ်မင်းကြီး၊ ကုဝေရနတ်မင်းကြီး၊ ထိုနတ်မင်းကြီး ၄-ယောက်တို့၏၊ နေရာဘုံဌာနကို၊ စာတုမဟာရာဇ်သံ-ဟုခေါ်ဆို၏။

၁။ ။ ထိုထေးယောက်ကုန်သော နတ်မင်းကြီးတို့တွင် တေရဋ္ဌနတ်မင်းကြီး နေရာဗိမာန်သည်ကား မြင့်မိုရ်တောင်မင်း၏ အရှေ့ဘက် ယူဇနာလေးသောင်းနှစ်ထောင် အမြင့်ဆောင်သော ယုဂန္ဓိရ်တောင်သည် ထိပ်ဝအကျယ်အားဖြင့် ယူဇနာတထောင်နှင့်နှင်နှင်ရှိ၍ ငွေသားအတိပြီး၏။ ၎င်းငွေသားအတိပြီးသော မြေအပြင်၌ အလျားအနံ ၂၅-ယူဇနာ၊ အထက်တယူဇနာ၊ အလျားတယူဇနာ၊ အနံ ယူဇနာဝက်မျှရှိသော ငွေသားအတိပြီးသည့်ဗိမာန်ကြီးမှာ အလုံးစုံသော နတ်အပေါင်းတို့၏ သုံးဆောင်ဘွယ်တင့်တယ်ဘွယ် ဝတ္ထုအမျိုးမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံစွာ တေရဋ္ဌနတ်မင်းကြီးအုပ်စိုးလျက်နေပေ၏။

- ၂။ ။ မြင့်မိုရ်တောင်မင်း၏တောင်ဘက်၌ ဝိဇ္ဇကနတ်မင်းကြီး။
- ၃။ ။ မြင့်မိုရ်တောင်မင်း၏အနောက်ဘက်၌ ဝိဇ္ဇပက္ခနတ်မင်းကြီး။
- ၄။ ။ မြင့်မိုရ်တောင်မင်း၏မြောက်ဘက်၌ ကုဝေရနတ်မင်းကြီး။

၎င်းနတ်မင်းကြီး ၃-ယောက်တို့သည်လည်း တေရဋ္ဌနတ်မင်းကြီး၏ ဗိမာန်စည်းစိမ်ဥစ္စာအခြေအရံတို့နှင့်အတူတူ အသီးသီးအုပ်စိုး၍နေကြကုန်၏။

ထိုနတ်မင်းကြီးထေးယောက်တို့စံမြန်းကြသော ယုဂန္ဓိရ်တောင်ထိပ်နှင့်အမျှ အရပ်ထက်ဝန်းကျင်စကြဝဠာအဆုံးတိုင်အောင် နဂါး-ဂဠုန်-ဣန္ဒြေ-ယက္ခိကီရုက္ခစိုး-သုမ္ပစိုး-အာကာသစိုး နတ်အမျိုးမျိုးတို့ကို အုပ်စိုးလျက်ထောကကြီးကို စောင့်ရှောက်၍နေကြကုန်၏။

၎င်းနတ်မင်းကြီးထေးယောက်ကို ထောကပါထ နတ်မင်းကြီးများဟူ၍ ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်၌ မိန့်ဆိုတော်မူပေ၏။ ထိုစာတုမဟာရာဇ် နတ်သက်ကား။ နတ်တို့အရေအတွက်အားဖြင့် အနှစ် ၅၀၀-ရှိ၏။ လူ့ပြည်ကအနှစ် ၅၀-သည် စတုမဟာရာဇ်မှာ တရက်ရှိ၍ နတ်သက်အနှစ် ၅၀၀ ကိုလူတို့အရေအတွက်အားဖြင့် အနှစ်(၉၀၀၀၀၀၀)ကိုးသန်းရှိ၏။

ထို ၃၁-နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အကျယ်ကိုအလိုရှိပါမူကား၊ အဘိဓမ္မတ္ထ သဗ္ဗပဝဏ္ဏနာကျမ်း- အဘိဓမ္မတ္ထဒီပကကျမ်း- အဘိဓမ္မာနေရောင်ကျမ်းတို့၌ ယူကြလေ။ ၎င်းဆရာတော်တို့သည်လည်း နောင်လာနောက်သားတို့ကို ငါ့ဥပုသ်ထောက်ထားသနားတော်မူပါ၍ ဗဟုသုတစာအုပ်အနေနှင့် စုံစုံထင်ထင် ထင်ထင်ရှားရှား

ရေးသားထားပါသည်။ ကျွန်ုပ်မှာ ၎င်းဘုံခဏ်းကို အရေးမပိုက်နိုင်ဘဲ ဒုစရိုက်-
သုစရိုက်၊ ဒါန-သီလ-ဘာဝနာအခဏ်းဘုံကို အကျယ်တဝင့် ရေးရသောကြောင့်
၎င်းဘုံခဏ်းကို သိသာရုံလောက်သာရေးလိုက်ရပါတော့သည်။ ။(အမှာ)။ ။
စတုမဟာရာဇ်ဘုံခဏ်း ပြီး၏။

ကာမသုဂတိ ၇-ဘုံဘုံတွင် တာဝတိံသာစံနေပြခြင်း။

မာဗောန မာဏဝေဒ သဒ္ဓိံ တေတ္တိံသ သဟ မုညကာရိနော ဧတ္ထနိဗ္ဗတ္တ
တိ တံ သဟစရိတဋ္ဌာနံ တေတ္တိံသံ။ ဝိဘာဝ နိဋီကာမာဓိ။

မာဗောန၊ မာဗာအမည်ရှိသော။ မာဏဝေဒ၊ မစလရွာ၊ မထွင်ငြား၊ လူ့လင်
သားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ တေတ္တိံသံ၊ မာဗာလွမ်းဖုံး၊ သုံးကျိပ်သုံးယောက်ကုန်
သော။ သဟ မုညကာရိနော၊ အတူတကွ၊ ပုညအရာမြတ်ကောင်းမှုကို။ ဆည်းစု
မမေ့ပြုလေ့ရှိကြကုန်သော သူတို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤမြင့်မိုရ်တောင်ထိုင်နေ၊ နတ်တို့
မြေ၌။ နိဗ္ဗတ္တာ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တံသဟစရိတဋ္ဌာနံ၊ ထိုသုံး
ကျိပ်သုံးယောက်သောသူတို့၏ အတူတကွ ဖြစ်ရာအရပ်သည်၊ တေတ္တိံသံ၊
တေတ္တိံသမည်၏။ ဝိ၊ တာဝတိံသာမည်၏။

အဓိပ္ပါယ်မှာ အနောက်မဏ္ဍိမတိုင်း မစလရွာသားမောင်မာဗာသည် သူငယ်
ချင်းအပေါင်းအတော် သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်နှင့်တကွ မိမိပီသုံးကျိပ်သုံးယောက်
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လူ့ဘဝနေစဉ်အခါက လမ်းအမျိုးမျိုးတို့ကို ငြိလုပ်ခြင်း-
ပြဆင်ခြင်း- ရေအိုးစင်အမျိုးမျိုးထားရှိခြင်း ဆိုးရွားသော ဇရပ်-တန်ဆောင်း-
ကျောင်း-ကန်-ဘုရားတို့ကို စွမ်းအားရှိသမျှ ပြင်ဆင်ခြင်း- သံဃာတော်များနှင့်
တကွ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရိုသေလေးစားစွာဖြင့် လှူဒါန်းပေးကမ်း စွန့်ကြဲခြင်း
တည်းဟူသောကုသလကမ္မပထတရားတို့ကြောင့်လူ့ဘဝမှတောမနေသေလွန်
သော်တေတ္တိံသဆိုတဲ့ တာဝတိံသာဘုံမှာ သုံးကျိပ်သုံးယောက်စလုံး အတူတကွ
ဖြစ်ကြကုန်၏။ ၎င်းသုံးကျိပ်သုံးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်မွန်-ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့နေရာဋ္ဌာ
နဖြစ်သောကြောင့်-တေတ္တိံသ ဟူ၍ ၎င်း-တာဝတိံသာဟူ၍ ၎င်းခေါ်ဆိုကြ၏။

ထိုတာဝတိံသာဘုံတည်နေပုံမှာရှစ်သောင်းလေးထောင်အမြင့်ဆောင်သော
မြင့်မိုရ်တောင်မင်း၏ထိပ် ယူဇနာ (၁၀၀၀၀)တသောင်းကျယ်၍ ရွှေအတိပြီး
သောမြေကြီးမှာ တာဝတိံသာဘုံတည်ရှိ၏။ ထိုရွှေအတိပြီးသော မြေမှာတိုက်
ခမ်းပေါင်းကိုးကုဋေ၊ အမြင့်ယူဇနာခုနစ်ရာရှိသော ဝေဇယန္တာပြာသာန်ကြီးရှိ၏။
ထိကြားမင်းနေသော ပဏ္ဍုကမ္မထာ မြကျောက်ဖျာသည်ကား အလျားယူဇနာ
ခြောက်ဆယ်၊ အနံယူဇနာငါးဆယ်၊ အထူယူဇနာတဆဲ့ငါးယူဇနာရှိလှူပြည်မှာ
အကြိမ်တရာပတ်သော လဲဝါဂွမ်းမျှမကနူးညံ့၏။ ၎င်း၏အနီး ပင်လယ်ကသစ်ပင်

ကြီးသည်ယူစနာတရောအမြင့်ရှိ၏။ သိကြားမင်း စီးတော်မူသော ဇရာဝဏ်ဆင်
မင်းသည် ယူစနာ တရောငါးဆယ်ရှိ၍ခေါင်းဖျ ၃၃-လုံးရှိ၏။ ထိုတာဝတ်ံသာ၌
ရှိသောပြာသာဒ်အမျိုးမျိုး၊ ရေကန်အမျိုးမျိုး၊ ဇရာဝဏ်ဆင်၏အပေါ်၌ ဆင်ယင်
ကျင်းပပုံအမျိုးမျိုး၊ သုဓမ္မာဓရပ်ကြီး၏ ဆန်းကျယ်ပျံ-တာဝတ်ံသာမှာ အမှိုက်
သရိုက် ဖွဲ့မှု-သိမ်းဆည်းမှု အစုစုတို့သည် လေကိုသာအသုံးချနေပုံ အကြောင်း
စုံကို ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာမှာ လာသည့်အတိုင်း ရေးရပါလျှင် တကျမ်းတဖွဲ့ဖြစ်
လတ္တံ့။ ထိုကြောင့်အစုံအစင်မရေးနိုင်တော့ပေ။

သိကြားမင်းသည် မိမိ၏ဘာဝတ်ံသာနှင့်အမျှ အရှေ့-အနောက်- တောင်-
မြောက်။ စကြဝဠာအဆုံးတိုင်အောင် နဂါး- ဂဠုန်- ဂုမ္ဘက်- ယက္ခ- ရုက္ခစိုး-
ဘုမ္မစိုး အာကာသစိုး နတ်အမျိုးမျိုးတို့နှင့်တကွ စာတုမဟာဓရာဇ် နတ်မင်းကြီး
တို့ကိုပါအုပ်စိုးတော်မူပေ၏။

တာဝတ်ံသာ နတ်သက်ကား နတ်တို့၏အရေအတွက်အားဖြင့် နှစ်ပေါင်း
(၁၀၀၀)တထောင်ရှိ၏။ လူ့ပြည်မှာအနှစ်(၁၀၀)ဘရာသည် တာဝတ်ံသာ
တရက်ရှိသောကြောင့် တာဝတ်ံသာအနှစ်(၁၀၀၀)တထောင်သည် လူတို့၏
အရေအတွက်အားဖြင့် နှစ်ပေါင်း(၃၆၀၀၀၀၀၀)သုံးကုဋေ ခြောက်သန်းရှိ၏။

အထူးမှတ်ရန်။

ရွာသူရွာသားတို့၏အယူအဆမှာ(တာဝတ်ံသာခြောက်ရွာစိုးတဲ့မျိုးဘုရင်)
ဟုဇာတ်ထဲကပြောသည်ကိုယုံကြည်ကြ၍မောင်မာစာသည်နတ်ပြည် ၆-ထပ်
ကိုအစိုးရသည်ဟု ထင်မှတ်ကြသည်။ စာတုမဟာဓရာဇ်နှင့်တာဝတ်ံသာ ၎င်း
၂-ဘုံကိုသာ အစိုးရသည်ကို တထစ်ကျမှတ်လေ။ ။တာဝတ်ံသာဘုံခဏ်း
ပြီး၏။

ကာမသုဂတိ ၇-ဘုံတွင်ယာမာဘုံ ပြခြင်း။

“အမာဒုက္ခာယာတာ အပယာတာတိ ယာမာ”။
ဝိဘာဝနိဋီကာပါဌ။

အမာဒုက္ခာ၊ လှိုက်လှဲပူဆာ၊ ဆင်းရဲရာမှ။ ယာတာ အပယာတာ၊ ကွာကွာ
ရှင်းရှင်း၊ လွတ်ကင်းရသည်ဘည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ယာမာ၊ ယာမာ
မည်ကုန်၏။ ။အဓိပ္ပါယ်သိလောက်ပေ၏။

ယာမာဘုံကစ၍ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိဘုံအဆုံး၊ အာကာသဋ္ဌနတ်မျိုးတို့ဟူ၍
မှတ်ကြလေကုန်။

ထိုယာမာနုတ်တို့၏ အသက်ကား နုတ်တို့အရေအတွက်အားဖြင့် နှစ်ပေါင်း (၂၀၀၀)နှစ်ထောင်ရှိ၏။ လူပြည်ကအနှစ်(၂၀၀)နှစ်ရာသည် ယာမာနုတ်မှာ တရက်ဖြစ်၍ ယာမာနုတ်သက်နှစ်ပေါင်း(၂၀၀၀)နှစ်ထောင်သည် လူတို့နှစ်ဖြင့် နှစ်ပေါင်း (၁၄၆၀၀၀၀၀၀) တဆဲ့ထေးကုဋေ ခြောက်သန်း ရှိ၏။ ။ယာမာ ဘုံခဏ်းပြီး၏။

ကာမသုဂတိ ၇-ဘုံတွင် တုသိတာဘုံ ဖြစ်ခြင်း။

အတ္တနော သိရိသမ္ပတ္တိယာ တုသံပိတိ° ဣတာဂတာတိ တုသိတာ။ ။ ဝိဘာဝနိဋိကာပါဌ။

အတ္တနော၊မိမိ၏။ သိရိသမ္ပတ္တိယာ၊အသရေရိပ်ငြိမ်၊ နုတ်စည်းစိမ်ဖြင့်၊တုသံ ပိတိ°၊နှစ်သက်မြတ်နိုး၊ပြည့်ဖြိုးခြင်းသို့။ဣတာဂတာ၊ရောက်ရသည်တည်း။ဣတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။တုသိတာ၊တုသိတာမည်၏။

၎င်းတုသိတာနုတ်တို့၏အသက်ကားနုတ်တို့အရေအတွက်အားဖြင့်နှစ်ပေါင်း (၄၀၀၀)ထေးထောင်ရှိ၏။လူ့ပြည်ကနှစ်ပေါင်း(၄၀၀)ထေးရာသည် တုသိတာ မှာ တရက်ဖြစ်၍တုသိတာနုတ်သက်(၄၀၀၀)ထေးထောင်သည်လူတို့၏နှစ်ဖြင့် (၅၇၆၀၀၀၀၀၀)ငါးဆဲ့ခုနစ်ကုဋေခြောက်သန်းရှိ၏။

(အထူးမှတ်ရန်)။ ။အန္တရကပ် ၁၂-ကပ်မြောက် လူတို့အသက် သိန်း တမ်း၌ပွင့်မည်ဖြစ်သောအရိမေတ္တေယျထုရားလောင်းသည် ယခုအခါတုသိတာ ဘုံမှာ သာဝကရုံလင်စွာနှင့်ပျော်ပါးစွာသီတင်းသုံးလျက်ရှိပေ၏။ ။၎င်းထုံသို့ ရောက်ရန်အလွန်ကောင်း၏။ ။တုသိတာဘုံခဏ်းပြီး၏။

ကာမသုဂတိ ၇ ဘုံတွင် နိမ္မာနရတိဘုံ ဖြစ်ခြင်း။

နိမ္မာနေ ရတိ ဇေတသန္တိ နိမ္မာနရတိနော။ ။ဝိဘာဝနိဋိကာပါဌ။

နိမ္မာနေ၊စိတ်အားလျော်စွာ၊ ရွှင်ပျော်ရာမှန်၊မိမိဘန်ဆင်းအပ်သောစည်းစိမ် ဘုံအိမ်နန်းရိပ်ငြိမ်၌။ ရတိ၊စိတ်ရှင်မြူးပျော်မွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ဇေတသံ၊ နိမ္မာ နရတိမည်ရှိဘုံသားထိုနုတ်အများတို့အား။အတ္တိ၊ ထက်ငင်းမြင်ဘိ၊ထင်ရှားရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်။နိမ္မာနရတိနော၊နိမ္မာနရတိမည်ကုန်၏။

၎င်းနိမ္မာနရတိနုတ်သက်ကား နှစ်ပေါင်း(၈၀၀၀)နှစ်ထောင်ရှိ၏။နိမ္မာနရတိ နုတ်ပြည်မှာတရက်သည်လူ့ပြည်မှာ နှစ်ပေါင်း(၈၀၀)နှစ်ရာဖြစ်၍ နိမ္မာနရတိ နုတ်သက်(၈၀၀၀)နှစ်ထောင်သည် လူတို့နှစ်ဖြင့် ကုဋေပေါင်း နှစ်ရာ့သုံးဆယ် အနှစ်ထေးသန်း(၂၃၀၄၀၀၀၀၀၀)ရှိ၏။ ။နိမ္မာနရတိ ဘုံခဏ်းပြီး၏။

ကဏ္ဍသုဂတိ ၇-ဘုံတွင် ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိဘုံမြဲခြင်း။

ပရနိမ္မိတောသု ဘောဂေသု အတ္တနော ဝသံ ပဝတ္တေန္တိတိ ပရနိမ္မိတ
ဝသဝတ္တိနော။ ။ဝိတာဝနိဋိကာ ဝါဌ။

ပရနိမ္မိတောသု၊ သူတပါးတို့သည် ဘန်ဆင်းအပ် ကုန်သော။ ဘောဂေသု၊
စည်းစိမ်ရွှေရံ တညံညံနှင့်ပျော်စံမညှိုးချမ်းသာမျိုးတို့၌။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ဝသံ၊
လိုရာပြီးစီး၊ စံမငြိုးသည့်စည်းစိမ်ကြီးကို။ ပဝတ္တေန္တိ၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနော၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိသည်ကုန်၏။

၎င်းပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနတ်တို့အသက်ကား နတ်တို့အရေအတွက်အားဖြင့်
နှစ်ပေါင်း(၁၆၀၀၀) တစ်သောင်း ခြောက်ထောင်ရှိ၏။ လူပြည်မှာ နှစ်ပေါင်း
(၁၆၀၀)တစ်ထောင်ခြောက်ရာသည် ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တိဘုံမှာ တရက်ဖြစ်၍
ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနတ်သက်(၁၆၀၀၀)တစ်သောင်းခြောက်ထောင်သည်လူတို့
နှစ်ဖြင့် (၆၂၁၆၀၀၀၀၀၀) ကုဋေပေါင်း ကိုးရာ နှစ်ဆဲ့တကုဋေအနှစ်ခြောက်
သန်းရှိ၏။ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိဘုံခဏ်းပြီး၏။

ဗြဟ္မာ ၂၀-ဘုံခဏ်းမြဲခြင်း။

- ၁- ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာ-အသက်အသင်္ချေယျကပ် ၃-စု၊ တစုရှိ၏။
- ၂- ဗြဟ္မပုရောဟိတာ-အသက်အသင်္ချေယျကပ်ထက်ဝက်ရှိ၏။
- ၃- မဟာဗြဟ္မာ-အသက်အသင်္ချေယျကပ်တကပ်ရှိ၏။

ဤသည်ကား ပဌမဈာန်သုံးဘုံတည်း။

၁-ပရိတ္တာဘဒ္ဒ-ဗြဟ္မာကြီးများ အသက် ၂-ကမ္ဘာရှိ၏။ ။၂-အပ္ပမာဏာ
ဘာ-ဗြဟ္မာကြီးများ အသက် ၄-ကမ္ဘာရှိ၏။ ။၃-အဒဘဿရေဗြဟ္မာကြီးများ
အသက် ၈-ကမ္ဘာရှိ၏။ ။ဤသည်ကား ဒုတိယဈာန် ၃-ဘုံတည်း။

၁-ပရိတ္တသုဘာ-ဗြဟ္မာကြီးများ အသက် ၁၆-ကမ္ဘာရှိ၏။ ။၂-အပ္ပမာဏာ
သုဘာ-ဗြဟ္မာကြီးများ အသက် ၃၂-ကမ္ဘာရှိ၏။ ။၃-သုဘာကိဏ္ဍာ ဗြဟ္မာကြီး
များအသက် ၆၄-ကမ္ဘာရှိ၏။ ။ဤသည်ကား တတိယဈာန် ၃-ဘုံတည်း။

၁ ဝေဟပ္ပိလ် ဗြဟ္မာကြီးများအသက်ကမ္ဘာ ၅၀၀-ရှိ၏။ ။၂-အသည
သတ်ဗြဟ္မာကြီးများအသက် ကမ္ဘာ ၅၀၀-ရှိ၏။ ။ဝေဟပ္ပိလ်ဘုံကို ပုထုဇန
ဘဝဂ်ဟုခေါ်ဆို၏။ ။၎င်း ၂-ဘုံနှင့်သုဒ္ဓဝါသ ၅-ဘုံ ဖေါင်း ၇-ဘုံကို စတုတ္ထ
ဈာန် ၇-ဘုံဟုခေါ်၏။

သုဒ္ဓါဝါသ ငါးဘုံ မြဲခြင်း။

- ၁-အဝိဟာဗြဟ္မာကြီးများအသက်ကမ္ဘာ ၁၀၀၀ရှိ၏။ ။၂-အတပ္ပါဗြဟ္မာ
ကြီးများအသက် ကမ္ဘာ ၂၀၀၀-ရှိ၏။ ။၃-သုဒဿာ ဗြဟ္မာကြီးများအသက်

ကမ္ဘာ ၄၀၀၀ ရှိ၏။ ။၄-သုဒဿီ ဗြဟ္မာကြီးများ အသက်ကမ္ဘာ ၈၀၀၀-
ရှိ၏။ ။၅-အကနိဋ္ဌဗြဟ္မာကြီးများအသက်ကမ္ဘာ ၁၆၀၀၀-ရှိ၏။ ။အကနိဋ္ဌ
ဘုံသည် အရိယာဘဝဂ်ဟုခေါ်ဆို၏။

ထိုသုဒ္ဓါဝါသ ဘုံ၌ မိန်းမမဖြစ်။ အနာဂါမိမဂ်-အနာဂါမိဖိုလ်-အရဟတ္တမဂ်
ပုဂ္ဂိုလ် ၃-မျိုးသာ ဖြစ်ရ၏။ ထိုသို့စင်ကြယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များသာ ဖြစ်ရသော
ကြောင့် သုဒ္ဓါဝါသဘုံဟုခေါ်ဆို၏။ ၎င်းသုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာကြီးတို့သည်။ စာန-
နာခေါင်း။ ဒိဂါ လျှာ။ ကာယ ကိုယ်။ ၎င်းသုံးပါးသော ဝတ္ထုရုပ်တို့၏ ခံစားမှုကို
ပယ်သောကြောင့် 'ရူပလောကစာနာဒိတ္တယံနတ္ထိ' ဟူ၍ သြိုဟ်ကျမ်း၌ဆို၏။

အရူပ လေးဘုံ ငြိခြင်း။

၁-အာကာသာနုဇ္ဈာယတန ဗြဟ္မာကြီးများ အသက်ကမ္ဘာပေါင်း ၂၀၀၀၀-
ရှိ၏။ ။၂-ဝိညာဏဇ္ဈာယတန ဗြဟ္မာကြီးများ အသက်ကမ္ဘာပေါင်း ၄၀၀၀၀-
ရှိ၏။ ။၃-အာကိဋ္ဌညာယတန ဗြဟ္မာကြီးများ အသက်ကမ္ဘာပေါင်း ၆၀၀၀၀-
ရှိ၏။ ။၄-နေဝသညာနာယညာယတန ဗြဟ္မာကြီးများ အသက် ကမ္ဘာပေါင်း
၈၄၀၀၀ ရှိ၏။ ။ပဉ္စမဈာန်ခေါ်သော အရူပလေးဘုံ ပြီး၏။ ။နေဝသညာ
နာယညာယတနဘုံကို သဗ္ဗဘဝဂ်ဟုခေါ်၏။ အကျယ်မရေးသာပြီ၊ အလိုရှိမှု
အဘိဓမ္မတ္ထဒီပကမ္ဘာယူထေ။ ။(အမှာ)

၁-နေ့သဘုံ။ ။၂-စာတုမဟာရောဇ်ဘုံ။ ။၃-တာဝတိံသာဘုံ။ ။
၄-ယာမာဘုံ။ ။၅-တုသိတာဘုံ။ ။၆-နိမ္မာနရတိဘုံ။ ။၇-ပရနိမ္မိတဝသ
ဝတ္တိဘုံ။ လှူပြည်ကစ နတ်ပြည် ၆-ထပ်အဆုံး တဘုံနှင့်တဘုံ ယူဇနာလေး
သောင်းနှစ်ထောင်ကွာခြား၏။ ၎င်း ၇-ဘုံကို ကာမသုဂတိ ၇-ဘုံဟုခေါ်၏။

၁-ဗြဟ္မာဝါဒိသဇ္ဇာ၊ ၂ ဗြဟ္မာပုရေဟိတာ၊ ၃-မဟာဗြဟ္မာ၊ ၎င်းသုံးဘုံကား
ပဌမဈာန် ၃ ဘုံဟုခေါ်ဆို၏။

၁-ပရိတ္တာဘာ၊ ၂-အပ္ပမာဏာဘာ၊ ၃-အာဘဿရာ။ ၎င်း ၃-ဘုံကား
ဒုတိယဈာန် ၃-ဘုံဟုခေါ်ဆို၏။

၁-ပရိတ္တသုဘာ၊ ၂-အပ္ပမာဏသုဘာ၊ ၃-သုဘကိဏ္ဍာ။ ၎င်း ၃-ဘုံကား
တတိယဈာန် ၃-ဘုံဟုခေါ်ဆို၏။

ဝေဟပ္ပိုလ်- အသညသတ်-သုဒ္ဓါဝါသငါးဘုံ။ ၎င်း ၇-ဘုံကို စတုတ္ထဈာန်
၇-ဘုံဟုခေါ်ဆို၏။ ။အရူပလေးဘုံသည်ပဉ္စမဈာန်ဘုံဟုခေါ်ဆို၏။

ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိဘုံကစ၍ ဗြဟ္မာဘုံ ၂၀ အဆုံး ယူဇနာပေါင်း ငါးသန်း
ငါးသိန်း ရှစ်ထောင် ကွာခြား၏။ ။ဤသည်ကား အထက် ၂၇-ဘုံ အကျဉ်းမျှ
ပြခြင်းဖြစ်၏။

ကန္တပျက်ပုံအကျဉ်းမှတ်ရန်။

၁-မီးဖျက်သော ကန္တာမှာ အာဘဿရာဘုံမှ အောက်တလျှောက် ဇာတိ
ခေတ် စကြဝဠာကုဋေတသောင်းပျက်၏။ ။ ၂-ရေဖျက်သောကန္တာမှာ သုဘ
ကိဏ္ဍဘုံမှ အောက်တလျှောက် ဇာတိခေတ် အကုန်ပျက်၏။ ။ ၃ ထေပျက်
သောကန္တာမှာဝေဟပ္ပိလ်ဘုံမှအောက်တလျှောက်ဇာတိခေတ် အကုန်ပျက်၏။
ထို့ကြောင့် ဝိဘာဝနိဋီကာ၌။

အဂ္ဂိနာ ဘဿရာဟေဠာ၊အာပေန သုဘကိဏ္ဍတော။
ဝေဟပ္ပလတော ဝါတေန၊ဇေံ ထောကော ဝိနဿတိ။ ။

ဟူ၍မိန့်တော်မူပေ၏။

အာဘဿရာ၊အာဘဿရာဘုံမှ။ ဟေဠာ၊အောက်တလျှောက်သည်။ အဂ္ဂိ
နာ၊မီးဖြင့်။ဝိနဿတိ၊ထောင်ကျွမ်းပျက်စီးရ၏။ သုဘကိဏ္ဍကော၊သုဘကိဏ္ဍဘုံ
မှ။ဟေဠာ၊အောက်တလျှောက်သည် အာပေန၊ရေဖြင့်။ ဝိနဿတိ၊ကြေပျက်စီး
ရ၏။ဝေဟပ္ပလတော၊ ဝေဟပ္ပိလ်ဘုံမှ။ ဟေဠာ၊ အောက်တလျှောက်သည်။
ဝါတေန၊ထေဖြင့်။ ဝိနဿတိ၊လွင့်ပါးပြုန်းတီး ပျက်စီးရပေ၏။ ဇေံ ဤသို့သော
အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ထောကော၊ဩကာသထောကကြီးသည်။ ဝိနဿတိ၊
ကြေပျက်စီးပျက်စီးရချေ၏။

ကန္တာပျက်ပုံကိုသာ ရေးလိုက်သည် အလုံးစုံအကျယ်ရေးရလျှင် ဂန္ထဂရု
ဖြစ်မည်စိုးသောကြောင့် ဤမျှနှင့်အဆုံးသတ်လိုက်သည်။ ။(အ.မှာ)။

၎င်းဋီကာပါဌ မိန့်အပ်သည်နှင့်အညီ အဖြစ်ရှိက အပျက် ရှိရသောကြောင့်
ကန္တာကြီးထည်း သာမညပျက်စီးခြင်း ဝိသေသပျက်စီးခြင်းကို မလွန်ဆန်နိုင်ရ
ကား ဓာတ် ၄-ပါး၊ခန္ဓာ ၅-ပါးရှိသူတို့အလွန်လျှင်တရားရစရာပေတည်း။

အဋ္ဌမတွဲ-သုစရိုက်ကဏ္ဍပြီး၏။

နဝမတွဲ-ဒါနကဏ္ဍ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသန္တုဒ္ဓဿ။

အနန္တဂုဏသဗ္ဗန္တံ ရတနတ္ထယံ အဟံ ဝန္ဒာမိ သဗ္ဗဒါ၊
သာသနဿစ ဇောကဿ၊ ဝုဇီ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။
ဇိနဿသနံ ဝိရံ တိဋ္ဌတု၊ ဇေယျတု သဗ္ဗ မင်္ဂလံ။

ဒါန၏အကြောင်း အကျိုး၊ အယူတ်-အလတ်၊ အမြတ်စိတ်ထားစေတနာထားစေတနာသုံးပါး၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အစားစားတို့ကို ကောင်းမွန်စွာ သိရှိနားထောင်ရန် လွန်စွာမှအရေးကြီးသွပေ၏။ ထိုကဲ့သို့မသိမှု နားမလည်မှုတို့ကြောင့် ဒါနကိုပြုရန် မလို၊ ဒါနသည် သံသရာမှ ကျင်လည်သည်-မကျင်လည်သည် စသည်ဖြင့် ငြင်းခုံ ပြောဆိုကြခြင်း ဗုဒ္ဓဘာသာလူမျိုးဖြစ်သည့်အသျှောက် ဘဝသမ္ပတ္တိကို သိထားတောင့်တလျက် ဒါနအထုပ် ပြုလုပ်ကြရာ၌လည်း စာပေကျမ်းဂန်နှင့် မညီမညွတ် အချွတ်ချွတ်အယွင်းယွင်းဖြစ်၍ ဒါနအမည်သားရှိ၍ ဒါနမဖြစ်မြောက်ခြင်း၊ သူခိုးခိုးသွား၍ မရေးတာ့ပြီ နှင့်ဆုံးဖြတ်ထားသောဝတ္ထုကို အံ့မျှဝေသည်နှင့် တူသော ဒါနကိုပြုခြင်း၊ စေတနာသုံးဘန် မပြဋ္ဌာန်းဘဲ ရေစက်ချပြီးခါမှ သက်န်း သပိတ် ပရိက္ခရာတို့ကိုပြန်ယူ၍ ရောင်းစားသောဒါနကိုပြုလုပ်ခြင်း၊ ဂုဏ်ကို ခံ၍ ပြုလုပ်ခြင်း။ အားနာပါးနာပြုလုပ်ရခြင်း၊ ကုသိုလ်တပဲ-ငရဲတပိဿာဖြစ်သောဒါနမျိုးကို ပြုလုပ်ခြင်း။ အလှူဆိုတဲ့အမည်ခံ၍ ကုသိုလ်သော အတ္ထုမျိုးကို ပြုလုပ်ခြင်း စသည်တို့သည် ဒါနအစစ်မဖြစ်နိုင်ဘဲ အတုအပဒါနသာဖြစ်ပေ၏။

အဘယ်ကဲ့သို့ လှူဒါန်းပေးကမ်းပါက အကျိုးကြီးမြတ်သည်-မကြီးမြတ်သည် ဘယ်ကဲ့သို့သောဒါနသည် သံသရာမှ ထွက်မြောက်မည်- မထွက်မြောက်မည် ဘယ်ကဲ့သို့သောဒါနသည် မဂ်-ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်တိုင် အကျိုးပေးနိုင်သည်-မပေးနိုင်သည်ကို မသိမသိမိတ္တမူတို့ကြောင့် “ပိုးသာကုန် မောင်ပုံ စောင်းမံတတ် ဖြစ်ကြခြင်း” ။ “အကျိုး လိုလို့ ညောင်ရေလောင်း၊ ပတ်ထမ်းတွေရခြင်း” ဖြစ်ကြ၍ အထူးထူးအဝဝ ငြင်းခုံ ပြောဆိုကြကုန်၏။ ဘော်ပြပါ မသိမသိမိတ္တသူတို့ပေးကမ်းလှူဒါန်းကြသော ကုသိုလ်မျိုးကိုရည်၍ ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရပုဂ္ဂိုလ်ကျော် ဆရာတော်က “လူရိုက်အလှူ၊ ပေးပါမူလည်း၊ ရွယ်ရှူဖိုလ် မဂ်၊ မပန်နက်” ဟူ၍ စပ်ဆိုတော်မူ၏။ တနည်းလည်း “ထယ်ထွန်မခက်၊ လယ်ဘည်ခက်၏၊ အကျင့်မခက်၊ အသိခက်၏” ဟူ၍ ဧညမင်ဆရာတော်ဘုရားရေးသားခဲ့ပေ၏။

ထို့ကြောင့်-ကျင့်မှု-ကြံမှု၊ အားထုတ်ပြုလုပ်မှု၊ လှူဒါန်းပေးကမ်းမှု-အစရှိတဲ့ လုပ်ငန်းကိစ္စတို့ကို ပြုလုပ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့သည်၊ သိမှု-နားထောင်မှု

ဆိုတဲ့၊ အသိတရားသည်၊ အရေးအကြီးဆုံးသော၊ အဓိကတရားဖြစ်ကြောင်း၊ တထစ်ကျသားစဉ်မြေးဆက်၊ တပည့်အစဉ်အဆက်၊ မှတ်ထားကြလေ။ အသိ အလိမ်မာ ရှိသူ-မရှိသူတို့၊ ပြုလုပ်လှူဒါန်းကြရာတွင်၊ ဝတ္ထုကြီးငွေ၊ အကုန် အကျ၊ တူမျှသော်၎င်း၊ မတူမျှသော်၎င်း၊ လူပင်ပန်းခြင်း-တူမျှသော်၎င်း၊ မတူမျှ သော်၎င်း၊ နှမ်းစေ့နှင့်-မြင့်မီရ်တောင်၊ ညောင်ပင်နှင့် ညောင်စေ့၊ ပမာဏမျှ၊ ကွာခြားကြောင်း-အဘိဓာန်ဋီကာ၌။

တိလမတ္တံ ကတံ ပုညံ၊ ဉာဏေန သမ္ပယုတ္တကံ။
မေရုပမာဏတံ ဖလံ၊ နိဂြောဓမိပ ဝိဇကံ။ ။

ဟူ၍-မိန့်တော်မူပေ၏။

ဉာဏေနသမ္ပယုတ္တကံ၊ ပညာဖြင့်စေတသိက်နှင့်ယှဉ်သော။ တိလမတ္တံ၊ နှမ်းစေ့ မျှသော။ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ ကတံ ပြုအပ်၏။ တံ၊ ထိုဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍၊ နှမ်းစေ့မျှပြုအပ်သော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်။ မေရုပမာဏံ၊ မြင့်မီရ်တောင်မျှ၊ ပမာဏရှိသော။ ဖလံ၊ အကျိုးသည်။ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဉာဏေနသမ္ပယုတ္တကံ၊ ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော၊ ဝိဇကံ၊ ညောင်စေ့မျှသော။ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တံ၊ ထိုဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ ပြုအပ်သော၊ ညောင်စေ့မျှသော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်။ နိဂြောဓမိပ၊ ညောင်ပင်ကြီးကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ ပေ၏။

ထို့ကြောင့်-ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ ရဟန်း-ရှင်-လူ၊ အပေါင်းတို့သည်၊ မိမိတို့ဘာသာ ကို၊ ယုံကြည်ကိုးစား၊ အားထားကြသည့်အလျောက်၊ ဘဝသမ္ပတ္တိအတွက်၊ ဒါနအထုပ်၊ ပြုလုပ်ကြသည့် နေရာမှာ၊ ထိုဒါနနှင့်စပ်လျဉ်းသော၊ အကြောင်း အကျိုး၊ အမျိုးမျိုးတို့ကို၊ သိရှိနားလည် နိုင်ကြရန်၊ ၎င်းဒါနကဏ္ဍ၊ နဝမတွဲ၌၊ ထင်ထင်ရှားရှား၊ ရေးပြုလိုက်ပေဟော့အံ့။

ဒါနဆိုသည်မှာ၊ အလှူပြတ် မုတ္တစာဂီဖြင့်၊ လွတ်လွတ်စွာ ကြံပေးကမ်းပါမှ၊ စေတနာ ၃-တန်ပြဋ္ဌာန်း၍၊ လှူဒါန်းပါမှ၊ ဒါနအစစ်ဖြစ်၊ မြောက်နိုင်၏။ ထိုသို့သော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံစွာ၊ လှူဒါန်းသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အဘို့မှာ၊ ဝတ္ထုဒါန၊ နည်းသည်- များသည်မဟုတ်၊ သိမှု- လိမ်မာမှု၊ စေတနာသာ၊ ပခာန ဖြစ်သောကြောင့်၊ ပိတ္တဝါဒန-အဋ္ဌကထာ၌။

ပဿ မာတလိ အစ္ဆေရံ၊ ဝိတ္တကမ္မဗလံ ဣဒံ။
အပ္ပကမ္ဘိ ကတံ ဒေယျံ၊ ပုညံ ဟောတိ မဟာပူလံ။ ။

ဟူ၍-ဟောတော်မူပေ၏။

မာတလိ၊ ငါ၏ထံပါး၊ မြဲစား၊ ချစ်သားမာတလိ။ အစ္ဆေရံ၊ အံ့ဘွယ်သရဲ၊ ထူးကဲစွာသော၊ ဝိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်စွာသော။ ဣဒံ ကမ္မဗလံ၊ ဤသပွတ်ခါးပွင့်

ကုသိုလ်၏။ အကျိုးပေးပုံကို။ ပဿ၊ စေတနာပွန်စွာ၊ ရှုကြည့်ပါလော။ အပ္ပကမ္ဘိ၊ အနည်းငယ်မှလည်း ဖြစ်သော၊ ဒေယျံ၊ ဒါနဝတ္ထုကို။ ကတံ၊ ပူဇော်သော။ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်။ မဟာပွလံ၊ အကျိုးကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

နတ္ထိ စိတ္တေ ပဿန္တိ၊ အပ္ပကာ နာမ ဒက္ခိဏာ။

တထာပတေစ သမ္မုဒ္ဓေါ အထဝါ တဿ သာဝကော။ ။

တထာပတေ၊ ဂြှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့လေးခြင်းကောင်းတော်မူသော။ သမ္မုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့ကို၎င်း။ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကော၊ တပည့်သားသံဃာတော်တို့ကို၎င်း။ စိတ္တေ၊ စိတ်၌။ ပဿန္တိ၊ ကြည့်ညှိစိတ်ထား။ ဝိသေယေ၊ စားသော စိတ်ရှိသည် ရှိသော်။ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူသည် အပ္ပကာနာမနည်းသည်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ထို့ကြောင့်-ဒါနဝတ္ထု၊ အ-ရုရ-နံ၊ ပြုလုပ်လှူဒါန်းကြသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အလှူဝတ္ထု၊ နည်းသည်ဖြစ်စေ၊ များသည်ဖြစ်စေ၊ စိတ်စေတနာ ကောင်းမွန်စွာနှင့်၊ စေတနာ ၃-တန်ပြဋ္ဌာန်းလျက်၊ လှူဒါန်းပါက၊ မဟာပွလံ အကျိုးဖြစ်ကြောင်း။ ဥပရိ ပဏ္ဍာသအဋ္ဌကထာ၌။

“တိသော စေတနာ ပရိပုဏ္ဏံ ကာတံ သက္ကာန္တဿေဝ မဟာပွလံ ဟောတိ” ။ ၊ ဟူ၍ မိန့်တော်မူပေ၏။

တိသော စေတနာ၊ ၃-တန်သောစေတနာဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်း၌။ သက္ကာန္တဿေဝ၊ စွမ်းနိုင်သောသူအားသာလျှင်။ မဟာပွလံ၊ ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တနည်း။ ဒါနအထုပ်၊ ပြုလုပ်ကြရာဝယ်၊ မိမိအလှူ၏။ အကျိုးဆက်ကို ယုံကြည်ခြင်း၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဂုဏ် ကိုယုံကြည်ခြင်း။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ရှိသေလေးစားခြင်း၊ စေတနာ ၃-တန်ကို၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင်၊ ရှင်းလင်း သုစိသင်ခြင်း၊ ဝန်သုံးပီးမှပြီးငွေ၍၊ မဂ်-ဖိုလ်-နိဗ္ဗာန်ကို၊ ရည်မှန်းတောင့်တခြင်း။ ထိုသို့သော အကြောင်းအရာတို့နှင့်၊ ပြည့်စုံစွာလှူဒါန်းပါက၊ ကြီးမြတ်သော အကျိုး ခံစားရကြောင်း၊ ဥပရိပဏ္ဍာသအဋ္ဌကထာ၌။

ဂုဏဝန္တာနံ သမဏဗြဟ္မဏာနံ ဂုဏံ သလ္လက္ခေတွာ စိတ္တံ ပဿဒေတွာ ပလံ ပဋိသင်္ခါယ တိသော စေတနာ ပိသောတေတွာ ဒိန္နာ ဒက္ခိဏာ အပ္ပမတ္တကာနာမ နတ္ထိ၊ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ မဟာသမ္ပတ္တိယမေဝ ဒေတိ။ ။ ဟူ၍ မိန့်တော်မူပေ၏။

ဂုဏဝန္တာနံ၊ ဂုဏ်ရှိကြကုန်သော။ ဝါ၊ သီလ-သမာဓိ-ပညာ-တည်းဟူသော ဂုဏ်နှင့်၊ ပြည့်စုံကြကုန်သော။ သမဏဗြဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်း-ပုဏ္ဏားတို့အား။ ဝါ၊ ရဟန်း-ပုဏ္ဏားတို့၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ ကောင်းစွာမှတ်

သား၍။စိတ္တံ၊မိမိစိတ်ကို။ပသာဒေတွာ၊ကြည်လင် ရှင်လန်းစေ၍။ဖလံ၊မိမိပြုသော
 ဒါန၏အကျိုးကို။ ပဒိုသင်္ခါယာ၊ ဆင်ခြင်သုံးသပ်၍။ တိသော စေတနာ၊ ၃-ပါး
 သောစေတနာဖြင့်။ ဝိသောစေတွာ၊ ရှင်းလင်းသုမ်သင်၍။ ဒိန္နာ၊လှူဒါန်းပေးကမ်း
 သော။ ဒက္ခိဏာ၊အလှူသည်။ အပ္ပမတ္တကာနာမ နည်းသည်မည်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။
 နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်ထေတိုင်း ဖြစ်ထေတိုင်းသော ဘဝ၌။ မဟာသမ္ပတ္တိယမေဝ၊
 ကြီးကျယ် များမြတ်သော ပြည့်စုံခြင်းကိုသာသျှင်။ ဒေတိ၊ မချမရွေး၊ ပေးစွမ်း
 နိုင်ပါပေ၏။

ယခုဘော်ပြပါအတိုင်း၊ အကြောင်းအင်္ဂါ၊ အဖြာဖြာတို့နှင့်ပြည့်စုံစွာ၊လှူဒါန်း
 ပေးကမ်းရသောဒါနသည်၊ဖြစ်ထေတိုင်းသောဘဝတို့၌၊အယုတ်-အညံ့-အဖျင်း၊
 လူချင်းမတူ၊ ဟူဟူသမျှတို့ကို၊ ဘယ်အခါမျှ၊ မတွေ့မကြုံ၊ မဆုံရဘဲ၊ ကြီးကျယ်
 မြင့်မြတ်သော၊ အကျိုးသူးတို့ကို၊ ခံစားခံစားရပေ၏။ သည်တွင်မဟုတ်သေး၊
 ဘော်ပြပါ-အင်္ဂါတို့နှင့်၊ ပြည့်စုံစွာလှူဒါန်းပါက၊ နိဗ္ဗာန်တိုင် ဇောန်ပင်၊ အကျိုးပေး
 နိုင်ကြောင်း၊ ခုဒ္ဒကပဋ္ဌပ ဋီတော်၊ နိဗ္ဗိကဏ္ဍသုတ်၌၊ ထပ်မံ၍ ဖြေလိုက်သည်မှာ။

မာနုသယိကာစ သမ္ပတ္တိ၊ ဒေဝလောကေစ ယာ ရတိ။
 ယာစ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ၊ သဗ္ဗမေ တေန လတ္တတိ။ ။

ဟူ၍-မိန့်တော်မူပေ၏။

မာနုသယိကာစ၊ လူတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ယာ သမ္ပတ္တိစ၊ အကြင်စည်းစိမ်သည်
 ထည်းကောင်း၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော။ ယာ ရတိစ၊ အကြင်
 မွေ့လျော်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အဆောက်အဦး သည်၎င်း၊ ယာစ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ၊
 အကြင်နိဗ္ဗာန်ဟူသောပြည့်စုံခြင်းသည်၎င်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဇေတေန၊
 ထိုလုံ့လကြီးကုတ်၊ ခုကမြှုပ်သည်။ မပုပ်မသိုး၊ ဒါနတည်းဟူသော ရွှေအိုးဖြင့်။
 လတ္တတိ၊ ဆက်ဆက်ဘဝ၊ မပျက်ရအောင်၊ လက်စမပြေ ရနိုင်ပါပေ၏။

အချို့ မသိ မလိမ်မာ သူတို့ စကား။

အချို့မသိမလိမ်မာသူ၊ ကျမ်းဂန်အဝဝ၊ ပညာရှိအစားစားတို့၏စကားတို့ကို၊
 မကြားမနာရမူ၍ ထည်း၊ ငါတည်းဟူသောမာန်မာနနှင့်၊ သမုဒ္ဒရာမမြင်ဘူးသော၊
 ဘားသူငယ်သည်၊ ချောက်ကြိုမြောင်ကြားကာ၊ ကျဆင်းသာသော၊ ချောင်းရေ
 မြောင်းရေကို၊ သမုဒ္ဒရာ ထင်မှတ်သကဲ့သို့၎င်း။ သဖန်းသီးအတွင်း၌ ရှိသော
 ပိုးတို့သည်၊ မိမိတို့နေရာ၊ ဂေါစရဂန် ဘလေးကို၊ ကျယ်သဖြင့် ထင်မှတ်သကဲ့သို့၎င်း။
 အတ္တဂန္ထိရ၊ အကျိုး၏နက်နဲခြင်း။ ဓမ္မဂန္ထိရ၊ အကြောင်း၏နက်နဲခြင်း၊ ဒေသနာ
 ဂန္ထိရ၊ တရားတော်၏နက်နဲခြင်း၊ ပဒိုဝေဓဂန္ထိရ ပညာ၏နက်နဲခြင်း။ ဝါ၊ အသိ၏
 နက်နဲခြင်း ဟူသော၊ နက်နဲခြင်း ၄-ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူခြင်း။ ရှစ်သောင်း

လေးထောင်၊ အနက်ဆောင်သော၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၊ ပင်လယ်လေးစင်းမက၊ ခက်ခဲ
 နက်နဲတော်မူထွသော၊ နယသာဂရာ၊ ကျမ်းတော်အဝဝတို့ကို၊ မက္ခေမကြို၊ မသိ
 မမြင်၊ မသင်မကြားရဘဲနှင့်၊ တော်ပြန်သည့်၊ ဥပမာမျိုးဖြင့်၊ ထင်တာကိုကြိမ်၊
 ရဲရဲကြီး မပြောကြလေနှင့်၊ ငါတို့ဘုရားအလောင်း၊ သုမေခအမည်ရှိသော၊
 ရှင်ရသေ့သည်၊ ဗေပကီရုမြတ်ဘုရား ခြေတင်ရင်းဝပ်စင်းလျက်၊ သမ္ပုဒ္ဓတဦး
 ဆုထူးတို့ ပန်စဉ်က၊ ဗေပကီရာ ဗြတ်ဘုရား၏၊ နိယတ ဗျာဓိတ်တော် ခြင်း။
 တသောင်းစကြဝဠာ၊ နတ် အကြာ-ဖြူတို့၏၊ ချီးမြှောက် ပူဇော်ကြသော၊
 ဘုရားဖြစ်ရန်၊ နိမိတ်အမျိုးမျိုးကို၊ ရတော်မူပင်သော်လည်း၊ ဘုရားတို့ဖြစ်ရန်၊
 အစဉ်မွေတာလမ်းကြောင်းနှင့်၊ စတုတ္ထဗျာဓိသမာပတ်နှင့်၊ ရှုကြည့်တော်မူထေ
 လျှင်၊ ရှေးဦးစွာ ဒါနာရမီကို ဖြစ်တော်မူကြောင်း အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ၊
 သုမေခကဏ္ဍ၌။

ဝိစိနန္ဒော တဒါ ဒက္ခိံ ပဉ္စမံ ဒါနပါရမီ။
 ပုဗ္ဗကေဟိ မဟေသိပတိ၊ အနုစိန္တိ မဟာပထံ။ ။

ဟူ၍-မိန့်တော်မူပေ၏။

သာဒိပုဏ္ဏ၊ ချစ်သား သာဒိပုဏ္ဏရာ၊ တဒါ ထိုထက် ဝယ်မွဲခွေ၊ နေသောအခါ၌။
 ဗုဒ္ဓကဓရာ၊ ဘုရားအဖြစ်တို့ပြုဘတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မ၊ တရားတို့ကို။ ဝိစိနန္ဒော၊
 မှူးစမ်းရှာဖွေသော။ အထိ၊ ငါသည်။ ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ရှေး၌ပွင့်ကြကုန်သော၊ မဟေ
 သိပတိ၊ ခြတ်သောကျေးဇူးအရာ အစရှိသည်တို့ကို၊ ရှာဖွေလေ့ရှိသော၊ ဘုရား
 လောင်းတို့သည်။ အနုစိန္တိ အစဉ်ပြတ်၊ လေ့ကျက် နှစ်အင်သော၊ မဟာပထံ၊
 ခရီးလမ်းမသဘွတ် ဖြစ်သော၊ ငါ၊ မြတ်ဘုရားတို့ သွားရာလမ်းကြောင်းဖြစ်သော၊
 ဒေသသု ပါရမီသု၊ ဆယ်ပံးသော ပါရမီတို့တွင်၊ ပဉ္စမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဒါနာရမီ၊
 ဒါနပါရမီကို။ အဒက္ခိံ၊ မြင်ပြ။ ။ ထင်ရှားသောကျမ်းစကားပေတည်း။

အလှူငွေပုဏ္ဏိလိ အပျိုးမျိုး ခွဲပြခြင်း။

အောက်တွင် တော်ပြန်သည့် အတိုင်း ဗုဒ္ဓသာသာလှမျိုး တို့သည်၊ ဘဝ
 သမ္ပုဒ္ဓိအကျိုးအတူကံ ဒါနအမျိုးမျိုးတို့ကို၊ စိုက်ပျိုးပြုလုပ်ကြရာတွင်၊ လှူဒါန်း
 ပေးကမ်းစွန့်ကြဲမှုတို့၌၊ သံဃိကဒါန၊ ဂဏီကဒါန၊ ပုဂ္ဂလကဒါန၊ ဟူ၍၊ ၃-မျိုးရှိ၏။
 ထို ၃-မျိုးတို့တွင် တပီးတည်းကို ဖြစ်စေ၊ ၂-ပီး၊ ၃-ပီး၊ ၄-ပီး၊ ၅-ပီး၊ စသည်
 ကိုဖြစ်စေ၊ ဒက္ခိဏေယျ၊ သံဃာတော်တို့၏ဂုဏ်ကို၊ ယုံကြည်ရည်မှတ်လျက်၊
 လှူဒါန်းကြသောဒါနသည်၊ သံဃိကဒါနမည်၏။

တနည်း။ ။ သံဃိကဒါန ၇-ပီး တို့တွင်၊ တပီးပီး၌ လှူဒါန်း ခြင်းသည်၊
 သံဃိကဒါနဖြစ်၍၊ မဟာပုဏ္ဏ၊ ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိ၏။

သံဃိကဒါန ၇-ပါးကို အောက်တွင် ဘော်ငြိမေအံ့။

၂-ဂဏိကဒါနဆိုသည်မှာ၊ အရှေ့ကျောင်းကမည်သည့်ရဟန်း၊ အနောက်ကျောင်းက မည်သည့်ရဟန်း၊ မြောက်ကျောင်းက မည်သည့်ရဟန်း၊ တောင်ကျောင်းကမည်သည့်ရဟန်း၊ ဘယ်အရပ်ကရဟန်း၊ ဘယ်ရွာက ရဟန်း၊ ဘယ်မြို့ကရဟန်း၊ ဘယ်ကျောင်းကရဟန်း-စသည်ဖြင့်၊ တရု-တထောင်-တသောင်း၊ လှူစေကာမူ၊ ထိုကဲ့သို့ရွေးချယ်စိစစ်၍ လှူခြင်းသည်၊ ဂဏိကဒါနမည်၏။

၃-ပုဂ္ဂလိကဒါနဆိုသည်မှာ၊ တို့ကိုယ်တော်၊ တို့ရဟန်း၊ တို့ဦးပဉ္စင်း၊ တို့သား၊ တို့ဆရာတော်-စသည်ဖြင့်၊ တပါးပါးကိုရည်မှန်း၍၊ လှူဒါန်းခြင်းသည်၊ ပုဂ္ဂလိကဒါနမည်၏။

ပုဂ္ဂလိကဒါနထက်၊ ဂဏိကဒါနကမြတ်၏။ ဂဏိကဒါနထက်၊ သံဃိကဒါနကမြတ်၏။ သံဃိကဒါနကိုလှူဒါန်းခြင်းသည်၊ သက်တော်ထင်ရှား၊ မြတ်ဘုရားကို၊ လှူဒါန်းရသည်နှင့်၊ အကျိုးပေးခြင်းညီမျှ၏။ ၎င်းအကြောင်းကို၊ ကထိတန်ဂျားမှာ၊ ထင်ရှားပြခဲ့ပြီ။

သံဃိက ဒါန ဖြစ်မြောက်ပုံ။

သံဃိကနေရာဌာနမှာ၊ သံဃာအများအားလှူရမှာ၊ သံဃိကဒါန ဖြစ်မြောက်သည်မဟုတ်။ တပါးတည်းဖြစ်စေကာမူ၊ ဘော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း၊ သံဃာအစစ်ရုဏ်ကို၊ ယုံကြည်ရည်မှတ်၍၊ ဒက္ခိဏေယျသံဃာကဲ့သို့၊ ရိုသေလေးစားစွာဖြင့်၊ သမုဒ္ဒရာတဘက်ကမ်းနေ၊ ဝိဟာရကုရုမြို့က အမည်ရှိသော သူကြွယ်ကဲ့သို့၎င်း၊ စိတ္တသူကြွယ်ကဲ့သို့၎င်း၊ သံဃစိတ္တိကာရရုဏ်နှင့်၊ ပြည့်စုံစွာလှူဒါန်းခြင်းသည်၊ သံဃိကဒါနဖြစ်၏။ ထိုသို့တပါးတည်းပင်ဖြစ်စေကာမူ၊ သံဃိကဒါနဖြစ်အောင်၊ လှူဒါန်းနိုင်ပါက၊ မဟာပုထ အကျိုး ကြီးမြတ်ကြောင်း၊ ဥပရိပဏ္ဍာသပါဠိတော်၌။

ဧကံ ပုဂ္ဂလံ သံဃံ ဥဒ္ဓိဿ ဒါနံ ဒဿန္တိ ။ တဒါ ပါတံ အာနန္ဒ သံဃာဂတံ ဒက္ခိဏေယျံ အသင်္ချေယျံ အပ္ပမေယျန္တိ ဝဒါမိ ။ ဟူ၍မိန့်တော်မူပေ၏။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဧကံ ပုဂ္ဂလံ၊ တပါးတည်းသောရဟန်းကို။ တဒါ၊ တပါးတည်းသောရဟန်း၌။ ဒက္ခိဏေယျံ၊ ဒက္ခိဏေယျသံဃာတော်ကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဿန္တိ၊ လှူကုန်ထွက်၍။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သံဃာဂတံ၊ သံဃာဟု ရည်မှန်း၍ လှူဒါန်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ထက်သို့ရောက်သော။ ဒက္ခိဏေယျံ၊ အပ္ပသည့် အသင်္ချေယျန္တိ၊ မရေတွက်နိုင်ကုန်ဟူ၍။ အပ္ပမေယျန္တိ၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်ကုန်ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါ့ဘုရားသခင်သည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဤမျှနှင့်ပင်မဟုတ်သေး။ အသဗ္ဗိဒုသီလရဟန်းပင်ဖြစ်စေကာမူ၊ ဒက္ခိဏေယျ သံဃာကို၊ ယုံကြည်ရည်မှတ်၍ လှူဒါန်းခြင်းသည်၊ အသင်္ချေယျ၊ အပ္ပမေယျ၊ အကျိုးကြီးမြတ်ကြောင်း၊ ၎င်းပါဠိတော်၌ပင်။

ထေသု ဒုသီလေသု သံဃံ ဥဒ္ဓိဿ ဒါနံ ဒံဿန္တိ။ တဒါ ပါဟံ အာနန္ဒ သံစာဂတံ ဒက္ခိဏေယျံ အသင်္ချေယျံ အပ္ပမေယျန္တိ ဝဒါမိ။ ။ ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။ အနက်အတူတူပင်။

ဤပင်မဟုတ်သေး။ သာသနာပအခါ၊ ရဟန်းသိက္ခာနှင့်မညီမညွတ်၊ လူတို့၏ အလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးလျက်၊ သက်န်းကို ထည်ပင်းတွင်၎င်း၊ ပခုံးတွင်၎င်း၊ ရစ်ပတ်၍ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သံဃာဟု ရည်မှန်း၍ လှူဒါန်းပါက၊ တော်ပြု နှင့်သည့်အတိုင်း၊ အသင်္ချေယျ-အပ္ပမေယျ-အကျိုးကြီးမြတ်ကြောင်း၊ ၎င်းပါဠိတော် ၌ပင်၊ ဟောတော်မူပေ၏။ ပါဠိတော်ကား- နေ့တွင်ရှိထွက်။

သံဃိကဒါန ၇-ပါး ပြခြင်း။

- ၁-၁၃ ရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃာ-ဘိက္ခုနီသံဃာကို လှူဒါန်းခြင်း။ ။
- ၂-ဘိက္ခု သံဃာ-ဘိက္ခုနီ သံဃာ ၂-ပါးစုံသော သံဃာကို လှူဒါန်းခြင်း။ ။
- ၃-ဘိက္ခုသံဃာကို လှူဒါန်းခြင်း။ ။ ၄-ဘိက္ခုနီသံဃာကို လှူဒါန်းခြင်း။ ။
- ၅-ရဟန်းယဇကုများ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့မှရည်ညွှန်းသော သံဃာကို လှူဒါန်းခြင်း။ ။
- ၆-ဘိက္ခုသံဃာမှရည်ညွှန်းသော သံဃာကို လှူဒါန်းခြင်း။ ။ ၇-ဘိက္ခုနီသံဃာ မှရည်ညွှန်းသော သံဃာကို လှူဒါန်းခြင်း။ ။ ဤသည်ကား- သံဃိကဒါန ၇-ပါး တည်း။ ။ ပါဠိ ကျယ်အံ့စိုး၍ မထည့်လိုက်တော့ပေ။ ၎င်းအကြောင်းကို ဥပရိ ပဏ္ဏာသ၊ ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂီသုတ်၌သာ၏။

ပုဂ္ဂလိက အလှူခံ ၁၄-ယောက် ပြခြင်း။

- ၁-တိရစ္ဆာန်၊ ။ ၂-လူဒုသီလ၊ ။ ၃-လူသုသီလ၊ ။ ၄-သာသနာပ ကျန်ရေ့ရသေ့၊ ။ ၅-ယခုအခါ၊ ဘီလမရှိသော၊ ဒုသီလရဟန်း၊ ။ ၆-သီသဝန္တ ရဟန်း၊ ။ ၇-သောတာပတ္တိမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ။ ၈-သောတာပတ္တိဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ။ ၉-သကဒါဂါမိမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ။ ၁၀-သကဒါဂါမိဖိုလ် ပုဂ္ဂိုလ်၊ ။ ၁၁-အနာဂါမိ မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ။ ၁၂-အနာဂါမိဖိုလ် ပုဂ္ဂိုလ်၊ ။ ၁၃-အရဟတ္တမဂ် ပုဂ္ဂိုလ်၊ ။ ၁၄-အရဟတ္တဖိုလ် ပုဂ္ဂိုလ်။ ။ ဤသည်ကား- အလှူခံ တကျိပ် ထေးယောက် ထည်း။

တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါ၊ တရားတထောင်၊ ထူးရသည်ထက်၊ လူဒုသီလတယောက် အား၊ ထူးရသည်ကမြတ်၏။ လူသုသီလ၊ တရားတထောင် ထူးရသည်ထက်၊ လူသုသီလတယောက်အား၊ ထူးရသည်ကမြတ်၏။ လူသုသီလ၊ တရားတထောင်

ဟူ၍ရသည့်ထက်၊ သာသနာပ၊ ဈာန်ရ၊ ရသေ့တယောက်အား၊ ဟူ၍ရသည့်က
 မြတ်၏။ သာသနာပ ဈာန်ရ၊ ရသေ့အား၊ တရာ-တထောင် ဟူ၍ရသည့်ထက်၊
 သာသနာတော်တွင်းရဟန်းဒုသိလအား၊ ဟူ၍ရသည့်ကမြတ်၏။ ရဟန်းဒုသိလ၊
 တရာ-တထောင် ဟူ၍ရသည့်ထက်၊ ရဟန်းသုသိလတပါးအား၊ ဟူ၍ရသည့်က
 မြတ်၏။ ရဟန်းသုသိလ၊ တရာ-တထောင် ဟူ၍ရသည့်ထက်၊ သောတာပတ္တိမဂ်
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဟူ၍ရသည့်ကမြတ်၏။ သောတာပတ္တိမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ တရာ-တထောင်
 ဟူ၍ရ သည့်ထက်၊ သောတာပတ္တိမဂ် ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဟူ၍ရသည့်က မြတ်၏။
 သောတာပတ္တိမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ တရာ-တထောင် ဟူ၍ရသည့်ထက်၊ သကဒါဂါမိမဂ်
 ပုဂ္ဂိုလ် တယောက်အား၊ ဟူ၍ရသည့်ကမြတ်၏။ သကဒါဂါမိမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ တရာ-
 တထောင် ဟူ၍ရသည့်ထက်၊ သကဒါဂါမိမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဟူ၍ရသည့်ကမြတ်၏။
 သကဒါဂါမိမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ တရာ-တထောင် ဟူ၍ရ သည့်ထက်၊ အနာဂါမိမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ဟူ၍ရသည့်ကမြတ်၏။ အနာဂါမိမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ တရာ-တထောင် ဟူ၍ရသည့်
 ထက်၊ အနာဂါမိမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဟူ၍ရသည့်ကမြတ်၏။ အနာဂါမိမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်၊
 တရာ-တထောင် ဟူ၍ရသည့်ထက်၊ အရဟတ္တမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဟူ၍ရသည့်က
 မြတ်၏။ အရဟတ္တမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ တရာ-တထောင် ဟူ၍ရသည့်ထက်၊ အရဟတ္တမဂ်
 အား၊ ဟူ၍ရသည့်ကမြတ်၏။ ဘော်ပြုပါ ပုဂ္ဂိုလ်များအား၊ သိန်း-သန်း-ကုဋေ
 ဟူ၍ရသည့်ထက်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတဏှအား၊ ဟူ၍ရသည့်ကမြတ်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနှင့်
 တကွ၊ သံသုံးတိုက်ရှိ၊ အရိယာ-အနရိယာ-စသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ကုဋေ ကုဋာ၊ မရေ
 တွက်နိုင်အောင် ဟူ၍ရသည့်ထက်၊ သက်တော် ထင်ရှား၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓအား၊
 ဟူ၍ရခြင်းကမြတ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလ၊ ဗွိပဒုတ္တမ၊ ဇိနုတ္တမ၊ အတုလ-
 အသဒိသ၊ ဇကပုဂ္ဂလဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

၎င်းပုဂ္ဂလိက အဟူ၍ ၁၄-ယောက်တို့၌၊ အချို့ဆရာတော်များ၊ ရေးသား
 ကြသော၊ ကျမ်းဂန်များမှာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ ဘုရား ၂-ဆူကိုထည့်၍၊
 လူဒုသိလနှင့်၊ ရဟန်းဒုသိလ ၂-ယောက်ကို နှုတ်ပယ်ထားသည်။ သင့်မည်
 မထင်ပေ။ ဝေသာန္တရာမင်းကြီးသည်၊ သားတော်-ဇာလိမင်းသား၊ သမီးတော်-
 ကဏ္ဍာဇိန်တို့ကို၊ လူဒုသိလဖြစ်သော။ ဝါ၊ သရဏာဂုံသိလ တပါးမှမရှိသော
 ဇူဇကာ ပုတ္တားအား ဟူ၍ဒါန်းခြင်း။ “တေသု ဒုသိလေသု သံဃံ ဥဒ္ဓိဿ ဒါနံ
 ဒဿန္တိ” စသည်ဖြင့်၊ ဘုရားဟောပါဠိ၊ ထာရှိခြင်းတို့သည်၊ လွန်စွာထင်ရှားဟူ
 သောကြောင့်၊ ရဟန်းဒုသိလကိုမပယ်သင့်၊ ထည့်ခြင်းငှါသင့်၏။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ-ဘုရားငယ်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ-ဘုရားကြီး၊ ထိုကဲ့သို့သော၊ အပ္ပဋိ
 ပုဂ္ဂလ၊ အတုလ-အသဒိသဖြစ်တော်မူသော၊ ဘုရားတို့ကို၊ ဘော်ပြုပါပုဂ္ဂိုလ်
 ဇေတုနှင့်၊ တတန်းတည်းထား၍၊ ရေတွက်ခြင်းငှါမသင့်။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ၊ လူတွေ-

ရဟန်းတွေ-နတ်တွေ-ဖြဟွာတွေ-အားလုံးကို၊ အကုန်အစဉ်ပင့်တိတ်၍၊ အသက်
နှင့်အမျှ၊ ဣဒါနိးစေကာမူ၊ ပစ္စေကာယဒွါကိုသော်၎င်း သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်ဘုရားကြီး
ကိုသော်၎င်း၊ တနေ့တရက်တထပ်စာမျှ လှူဒါန်းဆက်ကပ်ရသည်နှင့် မတူနိုင်ရာ။

“ဂုဏဝိသေသာနံ ဒါနံ မဟာပ္ပလံ” ဟူ၍၊ အဋ္ဌသးလိနိအဋ္ဌကထာ၌၊ ဣဒါနိရကား၊
ဧဘာပြီဘုရား ၂-ဆူထက်၊ ဂုဏဝိသေသာဂှိနိုင်စရာ၊ ဇာတိ-အာဏာ-ဝိသယ၊
ခေတ်၃-ပါးနှင့်တကွ၊ ဘုံ ၃၁-မရှိတော့ပြီ။ ထို့ကြောင့်-ပုဂ္ဂလိကအယူ၍ ၁၄-
ယောက်ထည်းသို့ ဘုရား ၂-ဆူကိုမထည့်သင့်၊ တတန်းတည်းပင်ရေတွက်ခြင်း
ငှါမသင့်။ လူဒုသီလ-ရဟန်းဒုသီလတို့ကို၊ မပယ်သင့်ကြောင်းမှတ်အပ်၏။

၎င်းအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ စစ်ကိုင်းတောရကျောင်းနေ၊ ဣန္ဒာသူမြတ်နှင့်၊
ခဲတောင်ဆရာတော် နေကြသော၊ ကျမ်းဂန်များ၌၊ ကျွန်ုပ်ရေးသည့်အတိုင်း၊
ခဲတောင်ဆရာတော်က ဆုံးဖြတ်၏။ လူဒုသီလ-ရဟန်းဒုသီလ ၂-ဦး မထည့်
ရန်၊ ဣန္ဒာသူမြတ်ကဆုံးဖြတ်၏။ နောက်ဆုံး ဣန္ဒာသူမြတ်၊ အရှုံးထွက်၍၊ မင်းတုံး
မင်းကြားကြီး အမိန့်နှင့်တကွ၊ သံဃာရာဇာ အမိန့်ပါ၊ လူဝတ်လဲ၍၊ ရေထဲထို့
တောင်နှင့်အမျှခံရသည်။

၎င်းပုဂ္ဂလိကနေရာ၌၊ ရဟန်းဒုသီလပင်ဖြစ်စေကာမူ၊ သံဃာဟုရည်မှန်း၍၊
ဣဒါနိးပါက၊ မဟာပ္ပလံဖြစ်ကြောင်း။ ဥပရိပဏ္ဍာသပါဠိတော် အဋ္ဌကထာမှာ၊
ထင်ရှားစွာလာရှင်ပေ၏။ မိလိန္ဒပဋ္ဌာကျမ်း၌လည်း၊ ရဟန်းဒုသီလပင်ဖြစ်စေကာမူ၊
လူသူတော်ကောင်းတို့ထက်၊ အဆတရာ၊ အဆတထောင်သာခြင်း။ အကြောင်း
မူကား၊ ရဟန်းဒုသီလသည်၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပတရားရှိခြင်း၊ ရတနာ ၃-ပါးကို၊ အမြဲ
ရိုသေဆည်းကပ်ခြင်း၊ ကာယဒုစရိုက်၊ ဝစီဒုစရိုက်၊ မနောဒုစရိုက်တို့မှာ လူထက်
အဆပေါင်းများစွာလွတ်ခြင်း၊ တရားပစ္စာကိုသာ၊ သင်အံလေ့ကျက်၊ ပျိုချနေခြင်း၊
သာသနာ၏ အခြေမူလဖြစ်တဲ့၊ စာပေကျမ်းဂန်များကို၊ သင်ကြားပျိုချ နေခြင်း
တို့ကြောင့်၊ လူသူတော်ကောင်း တို့ထက်၊ အဆပေါင်းများစွာ သာသည့်အပြင်
သာသနာပ ဈာန်ရရသေ့အား လှူဒါန်းရသည်ထက် အကျိုးကြီးမြတ်ကြောင်း
ကောင်းကောင်းဦးမှတ်ထားကြလေ။

အံထောက်တမျိုးကား၊ ယခုလိုသာသနာတွင်း၌တကိုယ်လုံးအဝတ်သင်္ကန်း
ပတ်ရုံ၌တော်ပြခဲ့သည့်အကျင့်တို့နှင့်ပြည့်စုံသူကိုမဆိုထားဘိ၊ လိင်သာသနာ၌
လူများကဲ့သို့ မယားသားသမီးတွေနှင့်နေခြင်း၊ လူတို့၏အမှုအရာဟူသမျှတို့ကို
လုပ်ကိုင်နေခြင်း၊ အကျင့်ထိလဟူ၍ဘာမျှမရှိ၊ ထို့ရာတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ထည်ပင်း
တွင်အဝတ်သင်္ကန်းရစ်ပတ်၍သူ့ ကိုရဟန်းဟူသမုတ်လျက် ရဟန်းအခေါ်ခံ၏။
၎င်းကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုပင် သံဃာဟုရည်မှန်း၍ လှူဒါန်းပါက မဟာပ္ပလံဖြစ်
ကြောင်း ဥပရိပဏ္ဍာသပါဠိတော်၌။

ဘဝိဿန္တိ ခေါပနာနန္ဒ အနာဂတမဒ္ဒါနံ ဂေါတြဘုနော ကာသာဝက
ဣာ ဒုဿီထာပါပဓမ္မာ တောသုဒုဿီလေသု သံဃံဥဒ္ဓိဿဒါနံဒဿန္တိ။
တဒါ ပါယံအာနန္ဒသံဃာဂတံ ဒက္ခိဏေယျံ အသင်္ချေယျံ အပ္ပမေယျန္တိ
ဝဒါမိ။ ။ဟု၍ဟောတော်မူ၏။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အနာဂတမဒ္ဒါနံ၊ နောက်၌ ဖြစ်လတ္တံ့ ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်အ
ပေါင်းတို့တွင်၊ ဂေါတြဘုနော၊ ရဟန်း၏အနွယ်မျှဖြစ်ကုန်သော။ ကာသာဝကဣာ
ထည်ပင်း၌ သင်္ကန်းရစ်ပတ်လျက်ရှိကုန်သော။ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်
ရှိကုန်သော။ ဒုဿီထာ၊ သီလမရှိ၊ ဒုဿီထတို့သည်။ ခေါပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။
ဘဝိဿန္တိ၊ ငြိမ်ကုန်လတ္တံ့။ တောသုဒုဿီလေသု၊ ထိုအဝတ်သင်္ကန်း ထည်တွင်
ရစ်ပတ်လျက်ရဟန်းဟုအမည်ခံသောဒုဿီထတို့၌။ သံဃံ၊ ဒက္ခိဏေယျသံဃာ
ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍။ ဒါနံ၊ ဒါနဝတ္ထု ။ အရုရုကို။ ဒဿန္တိ၊ ပေးလှူကြကုန်လတ္တံ့။
အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တဒါ၊ ထိုသို့ပေးလှူသောအခါ၌။ သံဃာဂတံ၊ သံဃာဟုအမည်ခံ
သောဒုဿီထ၏ထက်သို့ ရောက်သော။ ဒက္ခိဏေယျံ၊ အလှူဝတ္ထုသည်။ အသင်္ချေ
ယျန္တိ၊ မရေတွက်နိုင်ကုန်ဟူ၍။ အပ္ပမေယျန္တိ၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်ကုန်၍။ အဟံ၊ ငါဘု
ရားသခင်သည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ ။ထင်ရှားစွာသိလောက်ပြီ။ ။
ဤသည်ကား ခဲတောင်ဆရာတော်ဝါဒတည်း။

၎င်းပြင် ဒါနနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အာမိသဒါန-ပစ္စယာနုဂ္ဂဟဒါန- ဓမ္မာနုဂ္ဂဟဒါန-
အဇ္ဈတ္တိကဒါန-ဗဟိဒ္ဓဒါန- ကာထဒါန-အကာထဒါန-သကမ္မကဒါန- အကမ္မက
ဒါနစသည်ကို ရဟန်းခံ-ကထိန်တရားတို့မှာရေးသားခဲ့ပြီ။

စာနည်းမုံငွေလိကအလှူခံ : ၁၄-ယောဂင်္ဂပြခြင်း။

၁-တိရစ္ဆာန်၊ ၂-လူဒုဿီထ ဒုစရိုက် ဒုရာဇိ ဝန့်ဒုအသက်မွေးသူ။ ၃-လူသုသိ
စသုစရိုက် သုရာဇိ ဝန့်ဒုအသက်မွေးသူ။ ၄-သာသနာပဈာန်ရ-ရသေ့။ ၅-သော
တာပန် ဟူသောအကျိုးငှါ ကျင့်သောသူ။ ၆-သောတာပန်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်။
၇-သကဒါဂါမ်ဟူသောအကျိုးငှါ ကျင့်သောသူ။ ၈-သကဒါဂါမ်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်။
၉-အနာဂါမ် ဟူသောအကျိုးငှါကျင့်သောသူ။ ၁၀-အနာဂါမ် ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်။
၁၁-အရဟတ္တဖိုလ် ဟူသော အကျိုးငှါ ကျင့်သောသူ။ ၁၂-အရဟတ္တဖိုလ်
ပုဂ္ဂိုလ်။ ၁၃ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ။ ၁၄-သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။ ။ဤသည်ကား ဥပရိပတ္တာသ
ပါဠိတော်-ဝေသာမသုတ်အလိုတည်း။

အကျိုးပေးမုံပြခြင်း။

၁-တိရစ္ဆာန်အား ကျွေးမွေးခြင်းသည်၊ အာယု-ဝတ္ထု-သုခ- ဗုဒ္ဓ-ပရိသာန
ဟူသော အကျိုးငါးပါးကို ၁၀(၁၀၀)တရားစီစားရ၏။ ။ ၂-လူဒုဿီထမှာ

၎င်းအကျိုးငါးပါး၊ ဘဝတထောင် ခံစားရ၏။ ၊ ၃-လှူသုသိထမှာ ၎င်းအကျိုး
ငါးပါး၊ ဘဝတသိန်း ခံစားရ၏။ ။ ၄-သာသနာပ ဈာန်ရ-ရသေ့မှာ ၎င်းအကျိုး
ငါးပါး၊ ဘဝပေါင်း ကုဋေတသိန်း ခံစားရ၏။ ။ တဆင့်ထက်တဆင့် မြင့်ထွက်
ပရေမတွက်နိုင်သော အကျိုးခံစားကြောင်းမှတ်လေ။

တနည်းပုဂ္ဂလိကအဋ္ဌခံ ၁၅-ယောဂ်ပြခြင်း။

၁-သရဏဂုံတည်သောသူ။ ၂-ပဉ္စသီလတည်သောသူ။ ၃-ဒဿသီလတည်
သောသူ။ ၄-ဖြစ်သစ်စသာမဏော။ ၅-ဖြစ်သစ်စရဟန်း။ ၆-ဝတ်နှင့်ငြိည့်စုံသော
ရဟန်း။ ၇-ဝိပဿနာ အားထုတ်သောရဟန်း။ မဂ်ပုဂ္ဂိုလ် ထေးယောက်၊ ဖိုလ်
ပုဂ္ဂိုလ်လေးယောက်၊ ပေါင်း ၁၅-ယောဂ် တို့သည် ပုဂ္ဂလိက အဋ္ဌခံတည်း။

(အထူး) ၁-နိပါတ်က ၇-နိပါတ်အထိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အရိယာမဂ်ကိုရခြင်း၌
ဥပနိသျှဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်ကုန်၏။

ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော် ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ်၌လာ၏။ ပါဠိကို ကျွယ်အံ့စိုး၍
မထည့်လိုက်တော့ပေ။ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း အထက်နည်းအတိုင်း တဆင့်ငါး
တဆင့်မြတ်ကြောင်းထိလေ။

အဓမ္မိကဒါနကိုးပါးပြခြင်း။

၁-တပါးပါးသော သံဃာအား ရည်ညွှန်းပြီးသော ဝတ္ထုပစ္စည်းကို အခြား
တပါးသောသံဃာအား၎င်း။ ၂-အခြားသော စေတီအား၎င်း။ ၃-အခြားသော
ပုဂ္ဂိုလ်အား၎င်း လှူဒါန်းခြင်းသုံးပါး။

၁-တဆူဆူသောစေတီအားရည်ညွှန်းပြီးသော ဝတ္ထုပစ္စည်းကို အခြားသော
စေတီအား၎င်း။ ၂-အခြားသောသံဃာအား၎င်း။ ၃-အခြားသောပုဂ္ဂိုလ်အား၎င်း၊
လှူဒါန်းခြင်းသုံးပါး။

၁-တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား ရည်ညွှန်းပြီးသော ဝတ္ထုပစ္စည်းကို အ
ခြားသောပုဂ္ဂိုလ်အား၎င်း။ ၂-အခြားသော သံဃာအား၎င်း။ ၃-အခြားသော
စေတီအား၎င်း၊ လှူဒါန်းခြင်းသုံးပါး၊ ပေါင်းကိုးပါးတည်း။ ။ ဤသည်ကား အဓမ္မိက
ဒါနကိုးပါးတည်း။

အသပ္ပုရိသဒါန ၅-ပါးပြခြင်း။

၁-ကံ၏အကျိုးကိုမယုံကြည်ဘဲလှူဒါန်းခြင်း။ ၂-မသန့်မပြန့်မစင်ကြယ်စွာလှူဒါန်း
ခြင်း။ ၃-အထူးပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မရိုမသေစွာလှူဒါန်းခြင်း။ ၄-မိမိကိုယ်တိုင် မထူးဘဲ
သူတပါးအားဆက်ဆံကမ်း၍လှူစေခြင်း။ ၅-အလှူ၏အကျိုးကိုရမည်မဟုတ်ဟု
ယူဆ၍လှူခြင်း။ ဤသည်ကား အသပ္ပုရိသဒါနငါးပါးတည်း။

သဗ္ဗုဒ္ဓါဒါန ဂ-ပါးပြုခြင်း။

၁-အာယု၊ ဝတ္ထု၊ အား သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ ဖြစ်ခြင်း။ ၂-မွန်မြတ်သော ဝတ္ထု ပစ္စည်းအာဟာရတို့ကိုသာ ဖြစ်ခြင်း။ ၃-လျှောက်ပတ်သော အခါ၌ ဖြစ်ခြင်း။ ၄-ကာလဒါနကို အထူးသဖြင့် ဖြစ်ခြင်း။ ၅-ရဟန်းတော်များအား လျှော်သော ဝတ္ထု ကို ဖြစ်ခြင်း။ ၆-အာယု၊ ခံ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရွေးချယ်၍ ဖြစ်ခြင်း။ ၇-အလတ် ဖြစ်သော ဝတ္ထုကို ရွေးချယ်၍ ဖြစ်ခြင်း။ ၈-စိတ်ကို ကြည်လင်ရှင်လမ်းစွာ ထား၍ ဖြစ်ခြင်း။ ၉-မိမိအဖို့ ခြိမ်းခြောက်ခြင်း၊ ဤသည်ကား သဗ္ဗုဒ္ဓါဒါန ဂ-ပါးတည်း။

စေတနာသုံးတန်ခွဲပြုခြင်း။

၁ ပုဗ္ဗစေတနာ၊ မလှပီရှေ့အာရုံက ကြံစည်ခြင်း။ ဆောင်ရွက်ပြုလုပ်အားထုတ် ခြင်း။ ၂-မုဗ္ဗစေတနာ၊ အလှပီပုဂ္ဂိုလ်၏ မျက်မှောက်၌ အလှပီဝတ္ထုတို့ကို ရေစက် သွန်းချထုတ်ခြင်း။ ၃-အပရစေတနာ ဖြစ်ပြီးသည်နောက် အဘန်ဘန် အထပ် ထပ် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ခြင်း။ ။ စေတနာပြုခြင်းပြီး၏။

အကျိုးပေးသော ကာလကိုပြုခြင်း။

ထိုသို့အလှပီဒါနပြုလုပ်ကြရာ၌၊ ဇော ၇-ကြိမ်ရှိရာတွင် ပဌမဇော စေတနာ သည် မျက်မှောက်သော ဘဝ၌ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယ အကျိုးပေး၏။ ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီ ယအကျိုးပေးပုံမှာ ၂-မျိုးရှိ၏။ ၂-မျိုးဟူသည်ကား၊ ယခုမျက်မှောက် ဘဝ အသက် ဝိညာဉ်မချုပ်ငြိမ်းမီ အကျိုးပေးသည်လည်း ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံပင် တည်း။ ရဟန္တာလည်းဖြစ်စေ၊ နိရောဓသမာပတ်မှ သည်လည်းဖြစ်စေ၊ အလှပီ ဝတ္ထု စင်ကြယ်သည်လည်းဖြစ်စေ၊ ၎င်းအင်္ဂါထေးပါးနှင့် ပြည့်စုံပါက ၇-ရက် အတွင်းမဟာဒုက္ခ ကာကဝလ္လိယစသော ပုဂ္ဂိုလ်များကဲ့သို့ အကျိုးပေး ခြင်းသည် ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံပင်တည်း။

၂-နောက်ဆုံးသတ္တမဇောစေတနာသည် ဒုတိယဘဝ၌ အကျိုးပေးအံ့သော ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံပင်တည်း။

၃-အလယ်ဇော ၅-ချက်ဖြင့် တတိယဘဝ၌ နိဗ္ဗာန်ရောက်သည်တိုင် အောင်အကျိုးပေးခြင်းသည် အပရာပရိယကံပင်တည်း။

၄-မည်သည့်ကုသိုလ်ကံဖြစ်စေ၊ အကုသိုလ်ကံဖြစ်စေ၊ အကျိုးပေးပြီးသည် ထည်းမဟုတ်၊ အကျိုးပေးလတ္တံ့ သည်လည်းမ ဟုတ်၊ ဝါ၊ ဘဝ အကျိုးမျှ မပေးတော့ ဘဲ အချည်းနှီး အလဟံသာ ဖြစ်သောကံသည် အဟောသိကံပင်တည်း။ ။ ၎င်းထေးပါးတို့၌ ကုသိုလ်ကံ-အကုသိုလ်ကံဟူ၍ ၂-မျိုးစီရှိ၏။ ကျယ်လွန်းလှ၍ အစုံအလင်မရေးလိုက်တော့ပေ။

ဒါနမယ-သီလမယ ဘာဝနာမယ ဖြစ်ခြင်း။

၁-တစုံတခုသောဝတ္ထုကိုရ၍ ရတနာသုံးပါးတို့အားလှူဒါန်းခြင်းသည် ဒါနမယ-မည်၏။

၂-တစုံတခုသောဝတ္ထုပစ္စည်းကိုရ၍ ၎င်းပစ္စည်းကိုငါတို့အမျိုးအနွယ်၊ ငါတို့အမျိုးအစဉ်အဆက်ရတနာသုံးပါးတို့အား လှူခြင်းတည်းဟု စာဒိတ္တသိထဖြင့် လှူခြင်းသည် သီလမယ-ကုသိုလ်ဖြစ်၏။

၃-တစုံတခုသောဝတ္ထုပစ္စည်းကို ရတနာသုံးပါးတို့အား လှူဒါန်းပြီး၍ ၎င်းဝတ္ထုသည် ကုန်ခန်းခြင်းသို့ရောက်လတ္တံ့ ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လတ္တံ့ ဟု သေသဘောဝယသဘောဖြင့် ဆင်ခြင်ခြင်းသည် ဘာဝနာမယ-ကုသိုလ်ဖြစ်၏။ ၊ ဤသည်ကား မယ ၃-ပါးပြုခြင်းတည်း။

၎င်းအကြောင်းကို၊ ဣဝိဂ္ဂါးစွာပြုတော်မူလိုသော၊ အဋ္ဌသာလိနိ အဋ္ဌကထာ ဆရာမြတ်သည်။

၁-ယဒါ ဟိးနိထဝိတထောဟိတော ဒါတေသု ပုပ္ဖါဒိသု အညတရံ ထဒိတွာ ဝဏ္ဏဝသေန အာဘုဒိတွာ ဝဏ္ဏဒါနံ မယုန္တိ ဗုဒ္ဓရတနာဒိနိ ပူဇေတိ။ တဒါ ဒါနမယံ ဟောတိ။

၂-ယဒါ ပန တထာ ဂူပမေဝ ဒေယျဓမ္မံ ထဘိတွာ မယှံ ကုလဝံသော ကုလတန္တိ ကုလပဝေဏိ သော ကုလဝတ္တံ တေန္တိ ဗုဒ္ဓရတနာဒိနိ ပူဇေတိ။ တဒါ သီလမယံ ဟောတိ။

၃-ယဒါ ပန တာဒိသေနေဝ ဝတ္ထု နာနာရတနတ္ထယဿ ပူဇံ ကတွာ အယံ ဝဏ္ဏော ခယံ ဂစ္ဆိဿတိ ဝယံ ဂစ္ဆိဿတိတိ ခယဝယံ ပဋ္ဌပေတိ။ တဒါ ဘာဝနာမယံ ဟောတိ။ ၊ ဟူ၍ ဝိနိတော်မူ၏။

ဟိ၊ ချဉ်းအံ။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ နိထ ဝိတ ထောဟိတော ဒါတေသု၊ အည-အရွှေ-အနိ-အဖြူ-ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပုပ္ဖါဒိသု၊ ပန်းအစရှိသည် တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးသောဒါနဝတ္ထုကို၊ ထဘိတွာ၊ ရ၍။ ဝဏ္ဏဝသေန၊ အဆင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဘုဒိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ မယှံ၊ ငါ၏။ ဝဏ္ဏဒါနံ အဆင်းအလှူသည်။ တဒိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓရတနာဒိနိ၊ ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာတို့အား။ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒါနမယံ၊ ဒါနမယသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌ တထာဂူပမေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည် သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဒေယျဓမ္မံ၊ လှူအပ်သောဝတ္ထုကို၊ ထဘိတွာ၊ ရ၍။ သေသော၊ ဤအလှူသည်။ မယှံ၊ ငါ၏။ ကုလဝံသော၊ အမျိုးအနွယ်တည်း။ သေသော၊

ဤအတ္တုသည်။ ကုသတန္တိ၊ အမျိုးဘဇဉ်တည်း။ သော၊ ဤအတ္တုသည်။ ကုထပ္ပ
ဝေဏီ၊ အမျိုးအစပ်တည်း။ ဇေတံ၊ ဤဝတ်သည်။ ကုထဝတ္တံ၊ အမျိုးဝတ်တည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ ဗုဒ္ဓါဒိရတနာဒိနံ၊ ဘုရား တရား-သံဃာ ရတနာသုံးပါး
တို့အား။ ပူဇော်၊ ပူဇော်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝီလမယံ၊ စာရိတ္တဝီလမယသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ယဒါ၊ အကြင် အခါ၌။ 'တာဒိသေနေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။
ဝတ္ထုနာ၊ အတ္တု၊ ဝတ္ထုဖြင့်။ ရတနတ္တယဿ၊ ရတနာ ၃-ပါးအား။ ပူဇံ၊ ကို။ ဘတွာ၊
ပြု၍။ အယံ ဝဏ္ဏော၊ ဤအဆင်းသည်။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ဂန္တိ သာတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။
ဝယံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဂန္တိ သာတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခမဝယံ ကုန်ခြင်း
ပျက်စီးခြင်းကို၊ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘာဝနာမယံ၊ ဘာဝနာမ
ယသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တနည်း၊ ။ ထိုဒါနမယ၌လည်း၊ ကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်ခြင်းသည်၊ ကာယကံ
ကုသိုလ်။ မယား-သား-ထီး၊ ကျေး-ကျွန် စသည်ကို၊ ခိုင်းစေခြင်းသည်၊ ဝစီကံ
ကုသိုလ်။ ထင်ရှားရှိသော ဝတ္ထုကို၊ ငါ့လှူချပေတော့အံ့၊ လှူချတော့မည်ဟု၊ ကြံစီ
ခြင်းသည်၊ မနောကံကုသိုလ် ဖြစ်၏။ ။ ဤသည်ကား-မယ ၃-ပါးဒါနတည်း။

ရူပါရုံ စသော ဒါနအမျိုးမျိုး ပြခြင်း။

၁-ရူပါရုံ၊ အဆင်းအမျိုးမျိုးကိုလှူဒါန်းခြင်း။ ။ ၂-သဒ္ဓါရုံ၊ အသံအမျိုးမျိုးကို
လှူဒါန်းခြင်း။ ။ ၃-ဂန္ဓာရုံ၊ အမွှေးအကြိုင်စသည့်၊ နံ့သာအမျိုးမျိုးကို လှူဒါန်း
ခြင်း။ ။ ၄-ရသာရုံ၊ ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်စသော အရသာအမျိုးမျိုးကိုလှူဒါန်းခြင်း။ ။
၅-ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ အိပ်ရာနေရာ၊ ကုတင်-ညောင်စောင်း၊ ကျောင်း ကန်-စသည်ကို
လှူဒါန်းခြင်း။ ။ ဤသည်ကား-အာရုံ ၅-ပါးဒါနတည်း။

စာရုံ ၅-ပါးတို့၌ကံ ၃-ပါး ဒါနဖြစ်ပုံ ပြခြင်း။

ထိုအာရုံ ၅-ပါးတို့၌၊ ။ ၁-ကိုယ်တိုင်လှူဒါန်းခြင်းသည်၊ ကာယကံဒါန။ ။
၂-မယား-သား-ထီး၊ ကျေး-ကျွန် စသည်ကိုစေခိုင်း၍ လှူဒါန်းခြင်းသည်၊ ဝစီကံ
ဒါန။ ။ ၃-၎င်းဝတ္ထု တို့ကို၊ လှူဒါန်းမည်-လှူဒါန်း ရတော့ မည်ဟု၊ စိတ်ဖြင့်
ကြံစီခြင်း-ဆင်ခြင်ခြင်းသည်၊ မနောကံဒါနဖြစ်၏။

သောမနဿ ဥပေက္ခာ စသော ဒါန ခွဲပြခြင်း။

၁-သောမနဿဒါန၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၊ လှူဒါန်းပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း။ ။
၂-ဥပေက္ခာဒါန၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မရှိဘဲ၊ လှူဒါန်းပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း ။
၃-သမ္ပယုတ္တဒါန၊ အလှူ၏ အကြောင်းအကျိုးကို၊ သိရှိနားထည်စွာ၊ လှူဒါန်းပေး

ကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း။ ။ ၄-ဝိပ္ပယုတ္တဒါန၊ အလှူ၏အကြောင်းအကျိုးကို၊ နားမထည် မှု၍လှူဒါန်းခြင်း။ ဝါ၊ ရမ်းတန်သမ်းတန်၊ အားနာပါးနာလှူဒါန်းခြင်း။ ။ ၅-အသင်္ခါ ရိကဒါန၊ မိမိ၏စေတနာအလျောက်၊ ပေါ်ပေါက်၍လှူဒါန်းခြင်း။ ။ ၆-သသင်္ခါ ရိကဒါန၊ သူတပါး တိုက်တွန်း ပြောဆိုပါမှ လှူဒါန်းခြင်း။ ။ ၎င်းအဓိပ္ပါယ် သိထောက်ပံ့ပေ၏။

ဟိန၊ မဇ္ဈိမ၊ ပဏီတဒါနတို့၌၊ ဆန္ဒ၊ ဝိရိယ၊ ဝိတ္တ၊ ဝိမံသ တို့ဖြင့် ခွဲပြခြင်း။

၁-ဟိနဒါန၌၊ ဆန္ဒ-ဝိရိယ-ဝိတ္တ-ဝိမံသတို့ ယုတ်ခြင်း။ ။ ၂-မဇ္ဈိမဒါန၌၊ ဆန္ဒ-ဝိရိယ-ဝိတ္တ-ဝိမံသတို့ အလတ်တန်း ရှိခြင်း။ ။ ၃-ပဏီတဒါန၌၊ ဆန္ဒ-ဝိရိယ-ဝိတ္တ-ဝိမံသတို့မြတ်ခြင်း။ ။ ဤသည်ကား ပဋ္ဌာန်းနည်းတည်း။

၁ ဆန္ဒ၊ အလိုရှိခြင်း။ ။ ၂-ဝိရိယ၊ အားထုတ်ခြင်းလုံ့လ။ ။ ၃-ဝိတ္တ၊ သိမှု။ ။ ၄-ဝိမံသ၊ ပညာထိုးထွင်း၍သိမှု။

၁-ဟိနဒါန၌လည်း၊ ၎င်းလေးပါးယုတ်ညံ့သဖြင့်၊ ဟိနဒါနမည်၏။ ။ ၂-မဇ္ဈိမ ဒါန၌လည်း၊ ၎င်းလေးပါးအလယ်အသတ်ဖြစ်သဖြင့်၊ မဇ္ဈိမဒါနမည်၏။ ။ ၃-ပဏီ တဒါန၌လည်း၊ ၎င်းလေးပါးမြတ်သဖြင့်၊ ပဏီတဒါနမည်၏။ ။ (အကျယ် ပြရ လျှင်၊ မထူးလှသောကြောင့်၊ ဤမျှနှင့်ပင်၊ သိသာရုံရေးလိုက်သည်။ အလိုရှိက၊ အဋ္ဌသာလိနိမှာယုထေ)။

ဝဇ္ဇနိသမိတ-ဒါနကို ပြခြင်း။

ယေ သဝိပါကာ ဝဇ္ဇနိသမိတေန ဝ ဒါနာဒိဝသေန ပဝတ္တိတာ။ တေ ဟိနာတိ ကာတဗ္ဗာ။ ။ အဘိဓမ္မာဋီကာကြီးပါဌ။

သဝိပါကာ၊ အကျိုးရှင်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အကျိုးရှိကုန်သော။ ယေ၊ အကြင် ကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ဝဇ္ဇနိသမိတေန၊ ဝင့်၌မှီ၍သာ သျှင်ဖြစ်သော။ ဒါနာဒိဝသေန၊ ဒါနအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တိတာ၊ ဖြစ်စေအပ် ကုန်၏။ တေ၊ သိုကုသိုလ်တို့ကို။ ဟိနာတိ၊ ဟိနဟူ၍။ ကာတဗ္ဗာ ပြုအပ်ကုန်၏။

အဓိပ္ပါယ်မှာ။ ။ လောကီ၏အကျိုးစီးပွားတို့ကို၊ တောင့်တနှစ်သက်၍၊ ဒါန ကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊ ဘာဝနာကုသိုလ်။ ကာယကံကုသိုလ်၊ ဝစီကံကုသိုလ်၊ မနောကံကုသိုလ်တို့ကို ပြုလုပ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မိမိတို့ဒါနဝတ္ထု၊ နည်းသည် ဖြစ်စေ-များသည် ဖြစ်စေ၊ ယုတ်သည်ဖြစ်စေ-မြတ်သည်ဖြစ်စေ၊ ဝင့် ၃-ပါးတို့၌၊ မှီတွယ်စပ်ရှက်၍၊ ဝင့်အတွင်းမှ ထွက်နိုင်အောင်၊ တောင့်တပြုလုပ်သော၊ ဝဇ္ဇ နိသမိတဒါနဖြစ်သောကြောင့်၊ ယုတ်ညံ့သောဟိနဒါနမည်၏။ အချို့မသိမလိမာ သော၊ ယောက်ျား-မိန်းမတို့သည်၊ ယခုပြုရသောကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကြောင့်၊

ဘဝဆက်တိုင်း၊ ဆံပင်ကောင်းခြင်း၊ အသံကောင်းခြင်း၊ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်လှပ
တင့်တယ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံပါစေ။ ရွှေ-ငွေ-ရတနာ၊ ကျောက်သံ-ပတ္တမြား၊ အစား
စားတို့နှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ မယား-လင်-သား-သမီး၊ ဉာတိသင်္ဂဟတို့နှင့်၊ အသက်
ရာကျော်ရှည်အောင်၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနေရပါလို၏ဟူ၍၊ ဆုတောင်းကြ၏။
ကြားထည်းကြားဘူး၏။ ဤကဲ့သို့သောကုသိုလ်မျိုးသည်၊ ဝဋ်ကိုမှီ၍ တောင့်တ
သော၊ ဝဋ်နိဿိတကုသိုလ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ယုတ်ညံ့သောဟိနဒါနမည်၏။

ဝိဝဋ်နိဿိတ-ဒါန ပြုခြင်း။

“ယေ ဝိဝဋ်နိဿိတေန ဒါနာဒိဝသေန ပဝတ္တိတာ။ တေ ပဏီတာတိ
ကာတဗ္ဗာ”။ ။ အဘိဓမ္မာဋီကာကြီး။

သဝိပါကာ၊ အကျိုးနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ လောကုတ္တရာအကျိုးရှိကုန်
သော။ ယေ၊ အကြောင်းကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ဝိဝဋ်နိဿိတေန၊ ဝဋ် ၃ ပါးတို့၏
ကင်းရာ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမှီသောဒါနကုသိုလ်၊ အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တိ
တာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုကုသိုလ်တို့ကို။ ပဏီတာတိ၊ ပဏီတကုသိုလ်
တို့ဟူ၍၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ ဇာတိ-ဇရာ-ဗျာဓိ-မရဏ၊ အပါယဒုက္ခ၊ အတိတေဝဋ်
မူလကဒုက္ခ၊ အနာဂတေဝဋ်မူလကဒုက္ခ၊ ပစ္စုပ္ပန္နပရိယေဋ္ဌဒုက္ခ၊ အစရှိသော၊
သံဝေဂအကြောင်းတရား ၈-ပါးကို၊ ကြောက်ရွံ့ငြိုးငွေ့ခြင်း၊ ဝဋ် ၃-ပါးတို့မှကင်း
လွတ်၍၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းရာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရှေးရှုခြင်း။ ဤကဲ့သို့သောစိတ်
စေတနာထားနှင့်၊ ဒါန-သီလ-ဘာဝနာ၊ ကာယကံ-ဝစီကံ-မနောကံ-အစရှိသော၊
ကုသိုလ်တရားတို့ကို ပြုလုပ်ခြင်းသည်၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်းကို ရှေးရှု၍
ပြုလုပ်သောကုသိုလ်မျိုးဖြစ်သောကြောင့်၊ ပဏီတကုသိုလ်ဖြစ်၏။

ဟိနဒါန-မဇ္ဈိမ-ပဏီတ-ကုသိုလ်အမျိုးမျိုး ပြုခြင်း။

“အဓိတ္တိကာရေန ဝါ ကတံ ဟိနံ၊ အတ္ထုပေက္ခဏေန ကတံ မဇ္ဈိမံ သက္ကစ္စ
ကတံ ပဏီတံ”။ ။ အဘိဓမ္မာအနု။

အဓိတ္တိကာရေန၊ အရိုအသေ မပြု ခြင်းဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်၊
ကောင်းမှုသည်။ ဟိနံ၊ ဟိနမည်၏။ အတ္ထုပေက္ခဏေန၊ လျစ်လျူရှုခြင်းဖြင့်။ ကတံ၊
ပြုအပ်သောကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်။ မဇ္ဈိမံ၊ မဇ္ဈိမမည်၏။ သက္ကစ္စကတံ၊ ရိုသေစွာ
ပြုအပ်သောကုသိုလ်သည်။ ပဏီတံ၊ ပဏီတမည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ အလှူဒါနအစရှိသောကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်ပြုလုပ်ကြ
ရာ၌၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို မရိုမသေမလေးစားခြင်း၊ အလှူဝတ္ထုကို မရိုမသေမစင်မ

ကြယ်ပြုလုပ်ခြင်း။ ရတနာ ၃ ပါး၌ ရှိသော လေးစားခြင်းဟူသော ဂါရဝတရား။ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချခြင်း- နိဝါတတရား။ မိမိစိတ်ကို နှိမ့်ချခြင်းဟူသော- နိမာနတရား။ ၎င်းတရားတို့မရှိမူ၍၊ ဝတ်ကျော်တန်းကျေ၊ ပေါ့ပေါ့ဆဆ ပြုလုပ်သော ကုသိုလ်မျိုးသည်၊ ဘယ်မျှလေးစားမှု များသည် ဖြစ်စေ၊ အဘိုး ထိုက်တန်သည် ဖြစ်စေ၊ ယုတ်ညံ့သော ဟိနဒါနမည်၏။ ဥပေက္ခာကုသိုလ်သည်၊ မန္တမ ကုသိုလ်မည်၏။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှိသော လေးစားသော ဝတ်ထားခြင်း အောက်တွင် တော်ပြုသည့် ဂါရဝ နိဝါတ-နိမာနရှိခြင်း၊ အလှူဝတ္ထုတို့ကို ရှိသော စင်ကြယ် သန့်ရှင်းစွာ ဖြင့် ပြုလုပ်လှူဒါန်းသော ကုသိုလ်မျိုးသည်၊ နည်းသည်ဖြစ်စေ၊ များသည်ဖြစ်စေ၊ မြင့်မြတ်သော ပဏိတကုသိုလ်မည်၏။

အာမိသ ကိဗ္ဗက္ခာဒိ ဟေတုဝါ ကတံ ဟိနံ၊ ပုညဖလကာမတာယ ကတံ မန္တိမံ၊ ကတ္တဗ္ဗံ မိစ္ဆေပ အဂိယဘာဝေ ဌိတေန ကတံ ပဏီတံ။ ။

အဘိဓမ္မာအနု၊

အာမိသ ကိဗ္ဗက္ခာဒိ ဟေတု၊ ဆွမ်းအစရှိသော အာမိသ ကျော်စောခြင်း စသော အကြောင်းကြောင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်သည်။ ဟိနံ၊ ဟိနမည်၏။ ပုညဖလကာမတာယ၊ ကောင်းမှုအကျိုးကို အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်သည်။ မန္တိမံ၊ မန္တမမည်၏။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုသင့်ပြုထိုက်၏။ ဣစ္ဆေဝ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍ သာလျှင်။ အဂိယဘာဝေ၊ အဂိယအဖြစ်၌။ ဌိတေန၊ တည်လျက် ကတံ၊ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်။ ပဏီတံ၊ ပဏိတမည်၏။

အမိပ္ပါယ်ကား။ ။ ဆွမ်းခဲဘွယ် အစရှိသော၊ စားဘွယ် သောက်ဘွယ်၊ အသွယ်သွယ်တို့ကို၊ ကွေးမွေးယူဒါန်းသည့်အခါ၊ လူအများ ချီးမွမ်းထောမနာခြင်းကို ရှေးရှုခြင်း မိမိ၏ ဂုဏ်ပါဝါတန်းခိုးရရှိမှုကို ရှေးရှု၍၊ ယူဒါန်းကွေးမွေးမှုကို ပြုလုပ်ခြင်းသည် ယုတ်ညံ့သောကြောင့်၊ ဟိနကုသိုလ်မည်၏။ အလှူဒါန စသည့် ကုသိုလ်အမျိုးမျိုးတို့၏ အကျိုးကို၊ ယထာဘူတဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ လှူဒါန်းခြင်းသည်၊ မန္တမကုသိုလ် မည်၏။ ယခုကဲ့သို့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတရား ပြုလုပ်ရခြင်းသည်၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ကိုယ့်အဘို့ကိုယ့်တာဝန်ပါက ထားဟု၊ တပ်အပ်ထင်မြင်၊ အဂိယာသူတော်စင်အရာ၌ တည်လျက်၊ ကာသ ၃ ပါး၊ ဝဋ် ၃-ပါးတို့မှ လွတ်မြောက်၍၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရည်သန်လျက် ပြုလုပ်သော ကုသိုလ်သည်၊ ပဏိတကုသိုလ်မည်၏။

ဘဝသမ္ပတ္တိ လောဘောန ဝါ ပဝတ္တိတံ ဟိနံ၊ အလောဘာဇ္ဈာသယေန ပဝတ္တိတံ မန္တိမံ၊ ပရဟိတာယ ပဝတ္တိတံ ပဏီတံ။ ။ အဘိဓမ္မာအနု၊

ဘဝသမ္ပတ္တိလောဘောန၊ ဘဝ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို တပ်နှစ်သက် ခြင်းဖြင့်။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်။ ဟိနံ၊ ဟိနမည်၏။ အလောဘာဇ္ဈာသယေန၊ အလောဘတည်းဟူသော အလိုဖြင့်။ ဝါသဒ္ဓါတည်းဟူသော အလိုဖြင့်

ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်သောကုသိုလ်သည်။ မဇ္ဈိမံ၊ မဇ္ဈိမမည်၏။ ပရဟိတာယ၊ သူတပါး အစီးအပွား အလိုငှါ။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော ကုသိုလ်သည်။ ပဏီတံ၊ ပဏီတကုသိုလ်မည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ဘဝသမ္ပတ္တိကိုလိုလားတောင့်တ၍။ ဝါ၊ ဘဝဆက်တိုင်း ဘဝဆက်တိုင်း၊ လူ့ စည်းစိမ်ချမ်းသာ၊ နတ်စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ လိုထားတောင့် တ၍ပြုလုပ်သောကုသိုလ်သည်။ ဟိနကုသိုလ်မည်၏။ တကယ်အစစ်၊ သဒ္ဓါ တရားဖြင့်ထူးခြား၏။ စိတ်စေတနာကတော့၊ ဘာမျှ မတောင့်ဘဲ မရည်မှန်း။ ၎င်းကဲ့သို့သောကုသိုလ်သည်၊ မဇ္ဈိမကုသိုလ်မည်၏။ မိမိ၏အကျိုးစီးပွားမဟုတ်၊ သူတပါးအကျိုးစီးပွားကိုသာပြုလုပ်ခြင်း၊ ဥပမာ- ဒိမိရပြီးသောစာကို၊ သူတပါး အားသင်ကြားပေးခြင်း။ ။တနည်း၊ ။မိမိ၏ အိုးအိမ်မှု စီးပွားမှု မဟုတ်ဘဲ၊ သနားသောအားဖြင့်သူတပါး၏ကိစ္စကို၊ စိတ်ထား စေတနာထားကောင်းမွန်စွာ နှင့်၊ ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ခြင်းသည်။ သူတပါးအတွက်၊ သက်သက်ပြုလုပ်သော ကြောင့်၊ ပဏီတကုသိုလ်မည်၏။

ပရိတ္တကတံဝါ ဟိနံ၊ မတ္တသော ကတံ မဇ္ဈိမံ၊ အဓိမတ္တသော ကတံ ပဏီတံ။ ။အဘိဓမ္မာအနု။

ဝါ၊ တနည်းကား။ ပရိတ္တကတံ၊ အနည်းငယ်ပြုအပ်သောကုသိုလ်သည်။ ဟိနံ၊ ဟိနမည်၏။ မတ္တသော၊ အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သောကုသိုလ် သည်။ မဇ္ဈိမံ၊ မဇ္ဈိမမည်၏။ အဓိမတ္တသော၊ လွန်သောအတိုင်း အရှည်ရှိသော အားဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သောကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်။ ပဏီတံ၊ ပဏီတမည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။အနည်းငယ်မျှသော၊ ဝတ္ထုကြေးငွေ၊ စားဘွယ်သောက် ဘွယ်တို့ကို ကျွေးမွေးခြင်း။ ပေးကမ်းခြင်း စွန့်ကြဲခြင်းသည်။ ဟိနကုသိုလ်မည်၏။ မိမိ၌ရှိသောပစ္စည်းကို၊ စားသာရုံ၊ သုံးသာရုံသာချန်ထား၍၊ မိမိအားနှင့်မျှအောင်၊ ပြုလုပ်သောကုသိုလ်သည်။ မဇ္ဈိမကုသိုလ်မည်၏။ မိမိ၌ရှိသော ပစ္စည်းထက် ထူးခြားခြင်း။ မိမိ၌ရှိသောသတ္တိစွမ်းအားဗလထက် ပိုမို၍၊ အသက်ရောစည်းစိမ် ပါ ပမာဏမထား၊ ပြုလုပ်သော ကုသိုလ်သည်။ ပဏီတကုသိုလ် မည်၏။ ။ ဤသည်ကား ဟိန-မဇ္ဈိမ ပဏီတ ၃ ပါးပြီး၏။

မှီနဒါန၊ မဇ္ဈိမဒါန၊ ပဏီတဒါန - တို့၏အကျိုးပြုခြင်း။

ဟိနေန ဗြဟ္မစရိယေန၊ ခတ္တိယေ ဥပပဇ္ဇတိ၊ မဇ္ဈိမေန ဒေဝတတ္တံ၊ ပဏီ တေန ဝိသုဇ္ဈတိ။ ။နေမိဇာတ်ဝါဒိတော်။

ဟိနေ၊ ယုတ်ညံ့သော။ ဗြဟ္မစရိယေန၊ အကျင့်ဖြင့်။ ဝါ၊ လှူဒါန်းပေးကမ်းခြင်း စသောအကျင့်ဖြင့်။ ခတ္တိယေ၊ မင်းမျိုး၌။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရပေ၏။ မဇ္ဈိမေန၊ အထယ်၊

အလတ်ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုဖြင့်။ ဒေဝတတ္ထံ၊ နတ်၏အဖြစ်၌။ ဥပပဇ္ဇတိ၊
ဖြစ်ရပေ၏။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုဖြင့်။ ဝါ၊ ဒါနစသောကု
သိုလ်အံ့၊ မြတ်ကောင်းမှုဖြင့်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ နိဗ္ဗာန်တိုင် အကျိုးပေးနိုင်ပါပေ၏။

အဓိပ္ပါယ်မှာ။ စေတနာ ၃ တန် ပြဋ္ဌာန်းသော ဒါနအဖြစ်သို့ရောက်အောင်
လှူဒါန်းနိုင်ပါလျှင် ယုတ်သောဒါနဖြစ်စေကာမူ၊ ဘဝသံသရာမှာ ပဒေသရာဇ်၊
ဧကရာဇ်၊ စကြာ-မဗ္ဗာတ်မင်းတို့၏ ငှည်းစိမ်းချမ်းသာကို ခံစားရပေသေး၏။ အ
လယ်၊ အသတ်ဖြစ်တဲ့ မန္တမဒါနအကျိုးဖြင့် နတ်ပြည် ၆-ထပ် အကျိုးပေးနိုင်၏။
မွန်မြတ်တဲ့ပဏီတဒါန၏အကျိုးဆက်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်တိုင်ရောက်နိုင်ပေ၏။

၎င်းသာဓက ပါဠိအောက်၊ ကထိနိဇာတ်က ပြခဲ့သော ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိတို့ကို
ထောက်ရှုသောအားဖြင့်ဒါနစသောကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်သံသရာမှာမကျင်
ထည်ဘဲ နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင် ပို့ဆောင်နိုင်သည်ကို တထစ်ကျ ယုံကြည်မှတ်
ထားကြလေ။ ဒါနသည် သံသရာမှာ ကျင်ထည်သည်ဆိုသောစကားသည် အ
လျဉ်းပင်မယုံကြည်သင့်။ သို့ရာတွင်ပဏီတဒါနဖြစ်အောက်အောင်လှူဒါန်းကြရန်
သတိပေးလိုက်သည်။ ၊ ဟိနု၊ မန္တမ၊ ပဏီတ-ခွဲပြခြင်းပြီး၏။

ဒါနအတွက်ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးခွဲပြခြင်း။

ဝိစေယျဒါနံ ဒါတဗ္ဗံ၊ ယတ္ထဒိန္နံမတပ္ပလံ။ ဝိစေယျဒါနံ သုဂတပဿဋ္ဌံ ယေ
ဒက္ခိဏေယျာ ဣဇိဝလောကေ ဇေတသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ပလာနိ၊ ဝိဇာနိ
ဂုတ္တာနိ ယထာ သုခေတ္တေ။ ။ ဥပရိပဏ္ဍာသပါဠိတော်။

ဝိစေယျ၊ အလှူခံမြတ်-မမြတ်၊ ရွေးချယ်ထုတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူ
အပ်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်မြတ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သော အလှူ
သည်။ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော အကျိုးရှိ၏။ ဝိစေယျဒါနံ၊ မြတ်သည်
ထက်မြတ်ရာ ရွေးချယ်ရှာ၍ သဒ္ဓါကြည်ဖြူ ပေးသောဒါနကို။ သုဂတ ပဿဋ္ဌံ၊
ထူးမြတ်စွာသည် လွန်စွာပင်ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဣဇိဝလောကေ၊ ဤအသက်ရှည်
သောလူ၏လောက၌။ ယေဒက္ခိဏာ၊ အကြင်သီလစင်ဖြူ အလှူခံတတ် ပုဂ္ဂိုလ်
မြတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဇေတသု၊ ထိုသီလစင်ဖြူ၊ အလှူခံတတ် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်
တို့၌။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးလှူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ မဟပ္ပလာနိ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော
အကျိုးရှိကုန်၏။ ယထာ၊ နှိုင်းယှဉ်စရာ ဥပမာဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ သု
ခေတ္တေ၊ ကောင်းသောလယ်၌။ ဂုတ္တာနိ၊ ပိုက်ပျိုးအပ်ကုန်သော။ ဝိဇာနိ၊ မျိုးစေတို့
သည်။ မဟပ္ပလာနိယထာ၊ အသီးအနှံ အလွန်များပြားစွာ ဖြစ်ပွားလာသကဲ့သို့
တည်း။

ဤနေရာမှာ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ပါက ကြီးမြတ်သော အကျိုးအာနိသံသ ရှိကြောင်း-အင်္ဂုရနတ်သား၊ ဣန္ဒကနတ်သားတို့အား ဥပမာထား၍ ဟောတော် မူ၏။ ၎င်းအကြောင်းကိုလယ်ကောင်း-မကောင်း၊ ဥပမာဖြင့်ထင်ရှားထွေ၏။

မျိုးစေ့ပင် ကောင်းစေကာမူ လယ်မြေမကောင်းပါက အသီးအနှံ ရသင့်သ လောက်မရနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်အတွက် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တူတဲ့လယ်မြေ၊ မျိုးစေ့ နှင့်တူတဲ့လှူဘွယ်ဝတ္ထု၊ သဒ္ဓါထက်သန်မှုဆိုတဲ့ရေ၊ လုံ့လအားစိုက်မှုဆိုတဲ့ ဝီရိယ-၎င်းအကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံပါမူကား အကောင်းဆုံးသောဒါနဖြစ်ပေ၏။

တနည်း။ “စေတနာဟံ ဘိက္ခဝေ ကမ္မံ ဝဒါမိ”။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စေတနာ၊ အယုတ်၊ အထတ်၊ အမြတ်ဖြစ်သောစေတနာကို။ ကမ္မန္တိ၊ ကံ ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသခင်သည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ ။ ဤပဋိတော်ဖြင့် အလွန်ယုတ်ညံ့သော ဇူဇကာ ပုဏ္ဏားအား သား-သမီးတို့ကို လှူဒါန်းရာဝယ် အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ် ယုတ်ညံ့သော်လည်း အလှူပေးပုဂ္ဂိုလ် မြင့်မြတ်သဖြင့် မွန် မြတ်ကြောင်း၊ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ၌ဝေဿန္တရာ၊ ဇူဇကာပုဏ္ဏားဝတ္ထုကို ထုတ်ပြ၏။

၁-ပဋိဂ္ဂဟ ဝိသုဒ္ဓိဒါန၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် စင်ကြယ်သောဒါန။ ။ ၂-ဒါယကာ ဝိသုဒ္ဓိဒါန၊ အလှူပေးဒါယကာစင်ကြယ်သောဒါန။ ။ ၃-ဥဘယ အဝိသုဒ္ဓိဒါန၊ အလှူခံ-အလှူပေး နှစ်ဦးစလုံး မစင်ကြယ်သောဒါန။ ။ ၄-ဥဘယ ဝိသုဒ္ဓိဒါန၊ အလှူခံ-အလှူပေးနှစ်ဦးစလုံးစင်ကြယ်သောဒါန။ ၎င်းတို့အထဲတွင်။ ။ ၁-နံပါတ် အကောင်းဆုံးက-ညာယ ဝိသုဒ္ဓိဒါန။ ။ ၂-နံပါတ် အကောင်းဆုံးက-ဒါယကာ ဝိသုဒ္ဓိ ဒါန။ ။ ၃-နံပါတ် အကောင်း ဆုံးက-ပဋိဂ္ဂဟ ဝိသုဒ္ဓိ ဒါန။ ။ အယုတ်ဆုံး၊ အညံ့ဆုံးကတော့-ဥဘယအဝိသုဒ္ဓိဒါနပင်တည်း။

ထိုကြောင့် ပုဂ္ဂလိက ၁၄-ယောက်၌ပြခဲ့သည့်အတိုင်း အသိအလိမ္မာ ပညာ သည် လွန်စွာပင် အရေးကြီးထွေးသဖြင့် သံသရာရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပေါ့ပေါ့က လေးမပြောနှင့်၊ ပေါ့ပေါ့ကလေးမလုပ်နှင့်၊ ပေါ့တယ်ဆိုတာ ဟင်းပင် ကောင်း သော်လည်း အရသာမရှိ၊ အထူးသတိရှိကြလေကုန်။

သမ္မတ္တိ-၄ပါး။ စင်္ဂ-၄-ပါးတို့မြဲခြင်း။

ကမ္ဘာ အသင်္ချေအနန္တပင် လွန်ငြားသော်လည်း လွန်စွာမှ ကြုံကြိုက်ခဲလှ သော ဘုရား ပွင့်တော်မူရာ သာသနာ တည်ထွန်းတော်မူတဲ့ ခေတ်ကာလနှင့် ကြုံကြိုက်ရတဲ့။ ဝါ၊ မင်းကောင်း၊ မင်းမြတ်လက်ထက်၌ကြုံကြိုက်ရတဲ့ ၁-ကာလ သမ္မတ္တိ။ ယခုကဲ့သို့လူ့ပြည်-လူ့ဘဝ၌သမ္မာဒိဋ္ဌိလူမျိုးဖြစ်ရတဲ့ ၂-ဂတိသမ္မတ္တိ။ စက္ခု-သောတ-ဃာန-ဇိဝှါ-ကာယ-ဘောဂ, စသော ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်၊ ကြန်

အင်္ဂါလက္ခဏာအဖြာဖြာနှင့်ပြည့်စုံရတဲ့ ၃-ဥပမိသမ္ပတ္တိ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့
နှင့် အမြဲမပြတ်ပြုလုပ်အားထုတ်အပ်တဲ့ ၄-ပယောဂသမ္ပတ္တိ။ ။ ဤသည်ကား
သမ္ပတ္တိ ၄-ပါးတည်း။ ။ ဘိကင်္ဂိတ္တရအဋ္ဌကထာ၊

၁-သပ္ပုရိသနိသျှစက်၊ သူတော်ကောင်း၊ သူမြတ်လောင်းတို့အား ခြံဝံ့ဆည်းကပ်
ရခြင်း။ ။ ၂-ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာဇက်- အတိတ်ဘဝက ကုသိုလ်ကောင်းမှု
ပြုရအားထုတ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် လူ့ဘဝ၊ လူ့ပြည်၌ ကောင်းမြတ်သော လူ့အဖြစ်ကို
ရခြင်း။ ။ ၃-ပဋိရူပဒေသာဝါသစက်- ရတနာသုံးပါး ဆရာသမားရှိ၍ ကုသိုလ်
ကောင်းမှုတို့၌ ပွားများလေ့လာခြင်း။ ။ ၄-အတ္တသမာပဏီမိစစက်- မိမိကိုယ်
ကို ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ ဆောက်တည်စေခြင်း။ ။ ဤသည်ကား စက် ၄-ပါး
တည်း။ ။ အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ။

အထူးကား။ ။ သမ္ပတ္တိ ၄-ပါးတို့တွင် ပယောဂသမ္ပတ္တိကို သတိထားစက်
လေးပါးတို့တွင် အတ္တသမာပဏီမိစစက်ကို သတိထား။ ဘော်ပြပါ သမ္ပတ္တိ ၄-ပါး
စက် ၄-ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော သူတော်ကောင်း၊ သူမြတ်လောင်းအပေါင်းတို့
သည် ဒါနစသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုအစုစုကို ပြုလုပ်အားထုတ်ကြသောကြောင့်
လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ လူ့စည်းစိမ်၊ နတ်စည်းစိမ်တို့ကို ကြိမ်ဘန်များစွာခံစား
ရသည့်အပြင်၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်းတို့ဖြိုဖျက်ပျက်စီးစေမည့် ရောဂါတော်မူကြကြောင်း။
ပုညကြံ့ယာ ဆယ်ပါးတို့တွင် ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မအရာမှာ ထင်ရှားစွာ ပြခဲ့ပေပြီ။

ကုသိုလ်အတွက် နတ်ပြည်၌ ဘုံမိမာန်ပေါက်နေခြင်း။

ဒါနစသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို ကြိုးစားအားထုတ် ပြုလုပ်ကြကုန်သော
သူတို့သည် မိမိတို့လူ့ဘဝမှ ရုတ်စိတ်မကျစီနတ်ပြည်၌ ဘုံမိမာန်ကြီးများ အ
သာနှင့် အသင့် ပေါ်ပေါက်နေကြောင်း- ဓမ္မပဒပါဠိတော် ပိယဝဂ်-နန္ဒိယသု
ကြွယ်ဝတ္ထု၌။

- ၁။ ။ စိရပ္ပဝါသိံ ပုရိသံ၊ ဒုရတော သောတ္ထိ မာဂတံ။
ဉာတိပိတ္တ သုဟန္တာစ၊ အဘိနန္ဒန္တိ မာဂတံ။ ။
- ၂။ ။ တထေဝ ကတပုညဗ္ဗိ၊ အသ္မာ လောကာ ပရံဂတံ။
ဉာတိနိ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊ ပိယဉာတိံ အာဂတံ။ ။

ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ငါ၏စကား၊ မြဲမြတ်သားကုန်သော ချစ်သား၊ ချစ်သမီးအပေါင်းတို့၊
စိရပ္ပဝါသိံ၊ ကြာမြင့်စွာ ကွေကွင်းပြီးထသော။ ဒုရတော၊ ဝေးသော အရပ်မှ။
သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာစွာ။ အာဂတံ၊ လာလတ်သော။ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို။ ဉာတိ
ပိတ္တ သုဟန္တာစ၊ အဆွေအမျိုး ချစ်ကြွမ်းဝင်သော သူတို့သည်။ အာဂတံ၊

လာထတ်သည်ကို။ အဘိနန္ဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်နှစ်လိုကုန်သည်။ ဟောန္တိဝိယ၊
ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ ကတပုညဗ္ဗိ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု
ကိုပြုသော သူသည်ဟည်း။ အသ္မာထောကာ၊ ဤလူ့ပြည်ထောကမှ၊ ပရံ၊
တမလွန်ဘဝသို့။ ဂတံ၊ သွားလေသည်ရှိသော်၊ ပုညာနိ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု
တို့သည်၊ အာဂတံ၊ အဝေးမှလာသော။ ဝိယဉာတိ၊ ချစ်ခင်သော ဆွေမျိုး
ကဲ့သို့။ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍန္တိ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုလင့်ကုန်၏။

၎င်းဂါထာ ၂-ဂါထာ၏ အဓိပ္ပါယ်အကျယ်မှာ။ ။ သျှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်
ကိုယ်တော်မြတ်သည်၊ နတ်ရွာခရီးသို့၊ မကြာမကြာ ကြွတော်မူသောအခါ၊
အခါတပါး၊ မမြင်ဘူးသော၊ လွန်စွာမှ အဆန်းတကြယ်၊ တင့်တယ်ဘွယ်ရာ၊
နတ်ကညာ အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံစွာ၊ ဗိမာန်ကြီးတခုကို မြင်လေလျှင်၊ ၎င်း
ဗိမာန်အနီးသို့ချဉ်းကပ်လျက်၊ အကြောင်းစုံကို မေးလေသော်။ ဗာရာဏသီပြည်
၏အနီးအပါး၊ နန္ဒိယသူကြွယ်စံမြန်းရန်အတွက်၊ ဗိမာန်ကြီးပေါက်ရောက်လျက်၊
တပည့်တော်များ၊ စောင့်ဆိုင်းကာနေရပါကြောင်း၊ ၎င်းကုသိုလ်ရှင်၊ နန္ဒိယ
သူကြွယ်သည်၊ အလျှင်မကြာ၊ ထာစေတော်မူပါရန်၊ နတ်သွီးတို့ လျှောက်ထား
လိုက်သည်ကို ဖိုလ်ပါစုံတွဲ၊ လူတုံအထယ်မှာ။ သုံးလူ ဘဝဂ္ဂိုထား၊ မြတ်ဘုရား
အား၊ သိသာထင်ရှားအောင်၊ လျှောက်ကြားသောအခါ၊

ကုသိုလ်ရှင်ဖြစ်တဲ့ နန္ဒိယသူကြွယ်၊ လူ့ဘဝမှာရှိစဉ်ပင်၊ ဟာဝတိံသာ
နတ်ခွင်မှာ၊ သံဗိမာန်ကြီးပေါက်ရောက်နေကြောင်း၊ အသင်မျက်မြင်၊ အထင်
အရှား ဖြစ်လျက်နှင့်၊ ငါဘုရားအား လျှောက်ထားစရာမရှိဘူး၊ မြတ်စွာဘုရား
အိမ်နဲ့တော်ရှိပြီးလျှင်၊ ဥပမာ တော်ပြုပါ ၂-ဂါထာဖြင့်၊ ဟောကြားတော်မူ
ပေ၏။

၎င်းဂါထာ၏ လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ။ ။ အလွန်လျှင် ချစ်ကျွမ်းတဝင် ခင်မင်
သော၊ အမိ-အဘ၊ ညီရင်း-အစ်ကို-စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တယောက်နှင့်
တယောက်၊ ကြာမြင့်စွာကွင်းနေရာမှ၊ တွေ့ကြုံရသောအခါ၊ လွန်စွာမှ
ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ၊ ကြိုဆိုကြဘိသကဲ့သို့၊ ကုသိုလ်ရှင်ဖြစ်တဲ့၊ သူတော်
ကောင်းတို့ကိုလည်း၊ လူ့စည်းစိမ် ချမ်းသာ၊ နတ်စည်းစိမ် ချမ်းသာ တည်းဟူ
သော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့သည်၊ အထူးသဖြင့်၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၊ ကြိုဆို
ကာနေကြကုန်၏-ဟူ၍၊ ဟောတော်မူ၏။

၎င်းအကြောင်းကိုကြားသိရသော၊ နန္ဒိယ သူကြွယ်သည်၊ အတိုင်းထက်
အလွန်ဝမ်းမြောက်လျက်၊ ကုသိုလ်များကို၊ ထပ်မံပွားများအားထုတ်ပြီး၍၊ ခုတော့
မနေ သေလွန်သော်၊ ဟာဝတိံသာ၊ မိမိ၏ ဗိမာန်ကြီးမှာ၊ ပျော်ပုံးစွာ ခံစား
ရကြောင်း၊ ကျမ်းဂန်၌၊ ထင်ရှားစွာလာရှိသည်ကို၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်၊ ကလျာဏ

ပုထုဇဉ်အပေါင်းတို့သည်၊ ယုံကြည်သက်ဝင်သော အားဖြင့်၊ ဒါန-စသော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတရားတို့ကို၊ မထပ်မနား၊ စွမ်းအားရှိသမျှ၊ အားထုတ်ပြုလုပ် ကြံစေကုန်သတည်း။

၎င်းနန္ဒိယသူကြွယ်၏။ ကြင်ယာတော် မိန်းမယုတ် ရေဝတီမှာ၊ အသက် ရှင်စဉ်ပင်၊ ၃-ယူဒနဇခရီးမှာ၊ အနံ့မခံနိုင်အောင်ပုပ်လှ၍၊ လောက်တကောင် တကောင်၊ လိန်းကောမသန္တာန်ရှိသော၊ ဘင်ပုပ်ငရဲတို့သို့၊ ဆွဲချခံရကြောင်း၊ ၎င်းကျမ်းဂန်မှာပင်၊ ထင်ရှားစွာလာရှိသောကြောင့်၊ ရာဘနာ သုံးပါးတို့ကို၊ ကာယကံ ဝစီကံ-မနေကံ-အားဖြင့်၊ မကျူးလွန် မပြစ်မှား၊ ဣဿာ မစ္ဆရိယ တရားတို့ကင်းငြားလျက်၊ သဘ်ကြီးစွာထားစေကုန်သတည်း။

အထူးသဖြင့် သံဝေဂဖြစ်ရန် ပြခြင်း။

ဝေမေဝ ခေါ်ဘိက္ခဝေ၊ အပ္ပကာ တေ သတ္တာ။ ယေ မနုဿာ စုတာ ဒေဝါ စုတာ မနုဿသု ဒေဝေသု ပစ္စာဇာယန္တိ။

အထ ခေါ် ဇေတဝ သတ္တာ ဗဟုတရာ။ ယေ မနုဿာ စုတာ ဒေဝါ စုတာ နိရိယေ တိရစ္ဆာန ယောနိယံ ပေတ္တိဝိသယေ ပစ္စာဇာယန္တိ။ အင်္ဂုတ္တိရံ ပါဠိတော် ဇေကနိပါတ်။

အနက်။ ။ဘိက္ခဝေ၊ ငါ၏ချစ်သား ချစ်ဆိုး အပေါင်းတို့။ ဝေမေဝခေါ်၊ ဤဇမ္ဗူဒိင်္ဂုန်းအတူသာလျှင်။ မနုဿာ လူ့ပြည်မှာ၊ စုတာ၊ စုတေကြကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်ပြည်မှာ။ စုတာ၊ စုတေကြကုန်သော၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ မနုဿသု၊ လူ့ပြည်တို့၌၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ တဘန်ဖြစ်ကြလေကုန်၏။ တေ သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ အပ္ပကာ၊ နည်းပါးလှကုန်၏။

အထခေါ်၊ စင်စစ်သော်ကား မနုဿာ၊ လူ့ပြည်မှာ၊ စုတာ၊ စုတေကြကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်ပြည်မှာ။ စုတာ၊ စုတေကြကုန်သော၊ ယေ သတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့ သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ နိရိယေ၊ ငရဲပြည်၌။ တိရစ္ဆာန ယောနိယေ၊ တိရစ္ဆာန် အမျိုး၌ ပေတ္တိဝိသယေ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ တဘန်ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဇေတဝ သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သာလျှင် ဗဟုတရာ များပြားကုန်၏။

၎င်းပါဠိကို၊ ကြပ်ကြပ်ကြီး သဘ်ရှိကြကုန်၍၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု တရား တို့ကို၊ စွန့်စားစား၊ ပွားများအားထုတ်ကြလေကုန်။

နဝမတွဲ-ဒါန-ကဏ္ဍပြီး၏။

ဒသမတွဲ-သီလကဏ္ဍ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

အနန္တဂုဏသမ္ပန္နံ ရတနုတ္တယံ အဟံ ဝန္ဓာမိ သဗ္ဗဒါ။
သာသနဿစ ဇောကဿ၊ရနီ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။
သာသနဗြိစ ဇောကဉ္စ၊ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။
ဇိနဿသနံ စိရံ တိဋ္ဌတု၊ဇေယျတု သဗ္ဗ မင်္ဂလံ။

ယခုအခါ၊ သီလ၏အကြောင်းအကျိုးနှင့်တကွ၊ သီလအမျိုးမျိုးတို့ကို၊ ထင်ရှားစွာရေးပြပေးတော့အံ့။ သီလနှင့် စပ်လျဉ်း၍၊ သီလတရားမှာလည်း၊ ပါသင့်သထောက်ပါသွားပေပြီ။ သီလတရား၌ပါသောသီလ။ သီလတို့၏ အကြောင်းအကျိုးတို့ကို၊ ယခုသီလကဏ္ဍ၌၊ ထည့်သွင်း၍ရေးပြတော့မည်မဟုတ်။ အားလုံးသော-လူ၊ရှင်၊ရဟန်း၊တို့၊ရှောင်ရန် ကျင့်ရန်-သိရန်-ဖြစ်သော၊ သီလအကြောင်းအကျိုးနှင့်တကွ၊ သီလအမျိုးမျိုးတို့ကို၊ ကွဲပြားခြားနားအောင်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်-သီလကဏ္ဍ၌လော့ရှိသော၊ သီလအမျိုးမျိုးတို့ကိုသာ၊ သရုပ်ကောင်နှင့်၊ ခွဲပြဲလိုက်ပေတော့အံ့။

သီလ၏အကြောင်းအကျိုးတို့ကို ဖြေခြင်း။

သီလဆိုသည်ကား၊ အားလုံးသော-လူ၊ရှင်၊ရဟန်း၊တို့၏ခန္ဓာကိုယ်၌၊ အကုသိုလ်တည်းဟူသော၊ အညစ်အကြေး ရန်သူဟူသမျှတို့သည်၊ မကပ်ငြိစေရန်၊ မညှဉ်းဆဲမနှိပ်စက်စေရန်၊ အမြဲမပြတ်၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ သီလဟုခေါ်ဆို၏။ ဥပမာ-မိမိ၏သားသွီးများကို၊ တပားသူများ၊ မကျူးလွန်မစော်ကားရအောင်၊ အမိအဘဖြစ်သူတို့က၊ အမြဲမပြတ်၊ စောင့်ရှောက် အပ်သကဲ့သို့၎င်း။ မိမိ၏အရာမ-ဥယျာဉ်၊ သစ်ပင်ဝါးပင်တို့ကို၊ သူတပားတို့မပျက်ဆီးမညှဉ်းဆဲရအောင်၊ သခင်ဖြစ်သူတို့က၊ အမြဲမပြတ်၊ စောင့်ရှောက်အပ်သကဲ့သို့၎င်း။ မိမိ၏-ကျွဲ၊ နွား၊ ဆင်၊ မြင်း၊ စသောသတ္တဝါတို့ကို၊ သူတပားများ မနှိပ်စက်မညှဉ်းဆဲရအောင်၊ သခင်ဖြစ်သူတို့က၊ စောင့်ရှောက်အပ်သကဲ့သို့၎င်း။ သီလသည်-သား၊ သွီးနဲ့ တူတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ အကုသိုလ်နဲ့ တူတဲ့-တပားသူများ၊ မနှိပ်စက်မညှဉ်းဆဲရန်၊ အမြဲစောင့်ရှောက်သော မိဘနှင့်တူ၏။ အရာမ-ဥယျာဉ်၊ သစ်ပင်-ဝါးပင်၊ ကျွဲ-နွား-ဆင်-မြင်း၊ နှင့်တူတဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ တပားသူနဲ့ တူတဲ့အကုသိုလ်များ၊ မညှဉ်းဆဲမနှိပ်စက်ရအောင်၊ အမြဲမပြတ်၊ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သော၊ သခင်နဲ့ တူ၏။ အမိအဘ၊ ဆရာသမား-စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မိမိတို့၏ သား-သွီး-တပည့်များကို၊ ပုစ္ဆာပြန်၍လည်း၊ အကျိုးစီးပွား၊ မဆုတ်ယုတ်မပျက်ပြားရန်၊ သံသရာ

၌ဇည်း၊ အကျိုးစီးပွား၊ မဆုတ်ယုတ် မပျက်ပြားရန်၊ အမြဲမပြတ်၊ ထိန်းသိမ်း
 စောင့်ရှောက်နေဘိသကဲ့သို့၊ အမိအဘ၊ ဆရာနှင့်တူတဲ့၊ သီလသည်ထည်း၊ သား-
 သမီး တပည့်နှင့်တူတဲ့၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို၊ ပစ္စုပ္ပန်၌လည်း၊ မဆုတ်ယုတ်မပျက်ပြား
 ရအောင်၊ သံသရာ၌လည်း၊ မဆုတ်ယုတ် မပျက်ပြားရအောင်၊ အမြဲမပြတ်၊
 ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်လျက်ရှိပေ၏။ လောဘ-ဒေါသ၊ မောဟ-မာန၊ သက္ကာယ-
 တဏှာ၊ ဥပါဒါန် ဒိဋ္ဌိ၊ ဧသော၊ အတွင်း အဗျတ္တရန်သူ၊ ရူပ-သဒ္ဓ-ဂန္ဓ-ရသ-
 ဝေါဋ္ဌဗ္ဗ-တည်းဟူတော၊ အပြင်ပတ်ဒ္ဓရန်သူ၊ ထိုရန်သူများမညှင်းဆဲမနှိင်စက်ရန်
 ကိုလည်း၊ အမြဲနိစ္စ၊ စောင့်ရှောက်လျက် ရှိပေ၏။ ထို့ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်ဒုက္ခအမျိုး
 မျိုး၊ သံသရာဒုက္ခအမျိုးမျိုးကို၊ အကျိုးမဝေးစေရန်၊ အမြဲမပြတ်၊ ထိန်းသိမ်းစောင့်
 ရှောက်လျက် ရှိသော၊ သီလ အကြောင်းအကျိုးတို့ကို၊ ဘော်ပြု လတ္တံ့သော၊
 ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ပိဋ်တို့ဖြင့်၊ ယုံကြည်မှတ်သားကြလေကုန်။

သီလ၏အကျိုးတို့ကို ဖြေခြင်း။

၁-သီလေနစ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂသင်္ခါတဿ အန္တဿ ဝဇ္ဇနံ
 ပကာသိတံ ဟောတိ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ။

စ၊ ဝိသုတပါး။ သီလေန၊ သီလဖြင့်၊ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂသင်္ခါတဿ၊
 ဝတ္ထုကာမလျှင်အာရုံရှိသော၊ ကိလေသာကာမနှင့်ယှဉ်သော သုခကို၊ သုံးဆောင်
 ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ အန္တဿ ကောဋ္ဌာသဿ၊ ဝဋ်ပွါခြင်း၏အတို့အရကို၊
 ဝဇ္ဇနံ၊ ကြည့်ဖဲ ရှုခွါခြင်းကို။ ပကာသိတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

လိုရင်း အဓိပ္ပါယ်ကား။ သီလသည် ကိလေသာကာမနှင့် ယှဉ်သော၊
 ဝတ္ထုကာမအာရုံ၌၊ သုခဟု ထင်မှတ်သုံးစွဲခြင်းကိုရင်း။ ဝဋ်ပွါခြင်းအတို့အရ၏။
 ရှောင်ကြည့်ခြင်းကိုရင်း ပြုအပ်၏။ တိုက်ရိုက်အတိုချုပ် အဓိပ္ပါယ်မှာတော့၊ ကာမ
 သုခလ္လိကာနုယောဂ ကိုရင်း၊ သံသရာဝဋ်၏ ပွါခြင်းကိုရင်း၊ ကြည့်ရှောင်ခြင်း
 ပယ်ခြင်းသည်၊ သီလမည်၏ဟုဆိုလို၏။

၂-သီလေန အပါယသမတိက္ကမနုပါယော ပကာသိတော ဟောတိ။ ။
 ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

သီလေန၊ သီလဖြင့်။ အပါယသမတိက္ကမနုပါယော၊ အပါယ်လေးဝကို၊ လွန်နိုင်
 ခြင်း၏အကြောင်းကို။ ပကာသိတော ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

လိုရင်း အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်သုံး ဆောက်တည်သော
 သီလဖြင့်၊ အပါယ်လေးတို့ကို၊ လွတ်မြောက်နိုင်ကြောင်းဆို၏။

၃-သီလေန တဒင်္ဂပ္ပဟာနဝသေန ကိလေသပ္ပဟာနံ ပကာသိတံ ဟောတိ။
 ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

၈-ထိုမှတစ်ပါး။ သီလေန၊ သီလဖြင့်။ တဒင်္ဂိပ္ပဟာနဝသေန၊ ဆီမီးရောင်ဖြင့်၊ မှောင်ကိုပျောက်၏သို့၊ ပုညကြိယာဝတ္ထု၌ဖြစ်သော၊ ထိုထိုသို့သော ကုသိုလ် အင်္ဂါဖြင့်၊ ထိုထိုသို့သော အကုသိုလ်အင်္ဂါကို၊ ပယ်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ကိလေသပ္ပဟာနံ၊ ကိလေသာကို ပယ်ခြင်းကို။ ပကာသိတံ၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ။ ။ သီလသည် အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ တဒင်္ဂိပ္ပဟာနံ ဖြင့်ပယ်၏။ ဥပမာ- မီးရောင်သည် မှောင်ကို ပယ်သကဲ့သို့၎င်း။ ပုညကြိယာဝတ္ထု တည်းဟူသော၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ အကုသိုလ်တို့၏၊ အကြောင်းအင်္ဂါ တို့ကို ပယ်သကဲ့သို့၎င်း။ ကိလေသာတည်းဟူသော၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ သီလဖြင့်ပယ်၏။

၄-တထာ သီလေန ဓိလေသာနံ ဝိတိက္ကမပဋိပက္ခော ပကာသိတော ဟောတိ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သီလေန၊ သီလဖြင့်။ ဓိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏။ ဝိ၊ ထောဘာ ဒေါသ-မောဟ-စသော၊ ကိလေသာတို့၏။ ဝိတိက္ကမပဋိပက္ခော၊ ကာယ ခွါရ ဝစီခွါရ မနောခွါရတို့၌၊ လွန်ကျူးခြင်း၏၊ ပဟာယကပဋိပက္ခကို။ ပကာ သိတံ၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ သီလသည် ကိလေသာဆယ်ပါးတို့၏ လွန်ကျူး ခြင်း၊ ဝိတိက္ကမ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းပဋိပက္ခတို့ကို၊ ပယ်ပျောက်နိုင်၏။

၅-သီလေန ဒုစ္စရိတ သံကိလေသပိသောဓနံ ပကာသိတံ ဟောတိ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

၈-ထိုမှတစ်ပါး။ သီလေန၊ သီလဖြင့်။ ဒုစ္စရိတသံကိလေသပိသောဓနံ၊ ဒုစရိုက် ဟူသော၊ ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်သော၊ အညစ်အကြေး တို့ကို၊ တဒင်္ဂိ အားဖြင့်၊ ပယ်သည်ဖြစ်၍၊ သုခသင်ဖွပ်လျှော်ခြင်းကို။ ပကာသိတံ၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ၎င်း၌ ဦး၏အဓိပ္ပါယ်မှာ၊ ထင်ရှားထွ၏။

၆-တထာ သီလေန သောတာပန္န သကဒါဂါမိ ဘာဝဿ ကာရဏံ ပကာ သိတံ ဟောတိ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သီလေန၊ သီလဖြင့်။ သောတာပန္နသကဒါဂါမိဘာဝဿ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်၏။ ကာရဏံ၊ ဥပနိသျည်းကို။ ပကာသိတံ၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ သီလသည် သောတာပန်၊ သကဒါဂါမိ တို့၏၊ ဖြစ်ရခြင်းအကြောင်း၊ ဥပနိသျ်ဖြစ်သည်ကို ဆိုလို၏။

သီလ၏ လက္ခဏာ-ရသ-ပစ္စုပဋ္ဌာန်-ပဒဋ္ဌာန်-တို့ကို ဖြစ်ခြင်း။

၁-သီလ၏လက္ခဏာသည်ကား၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ဖရိုဖရဲမရှိစေရဘဲ၊ ကုသိုလ် တရားတို့ကိုသာ၊ လွန်စွာဆောင်ရွက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။

၂-သီလ၏-ရသ၊ ဟူသည်ကား၊ သီလ မရှိသည်၏အဖြစ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်း၊ သူတပါးတို့မကဲ့ရဲ့အပ်သောဂုဏ်နှင့်၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကိုရခြင်းကိစ္စရှိ၏။

၃-သီလ၏ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ဟူသည်ကား၊ ကာယဒွါရ၊ ဝစီဒွါရ၊ မနောဒွါရ၊ တို့၌၊ စင်ကြယ်သောသူ၏အ-ဖြစ်ဖြင့်၊ ဉာဏ်အားရှေ့ရှုထင်ခြင်း၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်ရှိ၏။

၄-သီလ၏-ပဒဋ္ဌာန်၊ ဟူသည်ကား၊ ဟိရ်-ဩတ္တပ္ပလျှင်၊ အကြောင်းရင်း ရှိသော၊ ပဒဋ္ဌာန်ဖြစ်၏။

၎င်းလက္ခဏာ-ရသ-ပစ္စုပဋ္ဌာန်-ပဒဋ္ဌာန်တို့၏၊ အကြောင်းနှင့်စင်လျှဉ်း၍၊ ပါဠိ တို့ကိုပြုရလျှင်၊ အတန်ငယ် ကျယ်သောကြောင့်၊ လိုရင်းအဓိပ္ပါယ် ကိုသာ၊ ရေးထည့်လိုက်သည်။

တော်ပြုအကြောင်းအင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံသောသီလကို၊ အားလုံးသော-လူ၊ ရှင်၊ ရဟန်း၊ တို့သည်၊ အသက်တမူ၊ ပမာဟူစွာ၊ အထူးသဖြင့်၊ ကျင့်သုံးဆောက် တည်အပ်ကြောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၌။

ကိကီဝ အဏ္ဏံ စမရီစ ဝါလမိံ၊
ဗိယံဝ ပုတ္တံ နယနံဝ ဧကကံ။
တထေဝသီလံ အနုရက္ခမာနကာ၊
သုပေသလာ ပောထ သဒါ သဂါရဝါ။ ။

ဟူ၍-ပောတော်မူ၏။

ကိကီဝ၊ ကိကီမည်သောဌက်မသည်။ ဝါ၊ ယစ်မသည်။ အဏ္ဏံ၊ မိမိအဉာဏ်ကို။ ရက္ခတိ ဣဝ၊ အသက်ကိုမဲ့ စောင့်၏သို့၎င်း။ စမရီစ၊ စာမရီမည်သော သား သည်လည်း။ ဝါ၊ အောင်းသည်ထည်း။ ဝါလမိံ၊ မိမိမြီးဆံကို။ ရက္ခတိ-ဣဝ၊ အသက် ကိုမဲ့ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့၎င်း။ ဧကပုတ္တကော၊ သားတယောက်သာရှိသော မိဘသည်။ ဝိယံ၊ အသက်အတူချစ်အပ်သော။ ဧကကံ-ပုတ္တံ၊ တယောက်ထည်း သောသားကို။ ရက္ခတိ-ဣဝ၊ လွန်စွာစောင့်ရှောက်သကဲ့သို့၎င်း။ ဧကနယနော၊ မျက်စိတဘက်သာရှိသောသူသည်။ ဧကကံ နယနံ၊ တဘက်သာရှိသောမျက်စိ ကို။ ရက္ခတိဣဝ၊ လွန်စွာစောင့်ရှောက်သကဲ့သို့၎င်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ သီလံ၊ သီလကို။ အနုရက္ခမာနကာ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်အပ် ကုန်သည်။ သုပေသလာ၊ လွန်စွာချစ်အပ်သော သီလရှိကုန်သည်။ သဒါ၊ အခါ

ခပ်သိမ်းတို့၌။ သဂါရဝါ။ ရှိသေထေးမြတ်ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြ ကုန်ထော့။

၎င်းပါဠိ၏အဓိပ္ပါယ်မှာ။ သီလကိုစောင့်ကုန်သော လူ၊ရှင်၊ရဟန်း တို့သည် မိမိ၏သီလကို ဘော်ပြပါ ဥပမာနှင့်တူစွာ ချစ်မြတ်နိုးရမည်။ ယစ်မသည် မိမိ၏ အဥကို အသက်တမျှချစ်သကဲ့သို့၎င်း၊ စာမရီမည်သောသားသည်၊ မိမိ၏အမြီး ကို အသက်တမျှချစ်သကဲ့သို့၎င်း၊ တယောက်သည်းသာ ရှိသောသားကို မိမိ အသက်တမျှ ချစ်သောမိဘတို့ကဲ့သို့၎င်း၊ မျက်စိတဘက်သာ ရှိသောသူသည် မိမိမျက်စိတလုံးကို အသက်တမျှ ချစ်သကဲ့သို့၎င်း၊ မိမိ၏သီလကို ရှိသေထေး စားစွာ မကျိုး၊မပေါက်၊ မပြောက်၊ မကျားရအောင် ကောင်းမွန်စွာ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရမည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။

အသက်ကိုသာစွန့်ရမည်၊ သီလကိုမစွန့်ရ။

ပါတိမောက္ခံ ပိသောဓေန္တော၊ အပ္ပေဝ ဇီဝိတံ ဇဟော။

ပညတ္တံ လောကနာထေန၊ န ဘိန္ဒေ သီလသံဝရံ။ ။

• ပိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ။

ပါတိမောက္ခံ၊ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို ဝါ၊ အပါယ်မှလွတ်မြောက်အောင် စောင့်ရှောက်သောသီလကို။ ပိသောဓေန္တော၊ ဖြူစင်စေလိုမှု။ ဇီဝိတံ၊ မိမိအသက် တချောင်းကိုသော်ထည်း။ အပ္ပေဝ အပိဇေ ဇဟော၊ စွန့်မှုကား စွန့်ရာ၏။ လောက ထေန၊ လူသုံးပါးတို့ကိုးကွယ်ရာဖြစ်ဘော်မှုသော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သော။ သီလ သံဝရံ၊ သီလသံဝရကို။ နဘိန္ဒေ၊ အထျဉ်းပင် မဖျက်ဆီး မပယ်စွန့်ရာ။

၎င်းပါဠိ၏အဓိပ္ပါယ်ကတော့။ ရဟန်း၊ရှင်၊လူမည်သူမဆို မိမိတို့၏သီလကို ဖြူစင်စေလိုပါမူကား။ ဝါ၊ အောက်တွင်ဘော်ပြခဲ့သည့်၊ အကျိုးအာနိသံသတို့ကို ခံစားလိုပါမူကား။ မိမိ၏အသက်ကိုသာ စွန့်မှုထည်းစွန့်ရာ၏။ မိမိ၏သီလကို မဖျက်ဆီး မစွန့်ရာ။ အကယ်၍ အသက်အသေခံပါမူကား။ တဘဝတာ၊ တခါမျှ သာသေရမည်။ ဘဝဆက်တိုင်းသေရမည်မဟုတ်။ သီလကို ဖျက်ဆီးပါမူကား ဘဝဆက်တိုင်းသေထက်စ၊ မတုံးနိုင်သည်ပြင် ကြီးစွာသော ဒုက္ခတို့နှင့်တွေ့ကြုံ ရာ၏။ ထို့ကြောင့် မိမိကျင့်သုံးဆောက်တည်သောသီလကိုမစွန့်ပယ် မဖျက်ဆီး ဘဲတဘဝတာ တခါဖြစ်သောအသက်တချောင်းကိုသာစွန့်ရာ၏ ဟူ၍ဆိုလို၏။ ထိုသို့ကျင့်သုံးဆောက်တည်ရန်၊ ရှောင်ကြဉ်ရန်ဖြစ်သောသီလတို့ကိုအစားစား အားဖြင့်ခွဲပြပေတော့အံ့သတည်း။

ဒီရတီသီလ ၃-ပါးခွဲပြခြင်း။

၁-သမ္ပတ္တဝိရတီ။ ၂-သမာဒါနဝိရတီ။ ၃-သမုက္ခဒဝိရတီ၊ ဟူ၍ဝိရတီသီလ ၃-ပါးရှိ၏။ ၁ ထို ၃-ပါးတို့တွင်သမ္ပတ္တဝိရတီသီလဟူသည်ကား။

တတ္ထာဒာသမာဒိန္နသိက္ခာပဒါနံ အတ္တနော ဇာတိ ဝယဗာဟုဿစွာဒိနိ ပစ္စဝေက္ခိတွာ အယုတ္တံ အမှာကံ ဇေဝရူပံ ပါပံ ကာတုန္တိ သမ္ပတ္တဝတ္ထု အဝီတိက္ကမန္တာနံ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဝိရတီ သမ္ပတ္တ ဝိရတီတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ။

တတ္ထာထိုဝိရတီ ၃-ပါးတို့တွင်။ အသမာဒိန္နသိက္ခာပဒါနံ၊ ဆောက်တည်အပ်သောသိက္ခာပုဒ်မရှိကုန်သည်။ သကံ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇာတိ ဝယဗာဟုဿစွာဒိနိ၊ ဇာတိဝယဗာဟုဿစွာ အစရှိသည်တို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဇေဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံသွင်း၍။ သမ္ပတ္တဝတ္ထု၊ ရောက်လာသောဝတ္ထုကို။ အဝီတိက္ကမန္တာနံ၊ မလွန်ကျူးကုန်သော သူတို့အား။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သော။ ဝိရတီ၊ ဝိရတီကို။ သမ္ပတ္တဝိရတီတိ၊ သမ္ပတ္တ ဝိရတီဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

အဓိပ္ပါယ်လိုရင်းကတော့။ သီလကိုပင်ကျင့်သုံးဆောက်တည်ခြင်း မရှိသော်လည်း ကိုယ်ပေ့၊ ရင်ဆိုင်ခက္ခကြီးသောအခါ ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသာကာမတို့ကိုရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်။ သမ္ပတ္တဝိရတီသီလမည်၏။ အားလုံးစုံအဓိပ္ပါယ်ကား ပါဠိအနက်မှပင်ထင်ရှားပေပြီ။

၂-ဝိရတီ ၃-ပါးတို့တွင်သမာဒါန-ဝိရတီဟူသည်ကား။

သမာဒိန္န သိက္ခာပဒါနံ ပန သိက္ခာပဒ သမာဒါနေစ တတုတ္တရိဉ္စ အတ္တနော ဇိဝိတမ္ပိ ပရိစ္စဇိတွာ ဝတ္ထု အဝီတိက္ကမန္တာနံ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဝိရတီ သမာဒါန ဝိရတီတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သိက္ခာပဒသမာဒါနေစ၊ သိက္ခာပုဒ်ကိုဆောက်တည်ရာ၌၎င်း။ တတုတ္တရိဉ္စ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကိုဆောက်တည်သည်မှအလွန်ဖြစ်သော နောက်ကာလ၌၎င်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇိဝိတမ္ပိ၊ အသက်ကိုလည်း။ ပရိစ္စဇိတွာ၊ စွန့်၍။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို။ ဝါ၊ ကိလေသာဝတ္ထု၊ ကာမဝတ္ထုကို။ အဝီတိက္ကမန္တာနံ၊ မလွန်ကျူးကုန်သော သမာဒိန္န သိက္ခာပဒါနံ၊ ဆောက်တည်အပ်သောသိက္ခာပုဒ်ရှိသောသူအား။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သော။ ဝိရတီ၊ ဝိရတီကို။ သမာဒါနဝိရတီတိ၊ သမာဒါနဝိရတီဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

၎င်းပါဠိ၏ လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ သီလများ ကျင့်သုံး ဆောက်တည်ကြကုန်
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သီလဆောက်တည်သော နေ့၌၎င်း၊ ထိုထက်အလွန်ဖြစ်
သောနေ့၌၎င်း၊ ကိလေသဝတ္ထု၊ ကာမဝတ္ထုတို့ကိုမကျူးလွန်ရာ။ ထိုသို့သီလကို
ကျင့်သုံးဆောက်တည်မှ အကုသိုလ်တို့ကိုရှောင်ကြဉ်သောသီလသည် သမာ
ဒါနိရတိသီလမည်၏။

၃-ဝိရတိ ၃-ပါးတို့တွင်၊ သမုန္တေဒဝိရတိဟူသည်ကား။

အရိယမဂ္ဂ သမ္ပယုတ္တာ ပန ဝိရတိ သမုန္တေဒဝိရတိတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။
ယဿ ဥပ္ပတ္တိတော ပဘုတိပါဏံဗာတေဿာမိတိ အရိယ ပုဂ္ဂလာနံ
စိတ္တဗြိ နုပ္ပဇ္ဇတိ။ ။ အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အရိယမဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာ၊ အရိယာမဂ်နှင့်ယှဉ်သော။ ဝိရတိ၊
ဝိရတိကို။ သမုန္တေဒဝိရတိတိ၊ သမုန္တေဒဝိရတိဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။
ယဿဝိရတိယာ၊ အကြင်သမုန္တေဒဝိရတိ၏။ ဥပ္ပတ္တိတော၊ ဖြစ်သည်မှ။ ပဘု
တိ၊ စ၍။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ ဗာတေဿာမိ၊ သတ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အရိယပုဂ္ဂ
လာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ စိတ္တဗြိ၊ စိတ်မျှလည်း။ နုပ္ပဇ္ဇတိ - နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

၎င်းပါဠိ၏ လိုရင်း အဓိပ္ပါယ်မှာ၊ အရိယာမဂ်၌ တည်သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့၊
အမှတ်မရှိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောနေ့မှစ၍၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ကာသပတ်လုံး၊ အကု
သိုလ်တို့ကို၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းသည်၊ သမုန္တေဒဝိရတိမည်၏။ အရိယာဖြစ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပါဏာတိပါတာမှစ၍၊ ဆယ်ပါးသောအကုသိုလ်အစု၊ မကောင်း
မှုတို့တွင်၊ အတွင်းအကုသိုလ်၊ အပြင်အကုသိုလ်-အစရှိသည်တို့ကို၊ ကာယကံမှု
ဝစီကံမှုတို့ဖြင့်၊ ကျူးလွန်ရန်မဆိုထားဘိ၊ မနောက်မှုဆိုတဲ့စိတ်မျှပင်၊ မကျူးလွန်
မဖြစ်မှားတော့ပေ။ ။ ဝိရတိသီလ ၃-ပါးပြီး၏။

ခေတနာသီလ-ခေတသိကာသီလ ဖြခြင်း။

၁-ခေတနာသီလဟူသည်ကား။

အပိစ ခေတနာသီလံ နာမ ပါဏာတိပါတာဒိနိ ပဇဟန္တဿ သတ္တ
ကမ္မပထခေတနာ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ။

အပိစအပရောနယော၊ နည်းတစ်ပါးကို။ မယာ၊ ငါ့ချွင်ဗုဒ္ဓဗောဓိအဋ္ဌကထာ
ဆရာသည်။ ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဆိုအပ်၏။ ပါဏာတိပါတာဒိနိ၊ ပါဏာတိပါတ အစရှိ
သည်တို့ကို။ ပဇဟန္တဿ၊ ပယ်စွန့်သောသူ၏။ သတ္တကမ္မပထခေတနာ၊ ပါဏာ
တိပါတ စသည်တို့ကို၊ ပယ်စွန့်ခြင်းကို ပြီးစေတတ်သော အစဉ်အတိုင်း၊ ၇-ပါး
သောကုသလကမ္မပထခေတနာသည်။ ခေတနာသီလံ နာမ၊ ခေတနာသီလမည်၏။

လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ကာယကံ ၃-ပါး၊ ဝစီကံ ၄-ပါး၊ ပေါင်း ၇-ပါး
သောအကုသလကမ္မပထတရားတို့ကို၊ ပယ်စွန့်သဖြင့်၊ ကာယကံ ၃ ပါး၊ ဝစီကံ
၄-ပါး၊ ပေါင်း ၇-ပါးသော ကုသလကမ္မပထနှင့် ပြည့်စုံ ခြင်းသည်၊ စေတနာ
သိလမည်၏။

၂-စေတသိကသိလဟူသည်ကား။

စေတသိကသိလံ နာမ အဘိဇ္ဈာံ ယဟာယ ပိဂတာ ဘိဇ္ဈေန စေတသာ
ဝိဟရတိတိ အာဒိနာနယေန ဝတ္တာ အနဘိဇ္ဈာဗျာပါဒ သမ္မာဒိဋ္ဌိဓမ္မာ။ ။
ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ။

အဘိဇ္ဈာ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကိုရှေးရှုတတ်သောအားဖြင့်၊ ကြံသောလောဘ
ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ပိဂတာဘိဇ္ဈေန၊ အဘိဇ္ဈာကင်းသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။
ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်။ ဝတ္တာ၊ ဟော
တော်မူအပ်ကုန်သော၊ အနဘိဇ္ဈာဗျာပါဒသမ္မာဒိဋ္ဌိဓမ္မာ၊ အနဘိဇ္ဈာဗျာပါဒသမ္မာ
ဒိဋ္ဌိတရားတို့သည်၊ စေတသိကံ၊ စေတသိက်ဖြစ်သော၊ သိလံနာမ၊ သိလမည်၏။

လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်ကား။ ။အဘိဇ္ဈာ ဗျာပါဒ တည်းဟူသော၊ အကုသိုလ်
မနောကံကိုပယ်၍၊ အနဘိဇ္ဈာအဗျာပါဒသမ္မာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော၊ မနောသုစရိုက်
ကံ၌တည်ခြင်းသည်၊ စေတသိကသိလမည်၏။

သံဝရေသီလ ၅-ပါး ပြခြင်း။

၁-ပါတိမောက္ခသံဝရသီလဟူသည်ကား။

တတ္ထ ဣမိနာ ပါတိမောက္ခသံဝရေန ဥပေတော ဟောတိ သမုပေတော
တိ အယံ ပါတိမောက္ခသံဝရော။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ။

တတ္ထ၊ ထို ၅-ပါးသောသံဝရတို့တွင်။ ဣမိနာပါတိမောက္ခသံဝရေနဥပေတော
ဟောတိသမုပေတောတိဇ္ဇတ္ထ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရေန ဥပေတော သမုပေတော
ဟူသောဤပါဠိ၌။ ယောသံဝရော၊ အကြင်သံဝရကို။ ဝတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်
၏။ အယံသံဝရော၊ ဤသံဝရသည်။ ပါတိမောက္ခသံဝရော၊ ပါတိမောက္ခသံဝရ
သိလမည်၏။

လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်ကား။ ။သုစရိုက် ကာဏ္ဍ၌ ပြခဲ့သော၊ သံဝရ ၈-ပါးနှင့်
ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသိလမည်၏။

၂-သတိသံဝရသီလဟူသည်ကား။

ရက္ခတိ စက္ခန္တိယံ စက္ခန္တိယေ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိတိ အယံ သတိသံဝ
ရော။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ။

စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြေကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ စက္ခုန္ဒြေ၌။ သံဝရံ၊ ပိတ်ဆို့ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဣဟိဇ္ဇေ၊ ဤပါဠိ၌။ ယာယ သတိယာ၊ အကြင်သတိဖြင့်။ ရက္ခတံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို။ ဝတ္ထံ၊ မိန့်ဆိုအပ်၏။ အယံ၊ ဤသတိသည်။ သတိသံဝရော၊ သတိသံဝရသီလသည်၏။

လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ စက္ခုန္ဒြေကိုစောင့်၏။ စက္ခုန္ဒြေဆိုတဲ့ မျက်စိကို၊ ရူပါရုံဆိုတဲ့၊ အကုသိုလ်တရားများမဝင်ရအောင်၊ သတိတည်းဟူသော တံခါး ဖြင့်ပိတ်ဆို့ထားခြင်းသည်၊ သတိသံဝရသီလမည်၏။ ၎င်းပါဠိ၌၊ စက္ခုန္ဒြေ တဦး တည်းကိုသာဆိုသည်။ အာဒိ-သဒ္ဓါလည်းမပါ။ ပိ သဒ္ဓါလည်းမပါ။ သို့ရာတွင် စက္ခု-သောတ-ဗာန-ဇိဝှါ-ကာယ-မန၊ အထိ ဣန္ဒြေခြောက်ပါး၌၊ လုံခြုံအောင် စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ သတိသံဝရသီလဟုယူရလျှင်၊ သင့်တော်မည်ထင်သည်။ ကျွန်ုပ်၏သဘော-ဆင်ခြင်လေ။

၃-ဉာဏသံဝရသီလဟူသည်ကား။

အယံ ဉာဏသံဝရော ပစ္စယ ပဒိုသေဝနမ္ပိ ဇေတ္ထေဝ သမော ဒါနံ ဂစ္ဆတိ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

ယံဉာဏံ၊ အကြင်ဉာဏ်ကို။ သံဝရောပိဒဟနံသမုစ္ဆေဒနံ၊ ပိတ်ဆို့တတ် ဖြတ်တတ်၏ဟူ၍။ ဝတ္ထံ၊ ဟောဟော်မှုအပ်၏။ အယံ၊ ဤဉာဏ်သည်။ ဉာဏ သံဝရော၊ ဉာဏသံဝရမည်၏။ ပစ္စယပဒိုသေဝနမ္ပိ၊ ပစ္စည်းကိုအသင့်အားဖြင့် ဆင်ခြင်၍မှီဝဲကြောင်းဖြစ်သော ဉာဏ်သည်လည်း။ ဇေတ္ထေဝ၊ ဤဉာဏသံဝရ၌ သာလျှင်၊ သမောဓာနံ၊ ပေါင်းခြင်းရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

လိုရင်း အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူ၊ မည်သူမဆို၊ မိမိတို့ မှီဝဲ သုံးစွဲ ကြသော၊ ဝတ္ထုအစုစုတို့ကို၊ ဉာဏ်ဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ မှီဝဲခြင်းသည်၊ ဉာဏသံဝရ သီလမည်၏။

၄-ခန္တိသံဝရသီလဟူသည်ကား။

သော ပနာယံ ခမော ဟောတိ သီတဿ ဥဗ္ဗာဿာဟိ အာဒိနာ နယေန အာဂတော အယံ ခန္တိ သံဝရော နာမ။ ။ ပိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သီတဿ၊ အချမ်းကို။ ဥဗ္ဗာဿ၊ အပူကို။ ခမော၊ သည်းခံ နိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်။ ယောအယံသံဝရော၊ အကြင်-အချမ်း-အပူကို ခံနိုင်သည် ဖြစ်၍၊ စောင့်ခြင်း ထည်းဟူသောသံဝရသည်။ အာဂတော၊ လာ၏။ အယံသံဝရော၊ ဤသံဝရသည်။ ခန္တိသံဝရောနာမ၊ ခန္တိသံဝရသီလမည်၏။

လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ အချမ်း-အပူ-တည်းဟူသော၊ ဒုက္ခအပေါင်းကို၊ သည်းခံနိုင်ခြင်းသည်၊ ခန္တိသံဝရသီလမည်၏။

၅-ဝိဂိယသံဝရသီလဟူသည်ကား။

ယော စာယံ ဥပ္ပန္နံ ကာမဝိတက္ကံ နာမိဝါသေတိတိ အာဒိနာ နယောန အာ
ဂတော အယံ ဝိဂိယသံဝရော နာမ။ အာဒိဝပါရိသုဒ္ဓိပိ ဇေတ္ထဝ သမော
ဓာနံ ဂစ္ဆတိ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ။

ဥပ္ပန္နံ၊ ထိုထိုအာရုံ၌ဖြစ်သော။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သောအကြံကို။
နာမိဝါသေတိ၊ သည်းမခံနိုင်။ ဣတိအာဒိနာနယောန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်။
ယောအယံသံဝရော၊ အကြင်ဖြစ်သောကာမဝိတက်တို့ကို၊ ကိုယ်တွင်အောင်း၍
မနေစေမူ၍၊ လွှင့်မှုတ် ပယ်ပျောက်ခြင်း တည်းဟူသော သံဝရသည်။ ဝိဂိယ
သံဝရောနာမ၊ ဝိဂိယသံဝရသီလမည်၏။ အာဒိဝပါရိသုဒ္ဓိပိ၊ အာဒိဝပါရိသုဒ္ဓိ
သီလကိုလည်း။ ဇေတ္ထဝ၊ ဤဝိဂိယသံဝရသီလ အရာ၌သာလျှင်။ သမောဓာနံ၊
ပေါင်းခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

အဓိပ္ပါယ်လိုရင်းကား။ ။ ထိုထိုအာရုံ၌ဖြစ်သော၊ ကာမဝိတက်ဟု ဆိုအပ်
သော၊ ကာမဂုဏ်၌ကြံစည်ခြင်းကို၊ သည်းမခံနိုင်သည်ကား များသော်လည်း၊
ထိုကာမဝိတက်သည်၊ မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ်တွင်း၌မနေနိုင်အောင်၊ ပယ်ပျောက်ခြင်း
ကိုပြုတတ်သော ဝိဂိယသည်၊ ဝိဂိယသံဝရ သီလ မည်၏။ ။ သံဝရ သီလ
၅-ပါးပြီး၏။

စာရိတ္တသီလ ဝါရိတ္တသီလ ဖြစ်ခြင်း။

၀-စာရိတ္တသီလဟူသည်ကား။

စရန္တိ တသ္မိံ တံ သမာပိနော သီလေသု ပရိပူရ ကာရိတာယ ပဝတ္တန္တိ
တိ စာရိတ္တံ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ။

သီလေသု၊ သီလတို့၌။ ပရိပူရကာရိတာယ၊ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်။ တံသမာပိနော၊ ထိုသီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော သူတို့သည်။ တသ္မိံ၊
ထိုအဘိသမာစာရိက ကျင့်ဝတ်သီလ၌။ စရန္တိ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။
ဣတိတဿော၊ ထို့ကြောင့်။ တံသီလံ၊ ထိုသီလသည်။ စာရိတ္တံ၊ စာရိတ္တသီလမည် ၏။

အဓိပ္ပါယ်လိုရင်းကား။ ။ ၅-ပါး သီလသည်၊ စာရိတ္တ သီလ မည်၏။ ။
တနည်း။ ။ အဘိသမာစာရိကသီလသည်၊ စာရိတ္တသီလမည်၏။ ။ တနည်း။ ။
“သဒ္ဓါ ဝိဂိယ သာဓနံ စာရိတ္တံ” ဟူ၍ မိန့်ဆို၏။ ။ သဒ္ဓါဝိဂိယသာဓနံ၊ သဒ္ဓါ
ဝိဂိယဖြင့်ပြီးခြင်းသည်။ စာရိတ္တံ၊ စာရိတ္တသီလမည်၏။

၂-ဝါရိတ္တသီလဟူသည်ကား။

ဝါရိတံ တာယန္တိ ရက္ခန္တိ တေနာတိ ဝါရိတ္တံ။ တတ္ထ သဒ္ဓါ သာဓနံ
ဝါရိတ္တံ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ။

တေန သီလေန၊ ထိုသီလဖြင့်။ ဝါရိတံ၊ ဤအမှုကိုမပြုလင့်ဟု မြစ်အပ်သော၊ မအပ်မလျော်သောအမှုကို။ တာယန္တိ ရက္ခန္တိ၊ မပြုကျင့်မကျူးသန်မှု၍ စောင့် ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့စောင့်ခြင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ တံ သီလံ၊ ထိုသီလသည်။ ဝါရိတ္တံ၊ ဝါရိတ္တသီလမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစာရိတ္တံ၊ ရိတ္တနှစ် ဝါးတွင်။ ဝါရိတ္တံ၊ ဝါရိတ္တ သီလသည်။ သဒ္ဓါသာနေ၊ သဒ္ဓါဖြင့်ပြီး၏။

အဓိပ္ပါယ်လိုရင်းကား၊ ဝါရိတ္တသဒ္ဓါသည် တားမြစ်ခြင်းအနက်ကို ဟော ၏။ ထို့ကြောင့် ဒုစရိုက်ဆယ်ပံးကို မပြုကြလေနှင့်ဟု အဘဏ္ဍာပညတ်ထား တော်မူ၏။ ထိုပညတ်တော်မူသော ဒုစရိုက်တရားကို စောင့်ရှောက်ခြင်းသည် ဝါရိတ္တ သီလမည်၏။ (တနည်း)။ ကံ ၅-ပံးတို့တွင် မိမိ၏ မယားအား ကျူး လွန်ရာ၌ အပြစ်မရှိ။ သူတပံး မယားသို့တို့အား ကျူးလွန်ပါက အပြစ်ရှိ၏။ ထိုအပြစ်ကိုရှောင်ခြင်းသည် ဝါရိတ္တသီလဖြစ်၏။ (ကံ ၅-ပံးကို မြောက်ကျွန်းသူ များအမြဲနိစ္စစောင့်ရှောက်သကဲ့သို့ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည် စာရိတ္တသီလ။ ၎င်းမှ ပိုလွန်၍ အထူးသဖြင့်စောင့်ရှောက်ခြင်းသည် ဝါရိတ္တသီလဟူ၍မှတ်လေ။ စာရိတ္တ-ဝါရိတ္တသီလ ၂-ပံးပြီ၏။

အဘိသမာစာရိက-အာဇိဗြဟ္မဓရိယကသီလ ၂-ပံး ပြခြင်း။

၁-အဘိသမာစာရိကသီလဟူသည်ကား။ ။

အဘိသမာစာရောတိ ဥတ္တမသမာစာရော အဘိသမာစာရောဇေ အာ ဘိသမာစာရိကံ၊ အဘိသမာစာရံ၊ အာရတ္တပညတ္တံ အဘိသမာစာရိ ကံ၊ အာဇိဝဋ္ဌမကတော အဝသေသ သီလသေတံ အဝိဝစနံ။ ။ ပိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ။

အဘိသမာစာရောတိ၊ အဘိသမာစာရဟူသည်ကား။ ဥတ္တမသမာစာရော၊ ထူးမြတ်သော အကျင့်တည်း။ အဘိသမာစာရောဇေ၊ ထူးမြတ်သောအကျင့် သည်သာလျှင်။ အဘိသမာစာရိကံ၊ အဘိသမာစာရိကမည်၏။ ဝါ၊ တနည်း ကား။ အဘိသမာစာရံ၊ ထူးမြတ်သော မဂ်သီလ၊ ဖိုလ်သီလကို။ အာရတ္တ၊ ရည်ရွယ် ၍။ တဒတ္တံ၊ ထိုမဂ်သီလ၊ ဖိုလ်သီလအကျိုး၌၊ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူသောသိက္ခာ ပဒသီလသည်။ အဘိသမာစာရိကံ၊ အဘိသမာစာရိကမည်၏။ ဇေတံ၊ ဤအဘိ သမာစာရိကဟူသော အမည်သည်။ အာဇိဝဋ္ဌမကတော၊ အာဇိဝလျှင် ရှစ်ခု မြောက်ရှိသောသီလမှ၊ အဝသေသ-သီလသာ၊ ကြွင်းသောသီလ၏။ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်လိုရင်းကား။ ။ ထူးမြတ်သော မဂ်သီလ၊ ဖိုလ်သီလသည် အဘိ သမာစာရိကသီလမည်၏။ ။ (တနည်း)။ သေးငယ်၊ အလွန် သေးငယ်သော

ရုဒ္ဓါနု၊ ရုဒ္ဓကသိက္ခာပုဒ်ဟိုသည် အာဘိသမာစာဂါကသီလမည်၏။ ။ကျယ်အံ့
စိုးရွံ့အကိုးပါဒွိမထည့်ပေ။)

၂-အာဒိဗြဟ္မစရိယကသီလဟူသည်ကား။ ။

မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ အာဒိဘာဝဘူတန္တိ အာဒိဗြဟ္မစရိယကံ၊ အာဒိဝ
သီလဿေဝံ အနဝစနံ။ တဒ္ဓိ မဂ္ဂဿ အာဒိဘာဝဘူတံ ပုဗ္ဗဘာဂေ
ယေဝ ပရိသောဓေတဗ္ဗတော။ တေနာဟ ပုဗ္ဗေဝ ခေါပနဿ ကာယ
ကမ္ပံ ဝစီကမ္ပံ အာဒိဝေါ သုပရိသုဒ္ဓေါ ဟောတီတိ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်
အဋ္ဌကထာ။

မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏။ အာဒိဘာဝဘူတံ၊
အစဉ် ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်တည်း။ ဝါ၊ အရင်းမူလ အစ၏
အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သောအကျင့်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာဒိဗြဟ္မစရိယ
ကံ၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယကံမည်။ ဇေတံ၊ ဤအာဒိဗြဟ္မစရိယကသီလသည်။ အာဒိဝဋ္ဌ
မကသီလဿ၊ အာဒိဝဋ္ဌမကသီလ၏အဝေစနံ၊ အမည်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကား
သင့်စွာတံ၊ ထိုအာဒိဝဋ္ဌမကသီလသည်။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။ အာဒိဘာဝဘူတံ၊ အစဉ်
ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်၏။ ကာသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
ပုဗ္ဗဘာဂေယေဝ၊ မဂ်၏ရှေ့ အချိန်၌သာလျှင်၊ ပရိသောဓေတဗ္ဗတော၊ သုခိသင်
အပ်၊ စင်ကြယ်စေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တေနာ၊ ထိုမဂ်၏ ရှေ့အချိန်၌
သုခိသင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ ခေါပနဿ ကာယကမ္ပံ ဝစီကမ္ပံ
အာဒိဝေါ သုပရိသုဒ္ဓေါ ဟောတီတိ၊ ကာဘိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်
သည်။ အာဟ၊ ကောတေဝံမူ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေ့အချိန်၌သာ
လျှင်၊ ကာယကမ္ပံ၊ ကာယကံသည်။ သုပရိသုဒ္ဓံ ကောင်းစွာစင်ကြယ်သည်။ ဝစီ
ကမ္ပံ၊ ဝစီကံသည်။ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာစင်ကြယ်သည်။ အာဒိဝေါ၊ အသက်
မွေးခြင်းသည်။ သုပရိသုဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာစင်ကြယ်သည်။ ဟောတီ၊ ဖြစ်၏။ ။
အဒိပ္ပိယံသိလောကံ ပေ၏။

ဝိရုဏ်သီလ- အဝိရုဏ်သီလပြခြင်း။

၁-ဝိရုဏ်သီလဟူသည်ကား။

ပါဏာတိပါတာဒိဟိ ဝေရဏ္ဍိမတ္တံ ဝိရုဏီသီလံ၊ သေသံ စေတနာဒိ
အဝိရုဏ် သီလန္တိ ဇေဝံ ဝိရုဏီ- အဝိရုဏီဝသေနဒုရိမံ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်
အဋ္ဌကထာ။

ပါဏာတိပါတာဒိဟိ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသည်တို့မှ၊ ဝေရဏ္ဍိမတ္တံ၊ ကြဉ်
ခြင်းမျှသည်။ ဝါ၊ ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ဝိရုဏီသာလျှင်၊ ဝိရုဏီသီလံ၊ ဝိရုဏီသီ

ထမည်၏။ သေသံ၊ ဝိရတိမှကြွင်းသော၊ စေတနာဒါ၊ စေတနာအစရှိသော သီလ
သည်။ အဝိရတိသီလံ၊ အဝိရတိသီလမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိရတိ အဝိရတိဝသေ
န၊ ဝိရတိ အဝိရတိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒုဝိဝံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။

အဓိပ္ပါယ်လိုရင်းကား။ ။ ပါဏာတိပါတစသောကာယကံ ၃-ပါး။ မုသာ
ဝါဒသောဝစီကံ ၄-ပါး၊ ၎င်း ၇-ပါးကိုကြဉ်ရှောင်ခြင်းသည်။ ဝိရတိသီလမည်၏။
အဘိဇ္ဈာ၊ ဗျာပါဒ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစသော မနောကံတို့ကိုကြဉ်ရှောင်ခြင်း။ ဗိတံ၊ စေတ
သိက်တို့၏ ကျူးလွန်မှုကို ကြဉ်ရှောင်ခြင်းသည် အဝိရတိသီလမည်။ ။ ၎င်း
သီလ ၂-ပါးသည် အဓိပ္ပါယ် အတန်ငယ် ၎င်းသည်။ မိဒိသဘော၌ မိသင့်သ
လောက် မိသော်လည်း အာဂ္ဂုဋီကာစာအုပ်မရှိ၍ အားကိုးပါဌ်မထည့်နိုင်သော
ကြောင့် အကျယ်မရေးလိုက်ပြီ။

တဏှာနိဿိတသီလ၊ ဒိဋ္ဌိနိဿိတသီလ ဖြစ်ခြင်း။

၁-တဏှာနိဿိတသီလဟူသည်ကား။ ။

တတ္ထ ယံ ဣမိနာပံ သီလေန ဒေဝေါဝါ ဘဝိဿာဒိ ဒေဝညတရောဝါ
တိ ဇေ ဘဝသမ္ပတ္တိံ အာကင်္ခမာနေန ပဝတ္တိတံ ဣဒံ တဏှာနိဿိတံ။ ။
ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ။

တတ္ထ၊ ထိုတဏှာနိဿိတ၊ ဒိဋ္ဌိနိဿိတ ၂-ပါးတို့တွင်။ ဝါ၊ တဏှာနိဿယ၊
ဒိဋ္ဌိနိဿယ ၂-ပါးတို့တွင်။ ယံသီလံ၊ အကြင်သီလကို။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ဣမိနာ
သီလေန၊ ဤသီလဖြင့်။ ဒေဝေါဝါ၊ သိကြား၊ သုယာမစသော ကျော်စောထင်ရှား
သောနတ်သည်မူလည်း။ ဘဝိဿာဒိ၊ ဖြစ်လို၏။ ဒေဝညတရောဝါ၊ မထင်ရှား
သောနတ်သည်မူလည်း။ ဘဝိဿာဒိ၊ ဖြစ်လို၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့။ ဘဝသမ္ပတ္တိံ၊ ဘ
ဝသမ္ပတ္တိကို။ ဝါ၊ သံသရာ၌လူစည်းစိမ်ချမ်းသာ၊ နတ်စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံ
ခြင်းကို။ အာကင်္ခမာနေန၊ လိုချင်တောင့်တသဖြင့်။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣဒံ၊
ဤဘဝသမ္ပတ္တိကိုဖြစ်စေအပ်သောသီလသည်။ တဏှာနိဿိတံ၊ တဏှာနိဿိတ
သီလမည်၏။ ဝါ၊ တဏှာကိုမှီသောသီလမည်၏။

အဓိပ္ပါယ်မှာ။ ။ အကြင်သို့သော သီလကိုစောင့်၏။ ထိုစောင့်ထိမ်းသော
သီလဖြင့် ဘဝသံသရာ၌လူစည်းစိမ်ချမ်းသာ၊ နတ်စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို ရစေ
သတည်းဟု ဘဝသမ္ပတ္တိကို တောင့်တသဖြင့် စောင့်ရှောက်သော သီလသည်
တဏှာလျှင်အရှိပြီသောကြောင့် တဏှာနိဿိတသီလမည်၏။

၂-ဒိဋ္ဌိနိသိတသီလ,ဟူသည်ကား။

ယံ သီလေန သုဒ္ဓိတိ ဇေံ သုဒ္ဓိဒိဋ္ဌိယာ ပဝတ္တိတံ ဣဒံ ဒိဋ္ဌိနိသိတံ။ ။
ပိသုဒ္ဓိမဂ်။

သီလေန၊သီလဖြင့်။ သုဒ္ဓိ၊သံသရာမှ စင်ကြယ်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဇေံ၊ဤသို့။ သုဒ္ဓိဒိဋ္ဌိယာ၊စင်ထုတ္တံ့ သောအယုဖြင့်။ ယံသီလံ၊အကြင်သီလကို၊ ပဝတ္တိတံ၊ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣဒံ၊ဤစင်ထုတ္တံ့ ဟူသော အယုဖြင့်ဖြစ်စေအပ်သောသီလသည်။ ဒိဋ္ဌိနိသိတံ၊ ဒိဋ္ဌိနိသိတသီလမည်၏။ ဝါ၊ဒိဋ္ဌိနိသိတသီလမည်၏။

အနိပ္ပါယ်မှာ၊ မိမိ၏သီလစင်ကြယ်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ထိုသို့သောသီလကိုစောင့်ရှောက်သဖြင့် အယုစင်ကြယ်ခြင်းဟု ယူခြင်းသည် ဒိဋ္ဌိနိသိတသီလမည်၏။

ထိုတဏှာနိသိတ,ဒိဋ္ဌိနိသိတသီလ ၂-ပါးသည် နိသိတသီလမည်၏။ အနိသိတသီလဟူသည်ကား။ ။

ယံ ပန သောကုတ္တရံ လောကီယဉ္ဇ တဿဝ သမ္ဘာရဘူတံ ဣဒံ အနိသိတန္တိ ဇေံ နိသိတာ နိသိတာ ဝသေန ဒုဂိဒံ။ ။ပိသုဒ္ဓိမဂ်။

ပန၊နိသိတမှတပါး၊ အနိသိတကိုဆိုပြီးဆုံး။ ယံ၊အကြင်သီလသည်။ ထောကုတ္တရံ၊ ထောကုတ္တရာသီလသည်။ လောကီယဉ္ဇ၊ တဿဝ၊ သမ္ဘာရဘူတံ၊ ဣဒံ အနိသိတန္တိ ဇေံ နိသိတာ နိသိတာ ဝသေန ဒုဂိဒံ။ ။ပိသုဒ္ဓိမဂ်။

အနိပ္ပါယ် လိုင်းကား။ ။လောကသုံးပါး, ဝဋ်သုံးပါးမှ ကျွတ်လွတ်သော ထောကုတ္တရာသီလ၊ လောကသုံးပါး, ဝဋ်သုံးပါးမှကျွတ်လွတ်ရန် စောင့်ရှောက်သော ဝိဝဇ္ဇုပနိဿယ လောကီသီလသည် အနိသိတသီလ မည်၏။ ။ နိသိတ,အနိသိတ သီလပြီး၏။

ကလပပရိယန္တသီလ-အပေါ်ဏကောဒိကသီလ ဖြစ်ခြင်း။

၁-ကာလပရိယန္တသီလဟူသည်ကား။ ။

ကာလပရိယန္တဒံကတွာ သမာဒိန္နသီလံ ကာလပရိယန္တံ။ ။ပိသုဒ္ဓိမဂ်။

ကာလပရိယန္တံ၊ ကာလအားဖြင့် အပိုင်းအခြားရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သမာဒိန္နသီလံ၊ကျင့်ဘုံးဆောက်တည်သောသီလသည်။ ကာလပရိယန္တံ၊ကာလ

ပရိယန္တ သီလမည်၏။ ဝါ၊ ကာလအားဖြင့် အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော သီလမည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား ။ ကာလဖြင့် ပိုင်းခြား၍ စောင့်ခြင်း၊ ယခုခေတ် သံမဃာ ၈-ရက်၊ လပြည့်၊ လကွယ်-ကျင့်သုံးဆောက်တည်ခြင်းကိုဆို၏။ ဥပမာ ၁-ရက်၊ ၂-ရက်၊ ၃-ရက်စသည်ဖြင့် ကာလရက်ကို ပိုင်းခြား၍ စောင့်ခြင်းသည် ကာလပရိယန္တ သီလမည်၏။ ထိုကာလပရိယန္တ သီလ၌ မိမိပိုင်းခြားထားသောရက်ကာလမဆုံးသေးမှီ သီလ၏ပျက်စီးမှုသည် ဘာမျှမရှိပါက ၎င်းကာလအတွင်းတွင် တစ်စုံတစ်ရာသာမှု၊ နာမှုကိစ္စရှိ၍ ငါးပါးသီလခံယူ၍ မိမိဆောက်တည်ပြီးသော ၈-ပါး၊ ၉-ပါး၊ ၁၀-ပါးစသော သီလသည် မပျက်သဖြင့် ၅-ပါးသီလ ခံယူအပ်ကြောင်းကို တစ်ကျမှတ်သားထားကြကုန်။

၂-အာပါဏကောဒိုကသီလဟူသည်ကား။ ။

ယာဝဇီဝံ သမာဒိယိတွာ တတ္ထေဝ ပဝတ္တိတံ အာပါဏကောဒိုကန္တိ ဇေ ကာလပရိယန္တအာပါဏကောဒိုကဝသေန ဒုဝိခံ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။

ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဝါ၊ အသက်ရှင်သေရှုကာလပတ်လုံး။ သမာဒိယိတွာ၊ ကျင့်သုံးဆောက်တည်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုဆောက်တည်တိုင်းလျှင်။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော သီလသည်။ အာပါဏကောဒိုကံ၊ အာပါဏကောဒိုကသီလမည်၏။ ဝါ၊ ကာလအပရိယန္တ သီလမည်၏။ ဣတိ ဇေ၊ ဤသို့။ ကာလပရိယန္တ အာပါဏကောဒိုကဝသေန၊ ကာလပရိယန္တ အာပါဏကောဒိုက၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒုဝိခံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ ကာလ၊ ရက်၊ လ၊ နှစ်-အပိုင်းအခြား မရှိမူ၍ အသက်ထက်ဆုံး ကာလပတ်လုံး ၈-ပါး၊ ၉-ပါး၊ ၁၀-ပါးစသည်ဖြင့် ကျင့်သုံးဆောက်တည်သော သီလသည် အာပါဏကောဒိုကသီလ မည်၏။ ဝါ၊ ကာလအပိုင်းအခြား မရှိသော ကာလအပရိယန္တ သီလမည်၏။

သပရိယန္တ သီလ-အပရိယန္တ သီလ ပြခြင်း။

သပရိယန္တ သီလသည် ထည်း။ ၁-ထာဘပရိယန္တ သီလ။ ၂-ယသပရိယန္တ သီလ။ ၃-ဥဏပရိယန္တ သီလ။ ၄-အင်္ဂပရိယန္တ သီလ။ ၅-ဇိဝိတပရိယန္တ သီလ ဟူ၍၊ ၅-ပါးရှိ၏။

သပရိယန္တ သီလ ၅-ပါး တို့တွင်၊ ထာဘပရိယန္တ စသော ၅-ပါးသော ပရိယန္တ သီလတို့ကို ပြသတ္တံ့ သောဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာဖြင့် သိအပ်၏။

ဆဋ္ဌဒုကေ ထာဘ ယသ ဉာတိ အင်္ဂ ဇိဝိတ ဝသေန ဗိဗ္ဗပရိယန္တ သပရိယန္တ နာမာဝိပရိတံ အပရိယန္တ၊ ဣတ္ထိန္ဒ စေတံ ပဒိုသန္တိ ဒါသံ-ကတမန္တ သီလံ သပရိယန္တံ အတ္ထိ သီလံ ထာဘပရိယန္တံ၊ အတ္ထိ သီလံ ယသပရိ

ယန္တံ၊ အတ္ထိ သီလံ ဉာတိပရိယန္တံ၊ အတ္ထိ သီလံ အင်္ဂိပရိယန္တံ၊ အတ္ထိ သီလံ
ဇိဝိတပရိယန္တံ။ ကတမန္တံ သီလံ ထာဘပရိယန္တံ၊ ဣဝေ ကစ္စော ထာဘ
ပေတု ထာဘ ပစ္စယာ ထာဘ ကာရဏာ ယထာ သမာဒိန္နံ သိက္ခာပဒံ
ဝိတိက္ကမတိ၊ ဣဒံ တံသီလံ ထာဘပရိယန္တန္တိ ဇေတေနဝပါယေန ဣတရာ
နိပိ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗာနိ။ ။

ဆဋ္ဌဒကော၊ ဆဋ္ဌဒကန္တံ၊ ထာဘ ယသ ဉာတိ အင်္ဂိ ဇိဝိတ ဝသေန၊ ထာဘ-
အခြံအရံ-ဆွေမျိုး အင်္ဂါ ကြီးငယ် အသက်၏ အစွမ်း အားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌပရိယန္တံ၊
မြင်အပ်သော အပိုင်းအခြားအဆုံးရှိသော သီလသည်။ သပရိယန္တံနာမ၊ သပရိ
ယန္တံသီလမည်၏။ ဝိပရိတံ၊ ထိုမှပြန်သော သီလသည်။ အပရိယန္တံ၊ အဆုံးအပိုင်း
အခြားမရှိသော သီလမည်၏။ စ-သစ္စံ၊ ထိုစကားမှန်၏။ ပဋိသန္တိဒါယံ၊ ပဋိသန္တိဒါ
မင်္ဂန္တံ၊ ကတမန္တံ သီလံ ပရိယန္တံ၊ ပ။ ထာဘပရိယန္တံ၊ ကတမန္တံ သီလံ၊ ပ။ ထာဘ
ပရိယန္တံ ဟူသော ဇောံ၊ ထိုစကားကို၊ ဝုတ္တပ္ပိ၊ ဟောထည်း၊ ဟောအပ်၏။ ယံ သီလံ၊
အကြင်သီလသည်။ သပရိယန္တံ၊ သပရိယန္တံ သီလမည်၏။ ဝါ၊ ပျက်စီးခြင်းအဆုံး
အပိုင်းအခြားရှိ၏။ တံ သီလံ၊ ထိုသီလသည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ထာဘပရိ
ယန္တံ၊ ထာဘ၏အစွမ်းအားဖြင့် ပျက်စီးခြင်းအဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော။ သီလံ၊
သီလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယသပရိယန္တံ၊ အခြံအရံ၏အစွမ်းအားဖြင့် ပျက်စီးခြင်း
အဆုံးအပိုင်းအခြား ရှိသော။ သီလံ၊ သီလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဉာတိပရိယန္တံ၊
ဆွေမျိုး၏အစွမ်းအားဖြင့် ပျက်စီးခြင်းအဆုံးရှိသော။ သီလံ၊ သီလသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ အင်္ဂိပရိယန္တံ၊ လက်-ခြေ-စသော အင်္ဂါ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပျက်စီးခြင်း
အဆုံးရှိသော။ သီလံ၊ သီလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇိဝိတပရိယန္တံ၊ အသက်၏အစွမ်း
အားဖြင့်ပျက်စီးခြင်းအဆုံးရှိသော။ သီလံ၊ သီလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယံ-သီလံ၊
အကြင်သီလသည်။ ထာဘပရိယန္တံ၊ ထာဘ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပျက်စီးခြင်း
အဆုံးရှိ၏။ တံ သီလံ၊ ထိုသီလသည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣဒါ ဤလောကန္တံ၊
ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ ထာဘပေတု ထာဘ ပစ္စယာ ထာဘကာရဏာ၊
ထာဘဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ယထာသမာဒိန္နံ၊ အကြင်အကြင် ဆောက်
တည်အပ်သော၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဝိတိက္ကမတိ၊ လွန်ကျူး၏။ ဣဒံ သီလံ၊
ဤသို့သဘောရှိသော သီလသည်။ ထာဘပရိယန္တံ၊ ထာဘပရိယန္တံ မည်၏။
ဇေတေနဝ ဥပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့် သာယျင်။ ဣတရာနိပိ၊ ဤထာဘပရိယန္တံမှ
တပါးသော၊ ယသပရိယန္တံသီလံ၊ ဉာတိပရိယန္တံသီလံ၊ အင်္ဂိပရိယန္တံသီလံ၊
ဇိဝိတပရိယန္တံသီလံတို့ကိုလည်း၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗာနိ၊ ချဲ့အပ်ကုန်၏။

ထာဘပရိယန္တံနည်းကိုမှီး၍၊ ယူပါလေ-ဟူသောစကား၌၊ ယသပရိယန္တံပုဒ်
ကျသောအခါ၊ ယသပေတု ယသပစ္စယာ ယသကာရဏာ၊ အခြံအရံဟူသော

အကြောင်းကြောင့်၊ ဟူသကဲ့သို့ယူရမည်။ ရှေ့စကားများသည်၊ အတူတူချည်း သံတည်း။ သတိထား၊ သဘောပါလျှင်လွယ်ကူ၏။ အဓိပ္ပါယ် သိထောက် ပေသည်။ ။သပရိယန္တ ၅-ပါးပြီး၏။

အပရိယန္တသီလ ၅-ပါး ပြခြင်း။

အပရိယန္တ ဝိဿန္ဓနောပိ ဝုတ္တံ ကတမန္တံ သီလံ န ဇာဘပရိယန္တံ၊ ဣဝေ ကစ္စော ဇာဘပောတု ဇာဘပစ္စယာ ဇာဘကာရဏာ ယထာ သမာ ဒိန္နံ သိက္ခာပဒံ ဝိတိက္ကမာယာ စိတ္တဗြူ န ဥပ္ပါဒေတိ၊ ကိံ သော ဝိတိက္ကမိ သတိ ဣဒံ တံ သီလံ န ဇာဘပရိယန္တန္တိ ဇေတေန ဝပါယေန ဣတရာ နိပိ ဝိတ္တာရေတဗ္ဗာနိ။ ဇေံ သပရိယန္တာ ပရိယန္တဝသေန ဒုပိဓံ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ။

အပရိယန္တဝိဿန္ဓနောပိ၊ ဇာဘံစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပျက်စီးခြင်း အဆုံးမရှိသော သီလ၏ ဝိဿန္ဓနာဋီယလည်း။ ကတမန္တံ သီလံ။ပ။န ဇာဘပရိယန္တန္တိ၊ န ဇာဘပရိယန္တံ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်ဆိုအပ်၏။ ယံ သီလံ၊ အကြင်သီလ သည်။ န ဇာဘပရိယန္တံ၊ ဇာဘံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပျက်စီးခြင်း အဆုံးမရှိ တံ သီလံ၊ ထိုသီလသည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣဝေ၊ ဤသာသနာ၌။ ကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ ဇာဘပောတု၊ ဇာဘပစ္စယာ၊ ဇာဘကာရဏာ၊ ဇာဘံ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ယထာ သမာဒိန္နံ၊ အကြင်အကြင်ဆောက်တည် အပ်သော၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို။ ဝိတိက္ကမာယာ၊ လွန်ကျူးခြင်းငှါ။ စိတ္တဗြူ၊ စိတ်မျှထည်း။ န ဥပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေ။ သော၊ ထိုကျူးလွန်ခြင်းငှါ စိတ်သော်မျှ မဖြစ် စေသောသူသည်။ ကိံ၊ အဘယ်မှာ။ ဝိတိက္ကမိ သတိ၊ ကာယဝါစာ တို့ဖြင့်လွန် ကျူးပေ ထတ္တံ၊ နည်း။ န ဇာဘပရိယန္တံ၊ ဇာဘံ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိ သော၊ တံ သီလံ၊ ထိုသီလသည်။ ဣဒံ၊ ဤမိန့်ခဲ့ပြီးသောသဘောရှိသော သီလပင် တည်း။ ဇေတေန ဝပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့် သာလျှင်။ ဣတရာ နိပိ၊ ဤ-န ဇာဘ ပရိယန္တမှ တပါးကုန်သော၊ န ယသပရိယန္တသီလ၊ န ဉာတိပရိယန္တသီလ၊ န အင်္ဂပရိယန္တသီလ၊ န ဇိဝိတပရိယန္တသီလတို့ကိုထည်း။ ဝိတ္တာရေတဗ္ဗာနိ၊ ချဲ့အပ် ကုန်၏။ ဣတိ ဇေံ၊ ဤသို့။ သပရိယန္တ-အပရိယန္တ ဝသေန၊ သပရိယန္တ-အပရိယန္တ ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဒုပိဓံ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။သပရိယန္တ အတိုင်း ၅-ပါးယူထေ။ ။အပရိယန္တသီလ ၅-ပါးပြီး၏။

သာသဝသီလ-အနာသဝသီလ-လောကီသီလ

လောကုတ္တရာသီလ ပြခြင်း။

သဗ္ဗဗြူ သာသဝံ သီလံ ထောက်ယံ အနာသဝံ သီလံ ထောကုတ္တရံ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ။

၁-သဗ္ဗဒ္ဓါ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ သာသဝံ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့၏ အာရုံဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဝိပိကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော။ အာသဝေါတို့နှင့် တကွသော။ သိလံ၊ သိလသည်။ ထောကိယံ၊ ထောကိသိလမည်၏။ ဝါ၊ သာသဝံသိလလည်း မည်၏။

၂-အနာသဝံ၊ အာသဝေါတို့၏အာရုံမဟုတ်သော။ ဝါ၊ အာသဝတရားလေးပါး မရှိသော။ သိလံ၊ သိလသည်။ ဘောကုတ္တရာသိလံ၊ ထောကုတ္တရာ သိလမည်၏။ ဝါ၊ အနာသဝံသိလလည်းမည်၏။

တနည်း။ ။ထောကိသိလ ဟူသည်ကား။ ။“တတ္ထ ထောကိယံ ဘဝ ဝိသေသာ ဝဟံ ဟောတိ”။

တတ္ထ၊ ထိုထောကိသိလ-ထောကုတ္တရာ သိလ ၂-ပါး တို့တွင်။ ထောကိယံ၊ ထောကိသိလသည်။ ဘဝဝိသေသာဝဟံ၊ သဗ္ဗတ္တိဘဝအထူးကို ဆောင်တတ် သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ဘဝသဗ္ဗတ္တိ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အလိုရှိသဖြင့်၊ တောင့်တ နှစ်သက်စွာနှင့်၊ ဆုတောင်းပတ္တနာပြုခြင်းသည်၊ ထောကိယံသိလမည်၏။

“ဘဝနိဿရဏဿစ သမ္ဘာရော”။ ။ဘဝနိဿရဏဿ၊ ဘဝမှထွက် မြောက်ခြင်း၏။ ဝါ၊ ကာမဘဝ၊ ရူပဘဝ၊ အရူပဘဝမှ၊ ထွက်မြောက်ခြင်း၏။ သမ္ဘာရော၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ထောက ၃-ပါး၊ ဘဝ ၃-ပါးမှ၊ ထွက်မြောက် လိုသော သမာဆန္ဒဖြင့်၊ ကျင့်သုံးဆောက်တည်သော သိလသည်။ ထောကုတ္တရာ သိလ မည်၏။ ။၎င်းထောကုတ္တရာသိလနှင့် စပ်လျဉ်း၍၊ အကျယ် ပြသော်လည်း၊ သိသာရုံထောက်၊ ရေးထည့်လိုက်သည်။

ထောကိသိလ၊ ထောကုတ္တရာသိလ အပိုနှင့်၊ အာသဝေါနှင့်စပ်လျဉ်းသော ကြောင့်၊ အာသဝေါတရားလေးပါးကို၊ သိသာကြစေရန်၊ ရေးထည့်လိုက်သည်။

အာသဝေါတရား လေးပါး ဖြစ်ခြင်း။

အာသဝံဆိုသည်ကား။ ။“ဝဏတော အာသဝန္တိ ဝိသန္ဓန္တိတိ အာသ ဝါ”။ ။ဇီကာကျော်ပါဌ။

ဝဏတော၊ အိုင်းအမာကြီးမှ။ အာသဝန္တိ ဝိသန္ဓန္တိ၊ အမြဲမပြတ် ယိုစီးတတ် ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ ကြောင့်၊ အာသဝါ၊ အာသဝမည်ကုန်၏။

အိုင်းအမာကြီးမှ၊ ပြည်တို့သည်အမြဲမပြတ်ယိုစီးနေသကဲ့သို့၎င်း၊ စမ်းဘွက်မှ စမ်းရေတို့သည်၊ အမြဲမပြတ်၊ ယိုထွက်နေသကဲ့သို့၎င်း၊ ပုထုဇဉ် သတ္တဝါတို့၏

သဏ္ဍာန်မှ၊ အာသဝေါဆိုတဲ့၊ အကုသိုလ်အညစ်အကြေးတို့သည်၊ တသွင်သွင် ယိုထွက်နေပေ၏။

တနည်း။ ။ “ဘဝတော အာဘဝဂ္ဂံ ဓမ္မတော အာဂေါတြထံ သီဝန္တိ ပဝတ္တန္တိတိ အာသဝါ” ။ ။ ငိုကာကျော်ပါဌ။

ဘဝတော၊ ဘုံအားဖြင့်။ အာဘဝဂ္ဂံ၊ နေဝသညာ-နာသညာယတန-တည်း ဟူသော၊ သဗ္ဗဘဝဂ်တိုင်အောင်။ ဓမ္မတော၊ တရားအားဖြင့်။ အာဂေါတြထံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ရှေ့၊ ဂေါတြဘူတိုင်အောင်။ သီဝန္တိ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတာသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အာသဝါ၊ အာသဝမည်ကုန်၏။

သောတာပတ္တိမဂ်ဖြစ်လတ္တံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာမအန္ဓယ်ကို၊ ညှဉ်းဆဲ တတ်သော၊ ဂေါတြဘူဆိုတဲ့၊ ဇောကျာ်းပြီးသည့်နောက်၊ မဂ်သို့ ဆိုက်ရောက် တော့၏။ ထိုမဂ်သို့မရောက်မီလော၌၊ ပုထုဇဉ်အန္ဓယ်ကို ညှဉ်းဆဲတတ်သော၊ ဂေါတြဘူအထိ၊ ဓမ္မအားဖြင့်၊ အာသဝတရားလိုက်သည်ဟုဆို၏။ အရိယာဘဝ ရောက်သော အခါ၊ ၎င်းအာသဝတို့၊ မလိုက်နိုင် မညှဉ်းဆဲနိုင်၊ မနှိပ်စက်နိုင် တော့ပြီ။ ဇောဝိထိအကြိမ်၊ ဝါရ-တွေနှင့်သက်ဆိုင်သလောက်၊ အကုန်ထည့်နေ ရလျှင်၊ အလွန်ကျယ်သဖြင့်၊ စကားအလျဉ်း သင့်ရုံထောက်သာ၊ ရေးထည့် လိုက်သည်။

အာသဝ လေးပါး ပြခြင်း။

၁-ကာမာသဝ၊ ကာမဂုဏ်အာရုံတရားတို့ကို၊ နှစ်သက်စုံမက်ခြင်း-ရာဂ။

၂-ဘဝါသဝ၊ ကာမဘဝ-ရူပဘဝ-အရူပဘဝ-တို့၌၊ နှစ်သက်စုံမက်ခြင်း- ရာဂ။

၃-ဒိဋ္ဌာသဝ၊ ၆၂-ပါးသောဒိဋ္ဌိ၏အယူကို၊ နှစ်သက်စုံမက်ခြင်း-ရာဂ။

၅-အဝိဇ္ဇာသဝ၊ ၅၅-အစွန်း-နောက်အစွန်း၊ ၅၅-နောက်အစွန်း၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သစ္စာထေးရပ်ကိုမမြင်နိုင်ခြင်း။

ထိုအာသဝတရား လေးပါးတို့၏ တရားကိုယ်ကား။ ။ ကာမာသဝ၊ ဘဝါ သဝ ၂-ပါးက၊ ထောဘစေတသိက်။ ဒိဋ္ဌာသဝကား၊ ဒိဋ္ဌိစေတသိက်။ အဝိဇ္ဇာ သဝကား၊ မောဟစေတသိက်ရ၏။ ။ အာသဝေါတရားလေးပါးအကျဉ်းပြီး၏။

တိနသန္ဓိလ မဇ္ဈိမသန္ဓိလ ပဏီတာသန္ဓိလ တို့ကို ပြခြင်း။

ဟိနေန ဆန္ဒေန စိတ္တေန ဝိရိယေန ဝိမံသာယာဝါ ပဝတ္တိတံ ဟိနံ။ မဇ္ဈိမေဟိ ဆန္ဒာဒိဟိ မဇ္ဈိမံ။ ပဏီတေဟိ ပဏီတံ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ။

ဟိနေန၊ ယုတ်ညံ့သော။ ဆန္ဒေန၊ ဆန္ဒဖြင့်။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိရိယေန၊ ဝိရိယ ဖြင့်။ ဝိမံသာယာ၊ ပညာဖြင့်။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်သောဘဝိကသည်။ ဟိနံ၊ ဟိနသီလမည်

၏။ မန္တိမေဟိ၊ အလယ်အလတ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဆန္ဒဒိဟိ၊ ဆန္ဒ-စိတ္တ-ဝိဂိယ-
ဝိမံသတို့ဖြင့်။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သောသီလသည်။ မန္တိမံ၊ မန္တိမမည်၏။ ပဏီ
တေဟိ၊ မြတ်ကုန်သော။ ဆန္ဒဒိဟိ၊ ဆန္ဒ-စိတ္တ-ဝိဂိယ-ဝိမံသတို့ဖြင့်။ ပဝတ္တိတံ၊
ဖြစ်စေအပ်သောသီလသည်။ ပဏီတံ၊ ပဏီတသီလမည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ ဆန္ဒ စိတ္တ-ဝိဂိယ-ဝိမံသတို့ ယုတ်ညံ့ပါက ဟိနသီလ
မည်၏။ ၎င်းတို့အလယ် အလတ်ဖြစ်ကမန္တိမသီလမည်၏။ ၎င်းဘုရားတို့ မြတ်ပါက
ပဏီတ သီလဟု ခေါ်ဆို၏။ ။ (ဆန္ဒ၊ စိတ္တ၊ ဝိဂိယ၊ ဝိမံသတို့ အကြောင်း ခါနု
ခဏ်းတွင် ရေးခဲ့ပြီးပြီ)။

တနည်း။ ။ ယသကာမတာယဝါ သမာဒိန္နံ ဟိနံ၊ ပုညဗထကမ္မတာယ
မန္တိမံ၊ ကတ္တဗ္ဗ မေ ဝိဒန္တိ အဂိယဘာဝံ နိဿာယ သမာဒိန္နံ ပဏီတံ။ ။
၎င်းအဋ္ဌကထာ။

ယသကာမတာယ၊ သူတထူးတို့ ချီးမွမ်းကျော်စောခြင်းကို တောင့်တနှစ်
သက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ ဆောက်တည်အပ်သော သီလသည်။ ဟိနံ၊
ဟိနသီလမည်၏။ ပုညဗထကမ္မတာယ၊ ထောက်ကောင်းကျိုးကို ခံစားလိုသည်
၏အဖြစ်ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ ဆောက်တည်အပ်သောသီလသည်။ မန္တိမံ၊ မန္တိမသီလ
မည်၏။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်သီလမည်သည်ကို။ အဂိယေဟိ၊ သူတော်ကောင်း အ
လောင်းလျာတို့သည်။ ကတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ပြုသင့်ကောင်းသောအမှုပင်တည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အဂိယဘာဝံ၊ အဂိယာတို့သဘောကို။ နိဿာယ၊ ခြိမ်း။ သမာဒိန္နံ၊ ကောင်း
စွာဆောက်တည်သောသီလသည်။ ပဏီတံ၊ ပဏီတသီလမည်၏။

တနည်း။ ။ အဟမသ္မိ သီလသမ္ပန္နော ဣမေ ပနညေ ဘိက္ခူ။ ဒုသီလာ
ပါပဓမ္မာတိ ဇေဝံ အတ္တုက္ကံသန ပရဝတ္တနာဒိဟိ ဥပတ္တိလိဋ္ဌဝါ ဟိနံ၊ အနု
ပတ္တိလိဋ္ဌံ ထောက်ယံ မန္တိမံ၊ လောကုတ္တရံ ပဏီတံ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

အဟံ၊ ငါသည်သာ။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။
အညေ၊ ငါမှတစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေပနဘိက္ခူ၊ ဤရဟန်းတို့သည်ကား။ ဒုသီလာ၊
သီလမရှိကုန်။ ဝါ၊ သီတင်းချို့ကုန်၏။ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိကုန်၏။
ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့ အတ္တုက္ကံသန ပရဝတ္တနာဒိဟိ၊ မိမိကိုယ်ကိုချီးမြှောက်ပလ္လာခြင်း
သူတစ်ပါးကိုရှုတ်ချခြင်းစသည်တို့ဖြင့်။ ဥပတ္တိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော သီလသည်။
ဟိနံ၊ ဟိနသီလမည်၏။

အနုပတ္တိလိဋ္ဌံ၊ အတ္တုက္ကံသန ပရဝတ္တနံ စသည်တို့ဖြင့်၎င်း၊ တပါးသောဥပတ္တိ
လေသတို့ဖြင့်မညစ်နွမ်းသော။ ထောက်ယံ၊ ထောက်ကိုငဲ့သော၊ သီလံ၊ သီလ
သည်။ မန္တိမံ၊ မန္တိမသီလမည်၏။ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရဖြစ်သော၊ သီလံ၊
သီလသည်။ ပဏီတံ၊ ပဏီတသီလမည်၏။

တနည်း။ ။ တဏှာဝသေ့နဝါ ဘဝဘောဂတ္ထာယ ပဝတ္တိတံ ဟိနံ၊
အတ္တနော ဝိမောက္ခတ္ထာယ ပဝတ္တိတံ မဇ္ဈိမံ၊ သဗ္ဗသတ္တ ဝိမောက္ခတ္ထာ
ယ ပဝတ္တိတံ ပါရမိတာ သီလံ ပဏီတံ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

ဝါ၊ တနည်းကား။ တဏှာဝသေ့၊ တဏှာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘဝဘောဂတ္ထာ
ယ၊ ဘဝဘောဂသမ္ပတ္တိအကျိုး၌။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သောသီလသည်။ ဟိနံ၊
ဟိနသီလမည်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝိမောက္ခတ္ထာယ၊ သံသရာ အနှောင်အဖွဲ့မှ
လွတ်ခြင်းအကျိုး၌။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သောသီလသည်။ မဇ္ဈိမံ၊ မဇ္ဈိမသီလ
မည်၏။ ။ သဗ္ဗသတ္တဝိမောက္ခတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါကိုသံသရာအနှောင်
အဖွဲ့မှလွတ်စေခြင်းအကျိုး၌။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ် စေအပ်သော၊ ပါရမိတာသီလံ၊
ပါရမီသီလသည်။ ဝါ၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ထက်မြတ်သော ဘုရားလောင်းတို့အမှု
ဘုရားလောင်းတို့ဥစ္စာဖြစ်သော သီလသည်။ ပဏီတံ၊ ပဏီတသီလမည်၏။ ။
၎င်းဟိနမဇ္ဈိမပဏီတတို့အကြောင်းမှာ အလွန်ထင်ရှားသောကြောင့် အဓိပ္ပါယ်
မရေးလိုက်တော့ပြီ။

အတ္တာဓိပတေယျသီလ၊ လောကာဓိပတေယျသီလ၊
ဓမ္မာဓိပတေယျသီလတို့ကိုဖြေခြင်း။

၁-အတ္တာဓိပတေယျသီလဟူသည်ကား။ ။
အတ္တနော အနန္တရူပံ ပဇဟိတုကာမေန အတ္တဂရုနာ အတ္တနိဂါရဝေန
ပဝတ္တိတံ အတ္တာဓိပတေယျံ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

အတ္တနော၊ မိမိအား။ အနန္တရူပံ၊ မလျှောက်ပတ်သည်ကို။ ပဇဟိတုကာမေန၊
ပယ်စွန့်လိုသော။ အတ္တဂရုနာ၊ မိမိလျှင်အကြီးရှိသောသူသည်။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။
ဂါရဝေန၊ ရိုသေသဖြင့်။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သောသီလသည်။ အတ္တာဓိပတေ
ယျံ၊ အတ္တာဓိပတေယျမည်။ ဝါ၊ မိမိလျှင် အကြီးအမှူးရှိသော သူမှလာသည်မည်၏။
၂-လောကာဓိပတေယျသီလဟူသည်ကား။ ။

လောကပဝါဒံ ပရိဟရိတု ကာမေန လောကဂရုနာ လောကေဂါရဝေန
ပဝတ္တိတံ လောကာဓိပတေယျံ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

လောကပဝါဒံ၊ လူအများ၏စွပ်စွဲခြင်းကို။ ပရိဟရိတု ကာမေန၊ ရှောင်လိုသော။
လောကဂရုနာ၊ လောကလျှင်အကြီးရှိသောသူသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဂါရ
ဝေန၊ ရိုသေသဖြင့်။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သောသီလသည်။ လောကာဓိပတေယျံ၊
လောကာဓိပတေယျ မည်၏။ ဝါ၊ လောကလျှင် အကြီးအမှူးရှိသော သူမှလာသည်
မည်၏။

၃-ဓမ္မာဓိပတေယျဟူသည်ကား။ ။

ဓမ္မမဟတ္တံ ပူဇေတုကာမေန ဓမ္မဂရုနာ ဓမ္မေ ဂါရဝေ ပဝတ္တိတံ ဓမ္မာ ဝိပတေယျံ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

ဓမ္မမဟတ္တံ၊ တရားတော်၏ဇကန္တ၊ နိဗ္ဗာန်ကဖြစ်၍ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပူဇေတုကာမေန၊ သီလကျင့်ဝတ် ငိုပတ်ဖြင့် ပူဇော်ချင်လိုသော။ ဓမ္မဂရုနာ၊ တရားလျှင် အကြီးအမှူး ရှိသောသူသည်။ ဝါ၊ ဓမ္မကို အလေးပြုသော သူသည်။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ ဂါရဝေန၊ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်ခြင်း သည်။ ဓမ္မာဓိပတေယျံ၊ ဓမ္မာဓိပတေယျမည်၏။ ဝါ၊ တရားလျှင်အကြီးအမှူးရှိသော သူမှလာသည်မည်၏။

ပရာမဋ္ဌသီလ၊ အပရာမဋ္ဌသီလ၊ ပဒိုဿဒ္ဓသီလတို့ကို ဖြခြင်း။

ပရာမဋ္ဌသီလဟူသည်ကား။ ။

နိဿိတန္တိ ဝတ္တံ တံ တဏှာ ဒိဋ္ဌိဟိ ပရာမဋ္ဌတ္တာ ပရာမဋ္ဌံ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။

နိဿိတန္တိ၊ တဏှာ ဒိဋ္ဌိကို ခြိသော သီလဟူ၍။ ဝတ္တံ၊ မိန့်ဆိုအပ်ပြီ တံသီလံ၊ ထိုသီလသည်။ တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်။ ပရာမဋ္ဌတ္တာ၊ မဂ်၏ဥပနိဿယ မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြု၍ မျက်ဆီးသောအားဖြင့် သုံးသပ်အပ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ ပရာမဋ္ဌံ၊ ပရာမဋ္ဌသီလမည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပထမကျင့်သုံးဆောက်တည်သော သီလသည်မဂ်၏ ဥပနိဿယမဟုတ်မူ၍ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် သုံးသပ်သော သီလသည် ပရာမဋ္ဌသီလ မည်၏။

၂-အပရာမဋ္ဌသီလဟူသည်ကား။ ။

ပုထုဇ္ဇနကဿျာဏကဿ ပဂ္ဂသမ္ဘာရဘူတံ သေက္ခာနဉ္စ မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တံ အပရာမဋ္ဌံ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

ပုထုဇ္ဇနကဿျာဏကဿ၊ ပုထုဇဉ်တို့တွင် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာစသော ကဿျာဏ ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောလူထူး၏။ မဂ္ဂသမ္ဘာရဘူတံ၊ မဂ်၏အကြောင်းဥပနိဿယ ဖြစ်သော။ သီလံ၊ သီလသည်၎င်း သေက္ခာနံ၊ သေက္ခာပုဂ္ဂိုလ် တို့၏။ မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တံ၊ မဂ်နှင့် ယှဉ်သော။ သီလံ၊ သီလသည်၎င်း။ အပရာမဋ္ဌံ၊ အပရာမဋ္ဌသီလမည်၏။ ဝါ၊ မျက်ဆီးသောအားဖြင့် မသုံးသပ်သော သီလမည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကဿျာဏ ပုထုဇဉ်အစစ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သီလသည်၎င်း၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏မဂ်နှင့် ယှဉ်သော သီလသည်၎င်း၊ အပရာမဋ္ဌသီလဟုဆိုလိုသည်။ “အပရာမဋ္ဌ”ဟူသော ပါဠိဝ ကျမ်းအဓိပ္ပါယ်ကား တခု တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မမျက်ဆီးသော သီလဟုဆိုလိုသော အဓိပ္ပါယ်တည်း။

၃-ပဋိပဿဒ္ဓသီလဟူသည်ကား။ ။

သေက္ခာသေက္ခာနံ ဖလသမ္ပယုတ္တံ ပဋိပဿဒ္ဓန္တိ ဧဝံ ပရာမဋ္ဌာဒိဝသေန တိရိစ္ဆံ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

သေက္ခာ သေက္ခာနံ၊ သေက္ခာ အသေက္ခာတို့၏။ ဖလသမ္ပယုတ္တံ၊ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ် သောသီလသည်။ ပဋိပဿဒ္ဓံ၊ ထိုထိုမျှားစွာ၊ ကိလေသာဟူ၊ ပုဆောချီးချီး၊ မီး၊ ကျီး ထောင်ဘေး၊ ငြိမ်းငြိမ်းသည်ဖြစ်၍ ပဋိပဿဒ္ဓသီလ မည် ၏။ ဣတိ ဧဝံ ဤသို့။ ပရာ မဋ္ဌာဒိဝသေန၊ ပရာမဋ္ဌသီလ အစရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ တိရိစ္ဆံ၊ သုံးပါးအခြား ရှိ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ သေက္ခာ အသေက္ခာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော ကိလေ သာအပူဟူသမျှ ငြိမ်းသောသီလသည် ပဋိပဿဒ္ဓသီလမည်၏။

(သေက္ခာ အသေက္ခာဆိုသောစကား၌ လျှပ်နှံးများနားထည်အောင် ရေးထည့် လိုက်ပါအံ့။

သေက္ခာပုဂ္ဂိုလ်ဆိုသည်မှာ။ ။ ၁-သောတာပတ္တိမဂ် ပုဂ္ဂိုလ်။ ၂-သောတာ ပတ္တိဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်။ ၃-သကဒါဂါမိမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်။ ၄-သကဒါဂါမိဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်။ ၅-အနာ ဂါမိမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်။ ၆-အနာဂါမိဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်။ ၇-အရဟတ္တမဂ် ပုဂ္ဂိုလ်။ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ် ၇-ယောက်သည် သေက္ခာပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ သေက္ခာဆိုသည်မှာ-ပြုဘွယ်ကိစ္စ မပြီး သေးသည်ကိုဆို င်သည်။

အသေက္ခာဆိုသည်မှာ-အရဟတ္တဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဆို၏။ အသေက္ခာ ဆိုသည် မှာယခုဘဝ၌ပြုဘွယ်ကိစ္စမရှိဘော့ပြီ။ အလုံးစုံကိစ္စငြိမ်းပြီ။ ယခုဘဝက ခန္ဓာ ဝန်ကိုစွန့်ရသောအခါ နိဗ္ဗာန်ဌာနမှတစ်ပါး အခြားမရှိတော့ပြီ။ ။ ဤသည်ကား သေက္ခာ အသေက္ခာခွဲပြခြင်းတည်း။)

ဝိသုဒ္ဓသီလ, အဝိသုဒ္ဓသီလ, ဝေမတိကသီလ ဖြစ်ခြင်း။

၁-ဝိသုဒ္ဓသီလဟူသည်ကား။

ယံ အာပတ္တိံ အနာပဇ္ဇန္တေန ပူရိတံ၊ အာပဇ္ဇိတွာဝါ ပုနကတပဋိကမ္ပံ၊ တံ ဝိသုဒ္ဓံ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ။

ယံသီလံ အကြင်သီလသည် အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့ ဝါ၊ အပြစ်သို့။ အနာပဇ္ဇ န္တေန၊ မရောက်စေသည့် ဖြစ်၍ ပူရိတံ၊ ဖြည့်ဆပ်၏။ အာပ တွာဝါ၊ အာပတ်သို့။ ဝါ၊ အပြစ်သို့ မတော်မသင့် မုလျော့သဖြင့် ရှောင်သော်လည်း။ ပုန၊ တစ်နိ။ ကတ ပဋိကမ္ပံ၊ ဒေသနာကံ၊ ဝုဋ္ဌာနကံတို့ဖြင့် အာပတ်အားလျော်စွာ ပြုဆပ်ပြီးသော ကုသခြင်းရှိ၏။ တံသီလံ၊ ထိုသီလသည် ဝိသုဒ္ဓံ၊ ဝိသုဒ္ဓသီလမည်၏။ ဝါ၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်သောသီလမည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ ရဟန်းတော်များသည်၊ တရံတခါ ပမာဒထေခ သတိ မေ့လျော့သဖြင့် သင့်မိသော အာပတ်များကို ရဟန်းဝိနည်းအားလျော်စွာ အာပတ်တို့ကိုကုသသဖြင့် စင်ကြယ်သောသိသသည် ဝိသုဒ္ဓသီလမည်၏။ (တနည်း) လူတို့အဘို့မှာဆိုလျှင် ကာယကံအပြစ်၊ ဝစီကံအပြစ်များကျူးလွန်မိပါက ဝန်ချသင့်သည်ကို ဝန်ချ၍ ၎င်း၊ တောင်းပန်သင့်သည်ကို တောင်းပန်၍ ၎င်း၊ ကန်တော့သင့်သည်ကို ကန်တော့ခြင်းဖြင့် လုပ်ပါက ဝိသုဒ္ဓသီလဖြစ်နိုင်၏။ ၎င်းနေရာမှာ အစုံရေးရလျှင် ကျယ်လွန်းလှသည်။

၂-အဝိသုဒ္ဓသီလဟူသည်ကား။ ။

အာပတ္တိံ အာပန္နဿ အကတပဋိကမ္ပံ အဝိသုဒ္ဓံ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။
 အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့၊ အာပန္နဿ၊ ရောက်သော ရဟန်း၏၊ အကတပဋိကမ္ပံ၊ ဒေသနာကံ၊ ဝုဋ္ဌာနကံတို့ဖြင့် အာပတ်အားလျော်စွာ ပြုအပ်ပြီးသော ကုသခြင်း မရှိသော သီလသည်။ အဝိသုဒ္ဓံ၊ အဝိသုဒ္ဓသီလမည်၏။ ဝါ၊ မစင်ကြယ်သော သီလမည်၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်သိလောက်ပေ၏။

၃-ဝေမတိကသီလဟူသည်ကား။ ။

ဝတ္ထုဒ္ဓိဝါ အာပတ္တိယာဝါ အဇ္ဈာစာရေဝါ ဝေမတိကဿ သီလံ ဝေမတိကသီလံနာမ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။
 ဝတ္ထုဒ္ဓိဝါ၊ ဝတ္ထုဒ္ဓိ၎င်း။ အာပတ္တိယာဝါ၊ အာပတ်၌ ၎င်း။ အဇ္ဈာစာရေဝါ၊ လွန်ကျူးရာ၌ ၎င်း၊ ဝေမတိကဿ၊ ယုံမှားရှိသော သူ၏။ သီလံ၊ သီလသည်။ ဝေမတိကသီလံနာမ၊ ဝေမတိကသီလမည်၏။ ဝါ၊ ယုံမှားသံသယ ရှိသော သီလမည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ မိဒိတံ လွန်ကျူးခြင်း၊ ပြုလုပ်မိခြင်းသည်- ဝတ္ထု၊ သို့ဝတ္ထုကို ပြုခြင်းကြောင့် လွန်ကျူးမိခြင်းကြောင့် သို့သော် အာပတ်သည် ဘယ်မျှ အပြစ်ကြီးသည် လူမှာလည်း ဘယ်ကံသင့်၍ ဘယ်မျှ အပြစ်ကြီးသည်ကို သို့ထောသို့လော့ တွေးတောယုံမှားခြင်းသည် ဝေမတိကသီလမည်၏။ ။ ဝတ္ထုမှာ သိရှိဓမ္မာသောကမင်းဝတ္ထု၊ ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်းဝတ္ထု၊ အဇာဘသတ်မင်းဝတ္ထုတို့ကို ရွတ်သိလေ။

ထိုကဲ့သို့ မစင်ကြယ်မှု၊ ယုံမှားသံသယရှိမှု၊ မစင်ကြယ်သည်ကို ငင်ကြယ်အောင် ပြု၍ မိမိ၏ ယုံမှားသံသယကို တတ်သိလိမ္မာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထံ ဆည်းကပ်၍ ဖြေပျောက်ရာ၏။ ။ ထို့ကြောင့် ၎င်းအဋ္ဌကထာ၌ ပင်။ ။

တတ္ထ ယောဂိနာ အဝိသုဒ္ဓံ သီလံ ဝိသောဓေတမ္ပံ ဝေမတိကေ ဝတ္ထုဇ္ဈာစာရံ အကတွာ ဝိမတိ ပဋိဝိနေတဗ္ဗာ။ ။ ဣစ္စဿ ဖါသု ဘဝိဿတိတိ။ ။

တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော သီလတို့တွင်၊ ယောဂိနာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအား ထုတ်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဝိသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်သော။ သီလံ၊ သီလကို။ ဝိသောဓေ

တဗွံ၊ အာပတ်အားလျော်စွာ၊ အပြစ်အားလျော်စွာ ကုသသဖြင့် သုခသင်စင်
ကြယ်စေအပ်၏။ ဝေမတိကေ၊ ယံမှားခြင်းသည်။ သတိ၊ ဖြစ်ထတ်သော်။ ဝတ္ထု၊ ဣ
စာရံ၊ ဝတ္ထုကိုလွန်ကျူးခြင်းကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ ဝိမတိ၊ ယံမှားခြင်းကို။ ပဋိ
ဝိနေတဗ္ဗာ၊ ဝတ္ထုကိုစိစစ်၍ တတ်သိလိမ္မာသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုမေးမြန်း၍ ဖြေပျောက်
ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အဝိသုဒ္ဓသီလကို သုခသင်၍ ယံမှားသံသယကို ဖြေပျောက်
သည်ရှိသော်။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း ပြုလုပ်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဖါသု၊ ဈာန်မဂ်ရလွယ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထက်။

သေက္ခသီလ, အသေက္ခသီလ, နေဝသေက္ခာ-
နာသေက္ခာ သီလတို့ကိုပြခြင်း။

၁-သေက္ခသီလဟူသည်ကား။ ။

စတုဟိ အဂိယမဂ္ဂေဟိ တိဟိစ သာမညဗလေဟိ သမ္ပယုတ္တံ သီလံ
သေက္ခံ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အဂိယမဂ္ဂေဟိ၊ အဂိယာမဂ်တို့နှင့်၎င်း။ တိဟိ၊
သုံးပါးကုန်သော။ သာမညဗလေဟိ၊ အောက်ဖိုလ်သုံးခုတို့နှင့်၎င်း။ သမ္ပယုတ္တံ၊
ယှဉ်သော။ သီလံ၊ သီလသည်။ သေက္ခံ၊ သေက္ခမည်၏။

အဒိပ္ပါယံကား။ ။ မဂ်ထေးပါး၊ အောက်ဖိုလ်သုံးပါး ပေါင်း ၇-ပါးနှင့်ယှဉ်
သောသီလသည်သေက္ခသီလမည်၏။ ဝါ၊ ထို ၇-ယောက်ကို သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ၇-
ယောက်ဟုခေါ်ဆို၏။

၂-အသေက္ခသီလ ဟူသည်ကား။ ။ အရဟတ္တဖလသမ္ပယုတ္တံ အသေက္ခံ။ ။

အရဟတ္တဖလသမ္ပယုတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော။ သီလံ၊ သီလသည်။
အသေက္ခံ၊ အသေက္ခမည်၏။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို အသေက္ခဟုခေါ်၏။ အရ
ဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောသီလကိုအသေက္ခသီလဟုခေါ်ဆို၏။

၃-နေဝသေက္ခာ, နာသေက္ခာသီလ ဟူသည်ကား။ ။ “သေသံ နေဝသေက္ခာ
နာသေက္ခန္တိ” ။ ။ သေသံ၊ သေက္ခသီလ, အသေက္ခသီလမှကြွင်းသောထောက်

သီလသည်။ နေဝသေက္ခာ- နာသေက္ခန္တိ၊ နေဝသေက္ခာ, နာသေက္ခာဟူ၍။
ဝါ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်သီလ ဖြစ်သည်လည်းရှိ၊ မဖြစ်သည်လည်းရှိ၏ဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊
မှတ်အပ်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ သေက္ခသီလ, အသေက္ခသီလမှ ကြွင်းသော ထောက်
သီလသည် ပဏိတ ဖြစ်မြောက်အောင် ကျင့်သုံး ဆောက်တည်ပါက သေက္ခ
သီလထဲသို့သွတ်သွင်း၍ ရေတွက်အပ်၏။ ဟိနသီလ, မဇ္ဈိမသီလဖြစ်ပါက သေက္ခ
သီလထဲသို့သွတ်သွင်း၍ မရေတွက်အပ်ဟူ၍ဆိုလိုသောအဓိပ္ပါယ်တည်း။

ပကတိသီလ, အာစာရသီလ, ဓမ္မတာသီလတို့ကိုပြခြင်း။

၁-ပကတိသီလဟူသည်ကား။ ။

ဥတ္တရကုရုကာနံ မနုဿာနံ အဝိတိက္ကမော ပကတိ သီလ။ ။
မဂ်အဋ္ဌကထာ။ ။

ဥတ္တရကုရုကာနံ၊ မြောက်ကျွန်းသားဖြစ်ကြကုန်သော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ အဝိတိက္ကမော၊ ငါးပါးသီလကိုမလွန်ကျူးခြင်းသည်။ ပကတိသီလံ၊ ပကတိသီလ မည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ မြောက်ကျွန်းသားတို့သည် ငါးပါးသီလကို မည်သည့်အခါမျှမလွန်ကျူးကြကုန်၊ ထိုကျွန်းသားတို့သည် မိမိတို့ကျွန်းအလျောက် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နေသော ငါးပါးသီလသည် ပကတိသီလမည်၏။

၂-အာစာရသီလဟူသည်ကား။ ။

ကုလဒေသပါသဏ္ဍာနံ အတ္တနော အတ္တနော မဂိယာဒါစာရိတ္တံ အာစာရ သီလံ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

ကုလဒေသပါသဏ္ဍာနံ၊ အမျိုးလိုက် ကျင့်သမှု၊ အရပ်လိုက် ကျင့်သမှု၊ ပါသဏ္ဍာအယူ၌ ကျင့်သမှုတို့၏။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ-မိမိ၏။ မဂိယာဒါစာရိတ္တံ၊ အပိုင်းအခြားစည်းကမ်း ဖြစ်သော အလေ့အကျင့်သည်။ အာစာရသီလံ၊ အမျိုးလိုက်၊ အရပ်လိုက်၊ အယူလိုက် အလေ့အကျင့်မည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ ထိုအာစာရ သီလသည် အဓဉ်အဆက် အမျိုးလိုက်၍ ကျင့်သော သီလမည် ၏။ ဥပမာ၊ ဘာဘူကုထားတို့သည် သူတပါး အသက်ကို ဘာမျှမစားဘဲ၊ ဟင်းသီး၊ ဟင်းရွက်များကိုသာ အမြဲမပြတ် စားသောက်နေကြ၏။ ထိုကဲ့သို့ နေခြင်းကား အထက်ကျော်ကာရိက တမျိုးလုံးကဲ့၏ အလေ့ အကျင့် ဖြစ်သောကြောင့် နေ၏။ မဂ်၊ ဒိုလ်ရရန်အတွက် ကျင့်သည်မဟုတ်။ ဟိန္ဒူကုထားတို့သည် နွားသားမစားကုန်၊ ငှေးအထက်ကျော်ကာရိက လူတို့များတို့သည် ကျွဲနွားများဟာလူတို့၏အပေါ်မှ အမိ၊ အဘတမျှကျေးဇူးရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွဲသား၊ နွားသားများကို မစားကြနှင့်။ မိဘသဘွယ် အမှတ်ထားကြပါဟု မှာထူးကြသည်ကို ယခုရက်တိုင် မိဘဆို၍ ၎င်းတို့အသား မစားကြကုန် ဤသို့ ကြည့်ရှုနိုင် ပြင်းသည်အစာ သီလမည်၏။ တရုတ်ဘုရားရွာ၌ မူးယစ်သောက်စား၊ အလောင်းအစားမရှိကုန်။ အကယ်၍ တရုတ်ဘုရားသောသုသည် တရုတ်တစ်ဦးမကောင်းမှုခုစုစုပြုကျင့်မိပါက တရားလုံးကကဲ့ရှုသဖြင့် နောက်မပြုလုပ် နေဘဲရှောင်ကြဉ်ရတော့၏ ဤကဲ့သို့ ငှေ့ဝဲကြည့်ခြင်း ပြည်မဂ်၊ ဒိုလ်ရရန်မဟုတ်။ အရပ်လိုက်အကျင့်ဖြစ်သော အာစာရသီလဟုခေါ်ဆို၏။ ပဏ္ဍရဂ်၊ အစေထက

စသော တိတ္ထိတို့သည် အစားအသောက် ရှောင်ခြင်း၊ အဝတ်အစားတို့ကိုပင် ပယ်စွန့်၍အအိပ်၊ အနေများ၊ ဒုက္ခသိရှိခံ၍ကျင့်ခြင်းသည် အစဉ်အဆက်လိုက်၍ ကျင့်သောအာစာရမည်၏။ မဂ်၊ ဖိုလ်ရသင့်-ရထိုက်သော အကျင့်မျိုးမဟုတ်ပေ။
(အကျယ်ရေးရလျှင် ကျယ်လှသည်။ ဤမျှနှင့်ပင်သိလောက်ပေပြီ)။

၃-ဓမ္မတာသီလဟူသည်ကား။

ဓမ္မတာ သော အာနန္ဒ ယဒါ ဗောဓိသတ္တော မာတုက္ကန္တိံ ဩက္ကန္တော ဟောတိ။ န ဗောဓိသတ္တမာတု ပုရိသေသု မာနသံ ဥပ္ပဇ္ဇိ ကာမဂုဏူပသံ ဟိတန္တိ ဧဝံ ဝုတ္တံ ဗောဓိသတ္တမာတုသီလံ ဓမ္မတာသီလံ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ မာတုက္ကန္တိံ၊ အဝမ်းထို့၊ ဩက္ကန္တော၊ သက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိသတ္တမာတု၊ ဘုရားလောင်းအမိ၏။ ဝါ၊ ဘုရားလောင်းအမိသည်။ ပုရိသေသု၊ ယောက်ျားတို့၌။ ကာမဂုဏူပသံဟိတံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌သာယာခြင်းနှင့် ယှဉ်သော၊ မာနသံ၊ စိတ်သည်။ ယံ န ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ အကြင်မဖြစ်ပြီး သော၊ ဤသို့မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဓမ္မတာ၊ ဓမ္မတာတရတည်း။ ဝါ၊ ဘုရားလောင်းမယ်တော်တို့၏ ဓမ္မတာအစဉ်တည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဗောဓိသတ္တမာတုသီလံ၊ ဘုရားလောင်းမယ်တော်၏ သီလသည်။ ဓမ္မတာသီလံ၊ ဓမ္မတာသီလမည်၏။ ဝါ၊ ကာရဏနိယာမမှထာသော ဓမ္မတာသီလ မည်၏။ ။ အနိပ္ပါယ် သံလောက်ပေ၏။

၄-ပကတိသီလ ဟူသည်ကား။

မဟာကဿပံဒီနံ ပန သုဒ္ဓသတ္တာနံ ဗောဓိသတ္တဿစ တာသု တာသု ဇာတိသု သီလံ ပုပ္ဖဟေတုကသီလန္တိ ဧဝံ ပကတိသီလံ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ မဟာကဿပံဒီနံ၊ မဟာကဿပ အစရှိကုန်သော။ သုဒ္ဓသတ္တာနံ၊ စင်ကြယ်သောသူတို့၏ သီလံ၊ သီလ ဟည်၎င်း။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ တာသု တာသု-ဇာတိသု၊ ထိုထိုသီလဝမ်းဇာတ်၊ ကျွမ်းမင်းဇာတ်၊ နွားမင်း၊ ဝက်မင်းဇာတ် စသည်တို့၌။ သီလံ၊ သီလသည်၎င်း။ ပုပ္ဖဟေတုကသီလံ၊ ရှေးအကြောင်းရှိသော သီလမည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပကတိသီလံ၊ ပကတိသီလကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ၊
ပဋ္ဌယသန္နိသီတသီလတို့ကို ပြခြင်း။

၁-ပါတိမောက္ခသံဝရသီလဟူသည်ကား။ ။

ဘဂဝတော ဣဝ ဘိက္ခုပါတိမောက္ခသံဝရ သံဝရတော ဝိဟရတိ အာ
စာရဂေါစရသဗ္ဗန္ဓော၊ အဏုမတ္တေသု ဝဇ္ဇေသု ဘယဒဿာဝိ သမာဒါ
ယ သိက္ခတိ သိက္ခာပဒေသုတိ ဧဝံ ဝတ္တံ သီလံ ဣဒံ ပါတိမောက္ခသံဝရ
သီလံနာမ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ။

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
သော။ ဣဒံသီလံ၊ ဤသီလသည်။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံနာမ၊ ပါတိမောက္ခသံဝ
ရသီလမည်၏။ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပါတိမောက္ခသံဝ
ရသံဝရတော၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ပါတိမောက္ခ
သံဝရသီလဖြင့်ချဉ်းကပ်လာသော အကုသိုလ်ရန်အမျိုးမျိုးကိုမတိုးဝင်နိုင်အောင်
ကာယဒွါရ၊ ဝစီဒွါရတံခါးနှစ်ဝကို ပိတ်ဆို့စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍။ အာစာရ
ဂေါစရသဗ္ဗန္ဓော၊ အာစာရဂေါစရဖြင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဏု
မတ္တေသု၊ ပရမာဏုမြူအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဝဇ္ဇေသု၊ အသိပ္ပတ္တိအာပန္န
သေဝိယ အကုသလဝိတ္တုပ္ပါဒ-စသည် အပြားရှိကုန်သော အပြစ်သေး တို့ကို
သော်လည်း ဘယဒဿာဝိ၊ နှိပ်စက်ဘိစီး ဘေးကြီး၊ ရန်ကြီးဟုရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်
၍။ သိက္ခ ပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ယံဂံ၊ မူလပညတ္တိ၊ အနုပညတ္တိ သဗ္ဗတ္ထ
ပညတ္တိ၊ ပဒေသပညတ္တိစသည်ကွဲပြားသော အကြင်အမှတ်မရှိ။ အလုံးစုံသော။
သိက္ခာပဒံ၊ ဖြည့်အပ် ကျင့်အပ်သောသီလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုကျင့်
ကောင်းသမျှ သိက္ခာပဒသီလကို။ သမာဒါယ၊ ကောင်းမွန်ရှိသေစွာ အချင်းခပ်
သိမ်းအားဖြင့်ယူ၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော။ ဣဒံ
သီလံ၊ ဤသီလသည်။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလနာမ၊ ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလ
မည်၏။

၂-ဣန္ဒြိယသံဝရသီလဟူသည်ကား။ ။

ယံ ပန သော စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသ္မာန နိမိတ္တဂ္ဂါဟိဟောတိ။ နာနုဗျဇ္ဇနုဂ္ဂါဟိ
ယတွာမိကရဏမေနံ စက္ခုန္ဒြိယံ အသံဝတံ ဝိဟရန္တံ အဘိဗ္ဗာ ဒေါမ
နဿာ ပါပကာ အကုသလဓမ္မာ အနွာသဝေယျ။ တဿ သံဝရာယ
ပဋိပဇ္ဇတိ ရက္ခတိ စက္ခုန္ဒြိယံ စက္ခုန္ဒြိယေ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိ။ ဃာနေန
ဂန္ဓဃာယိတွာ ဃာနိန္ဒြိယေ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိ။ ဇိဂ္ဂါယရသံ သာယိတွာ

ဇိဝ္ဗိန္ဒြိယေ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိ။ ကာယေန ဖေါဋ္ဌဗ္ဗံ ဗုသိတွာ ကာယိန္ဒြိယေ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိ။ မနသာ ဓမ္မံ ဝိညာယ န နိမိတ္တဂ္ဂါဟိ မနိန္ဒြိယေ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိတိ ဝုတ္တံ ဣဒံ ဣန္ဒြိယသံဝရံ သီလံ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ယံသီလံ၊ အကြင်သီလကိုး စက္ခုနာ၊ (ပ) အာပဇ္ဇတိတိ၊ အာပဇ္ဇတိဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသီလသည်။ ဣန္ဒြိယသံဝရံသီလံ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလမည်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုပါတိမောက္ခသံဝရ၌တည်ပြီးသော ရဟန်းသည်။ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်။ ရူပံ၊ ရူပါရုံ။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟိ၊ ကိလေသာဖြစ်ပွားခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော မိဗ္ဗ၊ ယောက်ျားဟူသော အမှတ်နိမိတ်ကို ယူသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနုဗျဇ္ဇနဂ္ဂါဟိ၊ ကိလေသာကို အသွယ် သွယ် ထင်ရှားပေါ်ထွက်လာသည်ကို ပြုတတ်သည်ဖြစ်၍ အနုဗျဇ္ဇန၊ ဟု ဆိုအပ်သော ထက်၊ ခြေ၊ သိတ၊ ဟသိတ၊ ကထိတ၊ ဝိလောကိတ စသော အဘို့အစုကို ယူသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယတွးမိကရဏံ၊ အကြင်စက္ခုမြွေကို မစောင့်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုမြွေကို။ အသံဝုတံ၊ မပိတ်မစောင့် ဟင်းလင်းသား၍။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ ဇနံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ အပါယ်ထေးဝသို့ ကျရောက်စေ တတ်ကုန်သော။ အကုသထာဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရား တို့သည်။ အနာသဝေယျံ၊ အစဉ်မပြတ် လိုက်ကုန်ရာ၏။ တဿ စက္ခုန္ဒြိယဿ၊ ထိုစက္ခုမြွေကို။ သံဝရယ၊ သတိဟူသော တံခါးရွက်ဖြင့် ပိတ်ဆို့ခြင်း၌။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သောတေန၊ နားဖြင့်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါရုံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သောတိန္ဒြိယေ၊ သောတိမြွေ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ စာသေန၊ နှာခေါင်းဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ ဂန္ဓာရုံကို။ စာယိတွာ၊ နမ်း၍။ စာနိန္ဒြိယေ၊ စာနိန္ဒြိယ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဇိဝ္ဗိယ၊ ယျာဖြင့်။ ရသံ၊ ရသာရုံကို။ သာယိတွာ၊ ယျက်၍။ ဇိဝ္ဗိန္ဒြိယေ၊ ဇိဝ္ဗိန္ဒြိယ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို။ ဗုသိတွာ၊ တွေ့ထိ၍။ ကာယိန္ဒြိယေ၊ ကာယိန္ဒြိယ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ မနသာ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟိ၊ သုဘ၊ သုခ၊ အတ္တဟု အထင်ကပ်ခြင်းစသော အမှတ်နိမိတ်ကို ယူသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ မနိန္ဒြိယေ၊ မနိန္ဒြိယ၌။ သံဝရံ၊ ပိတ်ဆို့ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။

၎င်းဣန္ဒြိယသံဝရ၌ အဓိပ္ပါယ်အလွန်ထင်ရှား၏။ (ပ) ထိုး၍ မြုပ်ထားသော ပါဌတို့ကို အလုံးစုံမပေါ်ဘဲ သီသာရုံထောက်သာ အနက်ပေးလိုက်သည်။

၃-အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလဟူသည်ကား။

ယာပန ဇီဝဟေတု ပညတ္တာနံ ဆန္ဒံ သိက္ခာပဒါနံ ဝိတိက္ကမဿကုဟနာ
လပနာ နေမိတ္တိကတာ နိဗ္ဗေသိကတာ လာဘောနလာဘံ နိဇိဂိသနတာတိ
ဝေမာဒိနန္ဒ ပါပဓမ္မာနံ ဝသေန ပဝတ္တာ မိစ္ဆာဇီဝါ ပိရုတိ၊ ဣဒံ အာဇီဝ
ပါရိသုဒ္ဓိသီလံ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အာဇီဝဟေတု၊ အာဇီဝဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝါ၊
အသက်မွေးခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပညတ္တာနံ၊ ပညတ်အပ်
ကုန်သော။ ဆန္ဒံ၊ ပါရုဇိကအာပတ်၊ သံဃာဒိသိသံ၊ ထုလ္လုတ္တံ၊ ပါပိတံ၊ ဒုက္ခဒု၊
ဒုက္ခသိတည်းဟူသော ခြောက်ပါးကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနံ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။
ဝိတိက္ကမဿ၊ လွန်ကျူးသောသူ၏။ ဝသေနစ၊ အစွမ်းအားဖြင့် ၎င်း။ ကုဟနာ၊ သုံး
ပါးကုန်သောကုဟနဖြင့် အံဩစေခြင်း ၎င်း။ လပနာ၊ မိမိကိုယ်ကို ချီးမြှင့်ပစ္စည်း
ပြောခြင်း၊ ဒါယကားတို့ကို မြှောက်ကြွ၍ ပြောခြင်း ၎င်း။ နေမိတ္တိကတာ၊ ပစ္စည်း
လှူခြင်း၌ အမှတ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော နိမိတ်ပြုတတ် သောသူ၏ အဖြစ် ၎င်း။ နိဗ္ဗေ
သိကတာ၊ လာဘ်အလို့ငှါ သူတစ်ပါးတို့အား ဆဲရေးခြင်းစသည်ဖြင့် ကြိတ်သော
သူ၏အဖြစ် ၎င်း။ လာဘောန၊ မိမိရသောလာဘ်ဖြင့်။ လာဘံ၊ သူတစ်ပါးရသောလာဘ်
ကို။ နိဇိဂိသနတာ၊ ဆောင်တတ်၊ ရှာဘတ်သော သူ၏ အဖြစ်ဖြင့် ၎င်း။ ဣတိ ဝေ
မာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ ပါပဓမ္မာနံ၊ ယုတ်မာသောတရားတို့၏။ ဝသေနစ၊
အစွမ်းအားဖြင့် ၎င်း။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော။ မိစ္ဆာဇီဝါ၊ ယုတ်မာသောအသက်မွေး
ခြင်းမှ။ ယာဘရုတိ၊ အကြင်နေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤမိစ္ဆာဇီဝမှ ကြည်ခြင်း
သည်။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလမည်၏။

၄-ပစ္စယသန္နိသိတသီလဟူသည်ကား။ ။

ပဋိသင်္ခါယောနိသော စိဝရံ ပဋိသေဝတိ၊ ယာဝ ဒေဝ သိတဿ ပဋိ
ဃာတာယာတိ အာဒိနာ နယေန ဝုတ္တော ပဋိသင်္ခါန ပရိသုဒ္ဓေါ စတု
ပစ္စယ ပရိဘောဂေါ ပစ္စယသန္နိသိတသီလံနာမ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

ပဋိသင်္ခါယောနိသော စိဝရံပဋိသေဝါမိ ယာဝဒေဝ သိတဿ ပဋိဃာတာ
ယာတိ အာဒိနာ၊ စိဝရံပဋိသေဝါမိ။ (ပ)ပဋိဃာတာယဤသို့အစရှိသော။ နယေန
န၊ နည်းဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ပဋိသင်္ခါန ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း
ဖြင့်စင်ကြယ်သော။ စတုပစ္စယပရိဘောဂေါ၊ လေးပါးသောပစ္စည်းကို သုံးဆောင်
ကြောင်းဖြစ်သော။ အနဝဇ္ဇစေတနာသည်။ ပစ္စယသန္နိသိတသီလံနာမ၊ ပစ္စယ
သန္နိသိတသီလမည်၏။

၎င်းသီလကြီး လေးပါးနှင့် တကွ၊ ကုဟန-ထပန-နေမိတ္တိကထာ- နိပေသိကထာ-ထာဘောန- ထာဘံ- နိဇိဂိသတိ-စသော ပုဒ်တို့ကို၊ ၎င်းအဋ္ဌကထာ၌၊ အကျယ်ဖွင့်ထားသည်။ အကျယ်အလိုရှိက၊ ၎င်းမှာယူပါစေ။

သို့ရာတွင်-ပစ္စယသန္နိသိတသီလအရာ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းလေးပါးကို ရေးပြပါအံ့။ ဖော်ပြပါ သီလကြီးလေးပါး တို့သည်၊ လူတို့ပါသက်ဆိုင်ကြောင်း၊ နက်နက်ကြီး တွေး၍ အပြန်ပြန်အထပ်ထပ်၊ ကြည့်ရှုကြစေကုန်။

ထေယျပရိဘောဂ-ဣဏပရိဘောဂ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂ-
သာမိပရိဘောဂ တို့ကို ဖြခြင်း။

လေးပါးသောသုံးဆောင်ခြင်းတို့တွင်၊ ထေယျပရိဘောဂဟူသည်ကား။ ။ သီလမရှိမူ၍၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို၊ မှီဝဲသုံးစွဲနေခြင်းသည်၊ ထေယျပရိဘောဂမည်၏။ ထို့ကြောင့်-ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၌။

“ဒုသီလဿ ပရိဘောဂေါ ထေယျပရိဘောဂေါ နာမ”။

ဒုသီလဿ၊ သီလမရှိသောသူ၏။ ပရိဘောဂေါ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကိုသုံးစွဲခြင်းသည်။ ထေယျပရိဘောဂေါနာမ၊ ထေယျပရိဘောဂမည်၏။ ဝါ၊ ခိုး၍မှီဝဲစားသောက်သည်နှင့်တူ၏။

၂-ဣဏပရိဘောဂဟူသည်ကား။ ။ လေးပါးသောပစ္စည်းတို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခဏာမဆင်ခြင်ဘဲ မှီဝဲသုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ ကြွေးတင်ခံ၍၊ စားသောက်သည်နှင့် တူသောကြောင့်၊ ဣဏပရိဘောဂ မည်၏။ ။ ထို့ကြောင့်-ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ၌။

“သီလဝတော အပစ္စဝေက္ခိတွာ ပရိဘောဂေါ ဣဏပရိဘောဂေါနာမ”။

သီလဝတော၊ သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာမဆင်ခြင်၍။ ပရိဘောဂေါ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကိုသုံးစွဲခြင်းသည်။ ဣဏပရိဘောဂေါနာမ၊ ဣဏပရိဘောဂမည်၏။ ဝါ၊ ကြွေးတင်ခံ၍သုံးစွဲသည်မည်၏။

ထိုဣဏပရိဘောဂအရာ၌၊ တရက်မှတရက်သို့ မရောက်မီ၊ တအရုဏ်မှ တအရုဏ်သို့မရောက်မီ၊ မကူးပြောင်းမီ၊ ဆင်ခြင်သုံးသပ်အပ်၏။ ။ ထို့ကြောင့် ၎င်းအဋ္ဌကထာ၌။

“သဿေ အပစ္စဝေက္ခတောဝ အရုဏံ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ”

အသံ၊ ထိုရဟန်း၏။ အပစ္စဝေက္ခတောဝ၊ မဆင်ခြင်မီလျှင်။ အရုဏံ၊ အရုဏ်သည်။ သစေ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍တက်အံ့။ ဣဏပရိဘောဂဋ္ဌာနေ၊ ဣဏပရိဘောဂအရာ၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

၃-ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂဟူသည်ကား။ ။သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ် ၇-ယောက် တို့၏ ဖြစ်သုံးစွဲခြင်းသည်။ အဓိအာဘပစ္စည်းကို၊ သား၊ ဆီး-သုံးစွဲ သည်နှင့် တူသော ကြောင့်၊ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂမည်၏။ ။ထို့ကြောင့်-၎င်းအဋ္ဌကထာ၌။

သတ္တန္တံ သေက္ခာနံ ပစ္စယပရိဘောဂေါ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂေါ နာမာတေဟိ ဘဂဝတော ပုတ္တာ တဿ ဝိတုသန္တကာနံ ပစ္စယာနံ ဒါယာဒါ ဟုတွာ တေ ပစ္စယေ ပရိဘုဇ္ဇန္တိ။ ကိံ ပန တေ ဘဂဝတော ပစ္စယေ ပရိဘုဇ္ဇန္တိ။ ဥဒါဟု ဂိဟိနံ ပစ္စယေ ပရိဘုဇ္ဇန္တိတိ ဂိသိဒိန္နာပိ ဘဂဝတော အနုညာ တတ္တာ ဘဂဝတော သန္တကာဝ ဟောန္တိ။ တဿ ဘဂဝတော ပစ္စယေ ပရိဘုဇ္ဇန္တိတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ။ဟူ၍မိန့်တော်မူ၏။

သတ္တန္တံ၊ ၇-ဦးကုန်သော။ သေက္ခာနံ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ပစ္စယပရိဘောဂေါ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂေါ နာမ၊ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂမည်၏။ ဝါ၊ ပေးအပ်သော အဓမ္မပစ္စည်းကို ခံယူထိုက်သော သူ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သုံးဆောင်ခြင်းမည်၏။ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ တေ၊ ထို ၇-ဦးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယဿ၊ အကြောင့်ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုတ္တာ၊ သားတော်မည်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုသို့သားတော်မည်သောကြောင့်။ ဝိတုသန္တကာနံ၊ အဘနှင့်တူသော ဆုရားဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္စယာနံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၏။ ဒါယာဒါ၊ အဓမ္မကို ခံထိုက်သော သူတို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တေ ပစ္စယေ၊ အဘနှင့်တူသော၊ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို။ ပရိဘုဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်သုံးဆောင်ကုန်၏။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ တေ၊ ထို ၇-ယောက်သော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို။ ပရိဘုဇ္ဇန္တိ၊ ကိံ ပန၊ သုံးဆောင်ကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ဂိဟိနံ၊ လူတို့၏။ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို။ ပရိဘုဇ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်သလော။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ပုတ္တာ၊ အမေးတည်း။ ဂိဟိဒိန္နာ၊ လူတို့၏ သူအပ်သော ပစ္စည်းတို့သည်။ သမာနာပိ၊ ဖြစ်ကုန်လျှင် မူလည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အနုညာ တတ္တာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူသော ပစ္စည်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တကာဝ၊ ဥစ္စာမည်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို။ ပရိဘုဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

ပစ္စည်းလေးပါးကို ဆင်ခြင်ရာ၌၊ အဋ္ဌကထာမှာ၊ အကျယ်ပြုသော်လည်း၊ လူ-ရှင် ရဟန်းတို့၊ သိသာထင်ရှားရုံသာ ရေးလိုက်သည်။

၄-သာမိပရိဘောဂ ဟူသည်ကား။ ။အသေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ သုံးဆောင်ခြင်းတည်း။ မိမိပိုင်ပစ္စည်းကို၊ သုံးဆောင်သည်နှင့် တူသောကြောင့်။ သာမိပရိဘောဂမည်၏။ ။ထို့ကြောင့်-၎င်းအဋ္ဌကထာ၌၊

ဓမ္မဒါယာဒ သုတ္တဉ္ဇေတ္ထ သာဝကံ၊ ဒိဏာသဝါနံ ပရိဘောဂေါ သာမိပရိဘောဂေါ နာမ။

ဧတ္ထ ဧတေသ္မိံ အတ္ထေ၊ ဤအရာ၌၊ ဓမ္မဒါယာဒ သုတ္တဉ္ဇ၊ ဓမ္မဒါယာဒသုတ်သည်ထည်း၊ သာဝကံ၊ ပြီးကြောင်းသာဝကတည်း၊ ဒိဏာသဝါနံ၊ ခဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ပရိဘောဂေါ၊ သုံးဆောင် ခြင်းသည်။ သာမိပရိဘောဂေါ၊ အရှင်၏ သုံးဆောင်ခြင်းမည်၏။ ဝါ၊ အစိုးရသောအဖြစ်ဖြင့်သုံးဆောင်ခြင်းမည်၏။

သိသာဓုံလောကံပြုလိုက်သည်။ အကျယ်အလျှိုရှိမှု၊ ပိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ၊ သီလနိဒ္ဒေသ၊ စာမျက်နှာနံပါတ် ၁၉-ကစ၌ ၃၈-အထိမှာယူထေ။

အနာစာရ-အာစာရ-အဂေါဓရ-ဂေါဓရ ၄-ပါးတို့ကို ဖြခြင်း။

၁-အနာစာရဟူသည်ကား။

တတ္ထ ကတမော အနာစာရော ကာယိကော ဝီတိက္ကမော ဝါစသိကော၊ ဝီတိက္ကမော၊ ကာယိကဝါစသိကော ဝီတိက္ကမော အယံ ဝုစ္စတိ အနာစာရော၊ သဗ္ဗမ္ပိ ဒုဿီလျံ အနာစာရော။ ဣဝေကဏ္ဍော ဝေဠုဒါနေနဝါ ပတ္တဒါနေနဝါ ပုပ္ဖဖလသိနာနဒန္တကဋ္ဌဒါနေနဝါ စာတုကမ္ပတာယဝါ မုဒ္ဒသုပ္ပတာယဝါ ပရိဘရုတာယဝါ ဇဗ္ဗပေသနိကေနဝါ အညတရညတရေနဝါ ဗုဒ္ဓပဋိကုဋ္ဌေနမိစ္ဆာဇီဝေနဇီဝိတံ ကပ္ပတိ၊ အယံ ဝုစ္စတိ အနာစာရော။ ။ ပိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ။

တတ္ထ၊ ထိုအနာစာရ-အာစာရ ၂-ပါးတို့တွင်။ အနာစာရော၊ အနာစာရသည်။ ကတမော၊ အဘယ်နည်း။ ကာယိကော၊ ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော။ ဝီတိက္ကမော၊ သုရားအာဏာသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ လွန်ကျူးကျော်နင်းသော၊ ကာယဒုစရိုက်သည်။ ဝါစသိကော၊ ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်သော။ ဝီတိက္ကမော၊ လွန်ကျူးသောဝစီဒုစရိုက်သည်။ ကာယိကဝါစသိကော၊ ကာယဒွါရ-ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်သော၊ လွန်ကျူးသော ဒုစရိုက် ၂-ပါးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤဒုစရိုက် ၂-ပါးကို၊ အနာစာရော၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံထည်းဖြစ်သော။ ဒုဿီလျံ၊ ဒုဿီလအဖြစ်ကို။ အနာစာရော၊ အနာစာရဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣဝ၊ ဤသံသရာတော်၌၊ ဧကဏ္ဍော၊ အချို့သောရဟန်းယုတ်သည်။ ဝေဠုဒါနေနဝါ၊ တကာ-တကာမထံမှ ပစ္စည်းရစ်မှံသောဌ၊ ဝါးကိုပေးသဖြင့်၎င်း။ ပတ္တဒါနေနဝါ၊ ဆုံးရွက်-ထန်းရွက် စသည်တို့ကို ပေးခြင်း ဖြင့်၎င်း။ ပုပ္ဖဖလသိနာနဒန္တကဋ္ဌ

ဒါနေနဝါ၊ ပန်း-သစ်သီး-ကာသယ်မှုန့်-ဒန်ပူပေးခြင်းဖြင့်၎င်း။ စာတုကမ္ပတာယဝါ၊
 ချစ်မြတ်နိုးစေလိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ မိမိကိုယ်ကိုနှိမ့်နှိမ့်ချချ၊ ဒါယကာဘို့ကို၊
 ချီးချီးမြှင့်မြှင့်-ပျူပျူ၊ ငှါငှါ ဆိုတတ်သောသူ၏အဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ မဂ္ဂသုပျတာယဝါ၊
 အမှန်းနည်းပါး၊ မမှန်များ၍၊ ဝဲနောက်ဟင်းနှင့်တူသော၊ နှုတ်အမူအရာ ပြောဆို
 သောသူ၏အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ ပ် ရိဘဠှ ဘာယဝါ ဒါယကာတို့၏၊ သားငယ်-သွီးငယ်
 တို့ကို၊ တန်းဆာဆင်ယင်၊ ပြုပြင်သစ်သင်ခြင်းသည်ဖြင့်၊ ထိန်းယင်သောဝင်ရွက်
 ရသောသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ ဇဗ်ပေသနိကေနဝါ၊ ဒါယကာတို့၏ ဂါမန္တရ-
 ဒေသန္တရတို့၌၊ သာသန-ပဋိသာသနကို၊ ဆောင်ရွက်ခြင်းစသော၊ သလုံးမြင်း
 ခေါင်း၊ အစေအပါးခံသော အမှုဖြင့်၎င်း။ အညတရညတရေနဝါ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသော၊ ဝေဠုဒါနစသော အမှုတို့တွင်၎င်း၊ ဤမှတစ်ပါး၊ ဝဇ္ဇဏုဗ္ဗ၊ ဘဏ္ဍာကာရိ
 ကမ္မ၊ ပိဏ္ဍပဋိပိဏ္ဍကမ္မ၊ သဗ်ပစ္စည်းကိုစီရင်ခြင်း၊ ခေတိပစ္စည်းကိုစီရင်ခြင်း
 အစရှိကုန်သော၊ မိစ္ဆာဇီဝဖြင့်၊ အသက်မွေးကြောင်းအမှုတို့တွင်၎င်း၊ တပါးပါး
 သော။ ဗုဒ္ဓပဋိကုဋ္ဌေန၊ ဘုရားစက်ဆုပ်ပစ်ပယ်တော်မူအပ်သော။ မိစ္ဆာဇီဝေန၊
 ယုတ်မာဘောက်ပြန်သော အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းဖြင့်၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်မွေး
 ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတံ၊ မွေးမြူ၏။ အယံ၊ ဤဝေဠုဒါနစသော၊ အလုံးစုံသော အမှုကို
 လည်း။ အနာစာရော၊ အကျင့်ယုတ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၂-အာစာရဟူသည်ကား။

တတ္ထ ကတမော အာစာရော ကာယိကော အဝီတိက္ကမော ဝါစသိကော
 အဝီတိက္ကမော ကာယိကဝါစသိကော အဝီတိက္ကမော အယံဝုစ္စတိ အာစာရော၊
 သဗ္ဗေပိ သီလသံဝရော အာစာရော။ ဣဓေကစ္စော န ဝေဠုဒါနေနဝါ န ပတ္တ နပုပ္ဖ
 န ဗသ န သိနာန န ဒန္တ ကဋ္ဌဒါနေနဝါ န စာတုကမ္ပတာယဝါ န မဂ္ဂသုပျတာယဝါ
 န ပါရိဘဠှတာယဝါ န ဇဗ်ပေသနိကေနဝါ န အညတရညတရေနဝါ ဗုဒ္ဓပဋိ
 ကုဋ္ဌေန မိစ္ဆာဇီဝေန ဇီဝိတံ ကပ္ပေတံ။ အယံ ဝုစ္စတိ အာစာရော။ ။ ၎င်းအဋ္ဌ
 ကထာ။

တတ္ထ၊ ထိုအနာစာရ-အာစာရ ၂-ပါးတို့တွင်၊ အာစာရော၊ အာစာရသည်။
 ကတမော၊ အဘယ်နည်း။ ကာယိကော၊ ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော။ အဝီတိက္ကမော၊
 မလွန်ကျူးခြင်းသည်။ ဝါ၊ လွန်ကျူးခြင်း၏ဆန့်ကျင်ဘက်၊ ကာယသုစရိတသံဝရ
 သီလသည်။ ဝါ၊ ဗသိကော၊ ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်သော။ အဝီတိက္ကမော၊ လွန်ကျူးခြင်း၏
 ဆန့်ကျင်ဘက် ဝစီသုစရိတသံဝရသီလသည်။ ကာယိကဝါစသိကော၊ ကာယ
 ဒွါရ-ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်သော။ အဝီတိက္ကမော၊ လွန်ကျူးခြင်း၏ဆန့်ကျင်ဘက်၊ နှစ်ပါးစုံ
 သောသံဝရသီလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤနှစ်ပါးစုံသော သံဝရသီလကို။
 အာစာရောတိ၊ အာစာရဟူ၍။ ဝါ၊ မြတ်သောအကျင့်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဣဝံ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချိုသောရဟန်းကောင်းသည်။ ဝေဠုဒါနေနဝါ၊ ဝါးပေးသဖြင့်။ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊ န ကပ္ပေတိ၊ မမွေးပြီ။ ပတ္တဒါနေနဝါ၊ အုံးရွက်-ထန်းရွက်စသည်ပေးခြင်းဖြင့်။ ဇိဝိတံ၊ ကို။ န ကပ္ပေတိ၊ မမွေး။ ပုပ္ဖပထဒါနေနဝါ၊ ပန်း-သစ်သီးပေးသဖြင့်။ ဇိဝိတံ၊ ကို။ န ကပ္ပေတိ၊ မမွေး။ သိနာနဒါနေန၊ ရေချိုးကသယ်မှုန့်ပေးသဖြင့်။ ဇိဝိတံ၊ ကို။ န ကပ္ပေတိ၊ မမွေး။ န စတုကမ္ပတာယဝါ၊ ချစ်မြတ်နိုးစေလိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မိမိကိုယ်ကိုနှိမ်နှိမ်ချချ၊ ဒါယကာတို့ကိုချီးချီးမြှင့်မြှင့်၊ ယု၊ ယု၊ ဌ၊ ဌ၊ မဆိုသောသူ၏အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ မဂ္ဂသုပ္ပတာယဝါ၊ အမှန်နည်းပါး၊ မမှန်များ၍၊ ပေနာကဟင်းနှင့်တူသော နှုတ်အမှုအရာကို၊ မပြောဆိုသော သူ၏ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ ပါရိဘဠာတာယဝါ၊ ဒါယကာတို့၏ သားငယ်-သမီးငယ်တို့ကို၊ တန်းဆာဆင်ယင်၊ ပြုပြင် သုခသင်ခြင်း စသည်ဖြင့်၊ မထိန်းမဆောင်ရွက်သော သူ၏အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ န ဇမ္ဗိပေသနိကေနဝါ၊ ထိုထိုဒါယကာတို့၏၊ ဂါမန္တရ-ဒေသန္တရတို့၌၊ သာသန-ပဋိသာသနကို၊ မဆောင်ရွက်သောသူ၏အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ အညတရညတရေနဝါ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ ဝေဠုဒါနစသော အမှုတို့တွင်၎င်း၊ ဤမှတစ်ပါး၊ ဝဇ္ဇကမ္မ၊ ဘဏ္ဍာကာရိကမ္မ၊ ပိဏ္ဍပဋိပိဏ္ဍကမ္မ၊ သဗ္ဗံ ပစ္စည်းကိုစီရင်ခြင်း၊ စေတီပစ္စည်းကို စီရင်ခြင်း၊ အစရှိကုန်သော မိစ္ဆာဇီဝဖြင့် အသက်မွေးကြောင်းအမှုတို့တွင်၎င်း တစ်ပါးပါးသော။ ဗုဒ္ဓပဋိကုဋ္ဌေန၊ ဘုရားစက်ဆုပ် ပစ်ပယ်တော်မူအပ်သော၊ မိစ္ဆာဇီဝေန၊ ယုတ်မာဘောက်ပြန်သော အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းဖြင့်။ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ န ကပ္ပေတိ၊ မမွေးပြီ။ အယံ၊ ဤဝေဠုဒါနစသော၊ အလုံးစုံသော အမှုကို။ အာစာရောဟိ၊ မြတ်သောအကျင့်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ မိန့်ဆိုအပ်၏။

၃-အဂေါစရဟူသည်ကား။

တတ္ထ ကတမော အဂေါစရော၊ ဣဝေဟစ္စော ဂေသိယဂေါစရောဝါ ဟောတိ၊ ဝိဝေဝါ ထုလ္လ ကုမာရိက ပဏ္ဍကဘိက္ခုနီ ပါနာဂါရဂေါစရောဝါ ဟောတိ၊ သံသဋ္ဌော ဝိဟရတိ ရာဇုဟိ ရာဇမဟာမတ္တေဟိ တိတ္ထိယေဟိ တိတ္ထိယသာဝကေဟိ အနန္တထောမိကေန ဂိဟိသံသဂ္ဂေန။ ယာနိဝါ ပန တာနိ ကုဗာနိ အဿဒ္ဓါနိ အပ္ပသန္နာနိ အက္ကောသကပရိဘာသကာနိ အနတ္ထကာမာနိ အဟိတကာမာနိ အဖါသုကကာမာနိ အယောဂက္ခေမကာမာနိ တထာ ရူပါနိ ကုဗာနိ သေဝတိ ဘဇတိ မဟိရူပါသတိ၊ အယံ ဝုစ္စတိ အဂေါစရော။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

တတ္ထ၊ ထိုအဂေါစရ-ဂေါစရ ၂-ပါးတို့တွင်။ အဂေါစရော အဂေါစရသည်။ ကတမော၊ အဘယ်နည်း။ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊ အချိုသောရဟန်းသည်။ ဂေသိယဂေါစရောဝါ၊ ပြည့်တန်းဆာမလျှင်၊ ရည်သန် သဖြင့်။

ဆည်းကပ်ရာဌာနမှိသည်ထည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဝေဝါဂေါစရောဝါ၊ မုဆိုးမလျှင် ကျက်စားရာရှိသည်၎င်း။ ထုလ္လကုမာရိကာဂေါစရောဝါ၊ မိန်းမဟိုင်းလျှင်ကျက် စားရာရှိသည်၎င်း။ ပဏ္ဍကဂေါစရောဝါ၊ ပဏ္ဍုက်လျှင်ကျက်စားရာရှိသည်၎င်း။ ဘိက္ခုနီဂေါစရောဝါ၊ ဘိက္ခုနီမလျှင် ကျက်စားရာရှိသည်၎င်း။ ပါနာဂါရဂေါစ ရောဝါ၊ သေတင်းကုတ်လျှင်ကျက်စားရာရှိသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇုဟိ ဝါ၊ မင်းတို့နှင့်၎င်း။ ရာဇမဟာမတ္တေဟိဝါ၊ မင်း၏အမတ်ကြီးတို့နှင့်၎င်း။ တိတ္ထိ ယေဟိ၊ တိတ္ထိတို့နှင့်၎င်း။ တိတ္ထိယသာဝကေဟိ၊ တိတ္ထိတို့၏တပည့်တို့နှင့်၎င်း။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ ဝါ၊ တထွေးတည်း။ အနန္တထောမိကေန၊ အမိမိတ္တသိက္ခာ၊ အမိသီလသိက္ခာ၊ အမိပညာသိက္ခာ-တည်းဟူသော၊ သိက္ခာ ၃-ပါးတို့အား မလျော်၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော။ သံသဂ္ဂေန၊ ရောနှောပေါင်းဘက်ခြင်းဖြင့်။ သံသဋ္ဌော၊ နှိုးနှောထွက်တင်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဝါ-ပန၊ တနည်းသော် ကား၊ ယာနိ ကုလ္လာနိ၊ အကြင်အမျိုးတို့သည်။ အသဒ္ဓါနိ၊ ကံ၊ ကံ၏အကျိုးကို၊ မယံကြသံကြကုန်။ အပ္ပသန္နာနိ၊ ရတနာသို့ ပါး၌ မကြည်ညိုကြကုန်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဝါ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဥပါသကာနံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့ကို ဆည်းကပ်သော၊ ဒါယကာယောဂျျားတို့ကို။ ဝါ၊ ယောဂျျားတို့၏။ ဥပါသိကာနံ၊ ဒါယကာမိန်းမ တို့ကို။ ဝါ၊ မိန်းမတို့၏။ အက္ကောသကပရိဘာသကာနိ၊ ဆဲရေးတတ် ဘေးကိုပြု၍ မြိမ်းချောက်တတ်ကုန်၏။ အနတ္ထ ကာမာနိ၊ ပျက်စီးခြင်းကိုလိုကုန်၏။ ဝါ၊ ဆင်းရဲ ခြင်းကို အလိုရှိကုန်၏။ အဟိတကာမာနိ၊ ဗျသနဒုက္ခ၏အကြောင်းကိုအလိုရှိ ကုန်၏။ ဝါ၊ အကျိုးစီးပွားမရှိခြင်းကိုအလိုရှိ ကုန်၏။ အဖါသုကာကာမာနိ၊ ဖါသု ဝိဟာရကိုမလိုကုန်။ ဝါ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းကိုအလိုမရှိကုန်။ အယောဂက္ခေမ ကာမာနိ၊ လေးပါးသောယောဂတို့ဖြင့်၊ ခေမ-နိတ္တယ ဝိဝေ-ကို မလိုကုန်။ ဝါ၊ ဘေးမရှိခြင်း-ဘေးကင်းခြင်း-ဝင့်မှထွက်မြောက်ခြင်းကို အလိုမရှိကုန်။ တထာ ဂ္ဂုပနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ကုလ္လာနိ၊ အမျိုးတို့ကို။ သေဝတိ၊ ခြံဝဲ၏။ ဝါ၊ ခြံ၍ အသက်မွေး၏။ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ ပယိရုပါသတိ၊ အခေါက်ခေါက်ဆည်း ကပ်၏။ အယံ၊ ဤပြည့်တန်းဆာမ စသော၊ မင်းစသော၊ မသဒ္ဓါသည့်အမျိုး စသော၊ ဤအလုံးစုံကို။ အဂေါစရော၊ ကျက်စား ခြင်းငှါ မလျှောက်ပတ်သော အရာဌာနဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၄-ဂေါစရဟူသည်ကား။

တတ္ထ ကတမော ဂေါစရော၊ ဣဓေကဋ္ဌော န ဝေသိယဂေါစရောဝါ ဟော တိ၊ န ဝိဝေဝါ န ထုလ္လကုမာရိက န ပဏ္ဍက န ဘိက္ခုနီ န ပါနာဂါရဂေါစ ရောဝါ ဟောတိ၊ အသံသဋ္ဌော ဝိဟရတိ ရာဇုဟိ ရာဇမဟာမတ္တေဟိ တိတ္ထိယေဟိ တိတ္ထိယသာဝထေဟိ အနန္တထောမိကေန ဝိဟိသံသဂ္ဂေန၊

ယာနိ ဝါ ပန တာနိ ကုလာနိ သဒ္ဓါနိ ပသန္နာနိ ဩပါနဘူတာနိ ကာ
သာဝပဇ္ဇောတာနိ ဣသိဝါတပဒ္ဓိဝါတာနိ အတ္ထကာမာနိ ဟိတကာ
မာနိ ဖါသုကကာမာနိ ယောဂက္ခေမကာမာနိ ဘိက္ခုနံ ဘိက္ခုနီနံ ဥပါ
သကာနံ ဥပါသိကာနံ တထာ ရူပါနိ ကုလာနိ သေဝတိ ဘဇတိ ပယိ
ရုပါသတိ၊ အယံ ဝုစ္စတိ ဂေါစရော။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

တတ္ထ၊ ထိုအဂေါစရ-ဂေါစရ ၂-ပါး တို့တွင်။ ဂေါစရော၊ ဂေါစရသည်။
ကတမော၊ အဘယ်နည်း။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဇေတဝ္ဗော၊ အချို့သော
ရဟန်းသည်။ ဝေသီယဂေါစရောဝါ၊ ပြည့်တန်းဆာမလျှင် ရည်သန် သဖြင့်၊
ဆည်းကပ်ရာဌာနရှိသည်ထည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝိဝေါဂေါစရောဝါ၊ မူဆိုးမ
လျှင်ကျက်စားရာရှိသည်၎င်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ထုလ္လကုမာရိကဂေါစရောဝါ၊
မိန်းမဟိုင်းလျှင်ကျက်စားရာရှိသည်၎င်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပဏ္ဍကဂေါစရောဝါ၊
ပဏ္ဍုက်လျှင်ကျက်စားရာရှိသည်၎င်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခုနီဂေါစရောဝါ၊
ဘိက္ခုနီမလျှင်ကျက်စားရာရှိသည်၎င်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပါနာဂါရဂေါစရောဝါ၊
သေတင်းကုတ်လျှင် ကျက်စားရာရှိသည်၎င်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရာဇုဟိဝါ၊
မင်းတို့နှင့်၎င်း။ ရာဇမဟာမတ္တေဟိဝါ၊ မင်း၏အမတ်ကြီးတို့နှင့်၎င်း။ တိတ္ထိယေဟိ၊
တိတ္ထိတို့နှင့်၎င်း။ တိတ္ထိယသာဝကေဟိ၊ တိတ္ထိတို့၏ တပည့်တို့နှင့်၎င်း။ သဒ္ဓိံ၊
တက္က။ အနန္တထောမိကောန၊ သိက္ခာသုံးပါးတို့အားမထျှော်၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်
သော။ သံသဂ္ဂန၊ ရောနှောပေါင်းဘက်ခြင်းဖြင့်။ အသံသဇ္ဇော၊ မနှိုးနှောမယှက်
တင်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဝါ-ပန၊ တနည်းသော်ကား။ ယာနိ တာနိ
ကုလာနိ၊ အကြင်အမျိုးတို့သည်။ သဒ္ဓါနိ၊ ကံ-ကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည် ကြကုန်၏။
ပသန္နာနိ၊ ရတနာသုံးပါး၌ကြည်ညိုကြကုန်၏။ ဩပါနဘူတာနိ၊ ခရီးဆုံခွဲတူးအပ်
သောရေကန်-ရေတွင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ရဟန်းတို့သက်ဝင်ခြင်းငှါခံကုန်၏။ ကာသာ
ဝပဇ္ဇောတာကာနိ၊ ရဟန်းတို့ဝတ်ရုံသောသင်္ကန်းရောင်တောက်ကုန်၏။ ဣသိ
ဝါတပဒ္ဓိဝါတာနိ၊ အိမ်သို့ ထွက်ဝင် ကုန်သော ရဟန်းတို့၏ သင်္ကန်းထေ၊
ကွေးခြင်း-ဆန့်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောလေတို့ဖြင့်၊ ဖြောက်လွင့်ခါ ထွက်အပ်
ပြီးသော၊ ကြမ်းကြုတ်သော ဘေးရန်ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကု။ ဝါ၊ တို့၏။ ဥပါ
သကာနံ၊ တို့ကို။ ဝါ၊ တို့၏။ ဥပါသိကာနံ၊ တို့ကို။ ဝါ၊ တို့၏။ အတ္ထကာမာနိ၊ ပွားစီး
ခြင်းကို အလိုရှိကုန်၏။ ဟိတကာမာ၊ ပျက်စီးဆင်းရဲခြင်းကို အလိုမရှိကုန်။
ဝါ၊ အကျိုးစီးပွားရှိခြင်းကိုအလိုရှိကုန်၏။ ဖါသုကကာမာနိ၊ ချမ်းသာစွာနေရ
ခြင်းကိုအလိုရှိကုန်၏။ ယောဂက္ခေမကာမာနိ၊ ဘေးကင်းခြင်းကိုအလိုရှိကုန်၏။
တထာရူပါနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ကုလာနိ၊ အမျိုးတို့ကို။ သေဝတိ၊ မြှုပ်၏။
ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ ပယိရုပါသတိ၊ အခေါက်ခေါက် ဆည်းကပ်၏။ အယံ၊

ဤသဒ္ဓ-ကုလ-စသောအလုံးစုံကို။ ဂေါစရော၊ လျောက်ပတ်သောကျက်စားရာ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

သီလ၏အကျိုးအဖြစ်ကိုပြခြင်း။

အောက်၌ဖော်ပြခဲ့သော၊ သီလတို့နှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူ၊ မည်သူမဆို၊ သီလတို့နှင့်ပြည့်စုံပါမူကား၊ ကောင်းရာသုဂတိသို့ရောက်ရမည့်အပြင်၊ နိဗ္ဗာန် တိုင်အကျိုးပေးနိုင်ကြောင်းကိုထင်ရှားပြခဲ့ပေပြီ။ ထို့ရာတွင်-မည်သူမဆို၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံပါက၊ ကောင်းရာသုဂတိသို့၊ မလွဲမချရောက်နိုင်ကြောင်း၊ သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ၌။

ယော သီလဝါ သီလသမ္ပန္နော ကာယဿ ဘေဒါ ပရံမရဏာ သုဂတိံ သဂ္ဂလောကံ ဥပပဇ္ဇတိ။ ။ ဟူ၍ဟောတော်မူ၏။

သီလဝါနှင့် သီလသမ္ပန္န၊ ပုန်နှစ်ပုန်ကို၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ သီလဝါ-ဆိုသော ပုန်မှာ၊ သီလမရှိသောသူကိုနှစ်စေ၍။ သီလသမ္ပန္နပုန်က၊ ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူ၊ မည်သူ မဆို၊ မိမိတို့၏သီလကို၊ မကျိုးမပေါက်၊ မပြောက်မကျားရအောင်၊ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ ထင်ရှားစေလိုသောပုန်ဟု၊ ခွဲခြား၍မှတ်ထားလေ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ သီလရှိသူ - ၁။ ထိုသီလ ရှိသသူသည်၊ မိမိဝန်ခံသော သီလအဘ၎င်း ပြည့်စုံသူ - ၂။ ဟူ၍ဆိုလို၏။ သီလနှင့်မပြည့်စုံပါက။ ဝါ၊ သီလ ပျက်စီး ပါက၊ သေသည်၏ အခြားမဲ့၌၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ ရောက်ရကြောင်း။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ၌။

ယော ဒုသဇီလော သီလဝိပ္ပန္နော ကာယဿ ဘေဒါ ပရံ မရဏာ အပါယံ ဒုဂ္ဂတိံ ဝိနိပါတံ နိရယံ ဥပပဇ္ဇတိ။ ။ ဟူ၍မိန့်တော်မူ၏။

၎င်းသီလအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ အကျယ်တဝင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၊ အင်္ဂုတ္တို၊ ရာသတ္တနိပါတ်၌၊ များစွာသာရှိပါသည်။ သီလနှင့်ပြည့်စုံသူတို့၏အကျိုး၊ မပြည့်စုံသူ တို့၏ အပြစ် တို့ကို၊ များစွာ ပြထား သော်လည်း၊ အလွန်ကျယ် သွားမည် စိုးသောကြောင့်၊ သီလကဏ္ဍ- ဒေသမတွဲကို၊ ဤမျှနှင့်ပင်၊ အပြီး သတ်လိုက်ပါပြီ။

ဒေသမတွဲ-သီလကဏ္ဍ-ပြီး၏။

ကျမ်းပြီးနိဂုံး။

လောကဓမ္မဒီပိဓမ္မကာသနီကျမ်းကို ၁၃၀၈-ခုနှစ် နတ်တော်ထကာစ၍ ရေးသားရာ ၁၃၀၉-ခုဝါဆိုထဆန်း ၃-ရက်နေ့တွင်ပြီးစီး၍ ၎င်းထဆန်း ၈-ရက်နေ့ ရန်ကုန်မြို့ ဇမ္ဗူဒိတ်ဆွေ ငိုဒိကတ်ပုံနှိပ်တိုက်၌ စက်ထင်ပုံနှိပ်ရာ ခေတ်ကာလ မကောင်းခြင်း၊ စက္ကူများ ရှားပါး၍ ဈေးနှာကြီးခြင်း၊ မင်များရှားပါး၍ ဈေးနှာကြီးခြင်း၊ ပဌမမှန်းထားသော နံပါတ်ထက် ပိုမိုခြင်းတို့ကြောင့် ၁၂-စောင်တွဲ ပြီးဆုံးအောင်မရိုက်နိုင်တော့ခြင်း၊ ရက်ပေါင်းများစွာ လပေါင်းများစွာ ကြာသောကြောင့် ကုသိုလ်ရှင်များ ယုံမှားသံသယ ရှိကြခြင်း၊ ၎င်းအကြောင်းတို့ကြောင့် သမထကဏ္ဍ၊ ဝိပဿနာကဏ္ဍတို့ကိုချန်တွပ်၍ ၁၀-စောင်တွဲသာ ရိုက်နှိပ်နိုင်ပါ တော့သည်။

ယခု ၁၀ စောင်တွဲကျမ်း၌ပင် မူထကာ ထက်မှတ်ထိုး ငွေသင့် တအုပ် ၅-ကျပ် ထားခဲ့ရာ အလုံးစုံ စရိတ်စခန့် ဆိုလျှင် တအုပ်လျှင် ၆-ကျပ် ၇-ကျပ် ထောက်ကုန်ကျနေပါသည်။ သို့အတွက် ၁၂-စောင်တွဲ ပြီးဆုံးအောင် မရိုက်နိုင်ဘဲ သမထကဏ္ဍ၊ ဝိပဿနာကဏ္ဍတို့ကို ချန်တွပ်၍ ထားခဲ့ရသည်ကို သည်းခံတော်မူကြပါရန် အထူးသဖြင့် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

နောက်ရိုက်နှိပ်လတ္တံ့သော မောဇိပက္ခိယာဒိဒီပနီ-ခေတ်သစ် ၆-စောင်တွဲ ကျမ်းမှာ အဘိဓမ္မာ၏အဆီအနှစ်၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ၏အဆီအနှစ်၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၏ကျွန်စားရာဖြစ်သော အာသဝ၊ ဩဗ္ဗ၊ ယောဂ၊ ဂန္ထိ၊ ဥပါဒါနီ၊ နိဝရဏ၊ အနုသဗ္ဗ၊ သံယောဇဉ်၊ ကိလေသာတကဏ္ဍ၊ မောဇိပက္ခိယကဏ္ဍ၊ ခန္ဓာအာယတနစာတ်သဗ္ဗာကဏ္ဍ၊ ပရိစ္ဆသမုပ္ပါဒ်ကဏ္ဍ၊ သမထကဏ္ဍ၊ ဝိပဿနာကဏ္ဍ၊ တည်းဟူသော ခေတ်သစ် ခြောက်စောင်တွဲကျမ်းမှာ ကြည့်ရှုကြလေကုန်။ ၎င်းကျမ်းအတွက် ယခုငွေသွင်းထက်မှတ်ထိုး တအုပ် ၃-ကျပ်၊ ပြီးမှ ယူလိုသူ တအုပ် ၅ ကျပ်။ ၎င်းပြင် သင်ပုဏ်ကြီးငိုကာနှင့် အသံတူ ကြောင်းကွဲ သတ်ပုံကျမ်း ယခုငွေသွင်း ထက်မှတ်ထိုး တအုပ် ၃-ကျပ်၊ ပြီးမှ ယူလိုက တအုပ် ၅-ကျပ်။ ၎င်းကျမ်းတို့ကို မကြာမီ ပုံနှိပ်တော့မည်ဖြစ်ပါကြောင်း။

ယခုပြီးစီးသော ဆယ်စောင်တွဲကျမ်း သို့ အမျိုးမျိုးသော ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဣကာ၊ ဗဟုသုတ စာအုပ်ပေါင်း များစွာမှ အခက်သကာ၊ အခက်တွေကို အလွယ်တကူ အလွယ်ဖြစ်အောင် အပတ်တကုတ် အားထုတ်၍ ရေးသားတည်ထွင် စီရင်လိုက်ရသော ဓမ္မဒါန မဟာ ကုသလကြောင့် အရိမေတ္တယျ။

ကျမ်းပြုနိဂုံး။

ဗုဒ္ဓမြတ် ပွင့်တော်မူသောအခါ ဦးစွာပဌမ ဗူးထွေရ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောကြား
ဒေသနာ သင်္ခါပါကို ကြားနာပြီးသည်၏အဆုံး၌ ထိုင်ရာမထ သမာပတ်ရှစ်တန်
အံဘိညာဉ်ခြောက်ပါး၊ ပဋိသန္ဓိဒါတရားလေးပါး၊ ဣန္ဒြိယ ၁၀-ပါး၊ ဝိဇ္ဇာ ၃-ပါး၊
ဝိပဿနာဉာဏ် ၁၀-ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံရသော ဥဂ္ဂါတိတညှု ပကတိသာဝက
ဖြစ်၍ အမာတခေါ်သည့် နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်သို့ အမှန်မျချ ဝင်စံရပါစေသတည်း။

ယခုပြုရကုသလကို မာတာ-ပိတာ၊ အာစရိယနှင့်၊ ဉာတကအရံ၊ ဘုံ ၃၀-
ဖြစ်ဖြစ်သမျှ၊ ဝေနေယျကြာ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ရငြားပါစေ၊ အမျှဝေသည်၊ မသွေ
မျချရစေသောစံ။

ဤသို့ယခု မြတ်ကောင်းမှုကို နတ်၊ လူ-သာရခေါ်စေသောစံ။

နံပါတ်။	နေရာပုံ။	အလှူရှင်အမည်။	ကိုယ်ပိုင်။	ဓမ္မဒါန။
၁	ထိန်ကုန်းကျော်ရွာ	ကျောင်းဘကာ မောင်ဘိုးစံ မချစ်	၀	၅
၂	ကွမ်းခြံကုန်း	ကိုဘိုးကြယ်	၀	
၃	ဦးတိရွာ	ကိုလှဖေ	၀	
၄	၎င်း	မောင်မန်းဖေ	၀	
၅	၎င်း	မပုမ မလှရင်	၀	၀
၆	ဘုရားသုံးဆူရွာ	မောင်အားတု မဖွားညံ	၀	၀
၇	သဲဖြူရွာ အင်္ဂပူနယ်	ဒေါ်လုံးပိုး		၀
၈	လိပ်ပေါင်ဆွဲရွာ	ဦးတိထောက		၀
၉	၎င်း	ဒေါ်သက်ပုံ	၀	၀
၁၀	၎င်း	ဒေါ်ငွေအောင်	၀	၀
၁၁	၎င်း	ဒေါ်မယ်သန့်	၀	၀
၁၂	၎င်း	ဦးသက်ဝေ	၀	၀
၁၃	၎င်း	ဦးငွေခိုင်		၀
၁၄	၎င်း	ဦးဘိုးမြ		၀
၁၅	၎င်း	ကိုထင်ကျော်		၀
၁၆	၎င်း	ကိုမောင်ဖေ		၀
၁၇	၎င်း	ဒေါ်စောလုံ		၀
၁၈	၎င်း	ကိုမောင်တင်		၀
၁၉	ကြိတ်တောရွာ	ဦးဘိုးရှိန်	၀	၀
၂၀	၎င်း	ဒေါ်မြိုင်ကြီး	၀	၀
၂၁	၎င်း	မောင်စိန်သော်	၀	၀
၂၂	၎င်း	မောင်သားဖန်		၀
၂၃	၎င်း	ဆရာပေါက်		၀
၂၄	အထယ်ရွာတပ်			
၂၅	ကုန်း	ဦးယှိုင်	၀	၀
၂၆	၎င်း	မောင်ဘိုးအိမ်	၀	၀

နံပါတ်။	နေရာ။	အထွေထွေအမည်။	ကိုယ်ပိုင်၊ ဓမ္မဒါန။
၃	ငင်း	မောင်အောင်ညွန့်	၀
၄	ငင်း	မောင်သာပွင့်	၀
၅	ငင်း	မောင်သာဟန်	၀
၆	ငင်း	ကိုမောင်ခ	၀
၇	ငင်း	မောင်အောင်သိး	၀
၈	အုန်းချုံရွာ	ကိုစံဖိုး	၀
၉	ငင်း	ကိုမောင်မြိုင်	၀
၁၀	ငင်း	မောင်ဘိုးကဲ	၀
၁၁	ငင်း	မောင်ဘိုးသက်	၀
၁၂	ကျွဲဆင်းရွာ	ကိုသာတော်	၀
၁၃	ပြည်မြို့	ဒေါ်သိ	၀
၁၄	ငင်း	ဦးသာထွိုင်	၀
၁၅	ငင်း	ကိုအောင်သော်	၀
၁၆	ငင်း	မမျှင်	၀
၁၇	ငင်း	ကိုသိန်းမောင်	၀
၁၈	ငင်း	မငွေစို	၀
၁၉	မင်းတဲ	ကိုစံထွ	၀
၂၀	ငင်း	ကိုဘိုးစံ	၀
၂၁	ငင်း	ကိုဘိုးမြိုင်	၀
၂၂	ငင်း	ကိုဘိုးထိုက်	၀
၂၃	ကျွန်းတောကျွန်း	ကိုမောင်လေး	၀
၂၄	ငင်း	ဒေါ်မင်းရင်	၀
၂၅	ငင်း	ဦးစံမြ	၀
၂၆	ထန်းတော	လှိုင်ဆရာတော်	၀
၂၇	ကျောက်ပြုတ်	ကိုသာဝ	၀
၂၈	ငင်း	ကိုချမ်းဖေ	၀
၂၉	ငင်း	ကိုထွမောင်	၀
၃၀	ငင်း	ကိုငွေအောင်	၀

နံပါတ်။	နေရပ်။	အထွေရှင်အမည်။	ကိုယ်ပိုင်။	ဝမွဒါန။
၆	၎င်း	ကိုတင်အုန်း	၀	၀
၇	၎င်း	ကိုဘိုးကြိုင်	၀	
၈	၎င်း	ကိုသင်းမောင်	၀	
၉	၎င်း	ဦးသာကိုး	၀	
၁၀	၎င်း	ကိုအောင်ပန်း	၀	
၁၁	ထန်းတော	သူကြီး ကိုထွန်းစိန်	၀	၀
၁၂	၎င်း	ဦးရွှေမျှား	၀	
၁၃	၎င်း	မောင်ညိုစိန်		၀
၁၄	၎င်း	တကာ တကာမ တရကောင်းမှု		၀၄၀
၁၅	အင်းကြီးကုန်း	ကိုဘိုးသွယ်ကြီး	၀	
၁၆	၎င်း	ကိုရွှေထွိုင်	၀	
၁၇	၎င်း	ကိုတင်	၀	
၁၈	၎င်း	ကိုထွန်းခင်	၀	
၁၉	၎င်း	ကိုကြိုင်	၀	
၂၀	၎င်း	ကိုဘိုးဟန်	၀	
၂၁	၎င်း	မရွှေကျော့	၀	
၂၂	ဆံတုရွာ	ကိုစံရှင်	၀	၀
၂၃	၎င်း	ကိုထွန်းရင်	၀	
၂၄	၎င်း	ကိုသာရံ-မောင်တင်	၀	
၂၅	၎င်း	ကိုအောင်ဘိုး	၀	၀
၂၆	၎င်း	ထွန်းစိန်ကြီး ကိုဘိုးကြီး		
၂၇		ကိုအောင်တင်	၀	
၂၈	၎င်း	ကိုအုန်းမောင်	၀	၀
၂၉	၎င်း	ကိုစိန်ပန်း	၀	၀
၃၀	၎င်း	ဦးကျော်ဝ ကိုဘိုးထွိုင်	၀	
၃၁	၎င်း	ဦးအောင်စိုး	၀	
၃၂	၎င်း	ဦးအောင်လှ မောင်ဟန်	၀	
၃၃	၎င်း	ဦးရွှေပျော်- မောင်အောင်ကိုး	၀	
၃၄	၎င်း	ဒေါ်ရွှေမွန်		၂၀.၈

နံပါတ်။	နေရာ။	အဿုရှင်အမည်။	ကိုယ်ပိုင်။	ဓမ္မဒါန။
၁၃	ဝက်ကုန်းရွာ	ကိုတင်ဇေး		၂၀-၆
၁၄	၎င်း	ဆရာတော် ဦးဝါသဝ	၀	၀
၁၅	၎င်း	ရွာသားတစ်ကောင်းမှု		၀
၁၆	ခြောက်ပင်	ဦးအောင်ကိုး	၀	၀
၁၇	၎င်း	ဦးစံ	၀	၀
၁၈	၎င်း	ဦးသာဟာကိုး	၀	၀
၁၉	၎င်း	ဦးညိုမြ	၀	၀
၂၀	၎င်း	ကိုဘိုးဘွဲ့ဇော်	၀	၀
၂၁	၎င်း	ကိုအောင်ရှိန်	၀	၀
၂၂	၎င်း	ဦးသာဦး	၀	၀
၂၃	၎င်း	ကိုကြာယှိုင်	၀	၀
၂၄	၎င်း	ကိုဘိုးကျော်	၀	
၂၅	၎င်း	ဦးစံဖေ	၀	၀
၂၆	၎င်း	ဦးဘိုးလှတ်	၀	၀
၂၇	၎င်း	ဦးထွန်းမောင်	၀	၀
၂၈	၎င်း	ကိုပါနာ	၀	
၂၉	အင်ဘက်တော	ဒေါ်ဝင်း	၀	
၃၀	၎င်း	မောင်စိုးသိမ်း	၀	
၃၁	၎င်း	ကိုဘိုးမွန်	၀	၀
၃၂	၎င်း	ကိုအုန်းမောင်	၀	
၃၃	၎င်း	ဟံ့သူတော်	၀	
၃၄	၎င်း	ကိုမှိုကြီး	၀	
၃၅	၎င်း	ကိုစံထွေောင်	၀	၀
၃၆	၎င်း	ကိုကျော်မြ	၀	
၃၇	၎င်း	ဒေါ်ရွှေမှု	၀	
၃၈	၎င်း	ကိုစံမြ	၀	
၃၉	၎င်း	ဦးထွန်းပိုင်	၀	
၄၀	၎င်း	ဦးမြတ်ကောင်း	၀	
၄၁	၎င်း	ကိုမောင်ဟန်	၀	၀

နံပါတ်။	နေရပ်။	အလှူရှင်အမည်။	ကိုယ်ပိုင်။	ဓမ္မဒါန။
၀၄	၎င်း	ကိုထွန်းမောင်	၀	
၀၅	၎င်း	ဒေါ်ဖူးညို	၀	
၀၆	၎င်း	ကိုမောင်ညွှတ်	၀	
၀၇	၎င်း	ဒေါ်လေးကြီး		၄
၀၈	တောင်ကုန်း	ဒေါ်နီ	၂	၂
၀၉	၎င်း	ကိုချစ်မောင်	၀	၀
၁၀	ရေနံသာရွာ	ဒေါ်ကြေးမုံ	၀	၀
၁၁	၎င်း	မောင်စိုးမောင်	၀	
၁၂	၎င်း	ကိုစံထွင်	၀	
၁၃	ဥသျှစ်ချို	ဒေါ်မယ်သန့်	၆	၅
၁၄	၎င်း	ဦးအောင်ပန်း	၀	၃
၁၅	၎င်း	ဦးအောင်ခန့်	၀	၀
၁၆	၎င်း	ဦးပိုး	၀	၀
၁၇	၎င်း	ဦးထိုးတုတ်	၀	
၁၈	၎င်း	ကိုအောင်နု	၀	
၁၉	၎င်း	ဒေါ်မယ်သို့	၀	၂
၂၀	၎င်း	ဦးထွန်းမောင်	၀	၀
၂၁	၎င်း	မစောခင်	၀	၀
၂၂	၎င်း	ကိုညို	၀	၀
၂၃	၎င်း	မောင်ကျော်မြ	၀	၀
၂၄	၎င်း	မောင်စံဘိ		၀
၂၅	၎င်း	မောင်ထွန်းမောင်		၀
၂၆	၎င်း	ကိုထိုးမြစ်	၀	၀
၂၇	၎င်း	ဒေါ်အောင်	၀	၀
၂၈	၎င်း	ဦးအောင်သန့်		၀
၂၉	၎င်း	ကိုသာထိုက်	၀	၂
၃၀	၎င်း	ကိုထွန်းခင်	၀	၀
၃၁	၎င်း	ကိုထိုးကျား	၀	၀
၃၂	၎င်း	ကိုထိုးသင်	၀	၀

နံပါတ်။	နေရပ်။	အလှူရှင်အမည်။	ကိုယ်ပိုင်။	မွေဒါန။
၂၀	၎င်း	မောင်စန်းမောင်	၀	၀
၂၂	၎င်း	ဦးရွှေသောင်	၀	၀
၂၃	၎င်း	မောင်သစ်မောင်	၀	၀
၁	သရက်တော	ဦးသာဆင်	၀	၀
၂	၎င်း	ဦးစံမြိုင်	၀	၀
၃	၎င်း	ဦးဘိုးသော့	၀	၄
၄	၎င်း	ကိုဖြူ	၀	၀
၅	၎င်း	ဒေါ်နှင်းခင်	၀	၀
၆	၎င်း	မောင်သန်းမောင်	၀	၀
၇	၎င်း	ဦးချိတ်	၀	၄
၈	၎င်း	မမှုစိ		၀
၉	၎င်း	မအုန်းရင်	၀	၀
၁၀	၎င်း	မအုန်း		၀
၁၁	၎င်း	မငွေယု	၀	၀
၁၂	၎င်း	ကိုထွန်းစိန်	၀	၀
၁၃	၎င်း	ကိုကုထာ	၀	၀
၁၄	၎င်း	ဦးဖြူလွင်	၀	၀
၁၅	၎င်း	ဒေါ်ညို	၀	
၁	ရွာသစ်	မောင်ဖြူဝင်	၀	၀
၂	၎င်း	ကိုဘိုးမိုး		၀
၃	၎င်း	ကိုကျော်ရင်		
၁	အုတ်ပုံ	ကိုထွန်းဘော်-	၀	၀
၂	၎င်း	မသင်းဆိုင်။မဒေါင်း	၀	၀
၃	၎င်း	ဒေါ်သက်ဆုံ။မမြစိန်	၀	၀
၄	၎င်း	ကိုလှဖေ။မဖေသင်	၀	၀
၅	ကျန်းသာရွာသစ်	ကိုကျော်စံလှ	၀	
၆	ပခင်းနိမ့်	ဦးဘိုးသင်		၀
၇	၎င်း	မအိမ်မြ		၀
၈	၎င်း	ကိုငြိမ်း- မထွေသင်	၀	၂

နံပါတ်။	နေရာ။	အလှူရှင်အမည်။	ကိုယ်ပိုင်။	ခမ္ဘဒါန။
၉	၎င်း	မဖွါးရင်	၀	၀
၁၀	၎င်းကျောင်း	ဦးပေါ်ဦး	၀	၀
၁၁	ကုန်းသာရွာသစ်	မကျော့ရင်		၀
၁၂	၎င်း	ကိုတိုးရန်	၀	
၁၃	၎င်း	ကိုမြသန်း		၀
၁	တောင်တီးရွာ	ဦးတိုးသက်	၀	၂
၂	၎င်း	ကိုတိုးကျင်	၀	၀
၃	၎င်း	ကိုစိန်ညွန့်	၀	၀
၄	၎င်း	ကိုကျော်ဟန်	၀	၀
၅	၎င်း	ကိုအောင်ခွန်း	၀	၀
၆	၎င်း	ဦးထွန်းစိန်	၀	၃
၇	၎င်း	ကိုတိုးရန်	၀	၄
၈	၎င်း	ဦးသာကြွယ်	၀	၄
၉	၎င်း	ဦးထွန်းဖြူ	၀	၀
၁၀	ထန်းကြီးရွာ	ဦးတိုးသက်	၀	၂
၁၁	၎င်း	ကိုတိုးညွှန်	၀	၀
၁၂	၎င်း	မပန်းရေး		၀
၁၃	၎င်း	ကိုစံလှ		၀
၁၄	၎င်း	ဦးကြွေးပေါ်		၀
၁၅	၎င်း	ကိုသာစိန်		၀
၁၆	၎င်း	ဒေါ်ရွှေသက်		၀
၁၇	၎င်း	ဒေါ်ရွှေရင်		၀
၁၈	၎င်း	ကိုအောင်ပန်း		၀
၁၉	၎င်းကျောင်း	ဦးကုသလ	၀	၀
၂၀	ကြံပစ်ကုံး	ကိုစံ	၀	၃
၂၁	၎င်း	ကိုရွှေဖား	၀	၃
၂၂	၎င်း	ဦးမြ	၀	၂
၂၃	၎င်း	ဒေါ်ခင်ညွန့်	၀	၀
၂၄	၎င်း	ကိုကံညွန့်	၀	၀

နံပါတ်။	နေရာ။	အထွေထွေအမည်။	ကိုယ်ပိုင်။	ဓမ္မဒါန။
၆	၎င်း	ဒေါ်မဲ	၁	၁
၇	၎င်း	ဦးသာယာ		၁
၁၁	ကရင်စု	ဦးဆောက်	၁	၃
၂	ကရင်စု	ဦးကံသာ	၁	၄
၃	၎င်း	ဆရာညို	၁	၃
၄	၎င်း	မောင်ကျော်သန့်	(၁)	(၃)
၅	၎င်း	ဒေါ်ကျော်စွန်း	၁	၁
၆	၎င်း	မောင်ညို	၁	၃
၇	၎င်း	ဦးတိုးအောင်	၁	၁
၈	၎င်း	မောင်သိမ်း	၁	
၉	၎င်း	ကိုတိုးစ	၁	၁
၁၀	၎င်း	ဦးသန်းချောင်း	၁	၁
၁၁	၎င်း	ဒေါ်ပုမ		၁
၁၂	၎င်း	ကိုတိုးမြိုင်	၁	၁
၁၃	၎င်း	မောင်ကျော်	(၁)	(၁)
၁၄	၎င်း	မောင်အောင်စိန်		၁
၁၅	၎င်း	ကိုသာညွှန်	၁	၁
၁၆	၎င်း	ကိုထွန်းခင်	၁	
၁၇	၎င်း	ဦးထွန်းဘူး		၁
၁၈	၎င်း	ဒေါ်ငွေသင်း-သားထွေးတရု		၁
၁၉	ကာမမြို့	ဦးကျော်ထင်	၁	၉
၂၀	၎င်း	ဒေါ်နှင်းမြိုင်	၁	၉
၂၁	၎င်း	ဒေါ်ဝန်	၁	၉
၂၂	၎င်း	ကိုမောင်စိန်	၁	၁
၂၃	၎င်း	ဦးသန်းမောင်	(၁)	(၁)
၂၄	အင်းဘဲရွာ	ဒေါ်ခဲ	၁	၁
၂၅	ကာမမြို့	ဦးစံတင်	၁	၄
၂၆	၎င်း	ကိုတင်	၁	၄
၂၇	၎င်း	ဒေါ်လှမြိုင်	၁	

နံပါတ်။	နေရာပုံ။	အလှူရှင်အမည်။	ကိုယ်ပိုင်	ဓမ္မဒါန။
၁၀	၎င်း	ကိုမောင်ရှိန်	၀	
၁၁	၎င်း	ဦးဘိုးကျော်	၀	
၁၂	၎င်း	မကျင်မြ	၀	
၁	ထန်းထေးပင်ရွာ	ဦးလှဘော်လေး	(၁)	(၉)
၂	၎င်း	ကိုမောင်စိန်	၀	၄
၃	၎င်း	ကိုသာအေး	၀	၅
၄	၎င်း	ကိုအောင်ပိုး	၀	၃
၅	၎င်း	ကိုအောင်တင့်	၂	၂
၆	၎င်း	ဒေါ်ဖွားမြင့်	.	၂
၇	၎င်း	မောင်လိန်းမောင်	၀	၀
၈	၎င်း	ကိုပန်းဘူး	၀	၀
၉	၎င်း	ဦးဘိုးသာ	၀	၀
၁၀	၎င်း	ဦးဘိုးမေ	၀	၀
၁၁	၎င်း	ကိုတွန်းချန်	၀	၀
၁၂	၎င်း	ကိုဘိုးကျော်	၀	၀
၁၃	၎င်း	ကိုစိန်ပန်း	၀	၀
၁၄	၎င်း	ကိုတွန်းစော		၀
၁၅	၎င်း	ဦးလှဘော်လေး		၀
၁၆	၎င်း	ကိုမိုးမောင်		(၁)
၁၇	၎င်း	မောင်တင်မောင်		၀
၁၈	၎င်း	ကိုကျော်ခင်	၀	
၁၉	၎င်း	ကိုဘိုးကျော်	၀	၂
၂၀	၎င်း	ကိုတွန်းထင်	၀	၀
၂၁	၎င်း	မောင်တို	၀	၀
၂၂	၎င်း	မောင်စံလွင်	၀	၀
၂၃	၎င်း	မောင်စံချိန်	၀	၀
၂၄	၎င်း	မောင်ညွှန်		၀
၂၅	၎င်း	ကိုဘိုးခင်		(၁)
၂၆	၎င်း	ဒေါ်အေးမြင့်		၀

နံပါတ်။	နေရပ်။	အသွင်အမည်။	ကိုယ်ပိုင်။	မွေးဒါန။
၂၂	ရင်း	မောင်အောင်ညွန့်		၀
၂၈	ရင်း	မလှခင်ညွန့်		၀
၂၉	ရင်း	ဒေါ်ငွေစာ		၀
၃၀	ရင်း	မောင်နီ		၀
၃၂	ရင်း	မောင်အောင်ခန့်		၀
၃၃	ရင်း	ဦးထွန်းပင်		၀
၁	ပြည်ပြင်	မိုးမြ	၀	
၂	ရင်း	မောင်မေ	၀	
၃	ရင်း	မောင်တင်	၀	
၄	ရင်း	မောင်ခင်	၀	
၅	ရင်း	ကိုညို	၀	
၆	ရင်း	မကြာမြ	၀	
၇	ရင်း	မောင်ဖိုး	၀	
၈	ရင်း	ဒေါ်သင်းထုံ	၀	
၉	ညောင်ပင်တန်း	သုကြီးဦးအောင်မင်	၀	၄
၁၀	မြင်းစု	ဒေါ်သင်းထုံ		၀
၁၁	ရင်း	ဒေါ်လှမယ်		၀
၁၂	ရင်း	မောင်လှ		၀
၁၃	အုတ်ပျံ	ဦးအောင်		၀
၁၄	တောင်မြို့	ဒါယကာ-ဒါယကာမတရ	၁၃၀	
၁၅	ရင်း	ကိုယွန်းရင်	၀	
၁၆	ရင်း	မခွါး	၀	
၁၇	ကျောက်ပြိုတ်	ကိုထိုးရင်	၀	၀
၁၈	ရင်း	မစော	၀	၀
၁၉	ရင်း	ကိုထိုးကြိုင်		(၁)
၂၀	ရင်း	ဦးထိုးဦး		(၁)
၂၁	ရင်း	ဒေါ်မယ်စိ	(၁)	(၁)
၂၂	ရင်း	ဦးယွန်းအောင်	(၁)	(၁)
၂၃	ပန်းတနော်	ကျောင်းဆရာကြီး-ဦးသာဒင်	၀	

နံပါတ်။	နေရပ်။	အလှူရှင်အမည်။	ကိုယ်ပိုင်။	ဓမ္မဒါန။
၂၇	အထပ်ထပ်	သူကြီး-ဦးထိုးအံ	၁	
၁	နတ်စဉ်ထမ်း	ဓမ္မာရုံအသင်း		
၂	၎င်း	ကိုဝင်း		
၃	၎င်း	ဒေါ်ချစ်		
၄	၎င်း	မောင်ဖြူ		
၅	၎င်း	ဦးထိုးသင်		
၆	၎င်း	မောင်မြစ်		
၇	စလင်းထမ်း	ဒေါ်စိန်ညွန့်		
၈	၎င်း	မကြွယ်		
၉	ကြည့်မြင်တိုင်	မတင်		
၁၀	၎င်း	မသန်းစိန်		
၁၁	၎င်း	ဦးထိုးခ		
၁၂	ဌာနာထမ်း	ဒေါ်သန်း		
၁၃	၎င်း	ဒေါ်ညွန့်		
၁၄	သရက်တော	မနိုင်		
၁၅	ချန်ကုန်မြို့	မန်နေဂျာဦးမြတ်စံ		၅ အုပ်
၁၆	၎င်း	ဦးပေသိန်း ဒေါ်ညွန့်		၁
၁၇	၎င်း	ကိုမောင်ခ မစောရီ		၁

